

சிவகுசமபங்.

நால குப்பிரமணியங் கவிராயர் அவர்கள்

இயற்றிய

1

பழநித்தலபுராணம்.

இஃது

யாழ்ப்பானைத்து மேஜீப்புலோனி

ஏ. கதிரைவேஷ்டிலீ அவர்கள்

இயற்றிய

போழிப்புரையுடன்.

— — —
சென்னைக் குயப்பேட்டை

பி. நா. சிதம்பரமுதலியாரவர்களால்

வித்தியாரத்நாகர அச்சக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டத.

— — —
1908.

இதன் விலை அனு-க. 2.

Registered Copy Right.

31 -

வ

சிவகுசமயம்.

பழங்கு கந்தநாதன் றுணை.

பொருள் அட்டவணை.

இலக்கம்.	சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
க	அகத்தியச் சருக்கம்.	சசக
ஒ	அக்கினிசேடர் அருச்சனைச் சருக்கம்.	உள
நு	அருச்சனன் றவச் சருக்கம்.	காஞி
ஈ	அவை யடக்கம்.	நாஞி
நு	உரைவரலாறு.	கூ
சூ	கடவுள் வணக்கம்.	எ
ஏ	கன்னிகார வனச் சருக்கம்.	கெடு
அ	காப்பு.	ந
கூ	கிரிச் சருக்கம்.	சா
கா	கெளாசலசேரன் அருச்சனைச்சருக்கம்.	உகஞி
கக	சண்முக நதிச் சருக்கம்.	நாஞிகை
கல	சிவகிரி சத்திகிரிச் சருக்கம்.	நாசாகை
கந	சவண குத்தச் சருக்கம்.	நடகை
கச	சேரர் கோன் சருக்கம்.	சகைக
கநு	திருமணச் சருக்கம்.	உசக
கசூ	திருவாவினன் குடிச் சருக்கம்.	நாசாகை
கள	தீர்த்தச் சருக்கம்.	சானா
கஅ	நகர்செய் சருக்கம்.	நாஞிகை

இலக்கம்.	சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
கக	நதியுற்பவித்த சருக்கம்.	கந்த
உஒ	* நித்திய நாதச் சருக்கம்.	சந்த
உக	நூலாசிரியர் வஶலாறு.	ந
உஒ	நூற் சிறப்புப் பாயிரம்.	க஽
உஞ	பன்றிக் குட்டிக்குப் பால் கொடுத்த சருக்கம்.	{ கா०
உஈ	பாயிரம்.	நக
உநி	பிரமேந்திரச் சருக்கம்.	சகந
உகா	மலைகள் பழங் யடைந்த சருக்கம்.	நகந
உஏ	மாயாத்திரிச் சருக்கம்.	அஏ
உஏ	வசமந்தச் சருக்கம்.	நசநு
உக	வராக கிரிச் சருக்கம்.	சுக
நா	வராக கிரிச் சிவத்தான் சருக்கம்.	கஉகா

* நித்தியநாதச் சருக்கத்தை நித்தியானந்தச் சருக்கம் என்றும் கொள்க. பின்னர்க் கிடைத்த ஏட்டுப் பிரதியோன்றில் அவ்வாறுள்ளது. அக்சருக்க முதற் செய்யினின் மூன்றாம் அடியில் “ஞான நித்தியா னந்தனும்” என்று பாடபோதமு மூளது.

இந்துவின் உரைக்கண் காட்டப்பட்ட

உதாரண நூல்கள்.

அதர்வணவேதச்சரப உபநிடத	குதசங்கிதை.
சுவேதாச்சுவதரோப நிடத [ம.	உபதேசகாண்டம்.
வாசதேவ உபநிடதம். [ம.	கூர்மபுராணம்.
பாஸ்கா சங்கிதை.	விண்டு புராணம்.
காமி காகமம்.	காசிகாண்டம்.
கார ஞகமம்.	பிரமாண்ட புராணம்.
வாது ளாகமம்.	சிவராத்திரி புராணம்.
விம்பாகமம்.	வாமன புராணம்.
சந்தான ஆகமம்.	பாதஞ்சலம்.
சர்வோத்தம்.	பார்க்கவ புராணம்.
சுவாயம்புவ ஆகமம்.	காஞ்சிப் புராணம்.
குமார தந்திரம்.	தணிகைப் புராணம்.
தேவாரம்.	திருமுறைகண்ட புராணம்.
திருவாசகம்.	திருவிளையாடற் புராணம்.
திருமந்திரம்.	திருப்பெருந்துறைப் புராணம்.
பெரியபுராணம்.	தொல்காப்பியம்.
சிவஞானபோதம்.	கூத்த நூல்.
சிவஞானசித்தியார்.	சுத்தானந்தப்பிரகாச பரதநூல்
உண்மை விளக்கம்.	சீலக சித்தாமணி.
சிவப்பரகாசம்	சிலப்பதிகாரம்:
நெஞ்சவிடுதூது.	மணிமேகலை.
தத்துவப் பிரகாசம்.	வளையாபதி.
சித்தாந்த சாராவளி.	பரிபாடல்.
ஞானேத்தரம்.	நாடகத்தமிழ்.
சங்கர சங்கிதை.	இசைத்தமிழ்ப்பதினாறுபடலம்.
சிவரகசியம்.	இசை நுணுக்கம்.
கந்தபுராணம்.	புறப்பொருட்பன்னிருப்பலம்.

புதுப்பொருள் செண்பாமாலே.
கல்லாடம்.

திருமூருகாற்றுப்படை.

திருக்குறள்.

திவாகரம்.

பிங்கலங்கை.

நான்மணிக் கடினகை.

இலக்கணக் கொத்து.

வாதராச்சியம்.

நள வெண்பா.

இனிய நாற்பது.

நன் னால்.

வில்லிபுத்தூரர் பாரதம்.

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்.

திருவருணைக் கலம்பகம்.

ஙெடதம்.

கதிர்காம மான்மியம்.

வருண சிந்தாமணி மறுப்பு.

தமிழ்ப் பேரகராதி.

சைவசமய நெறி.

சைவபூஷண சந்திரிகை.

சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.

உரைநூல்கள் வருமாறு.

திராவிட மாபாடியம்.

தொல்காப்பியச்சுத்திரவிருத்தி
கூர்மபுராண விருத்தியிரை.

சிவராத்திரிபுராண விருத்தி.

திருவருணைக் கலம்பக விருத்தி.
தகராலய ரகசிய விருத்தியிழரை.

இவ்வுரைக்கண் காட்டப்பட்ட

நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் பெயர்கள்.

சர்வாத்ம சம்பு சிவா சாரிய சுவாமிகள்.

சிகண்டி முனிவர்.

மதிவாணனார்.

ஒளவையார்.

திருச்சிற்றம்பல நாடிகள்.

அடியார்க்கு நல்லார்.

ஙச்சினார்க் கிணியர்.

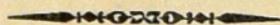
சிவஞான யோகிகள்.

இரட்டைப் புலவர்.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இங்நூலாசிரியர் திருவாவினன்துடி எனப் பெயர்பெற்ற பழங்குடித்தெய்வத் தலத்திலே இற்றைக்குச் சுமார் முஞ்ஞாறு வருடங்களுக்கு முன்னர்ச், சைவ சித்தாந்த மெய்ந்நெறி கடைப்பிடித்து அதன்வழி யொழுகிய துறைவேளாள குலத்திலே பிறந்தார். சிலர், “நல்லன புரிவைகாலூர்நாடு சீர்நாளும் வாழ்க” என இப்புராணத்திறுதிச் செய்யுளிற்றெரித்தமை கொண்டும் பிற எதுக்களானும் சோழநாட்டிலே யுள்ள “திருவைகாலூரிற் பிறந்தவர்” என்றுங் கூறுப. அது அத்துணைத் தெளிவன்றன்க.

இவரது தந்தையார் பெரிய கவிராயர் எனப் பெயர்பெறுவார். அவர், பழங்குடிதலத் திருக்கோயிலிலே அகம்படித் தொழி வினும், தேவார திருவாசகங்கள் ஆகிய திருவருணைத் தமிழ் வேதத்தை நியமப்படி யோதுதற் றெழுவிலினும் அமர்ந்திருந்தார். அவ்வாறு இருக்குங் காலத்தே தமக்குப் புத்திரப் பேறின்மை குறித்து மிக்க வருத்தமுடையராய், பழங்குடிகளை யுபாசித்து வந்தார். சத்திதீர்த்தம், சண்முகதீர்த்தம், தேனுதீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில்முடிகி, சந்தியாவந்தனமுடித்து, குமாரக்கடவுட்குச் செங்கழுநீர்மலர், கடப்பமலர், வெட்சுப்பு என்னும் இம்மலர்கள் மிக்கவிருப்பின என்றுண்ணி, அவற்றைத்தேடி, அவைகளால், இண்டை, கண்ணி, தொடை முதலிய பலவகைப் பட்டமாலைகளைச் சமைத்து மெய்யன்புடன் சாத்து வித்தும், அபிடேதத்திற்குப் பால்தேடிச் செய்வித்தும் தொழுது வந்தார். சின-

ஞட் சென்றபின் கந்தாதன்றன் திருவருளினாலே பாற்கடவிடை மதியக் தோன்றினாற் போலவும், சலஞ்சலத்தி னின் றுவெண்டரளாம் உதித்தாற் போலவும், சுபவோரையில் ஒரு புத்தி தூர் பிறந்தார்.

தாய்தங்கையர் அகமகிழ்புத்து, பழங்குழங்கைவேற் பெருமானது திருவருளினாலே யுதித்த இவர்க்குப் “பாலசுப்பிரமணியன்” என நாமகரணங்கெய்தனர். அன்புடனே வளர்த்துவருங்காலத்திலே கண்கள் ஒளிமழுங்கக் காதுஞ்செவிடாயன. அது கண்ட தங்கை தாயார் வருந்தி அந்தோ! “கொச்சை மக்களைப் பெறுதலினக்குடி-யெச்சமற்றேமாங் திருத்தனன்றே” என்றபடி குழங்கை யில்லாத துயரத்கைப் பார்க்கினும் இத்துயர் சகித்தற்கு முடியாதே? ஓ! பரம கருணைதி! பழங்கு கருவே! நின்னருள் இருக்தவாறு இஃதேயோ என்று மறையிட்டு, அகத்திய முனிவர்க்குக் கந்தக் கடவுள் ஞானசாரிய வடிவங் கொண்டு ஞானேப் தேசஞ் செய்தருளிய பழங்கும்பதிச் சிவகிரிச்சாரற் கோயிலிலே கொவெந்து வைத்து நோன்பு கொண்டார்.

பழங்கும்பெருமான் சங்கமவடிவங்கொண்டு தேரின் றி, விபூதியினாலே ‘அக்குழங்கையின் சரீரத்கைத்த தடவிக் கடப்பமலரொன்றைக் கொடுத்து, இதனைக் கண்களில் ஒற்றிக் காதின் இடத்தே வைக்க என்று மறைந்தருளினார். அங்கனே தாய் தங்கையர் கணவினும் வழங்கியருளினர். மூவருங் கணவினின் றும் விழித்துப்பார்க்க மூவரதுகைகளினுங் கடப்பமலர் இருக்கவே அதிசயங் கொண்டு, தாய் தங்கையர்கள் இருவரும் மௌந்தர்கையில் கொடுத்து அவ்வாறே செய்விக்க, உடனே கண்களுங்காதுஞ் சிறந்த ஒளியும் கூர்ந்த அறிவு முற்றன. பகவிற் ரூநும் விண்மீன்கள் பாலசுப்பிரமணியற்குக் காணப்பட்டன.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

க

அது தொடங்கிப் பாலசுப்பிரமணியர் வடமொழி தென் மொழிகள் பயில்வாராய், தங்கையாரிடத்துப் பயில்வன எவையெவையோ அவற்றை யெல்லாங் கற்று, ஆங்காங்குள்ள நல் விசைப் புலவருழையுஞ்சென்று பலகலைக் கொல்லாவற்றையும் பயின்று, இலக்கிய, இலக்கண தருக்க வேதங்தங்களையினி அணர்ந்து முற்றீவினை வயத்தானே ஏகான்ம வாதம் என்னும் மாயாவாத மதத்தைக் கைக்கொண்டு, எல்லாம் பிரமமே, நித்தி பய் பொருள் பரப்பிரம மொன்றே; சக சீவபரம் என்னும் இவைகானால் நீர், கிளிஞ்சில் வெள்ளி, கட்டையிற் கள்வன், கயிற்றிற் பாம்பு, முயவின் கொம்புபோல மித்தையாகத் தோன்று கின்றன. உலகெது! நாம் யார் என்று ஆராயுங்கால் பூதமுதலாக ஒவ்வோர் தத்துவங்களையும் நான்ஸ்ல நான்ஸ்ல என்று நேதிகளைந்து சென்ற காலத்து அறிவே யெஞ்சும். அதுவேநான்; அதுவே பிரமம்; அச்சுத்த சைதன்னியுமாக் கண்டு நிற்குங்கிலையே அத்துவிதமுத்தியென்று, சங்கரா சாரியர் செய்த மாயாவாத பாஷியத்தைக் கைக்கொண்டு, சைவ சித்தாங்தத்தை யுணராமையால் அதனைத் துவைதம் என்றும் பிழீகா மார்க்கம் என்றும் நின்தித்துத் திரிக்தார்.

முருகக் கடவுளுடைய திருவருளினுலே திருவாவடுதுறைச் சூப்பிரமணிய தேசிக சூவாமிகள் பழநித் தலதரிசனங்கு செய்வான் சென்று தரிசித்த கர்லை, பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர் ஆங்குச் சென்று அவருடன் வாதிக்கத் தொடங்கினர். வாதித்தக்காலத்துச் சூப்பிரமணிய தேசிக சூவாமிகள் விடைவிடுத்து மாயாவாதமதத்தைக் கண்டித்து இவர்வாயை யடக்கினின்றார். பின்னர் நூலாசிரியர் அவர்கள் சங்கராசாரி மதம் மாயாவாத மதம் என்றும், அவர் கொள்கைகள் யாவும் வேதாகம விரோதமான வையென்றும், அத்துவித மல்ல வெள்ளுர் இளி அணர்ந்து, ச

ச

நூலாசிரியர் வரலாறு.

வாயிகள் இடத்தே சிவஞானபோத முதலிய மெய்கண்ட காத் திரங்கள் பதினான்களையும், சிவாகமங்களையும் என்கு உணர்ந்து, வேதாந்தத் தெளிவான அந்துவித மதம் சைவசித்தாந்தமே யென்று தெளிக் தொழுகுவாராயினர்.

இங்ஙனம் ஒழுகிவருஙாளிலே அக்கதீபிகை, சைவசித்தாந்த தரிசனம், பாஞ்சராத்திர மதசபேடிகை, வேதாந்த சித்தாந்த சமரசதீபம், மாயாவாத சக்ஷிரதூஷணி, குகோத்கர்ஷம், கூவிள நீப மாகாத்மியம் என்னு நூல்களைச் செய்தார். தண்சாவூரிலே அரசசமஸ்தானத்துச் சென்று, நவராத்திரிகாலத்திலே அரசன் கொலுவீற்றிருக்கும்போது சபையிலே பலயானைக் கூட்டங்களுட் செல்லும் சிங்கேறபோற் புகுந்து, ஆங்கிருந்த கலிகளையெல்லாம் வெறுங்கவிகளாக்கி, இராசனைலே “கவிராசன்” என்னும் பட்டமும் விருதும் அளிக்கப் பெற்று வந்தார். பின்னர்ச் சேரசமஸ்தானத்திலே அவர்களால் நன்குமதிக்கப்பெற்று, சம்ஸ்கிருதத்தில்வல்ல பிள்ளை லோகாசிரியர் வந்து சிவாகமசிவசின்ன ஜிவதாசாதி தூஷணங்கள் செய்வதுகேட்டு அவருடன் வாதித் துத் தோற்கடித்து, தேவார திருவாசகங்களே தமிழ் வேதம் ஆகும், பிரபந்தம் வேதம் என்பதற்கு ஒரிலே சந்தானும் ஒவ்வாது என்று “திராவிடவேதநிர்ணயம்” என்னும் கிரந்த மொன்றியற்றி விறுவினர்.

இங்ஙனம் இருக்கும்நாளிலே சேர சமஸ்தானத்தாரும் பழநித்தலத்துள்ள பெரியோர்களும் பிற குகனடியார்களும் பழநிமான்மியங்களை விரித்து ஒருப்ராணம் பாடுக என்று வேண்ட, சுப்பிரமணியப் பெருமானது திருப்புகழ்களையெல்லாம் விரிக்கும் அவாவழுந்த, புலவர்பெருமான் கத்தபூாணத்திலே இரிப்பிரகாச காண்டத்திலே இருபத்து நான்காம் அத்தியாயத்தின்

நூலாசிரியர் வரலாறு.

ஞ

மேந்கூறிய வராககிளி மாண்மியத்தை யறிந்து, சுபமுகூர்த்த வோரையிலே தொடங்கி மூன்று தினத்துட் பாடிமுடித்தனர் என்று தெரிகின்றது.

கொங்கார் பழங்குடியார் முதுக் குறைவோ
ரெங்கார் மயிற்கடவு என்பழங்குடி - மங்காத
நற்புகழைழச் செய்யென்மூன் ரூநாளி னல்கிட்டான்
சிற்புகழான் மெய்ப்புவென் ரேர்.

என்னும் வெண்பாவினுற் றெரிகின்றது. இவர் நூல்செய்த காலத்தை யிங்நூலிற்றுனே யுரைத்த பாயிரச் சேய்யுளான் உணர்க.

மலர் தலை யுரகங் தாங்கு மணிமுடிச் சகம தென்னு கிலை பெற நிறுத்த மூவைஞ் தூற்றின்மேற்றிகழுமைம்பான் றலை செறி பருவங் தன்னிற் றனிநெடுங் கதிர்வே வண்ண னலனுறு பழங்கு மூதார்ப் பெருமையை நவில லுற்றேறன்.

இச் செய்யுளானே யிங்நூல் செய்த காலம் சாவிவாகன சகலை ஆயிரத் தைஞ்ஞாற் றைம்பதாம் வருடத்திற் செய்து முடித்தனர் என்று தெரிகின்றது. இப்போது சாவிவாகன சகலை ஆயிரத்தேண்ணுற்றுப் பதினைந்தாம் வருடம் ஆகலால் இற்றைக்கு இருநூற்றெழுபத்தைந்து வருடங்கட்கு முன்னர்ச் செய்யப்பட்டதாகும். அக்காலத்தில் துறைமங்கலம் சிவப்பிராக்காலாமிகள் இருந்த தாகவுங் காலத்தா லுணரப்படுகின்றது. இங்நூல் சொற்சைவ, பொருட்சைவமுதலிய எச்சைவகளானும் மிக்கு விளங்குவது. எமக்குத் தெரிந்தவரையில் இதனை எழுதி ஞோம்.

இங்குணம்:

நா-க.

சிவமயம்.

புதுச்சந்திக் கந்தநாதன் துணை.

உரை வரலாறு.

ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் நாற்கவிகளி
ஆம் வல்லவராய்,

கவியே கமகன் வாதி வாக்கியெனப்
புவிமேற் சொல்லும் புலவர் நால்வர்.

என இலக்கண விளக்கப் பூறியவாறு, கவி, கமகன், வாதி,
வாக்கி என்னும் நாற்பெரும் புலமை படைத்தவராய், சுப்பிர
மணிய சுவாமித் தொண்டராய், வடமொழி தென்மொழி யென்
னும் இருமொழிப் பெருங் கடல்களி னிலைகண்டு நண்குணர்ந்த
கவிமேகமாய் விளங்கிய பாலகுப்பிரமணியக் கவிராயர் அவர்கள்
பாடியது பழநித் தலபுராணமே. அதனைக் காண்டொறும் காண்
டொறும் செய்யுள்வனப்பு முப்பானுண்குட் பற்பல செறீஇ,
தண்டியலங்காத்திலே “பெருங்காப் பியநிலை பேசங்காலை”
எனக் கூறப்பட்ட காப்பிய விலக்கணங்கள் நிரம்பப் பெற்று,
சொன்னேக்கு, பொருணேக்கு, தொடைநோக்கு, நடைநோக்கு
முதலிய ஸ்நோக்கமும் இனிது வாய்து காணப்படும். குமாரக்
கடவுளின் பெரும்புகழ் மலிஞ்து தேங்கும். பழநித் தலத்தின்
மான்மியங்க ரெல்லாம் பல்கி விளங்கும்.

இத்தகைய புராண நூலை யுரை செய்விக்க விரும்பிய
சென்னை வித்தியாரத்நாகர அச்சியங்திர சாலைச் சொந்தக்
காரராகிய ஈ-ஈ-ஈ-ஈ-ஈ - பிதம்பர முதலீயார் அவர்கள்

உரையாசிரிய ரென்று இச் சென்னையின்க ணிருப்பாருமூச் சென்று உரைசெய்து தருக என்று கேட்க, அவர் இந்துவிள்பா மாட்சி நோக்கி, திரிசொல்லுடைமையாற் குறித்த காலத்துள் அளிக்க, எம்மாவியலா தென்றூர். அது நோக்கி முதலியார் அவர்கள் பெரிதும் இன்ன லுற்று உறுங் காலத்து, சென்னையம்பதிக் கண் மாட்சியை யுற்று விளங்குவோரும், வித்தியா விநோதக் செல்வரும், நல்விசைப் புலவரிடத்தே பேராதர முடையவரும் ஆகிய மா-ா-பீ செஞ்சயநாயு அவர்களுடன் யாம் அளவளாவி யிருக்குங் காலத்து, முதலியார் அவர்களும் வர, இருவருக்குக் தொன்மை நண்புற்றது. அது நோக்கிய நாயு அவர்கள் எவரு முன்னுத நண்பு இப்போது இயைந்தமையாற் பழங்குப்பெருமானே யிப்புலவசிகாமணியின் நட்பைத் தந்தாற்கு உரை செவிப்பான் தந்தார் ஆகலால் பங்குணி உத்திரத்திற்குப் பழங்குப்போவ தாக இருத்தவின் அதற்குள் இவ்வுரை முடித்தல் வேண்டு மென்று வேண்டியபடி யாழும் ஒப்புக்கொண்டு உரை செய்வான் புக்கேம்.

புகுந்த யாம், அச்சிட்ட மூலப் பிரதியையும் எமக்குக் கிடைத்த சில எட்டுப் பிரதிகளையும் வைத்து நோக்குழிப் பற்பல பேதங்களும் திருத்தங்களுங் காணப்பட்டன. அவைகளை யெல்லாம் ஒருவாறு திருத்தி யுள்ளேம். இதற்குப் பதவுரை செய்ய வும், வேண்டிய விசேடவுரை யாங்காங்கு எழுதவும், எம்மனம் பிடர்பிடித் துந்தியும் அதற்குக் காலமின்மையால் விட்டுப் பொழிப்புரையும், ஆங்காங்கு வேண்டுமிடங்களில் விசேடமும் எழுதி யுள்ளாம். பதினைந்து தினத்துள் உரையும் எழுதி, பிரதிகளை யும் ஒத்துநோக்கித் திருத்தமுன் செய்து, அச்சினும் பதிப்பித்து முடிக்கப் பட்டது. அதனை யறிந்த பற்பலரும் நூலாசிரியர் மூன்று நாளிற் புராணம் பாடிய உண்மை, இவ்வுரை பதினைந்து

உரை வரலாறு.

காட்குள் முற்றியதனால் நன்கு புலப்படுமென்று கொண்டாடி, ஜல்லாம் பழங்குப் பெருமானது திருவருளே என்று வியப்புற்றார். ஆகவே யிதனைப்படித்தோர், கேட்டோர், முதலிய யாவரும் குகப்பெருமானது திருவருளை யடைவர் என்பதற்குச் சந்தேகமின்று. எமக்கு உள்ளுணர்வி னின்று அரும்பொருள்களையினிது விளக்கிய, எமது யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோவியென்னும் மூதூர்க்கண்ணுள்ள புதுச்சந்தித் தெய்வம் பெயருடைய உபயக்தீர்க்காமத் திருக்கோயில் வீற்றிருங் தருளும் சிவதுநாதன் அருட்டுனையால் ஈது பதினைந்து தினத்துள் முற்றிடக் கண்டேம். ஆகலால் பெரியோர் செவ்வே கொள்வர் என்பது தின்னனம். இவ்வரலாறு நாங்கியென்னும் உரிமை பற்றி யாமே யுரைத்தேம்.

நூலுரை போதகா சிரியர் மூவரு
முக்குண வசத்தான் முறைமறந் தறைவரே.
யிம்முறை யெல்லா மெவர்பகுத் தறியினு
மவத்தை வசத்தா லலைகுவர் திடனே.
அதிமதி நுட்பமோ டதிகலை கற்பினும்
விதியது வசத்தால் விதிவிலக் கயர்ப்பார்.
இவ்வழக் கறிக்தோ ரிகழுதல் வழக்கே
யிவ்வழக்கறியாரிகழுதல்வழக்கே.

ஆணிந்கரசம்தானம்
விலவங்கரு தைமீ. }
1908.

இங்ஙனம்:
நா. கதிரைவேற்பிள்ளை,
யாழ்ப்பாணம்.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

நாற்சிறப்புப் பாயிரம்.

எழுசிர்க்கழிநெடிலஷ யாசிரியலிநுத்தம்.
 புலமையிற்சிறந்ததுஞாவர்தங்குலத்தான்
 புகழ்பெரியவண்கவிராயன்
 சொலவருமதலைசங்கமன்பால
 சுப்பிரமணியனுங்கவிஞன்
 புலவருந்துதிக்கவருணிலீப்பெரியோர்
 புகல்பழநிப்புராணத்தைச்
 சிலமொழியறிந்துகுமரவேவர்ந்ரளாற்
 செழுந்தமிழுரைபகர்ந்தனனே.

(இதன்போருள்.)

புலமை வகையில் உயர்ந்து விளங்கிய துஞாவேளாளகுலத் தவன், யரவரானும் புகழப்படுகின்ற வளமுடைய பெரிய கவி ராயர் அவர்களது, பெயர்சொல்லவந்த புத்திரன், சங்கமத்தை மேன்மையாகக் கொண்டவன் ஆகிய, பாலசுப்பிரமணியக் கவி ராயன், புலவர்களாயுள்ளாரும் போற்றிக் கொள்ஞாமாறு, திருவருள் நிலையினின்ற பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்ட பழநித் தலத்தின் மான்மியங்களுட் சிலசொற்களையறிந்து குமரங்கட வுளின் திருவருளினாலே, பழநிப் புராணத்தைச் செந்தமிழ்ப் பாவிற் செய்தான் என்க.

புலமைவகை கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி, சாத்துக்கவி, வெள்ளோக்கவி, பிள்ளோக்கவி ஏன அறுவகைப்படு மென இலக்

கணவிளக்கத்தார் கூறவின் அவைகளுட் சிறந்தோன் என்பார் “புலமையிற் சிறந்த” என்றார்.

இளங்திரையன் எனப்பெயரிய ஆதொண்டைச் சக்கிரவர்த் தியாற் குடியேற்றப்பட்ட வேளாளர், கொண்டை கட்டிகள் (கொண்டல்கட்டிகள், அல்லது கொண்டு கட்டிகள்) சோழிய வேளாளர், துளுவவேளாளர் என மூவகைப்படுவர். அவருள் இக் நூலார் குலம் துளுவவேளாளதுலம் என்பதாம். துளுவவேளாளர் ஆவார்—நன்னட தேசத்தின்கணுள்ள துளுவ நாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறினாராம். மிகுதியாக மாணியம் பெற்று வசிப் போர் தொண்டை நாட்டுத் துளுவவேளாளரே சங்கமன் என்றது, முத்தியுபாய் மெனப்படுவேம் குரு, இலிங்கம், சங்கமம் என்னு மூன்றனுள் சங்கமத்தை யடையானே. சங்கம் என்பது அடியார் கூட்டத்தைச் சிவமெனக்கொண்டு ஒழுகலாம், இக்காலத்துள்ள ஓர்வகைச் சங்கமர் என எண்ணற்க. பெரியவன் கவிராயன் எனவும்பாடும். இது நூலாசிரியர் தம்மைப் பிறந்தோலக் கூறிய நக்திச் செய்யுள். இங்ஙனம் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய பரமாசாரிய சுவாமிகளும், சங்தான நாயன்மாரும், பதினெண்ணகீழ்க்கு கணக்குக் காரரும். பிறதொல்லாசிரியர் பலரும் உரைத்துளார். வடமொழியாரும்தாமே நூலும்பாயிரமுங் கூறுவர். “பெரும்புங் கவர்புகழ் போதாயனி சுப்பிரமணிய னரும்புங் குருகையிற் கோதில் குலோத்துங்க னரிடமாய்—விரும்பும்பொருளைத் தரும்பிர யோகவிலேகங் தன் னைக்—கரும்புங் கனிய மெனப்பாடி னன்றமிழ் கற்பவர்க்கே” எனப் பிரயோக விவேகத்தாரு முரைத்த துணர்க. இஃதரி யாதார் “தான்றற்புகழ் றகுதி யன்றே” என்று மயங்கானிற்பர். இவ்வுண்மை கொண்டே யாழும் உரைவரலாறு கூறினம், ஏனை ஸ்வற்றை நூலாசிரியர் வரலாற்றிற் காண்க.

வ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பழநித்தலபுராணம் மூலமும் - உரையும்.

பழநி என்பது முருகக் கடவுளின் படை வீட்டுத் தலம் ஆறனு ளான்று. இதனை முற்காலத்தார் திருவாவி னன்குடி யென்ப. திரு—இலக்குமியும், ஆ—பசவும், இனன்—சூரியனும் பூசித்த தலமாகவின் அப்பெயர் பெற நது. குடி என்பதற்குத் தலம் என்று பொருள் கூறுவதன்றி, கு—பூமியும், டி—அக்கினியும் பூசித்த தென்று உரைப்பாரு முனர். இதற்குச் சித்தன்வாழ்வு என்றும் பண்டை யாசிரியர் கூறினார். அதனை,

ஙல்லம்பர் நல்ல குடியடைத்துச் சித்தன்வாழ்
வில்லக் தொறுமூன் நெரியடைத்து—ஙல்லரவப்
பாட்டைடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியனின்
ஞட்டைடைத்து நல்ல தமிழ்.

எனத் தெய்வப் புலமை ஒளவையார் உரைத்தத
ஞனுமுணர்க. சித்தன் என்பது முருகக்கடவுளின் ஆயிர
நாமத்து ளான்று என்பர் ஆசிரியர் நச்சிஞர்க்கிணியர்,
பழம்—நீ என்னுஞ் சொற்றெடுர், “அல்வழி யெல்லா
மெல்லெழுத்தாகும்” என்னுங் தோல்காப்பியப் புள்ளிமயங்

கியற் சூத்திர விதியால் மகரங் கெட்டு, பழங் எனப் புணர்ந்து, “நீயென்றுபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்” என்ற உருபியற் சூத்திரப்படி பழங் என முடிந்தது.

பிரம புத்திரராகிய நாரதமுனிவர் சிவபெருமானிடங் கொடுத்த மாதுளங்கனியைப் பெறும்படி, உலகை வலம் வரவேண்டுமென்று சிவசப்பிரமணியக் கடவுள் மயிலேறி வந்தாராக, அதற்குள் விநாயகப் பெருமானுர் தமதுதந்தை யாரை வலம்வந்து பெற்றனர். அதுகண்ட முருகவேள் சினமுற்றுத் திருக்கயிலையினின்றும் வெளிப்போந்து, இத் தலக்க ணிருந்தார். உமாபிராட்டியார் தஞ்செல்வப் புதல் வரான குக்கடவுளின் பிரிவுக் காற்றூதவராய், தம் நாயக ரான சிவபெருமானுடன் இங்குவந்து அவரை யெடுத் தனிந்தது, “பழம் நீயே, உனக்கு வேறுபழமும் வேண்டுமா” என உரைத்துப் பினக்கினைத் தீர்த்தமையால் பழங் எனப் பெயராயிற் தென்க. இதன் விரிவெல்லாம் இப்புராணத்துப் பதின்மூன்றுவது தீருவாவினன்குடிச் சருக்கத் தீற் கண்டுகொள்க. இச்சரிதம் புராணங்களில் வேறு விதமாகவுஞ் சொல்லப்பட்டுளது.

காப்பு.

கல்நிலைத்துறை.

வீதிவேழமாவலாவுமாவினன்குடிவேத
மோதிவேழமாமூலமென்றுரைத்தவன்போற்ற
மாதிவேழமாதொருபிடியாகவந்துதித்த
சோதிவேழமாமூகவனைத்துதித்திடல்செய்வாம்.

(இதன்போதுள்.)

வேதங்களை அத்தியயனஞ் செய்கின்ற பிரமனும், கயேந்திரன் என்னும் யானை ஆதிமூலமே யென்று போற்றிய விட்டினும் துதிக்கின்ற முதற்பொருளாகிய சிவபெருமான் ஆண்யானையாகவும், உமாதேவியார் ஒரு பெண்யானை யாகவுஞ்சேர, வந்து திருவவதாரஞ் செய்தருளிய, தெருக்கடோறும் யானைகளுங்குதி ரைகளும் உலாவாநிற்கும் பழநித்தலத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒளிவடிவராகிய யானைமுக விளாயகக்கடவுளைத் துதிப்பாம்.

இந்திரத் தியும்நன் என்னும் அரசன் அகத்தியரது சாபத்தினுலே யானையாகிக் காட்டிற்றிரிந்து நின்றான். தேவல முனிவர் சாபத்தினுலே ஆகா என்னுங் கந்தருவன் முதலையாகித் தடாகத்தில் இருந்தான். அப்போது கயேந்திரன் என்னும் யானை தன் பிடிகளோடுக் கூடாகத்திற் சென்று நீராடி நின்றது. முதலை வந்து கெளவ, உய்யும் வழி தெரியாது வருந்திய யானை, இனிப் பரம்பொருளே யெனக்குத்துணையென்னும் நல்லுணர்வு தோன்ற, ஆதிமூலமே! ஆதிமூலமே! என்று கூப்பிட்டது. அப்போது அநாதி மூலமாகிய சிவபெருமானது ஆஞ்ஜகானை காத்ததற்கெழில் செய்யும் திருமால் வந்து சக்கரத்தால் முதலை வாயைப் பிளங்கு யானையைக்காத்தனர் என்பது புராணசரிதம். ஆதலால் “வேழமா மூலமென் றுரைத்தவன்” என்றார்.

பழநித் தலபுராணம்.

வேதமோதி - பிரமன். பிறைக்குடி, வீணை தடவி என்றாற் போல நின்றது. வேழம் - ஆண் யானை. பிடி - பெண் யானை. அது “வேழக்குரித்தே விதங்குளி ரென்றல்” எனவும், “பிடி யென் பெண்பெயர் யானை மேற்றே” எனவும் வருஉங் தொல் காப்பிய விதியானுணர்க. ஆதி - சிவன்.

சிவபெருமான் பரப்பிரணவம் ஆகவும், உமாதேவியார் அபரப் பிரணவமாகவும் இருக்கின்றார் என்னும் வேதத்துணிபுபற்றி, அப்பிரணவங்களாகிய யானைகளை ஆதியாகவும் உமையாகவுங்குறினர். பிள்ளையாரது திருவவதாரங்களையும் பேதங்களையும் கந்தபுராணம், பார்க்கவபுராணம் என்பவற்றிற் பரக்கக்காண்க. (க)

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

மந்தரகிரியைச்சற்றுமனிதராலசைக்கொண்டு
சுந்தரமாருதத்தைத்துரும்புகளை ஊகொண்டு
செந்தழறன்னையிக்கள் சேர்க்கினிமொய்க்கொண்டு
கந்தனைப்போற்றுவார்மேற்காலனுமானுகொண்டே.

இ-ன். மந்தரமலையை மனுடராற் சிறிதும் அசைத்தலியலாது, அழகிய வாயுவைத் துரும்புகள் சேராவாம், சிவந்த நெருப்பை ஈக்கள் அடைந்து மொய்த்தல் ஒருக்காலுமில்லை அதுபோல, கந்தக் கடவுளைத் துதிக்கும் அடியவரிடத்து யமனும் அடைத் தவில்லையாம்.

சற்று என்னுங் திரிபிடைச்சொல் சிறிதென்னும்பொருட்டு. “பல்லுழிகாலம் பரனை யர்ச்சித்தால் - நல்லறிவு சற்றே எகும்” எனத் தாயுமானார் பாட்டினும் பயிற்றல் காண்க. ஒன்றுது என்னுஞ் சொல் ஒன்றை என மனுஉவிற்று. வாயுக்கள் பலவகைப் பட்ட பெரும்பய னுடைமையால் “சுந்தரமாருதம்” என்றார். “சுரும்புகளை ஊகொண்டு” என்ற பாடம் தவறு. கந்தன் - சேர்க்கப்பட்டவன். அதாவது உமாதேவியாரால் ஆறுருவும் ஒன்று

கச் சேக்கப்பட்டவன். சத்துருக்க ளாகிய கடலை வற்றச் செய்
வன், மூவுலகினும் பராக்கிரமத்துடன் தடையின் றிச் சஞ்
சரிப்பவன் எனவும் பொருள் உரைத்தலுமாம். (ஒ)

ஒருவானமுதலாயழுதமுடனேரிரவி
மதியான்மாவே

திருவானவட்டமதாமூர்த்தமெனச்சிவகா
ருணியம்பற்றிக்

கருவீணாகொள்கையதாங்காதுகின்றமதநொடியிற்
கண்டித்தானுந்

திருஞானசம்பந்தத்தேதசிகனூர்திருவடியே
சிந்தைசேர்ப்பாம்.

இ-ள். ஒப்பற்ற ஆகாய முதலாகிய ஜம்பூதங்களுடன் சூரியன், சந்திரன், ஆண்மா என்னும் இவைகளே அழகிய அட்டமூர்த்தமென் றணரும்படி, உயிர்கள்மீது வைக்குங் கருணையினாலே, கருப்பத்திற் பிறங்குமலும் பயனிலிகளாகிய சமனர் புத்தர் என்பவர்களின் கோட்பாடுகளாயுள்ள வருத்துகின்ற சமயங்களை ஒருமாத்திரைப் பொழுதினுட் கண்டித்து அடக்கியான்டருளிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்திநாயனாரது திருவடிகளையே (எமது) மனத்தின்கண் வைப்பாம்.

ஜம்பூதங்களாவன—ஆகாயம், வாயு, தீ, நீர், மண். ஆகாயத் திலிருங்கு இடியிடத்துப் புத்தங்காதி தலையை யிடறசெய்தும், தம்நாவால் ஓடமேற்செய்தும், அக்கினியிற் பதிகமிட்டு வேவாமல் எடுத்தும், வையை நீரில் ஏட்டை யெதிரேறவியற்றியும், மண்ணைத் தம்வழிப்படுத்தியும் ஜம்பூதங்களும் தம்முருவெனக்காட்டி நின்றூராகவின் “ஒருவானமுதலாய பூதமுடன்” எனக்கூறினார். ஏனையவற்றிற்கு மில்வாறே யுரைத்துக் கொள்க. இவ்விரண்டு பாட்டானும் அடியார்பெருமை கூறப்பட்டது. (ங)

க

பழந்த் தலபுராணம்.

பிதாவணக்கம்.

வீரமுடன்கொலையுடனேவிளங்குகின்றசைவமுதன்
மதங்களெல்லாஞ்
சாரலொழித்தேதயிர்பாற்சாந்தசுண்மாதியடைந்
தரமேசெய்வோர்
காரணராங்குருவாகிக்காசினியிறபெறலடைந்து
கடையிற்றிவ்ய
வாரணாஞ்சொலுருமேவவனுக்ரகிக்குமெமதுகுரு
வடிகள்பேர்ற்றி.

இ-ன். வைரத்துடன் கொலைத்தொழிலூங் கொண்டு விளங்குஞ் சைவ முதலிய சமயங்களை யெல்லாஞ் சாருதலைச் செய்யாது, உயிர்களினிடத்துச் சாந்தசுண் முதலியவந்தைக்கொண்டு தருமத்தையிற்றுவோர், (முத்திக்குக்) காரணராகிய குருவாகிப் பூமியினிடத்துப் பெறுபொருளை யடைந்து. முடிவில் தேவத்தன்மைவாய்ந்த வேதங்களாற் சொல்லப்படுகின்ற சிலவுருவாகிய அத்துவித முத்தியைப் போகுந்தும்படி திருவருள் செய்த எமது ஆசாரியமூர்த்திகளாங்கந்தையார்து திருப்பாதங்கள் எம்மாற் றுதிக்கப்படுவன.

வீரமாவது தம்மத்தை வெல்லுங் தன்மை மற்றைய மதத்தார்க்கில்லை யென்னும் வீரமொழி. கொலை விளங்குஞ் சமயம், புத்தம், சமணம், உலோகாயதம் முதலியன. சைவம் என்றது அகப்புறச் சமயமாகிய சைவம். அச்சசமயமாகிய சைவங்களையும் அடக்கிக்கொள்க. இதனை யுணரார் சைவம் என்றதலைச் சைவசித்தாந்தமென மயங்குவார்.

மாதாவணக்கம்.

கருவிலுருத்தரித்தபினேகருணையுடன்றுனுண்ட
விரதம்பார்த்துத்
தருவதுடன்றலைமைபெறுஞ்சிசவாகியுற்பஷ்க்கத்
தவடேமயாற்றி

கடவுள் வணக்கம்.

எ

யோருபதுதின்களிற்பிறக்கவொருபோதிலொருவடிவாய்
வளர்த்தித்தீமை
மருவாதுவாழுவெனையருள்புரிந்தவன்னைதுதி
மகிழ்ந்துகொள்வாம்.

இ-ன். கருப்பத்தில் (யான்) வடிவகொண்ட பின்னர், அரு
ஞடன் தான் புசித்த உணவுச் சுலவயைப் பகுத்து அளித்த
தன்றி, முதன்மைபெற்ற பிள்ளையாகித்தோன் றவும் தவத்தைச்
செய்து, பத்துமாதத்திற் பிறக்கும்படி ஒருபொழுதில் ஒருவடிவாகி,
(என்னையும் அவ்வாறு) வளர்த்து, பாவம் பொருந்தாமல்
வாழும்படி யென்னையீன்றருளிய தாயாரது தோத்திரத்தை
விரும்பிச்செய்வாம்.

கடவுள் வணக்கம்.

சபாநாதர்.

கோசிசக்கலிப்பா.

பூமேவுதுளபனுளம்புரிந்துகாண்பரியபவன்
காமேவுபுவிமுனியும்பதஞ்சவியுங்கண்டுவப்ப
மாமேவுமறைதொடராப்பரஞ்சடராமன்றினடி
தேமேவுநளினமலர்ச்சேவடிகளிறைஞ்சவமால்.

இ-ன். பொவிவு பொருந்திய துழாய் மாலையினராய் திரு
மாலும் மனம்விரும்பிக் காண்டற்கு மரிய பவன் என்னும் திருப்
பெயரையுடையவராய், சோலைக்கண்பொருந்தும் வியாக்கிரபாத
முனிவரும் பதஞ்சவிமுனிவரும்கண்டுமகிழும்படி, அழகுகொண்
ட வேதங்களும் அறிதற்கரிய பரஞ்சோதிவடிவாகிய கனகசபை
யின்கண் நடனஞ்சு செய்தருளுஞ் சபாநாதப் பெருமானது, தெய்
வத்தன்றை பொருந்திய தாமரைப் பூப்போலுஞ் செல்விய திரு
வடிகளை வணங்குவாம்.

(க)

பிரகத்சீசுர்.

அறுசீர்க்கழி நேடலடி யாசிரியவிருத்தம்.

முன்டகன்காண்பரியபெருமுதன்டமுகடுதிரு

முடியாய்ச்சோதி

கொண்டசடரொருமுன்றும்விதிகளாய்த்திசைமுழுதுங்
குலவுந்தோளா

யெண்டருமேழ்தலங்கழிந்தகழிவசெழுமலரடியா
பெங்குமோங்கு

மண்டர்ப்ராணெனும்பெரிபாவுடையநாயகன்மலர்த்தா
ளகத்துள்வைப்பாம்.

இ-ன். பிரமதேவனாலும் அறிதற் கரிய பெரிய பழமையா
கிய அண்டத்தின் உச்சியே திருமுடியாகவும், ஒளியையுடைய
குரியன் சந்திரன் அக்கினி யென்னும் மூன்று சுடர்களும் மூன்று
கண்களாகவும், (கிழக்குமுதலிய) திசைகள்யாவும் விளங்கா
னின்ற தோள்களாகவும், எண்ணப்படுகின்ற (பாதலமுதலிய)
ஏழுலகமும் கடங்த கீழிடமே செழுமையாகிய தாமரை மலர்
போலுஞ் சிவந்த பாதங்களாகவுங்கொண்ட வியாபித்து விளங்கு
கும் தேவர்க்கு அதிபனுகிய பெரிய ஆவுடையநாயகனது மலர்
போன்ற திருவடிகளை மனத்துள்வைத்துத் தியானிப்பாம். (2)

கைலாசநாதர்.

மன்னிதுவலருமங்கமிருமுன்றுமருவுமொரு
நான்கும்வேதச்

சென்னியுபனிடதமுமாய்த்தனிநெறியபொருளாகித்
திகழுந்துமீள

கடவுள் வணக்கம்.

கூ

முன்னியகிலாண்டமுதலெல்வயிருமெப்பொருள்

முழுதுமீன்ற

கன்னியுடனிருந்ததிருக்கைலநாயகன்மலர்த்தாள்
கருத்துள்வைப்பாம்.

இ-ன். நிலைபெற்றுச் சொல்லுதற் கரியதான வேதாங்கம்
ஆறும், அவற்றை யுறுப்பாகக் கொண்ட நான்குவேதங்களும்,
அவற்றின்சிரமன்று சொல்லப்படும் உபநிடதமுமாகி, ஒப்பற்ற
முத்திப்பொருளாகவும் விளங்கி, பின்னர் அருள் முகிழ்பினாலே
பூமியண்டங்கள் முதலிய எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களையும் எவ்வ
கைப்பொருள்களையும் பாரமிலாது பெற்ற கன்னியாகிய சிவ
சத்தியுடன் அபேதமுற்று விளங்கிய அழகிய கைலாயநாதரது
தாமரைப் பூவைப்போலுங் திருவடிகளை மனத்தில் வைத்துத்
தியானிப்பாம்.

(ங)

சிவலோக நாயகர்.

ஓளிவந்துதிகழுமனத்தறிநிறுவியணர்வுகயி

கீருங்கவீக்கிக்

களிவந்துகடையவெழுந்தெள்ளமுதையளியில்விளை

கனியையுள்ளே

யளிவந்துவந்தனையாரனந்தபரவசராகி

யருந்துஞானத்

தெளிவந்தசெழுந்தேனைச்சிவலோகநாயகனைச்

சிந்தசெய்வாம்.

இ-ன். அறிவு பொருந்தி விளங்கும் மனம் ஆகிய துணை
(அசையாது) நிறுத்தி, அறிவாகிய கயிற்றை யொன்று சேரக்
கட்டி, ஆனந்தமுறக்கடையைத் தோன்றுந்தெளிவாகிய அமிர்த

மும், அன்பில் விளைகின்ற பழமும் மனத்தின் இடத்து அன்புற்று வணங்குகின்ற அடியவர்கள் முடிவில்லாத பரவசத்தை ஆடையவராய் உண்ணுகின்ற செழுமையாகிய ஞானத்தேனும், ஆகிய சிவலோகநாயகரை மனத்தினினைப்பாம். (ஈ)

பிரகண்ணயகி.

அருவருவந்தணிந்தசச்சிதானந்தநிமலனருட்

சத்திமுத்திக்

கொருமுதல்விதொழிலைந்துமியற்றி நால்வகைத்திறனு
முயிர்க்குநல்கி

யிருண்ணெயாத்தவரேத்தமனத்தவுகிலினிதுவீற்
றிருந்தெஞ்ஞான்றுங்

கருணைபொழிபெரியநாயகிமலர்ச்சீ ரதியெமது
கருத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். அருவ வடிவமும் உருவமும் இல்லாத, சத்துச்சித்து ஆனந்த மென்னும் உண்மை யறிவு இன்ப மாகிய மூன்றைண்டு ஆடைய நிருமலரான சிவபெருமானது திருவருட்சத்தியும், முத்திக்கு ஒருதலைவியும், படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஜங்தொழில்களையும் செய்து, ஆன்மாக்க ஞாக்கு அவற்றால் தனுகரண புவன போகங்களாகிய நால்வகைப் பொருளையுங்கொடுத்து, நல்விஜை தீவிஜை என்னும் இருவிஜைகளுஞ் சமமான அதிதீவிர பக்குவமுடைய அடியவர்துதிக்க, அவரது மனமாகிய கமல ஆசனத்தின்கண் இனிமையுடன் வீற்றி ருந்து, எங்ஙாரும் திருவருளைப்பொழிகின்ற பெரியநாயகி யம்மை யாரது தசமரை மலர்போலுஞ் சிறிய திருவடிகளை எமது மனக்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம்.

சுப்பிரமணிய கணபதி.

அணிமுனிவருருகியிடுந்தளை நெகிழ்க்கமாட்டாதில்।

வகிலம்போற்றுங்

கனிசிரவுசிவசயிலமதலையுடனுலவுமழு

களிற்றைவேணிப்

பணிமணிகள் வெயில்விரிப்பச்சிறுமதிவெண்ணிலவுகால்

பரப்பத்தான்

மணியருவிகொழி தத்சப்ரமணியவிநாயகவரையை

வழுத்தலுற்றும்.

இ-ள். அஷ்கிய முனீவர் உருக்கமுற்று இடுகின்ற பந்தத் தை யசைக்கமுடியாமல் இவ்வுலகத்தார் யாவராலும் துதிக்கப் படுகின்ற (பிறையாகிய) கண்ணி கலக்கப்பெற்ற சிவகிரியமரும் பழநிமலைப் பிள்ளையாருடன் சேர்ந்து விளையாடுகின்ற இளையர் கண்ணியும், சடாமுடியினுள்ள சர்ப்பங்களின் இரத்தினங்கள் வெயிலைப் பரப்பவும், பாலசங்திரன் வெள்ளிய சங்கிரிகையைக் கான்று விருப்பவும், மதம், இரத்தினங்களைவாரிச் செல்லும் அருவிபோலக் கொழி ததோடவும் நின்ற சுப்பிரமணிய விநாயகரும் ஆகிய மலையைத் துதிப்பாம்.

தளை யென்பது அன்பாற் பிணிக்குங் தியானத்தையென்க “பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க” என்றார் தீகுவாகக் முடையாரும். எவ்வகைத் தலையை மறுத்து நீக்க வல்ல பெருமான் முனிவரா விடப்பட்ட தளையை நீக்க வல்லமையில்லா னென்ற படி, சுப்ரமணிய விநாயகர் என்பது அத்தல விநாயகர்க்குரிய திருநாமம். இஃத்தறியார் சுப்ரமணியரும் விநாயகரும் ஏன் உம் மைத் தொகையாக்கியிடர்ப்படிலா ரென்க. சுப்பிரமணியனுடைய விளையாடுகின்ற கணபதியாகவின், “சிவசயிலமதலை (புத்திரன்

ஆன) சுப்பிரமணியனுடன் விளையாடும் மழகளிற்றை” பெனக் கூறினார் சிவமலையாகிய தூணுடன் சேர்ந்துவிளங்கும் மழகளிறு ஏன் விளையகருக்கே யாக்கலுமாம் வரை-ஆகுடெயர். (சு)

தண்டபாணிச் சுவாமிகள்.

ஆரநாபுரவடியுழடிமிசையொண்மீக்குடுமீ
யழகுமங்தன்

சேரலவோர்கரனுமொக்கல்சேர்த்தியதோர்கரனுமேழில்
சிறக்கமென்றார்ப்

பாரணுதிபர்விபுதர்பரவுசிவகிரிவருபச்
சிமத்துவாரச்

சேர்கோனலயத்தினின்றிலகுபரஞ்சுடரைச்
சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ன். சதங்கை வடமுஞ் சிலம்பு மணிந்த பாதகங்களும், தலையின்மீது உள்ள அழகுமிக்க குடுமியின் வனப்பும், தண்ணீயிக்க தண்டம் என்னும் ஆயுதங் தரித்த ஒரு திருக்கரமும், இடையிற் சேர்த்திய ஒரு திருக்கரமும் அழகுற்றிலங்க, மிருது வாகிய மாலையைத்தரித்த பூமியிலுள்ள அரசர்களும் தேவர்களும் துதிக்கும் பழநிமலைக்கண் நன்மைவங்த மேலைச் சாரவில், சேரமகாராசனாற் புதுப்பிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலின்கண் வின்று விளங்கும் பரஞ்சோதியாகிய தண்டபாணிச் சுவாமிகளை மனத் திற் றியானிப்பாம்.

இம் மூர்த்தத்தைக் குமா தநீதோம், கந்த மூர்த்தம் என்று கூறுநிற்கும். தண்ணைக்கெப்புராணத்தாரும் “வைவாய்க் கணிச்சிப் புடையென்ன வதிவித் திடுங்கோ வணத்தண்டு-கைவாய் வலத்தி னமைத்தருளிக் கடியி விடக்கை பதித்தருளி-யைவாய் வழங்கும் பொறிபுலனை யவித்த வுறுவ ரிமை யவர்க-ஞுய்வா னிறைறஞ்சவருள் வழங்குங் கந்தனுரு முனுற்றுங்கரும்” என்றுரைத்து நிறுவி

கடவுள் வணக்கம்.

கந்

னர். ஆரம்-தண்டையென்னும் அணியுமாம். அலம்—படை. அதாவது மழுப்படைபோன்ற கோவணத்தண்டு “மென்காற் பாரனுதிபர்” எனக்கொண்டுமிருதுவாகிய காற்றைப் புசித்தலையுடைய முனிவர் என்றுமுரைத்தலுமொன்று. வாரம்—பக்கம். (ஏ)

செல்வக் ருமார்.

அண்கிர்க்கழிநேடி லடி யாசிரியவிநுத்தம்.

சேயிரவியொளிகவற் றுமா மணிப்பொன்முடியுஞ்

செம்முகமுங்கருணைபொழிநயனமுஞ்செவ்வாயுஞ்
தூயநறும்புழுகொழுகுஞ்செழுமணிப்பொற்குழையுஞ்

தொடைநிறைந்ததுணைத்தோனுஞ் சுடரிலைவேற்படையு
மாயுமறைதூன்மார்புங்களவநறுஞ்சாந்து

மணிபணிப்புனைரமும்பொன்னையியலுடையழகும்
பாயோளிக்கிண்கிணிபுனைந்தசிரடியும்படைத்த

பழநிமலைக்குமரனையாம்பணிந்திடுதல்செய்வாம்.

இ-ள். சிவங்க சூரியனது ஒளியையும் வருத்துகின்ற (வெல் கின்ற) சிறந்த இரத்தினங்கள் அழுத்திச் செய்யப்பட்டபொற்கிர்டமும், செவ்விய திருமுகங்களும், அருளோப் பொழிகின்ற திருக்கண்களும், சிவங்கவாயும், சுத்தமாகிய நல்ல புழுகு சிந்துகின்ற செழிய இரத்தினங்கள்பதித்த பொற்குண்டலங்களும், மாலை நிறைந்த வலியுபுயங்களும், ஒளிபொருந்திய இலைபோலும் வேலாயுதமும், ஆராயப் படுகின்ற வேதமாகிய உபவீதத்தை யணிந்தமார்பும், நல்ல கலவைச் சந்தனமும், அழகாகச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களும், பீதாம்பரமாகிய உடையினழகும், பரந்த ஒளியையுடைய கிண்கிணியணிந்த சிறிய திருவடிகளும்பெற்றுள்ள பழநிமலைவின்கணமுந்தருளி யிருக்குஞ் செல்வக்குமாரரை யாம் வணங்குவாம். (ஏ)

கூ

பழநித் தலபுராணம்.

ஆறுமுத நாயனுர்.

அழகீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆறுமணிமவுவியுங்கண்ணீராறுங்குழைகளீராறும்பால்
மாறுநற்பவளவாயாறுமாறுவெழுத்தாறுமானே
ஏறுமினிர்துண்டமுந்தோளீராறுங்கங்களீராறுஞ்சோதி
யாறுவதனமுந்தொழுவோராறுதபிறவியினொப்பாறுவாரே.

இ-ன். மாறுபடாத ஆறெழுத்தின் பொருளாகவும் விளங்கு
கின்ற சண்முகக் கடவுள்து ஆறு இரத்தின கீர்டங்களையும்,
பன்னிரு திருக்கண்களையும், பன்னிரு குண்டலங்களையும் ஆறு
நெற்றிகளையும், ஆறுங்கல் பவளம்போன்ற திருவாய்களையும்
ஆறுக விளங்கும் நாசிகளையும், பன்னிரு திருப்புயங்களையும் பன்
னிரு திருக்கரங்களையும் ஒளிகொண்ட அறுமுகங்களையும் வணங்குகின் றவர் ஒழியாத பிறவியினின்றும் நீங்குவார்கள்.

ஆறெழுத்தாவது-சடக்கர மந்திரம் அது “நமக்குமாராய்”
என்பது ஆசிரியர் நக்சினூர்க் கிணியர் கநுத்து. சிலர் வேறுவித
மாகவுங்கூறுப. அவ்வண்மை யெல்லாம் குருமுகமாகத் தேர்ந்த
நிக. குமாரக்கடவுளங்குப் பன்னிரு வீழி யன்றி, நெற்றிக் கண்
ஆறுஞ்சேர்த்துப்பதினெட்டு எனவுஞ் சிலவிடத்துக் கூறப்பட்ட
து. இது சேற்பின் வநுநிலை யலம்காரம். (க)

தெய்வயானை யம்மையார்.

எழுகீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பழுதிலறுதொழின்மறையோர் துதிக்கையுந்தா
னமும்படைத்துப்பருவந்தாங்கிச்
சேழுமணிப்பூணிமைத்தமுலைத்துணைமருப்பும்
ஷாஹதலுந்திருவினேங்கிக்

கொழுமலர்க்குதளாந்தொடுத்தகண்ணியும்பூங்
கடம்புநறுங்குரவுந்தோய்ந்த
வெழிரூம்பாகனுக்குவகையுதவுதெய்வ
யானைபதமிதயஞ்சேர்ப்பாம்.

இ-ள். குற்றமற்ற ஆறு தொழில்களையடைய பிராமணர் களால் துதிக்கப்படுதலையும் சுவர்க்கத்தையும் பெற்று, கண்ணிப் பருவங் தரித்து, அழகிய இரத்தினபெரணம் புனைந்த இருதன ங்களாகிய கொம்புகளும், ஆபரணமணிந்த நெற்றியும் அழகி னுடன் பெற்றுயர்ந்து, கொழுவியழுக்களும் வில்ல விலைகளுந் தொடுத்துக் கட்டியமாலையும் பொலிவாகிய கடப்பமாலையும் வாச னைகொண்ட குராமாலையும் தோய்ந்தனலுண்டாகும் அழகை வாய்ந்த (முருகவேளாகிய) பாகனுக்கு மகிழ்வைத் தருகின்ற தெய்வயானை யம்மையாரது திருவடிகளை எம்மனத்தின்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம்.

யானைகளுக்குத் துதிக்கை, தானம் (மதம்) பருவம் (வயது) மருப்பு, நுதல், பாகன் இருத்தல் போலத் தெய்வயானையென்ற தற்கேற்ப இங்கனம் வருணித்துக் கூறினர். இதனைச் சிலேடையணிஎன்ப. பாகன்—பாகத் திலிருப்பவன், யானையை நடாத்து வோன்.

(க0)

வள்ளி யம்மையார்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

கண்ணகன்மாவிரும்புவியிலின்றூர்புதிதென்னவுமுட்
கவன்றுவேடர்

துண்ணெண்மூவிருமுகமுமேஜையவும்படைகளுந்தோன்
ஆமற்றேன்றிப்

பண்ணவர்கண்கவரவளர்வேங்கைகொழுகொம்ப்ரெனப்
படர்ந்துபற்றுங்
தண்ணமலர்பொதுள்வள்ளிப்பசங்கோடிச்செந்தளிரடிகள்
சரண்புக்கேமால்.

இ-ன். இடமகன்ற சிறந்த பெரிய பூமியில் இதுபோன்றவி
யப்பு வேறில்லையென்று (உலகர்) கூறவும், வேடர்கள் மனம்வரு
ந்தி நடுங்கவும், ஆறு திருமுகங்களும் மற்றைய உறுப்புக்களும் ஆ
யுதங்களுங் காணப்படாது மூளைத்து, தேவர்களது கண்களையெ
ல்லாங் கொள்ளை கொள்ளும்படி வளர்ந்த வேங்கை மரத்தைக்
கொழுகொம்பாகக் கொண்டு படர்ந்து பற்றிந்த்கும், குளிர்ந்த அ
ழகிய பூக்கள்நெருங்கிய பசிய வள்ளிக் கொடியினது சிவந்ததளிர்
போன்றபாதங்களையே அடைக்கலமாகக்கொண்டு (யாம்) புகு
தேம்.

வள்ளியம்மையாரைக் களவொழுக்க வழியிற் கொள்ளும்படி
தினைப்புனஞ்சென்ற முருகக்கடவுள் தமதுருவைக்கரந்து வேங்கை
மரமாயினர். அதுகண்டவேடர் ஒருகாலத்து மில்லாதவேங்கை
இதுபோது மூளைத்ததெவ்வாறு என்று மன நடுக்கமும், அ
ற்புதமுங்கொண்டுள்ளனர் என்பது கந்தபுராண சரித்திரம் ஆத
வின்இங்கனங்குறினர். வள்ளியம்மை யாரைக்கொடியென்றதற்
கேற்பக் குமரவேளைக் கொழுகொம் பென்றூர். கொழுகொம்பாவ
து-கொடிகள் படருதற்காகணன்றுங்கொம்பு.இச்சாசத்தியாராகிய
வள்ளியம்மையார் வள்ளிக்கிழங் கெடுத்தகுழியிற் ரேன்றினமை
யால் வள்ளியம்மை யெனப்பெயர் பெற்றூர். அதனை,

பாத்தி படவள்ளிப் படுகுழியில் வந்திடலால்
வாய்த்த விலைமை வள்ளியெனக் கூறினரே.

எனவருஉங் கந்தபுராணசீ செய்யளால் அறிக. இதனுற்சத்
கிமான் எவ்வுருக் கொள்கின்றுளே அதற்கேற்பச் சத்தியுமருக்
கொள்வள் என்னும் உண்மை பெறப்படும். (கக)

தலைவர்.

முந்தநனுவா திவடிவாகிமுதலந்தமின்றி

மூலநூல்

மந்தணமாருயிர்க்டொறுநிறைவியாபகன்சிவமா

மலையின்மீது

கெரந்தணவுங்குடுமியுங்கோவணவடையு நூண்மார்புங்

கோலுங்கொண்டோ

ரந்தணனுப்படுகுருவந்தரித்துநின்றுனவனடிகள்

முடிமேல்வைப்பாம்.

இ-ன். முற்பட்ட சாக்கிர முதலிய வடிவங் கொண்டு முதலும் முடிவுமில்லாமல், பிரகிருதியின் வழிப்பட்ட பூமியின்தனுள்ள அரிய உயிர்க் கூட்டங்கடோறும் நிறைந்த வியாபகமுடைய சிவமாகிய மலையின்மேல், பூங்கொத்துகள் நெருங்கியகுடுமியும், கோவண ஆடையும், உபவீத மணிந்த மார்பும் தண்டுங்கொண்டு ஒரு பிராமணஞ்சிகி, பிரமசாரி வடிவங்கொண்டு நின்றி ருந்த நாயகன் உடைய திருவடிகளை (எமது) சிரமேல் வகிப்பாம்,

கனு என்பதற்கு எதிர்மொழி நனு. நனவு-சாக்கிரம். மூலம்—பிரகிருதி; மாமாயையுமாம். மந்தணம்—இரகசியம் எனக்கொண்டு ஒருதயமாகிய குகையென்பாருமூர். வடுகன் என்பதுவடுகு என்னின்றது. கொல்லன் என்பது கொல் என்னின்றுத்தோல். பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு நின்ற சரிதத்தைச் சீவரகசியத்துச் சம்பவகாண்டத்திற் காணக.

(க2)

துளங்குமறந்தெறுபிறைவாய்க்கறைகெழுவெங்

கொலைமழுமான்றுணைக்கைபற்றி

விளங்குமரன்குன்றிமிழத்தனினிறிச்சேய்

செழுமலர்தூய்விரும்புவோருட்

காலி

பழநித் தலபுராணம்.

களங்குமரங்தையுங்களோந்தகதிரிலைவற்

கடவுள்கிவகிரியில்வைகு

மிளங்குமரனினைமலர்க்கண்கிணிச்சரணஞ்

சரணைத்தாழந்திறைஞ்சவாமால்.

இ-ள். நடுக்கத்தைத் தருகின்ற பாவங்களை யழிக்கும்பிறை போன்ற வாயிலே யிரத்தங்தோய்ந்த வெவ்விய கொலைத் தொழி வை கொண்ட மழுவாயுதத்தைதயும் மானையும் இருகரத்தினுங் தாங்கி விளங்காரின்ற சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலை மலையை விட்டு நீங்கிய அந்தஒப்பில்லாத (நெற்றிக்) கண்ணையுடையசேயும், செழுமையாகிய பூக்களைத் தூவி விரும்பி வழிபடுவோரது மனக்களங்கத்தைதயும் துன்பத்தைதயும் நீங்கிய ஒளிபொருங்கிய இலைபோலும் வேலாயுதத்தைத் தரித்த கடவுளும் ஆகிய பழங்கு மலைக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் இளைய பிள்ளையாரது இருதாமரை மலர்போன்ற கிண்கிணி யென்னும் ஆபரணமணிந்த திருவடிகளே புகவிடமெனக் கொண்டு விழுந்து வணங்குவாம். ஆல் - அசை. (கங)

குழந்தை வேஸப்பர்.

இருவருங்காண்பரியவொருமுதல்வனுதல்களர்த்தவிதி

யெரியிற்றேற்றும்

பொருவருஞ்சேயெனத்தெரியாதிகலுமடல்கெழுமிடும்பன்

பொன்றவிட்டி

வெருவறமீனவுந்தடுத்தாட்கொண்டுசிவகிரிக்காவல்

விளைப்பநாளுந்

திருவருணல்கியகதிர்வேற்சேவகன்சேவடிக்கமலஞ்

சென்னிசேர்ப்பாம்.

இன். பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவராலு முனர்தற்கரி
ய முழுமுதலான சிவபெருமானது நெற்றியினின்றும் வெடித்த
அக்கினிக்கண்ணில் நின்றும் அவதரித்த ஒப்பில்லாதகுமாரனே
ந்பதையறியாமல் எதிர்த்த வலிமைபொருந்திய இடும்பன் என்
பவைன வரங்களழிய வழி த்து, பின்னரும்பயங்கும்படி (அவனை
த) தடுத்தடிமைக்கொண்டு சிவகிரியாகிய பழங்குமலையை யெங்கா
ஞங் காவல்செய்யுமாறு திருவருளைப்புரிந்த ஒளியையுடைய குழ
ங்கைதவேற்பெருமானது செவ்விய பாதங்களாகிய தாமரைமலைர
(எமது) தலையிற்றரிப்பாம். (கச)

அரவினிழலுமிழ்மணிசீதாவயிரகோமளந்தன்
டரளராசி

விரவிநிழலருவிகொழி த்திழியுமுயர்சிவகிரியில்
விளங்கிநாஞ்

மிரவிநிழலுமூதுழைவானெழுந்துலவவிசும்பினக
டுரிஞ்சிந்டு

குரவினிழலுறைறகுழந்தைக்குமரனிருக்மலபதங்
குறித்துவாழ்வாம்.

இன். சர்ப்பங்களினது ஒளியைக் காலுகின்ற இரத்தினங்களும், குளிர்மையாகிய வயிரமும் கோமளமும் தண்ணிய முத்து
க்கூட்டங்களும் ஒன்று கலந்து, சாய்ந்த அருவிநீரானது கொழி
த்துக்கொண்டிறங்கும் உயர்வாகிய சிவமலையின்கணிருந்து, நா
டோறுஞ்சுரியன்தன்னிழவின்கணுழைந்து செல்லும்படிமேலோ
ங்கி. விளங்குகின்ற அவ்வாகாயத்தின் வயிற்றைக் கிழித்து அப்
பாற்சென்ற திருக்குராமர நீழவின்க ஜெழுந்தருளி யிருக்கும்கு
ழங்கை வேற் பெருமானது இருதாமரை மலர்போன்ற பாதங்க
ளைத் தியாளித்து வாழுவாம். (கடு)

திருஆவினன்குடிக் குழந்தை வேலாயுதர்.

சேவினன்வந்தனமாசானெனத்தெரிந்துதாழ்த்தியசென்
செவியில்ஞானங்

தூவினன்வந்தனைபுரிபுத்தேதளிரருந்துயர்துமித்த
சுடர்வேற்றேன்றல்

பூவினன்வந்தனைமுனிவரிறும்பூதுற்றுவகைபெறும்
பூமான்பூமி

ஞுவினன்வந்தனைபுரியாவினன்குடி.வேளடிமலர்க
ங்கத்துள்ளைப்பாம்.

இ-ன். இடப வாகனராகிய சிவபெருமான் குருவே வந்தன.
மென்று சொல்லி அறிந்து சாய்த்துக் கொடுத்த திருச்செவியின்
கண், ஞானேபதேசத்தை யோதி யருளினவரும், வழிபாட்டைச்
செய்கின்ற தேவர்களது பெருந் துன்பத்தைக் களைந்த கதிர்வே
லாயுதப் பெருமானும், பூமியின்கண் வந்த அவ்வளவு முனிவர்க
ஞும் வியப்படைந்து மகிழ்வையடையச் செய்யும் அரசரும் இலக்
குமியும் காமதேனுவும் சூரியனும் வழிபாடு செய்த திருவாவின
ன்குடியின்க ஞெழுந்தருளி யிருக்கும் கந்தசுவாமியினது திருவ
டிகளாகிய புட்பங்களை யெம் மனத்தின்கண் வைத்துத் தியானி
ப்பாம்.

(கசு)

முத்துக்குமார சுவாமி.

தருவருவிண்ணவர்முதலோர்பரசமணிமுரசியம்பத்
தைப்பூசத்திற்

பொருவருபொற்றேரினருள்வழங்கியிருதலைச்சூலங்
குவிசம்பொற்பத்

கடவுள் வணக்கம்.

ஒக

திருவரதாபயமிலங்கத்தென்றிச்சயிலருட்கடைக்கண்
சேர்த்திமாத
திருவருடனரசவீற்றிருக்குமொருதலைவனையா
மிறைஞ்சவாயால்.

இ-ன். (சந்தானம் அரிசந்தானம் மந்தாரம் பாரிசாதம் கத்
பகம் என்னும் ஜவகைத்) தருக்களும் பொருந்திய விண்ணுலகத்து
வசிக்கும் தேவர்கள் முதலாயினேர் துதிக்க, மணிகளும் முரசு
வாத் தியங்களும் ஒலிக்க, தைமாதத்துப் பூசந்தசத்திரத்திலே
ஒப்பில்லாத பொன்னுற் செய்யப்பட்ட தேரின்கண் எழுந்தருளி
(யாவர்க்கும்) அருளைக்கொடுத்து, இருபக்கத்துஞ் சூலமும் வச்சி
ராயுதமும் அழகைச்செய்ய, சிறங்கவரதம் அபயம் என்னுங் திருக்கை
களும்விளங்க, தெற்குத் திக்கினிடத்தே தமது திருவருட்கடைக்களேஞ்கத்தை வைத்து (இச்சாசத்தி கிரியா சத்திகளாகிய வள்ளியம்மையார்தெய்வயானையம்மையார் என்னும்) பெண்கள் இருவரோடும் கொலுவீற்றிருக்கும் ஒரு தலைவராகிய முத்துக் குமார சவாமியையாம் வணங்குவாம். (கன)

திருநந்தியடிகள்.

கருநந்தியிடுமாறுமுனிவர்கரஞ்சிரமுகிழ்ப்பக்
கனகமேரு
பொருநந்திமழவிடைமேற்பொன்மலர்மாமழைபொழிந்து
புலவர்போற்ற
வருநந்திவடிவமுமாலயன்பணியுங்கணங்கடொழு
வாழ்வும்பெற்ற
திருநந்தியடிகளினையடிகண்முடிபுளைந்துவிளை
தீர்த்தமன்றே.

இ-ன். கருவிலுற்றுப் பிறக்கும் பிறவி கெடும்படி இருடிகள். தமதுகைகளோத் தலைக்கண் வைத்து அஞ்சலிசெய்யவும், பொன்மயமாகிய மேருமலையை யொத்த தருமங்தியாகிய இளமைபொருங்கிய இடப வாகனத்தின்மேற் கற்பக மலரை விடா மழை போலத் தேவர்கள் யாவருஞ் சொரிந்து துதிக்கவும்வங்து அருளுகின்ற சிவபெருமானது திருவுருவத்தையும் விட்டுனு பிரமர்களும் வணங்குஞ் சிவகணத்தவர்கள் பூசிக்கும் பெருவாழ்வையும் அடைந்த திருங்குதி தேவரது இருதிருவடிகளையும் சிரமேற் றரித்து விளைகளினின்றும் நீங்குவாம். (கஅ)

நவவீரர்.

பாலொளிவெண் ஜீற் றினர்செம்பவளவொளிச்
 சடையினர்பார்வதிதன்பாலர்
 சுலொளிவாட்பலகையர்சூர்முதறடிந்த
 வேற்கிறைவர்துணைவர்துய
 வாலொளியக்ரெயிற்றர்வீரவாகு
 வைமுதலமணியிற்றேற்றம்
 போலொளிரொன்பதின்மரையும்விரைமலர்துய்த்
 தூய்ப்பணிந்துபோற்றுவாமால்.

இ-ன். பால்போலும் நிறத்தையுடைய வெள்ளியதிருந்தற யுடையவரும், பவளம்போலுஞ் சிவந்த நிறத்தையுடைய சடைமுடியினரும், உமையம்மையாரின் புத்திரனெனச் சொல்லப்படுவோரும், சூலம் ஒளிபொருங்கிய வாள் கேடகம் என்னும் ஆயுதங்களை யுடையவரும், சூரபன்மனுகிய முதல்வளைக்கொன்ற வேலாயுதத்திற்குத் தலைவரான சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்குத் தம்பிமாரா யிருப்பவரும், வெண்ணிறத்தையுடைய சூரிய பற்களை யுடையவரும் ஆகிய வீரவாகுதேவர் முதலாகவுள்ள, இரத்தினங்கள்

கடவுள் வணக்கம்.

உந்

களின் காட்சிபோலவிளங்கும் வீரர்கள் ஒன்பதின்மறையும் வாசனை பொருஞ்சிய புட்பங்களைச் சொரிந்து சொரிந்து வணங்கித்துதிப்பாம்.

சதாசிவ மூர்த்தியின் ஆறு திருமுகங்களினின்றும் ஆறு பொறிகள் தோன்றி உலகெங்கும் பரத்தல் கண்டு இறைவி யஞ்சினாள்போல ஓடானின்றான். அதனாலே யவள் திருவடிச் சிலம்பு களிற் பதிங்குள்ள நவரத்தினங்களும் வீழ்ந்தன. அவை யோன் பதும் ஒன்பது சத்திகளாகி, இறைவனைப் பார்த்தமாத்திரையிலே மோகமுற்றுக் கருப்பவதிகளாயினர். அவரிடத்தினின்றும் தோன்றினவரே நவவீரர் எனப்படுவார். அவர் பெயர் வருமாறு—வீரவாகு, வீரதீரர், வீரமாபுரந்தரர், வீரமார்த்தாண்டர், வீரகேசரி, வீரமாமகேசர், வீரமாமகேந்திரர், வீரராக்கதர், வீராந்தகர், தூய்த்தூய் என்னும் அடிக்குப் பண்மைப் பொருட்டு. (கக)

திருஞானசம்பந்தநாயனர்.

முரசதிரும்பிரமபுரமுனையெழுங்குதமிழ்முழங்க
முழக்கிவேதந்
தரைசெறிநன்மாக்களுப்பயமறைவனமொரீ இக்கடம்பா
டவிசார்ந்தங்க
ணரசுநிழலெண்பெருங்குன்றமண்வெள்ளத்திரண்முருக்கி
யகிலங்காக்கும்
பரசமயகோளரியைவேதியர்சூஜாமணியைப்
பணிதல்செய்வாம்.

இ-ள். முரச வாத்தியம் முழங்குஞ் சீகாழிப் பதியாகிய சூகையினின்றும் எழுங்கு, தமிழ்மொழி முழங்க, வேதமெனுஞ்சேவாரத் திருப்பதிகங்களைக் கர்ச்சித்து, பூமியின்க ஞானால்ல மனிதர்கள் பிழைக்கும்படி வேதாரணியத் தலத்தினின்றும் நீங்கிக் கடம்பாரணியம் எனப்படும் மதுரைங்கறையடைக்கு, அவ்விடத்துக்கூன் பாண்டிய அரசனது காவலுக்குட்பட்ட எட்டு

ஒப்பெரிய மலைகளினும் இருந்துவந்த சமணவெள்ளத் தொகுதி களையழித்துப் பூமியிலுள்ளாரைக் காத்தருளிய பரசமய கோளரியும், அந்தனை குலசிகாமணியும் ஆகிய திருஞான சம்பந்த நாய ஞானா வணங்குவாம்.

முரசு - கொடை முழவு, வெற்றி முழவு, மண முரச என மூவகைப்படும். பிரமனைற் பூசிக்கப்படலாற் சீகாழிக்குப் பிரம புரமென்று பெயராயிற்று. பரசமய கோளரி - புறச் சமயங்களாகிய யானைகளையழிக்குஞ் சிங்கம் கோளரி என்றதற்கேற்பப் பிரம புரத்தைக் குகையாகவும், தேவார வோதையைக்கர்ச்சினையாகவும், குலச்சிறைநாயனர் மங்கையர்க் கரசியார் முதலாயினே கை மாக்களெனவும், மறைவனம், கடம்பாடவி எனவும் கூறி நார். என்ன பெருங்குன்று - பசுமலை, ஆனைமலை முதலாயின் “என்ன பெருங்குன்று அமண் வெள்ளம்” என்பதற்கு, பெரிய மலைகளில் வசித்த எண்ணூயிரஞ் சமணவெள்ளம் என்று முறைக் கலாம். சூளா - சிகை, மணி - இரத்தினம், தலைவிவணியப்படும் இரத்தினம்.

(24)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

மலராசிநெறியரிடும்கற்பினைவாரி துமிதப்ப
மறைவல்லோர்பற்

பலராசிபகர் திருப்பாதிருப்புவிழுர்க்கரைசார்ந்து
பவநோய்தீர்வான்

புலராசிநெறியொருவிச்சிவசமயநெறியினிடைப்
போந்துஞானச்

சலராசிபடிந்ததமிழ்வாகீசர்சரணமலர்
தலைமேற்கொள்வாம்.

இன் மும்மல சம்பந்தமுடைய ஒழுக்கவழியினிற்குஞ்சமணக்களாவிடப்பட்ட கல்லானது தெப்பமாகக் கடவின்கண மிதக்க,

வேதங்களில்வல்ல பிராமணர்கள் பற்பலர் வாழ்த்துக்களைக் கூறு சிற்கும்திருப்பாதிரிப்புவிழர்க் கரையை யடைந்து, பிறவிப்பினி யைக்கும்படி ஜம்புலக்கூட்ட வழியைவிட்செசுவசித்தாந்தமார்க்கத்திற் புகுந்து சிவஞானமாகிய கட்லின் மூங்கிய தமிழ்வல்ல வாகீசப் பெருமான துதிருவடிகளாகிய தாமரைமலரைச் சிரமீது வகிப்பாம்.

(2.க)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்.

முடிதடவவிருவிசம்புந்தடவவொருமலரடிபார்

முழுதுமற்றே

ரடிதடவவளரறியுமயனுமிருவருமடியு

முடியும்பாக்தட

கடிதடவல்லிளாமூலைவானுதற்பரவைகிரணமணிக்

கனகவாயிற்

படிதடவவிடுந்தமிழ்த்தெள்ளமிழ்தகவிநாவென்றூள்
பணிதல்செய்வாம்.

இ-ன். திருமுடியை, பெருமை விளங்கும் ஆகாயத்தினுங்கேத் தடவும், ஒப்பற்ற தாமரை மலர்போலும் திருவடியைப்பூமிழுமுழுதி னும் இன்னுமோர் முறைதேடவும், வளர்கின்ற திருமாலும் பிரமனுமாகிய இருவரும் அடியையும் திருமுடியையும், சர்ப்ப படத் தையொத்த நிதம்பழும் சூதாடு கருவியை நிகர்த்த இளமைகொண்ட தனமும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியுமுடைய பரவை நாயகி யாரது ஒளிபொருந்திய இரத்தினங்க எழுத்திப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வாயிற்படியில் தேடும்படி தூதாகவிட்ட தமிழில் வல்லதெளிந்த அமிழ்தகவியாகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனரது திருவடிகளை வணங்குவாம்.

முன்னேர்கால் சிவபெருமானது முடியையும் அடியையும் தேடிக்கானுத பிரம விட்டுனுக்களாகிய இருவரையும் இன்னுமோர் முறைபரவை வாயிற்படியைத் தேடுவீராயின் அவை நுமக்கெளிதிற் புலப்படுமென, இறைவனைத் தூதாகவிடுத்த சுந்தர னென்பது கருத்து.

(2.2)

பழநித் தலபுராணம்.

வாதலூர்ரடிகள்.

கரைசெறியும்வாதலூர்ப்பிறந்துகுருந்தடியின்மதிப்
பாகன்கையு

ஞாறைசெறியங்குசத்தடங்கியருட்டனோயோடானந்த
வொளிநீராடிக்

குறைசெறியுமுணர்வுசேவகம்பயின்றுபொதுவிலௌங்
கொம்போடாடு

மரசுநிழலடிவைகுமாணிக்கமழகளிற்றை
யகத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள. (வைகைநதிக்) கரையை யடுத்த திருவாத ஓரிற்
ஞேன்றி, குருந்த மரத்தடியின்கீழ் வீற்றிருந்த பிறைத் துண்ட
முடைய பரமசிவனது திருக்கரத்தின்க ஞுள்ள சிவஞானபோத
மென்னும் அங்குசத்தி லடங்கி, திருவருள் என்னும் பிணிப்படு
னே சிவானந்தம் என்னும் பிரகாசமுள்ளவாரி தியின் முழுகி, (சிவ
த்துவ) விளக்க மமைந்த தம்மறிவு செல்விய உண்மைப் பொரு
ளிற்கலக்கு, அம்பலத்திலே (கனகசபையின்கண்) இளமைகொ
ண்ட பூங்கொம்பு போன்ற சிவகாமி யம்மையாருடன் திருநடன
ஞ் செய்தருஞும் நடராசப் பெருமானது குளிர்மையுடைய திரு
வடிக்கண் சேர்ந்திருக்கும் மாணிக்க வாசகரென்னும் இளயானை
யை மனத்தின்கணிருத்தி நினைவாம்.

மாணிக்க வாசக சுவாமிகளை யானை யென்றதற் கியைய மதி
ப்பாகன், அங்குசம், தளை, நீராடல், சேவகம், நிழலடிவைகுதல்
கூறப்பட்டன. மதிப்பாகன்-புத்தியுள்ள யானைப் பாகன் எனவும்,
சந்திரனுகிய பகுதியைத் தரித்தவன் எனவும் பொருள். அங்கு
சம்-தோட்டி. உரை செறி அங்குசத்து அடங்கி-சிவஞான
போத உபதேசம் காதிற்செறிந்த அப்பொழுதே உண்மைப்பொ
ருள்பதின்து என்னலுமாம். அங்குசத்து அடங்கி-அழகிய திரு

கடவுள் வணக்கம்.

உள்

வடித் தர்மரையினடங்கி என்றலுமொன்று செம்மை அகம்—செ
வ்விய உண்மைப்பொருள். சேவகம்-யானை துயிலுமிடம். (உ.ங.)

சிவனடியார்.

பண்ணசெரனக்குவித்தமணவிலாப்பயம்பெய்து
பணியும்போழ்திற்

கண்ணசெரன்னதுசிதைத்தத்தந்தைதாண்மழுவாற்
கடிந்துசேட

முண்ணசெர்சூடியதுசூடிமகப்பேற்றினரு
நூயர்வழுண்ட

தண்ணசெர்முதலதிருத்தொண்டர்பதஞ்சார்ந்தவர்தாட
சார்ந்துமன்றே.

இ-ன். முன்னர்க் காலத்திற் சிவலிங்க மெனப் பாவித்துக்
குவித்த மணவிலே பசுக்களின் பாலையபிடேகஞ்செய்து பூசிக்கு
ங்காலத்தில், அதனைப் பார்த்து, சிவமேயென்றுகருதாது (வெறு
மணல் எனக்கருதி) அழிக்கத் தொடங்கிய தமது தங்கையின்
பாதத்தை மழுவாயுதத்தாற் றுணித்து, சிவனிருமாலியத்தை யுட்
கொண்டு, சிவபெருமான் றரித்த கொன்றை மாலையைத் தாழுங்
தரித்து, சிவனுக்குக் குமாரரென்னும் பேற்றினேடு திருவருள்
உயர்வையும் பெற்ற சண்டேசுர நாயனார் முதலீய திருத்தொண்ட
களுடைய பாதங்களைக் கதியாக அடைந்த அடியார்களதுதிரு
வடிகளை யடைவேம். (உ.ச)

சுகனடியார்.

உய்வதேகருதியருச்சனைபுரிவோர்வரியைந்து
முறைப்போர்செம்பொன்

பெய்வதேற்றேற்றபணிபுரிவிப்போர்புரிவோர்தம்
பெருமைகேட்போர்

ஏறி

பழநித் தலபுராணம்.

கைவமேசமயமெனத்தலைநிற்போர்சிவகிரியிற் .

றயங்கும்வைவேற்

நெய்வமேதெய்வமெனத்தெளிந்திடுவோர்மலர்ப்பாதந்
தெரிசிப்போமால்.

இ-ன். முத்தியடைந்து உய்வுதொன்றையே வினைத்துஅருச்
சூணசெய்கின்றவரும், பஞ்சாக்கரங்களையுஞ் செபிக்கின்றவரும்,
சிவந்தபொன் முதலிய கொடுத்த பொருள்களை (அன்புடன்) வா
ங்கித் தகுந்த திருப்பணிகளைச் செய்விப்பவரும், அங்ஙன மூள்
ளாரது பெருமைகளைக் கேட்போரும், கைவசித்தாந்த சமயமே
மெய்ச்சமய மெனக்கண்டு அதன்வழிநின்று ஒழுகுவோரும், ப
ழனித் தலக்கணுள்ள சிவமலையின்கண் விளங்கும் கூறியவேலாயுத
த்தைத் தரித்த தெய்வமே முழுமுதற் றெய்வ மென்று தெளிந்.
து வழிபடுவோரும் ஆகிய குகனடியார்களது தாமரை மலர்போ
ன்ற திருவடிகளைத் தரிசிப்போம். ஆல்-அசை. (2-ஞ)

நனிதவநாடொறும்புரிந்துசாத்துவிக்குணமடைந்து

நவைகார்ந்து

தனுமுழுதுமுழுத்ததிருந்றினெளிபழுத்தொழுகுங்
தலைமைசார்ந்து

புனிதமுறவிளங்கிவைவேற்குமரனுறைசினகரங்குழு
போந்துபோற்றி

யனுதினமேவலிற்பரிவுபுரிந்ததிருவகவடிமைக்
கடிமையாமால்.

இ-ன். மிகுந்த தவத்தைத் தினங்தோறுஞ் செய்து, சாத்து
விக்குணங்களைப் பொருந்தி, குற்றங்களினின்றும் நீங்கி, தம்
உடம்பு முழுதும் உத்தானனமாகத் தரித்த விபூதியி னெளி
முதிர்ந்து காணப்படும் பெருமை கொண்டு அகத் தூய்மையும்

கடவுள் வணக்கம்.

ஒகு

பொருந்த நின்று, கூறிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக்கடவுள் வீற்றிருந்தானால் கோயிலை வலம்வந்து துதித்து, நாடோறும் (அவன் உடைய) திருப்பணி செய்தவில் அன்பாக விரும்பிய திருவகம்படித் தொண்டர்க்கு (யாம்) அடிமையாவேம்.

தவம் என்பது ஈண்டிச் சரியை கிரியா யோக ஞானங்களை, “ஐம்புலவேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தனை – தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட டன்னிய மின்மையி னரன்கழ் செலுமே” என்னுஞ் சிவஞானபோத சூத்திரத்தா னுணர்க.

சாத்துவிக குணமாவன—ஞானம், தவம், மேன்மை, அருள், மோனம், வாய்மை, பொருமை, புலன்டக்கல் என்பனவாம். அதற்குமேற்கோள்.

பிங்கலந்தை.

ஞானங் தவ மேன்மை நல்லருண் மோனம்
வாய்மை பொறைறபுல னடக்கல்சாத் துவிகம்.

குற்றங்களாவன – காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்பன, அகத்துய்மை யின்ன தென்பதை, புண்ணிய நன்னீராடல் கடவுளர் பூசையாற்றல்” எனவருஉங் கூர்மபுராணச் செய்யுளாலும், “சத்தியந்தானஞ் சமந்தம மின்சொற் சாறுத லொருவழிப்படுதல் – புத்தியேழுதல கரணமோர் நான்கு மடக்குதல் புலன்கள் போம்வழியி-னுய்த்திடாதமைத்தல்” எனவருஉங் காசிகாண்டச் செய்யுளானு முனர்க.

அகம்படித் தொண்டாவது கண்ணி, தொடை, பினையல், இண்டை முதலிய மாலைகள் சமைத்தல், திருவாபரணம், திருப்பரிவட்டம், கொடி, சூடு, சாமரம் முதலிய மங்கலப் பொருள்களைத் தாங்குதல், அவற்றை அலங்காரஞ் செய்தல் முதலாயின. அவற்றை,

பொங்கிய திருவி னீடும் பொற் புடைப் பணிகளேந்தி
மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுங்

தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் ரகும்பணி தலைவின் றய்த்தே
யங்கணர் கோயி லுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார்.

என்னும் பேரியபுராணச் செய்யுளாற் ரெறிக. அடிமை
என்பது, தச்ச என்றுற்போல விகுதிகெட்டுனின்ற பெயர் என்
பர் இலக்கணக்கோத்தார். (உசு)

சந்தான குரவர்.

நந்தாவுள்ளொளினானமுதிப்பமல
விருடுமிந்துநவிறற்கொண்ணு
முந்தாயபொருளிதுவென்றருஞ்சுருக்கொண்
பீர்மெய்பொருண்முன்றுமேற்று
வந்தாளும்பெண்ணைதியுதித்தவெண்ணைய்
மெய்கண்டான்வழியிற்றேற்றுஞ்
சந்தானகுரவர்பதம்பிறவினோய்
தவிர்க்குமருந்தெனவுட்கொள்வாம்.

இ-ள். குறையாத வண்மைச் சிவஞானங்தோன்ற, அதனால்
மல இருள் அகன்று, சொல்லுதற்கியலாத முதன்மையுடைய
பதிப்பொருள் இதுவே யென்று தெளியும்படி அருளே யுருவமா
கக்கொண்டு, எமது உயிர் உடல் பொருள் என்னு மூன்றனையும்
ஏற்று விரும்பி யடிமைக்கொண்ட பெண்ணையாற்றினாற் சூழப்
பட்ட திருவெண்ணைய் நல்லூரிலமர்க்கருளிய மெய்கண்ட தே
வப் பெருமானையும், அவனது சந்தான வழியாய்த் தோன்றிய
ஆசாரியர்களான அருணங்தி சிவாசாரிய சுவாமிகள் மறைஞான
சம்பந்த நாயனார், உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் ஆகிய ஆசாரியர்கள் து திருவடிகளைப், பிறவியாகிய நோயை நீக்கும் மருந்தாக
உட்கொள்வாம். (உன)

கடவுள் வணக்கம் முற்றிற்று.

வ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பாயிரம்.

பாயிரம் என்பது நூல் வரலாறுறைத்தல். “ஆயிர முகத்தா னகன்றதாயினும்-பாயிர மில்லது பனுவலன்றே” என்று இலக்கணத்தார் கூறவின், எவ்வகைச் சிறப்புடைய நூலாயினும் பாயிர மில்லாக்கால் அது நூலெனப்படாது. ஆகவின் இங்குப்பாயிர முறைத்தார். அதன்வரலாறுவது:-

முன்னர்க் காலத்திலே, வேதம் சிவாகமம் என்னும் இருநூல்களின் உண்மைப் பொருள்களின் சாரங்களையெல்லாம் அடக்கி அநாதி மலமுத்தபதி யாகிய சிவபெருமான் பதினெண்புராணங்களையுமருளிக்செய்தார். அவையாவன: பிரம புராணம், பதும புராணம், விஷ்ணு புராணம், சைவ புராணம், பூகவத புராணம், பவித்ரிய புராணம், நாரதீய புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், ஆக்கினேய புராணம், பிரமகைவர்த்தபுராணம், இலிங்கபுராணம், வராகபுராணம், கந்த புராணம், வாமன புராணம், சூர்ம புராணம், மற்ச புராணம், காருட புராணம், பிரமாண்ட புராணம், என் பனவாம்.

இவற்றுள்ளைவம், பவித்ரியம் மார்க்கண்டேயம், இலிங்கம், வராகம், காந்தம், வாமனம், சூர்மம், மற்சம், பிரமாண்டம் என்னும் பத்தும் சிவபுராணங்களாம்.

பழநித் தலபுராணம்.

விஷ்ணு புராணம், பாகவதம், நாரதீயம், காருடம். என்னும் நான்கும் விட்டுண்புராணங்களாம். பிரமம், பதுமம் என்னும் இரண்டும் பிரமபுராணமாம். ஆக்கினேயம் என்னும் ஒன்று அக்கினிபுராணம் ஆகும். பிரமகைவர்த்தம் என்பது சூரியபுராணம் ஆகும்.

இப்புராணங்கள் பதினெட்டடுக்கும் மூலமாக அநாதி யே யிறைவன் ஓர்புராணஞ் செய்தனன். அதனையே பின் ஆள்ளோர் பதினெட்டாக்கினர். முதலிற் சிவபெருமான் திருநங்தி தேவர்க்கு உபதேசித்தார். அவர் சனற்குமாரமா முனிவர்க்குப் போதித்தார். அவர் வேத வியாதர்க்கு உபதேசித்தார். அவர் சூதமகா முனிவர்க்கு உபதேசித்தார். அவற்றுட் கந்தபுராணமே மகா விசேட முடையது. அதனிற் கூறப்படாத சரிதங்களும் பொருள்களும் உலகத் தில் இல்லை. “எந்தப் பொருளுங் கந்தத்தி லுண்டு” என்ற பழமொழியும் அதனை விளக்கும். அது ஓரிலக்கங் கிரந்த முடையது. இத்துணைச் சிறப்புக்களை யடைய கந்தபுராணத்திலே கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே இப்பழநித் தலமான்மியம், இருபத்து நான்கு அத்தியாயத்தின் மேற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனை யாராய்ந்து செந்தமிழ் நடையிற் பாடுகவென்று பேரறி வடையோர் பணித்தாராகவின், அவர் மொழியைத் தலைமேல் வகித்துச் சிறியேன் விருத்தப் பாக்களிற் பாடினேன். இதன் கண்சருக்கம் இருபத்து மூன்று உள்ளன. குமரனே! குருபரனே! சரவண பவனே! சண் முகனே! குகனே!

பாயிரம்.

நா

என்று சொல்லும் நாமங்களைக் கேட்ட வளவிலே, அவர் பெறுதற்கரிய பேறெல்லாம் பெறுவர் என்றால் அக்கடவுள்ளது பெரும் புகழையெல்லா மிடுத்த இப்புராணத்தைக் கேட்போர், பாராயணஞ் செய்வோர், பதிப்பிப்போர், பொருள்ஷிப்போர் யாவரும் எத்துணைப் பெறும்பேறுகளையும் எளிதில் அடைவர் என்பது சத்தியம்! சத்தியம்! முக்காலுஞ் சத்தியமே. இவ்வாறு சூதமுனிவரர் ஆணையிட்டுக் கூறினராயின் இப்புராணத்தையும் யாவரும் கைக்கொண் டொழுகலே மானுடப் பிறவிக்கு இன்றியமையாப் பயன்கும்.

அஹ்சிர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

இறைவனருள்வழிநந்திபாற்றெரிந்துசனற்குமர
னியல்வியாதற்

கறையவவன்சூதமுனிக்கருளியமூலாறுபுரா
ணத்திறகாந்த

முறைபிறழாதுதவுகிரிப்பிரகாசகாண்டத்தின்
மொழியுமிந்துற்

குறைவிலத்தியாயமறான்குநடைபெற்றதன்மேற்
கூறுமாதோ.

இ-ள். சிவபெருமான் அருள்வழிப்பட்ட திருங்திதேவரிடத் துக்கேட்டுணர்ந்து, ஒன்ற்குமார முனிவர் நல்லிலக்கண முடைய வியாச முனிவர்க்கு உபதேசிக்க அல்லியாத முனிவர் சூதமுனிவர்க்கு உபதேசித்த பதினெண் புராணங்களுட் காங்தபுராணமானது, இயல்புவழுவாமற் சொல்லப்பட்ட கிரிப்பிரகாசகாண்டத்திலே கூறப்பட்ட இப்புராணக் கதைகள், குறைவில்லாத இருபத்து நான்கு அத்தியாயம் சொல்லிமுடிந்ததன் பின்னர்க்கூறினிற்கும். மாது-ஒ-அசைகள்.

(க)

அள்ளிலைவள்வேற்குழகன்சிவகிரியி
 லரசவீற்றிருக்குமந்தண்
 கள்ளவிழ்பூங்கழனிவளந்திகழ்பழங்க
 காதைவடமொழியையாய்ந்து
 தெள்ளுதமிழாற்றருதிசிறந்தெனவத்
 தலன்வைகுந்தெளிமெய்ந்தூன
 வள்ளுணர்முதுக்குறைவோர்வெளிற்றிவி
 னெனைவிளித்தேயுரையென்றூரால்.

இ-ன். கூறிய தகட்டுவடிவாய் வெள்ளிய வேலாயுதத்தைத்
 தரித்த குமாரக்கடவுள் சிவகிரியினிடத்து அரசுகொண்டிருக்கப்
 பெற்ற, அழகிய குளிர்ந்ததேன் செறிந்த பூக்க ஞெருங்கியவயல்
 களின் வளங்கள் விளங்கும் பழங்கான்மியத்தை, வடமொழியை
 யும் ஆராய்ந்து தெளிந்த தமிழ்மொழியாற்செய்து சிறக்கத் தரக்
 கடவாய் என்று, அங்கரின்கண் வைகுந்தெளிந்த மெய்ந்தூன்
 மாகிய உண்மை யறிவையுடைய பெரியோர்கள், வெறுமை யறி
 வடைய (கல்விகேள்விகளிற்) சிறியேனுகிய என்னை அழைத்து
 உரைத்தனர்.

(2)

அத்திருமாநகர்வதிதுண்ணறிவுடையோர்
 சிறியேன்புல்லறிவினுற்று
 மித்தமிழின்குறைதீர்ப்பச்சொல்வகைசொற்
 பொருணிரப்பியெடுப்பரென்றே
 வைத்தமுறைச்சருக்கமிருபான்மூன்று
 வரவினிதுவழங்குமாற்றுன்
 மெய்த்தமிழின்கவையொழுகும்விருத்தயாப்
 பதுவிளங்கவிளம்பலுற்றேன்.

இ-ன். அந்த அழகிய பழங்கும் யென்னும் பெரிய நகரத்தில்
 இருக்கும் கூறிய அறிவினையுடைய பெரியோர், சிறியவனுகிய-

யான் அற்பமதி கொண்டு செய்த இந்தமிழ் நாவிற் பொருந்திய குறைகளை நீக்கும்படி நினைத்து சொல் வகைகளையும் சொல்லின் பொருள்வகைகளையும் நிறைத்து ஏற்றுக் கொள்வாரென்று என்னியே, முறையாக வைக்கப்பட்ட சருக்கங்கள் இருபத்துமூன்று பொருந்த, உறுதிப் பயனைக்கொடுக்குங் தன்மையுடன், நிலை பெற்ற செந்தமிழ்ச் சுலவ தேங்கும் விருத்தப் பாக்கள் விளங்கும்படி சொல்லத் தொடங்கினேன். (ஷ)

நாற் பெருமை.

குமரகுருபரசரவனேற்பவகுகாசன்

முகாவென்றேதி

லமரரறிவரியபரகதிபுவியிலெனி தினில்வந்

தடையுமென்றால்

விமலமுடனிருசெவியாலவனதுதொல்கதையமுத

மிசைந்தோர்முற்றுங்

தமலமதுவினியநனிபெறும்பயன்ல்லையெயாருவர்

சாற்றற்பாற்றே.

இ-ள். குமரனே! குருபரனே! சரவனேற்பவனே! குகனே!

ஈன்முகனே என்று சொன்னால், தேவர்களும் அறிதற் கரிய பரமுத்தி யிப்பூழியிலேயே இலகுவாக வந்து சேரு மென்றால், பரிசுத்தமுடன் இருகாதுகளினாலும் அக்கடவுள்து புராண சரித்திரமாகிய அமிர்தத்தையுண்ட பெரியோர்கள், தம்மை யநாதியேபங்கித்து நிற்கும் ஆணவமலசத்தியெல்லாங்கெட, மிகவும் அடையும் உறுதிப் பயன்களின் அளவினை யொருவர்சொல்லும் பகுதியுடைத்தோ? (ச)

நால் செய்த காலம்.

மலர் தலையுரகந்தாங்குமணிமுடிச்சகமதென்னு

நிலைபெறநிறுத்தமூலவஞ்சனாற்றின்மேற்றிகழுமைம்பான்

றலைசெறிபருவந்தன்னிற்றனிநெடுங்கதிர்வேலண்ண

னலனுறுபழநிமுதூர்ப்பெருமையைநவிலலுற்றேன்.

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். பரந்த தலையெட்டைய ஆதிசேடனுற் றுங்கப் படுகின்ற இரத்தின மமைந்த முடிக்கணுள்ள சகம் என்றும் சொல்கின்ற. நிலைபெற வைத்தோதிய ஆயிரத்தைஞ்ஞாற் றைம்பது என்னும் முதன்மையுற்ற வருடத்தில், ஒப்பற்ற நீண்டங்கிடோபாருந்திய வேலாயுதப் பெருமானது, என்மை யுள்ள பழைய பழநித் தலத்தின் மான்மியத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினேன்.

ஆதி சேடன் ஆயிரங் தலைகளை யுடையதாகவின் “மலர் தலையரகம்” என்றார், உரமார்பினால், கம—கஞ்சரிப்பது. இந்தூல்சாலிவாகன சகவருடம் ஆயிரத்தைஞ்ஞாற் றைம்பதாம் வருடத்திற் செய்யப்பட்டது. ஆகவே இற்றைக்கு இருநூற் றெழுபத் தைந்து வருடத்திற்கு முன்னர் என்க. நலம்-நலன் எனப்போலி.

நூற் பெயர்.

பொருந்துமுக்குணமுமந்தக்கரணமும்புலனுமுள்ளுந் திருந்தமுற்றெருங்குணர்க்கோர்செவிப்புலன்றே ரக்கவாரி யருந்தமுதனையதொன்னுல்வழிநடாயசலமேந்தி பெருந்தமிழ்புனைந்தவிந்துறப்பெயர்பழனிப்புராணம்.

இ-ன். அநாதியே வந்து பொருந்திய முக்குணங்களும் மன முதலிய அந்தக் கரணங்களும் ஜம்புலன்களும் ஏனைய உட்கருவி களுக் கிருத்தமுறும்படி கல்வி கேள்விகள் முற்றையும் ஒருசேர அறிந்த பெரியோர்கள் தமது செவியறிவிற்கு நிறைக்கும்படியள் வியெடுத்து உண்ணுகின்ற அமுதத்தை யொத்த முதனுவின் வழியே நடந்து, மலையை வில்லாக ஏந்திய சிவபெருமானால் அநாதியே உண்டாக்கப்பட்ட பெரியசெந்தமிழால் அலங்கரித்துச் செய்யப்பட்ட இந்தூவின் பெயர் யாதெனிற் பழனிப் புராணம் எனப்படும்.

முக்குணமாவன—சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம். அந்தக் கரணமாவன—மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். என்பனவாம். யுலன்களாவன—சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம் என்னு

பாயிரம்.

ஈன

ஐமங்குமாம். உள் எனவே மெய்வாய் கண் மூக்கு, செவி என்னும் ஜம்பொறிகளும், தசவாயுக்கண் முதலியவுங் கொள்க அசலம்— சவித்தலில்லாதது. சிவபெருமான் சம்ஸ்கிருதத்தை யருளிய காலத்தே தமிழ்மொழியையும் அருளினர் என்பது தோன்ற “அசலமேந்தி பெருந்தமிழ்” என்றார். இதனுடே தமிழ் சம்ஸ்கிருதத்தினின்றும் பிறங்ததென்பார் கூற்றும், இடையிற் சில ராலே கட்டப்பட்ட தென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டன. (ச)

நூல் செய்த காரணம்.

இந்தநூலாரியத்தையீர்ந்தமிழ்த்தொடர்புசெய்ய வந்தகாரணம்யாதென்னில்வண்டமிழ்நிலத்தில்வைகுங் கந்தவேளாடியாராயங்கலந்தருட்கடவின்முழ்கு மந்தவாழ்வடையலாம்பேரின்பழுமடையலாமே.

இ-ங். வடமொழிக்க ணுள்ள இந்த நூலை, தண்டமிழ்ப்பாக்க ளாலே செய்யவந்ததற்குக் காரணம் யாதென்று கேட்பின், சொற் பொருள் வளங்களையுடைய தமிழ் வழங்குங் தேயத்தின்கணிருக்கும் கந்தக்கடவுளின் அன்பர்க்கட்டங்கள் ஒருவரோ பொருவர் கலந்து பாராயணஞ்சு செய்து, அக்கடவுளது திருவருட்கடவிலே முழுக்கசெய்யும் அந்தப் பெருவாழ்வையும் பெறலுமாகும், அத்துவித முத்தியக்கிய பேரின்பத்தையு மடையச்செய்தலு மாகும் என்னுங் காரணமே.

தமிழ் என்பதற்குத் தனித்த முகரத்தை யுடைய மொழி யெனவும், தனிமையான மொழி யெனவும், இனிமையை யுடைய மொழி யெனவும் பொருள் கூறுப. வடக்கண் வேங்கடமுங் தெற்கட்கண் நியாகுமரியும் எல்லையாக வுடையது எனவும்; வடக்கின் கண் வடுகும் தெற்கின்கண் கடலும் எல்லையாக வுடையது எனவும், பாண்டிநாடேயதுவெனவும், சோழநாடேயதுவெனவும்பலரும் பலவாறு கூறுப.

பாயிர முற்றிற்று.

வ
சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

அவையடக்கம்.

அறுசீர்க்கழிலெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வானமுட்பருகும்ஹீரைமவியுவர்நீரும்பூந்தண்
கானிருங்குளவிமேவிக்கவர்பசங்கீடமும்போற்
றேனிமிரவிசாகனன்பருளங்கொளிற்சிறியேன்புண்சொற்
ஞனிதுநன்காம்யானுந்தொண்டெனப்புரிவதாமே.

இ-ன். மேகங்கள் உட்கொள்ளுஞ் சமுத்திரத்தி னிறைந்த
உப்புநீரும், பொவிவாகியகுளிர்ந்தகாட்டினிடத்துப்பெருமையை
யுடையகுளவியான து சென் றுளுக்கின்றபசியபுழுக்களும்போல,
தேன்வண்டுக ளொலிக்கின்ற ஆட்டுக்கடா வாகனத்தாராகிய கங்
தக்கடவுளின் மெய்யன்பரது மனத்தில் இது கொள்ளப்படுமா
னல், (கல்விகேள்விகளிற்) சிறியவனுகிய எனது இழி மொழிகளை
யுடைய இந்தாலும் யான் தொண்டுபட இயற்றுவதனாலே சிறந்த
தாகும். (க)

வார்கடற்புலவுமேரார்மைநிறச்சேறுமேரார்
நீர்மவியுவருமெண்ணூர்நித்திலமணிகொள்வார்போற்
சீர்தபவிருண்டதீஞ்சொற்பொருசுவைதிரிதறேரார்
கூர்வெயிற்படைவேள்காதைகுறித்துளங்கொள்வர்கல்லோர்.

இ-ன். நீண்ட கடவின்க னுள்ள புலால் நாற்றத்தையும்
அறியமாட்டார், கருநிறத்தை யுடைய சேறிருத்தலையும் கவனி
யார், நீரினிறைந்த உப்புத் தன்மையையும் நோக்கார், முத்துக்
களையும் இரத்தினங்களையும் விரும்பி யெடுப்பார், அதுபோலப்

அவையடக்கம்.

ஙகூ

பெரியோர்களும், சிரோழிய இருள்போன்ற கொடின் சொற் களும், பொருள்களும், சுவைகளும் வேறுபட்டதையும் பாராதவராய், கூறியகதிர்வேற் பெருமானது கடையைச் சொல்லுவதென்றனர்ந்து மேலாகக்கொள்வர். (2)

புலவரும்போற்றுந்தாதைக்கொருமொழிபுகன்றும்வெற்பிற் புலவனுக்கரம்போதித்தும்பொருள்வகைவிரிவுங்கூட்டிப் புலவருக்கருளியும்பார்புகழ்சிவகிரியில்வைகும் புலவனுட்கொள்வான்பாடப்புக்கவென்புலமைநன்றே.

இ-ன். தேவர்களுங் துதிக்கின்ற தமது தங்கையாராகிய சிவபெருமானுக்குப்பிரணவப்பொருளை யுபதேசித்தும், பொதியமலையின்கணுள்ள அகத்திய முனிவர்க்குத் தருமநெறியைப் போதித்தும், அகப்பொருளின் வகையுரை விரிவுரைகளையுஞ் சேர்த்து ஆராய்ந்து அவற்றின் உண்மைகளைக் கடைச்சங்கப் புலவர்க்குத் தெரித்தும், பூமியிலுள்ளவர்களாலே புகழப்படுகின்ற சிவகிரியில் எழுங்கருளி யிருக்கும் பெரும்புலவராகிய குமாரப்பெருமானுக்கிரும்பும்படி பாடுதற்குப் புகுந்த எனதறிவு நன்று நன்று. (ங)

மூதுணர்வுடையோர்வேதமுதவியதெரிந்தெஞ்ஞான்று மோதுசொல்லமுதமுண்டுதேக்குமொள்ளிலைவேற்சேய்பொற்காதுகளென்சொனஞ்சங்கைக்குமோதுய்க்குமேயோ பாதுசொல்லறியேனுசைதூரப்பதறகென்செய்கேனே.

இ-ன். பேரறிவுடைய புலவர்கள் வேதமுதலாயபற்பலநால் களையெல்லாம் ஆராய்ந்து, என்னானுமோதிய சொற்களாகியஅமிர்தத்தையுட்கொண்டு நிறைத்த ஒன்னிய இலைத்தொழின் முற்றிழவேலாயுதத்தையுடைய கந்தக்கடவுளினது அழகிய செவிகள், ஏனது சொற்களாகிய விடத்தை வெறுத்து விடுமோ, அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளுமோ, ஏதுஞ் சொல்வதற்கு அறியகில்லேன், பாடவேண்டுமென்னும் அவாப்பிடித்துச் செலுத்தலால் யான் என்செய்வேன். (பாடத்தொடங்கினன்.) (ங)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

முதலாவது,

கிரிச் சருக்கம்.

முனிவர்களாலே துதிக்கப் படுகின்ற வியாத முனிவர் மாணுக்கராகிய சூதமுனிவர் நெமிசாரண்யத்திற் சென்றார். அவ்விடத்திருந்த தவத்தினர் யாவரும் அவரைக்கண்ட அளவில் எதிர்சென்று உபசரி த்து எமக்குக் கிடைத்தற் கிரிய பெருவிருந்து வந்ததென்று மனமும் முகமும்மலர்ச்சி கொண்டு, உபசார மொழிகளைச் சொல்லி, அவரையாசனத் திருத்தினர். ஏனைய உபசாரங்களையுஞ் செய்து, கல்விகேள் விகளில் வல்ல முனிவரரே! சூலபாணியராகிய சிவபெருமானது புகழை விரிக்கும் புராணங்கேட்பதற்கு மிக்க அவாவுள்ளேம். தேவீர் கருணைகூர்ந்து திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று குறை யிரந்தார். அதுகேட்ட சூதமுனி வர் கூறுவார்.

எந்தையாம் பரம னினையடி. மறவா வளத்தீர்! புராணத்தை யோதுதற்கு இடம், காலம், பாத்திரம்வேண்டும். இவ்வனம் தெய்வ வனமாகலானும், இக் காலம் நல்ல காலமாகலானும், சிவனடியராய் நீங்க ஸிருத்தலாலும் இங்குப் புராண மோதற்குத் தகுதி வந்தது என்றார். முனிவர் ஜயகேள், முன்னர்ப் பதினெண் புராணங்களையும் உபதேசித்த

தீர். அவற்றுட் சிறந்த கந்தப்ராணத்திலே கிரிப் பிரகாச காண்டத்திலே மேருமுதலிய மலைகளையும் புவனங்களையும் கூறிய பாகத்திலே, எல்லாமலைகளினும் விசேஷத்த தாகித் தென்றிசையிலே வராககிரி ணன்று ஓர் மலையுள்ளது. அதனை டத்தே யிருமை யின்பங்களையும் அளிக்க வல்ல ஒரு தல மிருக்கின்றது என்று சொன்னீர். அதன் பெருமைகளை யெல்லாம் விரித்துக் கூறுதிர் என்றிரந்தனர். முனிவர் பெருமான் உவகையுடையராய், குகதாசர்களே ! அதனது பெருமை யாவரானும் அளவிடக் கூடாது. ஆயினுஞ் சுருங்கச் சொல்லேன். கேண்பின்.

இப்பூவுலகின்கண் மலைகள் அளவிலவாக விருந்தா அம் மேரு, ஏமகூடம் (கதிர்காமமலை) இமயம், மந்தரம், கயிலை, கந்த சைலம் என்பவற்றில் சூமாரக்கடவுள் எந்நா ஞம் வீற்றிருப்பர். இன்னுங் கடம்புமலை, சம்புமலை, போதி மலை, ஆவி, கேதார பருப்பதம், சீபருவதம், திருக்காள த்தி, திருக்கழுக்குன்றம், திருத்தணிகை, வேங்கடம், குக னேரி, திருவண்ணமலை, முதுகுன்று, திருச்சையம், திருச் செங்கோடு, நாராயணகிரி, கொல்லி, ஈங்கோய்மலை, திருக் கற்குடி, திரிசிராமலை, சுவாமிமலை, குன்றக்குடி, திருப்பரங் குன்றம், பழமுதிர், சோலைமலை, திருச்செந்தூர்க் கந்த வெற்பு, பொதியகிரி, திரிகுடாசலம், வெண்ணெய்வரை, கொடிமுடிக்கிரி, கோங்குமலை, மருதமலை, அத்திரி, பேரூர் வெள்ளியங்கிரி, காளமலை, வராககிரி யென்னும் பெயர் கொண்ட மலைகளிலே சூமாரசுவாமி எஞ்ஞான்றும் வீற்

நிருந்தராவர். இவற்றின் வராகமலை என்னும் அம்மலைக்கு வடசாரவில் விட்டுனுமலை யொன்றுள்ளது. வாயு திக்காகிய வடமேற்குத் திசையில் ஒருகுரோச தூரத்தில் பிரமன்மலையுள்ளது. அதற்குக் கிழக்கே சிவபெருமானுறை யுஞ்சிலம் பொன் றுள்ளது. அம்மலை பூமியிலுள்ளாராலும் யின்னுலகத்தாராலும் அளவிடற்கரிய பொவிவையுற்று, அத்திமலையோடுகூடி, சூமாரக்கடவுள் நடுவே தங்குதலாற் சிவமலை யென்னுமது சிவனையே போன்று விண்றது. சிவனது சடையைப்போலவும், திருவிழிபோலவும், திருமுகம் நேரவும் விளங்குவது. அச்சிவமலையிற்றுன். சூரபன்மனுதி பசரரைக்கிளான்று தேவரைக் காத்த பெருமான் வீற்றிருந்தருளுகின்றார். அதன் பக்கத்திற்றுன் திருவாவினன்குடித் தலம் என்னும் பழநித்தலம். அதன் பாங்கர்க்கூவிளாவனம் உண்டு. கோங்குவனம் என்னுமோர் தலமும்உள்ளது. இவற்றின் பெருமைகள் சொல்லற்கு அரியனவா யிருந்தாலுஞ் சிலவற்றை யெடுத்துக் கூறுவோம் என்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர்.

புனிதமாழுனிவர்போற்றும்பெருவருவியாதவேத
முனிபுக்கிறூல்புராணமுழுதொருங்குணர்ந்தசூதன்
பனிமுதலியவருத்தும்பருவங்கட்குடையாதென்று
நனிதவம்புரிவோர்வைகுறைமிசாரணியநேர்ந்தான்.

இ-ஐ. பரிசுத்தமுடைய பெரிய இருடியர்கள் துதிக்கும் ஒப்பில்லாத வேதத்தில் வல்லவியாசமுனிவர் சொல்லிய பழைய புராணமுழுவதையும் ஒருசேரஅறிந்தகுதமுனிவர், பனிமுதலிய அகுத்துகின்ற பருவகாலங்களுக்கு (தம்முடல்) வருந்த மாட்டச்

கிரிச் சருக்கம்.

சந்

தென்று, மிக்கதவத்தைச் செய்கின்ற முனிவர் இருக்கும் கையில் சாரணியத்தை யடைந்தார். (க)

சென்றமாதவனைவேதச்சிரப்பொருளுணர்ந்துமூன்றும் வென்றமாமுனிவர்நேர்ந்துவேணவாவுறத்தழீஇக்கொண்டின்றுநல்விருந்துவந்ததெதனமனமகிழ்வுதாங்க நன்றுறக்கொண்டதோர்பீடத்திருத்தினர்முகமனல்கி.

இ-ன். அவ்விடத்துப்போன சூதமுனிவரை, வேதாந்தப் பொருளையறிந்து, முக்குற்றங்களையும் வெற்றி கொண்ட பெரிய முனிவர்கேர்ந்து, வேண்டும் அவாவான து மிகத்தழுவிக்கொண்டு, இற்றைத் தினம் நல்ல விருந்து வந்ததென்று மனமகிழ்ச்சி மிகுக்க, நன்மைபொருந்தக் கொண்டுவந்து ஒருபீடத்திலிருத்து உபசாரங்களைச் சொல்லி. (ங.)

அருக்கியமுதலங்கியதரிளைப்பாற்றியந்தண்
முருக்கிதழ்ச்சசருக்காமீட்டுமுகநயக்களவிகூறிச்
சருக்கமில்கேள்வியோப்முச்சஸ்தரிலைப்பெருமான்றூல்சீர்ஸ்
பெருக்குதொல்புராணங்கேட்கும்வேட்கையோம்பெரிதுமென்று

இ-ன். அருக்கியம்முதலான உபசாரங்களை யெல்லாஞ்செய்து, வழிநடத்தலா இண்டாகும் ஆயாசத்தையும் போக்கி, அழிய குளிர்ந்த முருக்கமலரை யொத்த உதடுகளைக் குவித்துப் பின்னரும் உபசார மொழிகளை உரைத்து, குறைவின்றி விரிந்த கேள்வியறிவுடைய முனிவரே ! மூன்று ஒளிகொண்ட இலைபோ னும் வேலாயுதப் பெருமானது பழமையான சிறப்புக்களை மிகு தியா எடுத்துச் சொல்லுகின்ற பழையபுராணங்கேட்கும் விருப்பம் பெரிதும் உடையேம் என்று கூறினர் (முனிவர்.) (ங.)

அவ்வுரைகேளாநன்னராகுளினீராரணங்கள்
செவ்வனுகமங்களுந்தொல்புராணங்கடெளியவோ தி

சுசு

பழநித் தலபுராணம்.

லெவ்வமிரேசகாலபாத்திரமீவைகள்வேண்டும்

வெவ்வியல்பில்லீர்சொல்லில்விரியமோர்சிறி துசொல்வாம்.

இ-ன். முனிவர்கள்கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் (குத் தூஷி வர் சொல்வார்) நன்று சொன்னீர், வேதங்களையும், செவ் விய சிவாகமங்களையும் பழமையாகிய புராணங்களையும் தெளிவுறும்படி சொல்லுங்கால், குற்றமில்லாத இடம், காலம், பாத் திரம் என்னு மிவைகள் வேண்டும், கொடியகுணமில்லாத முனிவர்களே ! அவற்றைச் சொல்லுங்காலத்து விரிவுபடும். ஒருசிறி து எடுத்துச் சொல்வாம். (ச)

நற்பெருந்தேசநற்பூதரந்தெய்வநதிதீர்த்தங்க

ணற்பெருந்தவவனங்கணைடுநன்னகர்மடங்க

ணற்பெருங்கோயிலாதியவற்றினுநற்காலத்தி

நற்பெருங்தவத்தோர்கேட்பனவிற்றுகென்றனர்னன் ஞாலோர்.

இ-ன். நல்ல பெரிய தேசம், சிறந்த மலைகள், தெய்வத்தன் மை பொருந்திய ஆறு, புண்ணிய தீர்த்தங்கள், நல்ல பெருங்தவத்தைச் செய்யும் ஆரணியங்கள், நாடு, நல்லங்கரம், மடங்கள், சிறந்த பெரிய தேவாலயங்கள் முதலிய இடங்களில், சுபகாலத்திலே நற்குணமுடைய பெரிய தவத்தினர் கேட்கும்படி சொல்லுக வென்றுரைத்தார் நல்லதூவில் வல்ல புலவர்கள். (டு)

ஆதவின்வனத்துட்டெய்வவனமிதுவன்றே நும்மைக்

காதவினிறைறஞ்சுமிந்தக்காலநற்காலமன்றே

தாதலரிதழிவேணிச்சங்கரன்றேண்டர்தம்மின்

முதறிவினிர்நென்றே மொழிகுவனும்பாலென்றான்.

இ-ன். ஆதலால் காடுகளுள் இக்காடு தெய்வத்தன்மை பொருந்திய காடுஆகும். உங்களை (புராணங்கேட்கவேண்டுமென்னும்) விருப்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றதிக்காலமும் நல்லகாலமாகும்

கிரிச் சருக்கம்.

சுறு

மகரந்தம்பெர்குந்திய கொன்றைப்பூமாலையைத் தரித்த சடா
முடினையுடைய சிவபெருமானது அடியவர்களுட் பேரறிவுடை
யவர் நீவிரல்லவோ, இன்னனகாரணத்தால் உங்களிடத்து அத
னைச் சொல்லேன் என்றார் (குதமுனிவர்.)

(ச)

என்பதுமுனிவர்கேளாவெதிர்முனிவரனைநோக்கி
முன்பருளினைபூராணமுழுவதுமவற்றுட்காந்த
மின்பொலிகிரிப்ரகாசகாண்டத்தின்மேருவாதி
நன்கெழுகிரிகளுந்தானங்களுநவிற்றுமெல்லை.

இ-ள். என்ற சொன்னதை ணமிசாரணையத்து முனிவர்
கள் கேட்டு, எதிரில் இருந்த முனிசிரேட்டராகிய சூதரைப்
பார்த்து, பூராணங்கள் எல்லாவற்றையும் முன்னரே எமக்குஉப
தேசித்தருளினீர். அப்பூராணங்களுட் காந்தபூராணத்தில் ஒளி
விளங்கும் கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே, மேரும்லை முதலாகிய
நன்மைவாய்ந்த மலைகளையும், தலங்களையுஞ் சொல்லுங் காலத்
தில்.

(ஏ)

சிறந்தனகிரிகளுட்டென்றிசையினினீர்கொண்மேக
நிறந்தருவராகவெற்பொன்றுளததனீழவின்கண்
ஞுறைந்துளதின்பமுத்திதருவதோர்தலனுண்டென்றே
யறைந்தனைவகையினன்றின்றருஞ்சிவிரிவினென்றார்.

இ-ள். சிறப்புடைய மலைகள் யாவற்றினுஞ் சிறந்ததாக,
தெற்குத்திசையிலே கருக்கொண்ட கரிய மேகத்தை யொத்த
நிறத்தையுடைய வராககிரி யொன்று இருக்கின்றது. அதனடிக்
கண் இவ்வுலக வின்பங்களையும் முத்தியையும் அளிப்பதாய் ஒரு
தலம் உளதென்று சுருங்கக்கூறினீர். இப்போது அதனை விரி
வாகச் சொல்லியருள்க வென்றார்.

(ஏ)

என்றவரிசைப்பக்கேளாவிருந்தவன்சிரந்துளக்கி
நன்றி துநன்றிதென்றேநமதுநன்கருத்துமற்றப்

சாகு

பழநித் தலபுராணம்.

பன்றிவெற்பியல்புமந்தப்பாங்கரின்பெருமையும்யா
ரொன்றறப்புகல்வார்சேடனுரைக்கவுமரியவென்றால்.

இ-ள். என்று அம்முனிவர்க்குத், பெரிய தவத்தினரான
குதமுனிவர் தலையை யசைத்து, முனிவர்காள்! நீவிர் கூறிய
இது நல்லது நல்லதே. நமது எண்ணமும் இதுவே. அவ் வராக
மலையின் தன்மைகளையும், அதன்பக்கத்துள்ள தலத்தின் பெரு
மைகளையும் ஒன்றும் விடாது சொல்லவல்லவர் யாவர்? ஆதிசேட
ஞானு சொல்லுதற்கு முடியாதென்றால். (க)

ஆயினுமரியவற்றுளரியதைத்தெரியுமாறேந
தாயினுமினியஞானதேசிகன்சாற்றல்வேண்டு
நீயவையறைதியென்றீர்நிமலவாக்குணர்ந்துநெஞ்சிற்
பாயிருடுமிந்துளீர்யாமறிந்தவைபகருகின்றாம்.

இ-ள். அவ்வாறு சொல்லற்குக்கூடாதானாலும், அரியவைக
ஞட் சிறந்த விஷயத்தை யுணரும்படி நமது தாயைப் பார்க்
கினுஞ் சிறந்த ஞானகுருவே யுண்ணின்று தெரித்தல்வேண்டும்.
நீர் சொல்லீராக என்று கூறினீர், சுத்தமான சொற்களைக் கேட்ட
டறிந்து மனத்தின்கட்ட பொருங்கும் பரந்த மல இருளை நீக்கி
யுள்ள முனிவர்களே, யாம் அறிந்தவற்றைச் சொல்கின்றோம்.

எனமனத்தடர்ந்தொண்ஞானதேசிகனினைப்பொற்பாத
நீணமலர்ந்தினமென்போதலர்த்தினாண்மலர்ப்பூங்கொன்றை
வையும்வேணியர்க்கோர்வாய்மைபுகன்றுதேசிகர்கோமானை
நினைவரமுகூர்த்தமொன்றுநினைத்துளங்குமிழ்ப்பனேர்ந்து.

இ-ள். என்றுரைத்து, மனத்தின்க ணொருங்கியுள்ள அழிய
ஞானசாரியரது அழிய இருபாதங்களாகிய தென்பொருங்
திய மிருதுவான தாமரைமலர்களை விரியச்செய்து, அன்றலர்ந்த

இர்ச் சருக்கம்.

ஈன

கொன்றைப் பூமாலையைத் தரித்த சடாமுடியையடைய சிவபெரு
மானுக்கு ஒரு உண்மைப் பொருளை யுபதேசித்த பரமாசாரிய
ராகிய பழங்குப்பெருமானை நினைவிற்பொருந்தும்படிஒருமுகூர்த்த
சாலங் தியானித்து, மனங் குவியப்பெற்று. (கக)

மாமறைத்தலைவிர்கேண்மோவரையளப்பிலவுண்டேனுங்
காமர்பொற்குவட்டிலேமங்கவினிமாசலத்திழறீயவத்
தூமணிமந்தரத்தில்வெள்ளியங்கிரியிற்கொல்லோ
ரேமுறவைகுங்கந்தகிரியில்வேஞ்சையுமென்றும்.

இ-ள். பெரிய வேதங்களுக்குத் தலைமை வாய்ந்த முனிவர்
கனே ! கேட்பீராக, (இப் பூவுலகின்கண்) மலைகள் அளவில்லா
தன இருங்தாலும், அழகிய மேருமலையினும், எமகூடம் என்
னுங் கதிரைமலையினும், சிறந்த இமயமலையினும், தெய்வத்தன்
மையைடைய சுத்தமாகிய அழகிய மந்தரமலையினும், கயிலாயமலை
யினும், பெரியோர் இன்பழுற்று இருக்குங் கந்தகிரியிலூம் கந்த
சுவாமி எக்காலத்தும் நீங்காது வீற்றிருப்பர்.

மறை - இரகசியப்பொருளை யடையது என்பர் ஆசிரியர்
நக்ஶினர்க்கிணியர் கேண்மோ - மோ, முன்னிலை யசை. “எமங்க
வின்” என்பதற்கு, இன்பஞ்சிறந்துள்ள என இமாசலத்திற்கு
அடையாக்குவாருமூனர். கத்தை மலையாவது - இலங்கையிலே
தென்பாகத்துள்ள திவ்வியதலம். இதுவே சூரபன்மனதி யசை
ரரை யழித்தற்குக் கொண்டபாசறை யென்பது துணிபு. என்
னை? மகேங்கிரக் கடல் என்னும் இந்துசமுத்திரம் பக்கத்தில்
இருத்தலானும், கந்தபுரணத்தார் கருத்தும் அதுவேயாகவானு
மென்க. (கட)

தண்மலர்க்கடம்புசம்புதண்சிலைப்போதிமேலை
விண்ணிவராவிநான்குமேருவின்குண்பாலாதி

காறி

பழநித் தலபுராணம்.

நண்ணூநாற் றிசையின்னீடுநாவலந்தீவின்மேவு
மண்ணலங்குமரிகண்டத்துளபலவுக்கன்மாதோ.

இ-ன். குளிர்ந்த புட்பங்களை யுடைய கடம்புமலை, சம்புமலை குளிர்மையான போதிமலை மேலாய ஆகாயத்தை யளாவிய ஆவிமலை யென்னும் நான்கும், மேருமலையின் கிழக்குத் திசைமுதலாகப் பொருந்தும். நான்கு திக்குசிலினும் மிக்க சம்புத்தீவி னுள்ள பெருமையிற் சிறந்த குமரி கண்டத்தினிடத்தே பலமலைகளுள்ளன. (அவற்றையுஞ் சொல்வேம்.)

மேருவின் ரெந்பாகத்துள்ள வெள்ளை நாவற் பழத்தினிரதம் ஒடுக்கிற காரணத்தால் இத்தீவிற்கு நாவலந்தீவு எனவும், சம்புத்தீவு எனவும் பெயர் குமரிகண்டம் இக்தியா இலங்கை முதலாயின. (கந)

கலித்திலைத்துறை.

ஓவிவிளங்குகேதாரமென்றுரைப்படேதாரோங்க
றெவிவுகொண்டசீர்ப்பருப்பதந்தேமலர்பிலிற்றி
யளிவிழைந்தவர்தொழுந்திருக்காளத்தியசலங்
தளிர்நறுமலர்ச்சோலைகுத்தருங்கழுக்குன்றம்.

இ-ன். புகழ்விளங்கப்பெற்ற கேதாரம் என்று சொல்லப் படுவதோர் மலையுளது தெளிவுபொருந்திய சீசமிலம், தேன் பொருந்திய பூக்களைச் சொரிந்து அன்பை விரும்பிய அடியவர்கள் வணங்குங் திருக்காளத்திமலை, தளிர்களும் நல்ல புட்பங்களும் மூன்றாக சோலைகளாற் குழப்பட்ட திருக்கழுக்குன்றம். (கச) கொல்சினத்தவெங்கொடுமைறக்கிராதர்தஞ்செருவிற் ரூல்லைநல்லெழில்காட்டிவெள்குவர்க்கருள்சரந்து வல்விருங்குவிவளமுலைவளிமென்குறமான் செல்வியோடரசிருப்பதுசெருத்தணிக்குன்றம்.

கிரிச் சருக்கம்.

ஈகு

இன். கொல்லுகின்ற கோபத்தை யடைய மிக்க தீவினை வாய்ந்த வேடர்களோடு செய்த யுத்தத்தில், பழையாகிய தமதுங்கள் அழகைக்காண்பித்து, தம்மைவிரும்பிப் பூசிப்பவர்க்குக் கருணையளித்து, சூதாங்கருவியைப்போன்ற திரண்ட அழகிய தனங்களையுடைய குறமகளாகிய வள்ளியம்மையாராஞ் செல்வங்கையுடன் அரசுவீற்றிருப்பது திருத்தணிகை மலையாகும்.

செரு—யுத்தத்தினின்றும், தணி—தணிந்த இடம். அதாவது சூரபன் மன்முதலிய அசுரரோடுசெய்த யுத்தத்தினின்றும், நம்பிமுதலியவேடரோடுசெய்த போரினின்றும் வந்து தணிந்த இடமாதலால் இப்பெயர் பெற்றதென்க. செருத்தணி யென்பது இக்காலத்துத் திருத்தணி யெனவழங்கப் படுகின்றது. “வெனவாக்கருள்சராந்து” என்னும் பாடஞ்சிறப்பன்று. மான் செல்வி—இலக்குமியாகிய மானின து மகள் என்றலுமாம். (கடு)

தண்டுழாய்க்குரவணிந்துசக்கரமயிருங்கி·
மண்டுபொறுகலைசெய்யகோசிகமருங்கசைத்துக்
கொண்டல்செந்திறங்கிகழுத்திருபுட்கொடிகொண்டு
விண்டுவேஞ்சைவேங்கடமிரிசுகனேரி.

இன். குளிர்ந்த துழாய் மாலையும் குராமாலையும் அணிந்து, சக்கராயுதமும் வேலாயுதமுந் தரித்து, கெருங்கிய பீதாம்பரமும் சிவங்கவத்திரமும் இடையிற் சுற்றி, மேகம்போன்ற கருநிறமும், சிவந்தநிறமுங் கொண்டு, கருடன் சேவல்ஏன்னும் இருபறவைக் கொடிகளுந்தாங்கி, விட்டுணவும் சுப்ரமணியக் கடவுளும் வீற்றிருக்கின்ற திருவேங்கடமலையும் குகனேரிய மூள்ளன்.

விட்டுணு-துழாய்மாலை. சக்கராயுதம். பீதாம்பரம், கருநிறம், கருடக்கொடியென்னும் இவற்றையும், சுப்பிரமணியப்பெருமான்-குராமாலை, வேலாயுதம், சிவப்பு ஆடை, செந்திறம், கோழுகிக்கூடு

என்னும் இவற்றையுங் தாங்கி வீற்றிருக்கின்றனர் என்பதாம். வேங்கடம் திருப்பதினனவும், குகனேரி கோனேரி எனவும் இக் காலவழக்கு. திருவேங்கடம் அநாதியே சுப்பிரமணியதலம் என்பது கந்தபுராணத்தானும், பிரமாண்டபுராணத்தானும், தணீகைப்புராணத்தானும், வேங்கட சுப்பாயன் என்னும் பெயருண் மையானும் பெறுதும். பிரமதேவரைச் சிறையில் வைத்துச், சிருட்டிசெய்ய நீணத்த கந்தக்கடவுள் வேங்கடப்பதி சென்று படைத்தனர் எனப் புராணங் கூறுகின்றது. இதுபற்றியே.

“உலகங்கடந்த நெடுமுடி யண்ணலை நோக்கி உலகங் தவஞ் செய்து வீடுபெற்ற மலையாகலான்” என இளம்பூரணர், நச்சி ஹர்க்கினியர் என்னும் பண்டையாசிரியரும் உரைகூறினர்.

தோல்காப்பியச் சூத்திச் விநுத்தியிலும், மாதவப்பெருங் தகையாசிரியர் சிவஞான யோகிகள், “தமிழ் நாட்டிற்குவடக்கட பிறவெல்லையு முளவாக வேங்கடத்தை யெல்லையாகக் கூறினார், அகத்தியானாக்குத் தமிழூச் செவியறி வறுத்த செந்தமிழ்ப் பராமாசாரியனுகிய அறுமுகக் கடவுள் வரைப்புன் னுமியையுபற்றி” என்றுரைத்தமைகாண்க. விட்டுணுவுந்தவஞ்செய்து அம்மலைக் கண் வசிக்கும் வரத்தைக் குமாரக் கடவுளிடம் பெற்றமையால் அவரும் அமர்வது கூறப்பட்டது. (கச)

செங்கண்மாயனுந்திசைமுகக்கடவுளுமகந்தை
பொங்கியேனமுமன்னமுமெனப்புவியகழ்ந்து
மங்கண்வானுறீஇநேடியுமடி முடிகாணுச்
சங்கரன்றழற்பிழம்பெனத்தயங்குதொல்விலங்கல்.

இ-ள். சிவந்த கண்ணையுடைய விட்டுணுவும் நான்கு முகங் களையுடைய பிரமதேவரும் (நாமே பிரமம் என்று ஒருவர்க்கொருவர்) அகங்காரம் மிகுந்து, பன்றியும் அன்னமும் ஆக வடிவெடுத்துப் பூமியைத்தோண்டிச் சென்றும், அடிகிய இடமகன்ற ஆசா

கிரிச் சருக்கம்.

ஞக

யத்தையுருவிச் சென்று தேடியும் அடிமுடிகள் காணப்படாதசில
பெருமான் அக்னிநித்தானு வடிவாக விளங்கிய பழைய திரு
வண்ணமலையு முள து.

இச்சரிதவிரிவைக் கந்தபுராணம் அடிமுடிதேடுபெடலத்தும்
ஐபதேசகாண்டம் சிவவிரத முரைத்த சருக்கத்தும், சிவராத்திரி
புராணம் சிவராத்திரியுற்பவச் சருக்கத்துங்கண்டு தெளிக.

திருவநுணைக் கலம்பகழம்,

மணிகொண்ட நெடுங்கடவில் விழிவளரு மாயவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனும்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நாடுமா றணராதே
யேனத்தின் வடிவாகி யெனினத்தின் வடிவாகி
யடிதேடி யறிவ லென வவனியெலா முழுதிடந்தும்
முடிதேடி வருவலென மூதண்ட மிசைப்பறந்துங்
காணரிய வொருபொருளாம்க் களங்கமற விளங்குபெருஞ்
சோனகிரி யெனங்கிறந்த சுட்ரெளியாம் நின்றருள்வோய்,
என்று விளங்கிறது. விட்டுணு மூர்த்தி பன்றியாக அடிதேடினார்
என்பதைச் சில வைணவர் ஒப்பாது வேதப்பிரமாண மிருப்பின்
உடன்படிவேம் என்னலால், அந்தப் பிரமாணங்களையுங் காட்டி
யவரைய மயத்தங்களை யகற்றுவாம். பிரமர் அன்னமாகத் தேடி
நீர் என்பதைன வாதிப்பரின்மையின் விடப்பட்டது. அதனையும்
சிவராத்திரி புராணவுரைக்கண் தெளிவாக நிறுவியுள்ளாம். ஆங்குக்கண்டுகொள்க.

விட்டுணு பன்றியாகிச் சிவபெருமானது பாதத்தை
தேடியுங் காணுர் ஆயினர் என்பதற்குப்
பிரமாணம்.

திருக்குதவேதம்.

விஷ்ணூர்க்கவ வாராகம் ரூபமாஸ்தாய, பூமின் விதாரயன்
சகல்ரம் ஸமா ஆசன்-பாதாங் விஷ்ண பரோ பூத்வா, த்வமேவ

ஞ

பழநித் தலபுராணம் ..

மாதாவி த்வமேவப்பிதாவி, த்வமேவப்பராதாவி, த்வமேவ ஜியேஷ்டோவி, த்வமேவ சிரேஷ்டோவி. யயேவம் மகிமாங்க வேதாத்ருஷ்டாபவதி, விக்ஞாதா பவதி, கர்த்தாபவதி, காரயதா பவதி, யயேவம் வேதா, சிவஸாயுஷ்ய மாப்நோதி, சிவஸாயுஷ்ய மாப்நோதி.

பால்கச சங்கிதை யென்னும் வேதபாகம்.

ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ரஜஸா பத்தவைரெளமத்யேதயோ தறு ஸ்யதிஜாத வேதா; ஸ்தானுருத்ரஸ் திஷ்டத் புங்கை கோப்தா தறுஷ்டவாஷ்டாணு முபரம்ய யுத்தம் ப்ரதஸ்த தூர்தாரமவெளா தித்ருக்கி: வராகோ விஷ்ணுர் நிமமஜ்ஜபுமொள ப்ரஹ்மோத்பாத சூமேர்திவமாகக் ருத்ர.

அதர்வண வேதச் சாப உபநிடதம்.

யத்பாதாம் போருஹத் துவம் தவம் மிருக்யதே விஷ்ணா நாது நாஸ்து, த்வாஸ் துத்தியம் மஹேசாங்கம் வாங் மாங் ஸ்கோ சரம், பக்தியாங் மிர்தரே விஷ்ணேள ப்ரசாத மகரோத விபு:

வில்லிபுத்தாரி பாரதம்.

அருச்சுணன் றவநிலீச் சருக்கம்.

“ஓரேநங் தனைத்தேட வொளித்தருளு மிருபாதத் தொருவனந்தப் போரேநங் தனைத்தேட்டிக் கணங்களுடன் முறப்பட்டான்”

“புள்ளுடைக் கொடியோ ரிருவருங் காணுப் புண்ணியன்” என்னும் இவற்றுனும் பிறவற்றுனும் கண்டமைக. (கஎ)

வெய்யசூர்முதற்றிந்தசெவ்வேற்கிறைதோன்றுஞ் செய்யகண்ணுதலுறுவதுதிருமுதுகுன்றம்

கிரிச் சருக்கம்.

ஞா

வய்யமுய்யவண்காவிரிமலிபுனல்விளங்கச்
சய்யமாமுனிகும்பநீர்தருதிருச்சையம்.

இ-ங். கொடிய சூரபன்மன் முதலிய அசரரைக் கொன்ற
செல்விய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய பழநிப் பெருமான்
தோன்றிய சிவங்த அக்கினி கண்ணையுடைய சிவபெருமான் வீற்
றிருப்பது விருத்தாசலம், பூமியிலுள்ளார் உய்யும்படி வளப்பழு
டைய காவிரியாற்றில் நிறைந்த நீர் விளங்குமாறு அகத்தியமுனி
வர் தமதுகமண்டல நீரைவிடுத்த இடமாகிய திருச்சைய மலையா
கும்.

(கங)

தளவவாணகைச்சாம்பவியருந்தவங்கானை
விளகியோர்புறம்பசப்பநல்கிறைவனின் றதுவெம்
பளகறுத்தசெஞ்சிறடிப்பன்னிருபுயத்துக்
குழகன்வீற்றிருப்பதுதிருக்குலவுசெங்கோடு.

இ-ங். மூல்லை மலர்போன்ற வெள்ளிய பற்களையுடைய பார்
வதி தேவியாரது அரிய தவத்தைக் கண்டு மனமிளகி (தமதுதிரு
வுருவில்) ஓர்பாதி பசுமை நிறமாகும்படி (அவர்க்கு இடப்பாகத்
தைக்) கொடுத்த சிவபெருமான் வீற்றிருப்பதும், (எமது) வெவ்விய
வினைகளை நீக்கிய சிவங்த குறுகிய திருவடிகளையும் பன்னிரு
திருப்புயங்களையுமடைய குமாரப் பெருமான் எழுந்தருளியிருப்பதுமாக
வள்ளது அழகுவிளங்குந் திருச் செங்கோட்டு மலையாம்.
அம்புயத்திருமார்பனுராயணகிரி தண்

கொம்பரிற்பசுந்தென்சொரிகுளிர்பொழிற்கொல்லி
பெம்பிரானருள்விளங்குமீங்கோய்மலையென்று
மும்பர்போற்றுமாணிக்கமாமலையெனுமோங்கல்.

இ-ங். தாமரை மலரின்மேல் இருக்கின்ற இலக்குமிதங்கிய
மார்டினையுடையவிட்டு ஒனு மூர்த்தியின் நாராயணகிரியும், மிருது

ஞ

பழநித் தலபுராணம்.

ஹான கொம்பின்கண் பசிய தேனைப்பொழியும் குளிர்க்க சோகீல் களையுடைய கொல்லி மலையும், எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருவருள் விளங்கானின்ற திருவீங்கோய் மலையும், எங்களுங்கே தேவர்கள் துதிக்கும் பெரிய மாணிக்கமலை யென்னு மலையும் உள்ளன. (२०)

அற்றவர்க்கருள்புரி திருக்கற்குடியடுக்கல்
செற்றமுக்குறும்பினர்தொழுஞ்சிராமலைச்சிகிரி
கற்றையஞ்சடைக்கடவுடன்றுதைநற்செல்யிற்
சோற்றதுமொழித்தேசிகன்சவாமிமால்வரையால்.

இ-ன். ஆன்ம போதம் அற்றவர்க்குத் திருவருளைச் செய்யும் திருக்கற்குடிமலையும், முக்குற்றங்களையும் நீக்கிய அடியவராற் ரூழப்படுந்திரிசிராமலையும், அழகியசடைத்தொகுதியையுடைய கடவுளாகிய தமதுதந்தையான சிவபெருமானது திருச்செவியினிடத்து, சுத்தமாகிய பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்த குருபரனது பெரிய சவாமிமலையும் உள்ளன. (२५)

எருக்கைவேணியனிடத் தினைண்குமரவேளிருக்கும் வருக்கைதுன்றுகுன்றக்குடிவரையலர்த்தருவி னிருக்கைமன்னவனிபமகளிளமுலைமுயங்கித் திருக்கைவேற்கிறையிருப்பதுதிருப்பரங்குன்றம்.

இ-ன். ஏருக்கம்பூ மாலையனிந்த சடையையுடைய் சிவபெருமானிடத்தில் அழகிய குமாரப் பெருமானும் இருந்தருளும் பலாமரங்கள் நெருங்கியுள்ள குன்றக்குடிமலையுளது, பூக்கள்செறிந்த ஜங்கருநீழவில் வசிக்கும் இந்திரனது குமாரியாகிய தெய்வயானையம்மையாரது இளமைபொருந்திய தனங்களையனைந்து, திருக்கையின்கண் தரித்த வேலாயுதத்திற்குத் தலைவர் ஆகிய சண்முகக்கடவுள் அமர்வது திருப்பரங்குன்றமாகும். (२६)

கிரிச் சருக்கம்.

நிரு

கண்ணூராயிரமேற்கொடுகாண்பார் தாமெம்
மண்ணூரையிலுதித்தகண்ணூறிரண்டுடையோன்
விண்ணூரதகார்மேனியன்வீற்றிருப்பதுபூங்
தண்ணூறுவுமிழ்பழமுதிர்சோலைவேதண்டம்.

இ-ன். ஆயிரங் கண்கொண்டுங் காணுதற் கரிய எமது பரம
விவனது நெற்றிக் கண்களினின் றும் அவதரித்தருளியபன்னிரு
திருக்கண்களையுடைய வேலாயுத மூர்த்தியும், ஆகாயத்தி னின்
றும் நீங்காத மேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய மாயவனும்
பெருமையோடும் அமர்ந்ததலம் யாதனில், பூவினின் றும்
குளிர்ந்த தேனைப் பொழிகின்ற பழமுதிர் சோலை மலையாகும். ()
தாதுதாற்றுபூந்துணர்பொதுளியகவிழ்தலைச்சூர்ச்
சூதமோர்சொடிகூறிடுஞ்சுடர்மணிவேலோன்
சீதவார்பொழிலுடுத்தமுதார்த்திருச்செந்து
ரோதநீரலைவாயிலோர்கந்தவெற்புளதால்.

இ-ன். மகரந்தத்தை யுதிர்க்கின்ற புட்பக் கொத்துக்கள்
நெருங்கிய கவிழ்ந்த தலையையுடைய சூரபன்மனுக்கியமாமரத்தை
ஒருகணப்பொழுதுட் பிளந்த ஒளிபொருந்திய அழகிய வேலா
யுதத்தையேந்திய முருகக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, குளிர்
மையுடைய நீண்ட சோலைகளாற் சூழப்பட்ட பழைய ஊராகிய
திரைகொண்ட நீர்நிறைந்த கடற்கரையினுள்ள திருச்செந்துரி
உம் ஒருமலையுளது.

சூரபன்மன் போர்க்களம் விடுத்துக் கடலிலைத் தலைகவிழ்
மாமரமாய் நிற்க, அதனை வேல் செலுத்தியோர் கணத்துட் பிளங்
தனர் என்பது சரித்திரம். (உச)
சாம்பவிக்கொருதலைவனதடிமலர்ச்சார்பின்
மேம்படும்பெருந்தவம்புரிகுறுமுனிமேவங்

ஞகு

பழநித் தலபுராணம்.

தேம்பொதிந்தசந்தனமண்ணந்தமிழோடுந்தினைத்துப்
ழும்பொதும்பரிற்றைவருந்தென்றலம்பொதியம்.

இ-ன். உமா தேவியார்க்கு ஒருநாயகரான சிவபெருமானது
திருவடி மலர்களையடைவது குறித்து மேம்பட்ட பெரியதவத்
தைச்செய்யும் அகத்தியமுனிவர் இருக்கின்ற, இனிமைமிக்க சங்
தனமணம் தமிழோடுங் கலந்து பொவிவாகியசோலைகளிற்றடவிச்
செல்லுங் தென்றந்காற்று விளங்கும் பொதிய மலையுமண்டு.

சம்புவின்மனைவி - சாம்பவி. அங்குட்ட வளவின தாகியஉரு
வடையராதல் பற்றிக் குறுமுனி யென்ப. (உடு)

நெருக்குறும்பலமுனிவருமமராருநேர்கின்
றிருக்குறும்பலகலைகளாலேத்திவீழ்ந்திறைஞ்ச
மருக்குறும்பலவளை த்தளிர்க்கரத்தளோர்வாமன்
றிருக்குறும்பலவருக்கொளுந்திரிகுடாசலமே.

இ-ன். நெருக்கமுற்ற பல இருடியர்களுங் தேவர்களும் முன்
நின்று உறுதிப்பொரு ஸிருக்கப்பெற்ற பலகலைகளாற் றுதித்து
வணங்குகின்ற, பக்கத்தில் இருக்கின்ற, பல சூளையல்களைத்
தரித்த தளிர்போன்ற கரத்தினையடைய பார்வதி தேவியாரும்
ஒப்பற்ற அழகினராகிய சிவபெருமானும் அழகிய குறும்பலா
வுருவங்கொண்டு விளங்குங் திரிகுடாசலமு முள்து. (உசு)

கலைவிநுத்தம்.

செங்கதிர்மணிமுடிச்சேரலன் றிகழ்
கொங்குநன்னுட்டிடைக்கொன்றைவார்சடைப்
புங்கவன்குமரவேவருறையும்புண்ணியத்
துங்கவெற்புளசிலசொல்லுவாமரோ.

கிரிச் சருக்கம்.

ஞெ

இ-ள். சிவந்த ஒளிபொருங்திய இரத்தினங்கள் குயிற்றிச் செய்த கிரீடத்தைத் தரித்த சேரராசன் விளங்கானின்ற நல்ல கொங்கு நாட்டிலே கொன்றை மாலையைத் தரித்த நின்ட சடை யையுடைய சிவபெருமானும் குமாரக்கடவுளும் வீற்றிருக்கும் உயர்வுடைய புண்ணியமலைகளு மிருக்கின்றன. அவற்றுட் சில வற்றையுஞ் சொல்லுவாம். (2-ஏ)

மழைதவழுவஞ்சியாரணியத்தும்பரும்
விழைபொருடருவதுவெண்ணை மால்வரை
தழைதருகரசையுற்றயங்குசங்கவெண்
குழையினனுறுவதுகொடுமுடிக்கிரி.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற வஞ்சியாரணியத்திலேதேவார் களும் விரும்புகின்ற பொருளைத் தருவது பெரிய திருவெண்ணை மலையாகும். வயல்கள் பொருங்திய கரசைங்கரத்தில் விளங்கா நின்ற வெள்ளிய சங்கக்குண்டலைத்தயுடைய சிவபெருமான் இருப்பது கொடுமுடி மலையாகும். (2-ஒ)

கைதவமிரியுமாகருதிநன்னரின்
மொய்தவம்புரிகுறுமுனிநெடுங்கிரி
வைகதீர்வேவினுன்மருதமாமலை
செய்தவர்வணங்குதென்சேரியத்திரி.

இ-ள். வஞ்சைங்கள் அகலும் வித்தை நினைத்து, நன்மை யுடன் நெருங்கிய தவத்தைச் செய்கின்ற அகத்திய முனிவரது நின்ட மலையும், தரித்த ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுளது பெரிய மருதமலையும், தவஞ்செய்கின் றவர் வழிபடும் தென்சேரிக்கண் அத்திரிமலையும் உள்ளன. (2-க)

தொல்விடைப்பாகர்பேரூரின்சூழவின்
வில்கெழுமணிமுடிவெள்ளியங்கிரி

குறு

பழந்த் தலபுராணம்.

கல்லெலத்தினுன்முகங்கிரம்பூந்துழாய்
மல்லலந்தொடைப்புயல்வண்ணன்மால்வரை.

இ-ன். பெரிய இடபவாகனத்தை நடாத்துகின்ற பேரூர்க்கரத்தில், ஒளிபொருங்கிய அழகிய சிகரங்களோடுடைய வெள்ளி கலையும், சிறந்த அழகுடைய நான்கு முகங்களுடைய பிரமங்கூயும், பொலிவாகிய வளப்பழுடைய துழாய்மாலையைத் தரித்த மேகமேனியரான திருமான் மலையும் இருக்கின்றன. (க.०)

கோலநன்மணிமுடிகுலவிமார்ப்பன்முந்
நூலணிந்துலகெலாதுகர்ந்துகின்றமால்
போலகல்விசும்பொரீ இப்பொலிவுகொண்டதோர்
மாலைவெள்ளருவிதாழ்வராகமாகிரி.

இ-ன். அழகுபொருங்கிய சிறந்த இரத்தினகிரீடந்தரித்து, ஈர்பினிடத்தே உபலீதத்தையணிந்து உலகமெல்லாவற்றையும் உண்டு நின்றதிருமால் ஆனவர் அகன்ற ஆகாயத்தை விட்டு இறங்கிவந்தாற் போன்ற பொலிவையுடைத்தாய வரிசையான வெள்ளிய அருவிதூங்குகின்ற பெரியவராகமலையுளது.. (க.க)

ஆயதோர்கியுதக்கடுத்தசாரவின்
மாயவனசலமொன்றுண்டுவாயுதிக்
கேயநாற்குரோசமென்றிசைக்குமாயிடைத்
தூயவெள்ளோதிமன்சுரும்பொன்றுண்டரோ.

இ-ன். அவ்வாருய வராகமலைக்குத் தெற்கின்கணுள்ள பாங்கில் விவ்த்துணுமலை யொன்றுளது. வாயுதிசையாகிய வடமேற்கில் நாற்குரோசதூரமென்று சொல்லுமிடத்தில், சுத்தமாகிய வெள்ளிய பிரமனது மலையொன்றுளது.

கிரிச் சருக்கம்.

நூல்

மாயவன் - கருசிறத்தை யடையவன். குரோசம் - கூப்பிடு தாம். ஆயிடை என்பது வழியசை புணர்ந்த சொற்சீரடி. அ - இடை என்பன ஆயிடையெனப் புணர்ந்தன. “வடவேங்கடக் தென்குமரி - மாயிடைத் தமிழ்ச்சுறுங் லுலகத்து” எனத் தோல்காப்பியப்பாயிரச் சூத்திரத்தும்வந்தமையுணர்க. சரும்புமலையின் பரியாயப்பெயர். (க.2)

உரைத்தகே கழலங்கிரிக்குதக்கினேண்மலர்
விரைத்தடந்தாமரைப்பொகுட்டுவேதியன்
வரைத்தலமதன்குணபாவின்மாமறைச்
சிரத்துறைசிவனுருச்சிலம்பொன்றுண்டரோ.

இ-ன். சொல்லப்பட்ட வராகமலைக்குத் தெற்கின்கண் அழிய பூவினையடைய வாசனைபொருந்திய பெரியதாமரைக் கொட்ட கையின்மேவிருக்கின்ற பிரமனது மலைக்குக் கிழக்குத்திசையில் பெரிய வேதசிரசின்கணிருக்குஞ்சிவபெருமானுடைய திருவுருவமான மலையொன்றுளது. அரோ - அசை. (க.3)

தொன்னெடுநாளினிற்கருதிவேதிய
னன்னாரின்வகுத்தனநவிரம்யாவினுங்
தன்னிகரில்லதுசத்தியென்றேரு
மின்னிகர்வரையொடுமிரிர்ந்துமேயது.

இ-ன். பழைய முற்காலத்தில்வேதத்தில்வல்லபிரமதேவன், நன்மையாகச் சிருட்டிசெய்த மலைகள் யாவற்றிலும் தனக்கு வேறொன்று மொப்பில்லாதது, சத்தியென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஒரு மின்னலையொத்த மலையோடு விளங்கியிருந்தது. (க.4)

புவனிவிண்ணனாக்கரும்பொவிவகொண்டுமா
தவர்புகழ்சத்தியோரிடந்தரித்தொரீஇ

நவைதவிர்குமரவேணுவென்னைக்கலாற்

சிவமலைக்கவையேசிவணிதின்றது.

இ-ள். பூமியிலுள்ளவர்களாலும் ஆகாயத்தி லுள்ளவர்களாலும் அளந்தறிதற்கரிய பொலிவைக்கொண்டு, பெரியதவத்தை முடிய முனிவராற் புதுப்படுகின்ற சத்திமலையையுங் தன்பக்கத்திற்கொண்டு, குற்றங்களை (அநாதியே) விட்டுநிங்கிய குமாரக்கடவுள் நடுவிடத்தேயிருத்தலாற் சிவமலையென்னும் அந்த மலை சிவபெருமானையே போன்று நின்றது. (நடு)

மஞ்சினமதிநதிவைனந்துமாமறை

யஞ்சனுமனமுறவானமீதுறீஇ

யெஞ்சவிற்சேயொளியிலங்கலாற்சிவ

னஞ்சடைகடுப்பதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். இன்னும் விளங்காசின்ற அச்சிவமலை எத்தன்மையை தென்னில், மேகத்திற் சஞ்சரிக்கும் பாலசங்திரனையும் கங்கையாற்றையுங் தரித்து, பெரியவேதங்களில் வல்லபிரமனும் அன்னத்திற்பொருந்த, ஆகாயத்தின் மேற்சென்று வளர்தலாலும், சிவந்த ஒளிவிளங்களாலும், சிவபெருமானது அழகிய கபர்த்தமென்னுஞ் சடைமுடியையு மொத்துநிற்பதாகும்.

மஞ்ச—மேகம். அஞ்சன—அன்னவாகன முடையவன். அஞ்சம்—அன்னம். ஹம்சம் என்னும் வடமொழி அஞ்சம் என்றுவிற்று. அனம்—அன்னம். (நக)

மையறுமெரியொளிமணிவிளங்கிவான்

வெய்யவனுடுபதிமிலிர்கண்மேன்மரீதித்

துய்யசெவ்வற்கிறைதோன்றலாற்சிவன்

செய்யகண்ணையதுதிகழ்சிவாசலம்.

கிரீச் சருக்கம்.

காடு

இ-ள். பழநித் தலத்து விளங்கானின்ற சிவமலையானது, குற்றமற்ற அக்கினியும், ஒளிபொருங்திய மணியும் (இரத்தினங்களும்) விளங்கப்பெற்று, சிறந்த சூரியனும் சந்திரனும் விளங்குங் தன்னிடத்தில் மருவப்பெற்று, சுத்தமாகியவேலாயுதத்திற் குத் தலைவராகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்கோன்ற நிற்றவினால், சிவபெருமானது சிவந்த நெற்றிக்கண்ணையும் போல்வது. சிவ-அசலம்—சிவமாகிய மலை. அசலம்—அஸ்தவில்லாதது.

நெற்றிக் கண் அக்கினியாதவின் “மையறுமெரி” என்றும், கண்ணின் இடத்துக் கருமணி யிருத்தலால் “ஒளிமணிவிளங்கி” என்றும், சூரியனுகிய வலக்கண்ணிற்கும், சந்திரனுகிய இடக் கண்ணிற்கும் மேலேயிருப்பது “அக்கினிக்கண்ணுதலால்” வான் வெய்யவ ஞுடுபதி மிளிர்கண் மேன் மரீதி” என்றும், சூரிய சுவாமி நெற்றிக்கண்ணிடத்தினின் ருந்திருவவதாரஞ்செய்தவின் “வேற்கிறை தோன்றலால்” எனவுங் சூறினார். மரீதி—மருவி. சொல்விசை யளபெட்டு

(நெ)

குருநிறமணிவனத்தோடுகுண்டல
மருவிமுச்சுடர்நெடுங்கண்வயங்கிவா
னருணதியருவிதந்தருளாலாலரன்
றிருமுகநிகர்வதுதிகழ்ச்சவாசலம்.

இ-ள். பொன்னிறமும் இரத்தினங்களும், காடுகளுடனே சுனைகளும் போதுமானவையொருங்தி, சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்னுட் திரிச்சுடர்களும் நீண்ட தன்னிடத்தில் விளங்கப் பெற்று, ஆகாயகங்கையாகிய அருள்பொருங்திய ஆற்றின் அருவி யைக் கொடுத்து நிற்றவினால் சிவனது திருமுகத்தை நிகர்ப்பதாகும்.

குண்டு—அலம் எனக் கொள்க. அலம் போதுமான அளவு-பிரகாசமென ஹுமாம். அரண்—பாசங்களையகற்றுவோன். “உயிர்க்

அண் மலமொடுக்க லாலே ஃபிரிக்கு - னயிர்க்கு மாண் னும்பே ருண்டு” என்னுஞ் சைவசமயநேறித் திருக்குறளா னுணர்க.

சிவபெருமானது திருமுகத்திற்கு உரைக்குங்கால், வெள் ளிய நிறத் தினையடைய இரத் தினங்கள் குயிற்றப்பட்ட அழகிய தோடும், குண்டலங்களும் பொருந்தி, திரிசுடர்களாகிய முக் கண்களும் விளங்கி, ஆகாயகவங்கையையும் உண்டாக்கி யருளஞ் ஜிவம் என்க.

சிவபெருமானது திருக்கண்களை ஓர் திருவிளையாட்டினிமித் தம் உமையம்மையார் திருக்கைகளால்ஸுட உலகமெல்லாம் இரு னாயிற்று. அதுகண்டு இறைவன் நெற்றியில் ஓர் திருவிழியைத் திறந்து ஒளிசெய்தான். அதனால் மிகப் பயமடைந்த இறைவி கையினை யெடுக்க. அக்கைகளின் விரல்களினின் றும் சிஂதியு வியர்வைத்துளிகள் கங்கையாகப்பெருகி உலகமெங்கும் பரந்து வருதல்கண்டு, பரமன் அதனைத் தஞ்சடையிற் றிலையாக்கிச் சூடினர். இக்காரணம்பற்றி “அருணதி யருவிதந்தருளவால்” ஏன்றார். (ந. அ)

அக்கிரியடைகுநர்க்கருள்சுரந்துவெங்

கைக்கிரியியினனினியகாதலன்

கொக்கிரிதரவுயிர்குடித்தவேவினுன்

மைக்கிரிவண்ணமான்மருகன்வைகுமே:

இ-ன். அந்த மலையையடைந்து பூசிப்பவர்க்கு, திருவருளைப் பெருவளித்து, கொடியகைம்மலையாகிய யானைத்தோலையடைய ஜிவபெருமானது இனிய குமாரரும், (சூரபன்மனுன்) மாமரம் உலைவுறும்படி அதனுயிரைப் பருகிய வேலாயுதத்தை யுடையவ ரும், கருமலைபோன்ற திருமேனியையடைய விட்டு னுவின் மரு கருமாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் எழுங்தருளியிருக்கும். (ங.க)

ஆங்கொருசார் திருவாவினன்குடிப்

பாங்கர்முற் கூறுதொல்பதிபவானிநோற்

கிரிச் சருக்கம்.

கால

ரேங்குக்குவிளவனமோதிலன்றியுங்
கோங்குநில்வனமதொன்றுளதுகுறினேம்.

இ-ன். அச்சிவமலைக்கு ஓர்பக்கத்திலே முற் சொல்லப்பட்ட திருவாவினன் குடி யென்னுங் தலமுள்ளது, அதுவே பழையதிருத் தலமாகும். அதன்பக்கத்து உமாதேவியார் தவஞ்செய்துயர்ந்த கூவிள வனமும், சொல்லுமிடத்து நீண்ட கோங்க வனம் என் னுங்தலமும் உள்ளதென்பதுஞ் சொன்னேம். (ச0)

பேறுநல்கவற்றுளபெருமையாவையுங்
கூறுது நுமக்குமேற்கோலமால்வரை
மாறில்சீர்வளம்பலவுளவுகுக்கரி
தீறின்மாதவிர்சிலவிளம்புவாமரோ.

இ-ன். முடிவில்லாத தவத்தையடையமுனிவர்களே! பெரும் பேற்றை யளிக்கும் அத்தலங்களின் பெருமைகள் எல்லாவற்றையும் நுமக்குப் பின்னர்ச் சொல்லுதும். பெருமை பொருந்திய வராகமலையினிடத்து ஒப்பில்லாத சிறப்பும் வளப்பங்களும் பல வள்ளன. அவற்றையெல்லாஞ் சொல்லுதல் இயலாது, சிலவற்றை மாத்திரங்கூறுகின்றேம். கேட்பீராகவென்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினார். (சக)

கிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—ஏக.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இரண்டாவது,

வராககிரிச்சுருக்கம்.

கலிவிதுத்தம்.

மின்றிகழுவேணியும்வென்றிவேலனு
 மென்றும்வைகியுவெறிலேனவெற்பெயோர்
 குன்றூடுசிவணியேகுறற்பாலதோ
 தென்றிசையிரசதசிகரியென்பவே.

இ-ன். மின்னலைப்போல விளங்குஞ் சடையையுடைய சிவ
 பெருமானும் வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானும் எங்நாஞும் வீற்
 திருக்கின்ற வராககிரியை, வேரேர் மலையுடனே பொருத்திச்
 சொல்லும் பான்மைத்தோ? தெற்குத் திசைக்களுள்ளவெள்ளி
 யங்கிரியென்றே புலவர் கூறுவர்.

வேணியன் வேணி எனவிகுதி விகாரப்பட்டு நின்றது. இஃப்
 தறியார் சினையாகு பெயரெனக் கொள்ப. (க)

உருவழுதருமையினுயர்ந்தபூசர்
 பொருள்வதிப்பிரூறும்புனிதநல்கவா
 னிருநிலநிலைபெறவிசைவிளங்கலா
 லருமறைப்பொருளோடவ்வசலமொத்ததே.

இ-ன். தனது வழிவத்தை யெழுதுதற் கியலாத தன்மையில்
 ஆயர்வுற்று, அந்தனர்கள் தன்பொருளிடத்தே யிழிசெய்யுங்

வராக கிரிச்சருக்கம்.

கூடு

தோறும் பரிசுத்தத்தைக் கொடுத்து, மேலுலகத்தும் பெரியவில் வலகத்தும் நிலைபெறும்படி புகழ் விளங்குதலால் அரியவேதப் பொருளுடன் அம்மலையுமொப்பாய் விளங்கியது. (2)

செய்யசெம்பொன்னிறந்தினிந்தகன்றுநிண்

டய்யவைமுதலதந்தசைதலின்றியே

வெய்யவெம்பாந்தண்மேல்விளங்கியேய்தலால்

யெய்கநிகர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ன். அழகிய சிவந்த பொன்னிறத்துடன் தின்மையற்று, பருத்து நீண்டு அழகிய யவைமுதலிய தானியங்களையும்பொருள் களையுமளித்து, அசைவின்றி, கொடியசர்ப்பங்கள் மேல் இலங்கி யிருத்தலால் பூமியையிகர்ப்பது அப்பெரிய வராகமலை.

ஜம்புதங்களையும் ஒத்திருக்கிறது வராகமலையென்று கூற வந்த நூலாசிரியர் முதலிற் பிருதிவியை யொத்ததென்று கூறி ஞார். பிருதிவி பொன்னிறமுந் தின்மையும் அகலமும் நீளமும் யவைமுதலியதாலும் அசைவின்மையும் அட்டாகங்களின்மீதும் இருத்தலால் மலைக்கு உவமையாயிற்று. ஜயவை-மலை கெல், தானியம்.

(ங)

எரிரூலலவன்வான்மீனினஞ்செறி

காரறலவிபுனவனங்கலந்தெழு

பேர்வளங்கொண்டுதண்டலைபிறங்கலால்

வார்புனேனர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ன். அழகிய தேன்கூடு, சந்திரன், நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் நெருங்கிய கரியமணல், சிறிய தினைப்புனமுள்ள காடுகளுங்கக்கப்பெற்று, பொருந்திய பெரிய வளங்களையுமுற்று, சோலைகளையுங் கொண்டு விளங்கலால், நீண்ட நீரையொப்பது பெரிய வராகமலையாகும்.

நீருக்கு உரைக்கு மிடத்து, அழகிய இருங்மீன், நன்கு, ஜாலையுடைய வேறு மீன்கூட்டங்கள், நெருங்கிய கருமணல்,

பழநித் தலபுராணம்.

விரும்பத்தக்க அன்னப் பறவைகள் என்னும் இவை கலங்திருக் கப்பெற்று, ஏழுவள்ளன்மாரை யொத்த வளங்களைக் கொண்டு குளிர்ந்த இடம் விளங்கும் நீர் என்க. இதனால் அப்பு பூதத்தை யுவமித்தார். (ச)

அறுதொழி வினரிடமாதலால்வளர்ந்
துறுமுதிரையனமுட்கோடலாலுள
மறுவிலகுறமஜைவழங்கலால்வினை
தெறுமெரிபுரைவதுசிகரமால்வரை.

இ-ஞ். கொடுமுடிகளை யுடையபெரிய வராகமலையானது, அந்த தொழிலையுடைய முனிவர் வசித்தலாலும், மேலெழுந்து மிகுந்த கூலவுணவுகளை யுட்கொள்ளலானும், உள்ளே தெருக்கள் விளங்கும்படி வீடுகளைக் கொடுத்தலாலும், இருவினைகளையுமழித் தின்ற அக்கினியை மொப்பதாகும்.

அறுதொழி வினர்—கொலைத்தொழி செய்யும் வேடர்; அறுதொழில்களையுடைய பிராமணர் முதலினேர். கூலம் ஆவன— செல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, கடலை, துவரை, மொச்சை என்னும் பதினைறுமாம்.

“செல்லுப் புல்லு வரகு தினை சாமை
யிறுங்கு தோரை பிராகியெண் கூலம்.”
எள்ளுக் கொள்ளுப் பயறுழுந் தவரை
கடலை துவரை மொச்சை யென்றாங்
குடனிவை முதிரைக் கூலத் துணவே.

கூலம் பதினெட்டுவகைத் தென்பாருமூர். அதனை, “அங்கனர் வேள்வியோட்டருமறை முற்றுக்க-வேங்கன் வேள்வியோடி யாண்டு பலவாழ்க்க-வாணிக ஸிருநெறி நீண்தி தழைக்க-பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக” என்றார் கூத்தநூலார் ஆசிய மதிவா

வராக கிரிச்சருக்கம்.

ஞன்

ஞர் நாடுக ஆசிரியநும். அக்னினிக்கு உரைக்கு மிடத்து, ஆறு தொழில்களையுடைய பிராமணரிடத்து விளங்கலும், முதிரை யணவு கொள் ஞதலும், உள்ளே மறு விளங்கு மண்டபம் வழங்க வேண்டும் எரிக்காம் என்க.

(டி)

சேயுயர்விசம்புபார்செறுமிதிற்றலா
லாயபல்லுடற்குயிராயளித்தலா
லோய்வருதிருகுகோட்டிரலையூர்தலால்
வாயுவைகிர்வ துவராகமால்வரை.

இ-ன். மிகவுமுயர்ந்த ஆகாயம் பூமியென்னு மிவற்றில் நெருங்கி யுயர்ந்து நிற்றலாலும், தகுந்த பலசரீரங்களுக்கும் உயிராய் நன்மையைக் கொடுத்தலாலும், ஒய்தவில்லாத முறுகிய கொம்பர்களையுடைய மான்மேற் செல்லுதலாலும், வாயுவையொப்பது, அவ்வராகமலையாகும்.

(கூ)

கந்தரநிரைநிரைகவினிக்கங்கைநீர்
சுந்தரமுறநனிதே தான்றிவானவ
ரிந்திரன்முதவியபதங்களேய்தலா
லந்தரமனையதவ்வணிகொண்மால்வரை.

இ-ன். மேகக் கூட்டங்கள் வரிசையாக மொய்த்து, கங்கை கீரானது அழகாக மிகவுமுற்பவித்து, தேவர்கள் இந்திரன் முதவினேரது பதங்கள் பொருந்தலால் அழிய அந்தப்பெரிய மலையானது ஆகாயத்தை நிகர்த்தது.

(ஏ)

கொண்டல்பொற்கச்செனமருங்கிற்கொண்டது
கண்டவர்கண்கவர்காட்சித்தாயது
முண்டகண்முடியினுமுடிவின்றுதலா
வெண்டருகதிக்கொருவேணியென்பவே.

குடி

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். மேகங்களை அழிய கச்சினைப்போல இடையிற். கொண்டுள்ளது, தரிசித்தவர்களது கண்களைக் கொள்ளை கொள்ளும் தோற்றுத்தை யடையது, பிரமன் இறந்தாலும் தான் அழியாமல் நிற்பது, மதிக்கத் தகுந்த உயர்கதிக்கு ஒரு ஏணியைப் போன்றதென்று கூறுவர் புலவர்.

“எண்டரு கதிர்க் கொரு கேணி யென்பவே-என்னும் பாடம் அத்துணைச் சிறப்பன்று. (ஷ)

எழுசிர்க்கழுநேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

முத்தொழிலினர்பேரைழிலுருவரசு

முதலறம்புகன்றதொன்மரமுங்
கத்திகைமலர்ப்பூங்கடுக்கையுங்கிருச்செங்

காட்டில்வீற்றிருந்ததாதகிய

மொத்தசிந்தையராய்ப்பதினென்றுகோடி

யுருத்திரர்வழிபடுமருது

மத்தினீல்வனவெண்ணுவலுங்கூட

லணிநகர்விளங்குதுங்கடம்பும்.

இ-ன். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னு மூன்று தொழில்களையுடைய பிரமன் விட்டனாலும் உருத்திரன் என்னு மும்மூர்த்திகளின் பெரிய அழகுபொருந்திய வடிவமெனப் படும் அரசமரமும், முதன்மையான சிவஞான போதத்தைப் புகலுதற் கிடமாய் ஆலமரமும், மாலைபோன்ற மலரையுடைய பொலிவாகிய கொன்றை மரமும், திருச் செங்காட்டிலே (சிவபெருமான்) வீற் றிருந்தருளும் ஆத்திமரமும், ஒத்த மனமுடையராய்ப் பதினென்று கோடி யுருத்திரர்கள் வழிபடும் மருதமரமும், நீண்ட திருவாணைக் காலி லுள்ள வெள்ளை நாவலும், அழிய மதுரைப் பதியிலுள்ள பொலிவாகிய கடம்பமரமும். (க)

வராக கிரிச்சருக்கம்.

கீகு

ஒற்றியூர்மக்ஞமுங்கற்பினைப்பாருவர்க்
 குதவழூர்மருவபாதிரியு
 நற்றவர்கலையார்நயந்தகுங்குலுவ
 நலங்கெழுபராய்த்துறைப்பராயுஞ்
 சற்குருவெனச்சங்கரனுறைகுருந்துஞ்
 சம்புவையீன்றபைங்கழையும்
 பொற்குறும்பலவுஞ்சண்பகாடவியும்
 பொதியமேற்சந்தனைவியும்.

இ-ள். திருவொற்றி யூர்க்கணுள்ள மகிழுமரமும், கருங்கல் ஐத் தெப்பமாகக் கொடுத்த திருப்பாதிரிப் புலியூர்க்கணுள்ள பாதிரிமரமும், நல்ல தவத்தினரும் கலைஞரங்களையுடையவரும் விரும்பியகுங்குவியமும், நன்மைபொருங்தியதிருப்பராய்த்துறையின்கணுள்ள பராய்மரமும், சற்குருவாகச் சிவபெருமான் எழுங்கருளியிருந்த குருந்தமரமும், சிவபெருமானைத் தோற்றுவித்த பசிய மூங்கிலும், அழகிய குறும்பலாவும், சண்பகக்காடும், பொதிய மலைக்கணுள்ள சந்தனவனமும். (க0)

மன்கருவூர்நீர்வஞ்சியுங்கரையூர்
 வன்னியும்பொன்னிசூழ்நண்ணைத்
 தென்பதியதனுள்வதரியும்பேரூர்ச்
 சித்தமூலியுந்திகமேகிலு
 முன்புகாஞ்சியினிற்காஞ்சிதுண்மருங்கு
 முதல்விநோற்றிருந்ததேதமாவும்
 பின்பவள்கன்னிகாரநீள்வனத்திற்
 பெருந்தவம்புரிந்தகூவிளமும்.

இ-ள். நிலைபெற்ற கருவூர்க்கணுள்ள குணமுள்ள வஞ்சியும், திருக்கரையூரினுள்ளவன்னிமரமும், காவிரிசுற்றியிருக்குக்கெதன்

பதிக்கணுள்ள இலக்கதமரமும், மேலைச் சிதம்பர மென்னுங். தலக்கணுள்ள சித்தலூவியும் விளங்குகின்ற புளியும், முதன்மை பொருந்திய காஞ்சித்தலத்திருக்குங் காஞ்சியணிந்த சிறிய இடையையுடைய இறைவி தவஞ்செய்திருந்த இனியமாமரமும், நீண்ட கோங்கவனத்திற் பெரிய தவத்தைச் செய்த வில்வமும். (கக)

மாமணிக்க திர்வேண்முருகன துருவா

லரிச்சினைவேங்கையும்பூந்தண்

டேமலர்த்திரடோட்செச்சையுஞ்செங்கேழுக்

கோடதுஞ்செழுமலர்க்குரவுங்

தாமவேணியன்றுளன்பினர்போலுங்

தண்ணிழற்காஞ்சியுமதல

காமருதெய்வத்தருக்கருமகவான்

கற்பகவனங்களுநெருங்கும்.

இ-ன். சிறந்த அழகிய ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கந்தக்கடவுளின் உருவாகிய சுத்தமான பொன்போன்ற கொம்பர்களையுடைய வேங்கைமரமும், பொவிவாகிய தண்ணிய வாசனைபொருந்திய புட்பங்களையுடைய வெட்சியும், சிவந்தநிறத் தையுடைய காந்தளும், செழிய (முருகன் திருப்புவத்தணிந்த) மலர்கள் கொண்ட குராமரமும், கொன்றைமாலையைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமானது அன்பினர்போலும் தண்ணிய ஒளியையுடைய காஞ்சிமரமும், இவைமுதலாய அழகு பொருந்திய தெய்வத்தன்மையையுடைய மரங்களும் இந்திரனது கற்பக்சோலைகளும் நெருங்கா ஸிற்கும். (கட)

அன்றியும்பசங்காய்த்தாற்றிளங்கமுகு

மகருவுமரிதகிச்செறிவுங்

துன்றுமுப்புடைக்காய்த்தாழையுங்குருக்குங்

துருக்கமுமிரவெரித்தருவு

வரரக கிரிச்சருக்கம்.

எக

மின்றவழ்சினைநட்டாயுமாசினியும்

விளவுமாமலகமுமுருக்கும்

பொன்றரும்பலாசுமதிங்கமும்புன்கும்

புன்னையுஞ்சாதியுமதவும்:

இ-ள். இவையல்லாமல், பசிய காய்கள் பொருந்திய சூலைகளை யடைய இளங்கமுக மரங்களும், அகிலமரங்களும், கடுக்காய் மரக் காடுகளும், நெருங்கிய மூன்று பக்கங்களையடைய காய்கள் நெருங்கிய தாழை மரங்களும், வடலி முதலியன வடர்ந்த தோப்புக் களும், குங்கும மரங்களும், சோதி விருக்கமும், ஒளிவிளங்கிய கொம்பரையடைய காம்புகள் கொண்ட பலாமரமும், விளாமரங்களும் நெல்வியும் முருக்கமரங்களும் அழகுவிளங்கும் பலாசவிருட்சமும், அதிமதுரமும், புன்குமரங்களும் புன்னையும் சண்பகமும் அத்திமரமும்.

(கங)

சாலமுஞ்சிறுமாரோட்டமுந்தேருந்

தமாலமுங்கதவியுங்களவுங்

கோலமுங்காயத்திரியுமற்கடியுங்

குடசமுந்திலகமுமுனியு

மேலமுங்கோணிதாரமுமொடுவு

மிரத்தியுங்கனகமுந்தகரு

மூலமாயுளதாவரங்களுங்கொடியு

முண்டகாதிகளுமங்குளவாம்.

இ-ள். ஆச்சா மரமும் செங்கருங்காலியும் உண்ணுதற் குரிய பச்சிலை மரமும், வாழையுங்களாமரமும் அழிஞ்சிலும் கருங்காலியும் மற்கடியும் மலைமல்லிகையும் மஞ்சாடியும் அகத்திமரமும், எலமும், காட்டாத்தியும் ஒடு என்னு மரமும் இத்திமரமும் பொன்னும் புன்முருக்கும் வேராயுள்ள தாவரங்களும் கொடிகளும் முள்ளிச்செடி (அல்லது தாமரை) முதலியவைகளும் அம்மலைக்கணுள்ளனவாம்.

(கச)

பழநித் தலபுராணம்.

கைத்தவத்திரங்சத்திரங்தணி த்திட
 சல்லியகரணியுந்துணியாக்
 கைத்தனசந்துபுரைந்தசந்தான
 கரணியுமிரணமுந்தமும்பு
 மொய்த்தனாநிவித்தகைமைசெய்சமான
 கரணியுமுடிந்தபல்லுயிரு
 மெய்த்தொகைதோறும்வந்துயிர்ப்பனபுரிய
 மிரதசஞ்சிவினிமருந்தும்.

இ-ள். அத்திரங்களுஞ்சத்திரங்களுஞ்சைத்ததனு லுண்டா
 கிய புண்களை மாற்றும் மருந்தாகிய சல்லிய கரணியும், துணி
 பட்ட உறுப்புக்களைப் பொருத்தும் மருந்தாகிய சந்தான கரணி
 யும், விரணங்களையுந்தமும்புகளையுமுடைய உறுப்புக்களிற் ரட்
 விச் சமஞ்செய்யுமருந்தாகிய சமனிய கரணியும், இறங்துபோன
 பலஷ்டிர்களையும் உடம்புத் தொகுதிக்கோறும் பொருத்தி யுயிர்
 பெறக்செய்யும் சுவை பொருத்திய சஞ்சிவினி மருந்தும்.

பிங்கலநிகண்டே மரப்பேயர் வகை.

சல்லிய கரணி சந்தான கரணி
 சமனிய கரணி முதலி லுதித்த
 மிருதசஞ்சிவினி மருந்துநால் வகையே.
 கைத்த வத்திரஞ்சத்திரங்தணிக்கு
 மெய்த்தரு மருந்தே சல்லிய கரணி
 துண்டமான வுறப்புத் துணியினச்
 சந்துசெய் மருந்தே சந்தான கரணி.
 விரணமுந் தமும்பு நீக்கி மெய்யினைத்
 தகைமைசெய் மருந்தே சமனிய கரணி
 யுயிர்தரு மருந்தே மிருதசஞ்சிவினி.

(கடு)

வராக்டிரிச் சருக்கம்.

எந்

விருத்தர்நல்விளைமயாவதுமினொன்று
விருத்தராவதும்புரிதக்க
தருக்களும்புனலும்வல்லியுமுதிர்ந்த
சருகுகல்லெனவலிபுனலுங்
கருத்தினினினைந்தவரந்தருமரிய
முலியுங்காயமேவலியத்
திருத்துபன்மருந்துங்குருதியந்தடமு
முதலியதிகழ்வனசெறிந்தே.

இ-ன். கிழவர் நல்ல இளமைப் பருவத்தை யடைவதும், பாலியப்பருவமுடையவர் கிழவராவதும் செய்யத் தகுந்த மரங்களும், சொல்லப்பட்ட கொடிமருந்துகளும், உதிர்ந்த சருகுக்களும் கல்லென வலிபெறத் தக்க நீரும், மனத்திலே நினைந்த வரங்களைக் கொடுக்கும் அரியலுவிகளும், சீரம் வலிமையுறும் படி திருத்துகின்ற பலமருந்துகளும் இரத்தத் தடாகங்களும், இவைபோன்றன பிறவிசேடப் பொருள்களும் நெருங்கி (அம்மலையில்) விளங்குவனவாகும்.

(கசு)

எழுசிரடிச் சந்தவிருத்தம்.

ஆயவரைமேல்விசயைகாரியவருர்திக
ஞசாவிவிளோயாடுமொருசார்
மாயன்விழிகூரணையும்வாகனமும் வேண்முருகன்
வாகனமுமேவுமொருசார்
தூயமதிவேணியுடையாயதும்வெள்ளேறுமுறை
சூழீறுறுமேயுமொருசார்
மேயபரன்மார்பணியும் வேழமுகனூர்தியும்
விராவியலோசேருமொருசார்.

எசு

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ள். இவ்வாறுள்ள வராகமலையின்மேல் காளி அரிகர பத் திரர் என்னு மிவரது வாகனங்களாகிய சிங்கம் யானை பென்பன ஒன்றற்கொன்று சுகங்களை வினாவி ஒருபக்கத்தில் விளையாடுவன, திருமால் அறிதுயில்புரியும் பாம்பினங்களும் முருகக்கடவுள் து வாகனமாகிய மயிலினங்களும் ஓரிடத்திற் கூடியிருப்பனவாகும், சுத்தமாகிய சந்திரனைத்தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமானது உடையாயுள்ள புவியினங்களும் வெள்ளிய ஏர்துகளும் தாந்தாமிருக்கின்ற இடங்கடோறும் மேய்வன ஓரிடத்துள்தாம். ஆன்மாக்கடோறும் பொருத்தியிருக்கின்ற சிவபெருமானது மார் பிற் றரிக்கப்பட்ட நாகங்களும். யானைமுக விநாயகக் கடவுள் து வாகனமாகிய பெருச்சாளியினங்களும் ஒன்றேடோன்று கலந்து ஓரிடத்தே யோரளைக்குள் வசிக்கும். (கஎ)

ஆதவனடத்திரதமேழ்புரவியூடுசெலு

மல்லததின்மீதுநடவாச்

சீதமதியோர்புடைபகற்பொழுதினுவினின

மோடுசிவனித்திகழுமான்

மீதுசெறிசோலையில்வின்மீனினநருவொழுகு

வீயெனவிளங்கிவதியு

மாதவருநீடுகுறவாணருமகிழ்ந்தொருமை .

குறவனவாசமுயல்வார்.

இ-ள். சூரியன் செலுத்துகின்ற தேரிற் கட்டப்பட்ட குதிரைகளேழும் (அம்மலையில்) நடுவே செல்லுவதன்றி அதன்மேற் சேறல் இல்லையாம். குளிர்க்கிபொருந்திய சந்திரன் பகற்காலத் தே (அம்மலையின்) ஒர்பக்கத்தே பசுக்களி னினங்களோடு ஒன்றாய்த் தோன்றுநிற்கும். மேலே யுயர்ந்தசோலையில் காணப்படும் நடசத்திரக்கூட்டங்கள் தேனெழுகுகின்ற புட்பங்களோப்போல விளங்கியிருக்கும், பெரியதவத்தையுடைய முனிவர்களும் நீண்ட வேடர்களும் மகிழ்ச்சிகொண்டு ஒற்றுமை யதிகரிக்க வனத்தில் வாசஞ்செய்யப் பிரயத்தனிப்பார். (கங)

வராக்கிரிச் சருக்கம்.

எஞ்

தானிலீகா றநறுமாமணிவராகநடு
மாமுனிகடாம்வளர்தலாற்
கானமடவாரருகுசேர்வரரமாமகவிர்
காமர்சுளையாடவருவா
ரேனவிடயோவினிதிறுனறவமோவினிதி
யாமுமுணவேண்டுமெனவே
வானமுதைவாரிவிலைக்ரியிடுவார்கவரு
வார்நுகருவார்தினமுமே.

இ-ள். நல்ல சிறந்த இரத்தினங்கள் பொருந்திய நீண்ட பெரிய வராகமலை வளர்தலினால், காட்டிலுள்ளபெண்கள் (சுவர்க்கத்தின்) அருகை யடைவார், தேவமகளிர் அழகியசுளையின்கண் நீராடவருவார், தினைமாவோ நல்லது, கூட்டிலுள்ள தேனே நல்லது நாமுண்ண வேண்டுமென்று, சுதர்க்க லோகத்துள்ள அமிர்தத்தை (கையில்) வாரிவிலை கூறுவார். (தினைமா தேன் முதலிய வற்றை) நாடோறும் கொள்ளையிடுவார் உன்பார். (கக)

வேறுநறுமாமணியினுரமணியீர்மறு
விளங்குகுருவிந்தமணிஹீர்
குறைபுனையீர்புனைகுஹீர்தழைபொன்மாளிகை
குலாவியுறையீரிதணின்மீ
தேறுவிரெனுமணிபொனுடைசிலநல்லதிரு
ஹீரெனவிகழ்ந்துநகைக்கார்
மாறில்குறமாதரையணங்கினரியற்கையரி
தென்றிவைவகுத்துரைசெய்வார்.

இ-ள். குற்றமுள்ளன குன்றிமணி தரிக்கும் குறத்திகளே, வேறுயுள்ள நல்ல சிறந்த இரத்தினமாலையை யிதோதரியுங்கள்,

எசு

பழநித் தலபுராணம்.

தழைகளைத் தரிக்கும் நீங்கள் கூறையை யுடுப்பீராக, பரணீன் மேவேறும் நீவீர் பொன்னுற்செய்த மாளிகைகளிலேறி யுலாவு வீராக என்று, இரத்தினங்களையும் பீதாம்பரங்களையும் மிகுதி யாகக்கொடுத்து எம்வீட்டிற்கு வருவீராகவென்று விகழ்ச்சிசெய்து குறுமுறுவல்பூத்த ஒப்பில்லாத குறப்பெண்களை, தேவமானிர் அழைத்தும் (அவர் செல்லாமையின்) இவை யிவரியந்தையாதவின் வருதல் அரிதென்று எடுத்துச் சொல்வார். (20)

கொய்த்தினைநறுங்குரல்விழுங்கிலிவருந்தமணி
யின்குழுவைவாரிடுவே

பெய்துகவனேசுசியோருசாரிபமருப்பரை
பிறங்குறநெருங்கநிரையே

யொய்யெனவிடிப்பர்சிறையீயலையவிப்பருழை
யின்றசையரிந்துசிறுக

நொய்யெரிமடிப்பர்நறவந்தனினைப்பர்குற
வாணருடனேநுகருவார்.

இ-ள. முறிக்கப்படுகின்ற தினைகளின் நல்லகதிர்களில்விழுங்கின்ற கிளிகள் வருந்தும்படி இரத்தினக் கற்களைவாரிக் கவணின் நடுவேயிட்டு ஏறிந்து, ஒருபக்கத்தே யானையின் கொம்புகள் போன்ற தனங்களால் (தம் நாயகர்) நெருங்க அவரைவரிசையாக விரைவினிடிப்பார், சிறகுகளையுடைய ஈக்கூட்டம் அலைதலைநீக்குவார், மானினானு இறைச்சியையரிந்து மிக்கநொய்தான் அக்கினியிற் காய்ச்சுவார். தனில் நனைப்பார் (தம்நாயகராய) வேடுவருடனே உண்பார் (குறமகளிர்). (25)

மன்னிறமறக்குருதிபெய்துதினையோடலரின்
வண்டுமிழ்நரூவிரவியே

கண்ணலொடுபன்னமிசைவைத்தனபடைத்தழுசீ
லையாநறும்புகையிடாச்

வராக கிரிச்சருக்கம்.

என

சென்னிறவிதிக்கவிரிதழ்ப்பொருவசெந்தலைப்
சேவலொடுதூவிமயிலும்
பண்ணிருபுயக்கடவுண்முன்னரின்விடுத்தெத்திர்
பராவிவெறியாடல்புரிவார்.

இ-ன். ஆட்டின் மார்பிலுள்ள சிவந்த இரத்தத்தைப் பலி
யிட்டு, தினைமாவுடன் புட்பங்களினின் றங்கொண்டுவந்து வண்டு
கன் கக்கிவைத்த தேனையுங் கலந்து, கரகத்துடன்(தேக்கு) இலை
முதலியவற்றில் வைத்துள்ள அவைகளைப் படைத்து, அக்கினி
யிற் கடுகினது நல்லபுகையையிட்டு, சிவந்த நிறமுற்ற கண்களை
யும் முருக்கமலரை யொத்த சிவந்த தலைசுட்டையு முடைய
கோழிகளோடு, இறகுகளையுடைய மயிற்பறவைகளையும், பண்ணி
ரண்டு திருப்புயங்களையுடைய குமாரக்கடவுள்து திருமுன்னர்
விடுத்து நேர்கின் றதுதித்து, வெறியாட்டைச்செய்வார்கள்.(22)

சிறந்தியர்வெண்கவடிமாலையர்சிறுர்கள்கின
வெம்புவிமடங்கலுழையின்
வீறுகுருளைத் திரள்கயங்தலைபிடிப்பர்கொடி
வீக்குவர்விடுப்பர்பழகி
மாறுபுரியாதுவிளையாடுவர்களாகுளிமு
முக்குவர்கைகால்விதிகொள்வா
ரேறுபொருவித் திரிவர்காளையருடுப்பளையெ
னப்பணியெடுப்பர்விடுவார்.

இ-ன். சிறுத்த கால்களை யுடையவரும், வெள்ளிய சோகி
மாலையை யணிந்தவருமான வேட்டுவச் சிறுவர்கள், கோபமுள்ள
கொடிய' புலிசிங்கம் மான்னன்னும் இவற்றின்குட்டித் திரள்களை
யும் யானைக் கண்றுகளையும் பிடிப்பார், கொடிகளாற் கட்டுவார்,

என

பழநித் தலபுராணம்.

பின்னர் அவிழ்த்துவிடுப்பார், அவையோடுபழகிமாருன் கொடுஞ் செய்கைகள் செய்யாதவாறு விளையாடுவார், சிறுபறையையடிப் பார்கள், கை கால் கண் என்னுமிவற்றைக் கொள்ளுவார், இடபம் போலச் செருக்கித்திரியும் காளைப்பருவமுடைய வேடர் உடம்பி னது புற்றென்று (கையையோட்டி) பாம்புகளையெடுப்பார், அவை பாம்பாயிருக்கக்கண்டு விடுவார்கள். (உங)

கல்லருவியோதைத்புனலாடுநர்த்மோதைகரை

யேறுநர்த்மோதைத்முதிரைக்

கொல்லையினமுங்கிலியினேதைகடியோதைநெடி

யோதைகவனேதைத்தகுதலைச்

சொல்லினர்தம்மோதைத்தினெகாய்யுமவரோதைத்துறை

தோறுமிபவோதையெதிரே

செல்லச்சியோதைத்முரசோதைவரையோதைதமலை

வாணர்ச்சிலையோதையுமரு.

இ-ள். அவ்வராகமலையினிடத்தே, கல்லென்னுமொலியோடு வீழும் அருவியின் ஒலியும், நீரின்முழுகுவார் ஒலியும், கரையினேறுவார் தொனியும், கூலங்கள் விளையுங் கொல்லைகளி னின் றும் எழுங் கிளிகளின்குரலும், அவற்றைத் துரத்துவாரோசையும், மூங்கில்கள் (ஒன்றேடொன்று உரோஞ்சுதலா ஹண்டாகு) சத்தமும், கவன் ஏறிதலா ஹண்டாகுமொலியும், மழலை மொழிகளை வசனிக்குஞ் சிறுர்களின்குரலும், தினைக்கதிர் கொய்வார் துழனியும், நீர்த்துறைகள்தோறும்யானைகளின் முழக்கமும், அதற்குமாருக இடிக்கும் இடியின் முழக்கமும், முரசவாத்தியங்களி னெலியும், மலையின் எதிரொலியும், மலைக்கண் வாழும் வேடர்களது வில்லோதையும் எங்காளும் நீங்காவாம். (உச)

பூசலெனின்மேவலரைவென்றுகினமாறுவர்பொ

ரூரிடைவிடார்த்தடைப்படார்

நேசமுறவேயடையிலாரமுதமேயைனயர்

க்டுலகுவாழ்வமுடையா

வராக கிரிச்சருக்கம்.

எகு

தேசபொவிதேவர்சிறைமீள்வடிவேல்விடுசெவ்
வேளதுதெய்வமறியார்
வாசமலர்தூவிவழிபாடுபுரிவார்பணியின்
மீள்வர்மலைவாணர்திறனே.

இ-ன். இன்னும் அம்மலைக்கண் வாழும் வேடரது வலிமை யைக் கூறுமிடத்து, போரென்றுகேட்டின் உடனே பகைவரை வெற்றிகொண்டு தங்கோபத்தை நீக்குவர், அன்றிப் பொறுக்க மாட்டார், ஓய்ந்துகிலகாலந்தங்கமாட்டார், தடைப்பட்டுநில்லார், அன்பு பொருந்த (ஒருவர்) அவரை யடைவாராயின் அவர்க்கு அரிய அமிர்தம்போன்றவராவர், நீண்ட உலகவாழ்வையுஞ் செய் விக்கு நன்மையுமுடையர், பிரகாசம் மிக்க தேவர்களது சிறை மீஞும்படி வேலாயுதத்தைவலிய கந்தாதனையல்லாது வேரேரூரு தெய்வத்தை யுணரமாட்டார், அக்கடவுளை மணமுள்ள பூவைச் சொரிந்து வழிபாட்டைச் செய்வார், அதுசெய்தே தந்தொழிற் சூச் செல்வார்.

(2-டி)

அன்றுகிவனுர்விதிசெனீர்சொரியவாளிகொ

டகழ்ந்துதமதங்கணளிவார்

வென்றிபுனைதிண்ணன்குலமேன்மையுடையார்திருவி

ரும்புமடமான்மகளைமுன்

மன்றல்புரியும்படிசெவ்வேண்முருகனுக்குதவு

மாமர்பரசாரல்வதிவார்

நன்றறமலாதுபுரியார்தவமலாதுமுய

லார்நலமலாததுசொலார்.

இ-ன். அந்தநாளில் திருக்காளத்தி யப்பரது திருக் கண்ணி னின்றும் இரத்தஞ்சொரிய (அதனைக்கண்டு பொருமல்) அம்பி னால் தோண்டித் தம்கண்ணை யவர்க்குச் சாத்தினவரான, அகப் பத்துப் புறப்பற்றுக்களை வெற்றிகொண்ட திண்ணனார் என்னுங்

கண்ணப்பாயனாரது குலத்திற்பிறந்த பெருமையையுடையவர், இலக்குமியும் விரும்பத்தக்க இளமையுடைய மானின் மீகளாகிய அள்ளியம்மையாரை முன்னர் விவாகஞ் செய்யுமாறு செங்கிற வேளாகிய முருகக்கடவுளுக்குக் கொடுத்த மாதுவராமுரிமையை யுடையவர், மேற்சாரவில் இருப்பார், நன்மையான அறச்செய் கையைச் செய்வதன்றி வேறானவற்றைச் செய்யார், தவமல் வாது வேறேன்றற்கும் முயற்சிசெய்யார், நன்மையில்லாததை ஒருகாலும் உரைக்கமாட்டார். (உ.க)

கலீநிலைத்துறை.

ஏனமால்வரையடைகுநர்பாவரேயெனினும்
வானநாடவர்வழுத்தவும்வாழுத்தவுந்தகுவார்
ஞானவாலகில்வியர்முனிவரர்சித்தர்நாகர்
கானர்விஞ்சயர்கின்னர்கடவுளர்தொழுவார்.

இ-ள். பெரிய வராகமலையை யடைவோர் யாவரேயாயினும், அவர் தேவலோகத்தவரால் வணங்கப்படவுங் துதிக்கப்படவுமான தகுதியையுடையராவர், அறிவினையுடைய வாலகில்வியர், முனை ஜிரேட்டர், சித்தர், சர்ப்பர், இசையையுடைய கந்தருவர், வித்தி யாதரர், கின்னரர்முதலிய கணங்களாலும் வணங்கப்படுவார்.

வாலகில்வியர் - அறுபதினையிரம் இருடியர். வித்தியாதரர்— மாவிகாஞ்சனமுதலிய வித்தையைத் தரித்தவர். (உ.ஏ)

இயக்கர்சாரனரரக்கர்வசக்கள் யோகீசர்
மயக்கமொன்றிலர்முதலியர்வைகுவர்தேவர்
வியக்கமாநதிக்கரையில்வெண்பளிக்கறைமீதி
னயக்கநாண்மதிச்சடையனையருச்சனைநவில்வார்.

இ-ள். இயக்கர்களும் சித்திபெற்றேருகும், அரக்கர்களும்வகுக்களும் யோகீந்திரர்களும் ஒருமயக்கமு மில்லாராய் முதன்கை ஏற்ற இருப்பர், தேவர்கள் வியக்கும்படி பெரிய ஆற்றின் கரை

வராக்கிரிச் சுருக்கம்.

அத

யில் வெள்ளிய் பளிங்கறையின்மேல் விருப்பமுற, புதிய பால சங்கிரனத்திற்குத் தடாமுடியையுடைய சிவபெருமானை அருச்சனை செய்வார்கள்.

பிரமதேவன் படைக்குங் காலத்திலே கோபமும் பசியு முடையராயினார், அப்போது அச்சத்தைக் கொடுக்கும் மீசையுங் தாடியு முடையராய் விகாரவடிவினராய்ச் சிலர்தோன் றினர். அவருட்சிலர்பசிபொறுக்கலாற்றுது பிரமதேவரை (யக்ஷாம) உண்ணு வேம் என்று பராய்ந்தனர். அவர் (யக்ஷர்) இயக்கர் எனப்பட்டார். சிலர் (ரக்ஷாம) காப்பேம் என்றார். அங்கனமூள்ள அவர் அரக்கர் எனப் பெயர்பெற்றார். இவ்வாறு கூர்மபூாணம், விஞ்செபூாணம் என்பவற்றிற் கூறப்பட்டது. (2-அ)

அண்ணலஞ்சினகரங்களுமுளவுளவருவி
தண்ண திக்குழாம்பலவுளவுளதடஞ்சைனக
ணண்ணியாடுநர்க்கருணனிவழங்கிநாடோறும்
வெண்மதிச்சடைவினங்கியகங்கைவீற்றிருக்கும்.

இ-ள். அம்மலையிற் பெருமையிற் சிறந்த கோயில்களும் பல வூள், அருவிகளும் பலவூள்ளன, குளிர்ந்த ஆற்றுக் கூட்டங்களும் பலவூள்ளன. பெரிய சுனைகளும் பலவூள், அவற்றை யடைந்து தோய்வார்க்குக் கிருபையை மிகவுங் கொடுத்து, வெள்ளிய சங்கிரனுலாவுஞ் சடைக்கணுள்ள கங்கையானது தினங்தோறும் ஆங்குவீற்றிருக்கும். (2-க)

இமயமீன்றவெம்பிராட்டி யோர்புடையில்வீற்றிருப்பச் சமரவேற்கிறைறநனந்தலைச்சடரெனத்தயங்கச் சிமயமால்வரைக்குவடிகடோறுந்தோறுந்தினமு மமராக்கருள்வழங்கியாயிடைவைக்குமமலன்.

ஏ

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். இமயமலையரசன்பெற்ற எமது பெருமாட்டியாராகிய உமையம்மையார் ஒருபாகத்தில் வீற்றிருப்பவும், போர்த்தொழி வில்வல்ல வேலாடுதத்திற்குத் தலைவரான கந்தக்கடவுள் கடவே சூரியனைப்போல விளங்கவும், சிகரங்களையடைய பெரியமலைக் டோறும் வந்து பூசிக்குங் தேவர்க்குக் கிருபையைப் புரிந்து அவ் விடத்து வீற்றிருங் தருளுவர். (ஏ ०)

சூகராசலஞ்சேணைறிகாண்பினுந்துன்ப
நாகராசிகள்பேதித்திடுநவிலுதற்கெளிதோ
மோகராசிகண்முனிந்திடுமுனிவர்காளன்றுன்
யோகராசிமுற்றெருங்குணர்சூதமாமுனிவன்.

இ-ன். மோகமுதவியதீக்குணங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்த முனிவர்களே! வராககிரியை மிக்க தூரவழியிற் கண்டாலும் தன்பமென்னும் மலைக்கூட்டங்கள் பயப்படும். ஆகலால் அதன் பெருமைசொல்வதற் கெளிதாகுமோ என்று, யோகசாதனவியல் கள் முழுதையும் அறிந்த சூதமாமுனிவர் கூறினர். (ங க)

வராககிரிச் சருக்கம் முறறிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கக ०.

வ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

முன்றுவது,

மாயாத்திரிச் சருக்கம்.

பழங்புப்பதிக்கணுள்ள வராகமலைக்கு மாயாத்திரி என்ற பெயர் வருதற்குக் காரண மென்ன என்று, நைமிசாரணி யத்து முனிவர்கள் கேட்ப, சூதமுனிவர் கூறுகின்றார். ஐம் புலங்களையும் அறவொழித்த மாதவர்களே! முதன் முதல் மகாசங்கார காரணராகிய சிவ பெருமான் பராசத்தியின் அருளாலே சிவதத்துவ முதற்பிரகிருதி மீருக வுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் தோற்றுவித்துக் காத்து ஒடுக்கிப் பின்னர்ப் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் இயற்றற்கு அதி கார கர்த்தாக்களைப் படைக்க வுன்னிப் பராசத்தியின்கூறும் தமது கூறுமாயுள்ள மாமாயை என்னுஞ் சத்தியைத் தோற்றுவித்தனர். அதுவே குடிலை உத்தீதை, சுத்தவித்தை எனப் பெப்பர்பெறும். அதனது பலவகைப்பட்ட சத்திகளுள் ஒரு கூற்றின் சத்திபேதங்களுள் ஒன்றினின்றும் சாதாக்கியமுதிக்கும். அதனேர் கூற்றினின்றும் சதாகிவநாயனுர் தோன்றுவர். அவரினின்று மனேன்மணி சத்திதோன்றும். அதனினின்று மகேசர் தோன்றுவர். அவரிலிருந்து மகேசவரி தோன்றுவள். அச்சத்தியி னின்றும் உருத்திரமுர்த்தி தோன்றுவர். அவரினின்றும் உமையம்மையார்

அச

பழநித் தலபுராணம்.

உதிப்பர், உமாசத்தியி னின்றுங் திருமால்பிறப்பர். அவரி னின்றும் இலக்குமியும், அவ்விலக்குமியிலிருஞ்து பிரமரும், அவரினின்று சரசவதியும் உதிப்பர். இவருள் பிரம விட்டு னுக்கள் இருவரும் தவஞ் செய்தார். அவர்க்குமுன் பர மேஸ்வரி பிரசன்னமாய் வேண்டியது என்னவென்றார். அவர்கள் வணங்கிச் சாம்பவீ, தேவீ, உலகங்களிலே பல தானங்க னிருப்பினும், மிக விசேஷத்ததாகி, நின்னை வணங்குதற்கு ஒரு வடிவத்தைக் கொடுத்தருளுதி என்றார். அப்போது சிவ சத்தி அவர்க்குச் சைவசித்தாந்த போத கஞ் செய்து, தன துகலையி னென்றாகிய மாயாசத்தியினுலே ஒருமலை வடிவெடுத்து நின்றனள். அதற்குத் தக்கபடி பர மேசரனும் ஓர்மலை யுருக்கொண்டு நின்றனர். பிரம விட்டு னுக்கள் இருவரும் பூசித்து முறையே படைத்தற் றேழி லையும் காத்தற் றேழி லையும் பெற்றுத் தேவர்களுண் மேலவ ராகவும் விளங்கினர். அன்றியுஞ் சத்தியையுஞ் சிவத்தை யும் வணங்கி யொன்று வேண்டினர். சர்வலோக சுதந்திர சுந்தரி, கருணைசிதி, சுதந்தவன்யை முழு முதற் பொருளே ! உங்க னிருவரது திருவடிகளையும் அடியேங்கள் மறவா திருத்தல் வேண்டும். ஒருகால் மல வயத்தாலே மறந்து தீவினைக் குள்ளாயினும் வந்து ஆட்கொள்ளல் வேண்டு மென்று இரந்தபடி வரம்பெற்றார். இவ்வாறு பிரம விட்டு னுக்கள் வேண்டியபடி சிவ சத்தியாகிய முதல்வி தன்கலையு ஜான்றைய மாயையாய் மலையுரவானபடியால் மாயாத்திரி எனப்பெயர் பெற்றதென்றார் சூதமுனிவர்.

மாயாத்திரிச் சருக்கம்.

அடு

மாயா-அத்திரி என்னுங் தொட்டர் மொழிகள் வடதுான் முடிபு பற்றி மாயாத்திரி எனப் புணர்ந்தன. மாயையாகிய மலை என்பது பொருள். வராகமலை மாயாத்திரி எனவும் பெயர் பெறும். இச் சருக்கத்தால் வராகமலையின் தோற்றுவ கூறப்பட்டது.

கலீநிலைத்துறை.

முற்றெலூருங்குணர்சுதனை முனிவர்கைம் முகிழாசு;
சொற்றரும்புகழ்ச்சுகராசலச்சிறப்புணர்ந்தோ
நற்றவத்தினேயதனதுதோற்றமுநவிற்றி
மற்றதன்பெயர்வந்ததுந்தந்துரையென்றார்.

இ-ன். ஞான நூல்கள் யாவற்றையும் ஒருசேர அறிந்த சூத முனிவரை ஆங்கிருந்த இருடியர்கள் கைகுவித்து, சொல்லுதற் கரிய புகழையுடைய வராகமலையின் பெருமைகளை யெல்லாம் அறிந்தேம். நல்ல தவத்தினையுடைய முனிவரரே! அதுவந்த வரவாற்றையுஞ் சொல்லி அதற்கு மாயாத்திரி என்னும் பெயர் வந்ததையுங் கூறியிருஞ்சிதிர் என்று பிரார்த்தித்தார். (க)

மேயமாற்றமாதவன்செவிதாழ்த்துமெய்ம் முனிவீர்
நீயிர்சொற்றனகுய்யமேநிகழ்த்துதறகரிதா
லாயினுந்தவத்துயர்ந்தவர்க்கறைதலேயறனுந்
தூயவக்கிரிநெறிவரக்கேண்மெனச்சொல்வான்.

இ-ன். பொருந்திய அச்சொற்களுக்குச் சூதமுனிவர் செவி சாய்த்து, உண்மையுணர்ந்த முனிவர்களே! நீங்கள் சொன்ன சொற்கள் வஞ்சனைச் சொற்களே! ஏனெனில் அது சொல்லற் கரியதாகும் ஆயினும் இந்தப் பொருள் உயர்ந்தோர்க்குச் சொல் லுதலே தருமாகும். பரிசுத்தமாகிய அவ் வராகமலை வந்த வரவாற்று முறையைக் கேளுங்களென்று சொல்வா ராயினார். (ங)

அசு

பழநித் தலபுராணம்.

ஆதியிற்பரசிவையருளாற்சிவமுதலா
யோதுபாரிறுவாயவைதொற்றிவைத்தொடுக்கப்
பேதமின்றியெம்பிராற்கொருபிராட்டியும்பெற்ற
மாதுமாகியகுடிலையிலொருசத்திவடிவில்.

இ-ன். முற்காலத்திற்பராசத்தியின் அருளாலே சிவத்துவ
முதற் பிருதிலி யீருகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவ சமூகங்க
ளாகிய உலகங்களை யெல்லாம் வெளிப்படுத்தி, காத்துப் பின்னர்
ஒடுக்கி, ஒரு பராசத்தி யானவள் எமது பெருமானராகிய தற்பர
சிவத்திற்கு வேறுபாடின்றிப் பெற்ற குடிலையென்னும் மடமக
ளின் ஒருசத்தியுருவில். (ங)

மாற்றருஞ்சதாசிவனுமாய்மகேசனுமாய்ப்பின்
ஞேற்றுருத்திரக்கடவுளுங்கடவுள்பாற்றேன்றி
யேற்றமாயுறையிருவருமிதயழுடெழுதிப்
போற்றிநிற்றலுஞ்சகளையாய்முன்னரிற்போந்தாள்.

இ-ன். குடிலையின் சத்திவடிவாகிய பஞ்சசாதாக்கியங்களுள்
ஒன்றுய கர்த்திரு சாதாக்கியத்தினின் றும் சதாசிவனுகி, அதினின் றும் மகேசரன் ஞேன்றி, பின்பு அதினின் றுந் தோற்றினர்
உருத்திரக் கடவுள், அவரிடத்தினின் றுந் தோன் விய விட்டு ஞு
பிரமன் என்னும் இருவரும் தம்மனக்கிழியி னெழுதித் துதித்து
நிற்குதலும், சிவசத்தியானவள் உருவ முடையவளாய் அவர்க்கு
முன் வந்தாள்.

இங்வனமாய நவபேதத் தோற்றங்களை யெல்லாம் சிவஞான
சித்தியார், சிவப்பிரகாசம், உண்மை விளக்கம், சித்தாஞ்த சாரா
வளி, தத்துவப் பிரகாசம் முதலியவற்றிற் பரக்கக் காணக. (ச)

போந்தபேதையைப்பற்றிச்சினர்புதுமலர்பொழிந்தார்
பாந்தளாயிரம்பல்லைப்பண்முடிச்சுடிகை

மாயாத்திரிச் சருக்கம்.

அன

யேந்துபாரிடையிடம்பலவிற்பினும்யாங்க
ளோர்ந்துனைத்தொழுநல்கலாயோருருவென்றார்.

இ-ன். அவ்வாறு தோன்றிய சிவசத்தியைத் துதித்து அன்றலர்க்க புட்பங்களைத் தூவினர், ஆதிசேடன் ஆயிரக்கணக்கான பலதலைகள் என்னும் படமுடியி னுச்சியில் தாங்குகின்ற இப்பூமியினிடத்தே பல இடங்களிருப்பினும் அடியேம் ஆகிய நாங்கள் உன்னையறிந்துவணங்க ஒரு திருவுருவத்தைக் கொடுத்தருள் வாயாக என்றார். (டு)

சொற்றவாய்மொழிகேட்டதுமெதுதொல்கலையி
லுற்றசத்திகளானந்தமுண்டோரொருபேத
மற்றவற்றினுக்களவிலைவரன்முறைவழாமை
முற்றுமைந்தொழினடக்குமெஞ்ஞான்றுமூலகும்.

இ-ன். பிரம விட்டுனுக்கள் சொன்ன சொற்களைக் கேட்க தலும் (சிவசத்திசொல்வாள்) அடியவர்களே! எம்முடையபழையகலைகளுட் பொருக்திய சத்திகளோ அளவில்லாதன வளவாம். ஒவ்வோர் சத்திகளின் பேதங்களுக்கோ அளவில்லை. அவைவரலாற்றுமுறை வழுவாமல் மூவுலகங்களையும் எக்காலத்தும் ஜங்தொழிலை நடத்துமென்க. (கூ)

ஐங்தொழிற்கும்வித்தாயிருந்தனமவையாற்றற்
கைந்தெனும்பெயர்நும்மையும்வகுத்தனமடைவே
யைந்துசத்தியும்யாமெனவைகினமன்றி
யைந்தவித்துயர்க்கோரகத்திருந்தனமன்றே.

இ-ன். ஜங்து தொழில்களுக்கும் நாமே காரணமா யிருக்கேதம். அவ் வைக்தொழில்களையும் இயற்றுதற்கு ஜங்தாகிய மூர்த்திகளான நுங்களையும் சிருட்டித்தேம், முறையே பஞ்ச சத்திசளும் நாமென்றுசொல்ல இருக்கேதம், அல்லாமலும் பஞ்சப் புலன்களையும் நீக்கின ஞானிகளது உள்ளக் கோயிலினும் இருக்கனம்.

அஶ

பழநித் தலபுராணம்.

அன்று-எ-அசைகள், ஜங்கொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் அருளால். ஜங்குழர் த்திகள்-பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் ஜங்கத்திகளாவன-ஆதிசத்தி, பராசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி, ஜம்புலன்கள்-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. (எ)

தித்தமாய்த்தனுவா திகணிகழ்த்தியெவ்வுயிருங்
துய்த்தொழிந்துமீண்டுதிப்பதற்கொன்றெனத்தோன்று
மத்தமாயைமால்வரையெனவருதுமென்றரனே
யெத்துமற்றையோரிருவர்க்குந்திரோதமாயுறைந்தாள்.

இ-ன். ஏக்காலத்தும் உடம்பு, மனமுதலிய கருவிகள், புவனம், போகம் என்பவற்றைக் கொடுத்து, அவற்றால் ஆன்மாக்கன் தமது இருவினைப் பயன்களையும் அனுபவித்து, இறந்து, பின்னருந்தோற்றுவித்தற்குக் காரணமான மாமாயை என்னும் ஒரு சத்தியாகக் காணப்படும் மாயாசத்தியானவன் யாமே பெரியமலையாக வருகின்றேமென்று சிவபெருமானுடன் பொருங்தி, பிரமவிட்டுணுக்களாகிய இருவருக்கும் மறைவாக இருந்தாள். (ஏ)

ஆயகாலையிலசலமுமாகியெவ்வுயிர்க்குந்
தாயுமாயவன்மாயைமூவுலகமுந்தயங்க
மேயனின்றுதித்தசலமாய்விளங்கினன்யாரு
மேயிலானுமங்கிருந்தனனிருவருமிறைஞ்ச.

இ-ன். அவ்வாருகிய சமயத்தில் எவ்வுயிர்களுக்கும்தாயுமாகிதிற்கும் சிவசத்தியானவள் மலையாகிய மூன்றுலகமும் விளங்க எவர்களும் பொருந்துதற்காய முத்தியாக இருக்கும் சிவபெருமானும் பிரமவிட்டுணுக்களாகிய இருவரும் வணங்குமாறு அதற்குப் பொருந்தனின் று ஓர்மலையாக விளங்கினர். (க)

மாயாத்திரிச் சருக்கம்.

அகு

மூவருளொருவனென்றே முதல்வியையிறைஞ்சினின்றூண்
மேவரும்பாரியாகவிரவினன்விகாரமின்றித்
தாவரவிருவரோடத்தடஞ்சிலம்புறையாய்வந்தான்
யாவனென்றறிகிற்பாமெம்மிறைவிளையாடலம்மா.

இ-ள். எமது பரமபதியாகிய சிவபெருமான், மும்மூர்த்திக
ஞள் தாழு மொருவர் என்று பராசத்தியை வணங்கி நின் றனாங்.
கலக்கின் றமனைவியாக அவஞூடன் வேறுபாடின் றிச் சேர்ந்துளின்
றனர், ஆதாரமாக ஸிற்கும் பிரமவிட்டுணுக்க ளென்னும் இருவ
ரூடன் அந்தப் பெரியமலையிருக்கை யாகிவந்தனர் எத்தன்மைய
னென்று அறிவேம் எமது சிவபிரான் றிருவிளையாடலை. (க0)

ஆதவினுலகமூன்றுமான்றவித்தழிக்குமாயா
பூதரமெனும்பேர்முற்றும்புனைந்ததெவ்வுலகும்போற்ற
மாதவிரந்தவெற்புவராகவெற்பெனும்பேர்பெற்ற
தோதுவன்கேண்மினென்றூன்குதனென்றுரைக்குமேலோன்.

இ-ள். இவ்வாருகிய காரணத்தால் மூவுலகங்களையும் விரித்
துக் காத்து அழிக்கின்ற மாயையினுருவாகவின் (மாயாபூதரம்)
மாயாத்திரி எனப் பேர்பெற்றது, எந்த வுலகத் துள்ளவருக்
துதிக்க, மாயாசத்தியெழுந்தருளி யிருக்கின்ற அந்தமலை வராக
கிரியெனப் பேர்பெற்றதற்குங் காரணஞ் சொல்வேம். கேளுங்
கள் என்றூர் குதமுனிவர். (கக)

மாயாத்திரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கடக.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

நான்காவது,

பன்றிக்குட்டிக்குப்
பால்கொடுத்தச் சருக்கம்.

நைமிசாரணிய முனிவரைச் சூதழுனிவரர் நோக் கிச்சொல்வார். முனிவர்காள்! வராக கிரியென்று பெயர் வந்ததற்குக் காரணமுறைப்பேம். கேருங்கள்! சிங்கமுத் வியவிலங்குகள் இருக்குங் காடுகள் நெருங்கியதாய், வியாச முனிவர் இருந்து தவஞ்செய்த திருக்குருந்துறை யென்று ஓர் தலமுண்டு. அங்கு ஒரு முனிவர் சென்று, இயமம், நியமம், ஆதனம், பிரானையாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, திபானம், சமாதினன்னும் எட்டுறப்புக்களையுமடைய சிவயோகம் புரிந்து, பின்னர்ப் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நின்று அரிய தவத்தைச் செய்தார். அப்போது பிரமதேவரின் வமிசத்துப் பிறந்த சுகல முனிவரின் புத்திரர்கள் பன்னிருவரும் அங்குச்சென்று அவரது வடிவத்தை யசைத்துத் தவத்திற்கு இடையூறு செய்தனர். முனிவர் அதனால் தந்தவத்தைவிட்டு விதித்து, இக்கொடுங் தொழிலில் செய்தமையினால் நீங்கள் பன்னிருவரும் மலையில் வாழும் பன்றிகளாகப் பிறக்கக் கடவீர் என்று சாபஞ்சொன்னார்.

பன்றிகுட்டிக்குபால்கொடுத்த சருக்கம். கூக

அதனைப் பெற்ற பன்னிரு முனிகுமாரர்களும் மிக்க வருத்தமுற்று, வித்தியாதரன் என்னும் விஞ்சையர் பதி யும் அவன் மனைவியும் பன்றிவடிவாகி மாயாசலத்தி விருத்தல் கண்டு, அப்பெண் பன்றி வயிற்றிற் குட்டிகளாகப் பிறந்திருந்தார். அந்தநாளில் மதுரைமாநகரத்தில் அரசு புரிந்தபாண்டியராசன் மிருகவேட்டையாடனினைந்து, யானை, தேர், குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைச் சேனைகளுந்தன்னைச் சூழ்ந்துவர, அம் மலைச்சாரவிற் சென்றனன். சேனைகளுட்கிளர், மிருகங்களைக் கொன்று வெற்றிபெற்று நிற்பது கண்ட பன்றிகள், அச்சேனைகளை யெதிர்த்துச் சின்ன பின்னமாக்க அதுகண்ட பாண்டிய ராசன், பிக்க கோபங்கொண்டு வில்லைவளைத்து, மிருகங்கள் ஒன்றுமில்லை யென்னும்படி பாணங்களைச் சந்தித்துச் செலுத்திக் கொன்றன.

அதனை இவ்வாண் பெண் பன்றிகள் இரண்டுங் கண்டு மனமொந்து மூர்க்கமும் கோபமும் முன்வந்து அலைப்பு, பிரசண்ட வடியுவோடு இருண்ட மேகக்கூட்டம் முழங்கி வந்தாற்போல, உறுமிச் சீறிச்சென்று அரசனது எஞ்சிய சேனைகளை யெல்லாம் கால்வேறு, கைவேறு, குடல் வேறு கிழியும்படி கொம்புகளாற் குத்திக் கொன்று ஆர்ப்பரித்து நின்றன. ஆண்பன்றியை யரசன் கொள்ளுன். அதுகண்ட பெண்பன்றி, நாயகனிறக்க நாம் ஓர் கணமேனும் உயிர் வைத்திருத்தல் தகாதென்று எதிர்த்துவர அதனைச் சரசன் என்னும் வேடன் கொன்றுன். பெற்ற தாய் தந்தையரை யிழுந்துநின்ற பன்றிகுட்டிகள் நொந்து நொந்து

தாயின் மூலைதேடி யலைந்து வீரிடும், கதறும், சிலகுட்டிகள் வாய்பிளக்க இரங்கும். பாவில்லாமல் வயிறுகாய்ந்து நாவு வர்ந்து விம்மிவிம்மிச் சோர்ந்து உயிர்போகுஞ் தருணமா விருக்கும்போது, சராசரங்களாகிய உலகையும் உயிரையும் பெறுது பெற்ற உலக மாதாவாகிய உமாபிராட்டியார், சர்வங்ஞஞ்ஞத்துவ பதியாகிய பரமேசரனைத் தொழுது, சர்வ லோபதி, பன்றிக்குட்டிகளின் பரிதாப நிலையைப் பாரா திருத்தல் தேவரீர் திருவருட்கு அடுக்குமோ என, சிவ பெருமான் இயற்கையே கருணையுடைய ஞகவின் முறுவல் கூத்து, அப்பன்றிக் குட்டிகளின் தீவினை கழியுங் கால நோக்கி, இதுகாறுங் தாழ்த்தேதம், இனி யவற்றை யாட்கொள்ளுதும் என்று வேதாகம வடிவாகிய ஒர் பன்றியுரு வெடுத்துச் சென்று மாயாத்திரி என்னும் பழநி மலைக்க ணுள்ள பன்றிக்குட்டிகட்குப் பாலையுட்டினர். தாயினும் பார்க்கக் கருணையுடைய தாய்மார்க் கெல்லாம் பரமதாயாம் பரமேசரனது பாலையுண்ட மாத்திரையே அக்குட்டிக ளொல்லாம் மகாதேஷ்சனள் அரசினங் குமாரரானு.. தேவ துந்துபிகள் ஒவித்தன. வானவர் பூமமை பொழிந்தார். மண்ணவர் யாவரும் அதிசயித்தார். பாண்டியன் பேரற் புதங் கொண்டுநின்றன.

இறைவன் அப்பன்னிரு குமாரர்களையும்நோக்கி நீவிர் பாண்டியனுக்கு மந்திரியாக விருப்பீராக என்று மறைந் தனர். பாண்டியராசன் அம்மலை முடியில் ஒரு சிவலிங்கந் தாபித்து அருச்சித்தான். அதன்பெயர் பாண்மைசர் என்பதாம். அதுதொடங்கி அத்தலம் நேத்திரபுரினனவும் பெயர் பெற்றது.

பன்றிகுட்டிக்குபால்கொடுத்த சருக்கம். கூ

இதுவல்லாமல் காசிப முனிவரின் வழிவந்த வராக முனிவர் என்பார், மாயாசலத்தி லிருந்த வன்னிமர நீழ வில் சிவபெருமானைக் கருதினோற்றிட்டார். சிவபெருமான் ரேண்றி, இருஷியே ! நீ விரும்பியவற்றைச் சொல்வாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். முனிவர், கொன்றை மாலைபுனைந்த குழகனே ! என்பிறவி தொலையச் சிவயோகத்தை யருளக் கடவாய். நின் றிருவடியையும் பின்னர் அருளுதல் வேண்டுமென்று இரந்தார். அவற்றிற்கிசைந்து, இம்மலைவராககிரி எனப் பெயர்பெறுக என்று வேண்டுவரங்களையும் அருளி அந்தர்த்தான் மாயினர். சிவபெருமான் வராகமாகவந்து பால்கொடுத்த மலையாகலானும், வராக முனி தவம்புரிந்து அருள்பெற்ற மலையாகலானும் வராக கிரியெனப் பெயர்பெற்றதென்று சூதமுனிவர் வதரிகாச்சிர மத்து முனிவர்க்கு உரைத்தார்.

கலீநிலைத்துறை.

செருவின் றிருநூற்றியசீயம் வழங்குகானில்
வெருவின் றியோரைம்புலன் வென்றவியாதனென்போன்
பொருவின் றியருந்தவம்போற்றவிளாங்குவைகுங்
குருவின் றுறையென்பதொன்றவ்வறியுண்டுகூறின்.

இ-ள். போரின் வலிமையில் மிக்க சிங்கங்கள் கஞ்சரிக்குங் காட்டிலே பயமில்லாமல் பஞ்சப்புலன்களையும் வெற்றிகொண்ட வியாசமுனிவர், தமக்கு ஒருவருளிகரில்லாமல் அரிய தவத்தைக் காத்து விளங்கி யிருந்த திருக்குருத்துறை என்னும் ஒருதலங் அல்விடத்துள்ளது.

(க)

கூசு

பழநித் தலபுராணம்.

தொன்மாநகராயிடையார்முனிதோன்றிமோன
நன்மாமரபிற்சவியாதடையோகநானும்
பன்மாமறையோர்க்குணர்க்கென்பொருட்பான்மைகேர்க்கு
முன்மாதவமைந்தழனுப்பண்முயங்குமேல்வை.

இ-ன். பழைய பெரிய அத்திருக்குருத்துறை என்னுந்தலத்
தில் ஓரிடத்து ஒருமுனிவர்வாக்கு மெளனானிலையாகிய நல்லசிறந்த
முறைமையோடு கலங்காதுசெய்யும் யோகத்தையும் நாடோறும்
பலபெரிய வேதப்பொருள்களையும் ஆராய்க் குறிக்கும் தறிக்குறும் எண்ணத்
தகுந்த அமய்ப்பொருட்பகு தியையறிக்குறும் முதன்மையையிடைய
பெரியதவத்தைப் பஞ்சாக்கினி மத்தியிற்செய்யுங்காலத்தில்.(உ)
சுகலன்சு துத்தொல்குலத்தே தான்றன்முன்றூல்லையீன்ற
விகலந்தருபன்னிருமைந்தர்த்திவினைகளாற்றும்
புகலொன்றுசெருக்கறப்புண்ணியமோனிமையையை
யிகலொன்றவசைத்திடையுறுறுமின்னால்செய்தார்.

இ-ன். பிரமதேவரது வமிசத்திற்பிறந்த சுகலமுனிவர் முன்
னர்க்காலத்துப்பெற்ற வெறுப்பையுண்டாக்கும் திவினையாரான
பன்னிருபுத்திரர்களும், சொல்லப்பட்ட அாதியே பொருங்கிய
அகப்பற்று நீங்கும்படி தவத்தைச்செய்யும்மெளனானிலைகொண்ட
இருடியினது உடம்பை, மாறுபொருங்கு அசைத்துத் தவத்திற்கு
இடையுறுநேருங்கு துன்பங்களைச் செய்தனர். (ங)

மோனம்புரிமாமுனியோனன்மோனநீங்கி
மானந்தல்புரிந்தசிறுருருவன்மைகோக்கி
ழுனம்புரியுங்கள். நெஞ்சினீரோங்கல்வைகு
மேனங்களதாகுதிர்நீங்ரெனச்சபித்தான்.

இ-ன். மெளனானிலைகொண்டு தவத்தைச் செய்யும் அம்முனிவர், தாங்கொண்ட சிறந்த மெளனானிலையை விட்டுநீங்கி, பெரிய

பன்றிகுட்டிக்குபால்கொடுத்த சருக்கம். காநு

டைச்செய்த பிள்ளைகளின் கொடுமையைப் பார்த்து, சிறுமையைச்செய்யும் மதம்பொருங்தியமனத்தினையுடையீர், நீங்கள்மலைகளில்வசிக்கும் பன்றிகளாகப்பிறக்கக்கடவீர் என்றுசபித்தார்.(ச)

இரங்கிவித்தியாதரனைனும்விஞ்சையற்கிறையுங்
தரங்கொள்கற்புடைத்தலைவியுமுன்பெறுந்தவத்தா
அரங்கெழுங்குணைக்கேழவினுருவுகொண்டடைந்தார்
வரங்கிடந்தமாயாசலத்துறைந்துவைகினரால்.

இ-ள். விஞ்சையர்களுக்குத் தலைவனுகிய வித்தியாதரன் என்பானும் தகுதியையுடைய கற்பினாக்கொண்ட அவன்மனைவியும் இப்பன்னிருவர்க்கும் நேர்ந்த துண்பங்கண்டு, இரக்கமுற்று, முன்னர்க்செய்த தவப்பேற்றினாலே வலிமை பொருங்திய இருபன்றிகளின் வடிவத்தைக் கொண்டு சென்று மேன்மைதங்கிய மாயாசலம் ஆகிய அம்மலையினீங்காதிருந்தனர். (டு)

குன்றிமாமணித்தெறுவிழிக்கோலவெங்கேழுற்
பன்றியாயவரகட்டுதிப்பன்னிருகிறாருஞ்
சென்றுதித்தனர்முனிவர்சொற்றிறம்புமோமறங்கூர்
வன்றிறற்கிறீமழலையம்பறழேனவர்ந்தார்.

இ-ள். சிறந்த குன்றிமணிபோன்ற சிவந்த கண்ணொயுடைய ஆண்பன்றி யாகவும் பெண்பன்றியாகவு முருவெடுத்த அவர்வயிற்றினிடத்தில் அப்பன்னிரு முனிபுத்திரர்களுஞ் சென்று தோன்றினர். நிறைமொழிமாந்தர் ஆகிய முனிவர்சொற் பிழைபடுமோ? கொலைத்தொழில் மிக்கவலிமையையுடையசிறுதொனி செயும் குட்டிகளாக வளர்ந்தனர். (கு)

முதிர்பசங்கடம்பரும்பொருட்சருதிகண்முழக்கு
மதுரைமீனவன்வேட்டைமேன்மனம்புரிவித்துச்

கூகு

பழநித் தலபுராணம்.

சதுவிதப்பெருந்தானையுந்தலைத்தலைதயங்க
கிதுவிளாங்குமாயாசலச்சாரன்மேயினனால்.

இ-ள். பழமையாகிய பசிய கடம்பமராங்கவில் எழுங்தருளி
யிருக்குஞ் சொக்காதப் பெருமானால் அருமைவாய்ந்த பொருளை
யடைய வேதங்கள் ஒவிக்கின்ற மதுரைப் பதியிலுள்ள பாண்
தியன் வேட்டைத்தொழிலில் மனத்தைச் செலுத்தி, யானை
தேர் குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைச் சேணைகளும் இட
மிடங்கடோறும் சேர்ந்துவர, சந்திரன் விளங்கானின்ற மாயாத்
திரி என்னும் மலைச்சாரலை யடைந்தான். (எ)

சாரலிற்சிலதானைமாவேட்டையினடந்து
போருடற்றிமாக்குலங்களைச்சயித்திடும்போழ்திற
கார்மிடைந்தெனவல்லுறிக்கணங்களைந்தரசன்
வீரவன்றிறற்றுள்ளையமுருக்கிவென்றனவால்.

இ-ள். அம்மலைப் பக்கத்திலே சிலசேணைகள் மிருகவேட
டைக்குச் சென்று போர்புரித்து மிருகக் கூட்டங்களை வெற்றி
கொள்ளும்போதில், மேகங் கவிஞ்தாற்போல வலிய பன்றிக்கூட
டங்கள் வருத்தமுற்று அரசனது வீரமிக்க வெற்றிகொண்ட
சேணைகளையெல்லாம் அழித்து வெற்றிகொண்டன. (அ)

வெற்றிகொண்டநம்மாக்கணம் வேட்டைநன்றெனவெங்
கொற்றவன்கொடுமெரங்குழைத்தடுசரங்கோத்து
முற்றும்வென்ற திரண்டுமாமோழுவுங்காணுப்
பெற்றவன்பறட்குழாம்விடப்பெயர்ந்தெதிர்ந்தனவால்.

இ-ள். வெற்றிகொண்ட நமது சேணைகளினதும் நம்முடை
யதுமான வேட்டைத் தொழில் நன்றாயிருங்கதென்று, வெவ்விய
பாண்டியராசன் வில்லைவளைத்துக்கொல்லுக்கொழில்வாய்க்கதும்
பைச் சந்தித்து, மிருகங்கள் முழுதையும் வெற்றி கொண்டதை

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சருக்கம் கூவ

இரண்டுபெரிய பன்றிகளுங்கள் டு, தாம்ரன்ற குட்டிக் கூட்டங்களை விட்டுகலச்சென்று எதிர்த்தன. (க)

முத்தவெண்டிரைக்கோடுகொண்டுபடைமுழுது
மத்திடுந்தயிரெனவுடைத்துயிர்தபவதைத்துத்
தத்துவாம்பரிச்சவுரியர்தலைவணைச்சருவி
மத்தமாக்கரியெனப்பொருதனதுணைமாவும்.

இ-ள். இருபன்றிகளும், முத்துக்கள் தோன்றுதற்கிடமாய் வெள்ளிய பிறைபோன்ற கொம்பைக் கொண்டு, எதிர்த்த அரசனுது சேனைகளை எல்லாம் மத்திட்ட தயிரைப்போல உடைத்து உயிர்கள் அழியும்படிகொன்று தாவிச்செல்லும்கு திரைச்சேனையை யுடைய பாண்டியணை எதிர்த்து உன்மத்தமுடைய பெரியயாணைகள் என்று சொல்லும்படி போர்புரிந்தன. (க)

இரண்டுமாவினதெறும்வலியெங்சொல்கேமெது!
திரண்டதானையைச்செகுத்தெனவெனவெதிர்சென்று,
முரண்டருஞ்சுடர்வாளியான்முதல்வருமாவைப்
புரண்டுவீழ்தரவெய்தனன்புரவலர்பெருமான்.

இ-ள். இருபன்றிகளினுடையபன்றிகளின்மிக்கவலிமையை யென்னென்றுகூறுவேம், எமதுகூட்டமாகியசேனைகளைக்கொன்றனவென்று அவற்றிற்குள்திரேபோய், வலிமைபொருந்திய ஒளியையுடைய அம்புகளால்முதலில் வந்தபன் றியைப் புரண்டுவீழ்மும் படி அரசர்க்கு அதிபனுகிய பாண்டியராசன் எய்தான். (க)

சருவுமற்றையோர்கேழிலீச்சரசரவென்னும்
பொருதடஞ்சிலைப்புளினவெனய்தகன்றனன்சாப
மொருவிவிஞ்சையன்றுணைவியேபாடொளிர்விமானத்திற்
சருணையங்கடல்வளர்திருக்கயிலையையடைந்தான்.

காறி

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். எதிர்த்த மற்றப் பன்றியைச் சரசரன் என்னும் பெயரையடைய, போர்த்தொழிலையுடைய பெரியவில்லையேந்திய வேடனெய்து சென்றுள்ளன. வித்தியாதரன் தன்மனைவியுடனே சாபம் நீங்கப் பெற்று, பிரகாசிக்கின்ற விமானத்திலே யேறி, அருட்கடலாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிவாய மலையையடைந்தான். (க2)

இருந்தசூகரமென்பற்றிடம்பிறிதின்றி
யருந்துதாய்மூலிதேதடினின்றலம்வருமஞ்சும்
வருந்தும்வீரிடும்வாய்ப்பளந்தலறிடும்வரிக்கண்
பொருந்துறுதுயிர்போமெனும்போவினொப்புறுமே.

இ-ன். (பன்றிக ஸிரண்டும் இறந்து இவ்வாருக) மலைக்கணிருந்த அப்பன் நிகளின் இளங்குட்டிகள் துணையொன்று மில்லாமல், தாம்பரகுகின்றதாய்ப்பன்றியின் மூலையைத்தேதடினின்று சுழலும்பயப்படும். வருத்தமுறும் வீரிட்டமும், வாயைத்திறந்து கதருளிற்கும், புள்ளிகளையுடைய கண்கள் தாங்கப்பெருது உயிர் செல்லுந் தன்மைபோல இளைப்படையும். (கந)

பதங்கனத்தலமுறைத்துளம்பதைத்துடல்வெதும்பும்
விதந்துதாயணைப்பின்றியுண்மெவியுமவேலைக்
கதம்பநின்வனத்தண்ணலைக்கயற்கணைப்பிபார்த்
திதங்கொடாருயிர்க்கிரங்குதனீயலதுண்டோ.

இ-ன். சுரியனது வெயிலுறைத்ததனால்மனம்பதைதபதைத் துச் சரீரமுழுதும்வெதும்பும், இரங்கித்தாயின் சேர்க்கையில்லாமல்மனம்வருந்தும். (அவ்வாறு பன்றிக்குட்டிகள் வருந்துன்) சமயத்தில், கடம்பவனத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சொக்காதப்பெருமானை அங்கயற்கணம்மையார்பார்த்து, இன்பத்தினால்அரிய ஆன்மாக்களுக்கு இரக்கஞ் செய்தற்குத் தேவீரல்லது வேறு மொருவருள்ளோ? (கச)

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சருக்கம். கூகு

ஆதிநாளுதி த்துயர்ந்தமாயாசலச்சிகிரி
மீதுதாயிமுந்தனமெனக்குருளைகண்மெலித
லீதுநின்னருட்கிசையுமேயெனக்கரமுகிழ்த்த
மாதுமென்முகமிளநகைவரமுறுவலித்தான்.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்திற் ரேன்றியுயர்த்து விளங்கும்
மாயாத்திரியென்னும் மலையின்மேல் தாயை யிழுந்தேமென்று
அதன்குட்டிகள் வருந்துதலாகிய இச்செய்கை தேவரீரது திரு
வருட்குப்பொருந்துமோ? என்று கைகுவித்த உமாதேவியாரது
மிருதுவானமுகத்தினின்றும் (சிவபெருமான்) புன்னகைதொன்
றப்பார்த்து நகைத்தனர். (கடு)

ஆசிலருமறையோநான்கடிகளாரணமுடிவின்
றேசபொவிமெய்ஞஞானத்திரட்சியோதிருமேனி
பேசரியகருளைநதிப்பெருக்கோபேராளிவதன
மாசிலாமணிகேழுல்வடிவுகொண்டதெவ்வாரே.

இ-ள். (சிவபெருமான்) நகைத்து அக்குட்டிகளுக்கு அருள்
செய்யும்படி பெண்பன்றி வடிவத்தை யெடுத்தருளினர் (எவ்வா
றனில்) அதன்நான்குகால்களும்குற்றமற்ற அரியவேதங்களோ?
அதனுடல் வீவதமுடிபினுள்ள ஒளிமிக்க மெய்ஞ் ஞானத்தின்
கூட்டமோ? பெரிய ஒளியையுடைய முகம்சொல்லுதற்கு அரிய
அருள்வெள்ளப்பெருக்கோ? குற்றமற்ற இரத்தினம்போன்றசிவ
பிரான்பன்றியுருக்கொண்ட தெத்தன்மையோ யாமறிகிலேம்.

கோசிசுக்கலிப்பா.

இன்பாலன்பாலொழுகுமினமுலையாமளைவடிவோ
முன்பாறருதவமாயாசலம்பெறுமொய்வரமேயோ
பின்பான்பறழின்முன்பிழைத்தபெருந்தவமேயோ
வன்பாளன்கோலவடிவாகியெழுந்தருளியதே.

இ-ள. இங்ஙனஞ் சிவபெருமான் பன்றி யுருவமாகி யெழுங் தருளியது, இன்பத்தாலும் அன்பினாலும் சிறந்து விளங்கும் இளமையாகிய தனங்களையடைய தூர்க்காடேவியின் உருவமோ? முன்னர் அழிவில்லாத் தலத்தைச் செய்த மாயாசலம் பெற்ற வரமோ? அல்லது பன்றிக்குட்டிகள் செய்த பெரியதவமோ? யாதோ வறிகிலேம். (கன)

நொங்தமுகைக்கீங்கிமுகநோக்கியிளம்பற்றினினம் வந்ததுதாயெனச்சென்றுமூலையண்ணமகிழ்ந்தளித்தா னந்தமுமாதியுமில்லோனானுலுமெவ்வுயிர்க்குந் தந்தையுந்தாயுந்துணையுந்தமருமெனச்சமைந்தோனே.

இ-ள. முடிவுமுதலும் இல்லாதவராயினும் எவ்வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும் பிதாவும் மாதாவும் உடன் பிறப்புஞ் சுற்றமு மாக விளங்கும் சிவபெருமான், பன்றியுருக் கொண்டு சென்று, கொங்து அழுதவினின்றும் நீங்கி, முகத்தைப் பார்த்து, இளங் குட்டிகள் யாவும், தம்முடையதாய் வந்ததென்று போய் மூலை குடிக்கும்படி பாலை யுவகையுடன் கொடுத்தருளினர்.

சிவபெருமான் அந்தமும் ஆதியு மில்லார் என்பதனை, பலகலை யாகம வேதம் யாவையினுங் கருத்துப்

பதிபசபா சந்தெரித்தல் பதிபரமே யதுதா னில்லுமரு வருவின்றிக் குணங்குறிக ளின்றி னின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி

யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி

யகண்டிதமா யானந்த வருவா யன்றிச்

செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த் திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து னோரே.

என்னாஞ் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தாற் றெளிக. இக் காரணத்தாலே சிவபிரானும் பன்றியாயினரே, அதுபோல நங்

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்தசருக்கம். க0க

திருமாலும் வராகவடிவெடுத்தவிற் சிறுமை யென்னே? என வைணவர் கூறிமயங்குவார். அதற்குமிதற்குமூன்று வேறுபாடு பெரிதே. விட்டுனு பன்றியுருவெடுத்தது, தான் பரப்பிரமம் ஏன்பதை யுன்மைப்படுத்தும் பொருட்டு, பாதந்தேடுவதற்காக எடுத்த அகங்காரவடிவம். சிவபெருமான் எடுத்தது, எவ்வெவ்வான்மாக்கட்கு எவ்வெவ்வாறு கருணைபுரியவேண்டுமோ, அவ்வெவ்வாறு கருணைபுரியும் பதியென்பதை யறித்தற்கெடுத்த அருட்கோலமாம். ஆகலால் அதனையும்இதனையும் ஒப்பிடல் நியாய விரோதமும் மாபாவழுமாகும். (கச)

துந்துபியார்த்தனநறும்பால்சுரந்துணங்கியகாட்சி யந்தரர்காண்டொறுமலர்தூயருச்சித்தாரருந்தவர்களெந்தயருளிருந்தவாவெனவிதிநிரிதியாகின்றார்பைந்தமிழ்மாறனும்பாரிற்பரிந்துபரவசனானான்.

இ-ள். நல்ல பாளைப்பெருக்கி யுண்ணும்படி (பெருமான்) அளித்தருளிய காட்சியைக்கண்டு தேவதுந்துபிக ளொலித்தன, தேவர்கள் காணுங்தோறும் புட்பங்துவி அருச்சனை செய்தார்கள். அரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் எமதுதந்தையாகியசிவபெருமானது கிருபையிருந்தவாறு என்னென்னக் கண்களினின் தும் நீர் சொரியாகின்றார்கள். பசியதமிழ்வளர்க்கும் பாண்டியனும்பூமியில் அன்புற்றுப் பரவசமானான். (கக)

உண்டமுலையருள்வான்கொண்டிதிகேழலுருவமொரீஇ
யெண்டருமீரறுகுமரரெனவெழில்பூத்திறைஞ்சினார்
வண்டமிழ்மாறனுக்கமைச்சராய்வாழ்மினென்றருளி
யண்டர்சீரான்கதம்பவனத்தெழுந்தருளினான்விடைமேல்.

இ-ள். பால்குடித்த முலையின் அருட் சிறப்பைப் பெற்று, இழிக்தபன்றிவடிவத்தைவிட்டு, மதிக்கத்தகுந்தபன்னிருகுமாரர் களென்று சொல்லும்படியழகுமிகுத்து வணங்கினின்றனர், வளப்ப

முடையதமிழி ற்சிந்த பாண்டியனுக்கு மந்திரிமாராம்வரழக்கட் விர்ண்று அருள்புரிந்து, தேவர்க்கு அதிபராகிய சிலபெருமான் கடம்பவனத்திற்கு இட்பவாகனத்தின் மீதிவர்ந்து சென்றருளி னர். (20)

மைத்தலைவானுரிஞ்சுகிரிமணிமுடியில்வழுதியர்கோன் மெய்த்தலைனின்றருச்சித்தானெனருகுறியவ்விமலைனைவெம் பைத்தலைமாசணம்புனையும்பாண்மூச்செனப்பகர்வ ரத்தலநேத்திரபுரியென்றறைந்திடுமார்கவிஞாலம்.

இ-ள். கருநிறமுற்றிடத்தையுடையஆகாயத்தையுரோஞ்சு கின்றவராகமலையின் அழகிய சிகரத்திற்பாண்டியராசன் உண்மையான இடத்தில்லின் று ஒருசிவவிங்கத்தை அருச்சனைசெய்தனன். அச்சிவவிங்கப் பெருமாலை வெவ்விய படத்தலையுடைய சர்ப் பத்தையணிந்த பாண்டசர் என்று சொல்வர், அநதத் தலத்தை நேத்திரபுரி என்றுகடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகமானது சூருநிற்கும். (21)

இன்னுமிதுவன்றிநுமக்கியம்புதுமொன்றெழுதின்முனிவீர் மன்னியகாசிபன்றூயவற்றித்தோன்றல்வராகமுனி மின்னிவர்மாயாசலத்தின்மிசையொருவன்னிபினீழ றன்னின்மழவிடையோலைவணங்கியருந்தவம்புரிந்தான்.

இ-ள். இன்னுமிதுவல்லாமல் உங்களுக்குஒன்றைச்சொல் வேம், அழகுபொருந்தியமுனிவர்களே! நிலைபெற்றகாசிபமுனிவரது பரிசுத்தமாகிய சந்ததியானவராகமுனி என்பவர், மின்னல்விளங்குகின்ற மாயாசலத்தின்மேல் உள்ள ஒரு வன்னிமரத்து னிழவில். இளமைபொருந்திய இடப வாகனத்தையுடைய பரம சிவனைவழிபட்டு அரியதவத்தைச்செய்தனர். (22)

புரிகின்றதவழுமுனிமுன்புரிசடையோனமுந்தருளி விரிகின்றசதுமறையோய்விளம்புதிவேட்டதுவென்னச்

பண்ணிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சருக்கம். க0ஞ

சொரிகின்றநறவிதறித்தொடையோய்குழ்பவந்தொலைய
வரிகின்றசிவபோகமருணின்றுளடையவன்றுன்.

இ-ன். தவத்தைச்செய்கின்ற வராகமுனிவர்க்கு முன்னர்
முறுகிய சடையுடைய சிவபெருமான்ரேன்றி, விரிந்து விளங்
கும் நான்குவேதங்களிலும் வல்லமுனிவனே? நீ விரும்பியதைச்
சொல்லக்கடவாயென்ன, தென் பொழிகின்ற கொன்றை மாலை
யைத்தரித்த கடவுளே! சுற்றிய பாவங்கள் நீங்கும்படி, அவ
ற்றையழிக்கின்ற சிவயோகத்தை அருளுகவின் திருவடிகளைச்
சேர்தற்கு என்று கூறினர்(முனிவர்.) (உங)

இயமமுதலானசமாதியினுருவமயன்விரிவின்
மயர்வறநல்குவன்மாயாசலமிதனைவராககிரிப்
பெயர்பெறவோதுகவெனுஞ்சொற்பெய்துவரம்பலவருளி
யுய்ர்மழவெள்விடைமீதம்மிறைவனுமையொடுமறைந்தான்.

இ-ன். வராகமுனிக்கு இயமம் முதலாகிய சமாதியின் வடி
வத்தைப் பிரமன் மிகுதியாக மயக்கமின்றி விளங்க உபதேசிப்
பான், மாயாசலம்என்னும் இம்மலையை வராககிரி என்னும்பெயர்
பெறும்படி சொல்கனன்னுஞ் சொல்லைத் திருவாய்மலர்ந்து, பல
வரங்களையும்கொடுத்து, உயர்ந்த இளமையாகிய வெள்ளிய இட
பத்தின்மேல் எமது தலைவராகிய சிவபெருமான் உழையம்மை
யாரோடும் மறைந்தருளினர். (உச)

மாமுலைவன்யோகவிங்கமொன்றுவரைமிசைநிறுவிக்
கோமுனிவரோடும்வழுத்திக்கொட்டுறும்வெவ்வினைப்பிறவி
போமுனிவதரும்யோகம்பொருவறச்செய்தருமறையோர்
தாமுனிவந்தனைபுரியுந்தலைவனதுசரணடைந்தான்.

இ-ன். பெருமைபொருந்திய வராகமுனி யென்பர் சிவயோக
விங்கமொன்றை மலையின்மேல் தாபித்து. தலைமைபெற்ற இருடு
கணங்களோடுங் துதித்து, சுழற்றுகிற கொடிய விஜையாலுண்

டாகும் பிறவி நீங்குகின்ற விரத்தியை யுண்டாக்கும் சில யோகத்தையொப்பில்லாமற்செய்து, அரியபிராமணர்கள் உன்னி வழிபாட்டைச்செய்யுங் தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவடிப் பேரூகிய முத்தியைச் சார்ந்தனர்.

சிவபெருமான் வராகவடிவெடுத்துப் பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பால் ஊட்டினமையாலும், பிரமதேவரின் வழித்தோன்றலாகிய வராகமுனி யென்பவர் தவம்புரிந்து அருட்பேறுற்று, சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்து, முத்திபெற்றமையாலும் மாயாத்திரி என்னும்மலை வராககிரி எனப்பெயர் பெற்றது. (ஒடு)

பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பால்கொடுத்தசருக்கம்
முற்றிற்று.

அ செய்யுன—கசச.

வ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஜிந்தாவது.

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம்.

காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு முக்குற்றங்களையும்
நீக்கிய முனிவர்களே! வராக கிரியின் பெருமைகளை யெல்-
லாம் எடுத்துச் சொல்லவருதல் பெரியோர்க்கு நகையை
ஏண்டாக்கும். அம்மலையின் பெருமையைச் சொல்ல வல்ல
வர் யாவர்? முன்னேர் காலத்து மதுரைக்கணுள்ள வெள்
னியம்பலம் வரைக்கும்தேவர்களும்முனிவர்களும்நிறைந்து
நிற்க, பிரமவிட்டுநூக்கள்பக்கத்தேநின்றுதுதுதிக்க. தேவேங்
திரன் பின்வருமாறு மதுரைச் சொக்கநாதப் பெருமானைப்
டன்வருமாறு துதித்தான்.

நெற்றிக் கண்ணரே! சர்ப்ப ஆபரணமுடைய கட-
வுளே! கால காலனே! விடை யூர்தியே! நஞ்சண்ட
திருக் கண்டரே! விட்டுநூவாகிய பன்றியின் தந்தத்தை
யும், கூர்மத்தின் ஒட்டையும், மற்சத்தின் கண்ணையும்,
நரசிங்கத்தின் தோலையும், வாமனரின் கங்காளத்தையும்
இன்னும் பலவற்றையுங் தரித்த பரமபதியே! காட்டிலே
வேட வடிவங் கொண்டு சென்று அருச்சுனனது வில்லா
லடிபட்ட வேதமுதலே! என்று பலவாறு துதித்து. அடி
யேங்களுக்குத் தேவீரன்றி வேறு களைகணுண்டோ? ஆக

கால்

பழநித் தலபுராணம்.

வால் உய்யும்வகைபணியாபி என்றிரந்தான். அதனைத் திருநோக்கஞ் செய்தபெருமானுர் புன் முறுவல் பூத்து அவ்விந்திரற்கு வேண்டுவரம் அளித்தருளினர். அப்போதுஅங்கயற் கண்ணியாம் மீனுட்சியம்மையார், ஐயனே! தேவரீர் அருச்சனைனை யாட்கொள்ளற்காக வேடவடிவங்கொள்வது எப்போது என்றுகேட்டனர். பரமனுர் கூறும். நம் அருட்சத்தியே! அவ்வடிவங் கொள்ளுங் காலமு முண்டு. அப்போது நீ அதனைக் காணக் கடவாயென் றருளினர். நாட்கழிந்ததும் அக்காலம் வந்தது.

துரியோதனன், வீட்டுமன், சகுனி, கண்ணன் முதலி னோர் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து, சகுனி உபாயத்தால் பாண்டவரை வரவழைத்துச் சூதாடுவித்து அவரது இராச்சியம் நாடுநகர முதலிய வெல்லாவற்றையும் அபகரித்துக் கொண்டு காட்டுக்குத் துரத்திவிட்டனர். பாண்டவர் காடு சென்று வராக மலைசென்று இருந்தார். அங்குத் தவம் புரிந்தமையாற் கண்ண பிரானைக் கண்டனர் வணங்கினர். சிவசின்னம் பொலிந்து விளங்குஞ் சீதர மூர்த்தி அவரை வாழ்த்தி, பாண்டு சூமாரர்களே! மார்க்கண்டேயம் என்று ஒரு மலையுள்ளது. அங்கே தவஞ் செய்யின் சந்திர மௌவி யாகிய சிவபெருமான் நினைத்த வரம் அருளும். நுங்கள் துன்பமும் நீங்கு மெனச் சொல்லித் துவரை போந்தார். அங்கனமே அருச்சனன் றவஞ் செய்தான். அவனை யாளுதல் வேண்டிப் படப்பாம்பணிந்த பெருமான் சிகைவகுத்து, வாகைமரலைகுடி, நெற்றிக் கண்ணை மறைத்து, மழுவையும்

அருச்சனன் றவச் சருக்கம்.

கள

மாணியும் பிடித்த திருக்கரத்தில் அம்பும் வில்லு மேந்தி, சோகி மாலை தரித்து, நீலங்கீறக் கச்சப் பூட்டி, செருப்பைக் காலில் மாட்டி, வேடவுருவங் கொண்டு சென்றூர். கருங் கயற் கண்ணியாம் உமாபிராட்டி வேடுவிச்சி யுருவங் கொண்டு, கந்தனுகிய இளங்குதலைப் பாலனையும் கையிலேந்திக் கூடையுடன் புவனங்கள் அதிசயிக்கப் பின்னர்ச் சென்றூர். சிவகணர்கள் வேடகூட்டங்களாகப் போயினர். வேதங்கள் நான்கும் நாய்களாகத் தொடர்ந்தன. இவர்களிலே யுணர்ந்த யமன் பன்றியாகிச் சென்றூன். சிவபெருமானுகிய கிராத மூர்த்தி வில்லைவளைத்துப் பன்றி மேலுருவிப் பாயுமாறு பாணமொன்று விரைவின் விடுத்தார்.

பன்றி யர்ச்சனனைத் தேடியோடிச் சரண் புகுந்தது. அருச்சனன் றவத்தை விடுத்து அடைக்கலம் புகுந்தபன்றி யைக் காக்கத் தொடங்கவே வேடமூர்த்திக்கும் அருச்சனனுக்கும் பெரும்போர் மூண்டது. அந்தப் போரில் வேடமூர்த்தி பார்த்தனையெடுத்தெறிந்து வில்லையுங் துணிபடுத்தி ஸர் கீர்தி பெருங் கோபமுற்றுத் தன் வில்லா லடித்தான். சர்வ லோகாதிபதியாய், சராசரப் பொருள்களைல்லாவற்றி ஞும் வியாபித்து விளங்குவோராய் இலங்குஞ் சிவபெருமான்மீது அடிபட்டகாலத்தே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அடிபட்டன.

வேதமடி யுண்டன விரிந்தபல வாகம

விதங்களடி யுண்டனவொரைம்

பூதமடி யுண்டன விநாழிகை முதற்புகல் செய்

பொழுதொடு சலிப்பில் பொருளின்

காடு

பழநித் தலபுராணம்.

பேதமடி யுண்டன பிறப்பிலி யிறப்பிலி
பிறங்கலா சன்றன் மகளார்
நாதனம் லன்சமர் வேடவடி வங்கொடு
நான்கையடி யுண்ட பொழுதே.
விண்ணி லுறை வானவரில் யாரடி படாதவர்
விரிஞ்சனரி யேழு தவினேர்
மண்ணி லுறை மானவரில் யாரடி படாதவர்
மனுக்கண்முத லோர்க எதலக
கண்ணி லுறை நாகர்களில் யாரடி படாதவர்கள்
கட்செவி மகிபன் முதலோர்
எண்ணில்பல யோனியிலும் யாவடி படாதன
விருந்துழி யிருந்துழியரோ.

என்ற வுண்மையை மாபாரதமும் முழங்கி விளக்கிற்று
மல்யுத்தம் புரிந்து வேடமூர்த்தியா லெடுத்து மேலேயெறி
யப்பட்ட அருச்சனன், கீழ் வருவதற்கு முன் பரம மாதா
வாகிய கருணையாக தடங்கடற் பெருமாட்டி, அருள் வள்
ளால்! தேவரீர் திருவிளை யாட்டை யினிமேற் காட்டுதலை
விடுத்து அருள் புரிய வேண்டு மென்று வேண்டினன்.
உடனே கிவெபருமான் இடபாருடராய்ப் பார்வதி சமேத
ராய்க் காட்சி கொடுத் தருளினர். அருச்சனன் பலவாறு
மெய் யன்புடன் றுதித்துத் தாங்கருதிய வரங்களைக் கேட்டான்.

கண்ணுதற்பெருமான் அவைகளை யெல்லாங்கொடுத்து
அருளி. அன்பனே! இத்தலத்திற்கு வடமேற் றிசையில்
பிரமமலை யொன்றுளது. ஆங்குச் சென்று நீஷர் ஜவரும்

அருச்சனன் றவச் சருக்கம்.

காகு

வசிப்போக. இந்த இடம் யாம். யுத்தஞ் செய்தமையாற் சாபவில்லி யெனப் பெயர் பெறுக. இம் மூல்லைக் கொடி யிடத்திற் சடக்கர மந்திரத்தை யுச்சரிப்பவர்க்கு முருகன் அருள்புரியும். இது சத்தியம். இவ்வராக மலைக்கண் ஜம் சூத வடிவு கொண்டு நூல்களுக்குக் காட்சி யளிப்போம் என்று பெருமானார் சகல கணர்களோடும் மறைந்தார். அருச்சனன் சென்று துணைவர்க்கு நிகழ்ந்த வெலாங்கூறி, அவருடன் பிரமகிரிக்குப்போனான். சிவபெருமான் பெண் பன்றியாகப் பால் அளித்தமையாலும், வராகமுனிஷுசித்து முத்தி பெற்றமையாலும், யமன் பன்றி வடிவங் கொண்டு அருச்சனன் இடம் அடைக்கலம் புகுத லானும், இம் மாயாத்திரிக்கு வராக மலையெனப் பெயர் வந்ததென்று சூதமுனிவர் கூறினார்.

அஹ்ர்க்கழ்நெடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

காமமாதிமுக்குறும்பெறிந்தைம்புலக்
கள்வருர்நெறிதூர்த்துத்
தூமவொள்ளழற்கருத்தினேன்பாற்றியே
துய்க்குமாமுனிவீர்காண்
மாமலர்ச்சரும்பிமிர்பொழில்வராகமா
மலைப்பெருமையைழற்றும்
யாமுரைப்பதுகேண்மினென்றிசைப்ப
தேனோர்க்கொருநகையாமால்.

இ-ன். காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் முப்பகைகளையுங் கடிந்து, பஞ்சப்புலங்க ளென்னுங் திருடர் செல்லும் வழியை யடைத்து, புகைகொண்ட ஒள்ளிய அக்கினிக்கு அவிமுதவியன்

கக0

பழநித் தலபுராணம்.

இட்டுத் தவம்புரிந்து, சிவாங்தத்தை யதுபவிக்கும் முனிவர்களே ! சிறந்த புட்பங்கள் தோறும் வண்டுகள் வீழ்ந்தொலிக்கும் பெரிய வராகமலையின் பெருமைகளை யெல்லாம் யானு சொல்வேங் கேட்பிராக என்று சொல்வதே மற்றையோர்க்கு நகையை யுண்டாக்கும்.

(க)

யாவரக்கிரியாற்றலைவரையறுத்
திசைப்பவர்தமிழ்க்கூடற்
றேவர்கடேவன்வெள்ளியம்பலத்
தினுடக்கந்தெரிகாறு
பூவருஞ்சதுவேதனுமாயனும்
புலவரும்புடைபோற்றக
காவருஞ்சதமகன்சிரங்குவித்தசெங்
கையினனெனதிர்போற்றி.

இ-ள். அவ்வராக மலையின் பெருமை முழுதையும் எடுத்து அனவு படுத்திச் சொல்லவல்லவர் எவர் ? தமிழ் வளஞ்செறிந்த மதுரையம்பதிச் சோமசுந்தரக்கடவுள் வெள்ளியம்பலத்திற் திற்றிருந்தனஞ் செய்கின்றதைத் தரிசிக்கும் நாளில், தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற பிரமனும் திருமாலும் இருபக்கத்தும் நின்றுதுதிப்ப, கற்பகச்சோலைக் கிறைவனுகிய இந்திரன் தலையிற்கூப்பிய கையினானுய்ப் பெருமான் முன் நின்று துதித்து.

(2)

பாலலோசனமாசணப்பூணின
பாய்ந்ரைவிடைப்பாந
காலகாலபார்ப்பனமடவார்வளை
கலைக்கலர்க்காபாலி

அருச்சனன் றவச் சருக்கம்.

ககக

சூலபாணிநீருடி பேயாடிய

சுடலையிலெரியால்

மேலையோரமுதண்ணவெண்பாற்கடற்

கரியவெவ்விடமுண்டாய்.

இ-ன். நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே ! சாப்ப ஆபரணரே ! பாய்கின்ற வெள்ளிய இடபத்தை வாகனமாக வுடையவரே ! யமனுக்கும் யமனுக இருப்பவரே ! பிராமணப் பெண்களது வளையல்களையும் ஆடை முதலியவற்றையுங் கவருங் காபாலியே ! சூலமேந்திய திருக்கையரே ! விபூதியை யுத்துளானமாகத் தரித் தவரே ! பேய்களாடிய சுடலையிலே அக்கினியினின் ரூடுகின் றவரே ! தேவர்கள் அமிர்தத்தை யுண் னும்படி வெள்ளிய பாற்க்டலினிடத்தே தோன்றிய கரிய கொடிய நஞ்சை யுண்டவரே.

ஏனவெள்ளூயிரென்புதோலாமையோ

டெருக்குமத்தணிந்தாய்வெம்

கானவேடுருத்தரித்தணைபஞ்சவன்

ஷகப்பிரம்படியேற்று

யானவாறுகண்டிரைஞ்சிடேன்காண்குறு

முறுதியோருன்றெண்ட

ஞுனவெம்பவந்துடைப்பவர்யாரினி

யுய்யலாம்வகைநல்காய்.

இ-ன். (விட்டுணுவாகிய) பன் றியின் கொம்பு, வாமனரின் எலும்பு, நரசிங்கத்தின் தோல், ஆமையின் ஒடு ஏருக்கமலர், ஊமத்தம்பூ என் னும் இவைகளையனிந்தவரே ! கொடிய வேட ஏருவங்கொண்டு சென்றுய், அருச்சனனது ஷகவில்லினு லடி

பட்டாய், இவ்வாரூன தன்மைகளை யான்கண்டு வணங்கேன், அவற்றைக் கண்டடையும் உண்மைநெறியார் தேவரீரது தொண்ட்ரேயாம். இழிவாகிய வெவ்விய பாவங்களை நீக்குவோர் வேறு யாருளர். ஆதலால் தேவரீர் உய்யும் வகையை எளியனேனுக்கு அருள்புரிவாய். (ச)

என்றிறைஞ்சுலுந்தண்பிறைக்கண்ணியோனிள

நிலாநகையாடி

யன்றவன்றனக்கருள்சுரங்தளித்திடும்

போதிலங்கயற்கண்ணி

கொன்றைவார்சடையாயருச்சனையாட்

கொள்வதுகுறிக்கொண்டு

நின்றுநீபொருங்கிராதரூபங்கொள

நிகழ்வதென்றினியென்றாள்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு இந்திரன் துதித்து வணங்குதலும் குளிர்க்க பாலசங்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் இளமையாகிய சந்திரிகை காலும் பற்கள்தோன்றப் புன்முறவுல் பூத்து, அவ் விந்திரனுக்குக் கிருபைசுரங்து திருவருள் புரியுங் காலத்தில், மீண்டும்மையார் (சுவாமியைநோக்கி) நீண்ட கொன்றைமாலை யைத் தரித்த திருச்சடா முடியையுடைய பரம்பரனே! அருச்சனையை அடிமைக் கொள்ளும் அருளை முன்னிட்டு, தேவரீர் நின்று போர்புரிந்த வேடரூபங்கொள்ள வருங்காலம் எக்காலம் எனக் கேட்டனார். (ட)

எம்மையானுடையான்கயற்கண்ணினு

னொழின்மதிமுகனோக்கி

மைம்மலர்க்குழலாயினிமேல்வருங்

காலமுமுளதென்று

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம்.

ககங்

மம்மையெய்துமப்போதுநீகொண்டிமா

○ யாசலத்தெனப்பூவை
கைம்முகிழ்த்தனள்கழிந்தனநாள்சில
காலம்வந்ததுவன்றே.

இ-ள். எங்களை யடிமையாகவுடைய சிலபெருமான் அங்கயற் கண் அம்மையாரது அழகுபொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து, மலரணின்த கரிய அளகத்தையுடைய நங்காய்! இனிமேல் அவ்வரு வையெடுக்குங் காலமும் இருக்கின்றது.

அது வருங்காலத்தில் நீமாயாத்திரி என்னும் பழனி மலையிற் பார்த்தறிவாயாக என்றருள், உமையம்மையார் கைகூப்பினாள். சிலாள் கழிந்தன. கழியவே காலமும் வந்தது. (சு)

வெந்திறற் துரியோதனன்முதலினர்
மேவினர்விறற்பாண்டு

மைந்தரைவரும்பொருந்தியசூதில்வண்
பதிபிழுந்தருங்கான்புக்
கந்தநீள்வரையியக்கரங்கொடுமுடி

யதனிடத்தடைந்தெம்பூம்
பைந்துழாய்ப்புனைகண்ணனைக்கண்டனர்
பயிறவம்புரிந்தம்மா.

இ-ள். மிக்க வலிமையையுடைய துரியோதனன் (கன்னன்; வீட்டுமன், துரோணன், சகுனி) முதலாயினேர் கூடினார்கள். வீரமுடைய பாண்டுராசன் புத்திரர்கள் ஜவரும் பொருந்திய சூதாட்டத்தில் தமது வளப்பமுடைய நகரையிழுந்து அரிய காட்டிற்புகுஞ்து, அந்த மாயாத்திரி மலையின் கண் ஒளிபொருந்திய

ககசு

பழநித் தலபுராணம்.

உச்சியிற் சேர்க்கிருங்கு செய்ததவத்தினாலே எமது பொவிவாகிய
பசிய துழாய்மாலையைத் தரித்த கண்ணபிரானைக் கண்டனர்.(எ)

இறைவர்கண்டடி.தொழுலுங்கண்ணனுமவ

ரெழிற்றிருமுகநோக்கி

மறையுபிர்த்தமார்க்கண்டயமென்றேரு

வரையுளததன்மீதி

நறையுயிர்க்குமோர்மூல்லைநன்னீழுவி

னனிதவம்புரிந்தால்வெண்

பிறைமுடிப்பிரான்வரந்தருமருந்துயர்

பெயருமென்றுரைசெய்தான்.

இ-எ. பாண்டவ மன்னர்கண்டு பாதங்களை வணங்குதலும்,
கண்ணபிரான் அவரது அடிகிய முகத்தைப்பார்த்து, வேதங்க
ளொவிக்கும் மார்க்கண்டேயம் என்று ஒருமலை யிருக்கிறது,
அதன்மீது தேனைப்பொழிய மொருமூல்லைக் கொடியிலை து அத
னது நல்ல நிழற்கணிருங்கு தவம்புரிந்தால் வெள்ளிய பிறைச்
சக்திரைனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவபெருமான் ரேன்றி
வரங் கொடுப்பர். உங்கட்குற்ற பெரிய துன்பங்களும் நீங்கு
மென்று கூறினர். (ஆ)

செய்யதாமரைக்கண்ணினனகன்றபின்

றேமலர்க்கொடிமூல்லைத்

துய்யநீழுவிற்றவம்புரிவிசயனைத்

தொழும்புகொள்ளுதல்வேண்டிப்

பையராழுமிடிப்பண்ணவன்றண்ணவிப்

பார்வையோடுடைவத்தான்

வையமீன்றவருணனர்ந்தினாநகைவிருந்

தவித்தனண்மகிழ்நன்பால்.

அருச்சனன் றவக் சருக்கம்.

கக்ரு

இ-ன். சிவந்த தாமரைக் கண்ணராகிய கண்ணபிரான் இவ் வாறுகூறி (துவாரகாபுரிக்குச்) சென்றபின், தேன்பொருந்திய புட்பங்களையடைய மூல்லைக்கொடியின் து பரிசுத்தமுள்ள நிழவிலிருந்து தவஞ்செய்த அருச்சனனை யாட்கொள்ளத் திருவுள்ளங்கொண்டு படத்தையடைய சர்ப்பத்தைத்தரித்த சிவபெருமான். தண்ணிய கிருபாநோக்கத்தை யோர்பக்கத்து வைத்தனர். உலக மெல்லாவற்றையும் பெற்ற பரமேசுவரி யதனையறிந்து தம் நாயக ஸிடத்துக் குறுமுறுவலாகிய விருந்தைக் கொடுத்தனள். (க)

வேணியோன்சிகைவகுத்தனன்வாகைமேன்

மிலைந்தனனுதல்காதில்

வாணிமூற்சடர்விதிகரந்தனன்மறைத்

தனன்மழுமானேர்

பாணியிற்சலைபிடித்தனன்வடிக்கணை

பாணியொன்றினிற்கொண்டான்

ஹாணிவீக்கினன்வெரினிடைக்கரியதோர்

கோதைகைதொகுவித்தான்.

இ-ன். சடாமுடியையடைய பெருமானார், குடுமிலைவத்தார், கெற்றிமீதும் செவிமீதும் வாகைமாலையைச்சூடினர், மிக்க ஒளி யையடைய அக்கினிக்கண்ணை யொளித்தார். மழுவாயுதத்தை யும் மானையும் மறைத்தார், ஒரு திருக்கரத்தில் வில்லைத்தாங்கினர், மற்றைத்திருக்கரத்தில் கூரிய அம்பினை யேந்தினர், முதுகினிடத்தே அம்புக்கூட்டைக் கட்டினர், கருசிறமுடைய தோற்போர்வையைச் கைக்கு இட்டார். (க0)

நூலொளித்தமார்பிடைவரிக்கவடியி

ஞாலணிவருவித்தா

ஞீலமாசனைக்கச்சொரீஇநினிறக்

கச்சரைவருவித்தான்

கக்கு

பழநித் தலபுராணம்.

ஞேலடிக்கழுபூட்டனன்சிலம்பணி

துறந்தனனுகர்காள

மேல்பரந்தெனக்கறுத்தனன்கிராதர்போல்
வீறினனிகரில்லான்.

இ-ன். ஒருவாற்றானும் ஒருபொருளுங் தமக்குச் சமானமாகப் பெருதபரம்சிவன், உபவீதத்தைமறைற்த மார்பினிடத்தே வரி களையடைய சோகிகோத்த நூல் அணிந்தார், கரிய பாம்பாகிய கச்சைவிடுத்து நீலனிறமுடைய தோற்கச்சை வரும்படிசெய்தார். சிலம்பு முதலிய ஆபரணங்களை நீங்கினவராய்ச் செருப்பைக் காவில் மாட்டினர், தாம் முன்னர் உண்ட நஞ்சு உடம்பெங்கும் பரந்தாற்போலக் கருநிறமுற்றார் வேடரைப் போல வேடங் கொண்டார்.

(கக)

குநம்பைமென்மூலையஞ்சாயற்கொழுங்கயற்
கண்ணி தண்ணாஞ்

சுரும்பிமிரளகம்பாதிசுவற்புறம்

விரிந்துதாழத்

திரும்பவோர்பாதிவாரிச்செருகிமென்

குரவஞ்சேர்த்தாள்

கருங்கயலருட்கணேற்றகாட்ஜியி

விருப்பதானாள்.

இ-ன். தென்னங் குரும்பைபோன்ற மிருதுவாகிய மூலையையும் அழிகிய சாயலையுமடைய செழிய அங்கயற்சணம்மையார், தண்ணிய சுரும்புகள் ஒவிக்கின்ற கூங்தல் பாதி பிடரின் பக்கத்தில் விரிந்து தூங்கவும், மற்றைப் பாதியைச் (சீப்புக் கொண்டு) சீவி, மிருதுவான குராமலரைச் சூடினாள், கரியகயன் மீனையொத்த பெருமாட்டி வில்வாறு ஏற்ற கோலத்தைக் கொள் வதிலிருக்தாள்.

(கர)

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம்.

ககள்

துய்யபைங்குழைகரந்துசங்கவெண்டோடுசேர்த்தாள்
செய்யவாய்வெவள்வாயானுடெவிபொன்மங்கலங்கழுத்துள்
வைகிடவொளித்தவேங்கைவள்ஞகிரத்தாலிழுண்டான்
மொய்யிளாம்பாசிகுன்றிமணிவடமுலையிற்றுழுத்தாள்.

இ-ன். சுத்தமாகிய பசிய குண்டலத்தைதீக்கி வெள்ளியசங்கக்குண்டலத்தை யணிக்தாள், சிவக்த வாய்வெண்மை யாகிய வாயாகக் கொண்டாள், தெளிந்த பொற்றுவிகழுத்துள் அடங்கும்படிசெய்து புவியினது கூர்மையாகிய நகங்களாலான தாலி யைத் தரித்தாள், நெருங்கிய பாசிமணிகளாலும் குன்றிமணிகளாலும் செய்யப்பட்ட மாலைகளை முலையிற் சேர்த்தனள். (கஞ்)

மணிவளை மறைத்துச்சங்கில்வளை த்தவெண்காப்பணிந்தாளனிவிரலாழிவஞ்சித்தழுங்குமோதிரந்தரித்தாள்
கணியிளாந்தளிர்மருங்கிற்கருந்துணியறுவைசூழுத்தாள்
பிணிமுகமயிலஞ்சாயல்பிறங்கவேமறைத்துவந்தாள்.

இ-ன். இரத்தின வளையல்களை மறைத்துச் சங்கினால் வளைத்துச் செய்யப்பீட்ட வெள்ளைக்காப்பைத் தரித்தாள், ஆழி விரலில் (குறிசொல்லி) வஞ்சித்து வாங்கியணியும் மோதிரம் போன்ற ஒன்றை யணிக்தாள், வேங்கைமரத்தின் இளங்தளிர்களாற் செய்யப்பட்ட கரியதுணியாம் உடையைச்சுற்றினாள், மயில்போன்ற சாயலைமறைத்து இவ்வாறுருக் கொண்டுவக்தாள். (கஷ்)

பாரினுக்கறங்களாற்றப்பணித்ததோவேதநன்னாற்
சிரியபொருளினீட்டந்திழைத்தபெட்டகமோபெட்டி
னேர்க்கழுபிரணவத்தைவளை த்தெடுத்ததுவோகண்டற்
கூர்கெழுரலாற்செய்கொடுங்கையிற்கொண்டகூடை.

ககா

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ள். தாழையினாலும் கூர்மை பொருந்திய பிரம்பினாலும் செய்து கொடுவ்வையிலே கொண்ட கூடையானது, பூமிக்குத் தருமங்களைச் செய்தற்காகச் செய்ததோ? வேதங்களாகிய சிறந்த நூல்களின் பொருட் கூட்டங்களை யெல்லாஞ் சேமித்த பொட்டகமோ? விருப்பத்துடன் அழகு விளங்காளின்ற பிரணவத்தை வளைத்துக் கோவியதோ? (யாதென்று கூறுவேம்.) (கடு)

இன்னாண்கிராதரூபமெடுத்தனன்செருமலைக்கே மன்னினரினால்வேதம்வளைத்தனஞ்சுமலீமான வந்திலையுணர்ந்துகாலனடைந்தனன்கேழலாகிக் கன்னியுபிறையுமாயாசலங்கவின்விளங்கச்சென்றூர்.

இ-ள். இவ்வாரூக வேடவடிவத்தைக் கொண்டனர். யத்தஞ் செய்யும் மலையிடத்திற்குச் சிவகணங்களுஞ் சென்றனர். நான்கு வேதங்களும் நாய்களாகவளைத்தன, அந்த நிலைமைகளைப் பார்த்து யமன் பன்றிவடிவாகச் சென்றான். உமாதேவியாரும் சிவபெரு மானும் வேடவடிவங்கொண்டு, மாயாத்திரி என்னும் மலையின் அழகு உலகம் விளங்கும்படி சென்றனர். (கசு)

சந்தக் கலீவிநுத்தம்.

விசயன்றவழுமயலுங்கிரிமிசைசமுல்லைவனத்திற் றிசைதுன்றியகருமாவடுசரத்தோடுமுன்னடப்பத் திசைகொண்டுதோடர்ந்தோடிவளைப்பத்திரண்ஞாளி யசைகொண்டுநடந்தானெனமையாள்கின்றகிராதன்.

இ-ள். எம்மையாளுதலுடைய வேடமூர்த்தியானவர், அருச் சுனன் றவஞ்செய்யும் மலையின்மீதுள்ள மூல்லைவனத்தில் அத் திசைவழியாவந்த பன்றியைக் கொல்லுதற்குரிய பாணத்துடன் முன்னரே நடந்துசெல்ல, அப்பன்றி செல்லுங் திசையையறிந்து நாய்கள் ஓடிவளைப்ப, அசைத்தலைக்கொண்டு நடந்து சென்றூர். ()

அருச்சனன் றவச் சருக்கம்.

ககக

சிராதன்குனிசிலீசீர்கெழுமிபவாளிமெய்யுருவி
வராகஞ்சரணைச்சென்றுழிவளொகின்றசெந்நாய்கள்
விராவுங்தொனிசெவியிற்புகவிதி ததான்றவமொழி ததான்
பராவுங்தொழின்மறந்தான்விற்பார்த்தன்புடைபார்த்தான்.

இ-ள். வேடழூர்த்தி வளைத்த வில்லினின் றும் சிறப்பாக
வந்த அம்பானது (பன்றியின்) உடலை யுருவியதனால், பன்றி
யானது (அர்ச்சனனுக்கு) அடைக்கலமெனச் சென்றபோது,
வளைக்கின்ற செந்நாய்கள் மொய்க்குஞ் சத்தமானது தன்செவி
யிற் புகாகிற்க, அர்ச்சனன் கண்களை விழித்தான், தவத்தை
விடுத்தான், சிவபெருமானைத் துதிக்கின்ற தொழிலையும் விட்டான்,
பக்கத்திற்பார்த்தான். (கக)

சாலத்தெருமந்தேதனதானீழலடைந்த
தூலக்கருமாமீதுதொழின்ஞாளிவிடுத்துக்
கோலுய்த்ததுவரிக்கார்முகங்குழையக்கொலைவேடன்
காவிற்கடிதடருஞ்செயல்கண்டானுள்வெகுண்டான்.

இ-ள். மிகவுஞ் சுழன்று தன் னுடையகாவின்கீழ் அடைக்
கலம்புகுந்த பெரிய கரியபன் றியின்மேற் கொல்லுங்தொழிலை
யுடைய நாய்களைவிடுத்து, வரிந்து கட்டப்பட்ட வில்லை வலைய
ஊங்கிக் கொலைத்தொழிலுடையவேடன் பின்னரும் அம்பைச்
செலுத்தியதையும், அப்பன் றி தன்காவின்கீழ் விரைவாகவங்து
சரண் புகுந்ததையும் அருச்சனன்கண்டு மனத்திற் கோபங்
கொண்டான். (கக)

வேடாசரணைவந்ததைவிடுவேனலன்மனத்தி
ஞடாதொழியென்றுனிதுநன்றென்றுநகைத்தே
நீடாரணியத்தேயுடனே றிதப்பியிந்நெறியின்
பாடானதுதானேநரபழுதென்றனன்மொழிவான்.

இ-ள். வேடனே ! அடைக்கல மென்று வங்கதை யான் காவாது விடமாட்டேன். இனி யதனை நீ விரும்பாதே போவாய் என்று அருச்சனன் சொன்னன், அப்போது வேடமூர்த்தி, நரனே ! இதுநன்றுமிருக்கிறதென்று நகைத்து, நீண்ட காட்டி ணிடத்தே வழி தவறியோடி யில்லவழியிற் ரூங்கவே வந்து சேர்க்கத்து, நீ சொல்வது தவரூகும் என்று பின்னருஞ் சொல்வார். ()
 பின்னுஞ்சடைமுடியாய்ப்பிறைமுடியானடியவர்போ
 ஹுன்னுந்தவமுடையாயிதுதகுமோவினையடைந்தா
 லென்னாம்பொடுவருமாவினையென்பால்விடுவதுவே
 மன்னுந்தவமென்றுனதுமறுத்தான்கொறுகொறுத்தான்.

இ-ள். முறுகிய சடைமுடியையுடைய நரனே ! பாலசங்கிர
 ஜையணிந்த தலையை யுடைய சிவபெருமானது அடியவரைப்
 போல, நினைக்குங் தவக்கோலமுடையாய், இது நிற்குத் தகுதி
 யாயோ ? உன்னைச் சரண்சேர்க்காலும் எனது அம்புடன்வரும்
 மிருகத்தை யென்னிடம் விடுவதே நிலைபெற்ற தவமாகுமென்று
 வேடமூர்த்தி கூறினார். அருச்சனன் அதுகேட்டு மறுத்துக்
 கொறுகொறுத்தான்.

கொறுகொறுத்தான் என்னும் அடுக்குவெகுளிப் பொருளில்
 வங்கது. பிறை—பிறத்தலுடையது; சங்கிரன். தவம் - தப் என்
 னுந் தாதுவினடியாகப் பிறந்த வடமொழி. (உக)

ஒருவேடனென்றேறுத்தாய்செருமுடிப்பேனுலகெல்லாங்
 கருவேறநின்னைப்பொருகின்றேனதுகாணைன் [ன்
 றிருகால்வளைத்தொருகார்முக மெடுத்தான்கணைதொடுத்தா
 குருமாமரபோனுஞ்சிலைகுழழுத்தான்செருவிளைத்தான்.

இ-ள். ஒரு வேடனென்று நினைத்துக் கோபிக்கின்றுய்,
 அருச்சனனே ! உலக மெல்லாவற்றையும் போர்புரிக்கு அழிப்

அருச்சனன் றவச் சருக்கம்.

கடக

பேன். கருவேரும் இல்லாமற் போகும்படி உன்னுடன்போர் புளிவேன் அதனை நீபார்ப்பாயாகவென்று, ஒருவில்லையெடுத்து இருகாலினும் பொருங்த வளைத்து அம்பை விடுத்தனர். குருகுலாதிபதியாகிய அருச்சனனும் வில்லை வளைத்துப் போர்புரிவானுயினன். (22)

ஓமந்திரமுதலானதொல்லுருவங்தெரிவரியோ
அமந்திரவேடன்னெணநடித்தாலறிகுவனே
மாமந்திரமன்போடுறப்பெய்தானவைமகிழ்விற்
ழுமந்திரமன்பொட்டியவாறிற்றுகள்போன்ற.

இ-ள். ஓம் என்னும் பிரணவமங்திரமுதலான பழைய வடிவங்க ஸொன்றுங் தெரிதற்கரிய சிவபெருமான், அச்சத்தைக் கொடுக்கு முறுதியுடைய வேடனென நடித்தால் அறிவானே? சிறந்த மங்திரங்களை அன்புடனே யுச்சரித்துப் பாணங்களைப் பொழிந்தான், அவையெல்லாம் ழுவாகிய வீட்டின்கண் அன்புடனே ஒட்டிய பராகம் போன்ற தன்மைத்தாயின. (23)
உள்வாங்குவில்லையுங்களையுமிழ்கின்றதொர்விரைவும்
விள்வாயெழுநகையும்மறைகூவுந்தெறுவிறலுங்
துள்வாகுதிசிறுகும்படிபெருகுந்தொழில்விதமு
மெள்வார்சிலரிலதாயிருவருமேற்றெதிர்பொருதார்.

இ-ள். உள்ளாக வளையும் வில்லையும், பாணங்களைக் காலுகின்ற விரைவும், திறந்த வாயினின்றுக் தோன்றும் வெகுளிச்சிரிப்பும், போர்க்கு வருகவென அறைகூவும் வீரமும், துள்ளுகின்றதோன்றுகிறகும்படி பெருகானின்ற தொழில்வகையும், இகழுத்தக்கவர் ஒருவருமில்லையென்னும்படி யிருவரும் எதிர்த்தெதிர்த்துப் போர்புரிந்தார். (24)

முடித்தார்செருமுடிவிற்றவமுயல்வோன்வரிவில்லா
லடித்தானடியுண்டானவன்சரணுரைவார்மற்

பிடி த்தான் பிடி யொடுங்கிடோடு மேலும் பெருமானுங் கடித்தார்விசயனும் வீழ்ந்து டெனமுந்தானுமைகண்டாள்.

இ-ன். போரினை முடித்தார், முடிவுகாலத்தில் தவத்தைச் செய்வோனுகியஅருச்சனன்வரிந்து கட்டப்பட்ட வில்வினுற்சிவ பிரானை அடித்தான், அடிப்பட்டவாகிய சிவபெருமான துதிருவடி களை யெவர் அறிய வல்லவர், சிவபெருமான் அருச்சனனுடன்மற் போரைக் கொண்டார், பிடியுடனே கீழும்மேலும் ஆகப்பெருமா ஞரும் புரண்டனர், அர்ச்சனனும் விழுந்தெழுந்தான். அதனை யுமையவள் பார்த்தனன். (உச)

சிலையாலடிபடும்வேளையிலெவர்தாமடி கொள்ளா
ரிலைமாலயன்முதலாமுயிர்யாவுந்தழும்புற்ற
மலைபார்த்தனினுடன்மீதினும்படவிம்மிதமுற்றுன்
கலைகுடியுமலகெங்குறைபதியென்பதூர்காட்டே.

இ-ன். வில்வினால் (சிவபெருமான்) அடிப்பட்ட சமையத்தில் யாவர்தாம் அடிப்படாதவர்? ஒருவருமில்லை, விட்டுணு பிரமன் முதலாமுயிர்கள் எல்லாம்தழும்புகொண்டன, போர்புரிந்த அருச்சனன து உடவினும் அவ்வடிப்பட அவனும் ஆச்சரியமுற்றுன், ஓர் பிறைக் கலையைத் தரித்த சிவபெருமானும் உலகமெங்கும் வியா பித்திருக்கின்ற பதியென்பதற்கு இதுவுமோர் உதாரணமாம்.

கண்ணன் சராசங்தனு லடிக்கப்பட்டு ஒடிய காலத்தும், அசோகைதயினால் உரவிற் கட்டப்பட்டு அவளால் அடிக்கப்பட்ட போதும், இறைவர்க்குமல்ராகச் சாத்தும்படி கண்ணை த்தோண் டியபோதும், வாலியால் அடிக்கப்பட்ட சமையத்தும் ஒருவருக் காயினும் அவ்வாறு நிகழாதாக, இது நிகழ்ந்தமை எங்கும் வியா பகனென்பதற் கிலக்கியம் என்பார் “கண்கூடே” என்றார். ()

அருச்சனன் றவச் சருக்கம்.

குட

அண்டா திபர்மலர் தூவிவிண்ணூர் த்தாரருமறைகள்
பண்டாயின துதிகொண்டன தருமன்பழவுடிவங்
கொண்டான் மலரடிபோற்றினன்குழகன்மழவிடை மேல்
விண்டாவியெழுந்தான்விசயன்கண்டுவிழுந்தான்.

இ-ள். தேவலோகத்தி லிருப்பவர் ஆகாயத்தில் மலரைச்
சொரிக்குதூரவாரித்தார், பழமையாயுள்ள அரியவேதங்கள் தோத்
திரஞ்செய்தன, யமனும் பழைய உருவத்தைக்கொண்டு (சிவ
பெருமானது) தாமரைமலர்போன்றதிருவடிகளைத்துதித்தனன்,
மனக்கோலத்தை யுடையவராகிய சிவபெருமான் இளமையாகிய
இடபத்தின்மேல் ஆகாயத்திற் ரூவியெழுந்தனர், அருச்சனன்
கண்டு விழுந்து வணங்கினான். (2-ஏ)

வாயிற்கைபுடைத்தான்முகமலரிற்கையறைந்தான்
றீயிற்புகையெழுவீழ்பவர்சிவணப்பதைபதைத்தான்
ரூயிற்கனிவுடையாயறிவில்லேன்றவறிமழுத்தே
ஞயிற்கடைபடுவேனுப்பதுண்டோவென்னைந்தார்.

இ-ள். அருச்சனன், வாயிலே கையாலடித்தான், முகமாகிய
தாமரைமலரில் கையாலறைந்தான், கெருப்பிலே புகையெழும்பு
மாறுவீழுகின்றவர்போலப்பதைபதைப்புற்றான், தாயைப்பார்க்கி
னுங்கனிவுடையவரே, அறிவில்லாதவனுகிய யான்குற்றஞ்செய்
தேன், நாயினுங்கடையேனுகிய அடியேன் பிழைக்கும் வழியும்
உண்டோவென்று வருந்தினான். (2-ஏ)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நெவான்முகமலர்ந்துநகைநிலவுபரப்பியலா

நவினம் விண்டு

மைவாளோன்கண்ணியொடுமெதிர்ந்துமழவிடைக்காட்சி

வழங்கிமன்ற

கஉசு

பழநித் தலபுராணம்.

மெய்வாய்மையுடையவில்வியாதவினால்வினேதமொன்று

விளைத்தேதமஞ்ச

லுய்வாழிவேணவாவுரைத்தியென்றுனன்பர்தம

துணர்வினின்றுன்.

இ-ன். வருக்துகின்ற அருச்சனன் முகமலர்ச்சிகொண்டு பற்கள் நிலவைப் பரப்புக்தன்மையாக, தாமரை மலர்போலும் வாய் திறக்கு, கரிய வாள்போன்ற அங்கயற்கணம்மையாரோடும் முற்பட்டுக்காட்சிகொடுத்து, அருச்சனனை நோக்கி, அரசனே! உண்மையுடைய வில்வீரன் நீயாகலால்ஒரு விளையாட்டைச்செய்தேம், அதனால் (சிறிதும்) பயப்படாதே, நீயுங்கு வாழுதி, வேண்டிய விருப்பங்களை யெல்லாம்சொல்லக்கடவாய் என்றார், அன்பரது இருதயங்கடோறும் நின்றவாகிய சிவபெருமானார். (உக) புன்மலத்துக்கீடுமொருபொருளோபல்லுயிர்க்குதவும்

பொருணீயன்றே

நின்மலர்த்தானுணர்ந்தருச்சித்தொருபணியும்புரிந்திலே
நீயாட்கொண்டா

யென்னிவுபோயரியவுனதறிவுமெனதறிவு

மிரண்டிலாமை

யுன்னதெனக்கலந்தன்றேவுலகொழுகுமாரேழுதி
ஞலுமெந்தாய்.

இ-ன். எமதுதங்கையே மலத்தினுள்ள புழுக்கள் ஒருபொருளாகுமோ? பலஜுன்மாக்களுக்கும் திருவருளைக் கொடுப்பவர்தேவரீரன்றே? தேவரீருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளையறிந்து அருச்சனை செய்து ஒருதிருப்பணியையுஞ்செய்திலேன்,

அருச்சனன் றவச் சருக்கம்.

கடஞ்

அவ்வாருன சிறியேனயுங் தேவரீர் அடிமைக் கொண்டூர், எனது தற்போத வணர்ச்சி யொழிக்கு, தேவரீரது அறிவு என்றும், என்னுடைய அறிவு என்றும் இரண்டறிவில்லாமல் உன்னுடைய அறிவாக வண்டே இவ்வுலகம் இன்பத்தை யனுபவிக்கும், அவர் ஏத்தன்மையராய் ஒழுகினாலும் அவர்க்குத் தற்போத முனைப் பில்லை யென்பதாம். (ங. 0)

வேண்டவிருதன் றியுகின்றேண்டருக்காட்

படவேண்டும்விரவியாண்டுங்

காண்டொறுங்காண்டொறுங்காட்சிதரல்வேண்டுங்

கன்னன்முதவியரைக்காதி

முண்டமரிலடல்வேண்டும்பாசுபதம்

வேண்டுமெமர்முனாந்காறு

மாண்டகையேவைகவொருதலன் வேண்டும்

பவந்தொறுநியாளல்வேண்டும்.

இ-ன். (யாவரும்) விரும்பாளிற்க வெற்றிவேண்டும். அஃதல் லாமல், தேவரீரது திருத்தொண்டருக்கு அடிமையாதல் வேண்டும், எவ்விடத்துங் கலந்துநின்ற தரிசிக்குங் தோறும் தரிசிக்குங்தோறும் தேவரீர் பிரசன்னமாதல் வேண்டும். கன்னன் முதலாய அரசர்களை யெல்லாம் மூன்றுக்கிண்ற போர்க்களத்திற் கொன்று வெற்றியடைதல் வேண்டும், அதற்குப் பாசுபத அத்திரம் அருள்வேண்டும், ஆண்டன்மையையடைய கடவுளே ! போர் தொடங்கும் வரையும் அடியேம் இருத்தற்கு ஓரிடமும் வேண்டும். பிறவிக்டோறும் தேவரீர்வந்தெனை யாட்கொள்ளுதலும் வேண்டும். (ங.க)

என்றானவாறுனல்கியிதற்குமாருதத்

திசையிலெழுந்தெஞ்ஞான்றும்

பொன்றுதபிரமகிரியொன்றுளதைவருநீவிர்

போகிவாழ்மி

கடசு

பழநித் தலபுராணம்.

னின்றூடல்புரி தலினுவிவ்விடது அஞ்சாபவில்வி
யெனும்பேர்பெற்றுக்
குன்றுமல்விஜாங்குகவென்று நமலன்மீட்டு மொன்று
கூறுகின்றோன்.

இ-ள். என்று (அருச்சனன்) பிரார்த்தித்தான். மலரகித
ராகிய பரமகிவன் அவ்வாறே வரங்கொடுத்து, இதற்கு வடமேற்
குத்திசையில் வளர்ந்து எக்காலத்தும் அழியாதிருக்கின்ற பிரம
மலை ஒன்று இருக்கின்றது நீங்கள் ஜூக்துபேரும் அவ்விடஞ்சென்
ரு இருக்கக்கடவீர்! யாம்நின்று போர்புரிதலால் இந்த இடஞ்
கடவது ஏன்று திருவாய் மலர்க்கருவிப் பின்னரு மொன்று
கூறுகின்றூர்.

(ந 2)

புரியிதனுண்மார்க்கண்டன்முதலினர்க்கும்பகவதிக்கும்
பொடிக்குடைநற்றி

யெரிவிதியில்வருமுருகனருள்வழங்குமினிமேற்றண்
ணிழுன்மென்மூல்லை

வரிமலர்ப்பூங்கொடியிடத்தாறேறமுத்தையுமுச்சரித்தவர்பாண்
மஞ்ஞஞ்யூர்தி

தெரிசனாநன்களித்து முத்திவீடுதவுந்தின்னமின்னுஞ்
செப்புவோமால்.

இ-ள். இக்காத்துள் மார்க்கண்டேயன் முதலாயினேர்க்
கும், தூர்க்காதேவிக்கும் அக்கினிக்கண்ணின்றுக் தோன்றிய நம
துகுமாரன் கிருபைசெய்வான், இனிமேல் குளிர்க்க நீழையுடை
ய மிருதுவான நிறமுள்ள பூக்களைக் கொண்ட பொலிவான மூல்
லைக் கொடியிடத்து இருக்கு (அவன்து) சடக்கர மங்கிரங்களையும்
உச்சரித்த அண்பரிடத்து மயில்வாகன ஞகியங்குமரன், நன்மை

அருச்சனன் றவச் சருக்கம்.

கடங்

யொடுக்கொடுத்து முத்திப்பேற்றையுங் கொடுப்பான்.
இதுசத்தியம். இன்னுஞ் சொல்லுதுங் கேட்பாயாக. (நங்)

வரையிதன்கணம் பூதவுருவகொண்டந்தலத்திமையோர்
முனிவர்மற்றேர்

பரசிவழுத்திடவுறைது நுங்களுக்குங்காட்சிபரிந்
தவிக்குவாமென்

ஹரைசெய்துமையோடு மலன்மறைந்து பூம்புரையிலுற்று
நெறிந்தநால்வ

ராசரும்பெற்று யர்ந்தவிசயனும்பிரமகிரியினச்சென்
றடைந்தாரன்றே.

இ-ன். இம்மலையி னிடத்தே ஜம்புத வருக்கொண்டு அடிய
இடத்து வசிக்கும் தேவர் முனிவர் எனையோர் யாவருந்து தித்து
வணங்கி திருப்போம், உங்களுக்குக் காட்சியையன்புடனே கொடுப்
பேம் என்று திருவாய் மலர்ந்து உமாதேவியாரோடும் சிவபெரு
மான்மறைந்து பொலிவாகிய குகையுட்சென்றூர் இவ்வரத்தைப்
பெற்ற அருச்சனனும்ரற்றைய சகோதரர் ஓல்வரும்பிரமகிரியை
யப்போதே யடைக்கிருந்தனர், பூம்புரை-ஒர்தானமுமாம். (நச)
ஆதவினேனப்பற்றழைக்கவுருக்கொண்டவிரசடையோ
னவித்தலானு

மாதவங்கூர்வராக முனிசிவயோகமிழுத்துமுத்தி
மருவலானு

மேதகுகூற்றேனமெனமுனையெழுந்து விசயனுழை
மேவலானு

மேதமின்மாயாசலந்தான்வராககிரியெனவழங்கிற
றென்றுன்குதன்.

கூடு

பழந்தித் தலபுராணம்.

இ-ன். இவ்வாரை யிருத்தலால், பன்றிக்குப்பீடிகளுக்கு அந்த வடிவத்தைக்கொண்டு விளங்கானின்ற சடையையுடைய பரீம சிவன்பால்கொடுத்ததனாலும், பெரியதவத்தின் மிக்கவராகபூனி வர் சிவயோகம்செய்து முத்தியடைதலாலும், மேன்மை மிக்க யமன்பன்றியாகப் போர்முனையினின்றும் ஓடி யருச்சனனிடஞ் செல்லுதலாலும் குற்றமில்லாத மாயாத்திரி என்பதற்கு வராக இரி எனப்பெயர் பொருந்திற்றென்றார் சூதமுனிவர். (நடு)

அருச்சனன் றவச் சருக்கம் முறறிறறு.

ஆகச் செய்யுள்காக.

ஒ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஆரூவது,

வராக்கிரிச் சிவத்தான சருக்கம்.

அஹசிர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

தொன்மறை முனிவர்சூதமுனிவனைத்தொழுது நோக்கி
நன்மறைவியாதமாணவரி னுநன்குணர்ந்தோய்ஞால
மன்மறையவர்சூழே மூனவரையின்மால்விடையோன்வைகும்
பன்மறைபயிறுனங்கள்புகலெனப்பகரலுற்றுன்.

இ-ள். பழமை யாகிய வேதங்களில் வல்ல னைமிசாரணிய
முனிவர்கள் சூதமுனிவரைப் பார்த்து, சிறந்த வேதங்களைத்
துறைப்படுத்திய வியாசமுனிவரது மானுக்கர் அறவருட் சிறந்த
பொருளை யறிந்த முனிவரே! பூமியின்கண் நிலைபெற்ற அங்
தணர்கள் சூழானின்ற பெரிய வராக மலையின்கண், இடபவாகன
ராகிய சிலபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற பலவேத மந்திரங்கள் ஒதப்
படுகின்ற இடங்களைச்சொல்லி யருள்வீராக வென்னச் சூதமுனி
வரும் சொல்வாராயினர்.

(க)

பண்டுதம்பணிகளாற்றுதகந்தைவெம்பரவைமுழுகி
யண்டர்கோனகரின்மேவுதருக்களாந்தணராய்க்கேழுல்
விண்டொடூகுடுமிவெற்பில்வினங்குமோர்யிலத்தினுற்றுத்
துண்டவெண்பிறையோர்போற்றித்துறுகவினினர்கடுவி.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்தில் தம்முடைய தொழில்களைச்
செய்யாமல் அகங்காரமாகிய கொடியகடவில் முழுகி, தேவர்
தலைவஞ்சிய இந்திரன துங்கரத்தில் இருக்கின்ற தருக்கள் யிரா

கால

பழநித் தலபுராணம்.

மன்ராகி, பன்றி மூங்கில் என்னு மிரையோடு கூடிய சிகரத் தை யுடைய வராகமலைக்கண் விளங்கும் ஒருகுகையுட் பொருங்தி, பிறைச் சங்கிரனைத் தரித்த பெருமானைத் துதித்து, முழு களிற் பூங்கொத்துக்களைச் சொரிந்து. (2)

மூலத்துவாய்லூர் தத்தமுகமெனவுதித்தமேனற்
பாலத்திற்பிரமரங்திரத்தின்மீதுருவநிற்குங்
காலத்திற்கடவுள்காட்சியளித்தனன்கருணைபொங்கச்
சாலத்தாங்கருணைபெறறுத்தருக்களுஞ்சார்ந்ததானம்.

இ-ன். மூலாதாரத் துள்ள பிராண வாய்வானது, மேன்முக மெனத்தோன்றிய மேலான நல்ல நெற்றியிலுள்ள பிரமரங்திரத் தின்மேல் உருவும்படியான காலத்திலே, அருளானது சுரக்கச் சிவபெருமானது மிக்க அருளை யடைந்து, அம் மரங்கள் யாவும் தத்தம் இடத்தை யடைந்தன. (க)

பிரமரங்திரத்துதித்துப்பெருகமிழ்திதிந்ததானம்
விரவுதென்னருவியாகவீ மீப்பவத்துறுகன்மீதி
லரன்முடிவீ மீந்துமென்புவாயிடைவிளங்கலாற்போற்
புரவரசமருங்குன்றுபூம்புரையாயிற்றன்றே.

இ-ன். பிரமாங்திரத்தி னின்றுங் தோன்றிச் சுரக்கின்ற அமிழ்தமானது இறங்கிய இடத்திற் கலந்த அழகிய அருவி யாகத் துளித்துவிட, அம்முழுமூயின்மீது அமரும் சிவபெருமானது திருமுடியில் இருந்து விழுந்த மிருதுவானால் அவ்விடத் தில் விளங்குதலால், அழகிய புரவரச (பூவரசமரம்) இருக்கும் மலை பூம்புரை எனப்பெயர் பெற்றது. (ச)

தவந்தருபுரியுந்தானஞ்சார்குநர்விழைந்தயாவு
முவந்துடனெய்தவன்போடனிப்பர்யோகிசர்பாசப்
பவந்தெறுமுனிவர்வைகிப்பழமறைதெரிதற்கொண்ணைச்
சிவந்தனையடைந்தார்யாரேயதன்பயன்றெரிகிற்பாரே.

வராக்கிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கங்க

இ-ன். தருக்கள் தவத்தைச்செய்யும் அவ்விடத்தை யடை றவர் விரும்பின எல்லாவற்றையும் மகிழ்வுடன் பெறும்படி நிர்திர்கள் அன்புடன் கொடுப்பர், மும்மலங்களால் உண் றவியையறுக்கின்ற இருடிகளும் (அவ்விடத்து) இருந்து ம் கொடுப்பர்) பழையவேதங்களாலும் அறிதற்கரிய மானையடைந்த அடியவரே அதனால் பிரயோசனங்களை வெறாவர். (ஞ)

அதன்பாங்கர் விண்ணே ஞௌர்க்கலைகடலமுதைவாங்கிப் பனாருஞ்சிறப்பினல்கும்பசுங்குமாய்ப்படலைமாயன் முன்னரசியற்றுந்தானமொன்றுளத்ததனைமுன்னேர் மன்னவனைப்பர்யாவர்வரைவளம்வகுத்துச்சொல்வார்.

இ-ன். அம்மலையின் பக்கத்திலே, திரைகொண்ட சமுத்திரத்திற்கோண்றிய அயிரத்தை யெடுத்து. தேவர்களுக்குச் சொல்லுதற்கரிய சிறப்புடன் கொடுக்கும் பசிய துழாய்மாலையை யணிக்க விட்டு னுவானவர் முன்னர் அரசுசெய்யும் இடம் ஒன்று இருக்கின்றது, அதனை முன்னேர் அரசனென்று கூறுவர், அம்மலையின் வளத்தை யெடுத்துச் சொல்ல வல்லவர் எவர்? (கூ) புண்ணியநதியுந் தண்ணாஞ் சனைகளும்பொலன்பூங் கொன் கண்ணியனுருள்பூந் தண்டார்கடிமலர்கடம்பமார்ப [றைக் னண்ணியகோயின்மற்றுமளப்பிலநனுகுமேனும் வெண்ணிலாமுடியோன்றுனமைந்துளவிசேடித்தோங்கும்.

இ-ன். புண்ணிய தீர்த்தங்களும், குளிர்ச்சி பொருங்கிய அழகிய சனைகளும், பொன்மயமாகிய பொவிவான கொன்றமாலையைத் தரித்த சிவபெருமானும், வட்ட வடிவான பொவிவான குளிர்க்க கடப்பமலர் மாலையையணிக்க மார்பினையுடைய குமாரக்கடவுளும் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற கோயில்களும் பிரவிசே

கூட

பழநித் தலபுராணம்.

தானங்களும் அளவில்லாதனவாக இருக்குமாயினும், வெள் பிறைச்சங்கதிரைனைத் தரித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிரு இடமாக விசேஷத்து விளங்கும் ஜங்கு தானங்கள் உள்ளன ஜூம்பெருந்தலத்தினுற்றல்கேட்டினன்கறையிற்செ கம்பி தங்கொளினுட்கொள்ளிறகதிதருங்கதிவங்கீத வெம்பவவிருளோயுள்ளவிளக்கினுலெரித்துவீட்டின் செம்பொரு ஞானர்வீரையங் திரிவின்றித்தெளிந்துடு

இ-ன். அந்த ஜங்கு பெரியதலங்களின் பெருமைகளைக் டாலும், நன்மையாகச் சொன்னாலும் தலையசைப்புக் கொண்டு அலும், உயர்வையளிக்கும் முத்தியுண்டாகும், கொடிய பிறவி யாகிய இருளை மனத்தகழியி னுள்ள ஞான தீபத்தினு லெரித்து அழிக்கின் செவ்வியபொருளென்னும் உண்மைப்பொருளை யுண்ற வல்ல முனிவர்களே, சங்கேதகம் விபரீத மில்லாமல் (யாங்கூறு வனவற்றைக்) கேட்டிராக. (அ)

குழ்மலர்ப்பொதுள்பைங்கானிற்றேகைமேகாரமாலுங் கேழ்க்னர்மேககாரகிரகமோன்றுளதொன்றுண்டு தாழ்வரக்குறிநிறீஇமாதவந்தினோத்துருவந்தாங்கி வாழ்வறவழிபாடாற்றிப்பிருதிவணங்கிற்றன்றே.

இ-ன். மலர்கெருங்கிய சோலைகளாற் குழப்பட்ட பசிய அவ் வனத்தில் கலாபம் போன்ற மேகங்கள் ஆரம்போலத் தூங்கு கின்ற, நிறம்விளங்குகின்ற மேககாரகிரகம் ஒன்று அவ்விடத் தளது, ஆங்கு, ஆழும்படியாகச் சிவவிங்கம் ஒன்று தாபித்து. பெரிய தவத்தைக்கெய்து உருவெடுத்து, வாழும்படியாக வழி பாட்டைச் செய்து, பிருதிவி பூதமானது அருச்சனை செய்தது.() பிருதிவிவணங்கலோடும்பிறைநறுங்கண்ணிவேய்ந்தோ ஞருளினைங்குணந்திகழுந்தகாட்சிநன்கருளிச்சென்றுண்

வராக்கிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கநங்

போருவிலூன்மறைகளைக்கும்போற்றுமக் குறிக்கென்னா மிருமெயிருதிவீசனைனும்பெயர்விளங்கிற்றெங்கும். [ந்று

இ-ன். பிருதிவி பூதமானது (இங்ஙனம்) வழிபாட்டைச் செய்தலும், பிறையாகிய நல்ல கண்ணியைத் தரித்த சிவபெருமான், அருள்வடிவாகிய சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரசம் கந்தம் என்னும் ஜக்துகுணங்களும் விளங்கும் வடிவை நன்மையோடு காட்டிச்சென்றனர், ஒப்பில்லாத பழைய நான்கு வேதங்களாலும் துதிக்கப்பட்ட அந்தச் சிவலிங்கத்திற்கு, எங்காளும் மலமாகிய இருளையழிக்கும் பிருதிவீசர் என்னும் பெயர் எவ்விடத்தும் விளங்கிறது. (கா)

கலி விருத்தம்.

ஓதுதொல்வாயுவின்றிசையிலும்பரெண்

வேதகூபத்துறைவேங்கைநீழலிற்

காதலித்தப்புவோர்கடவுட்கன்னியாய்த்

தீதரநோற்றதொராறுதிங்களே.

இ-ன். சொல்லப்பட்ட வடமேற்றிசையில் தேவர்களும் மதிக்கின்ற வேதகூபம் என்னுட் தீர்த்தக்கரையி விருக்கின்ற வேங்காமராநிழவில், அப்பு பூதமானது அன்புகொண்டு ஓர் தேவகன்ராகி. ஆறுமாதங்களத்தைச் செய்தது. (கக)

தேவர்கோனுற்குணந்திகழுத்தே தான் றினன்

ஞேவறுகாட்சியும்வரனுமீந்தோரீஇ

மேவியதொருகுறியதனைமேலையோர்

யாவருமேத்துமப்புவிங்கமென்பவே.

இ-ன். தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரசமென்னும் நான்கு குணங்களும் விளங்கும் படி பிரசன்னராகி, ஒழிதலில்லாத காட்சியையும் வரத்தையுங்

கநச

பழநித் தலபுராணம்.

கொடுத்து மறைந்திருந்தது ஒரு சிவலிங்கமாகும். அந்தவிங்கக் கைதப் பெரியோர்கள் யாவரும், துதிக்கப்படுகின்ற அப்புவிங்கம் என்று கூறுவர். (க-2)

பூவனனுறியனகந்தைபொன்றமுன்
மேவனலுருவினதடியின்மீதரோ
மாவனநீர்வழிபாடிமூத்தலாற்
சீவனவனமெனச்சிறந்ததவ்வனம்.

இ-ள். பிரமதேவரதும் திருமாவினதும் அகங்காரம் அழியும்படி, முன்னர்க் கொண்ட அக்கினி யுருவினது அடியின் இடத்து, சிறந்த அழகையுடைய அப்புவானது வழிபாட்டைச் செய்தலால். சீவனவனம் என்னும் பெயரிற் சிறப்புற்றது அந்த வனம்.

அக்கினி யுருவானதைக் கந்தபுராணத்தும், சிவராத்திரி புராணத்தும், அருணசலபுராணம், அருணகிரிபுராணம் என்பவற்றும் காணக. சீவனவனம்—சீவனம்—நீர், வனம்—காடு, நீராற்பூசிக்கப்பட்ட வனம் என்பது பொருள். (க-5)

நாலடித்தரவு கோச்சகக்கலிப்பா.

வாழ்தலனேர்பகற்றென்கிழுத்திசையிலிசைசமறைபயிலு வேழ்விதநாவெரிக்கடவுளோழ்பிரமசாரியர்போற் பேழ்வனவெண்மதிமவுவிக்குறிநிறுவிப்பூசைழுற்றித் தாழ்விலொருபருவமருந்தவம்புரிந்தததுபோழ்தில்.

இ-ள். அவ்விலிங்கம் இருக்கும் இடத்திற்குத் தென்குத்திக்கிள். இசைபொருக்கிய வேதங்களைப் பாராயணஞ்சையும் ஏழ்வித நாக்களையுடைய அக்கினித் தெய்வம் ஏழு பிரமசாரி களைப்போல வடிவெடுத்து, பிளக்கப்பட்ட அழகினை யுடைய வெள்ளிய சந்திரசேகரனது உருவாகிய சிவலிங்கத்தைத் தாபித் து, பூசைசெய்து, குறைவில்லா ஒருபருவம் வரையும் அரியதவத் தைச் செய்தது, அது காலத்தில். (க-8)

வராக்கிரிச் சீவத்தான் சருக்கம். கந்து

முன்றுகுணங்கெழுங்காட்சிமுதல்வழங்கப்பெற்றருளாலான் துவடமீன்கற்பிற்கண்ணியரோரெழுவரைவேட்டான்றபுகழ்திகழ்தலையக்கினீச்சுரமென்பர் வான்றெழுமக்குறியதற்குப்பெயரதுவாய்வழுத்துவார்.

இ-ள். முதல்வராகிய சிவபெருமான், சத்தம் பரிசம் ரூபம் என்னும் முக்குணங்கள் பொருங்திய காட்சியைக் கொடுக்கப் பெற்று, அவரது கிருபையிற்கிறந்து, அருந்ததியை நிகர்த்த கற் பினையடைய ஏழுகன்னியர்களை விவாகஞ்செய்து, பெரியகிர்த்தி விளங்கம்பெற்ற அத்தலத்தை அக்கினீச்சுரம் என்பர், சுவர்க்க லோகத்தாராலும் வணங்கப் படுகின்ற அந்தச் சிவவிங்கத்திற்கு அக்கினீச்சுரன் என்னும் பெயர்க்கூறித்துதிப்பர் (பெறியோர்.) ()
கல்லிலைத்துறை.

குறுமத்தலந்தனக்கொருபாற்குணதிசையின் மாற்றன்மாதவம்புரிந்தொலிநந்திதன்வடிவும் பேறுஞானமும்பெற்றதெழ்பிராணிடத்ததுமுன் னீறில்வந்தனைபுரிகுருஞானவிலிங்கம்.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட அக்கினீச்சுரத்திற்கு ஒருபகுதியிற் கிழக்குத்திசையில், வாயுவானது குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தகச்செய்து, நந்தியினது வடிவத்தையும் பெறவேண்டிய செல்களையும் சிவஞானத்தையும் எமது கடவுளாகிய சிவபெருமாத்துப்பெற்றது. அவ்வாயு முன்னர் முடிவில்லாத வழிபாட்டைச் செய்ததலம் வாயுவீச்சுரம் எனவும், இவிங்கங் குருஞானவிலிங்கம் எனவுஞ் சொல்லப்படும். (ககு)

காகின்மாமலைமிசைப்பிரகற்பதிபுரியிற்

ஹேசுகுழச்சரர்சுரகுருத்தேவர்களேளை

மாகினுரதன்முதவியருடன்வான்பூத

மேகின்மாதவம்பருவநான்கியற்றியபின்னர்.

கங்கா

பழந்தித் தலபுராணம்.

இ-ன். இரத்தினங்களீயடைய பெரிய மலையின்மீது பிரகந் பதிதலத்தில், ஓளிவிளங்கும் அசரர் குருவாகிய சுக்கிரனும் தேவகுருவாகிய வியாழபகவானும், ஏனைய தேவர்களும் குற்ற மில்லாத நாரதமுனிவர் முதலாட்டாலேரும் உடனிருக்க, புகழுப் பட்ட பெரியதவத்தை ஆகாய பூதமானது நான்கு பருவகாலம் இயற்றிய பின்பு.

பிரகந்பதி—வியாழன். பிரகது—வாக்கு, பதி—தலைவன். பருவமாவது இரண்டு மாதங் கொண்டது. நான்கு பருவம் என வே எட்டுமாதம் எனக் கொள்க. (கஎ)

குருமுதற்றவழுமனிவரர்க்குழியகுழாத்திற்
பிரமசாரியவுருக்கொடுபிறங்குவான்வணங்கிச்
சுருதிமாமனுத்தினோத்திடுமெல்லையிற்றெல்லோ
ஞெருகுணப்பரப்பிரமமாயுதவினன்காட்சி.

இ-ன். வியாழன் முதலாகிய தவத்தையடைய தேவர் முனி வர் நிறைந்த கூட்டத்தில், பிரமசாரி வடிவங்கொண்டு, விளங்கா நின்ற ஆகாய பூதமானது வணங்கி, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட பெரிய மந்திரங்களைச் சொல்லித் துதிக்குங் காலத்தில், அநாதிப் பழம்பொருளாகிய சிவபெருமான் சத்தம் என்னும் ஒருகுண முடைய பரம்பொருளாகக் காட்சி கொடுத்தனர். (கஅ)

அறுகீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நான்தனோன்பிழைழுக்குமுனிவீர்காளவ்வரையை
நஷ்டிலப்பாற்றாலே

ஆனந்துபவமொழிக்குஞ்சிற்பராகாயமுள
தோங்குமாங்கண்

வானந்தமின்றிநிறையொளிவான்மனுதியுங்கர

ஞைதஞான

வானந்தநடம்புரிந்தானிரந்தரமாய்ப்பொற்பொதுவி
லாடுங்கோமான்.

வராக்கிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கங்க

இ-ள். நான் என்னும் அகங்காரத்தை யழிக்கின்ற தவத் தைச்செய்யும் முனிவர்களே! அம்மலையின் பெருமையைச் சொல்லத்தக்கதோ? உடம்பை வளர்க்கின்ற பிறவியைக் கெடுக்கும் ஞானமுடைய பராகாயம் உயர்வாய் அவ்விடத்து விளங்கா நிற்கும். ஆகாயத்தின் முடிவில்லாமல் நிறைந்த ஒளியையுடையசிதாகாயம் மனமுதலிய ஏவற்றிற்குங் காணப்படாத ஞானாந்தக்கூத்தைச் செய்தருளுவார், யாரெனில், கனகசபையின்கண் எப்போதும் ஆனாந்ததாண்டவஞ்செய்தருளுஞ்சபாநாயகப்பெருமான்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

புராதனனங்கணன்பங்கனிருவிகற்பன்மலரகிதன்
பொருவிலாத

நிராமயனிர்க்குணனிராதாரவிரஞ்சனனி
ராகாரன்ஞான

பராபரன்மாயாசலத்திற்சிற்பராகாயத்திற்
பயிலுஞ்சோதி

விராவியநாடகநடமேயிலங்கமங்குலேசனென
விளாங்கிற்றனரே.

இ-ள். பழமையா யிருப்பவரும், அழகிய நெற்றிக்கண்ணை கடயவரும்; (உமாதேவியைப்) பாகத்தி லுடையவரும், விகற்பல்லாதவரும், மலசம்பந்த மில்லாதவரும், ஒப்பில்லாதநோயற்றவரும், குணமில்லாதவரும், தமக்கு ஓராதாரமில்லாதவரும், களங்கமில்லாதவரும், அாதியே ஞானமுடையபராபர மூர்த்தியும், மாயாத்திரி யென்னும் இம்மலைக்கண் சிற்பர ஆகாயமாகப் பொருந்தும் ஒளிவடிவரும், அாதியே பொருந்திய ஞானநாடகமாகிய திருக்கூத்தே விளங்க மங்குலேசன் என அச்சிவவிங்கம் விளங்கா நிற்கும்.

(20)

காடு

பழநித் தலபுராணம்.

மெய்ஞ்ஞானசபையை விழைந்திசைப்பினுங்கேட்டினுமுத்
தி, விளைக்குமுண்மை
யஞ்ஞானமகற்றியவைம்பூதலிங்கமான்வியமீ
தன்றியாங்க
ஜெஞ்ஞாலமும்பரவுந்தக்கிணகேதாரமென்றோர்
தலனுண்டெய்தின்
மெய்ஞ்ஞானம்விளைக்குமடைவிக்குங்கதியதன்மான்
வியமுங்கேண்மின்.

இ-ள். (அத்தலத்துள்ள) மெய்ஞ்ஞான சபையை விரும்பிச்
சொன்னாலும், அதனைக் கேட்டாலும் முத்தியை யுந்டாக்கும்
இது சத்தியம். அறியாமையை நீக்கும் பஞ்சபூத விங்கத்தின்
மகிமைக எல்லையைல்லாமல், ஆங்கு எவ்வுலகத்தாராலுங் துதிக்கப்
படுகின்ற தகவினை கேதாரமென்று ஒரு தலமுள்ளது. அதனை
யடைந்தால் உண்மையறிவாகிய சிவஞானத்தைக் கொடுக்கும்.
அன்றி மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கும். அத்தகவினை கேதாரத்
தலத்தின் மகிமையுங் கேட்டிராக. (உக)

வஞ்சந்தபமாதவமுஞற்றும்வராகமிரு
தனெனுமுனிவன்

புஞ்சங்கெழுபொன்முடிக்கேழற்பொருப்பல்வதிந்த
பொறிபுலன்போக்

கஞ்சலறவென்றறையுதகம்யாக்கைவலிய
மாறயின்று

நெஞ்சிலணிமாமுதலவியமாதிநிகழு:
மாபயின்றுன்.

இ-ள், வஞ்சனைகள் நீங்கப் பெரியதவத்தைச் செய்யும்வராக
விருத னென்னும் இருடியானவர், முழைகள் பொருந்தியபொன்

வராக்கிரிச் சீவத்தான் சருக்கம். கநகூ

மயமான சிகரத்தையுடைய வராகமலீக்கண் வசித்து, இங்கிரியம் புலன்கள் போகும் வழிகளும் அஞ்சுதலும் ஒளியும்படி யென்று, சொல்லப்பட்ட நீர்கொண்டு வலிமையுறும்படி பருகி, மனத்தின் கண் அணிமாழுதவிய சித்திகள் முதவியன சிகழும்படிசெய்தார்.

உலகுதொறுஞ்சென்றூண்டுளபல்லுயிரு

மொழுகுமாரேழுழுகி

யிலகுபுதுமையாவுளமற்றவையெல்லா

மேற்பனவியற்றி

யலகின்மறையுமறைபயிலந்தணருஞ்

சுருமருந்தவரு

மலர்கடுவிவழுத்தியதொல்வடக்கே

தாரவரையடைந்தான்.

இ-ள். உலகங்கள்தோறும் போய், அவ்விடத்துள்ள பலூயிர்களும் தம்வயப்பட்டு ஒழுகும்படி நடப்பார், விளங்கானின் றபுது மையாயுள்ளன வெல்லாவற்றையும் செய்து, அளவில்லாதவேதங்களும் வேதங்களையத்தியனஞ்செய்யும் பிராமணரும் தேவர்களும் அரியதவத்தையுடைய இருடிகளும், புட்பங்களைச்சொரிந்து அருச்சித்த பழமையாகிய வடகேதார பருப்பத்தைச் சேர்க்கார்.

(2-ங)

சென்றுசினவெள்விடையோனைச்சேவித்

தொருசார்மலர்த்தடக்கை

யொன்றவெடுத்துப்பணிந்துமனதுருகி

யுருவந்தருதீர்த்த

மன்றநுகர்ந்துமுன்வைகும்வராக

கிரியைமருவியிவ்வா

றென்றுமொருவாதிருவரையும்வரையா

திறைஞ்சிவருநாளில்!

கச०

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். வடகேதாரத்திற் சென்று கோபம் பொருந்தியவென்
எனிய இடபவாகனத்தையடைய சிவபெருமானை வணங்கி, ஓரிடத்
தில் நீண்ட கைகளிற் புட்பங்களை யன்புபொருந்த எடுத்துஅருச்
கித்து, மனமுருகி, சிவசாருப்பியத்தைக் கொடுக்கின்ற தீர்த்
தத்தை மிகவுமுன்று, முன்னர் இருக்கும் வராகமலையையும்
தவருமல்வங்கு வணங்கி வருங்காலத்தில். (2-ஏ)

கோலவரையிற்குறிசிருங்கமுடியிற்
குடிலவடிவரையிற்
சீலமுனிவர்சிவயோகர்செறிவதனைக்
கண்களிலுரக்கண்
கேலவவர்வைகிடன்வைகியரோடொழுகி
யிருந்துதவஞ்
சாலவிழைப்பிற்பானுபவழுதிக்கு
மெனவத்தலைசார்ந்தே.

இ-ன். வராக மலைக்கண் சிகரத்திலுள்ள சிவலிங்கத்தையும்,
மாயாத்திரி என்னும் அம்மலையின் அடிக்கண் தவவொழுக்க
முடைய முனிவர்களுடு சிவயோகிகளும் வீற்றிருப்பதைக் கண்
கள் களிப்புறும்படி பார்த்து, பொருந்தும்படி யவர் இருக்கும்
இடத்தில் இருந்து அவர்களோடு கலந்து ஒழுகி, மிக்க தவத்தைச்
செய்தாற்சவானுபவங்கேதான்றுமென்று அவ்விடத்தையடை.

எழுதுமணிபொண்சுடரினிருந்தெழுதா
மறையின்சிரப்பொருளை
முழுதுமுணர்ந்தோரொடுமுயல்வோனெருநாண்
முனிவர்தொடர்பொருவா
தொழுகிவரவுங்கேதாரந்தொழுது
வரவுழுளம்வலிக்கும்
வழுவையுரியோப்புரிவதியாதெனவுட்
கவன்றுவருந்துதலும்.

வராக்கிரிச் சீவத்தான் சருக்கம்.

கசக

இ-ன். எழுதப்பட்ட அழகிய இரத்தின தீபம்போல அசையாம விருந்து, எழுதாமறையாகிய வேதமுடிபின் பொருள் முழுவதையும் அறிந்த அந்தண்ரோடிகூடி யொழுகுவாரான வராக மிருதமுனிவர் ஒருதினம், முனிவர்களது சினேகத்தை நீங்காது கலங்கு வரவும், திருக்கேதார விங்கத்தைத் தரிசித்து வரவும் எனது மனம் இழுக்கின்றது, யானைத்தோலையடைய கடவுளே! யான் செய்வது என்னையென்று மனம் விசாரமுற்று வருந்து தலும். (உ-க)

தாதாரிதழிச்சிதிகைதாழ்ச்சிலன்
விசம்புத்தவுவட
கேதாரத்தினவித்தபெருங்காட்சி
கேழல்வரைமீதில்
வேதாழுதவினேர்ப்ரசவிடையினுமை
யோடவித்தெதிர்ந்தான்
மாதாபதர்வீழ்ந்தெழுந்துபரவசராய்
விழிந்ரவாரனின்றூர்.

இ-ன். மகரங்தமுள்ள கொன்றைமாலை தூங்கும் சடையை யுடைய சிவபெருமான் ஆகாயமளாவியவுடகேதாரத்திற்கொடுத்த காட்சியை, வராகமலையின்கண் பிரமன் முதலாயினேர் துதிக்க, இடபவாகனத்தில் உமாதேவியாரோடுஞ் சென்று காட்டி முன் நின்றூர், பெரியமுனிவர்கள் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து பரவச முடையராய்க் கண்களினின்றும் நீர்வரும்படி நின்றனர். (உ-ஏ)

வாசத்துளவோன்முதவினருக்கமியை
நினதுவழித்தெழும்பி
னேசித்திமென்பினர்க்கெனியையென்ப
தறிந்தேணிறைந்தபெருங்

கசு

பழநித் தலபுராணம்.

தேகிற்பொலிகின் அருவதருதீர்த்த

மளித்தாய்ச்சருமவரித்

தூசிறபொலிவோயெனத்தாழ்ந்துதொழுதான்
வராகமுனிவனன்போன்.

இ-ள். வராகமுனிவர் என்பார் அதனைக் கண்டு. புலித்தோ
லாகிய உடையிற் பொலிந்து விளங்குங் கடவுளே! வாசனை
பொருந்திய துழாய்மாலையைத் தரித்த விட்டுனுமர்த்திமுதலிய
தேவர்களுக்கு அரியவராயிருக்கின்றீர், தேவரீரது அருள்வழி
நின்ற தொண்டருக்கு எளியவரா யிருக்கின்றீர் என்னும் உண்
மையையின்று அறிந்தேன், வியாபித்த பெரிய ஒளியின்மிகுத்த
தேவரீரது சாருப்பிய முத்தியை யளிக்கின்ற தீர்த்தத்தையும்
கொடுத்தீர் என்று துதித்துவணங்கினர். (உங)

பிறைவார்சடையன்விடையிழிந்துபெறுதற்

கரியபிரணவங்கு

ரஹமீதரியபிவயோகமாற்று

முனிவரெதீர்போற்ற

மறையோலிடமேலவர்து முவாணன்

மனீமாழுமுவார்ப்ப

விறையார் காணவராககிரிப்பெறும்பே

ரிறைவனடம்புரிந்தான்.

இ-ள். பிறைச்சங்கதிரனைத் தரித்த நீண்ட சடையையுடைய
கிலபெருமான், இடபவாகனத்தை விட்டு இறங்கி, அடைதற்கிய
ஸாத பிரணவ ஆகாரமான அரையின்மீது நின்று, அரியசிவயோ
கத்தைச் செய்யும் இருடியர்கள் எதிர்நின்று துதிக்க, வேதங்க
ளோலமிட, தேவர்கள் வணங்க, வானுசரன் மார்ச்சனைகொண்ட
அழகியமுரசத்தைமுழக்க, உமாதேவியார் (இடப்பாகத்துநின்று)
தரிசிக்கவராகமலையின்கண் அமரப் பெறும் தனிமுதல்வர் திருக்கு
த்தாடியருளினர். (உக)

வராக்கிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கசங்

புரியும்போழ் தின்மழவிடையோனருளாற்

• புனிற்றுப்பிறைநிலவு

விரிசெஞ்சடையிற்பரந்ததிரிபதகை

யிழுந்துவெண்கூவு

அருவந்திகழுந்தானிறைநடனமொழிந்தான்

வராகமிருதன்முதற்

செருமுழுனிவர்ச்சதரிசனவெனுமஞ்

சிறப்பித்திறைஞ்சினார்.

இ-ள். (சிவபெருமான் திருநடன த்தைச்) செய்தருளுங்காலத்

தில், இளமைமிக்க இடபவாகன த்தை யுடைய பரமனது திருவருளினாலே, புதிய பிரைச்சங்திரன் விரிந்த சிவங்த சடையில் நிலவைப் பரப்பிற்று, கங்கைநதி சிக்தி வெள்ளிய கூவங்கீர் வடிவாயிற்று. அதுகண்டு இடபலூர் தியாகிய பரமசிவன் நடனத்தை விட்டனர், வராக மிருதமுனிவர் முதலாய நெருங்கிய இருடிகள் சதரிசனன்னனும் பெயரைச் சொல்லினார். (ங ०)

நகுவெண்கூவற்சுதர்சனவெனுமஞ்

திகழுங்கேதாரோ

தகநீர்மூழ்கிநுகர்ந்துசதாசிவராய்

வராகமிருதன்முதற்

புகழ்தாபதருமடைந்தனரப்புனலை

யியைவோர்யாரேனு

மகனுளறிந்துமறியாதும்புரிமா

பாவமதுதிரும்.

இ-ள். ஒளிர்கின்ற வெள்ளிய தீர்த்தத்தையுடையசுதரிசன தெவன் னும் நாமம்விளங்கும் கேதாரதலத்துள்ள தீர்த்தநீரில்

கசத

பழநித் தலபுராணம்.

முழுகியும் அதனையுண்டும், வராகமிருத முனிவர் முதலாயிருஷ் கள் சதாசிவ வடிவமுற்று முத்தியடைந்தார். அத்தீர்த்தத்தினை யடைவோர் யாவராயினும் மனம் அறிந்தும் அறியாதுஞ் செய்த பெரிய பாதகங்க ளெல்லாம் நீங்கும். (ஏக)

பெறுதற்கரியபிரண்வொண்பாரை

யதனுற்பணிமவுவி

யுறுதக்கிணகேதாரமெனும்பெயர்பெற்

றுயர்ந்துவிளங்கியது

மறுவற்றேருவிமங்கலச்சுநங்கமுளதொன்

நருமாமறைக்கடவின்

றுறையிற்படிவீரதனதுமான்மியழு

மக்குத்தொகுத்துரைப்பாம்.

இ-ள். அரிய பெரியவேதமாகிய சமுத்திரத்தின் றுரையிற் ரேருயுனிவர்களே! அடைதற் கரிய பிரணவமாகிய அழகிய அறை யிருத்தலால் சர்ப்பத்தைத் தரித்த திருச்சடா முடியை யடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருஞும் தக்கிணகேதாரம் என் னும் பெயரை அவ் வராகமலைபெற்று விளங்கியது, குற்றமற்று விளங்கும் மங்கல சிருங்கம் என்னும் ஒருதலமு மிருக்கின்றது. அதனுடைய பெருமைகளையும் உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்வாம். (ஏக)

நாலடித்தரவு கோச்சகக் கலிப்பா.

துயிலாயன்றுறந்தயன்மாதவர்கரரோடயல்போற்றக் குயிலாயமொழியிமவான்கொம்பொருபாற்குழந்துவரக் கயிலாயனயிலோனைங்கரணிருபாற்கலந்துமொய்ப்ப மயிலாயஞ்செறிகயிலைமருங்கணைந்தான்மழுவிடைமேல்.

இ-ள். திருமால் சித்திரையினின் றும் நீங்கிப் பிரமதேவர் முனிவர் தேவர்கள் னு மிவரோடுகூடினின் றுபக்கத்திற்றுதித்துச்

வராக்கிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கசந்

செல்லவும், குயின்மொழி போன்ற மொழி யையுடைய இமயமலை யீரசன் பெற்ற பூங்கொம்புபோன்ற உமாதேவியார் ஒருபக்கத் தில் மனமுருகிச் செல்லவும், சுப்பிரமணியக்கடவுளும் விளாயகக் கடவுளும் இருபக்கத்தும் களிகொண்டு செல்லவும், மயிற்கூட்டங்கள் நிறைந்துள்ள திருக்கயிலாயமலையின் இடத்தைச் சிவபெருமான் இடபத்தின்மீதே நியணங்தார். (ந 2)

தனர்நடைவந்தினாஞ்சிறுகாலடிவருடத்தனவநிலா
விளாவரும்பேடவிழந்து மனமிறைப்பவிமசலந்துளிப்பக்
களாபநறும்பள்ளிதநறைகமழுவருகான்னிமிறு
விளாரியின்பாட்டயரவிஞ்சையோர்வீகைவிரவிசைப்ப

இ-ள். இளாஞ்சிறு தென்றற் காற்றுனது, தனர்ந்த நடையுடன்வக்கு திருவடிகளை வருடவும், மூல்லையினது வெள்ளிய இளாவரும்பு இதழ்விரிக்கு வாசனைவீசவும், பணித்துளசி சிதறவும், கலவைச்சாங்கும் நல்ல பச்சைக்கருப்பூரமும் வாசனை வீசவும், பறக்கின்ற காலையுடைய வண்டுகள் விளாப்பண்ணையுடைய பாட்டுக்களைப் பாடவும், கந்தருவர்கள் தத்தம் யாழ்கொண்டு விரலால் இசைசெய்து பாடவும்.

தென்றல் தனர்நடை யுடைத்தாகவின் “மந்தமாருதம்” எனப்பட்டது. இமம்—பனி. இமசலம்—குளிர்ந்தநீர். பனிந்குமாம். வண்டுகள் தென், சுரும்பு, வண்டு ஞிமிறு என நால்வகைப்படும். அது “மங்கைநல்லவர் கண்ணுமனமும்போன்— தெங்குநாடி யிடறுஞ் சுரும்புகாள்” எனவருடம் சிந்தாமணிச் செய்யளாலும், இங்ஙனமே நைடத்தீடும், வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் சல்லிய பருவத்தும் கூறப்பட்டதுணர்க. எண்டு ஞிமிறு என்பதும் வண்டுகள் என்னும் பொதுப்பெயராகநின்றது.

விஞ்சையர் ஆவார்—தும்புரு, நாரதர், ஆகா, ஊகூ, விசவாவிச, அத்திரசேனன், வசிருசி, சுருவாச, சித்திரசேனன், ஊஞ்சன், திருதராட்டிரன், சூரியவாசன் என்னுங் துவாதச கந்தருவர் முதலாவினேர்.

கசகு

பழநித் தலபுராணம்.

வீணைகளாவன. விபஞ்சிகை, சித்திரிகை, சித்திரகோடாவணி, இலவுலாட்சி, கூர்ம்மிகை, குச்சிகை, பரிவாதினி, கிண்ணரி, வல்லகி, கீசதி; இராவணூசவரம், சகளவல்லகி, ஆரவாளி, ஆளாவிதை, கைசிபம், பிரமலீனை, சாரங்கம், சரவீனை, ஆகாயவீனை, அந்தரவீனை, உருத்திரவீனை என்னும் இருபத்திரண் டும் பிறவுமாம். (ந ச)

கோகிலங்காளங்குறிப்பக்குளிர்மதிவெண்குடைநிழற்றப் பூகநறும்பொதும்பரிந்பூங்களையுழுடல்குழைத்தல்லு மோகமதன்றரித்திருகைமுகமுத்தொஏபால்விளையாட வோகைபலர்தரவுமையேயாடொருதவுகின்மிசையிருந்தான்.

இ-ன். குயில்கள் எக்காளமுதவும், குளிர்மையாகிய சந்திரன் வெள்ளிய குடையாகனின்று நிழலைச்செய்ய, நல்ல கமுகஞ்சோலை யில் புட்பங்களாகிய பாணங்களையும் உடல்வளைந்த (கரும்பாகிய) வில்லையும், மயக்கத்தைச் செய்யும் மன்மதன் தரித்து இருகை யையும் அஞ்சலிபன்னி ஒருபக்கத்து விளையாடி நிற்பவும், இங்கனம் பலர் மகிழ்வுசெய்ய உமாதேவியாரோடும் ஒப்பற்ற சிங்காசனத்தின்கண் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தனர். (ந டு)

நடைபெறுபல்விலங்கொடுபூனகவைரிமுதலடிள்ளஞாந் [னி தொடைபெறு வணியன்மலர்த்தா டோழுதனசூழ்வந்தப விடைபெறுமால்புரிந்தபெயராயிரமுமென்சிரை யுடைபெறுமாதவர்புரையவோதுநின்றுருகுவான்.

இ-ன். நடத்தலைச் செய்கின்ற பலமிருகங்களுடன், கருடன் முதலாகிய பலபறவைகளும், கொண்றை மாலைதரித்த சடாமுடி யினராகிய சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கின்றன, வலம்வங்தன, குற்றேவலைக் கொண்ட திருமாளானவா யாவரானும் விரும்பப்பட்ட சகத்திர நாமங்களையும்

வராக்கிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கசா

மிருதுவான மரவுரிவத்திரமுடுத்த பெரிய தவத்தையடைய
முனிவர்போலச் சொல்லினின் று மன முருகி நின்றூர். (ந.கு)

வருவினைச் சஞ்சிதவினைமாவடிவினோவாய்ந்துயிர்பருகு
பொருவினைமுவினையுமொருவினையுமாக்குவாவா
விருவினையொன்றுமாவுமெவ்வுயிரும்புரியும்வினைக்
கருவினையாயவனுறைந்தானஃறினைசெய்வினைதனையே.

இ-ள். அஃறினைப் பொருள்களாய் மிருகங்களும் பறவை
களுஞ்செய்த வினைகளுக்கு, ஆகாமியமும் சஞ்சிதமும் பெரிய
(தூல) வடிவத்தையெடுத்து ஆன்மாக்கள் அதுபவிக்கும் பிராரத்
துவ வினையும் ஆகிய மூவகைவினையும் ஒழியும்படிசெய்யுஞ் சிவ
புண்ணியங்களும் நிகராகாவாம், நல்வினை தீவினை யென்னும்
இருவினைகளும் சமமாகு மளவும் எந்த ஆன்மாக்களும் புரியும்
தொழில்களுக்கெல்லாம் அரியவினையாய் அப்பெருமான் அன்
ரே இருந்தனன். (ந.ஏ)

அவ்வேலையடுதிறற்சூரவணருயிர்குடிப்பவடற்
செவ்வேலைவிடுகுழகன்றேவருயிர்பருகவெழு
மைவேலைவிடதுகர்ந்தாய்வேட்டமெனமனம்புரிந்த
திவ்வேலையருளொனமாயாசலஞ்செல்கெனச்சென்றுன்.

இ-ள். அவ்வாருகச் சிவபெருமான் றிருவோவக்கம் உற்று
இருக்குங்காலத்தில், கொல்லுங் தொழிலையடைய சூரபன்மன்
முதலாய உச்சராது உயிர்களை யெல்லாம் பருகும்படி, வலிமை
பொருக்திய சிவந்த வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய இளமைப்பரு
வத்தை யடையவர் ஆகிய முருகக்கடவுள் (சிவபெருமானைநோக்கி
தேவருடைய உயிரைப்பருகும்படியெழுந்த கரியகடவினைமுந்த
சினை யுண்டுகாத்த இறைவனே ! இச்சமயத்தில் ஏன்னு
மனம் வேட்டையாடுதவில் விரும்பானின் றது. ஆதலால்

கசஅ

பழநித் தலபுராணம்.

விடையருள் வேண்டுமென்று கேட்ப மாயாத்திரிக்கு (பழங்குமலைக்கு) போகக்கடவாய் என்று சிவபெருமான் கூறியருள், கங்கடக்கடவுளும் அவ்வாறே சென்றார். (உச)

பிரணவவொண்பாறைவகிப்பெட்புறமுன் னுரைந்துமலர்ச் சரணமிசைதாழ்முனிவர்தமைநோக்கியாதிதனி
லரண்நமக்கெனவதிந்ததிதுவென்றானதுகொண்டு
மரணமின்மாதவர்மூலத்தானமெனவழுத்துதலும்.

இ-ள. பிரணவ வடிவாகிய அழகிய மலையறையில் (கந்தப் பெருமான்) வீற்றிருந்து, விருப்பம் பொருந்தத் தாம் வருதற்கு முன்னரே வந்திருந்து, தம்மைக்கண்ட அளவிலே தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களில் விழுந்து வணங்கிய முனிவர்களைத் திரு நோக்கஞ் செய்து, (முனிவர்களே!) படைப்புத் தொடக்கத்தில் இத்தலம் நமக்குப்படைவீடாகிய காவலிடமாகும் என்று கூறி னர். அச்சொல்லைக்கேட்டு இறத்தவில்லாத முனிவர் மூலத் தானம் இத்தலமே என்று துதித்தலும். (உச)

ழுந்தார்வண்குரவனருள்புரிந்தொருவிப்பொருவில்புட்ப காந்தாரத்தெழுந்தருளிக்கனவிழிப்பேய்வாய்மிருக வேந்தாதிவிலங்குவணமுதலியபுள்ளினமிடைந்து தாந்தாமாறிரிந்துபதந்தாழ்வரையனுயினேன்.

இ-ள. பொவிவாகியவளப்பழுடைய குராமாலையைத்தரித்த குழங்கைதவேற்பெருமான் அம்முனிவர்க்குக் கிருபைசெய்து, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, ஒப்பில்லாத புட்பகாந்தார வனத்தின்கணேழுந்தருளி, அக்கினிசிக்கும் பெருத்த வாயையுடைய மிருக ராசனுகிய சிங்கங்கள் முதலாகிய மிருகங்களையும் கருடன் முதலாய பறவைகளையும் நெருங்கிச்சென்று அவையஞ்சியோடலால் தாம் மலையிற்பொருந்துங் திருவடியுடையராய்க் (கீழ்வரைக்கள் வந்தார்.

வராக்கிரிச் சீவத்தான சருக்கம். கசகு

அணிக்கோலவரைமுனிவரமரர் தமக்கரியசெருத்
தணிக்கோலமெனவிசம்புதடவுதடஞ்சிலைமலர் ததண்
கணிக்கோலம்புரிந்துமுதற்காட்டியசெவ்வேணீல
மணிக்கோலவள்ளி திருமணக்கோலம்வழங்கினான்.

இ-ன். அழகிய வடிவத்தையுடைய அம்மலையின் கீழிருந்த
முனிவர்க்கும் தேவர்க்கும், அறிதற்கரிய செருத்தணித் தலத்தி
லெழுக்தருஞ்ச கோலத்தைப் போல, ஆகாயத்தை யளாவிய
நீண்டவில்லையேக்திய மலர்போன்ற திருக்கரத்தையுடைய வேட்
இவக்கோலத்தை முதலிற் காட்டிய முருகப்பேபருமான், நீலரத்
தினம்போன்ற வடிவத்தையுடைய வள்ளியம்மையாரது திரு
மணக் கோலத்தைக் காட்டினார். (சக)

வள்ளியங்குன்றெழுவி வள்ளிமென்கொடியிற்குமிழப்புண்
புள்ளியங்குன்றென்முருகமழகளிறுபரிவறலாற் [ட]
றுள்ளியங்குன்றெழுவிசெடிதுவைத்தெழுமக்குளிர்குவடு
வள்ளியங்குற்றெழுத்தெழுமங்கலசிருங்கமெனவழங்கும்.

இ-ன். கயிலைமலையை விடுத்து, வள்ளியம்மையாராகிய மிரு
துவான கொடியிற் கட்டப்பட்டு, பள்ளிசெய்தருஞ்சும் அழகிய
மலைபோல முருகக்கடவுளாகிய இளாயானை யன்புடன் இருத்த
லால் சிறந்த மலையின் அருவி துள்ளிப்பாய்க்கு ஒவிசெய்து
வீழ்க்குசெல்லும் அக்தக் குளிர்மையாகிய மலையானது, வள்ளி
மலையின் சிறப்புக்களைப்பொருக்கி மங்கலசிருங்கம் என்ற சொல்
லப்படும்.

வள்ளி மலைக்கண் நடந்த திருமணக் கோலத்தை யிங்குத்
தேவர் முனிவர்க்குக் காட்டினமையால் மங்கலசிருங்கம் எனப்
பெயர்பெறும். (சு)

மூல்லைவனத்தயில்வேற்கைமுருகனெழுந்தருளிமுன்னி [ஞ
யெல்லையின்மாதவம்புரிமார்க்கண்டனுக்குமீர்ந் தொடப்பை

கடு0

பழநித் தலபுராணம் ..

குல்லைபுனைபகவதிக்குங்காட்சிகொடுத்தருளினித்தந்
தொல்லையபல்லுயிர்க்குமருள்சரந்துழும்புரைவதிந்தான்.

இ-ள். பழநிப்பதிக்கணுள்ள திருமூல்லைவனத்தின்இடத்து,
வேலாயுதத்தைத் தரித்த திருக்கரத்தையுடைய கந்தக் கடவுள்
எழுங்தருளி, தம்மைநினைத்து அளவில்லாத பெரிய தவத்தைச்
செய்யும் மார்க்கண்டேய முனிவர்க்கும், குளிர்ச்சி கொண்ட
வெட்சிமாலையைத் தரித்த தூர்க்காதேவிக்குங்காட்சி கொடுத்து
அருள்புரிந்து, நாடோறும் பழமையாகிய பல ஆன்மாக்களுக்கும்
கிருபைசெய்து பூம்புரை யென்னுங் தானத்தில் வீற்றிருந்தருளி
னார். (சுந)

மைத்தவழ்மங்கலசிருங்கமான்மியமிதனையோற்
கொத்திதழியோன்றுனம்பலவுளவன்றியுங்கேல
வத்திரியினிற்றெய்வநதிகளுமுண்டாடி னரை
முத்தியினுய்ப்பிக்குமென்றுன்முற்றுமொருங்குணர்சுதன்

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற மங்கல சிருங்கம் என்னுங்
தானத்தின்மகிமை யிதுவாகும் அதுபோல, கொன்றைப்பூமாலை
யினராகிய சிவபெருமானது தானங்கள் பல உள்ளன, அல்லாம்
லும் வராகமலையின்கண் தெய்வத்தன்மை பொருங்திய யாறு
களும் பலவுள்ளன. அவைதம்மிற் ரேயுங்தாரை முத்தியின்கட்
சேர்க்குமென்று சாத்திரங்க ஜெல்லாவற்றையுமறிந்த சூதமுனி
வர் கூறினர். (சுந)

வராகக்கிரிச் சிவத்தானச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—உடறு.

ஏ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஏழாவது,

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

கலீநிலைத்துறை.

விதியினாங்கிரான்மறவிதிவிழைவறமுயல்வோர்
அதிபுரிந்திருகரஞ்சிரங்கொண்டுகுதனையே
மதிமிலைந்தபொன்மணிமுடிவராகமால்வரையி
நதிவருஞ்சரிதையைநவீற்றுதியெனநவிலும்.

இ-ள். ஊழானது வந்தபொருங்தி நான்கு வேதங்களின்
வழியே உண்மைப்பொருளை யுணர்ந்து விருப்பமுற்றுப் பேறும்
படி பிரயத்தனங்கு செய்யும் முனிவர்கள் துதிசெய்து இருக்கலை
யுங் தலைமேற்கொண்டு, பிறைச்சங்திரனைத் தரித்த அழகிய
இரத்தினங்கள் நிறைந்த சிகரங்களையுடைய வராகமலையினின்
றும் நதியுற்பவித்த சரித்திரத்தைச் சொல்லி யருள்வீராகவென்
அது சூதமுனிவரையே கேட்குதலும், அவர் சொல்வாராயினார்.(க)
தொல்லவின்மாதவர்தொழும்பெருங்கயிலையிற்றாய
கலீயிலாயமூலப்பிரகிருதிகள்னிகையாய்த்
தலீவணங்கிட்டலையெறிகடல்வலயத்தி
னிலீபுரிந்தவந்தனைக்கிடநிகழ்த்துகென்றதுவே.

இ-ள். அழிவில்லாத பெரிய தவத்தினை யுடைய முனிவர்க
ளால்வணங்கப்படுகின்ற பெரிய கயிலாயமலையின்கண், சத்தகலா
தத்துவத்தி னின்றுங் தோன்றிய மூலப்பிரகிருதி என்னும்

கருட

பழநித் தலபுராணம்.

மாயையான து கண்ணிப் பெண்ணீன் வடிவெடுத்து, தலைபொருஞ்சு
வங்தனைசெய்து, நீண்ட திரைகள் வீசுகின்ற கடலாற்குழப்பட்ட
ழுமியில் நிலையடைய வழிபாடு செய்தற்கு ஓரிடத்தை யருளுதல்
(2)

எஞ்சபல்லுயிரிர்ப்பதற்கேதுவாயிருஞ்சு
வஞ்சளாடவியெனுங்கரப்பபுரியினைமருவி
விஞ்சதேனுவினுருக்கெழு இவிழைமுந்தைமைப்பூசித்
துஞ்சிடும்படியுலகெலாந்தருதியென்றுரைத்தான்.

இ-ள். மிகுந்த பல ஆன்மாக்களையும் படைத்தற்கு ஏதுவா
யிருஞ்ச, பஞ்சபூத விங்கமுள்ள மூல்லைவனமென்னுங் கர்ப்பபுரி
யை யடைந்து, மிக்க காமதேனுவி னுருவத்தைக் கொண்டு
விருப்பமுற்று எம்மைப் பூசித்து, (ஆன்மாக்கள்) உய்யும்படி
உலகமெல்லாவற்றையும் தோன்றச் செய்வாயாகவென்று (சிவ
பெருமான்) ஆஞ்ஞாபித்தருளினார். (ங)

கண் னுதற்பெருமானருள்கடிநகர்போகி
யுண்ணிகழந்தவாபுரிந்தவக்கேழுலோங்கவின்மே
னண்ணிரோற்றனளாவெனமாவெனநனுகு
மெண்ணிரேவர்நோன்பிழைத்தனவிழைத்திடுாவில்.

இ-ள். நெற்றிக் கண்ணையடைய சிவபெருமான் அருளிச்
செய்த புதுமைபொருஞ்சிய தலத்திற்குச்சென்று, மனத்தின்
கண் தோன்றிய வாறுசெய்த அந்தவராகமலையின்மீது அடைந்து
பசுவென்னு மிருகம்போல உருவத்தைக் கொண்டு, அளவிள்
லாத தேவர்கள் செய்த தவத்தையெல்லாம் பிரகிருதி மாயை
யானவள் செய்தாள், அவ்வாறு செய்யுங் காலத்தில். (ச)

சலிவிஞ்சுத்தம்.

கொந்தார்நறவக்குரிர்பொன்னிதழிப்
பைந்தார்புணைபண்ணவனேவலினுல்.

நதியற்பவித்த சருக்கம்.

கருங்

விந்தார்சலம்வென்றவன் வேரின்றுஞ்
சந்தார்பொதியந்தனிலெய்தினனுல்.

இ-ன். பூங்கொத்துகள் நிறைந்த தேன்பொருந்திய குளிர்
மையாகிய பொன்மயமான பசிய கொன்றைப்படி மாலையையனித்
சிலபெருமானது ஆஞ்ஞைப்படி விந்தமலையைவெற்றிகொண்டவ
ாகிய அகத்தியமுனிவர் தேன்பொருந்திய வாசனையையுடைய
சந்தனமரங்களையுடைய பொதிய மலையின்க ணடைந்தார். (ஞ)

பண்பாருயிருய்ந்திடமுன்பரவை
யுண்பாலவனேண்கிகரத்துறையு
நண்பார்பொருநாநதியின்புனலைத்
திண்பாருலகஞ்செலவுய்த்ததனுல்.

இ-ன். நற்குணமுடைய ஆன்மாக்கள் உய்யுங் காரணமாக
முன்னர்க் காலத்திற் சமுத்திரத்தையுண்ட பாவில்வல்ல அகத்
தியமுனிவர், அப் பொதிய மலையின் அழகிய சிகரத்தின்க
ணிருந்த, உறவினையுடைய பொருகை யாற்றினீரை, திண்ணிய
பெரியழுமி யுய்யும்படி செல்ல விடுத்தார். (கூ)

ஒருசிறுணவெற்புழிநின்றுயர்பார்
வருநீர்மையுமவ்வடிவங்கொள்ளாற்
பெருநீர்வருதாம்பிரவன்னியென
வருள் சேரொருபாதியடைந்ததுவே.

இ-ன். ஒப்பற்ற செம்புமலையி னின்றும் ஒயங்ந்த நிலத்தில்
வரும் அளவும் அத்தாமிரம் ஆகிய வடிவத்தைக் கொண்டு வருத
லால், மிகுந்த நீர்வருகின்ற தாம்பிரவன்னி நதியென்று, கிருபை
மிக்க ஒரு பாதிநீர் பெயர்பெற்றது.

கருச

பழநித் தலபுராணம்.

சிருணம்—செம்பு. உழி—எழனுருபு. செம்பு மலையினின் ஹங் தீப்போலும் நிறத்தையுடைத்தாக வருதலால் தாமிரபர்ணினாப் பெயர் பெற்றது என்க. தாமிரவன்னி என்பதற்குத் தாமிரம் போன்ற வர்ணத்தை (நிறத்தை) யுடையது என்னுமாம். (ஏ)

ஓருபாதியுதக்கிணடந்துபிலந்
தருமோர்நெறிசார்ந்துவராககிரி
வருதேதனுவுமாழையும்வைகிடமீ
தருள்கூரவெழுந்ததாக்கரினே.

இ-ள. (ஓருபாதி தாமிரவன்னி யெனச்செல்ல) மற்றைப் பாதிநீர் வடக்குத் திசைக்கண் ஓடிச்சென்று, பாதவம் அளவுஞ் செல்லும் ஓர் வழியாகச் சென்று, வராக மலைக்கண்வங்து பசக் களும் பொன்னும் இருக்கும் அவ்விடத்தின்கண் கிருபைமிகும் படி சமுத்திரத்தைப்போலப் பெருகின்றது. (ஒ)

விண்ணாந்தருகார்வரைமீதுவிராய்த்
தண்ணாந்துறையைந்தினையுந்தழுவி
வண்ணாந்தருபல்பொருஞும்வாரிக்
கண்ணன்றுயில்பைங்கடல்கண்டதுவே.

இ-ள. ஆகாயத்தையளாவிய தருக்கள் நிறைந்தபெரியவராக மலையின்கண் கலக்கு, குளிர்ச்சி பொருந்திய அழகிய ஜங்கு துறை களையுஞ் சேர்க்கு, அழகுகொண்ட பலபொருள்களையும் அள்ளிக் கொண்டு, தாமரைக் கண்ணராகிய நாராயணர் தூங்குகின்றபாற் கடவிற் சென்றது. (க)

திரையிறசெறிசுத்திரநன்னதிகியன்
ஆரையிற்புகழுகொண்டெடாழுகொள்ளருஷ்.

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

கடுஞ்

குரையிற்பொலியுந்திரிகூடசல்
வரையிற்கலையொன்றுவழங்கிபதே.

இ-ன். கடவி னிடத்திற்குப் போகும் சித்திர நதி யென்று
சொல்லப்படுகின்ற கீர்த்தியையுடைமையாக் கொண்டு ஒழுகு
கின்ற அழகிய அருவியாருனது, ஓலியாற் பொலிவுபெற்ற திரி
கூடாசலம் என்னும் மலையில் ஒருசிறுபகுதி தங்களின்றது. (க0)

கலையொன்றுகணந்தவழுஞ்சிகரத்
தலையொன்றருவித்திரடாழுமணி
மலையொன்றிவருந்திகழ்வைகையென
வலையொன்றுவராழியினார்த்ததுவே.

இ-ன். ஒருசிறிது பகுதி நீரானது, பாய்ந்து செல்லும் மலை
முடியினின் றும் வரும் அருவித்தொகுதியுடன் தாழ்க்குசெல்லும்
இரத்தினக் கூட்டங்களும் பொருந்தி வருகின்ற விளங்கா னின்ற
வைகை என்னும் பெயருடன், திரைகள் பொருந்தியலவர்ப்பினை
யுடைய சமுத்திரத்தைப்போல ஆரவாரித்தது. (கக)

நீராழிநிலம்புகழுங்கலையொன்
ஞேராழியுதக்கெழல்போலொழுகிப்
பேராழிபுனைந்துபெருங்குடபாற்
காராழிபுகுந்துகலந்ததுவே.

இ-ன். நீர் பொருந்திய கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தா
ராற் புகழப்படுகின்ற சமுத்திரத்தின் ஓர்கலை வடுக்கேயெழுந்து
செல்லுதல்போலச் சென்று, பெரிய வட்டவடிவத்தைக்கொண்டு,
பெருத்த குடகடலிற்சென்று சங்கமமாயிற்று. (கட)

பொற்பார்பொதியம்பொருவில்குமர
வெறபானவைமின்மிருஞ்சிகரத்

கருசு

பழநித் தலபுராணம்.

தற்பால்வருநன்னதிதன்பெருமை
நற்பான்மையையாவர்நவிற்றுவரே.

இ-ள். அழகு நிறைந்த பொதியமலையும் குமரவெற்பும் ஆகிய
இவற்றில் மின்னல் விளங்குஞ் சிகரத்தினின்றும், அன்புடனே
யோடிவரும் நல்ல ஆற்றின் பெருமையின் நல்லபகுதியை எவர்
எடுத்துக்கூற வல்லவர். (கங)

கலிநிலைத்துறை.

ஆனமாயைவெற்படைதலாலருட்பிரகிருதி
தானமெய்தலாலந்தமான்றடம்பொழிற்கருவுர்க்
கோனவற்குநன்பாலுடனுட்டலாற்கொணர்ந்து
மாநிலத்திலம்பாநதியென்பர்நான்மரபோர்.

இ-ள். நன்மையான மாயாத்திரியைச் சேர்தலாலும், பீர
கிருதியாற் பூசிக்கப்பட்ட இடம் இருத்தலாலும், அழகிய பெரிய
நீண்டசோலைகளையுடைய கருவுர்க்கனுள்ள சேரராசனுக்குநல்ல
பாலுடன் கொண்டுவந்து ஊட்டலாலும், நூல்வழக்கின்த பெரி
யோர் பெரிய இப்பூமியில் அந்த ஆற்றை அம்பாநதி என்று
சொல்வார்கள். (கச)

மாழைநிழல்போந்தாம்பிரவதியெனவழக்கி
யேழைதெனுவினுருவுகொண்டினிதுவீற்றிருக்குஞ்
சூழல்போதவின்றுனும்பமான்பொருநையென்றேருபே
ரேழிருங்கடலுடுத்தபாரிசைப்பமேவியதே.

இ-ள். மாஸரத்தினீழலே போகின்ற தாம்பிரவதி எனச்
சொல்லப்பட்டு, உமாதேவியார் பசுவினுருக்கொண்டு நன்மை
யுடன் வீற்றிருக்கின்ற இடத்திற்குப்போதலால்பெரியபொருநை
என்னும் ஒரு நாமத்தை, ஏழு பெரியசமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட
ஷமியிலுள்ளவர்கள் யாவரும் சொல்லும்படி பொருந்திற்று. (கடு)

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

கடுள்

மணிமுத்தாற்காவிரிவாளைபாய்பொருளை
யனிமெங்பத்தே தொங்குமுக்கூடலினணிமணியீசன்
நிணிமொய்த்தோங்குமெண்டோட்டி ரிகுலேசன்வீரேசன்
பிணிமொய்த்தேறுவந்தேறுமெம்பிரான்பிரமேசன்.

இ-ன், மணிமுத்தாநதியும் காவிரியாறும் வாளைமீன்கள்பாயும்
தாமிரபர்ணி நதியும், அழகு நெருங்கி விளங்கும் முக்கூடலில்
அழகிய மணி யீசரும், வலிமை நெருங்கி மிகுந்த எட்டுத்தொள்
களையுடைய திரிகுலேசப் பெருமானும், வீரேசரும் விருப்பம்
மிகுந்தேறுகின்ற எமது இடபாருடேசரும், பரமேசரும். (கச)

தாரகேசரன்றயங்குகொங்கணேசன்வாகீச
ஞறணிந்தகாளீச்சுரனருள்விசாலேச
னேருறங்கரசேசனேடகத்தியவீசன்
சீரிணங்கனந்தேசன்வைகிடங்கரைதிகழும்.

இ-ன். தாரகேசரரும், விளங்கா ரின்ற கொங்கணேசரரும்,
நதியைத் தரித்த காளீச்சுரரும், கிருபையை யுடைய விசாலேச
சுரரும், அழகு பொருந்திய கரசேச்சுரரும், அகத்தியேச சுரரும்,
சிறப்புப் பொருந்திய அனந்தேச்சுரரும், ஆகிய இம் மூர்த்திகள்
வீற்றிருக்கின்ற தானங்கள் அங்கிக்கரையின்கண் விளங்கும். ()

இன்னநம்பதிமற்றுளபுடைபுடையிலங்கு
முன்னருந்துறைதொறும்பலதீர்த்தங்களோங்கு
மின்னடுங்கிடையுமைபசுவுருக்கொடுமேவு
மன்னெடுங்கொடுமுடிபசுமலையென்பர்கண்மாதோ.

இ-ன். இவ்வாரூய நமது சிவதலங்கள் மற்றைய பக்கம் பக்
கங்கடோறும் விளங்கும், சினைத்தற்கரிய துறைகள் தோறும் பல

கருது

பழநித் தலபுராணம்.

தீர்த்தங்கள் விளங்கும், யின்னல் போன்ற நடுங்கிய இடையை
யுடைய உமாதேவியார் பசுவடிவத்தைக் கொண்டு இருக்கின்ற
கிரங்கள் நிலைபெற்ற நீண்ட பசுமலை யென்று கூறுவர் புலவர்.
முன்னொன்றை பொருநாநதியன்றிமாமோழி
நன்னெடுங்கிரிமீதுசன்முகநதியுளதா
வன்னவற்றினன்சரிதைமேலறைமகுதுமன்றி
முன்னருந்திரிவேணிசங்கமமுளதுரைப்பாம்.

இ-ங். முதன்மையை யுடைய தாமிரவன்னி யல்லாமல்,
பெரிய பன்றியாகிய நல்ல நீண்ட மலையின்மேல் சண்முகநதி
யுள்ளதாகும், அவற்றின் சரித்திரத்தைப் பின்னர்க்கூறுவாம்,
அல்லாமல் முன்னர்க் காலத்துள்ள திரிவேணிசங்கமதீர்த்தமும்
உள்ளதுசொல்லாம். (கக)

கலிவிநுத்தம்.

கீற்றினம்பிறைமுடிக்கீரீசனைப்பரா
யேற்றவேழ்மகளிர்குற்றேவலாற்றமுன்
வேற்றடங்கட்டளிர்மேனியம்பிகை
யாற்றினடவமிமயாசலத்தினே.

இ-ங். வேலாயுதம் போன்ற நீண்ட கண்களையும் தளிர்
போன்றமேனியையும் உடைய உமாதேவியார், இமயமலையின்
கண், கீருகிய இளம் பிறையைத் தரித்த தலையையுடைய கீரீ
சரைத்துதித்து, தகுஞ்ச ஏழு பெண்களுங் குற்றேவலைச் செய்
யத் தவமிருந்தாள், (20)

அரியமாதவந்தெரிந்தணங்கையாய்வுழி
வரிமலர்க்கொன்றையோன்வதுவையாற்றினன்
பிரிவுருதொழுகுமேழ்பேதமார்குழி இப்
புரிசடையோனடிபோற்றிநின்றனர்.

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

கருகை

இ-ள். அருணமயாகிய பெரிய தமத்தையாராய்ந்து தெரிந்து, அவ்விமயத்திலேயே நிறமுடைய கொன்றை மாலையைத் தரித்த சிவபெருமான் திருமணஞ் செய்தருளினர். உமாதேவியாரை விட்டு நீங்காது குற்றேவல்செய்யும் பெண்கள்கூடி, முறகிய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து நின்றார். (2-க)

ஆங்கவர்கடிவிழைவறிந்தரண்களி
ரேங்கவின்வேதகூபத்தினேண்கரை
வேங்கைநிழலிற்றவம்புரிதிறமென்மலர்ப்
ழுங்கொடியீர்வரந்தருதும்போமென்றுன்.

இ-ள். அப்பெண்களின் புதிய விருப்பத்தை யணர்ந்து, காவலையுடைய வராகமலையின்கணுள்ள வேதகூபத்தின் அழகிய கரைக்கண் நிற்கும் வேங்கைமரத்தின் நிழலிலே, மிருதுவாகிய பூங்கொடியைப் போன்ற பெண்களே! தவஞ்செய்வீராக, அப்போது யாம் வந்து வரங்கொடுப்பேம் என்று கூறினார். (2-ங)

அருளியவாற்றினேழ்பெயருமாயிடை
மருவினர்தென்றிசைநோக்கிமம்மர்தீர்
நிருமலனிருபதுநினைவினெஞ்சுநேர்ந்
துருகினரருந்தவமுனுற்றலுற்றனர்.

இ-ள். சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி ஏழுபெண் களும் அவ்விடத்தை யடைந்து தெற்குத் திசைநோக்கி யிருந்து மயக்கமில்லாத சிவபெருமானது இரு திருவடிகளையும் மனநினை விவிருத்தி உருகி அரிய தவத்தைச் செய்வாராயினார். (2-ங)

கள்ளவிழ்குழலியருளங்கவற்றவென்
றள்ளிலைச்சூலிறையருளின்வாளியுங்

கசு० பழநித் தல்புராணம்.

துள்ளுசாவித்திரிப்புனலுஞ்சுதநீர்

வெள்ளமும்வெகுண்டொளிவிழைத்தவேலைபோல்.

இ-ன். தேன் பரந்த கூங்தலையுடைய பெண்களது மனத் தைப் பயறுறுத்த வென்று, கூர்மையாகிய இலைபோலுஞ்சுலா யுத்ததையுடைய சிவபெருமான் திருவருளினால், காயத்திரி டீர்த்தமும் பொருங்கயாற்றுநீரும் பொங்கிச் சமுத்திரம்போலப் புரண்டன. (எ-ஈ)

வளைத்தனநெருங்கினவளரிளம்பிறை

முளைத்தனநுதலியர்முகிழ்த்தநெஞ்சிலீண்

ஷிளைத்திலரெம்பிரானினைமலர்ப்பதந்

திளைத்தனர்வலங்கொடுசென்றநீத்தமே.

இ-ன். அப் பிரவாக மானது ஏழு பெண்களையும்வளைத்தன, நெருங்கிச்சென்றன, கலை வளருகின்ற இளஞ்சங்திரன் முளைத் தாற்போன்ற நெற்றியை யுடைய பெண்கள் குவிந்த மனத்திற் சிறிதேனும் இளைப் பில்லாதலராய்ச் சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற இரு திருவடிகளையும் தியானித்தனர். வெள்ள மானது அவரை வலங்கொண்டு சென்றது. (எ-ஞ)

யைந்தொடியோர்புடைவிளங்கப்பால்விண்ட

யுந்தினின்றிறையவனும்பரேத்தவேழ்

செந்துவர்வாயினூர்திளைப்பக்காட்சியு

நந்தவில்வரங்களுநல்கியேகினுன்.

இ-ன். பசிய வளையல்களையணித்த உமா தேவியார் ஒருபக் கத்தில் விளங்கவும், வெள்ளிய இடபவாகனத்தைச் செலுத்தி வந்து சிவபெருமானும், தேவர்கள் துதிசெய்ய, செவ்விய பவளம் போன்ற வாயினையுடைய பெண்கள் தரிசிக்கும்படி காட்சி கொடுத்து, குறைவில்லாத வரங்களும் அளித்துச்சென்றனர். ()

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

ககூக

ஆதவின்வைகுமப்பீ சர்நாமமு.
மாதீச்சரமெனவழங்கிற ஹவ்விடத்
தோதுமாயாசலத்துடனுதித்தலாற்
றீதின்மாயாபுரிப்பெயர்சிறந்ததே.

இ-ன். இவ்வாருகிய காரணத்தால் அப்பீசர் என்னும் பெயரும் மாதீச்சரம் என வழங்கப்பட்டது. அவ்விடத்திலே சொல்லப்பட்ட மாயாசலம் என்னும் மலையுடனே கூடத் தோன்றுதலால், கொடுமையில்லாத மாயாபுரி என்னும் பெயருடன் சிறந்துவிளங்கிறது. (உன)

மன்றலங்கோதையர்பொருட்டுவல்லுழிக்
குன்றினின்னதிகளோர்முன்றுங்கூடிய
மின்றருதலந்திரிவேணிசங்கம
மென்றனருணர்வினரின்னுங்கேட்டிரால்.

இ-ன். வாசனை பொருந்திய கூந்தலை யிடைய பெண்கள் காரணமாக, வலிய வராகமலையினிடத்துத் தோன்றிய (காளிந்தி, சரசவதி நதி, பொருநயாறு என்னும்) மூன்றுந்திகளும் ஒன்று கேர்ந்து விளங்குக் கூடியதும் தலம் திரிவேணி சங்கமம் என்று அறிவுடையோர் கூறினார். இன்னும் கேட்பீராக. (உங)

விளம்புமாயாபுரியதற்குமேற்றிசை
யளங்திடுமுவிருகுரோசமற்றபின்
களங்கொள்காளிந்தியுங்காமர்வாணியும்
குளிர்ந்தவான்பொருநைநன்னதியுங்கூடுமே.

இ-ன். சொல்லப்பட்ட மாயாபுரி என்னும் தலத்திற்கு மேலைத்திசையில் அளக்கப்பட்ட ஆறுகுரோச முடிவின்பின் கருக்கிற மூடைய காளிந்தி நதியும் அழகிய சரசவதி நதியும் குளிர்க்கை யூற்ற சிறந்த தாமிர பர்ணியென்னும் நல்ல கீழும் ஒன்றுசேரும்.

ககூ

பழநித் தலபுராணம்.

மேவிடனுந்திரிவேணி சங்கம
மாவயினிருமலன்சகளஞ்சிமென்
பூவைவண்ணைனைமலர்ப்புண்டாகினைத்
தாவரவிருபுடைத்தரித்துநின்றனன்.

இ-ள. (இம்முன்று நதியும்) ஒன்றுசேரும் இடம் திரிவேணி சங்கமமாகும். அவ்விடத்தில் மலரகிதராகிய சிவபெருமான் உருவங்கொண்டு, மிருதுவான காயாமலர்போன்ற நிறத்தையுடைய திருமாலையும், தாமரை மலரின்மேல் இருக்கும் பிரமணையும் ஆதாரமாக இருபக்கத்துந்தரித்து நின்றனர்.

திரிவேணி சங்கமம் - திரி—மூன்று, வேணி—நதி, சங்கமம்—கலப்பது. பிரமனும் விட்டுனுவும் முறையே சிவபெருமானது வலப்பக்கத்தும் இடப்பக்கத்துந் தோன்றுவர்என்க. இதற்குப் பிரமாணம்:—

கூர்ம புராணம்.

மைங்த நின்னையென் வலப்புறத் தனித்தன னநிய
பைந்து மூய்மணி வண்ணை ஏயன்திடப் பாவிற்
றந்த ஸித்தன னீவிர்வெங் கரிமுகன் றழவுவேற்
கந்த னேரெனக் கருணையி னுச்சிமோங் துரைத்தான்.

வாய்ன புராணம்.

தத: பிதாமஹோ தேவ: கேசவச்ச ஜகத் பதி:
ஆஜக் மதுஸ்த முத்திச்ய யத்ரவிங்கம் பவச்யது இத்யாதி
கைவாந்த மம்பராத் ப்ரஹ்மா விஸ்மித: புராகத:
விஷ்ணுர் கத்வாத பாதாளாங் ஸப்தலோக பராயண:
சகர பாணர் ஸ்வநிஷ் க்ராக்தோ விங்கம் நலபதே முநே
விஷ்ணு: பிதாமஹஸ் சோபெள ஹரவிங்கம் ஸமேத்யஹி
க்ருதாம்ஜவி புடெள புத்வா ஸ்தோத்ரம் தேவஸ்ய சக்ரது:

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

காந்

ஏகபாதத் தீரிமூர்த்தியாகச் சகனீகரித்த சிவபெருமான து
திருமேனியிலே ஆயிர மம்சமாக உருத்திரமூர்த்தி தோன்றுவர்.
கோடியம்சமாக வலப்பக்க இடப்பக்களி னின்றும் பிரம விட்டு
ணுக்கள் தோன்றுவர் என்று, வாதுளாகமம், ஆதித்தியபுராணம்,
இவிங்கபுராணம், அதர்வசிகோப நிடதம், மாபாரதம் - அநுசா
னிகபருவம் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாதுளாகமம்.

கர்மே சஸ்ய ஸகஸ் ராம்சாங் மஹேஶஸ்ய ஸமுத்பவ:

மஹே சஸ்ய ஸஹஸ் ராம்சாத் ருதர தேவஸமுத் பவ:

ஏதம் மஹேஶ கோட்யம் சாத் ப்ரஹ்ம விஷணு ஸமுத்பவ:()

வடிவடைமுதலைமாப்பிரபுவென்பானீண்

முடிநெடுமுகுந்தனுமூளரிச்செம்மலுங்

கடிமலர்பொழியனங்கருளிக்கன்மிசை

யடிமலர்நிறீ இயற்றிவரியனுகினுன்.

இ-ள். இத்தன்மையை யுடைய உருவத்தைக் கொண்ட
முதற்பொருளாகிய பரமசிவனை மகாப்பிரபு என்று கூறுவர்,
நீண்ட கிரீடத்தையுடைய விட்டுணுவும் தாமரை மலரின்மேல்
இருக்கும் பிரமனும் வாசனையுள்ள புட்பங்களைத்துவ, நன்மை
யோடும் அவர்க்கு அருள்புரிக்கு, வராகமலையின்கண் தமது திரு
வடியை நிறுத்தி யறிதற்கரியவ ராயினார். (ங க)

அருவடி விலனுருவம்புயச்செழுந்

திருவடியமலருட்டிலோ த்துக்காண்பது

கருவடியினிலுறுஞ்சமலர்க்காண்பதற்

குருவடிவறிவரிதுண்மையாமரோ.

இ-ள். அருவரு வில்லாத சிவபெருமான து திருவருவின்
தாமரை மலர்போன்ற செழுமையாகிய திருவடியான து மலமற்ற
விஞ்ஞானகலருட் கிடையற் றரிசிப்பது, கருவினிடத்தில் இருக்

கசுச

பழநித் தலபுராணம்.

கிண்ற மலசம்பங்கிகள் கீண்பதற்கு அவ்வகுவின் றன்னம் யுணர்
தற்கரியது. இதுசத்தியம். (நட)

அறுக்கீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சீதமலர்த்திரிவேணிசங்கமத்தெண்ணீர்செழும்பொ
ரசும்டற்பெய்தேழி

மாதர்வழிபாடி மூக்குமாதரீச்சுராடி
யருளவுப்பின்

மேதினியெவ்விடனுமிருவிசும்புசொரிதருமாரி
வியங்தெஞ்ஞான்றுஞ்

சோதிபதச்சுவடுவைகுஞ்சுழறனைச் சோதிபதத்
தானமென்ப.

இ-ள். குளிர்மையாகிய புட்பங்களையுடைய திரிவேணி சங்க
மம் என்னுங் தீர்த்தத்தின் தெளிந்தநீரை, செழிய பொன்னை
லாய கும்பத்திற்கொண்டு, ஏழுபெண்களும் பூசனைசெய்த மாத
ரீச்சுரம் என்னுங் தலத்தை யாராய்ந்து சொல்லின், பூமி யெவ்
விடத்தும் பெரிய மேகத்தாற் பொழிகின்ற மழைவியப்புற்று
எங்காளும் பதிகின்ற, சிவபெருமான் றமது அடிச்சுவட்டைப்
பதித்திருக்கும் இடமாம் அதனைச் சோதி பதத்தானம் என்பர்
புலவர். (நட)

கலி விகுத்தம்.

மைத்தடம்பெர்மில்குழும்வராகவெற்

புத்தரத்தினேண்மாநதிமேற்கரை

சித்தவொன்கிரியுண்டதிற்சித்தர்கண்

முத்தர்மொய்த்திருப்பார்முத்திமுன்னியே.

இ-ள். கரிய நீண்டசோலைகள்குழுந்த வராகமலைக்கு வடக்
கேடுள்ள பெரிய ஆற்றினது மேலைக்கரையில், அழகிய சித்தகிணி

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

ககுஞ்

னும் மலையிருக்கின்றது. அம்மலையி னிடத்தே முத்திப்பேற்றை
ங்கின்த்துச் சித்தர்களும் சீவன்முத்தர்களும் நெருங்கியிருப்பர்.()

அன்னநற்கிரிமீ துண்டரனரு

ஓன்னுமேழ்பெருந்தீர்த்தமவற்றினுட்

பன்னிரண்டுபெருவந்தொறும்பரன்

ஹன்னுவேணிச்சராநதிதேதான்றுமே.

இ-ன். அவ்வாரூய சிறந்த சித்தகிரியின்மேல், சிவபெருமா
னது திருவருள் வடிவென்று சொல்லப்பட்ட பெரிய தீர்த்தங்
கள் ஏழுள்ளன. அவற்றுள் பன்னிரு வருடத்திற் கொருமுறை,
சிவபெருமானது திருச்சடைக்கணுள்ள கங்காநதிபிறக்கும்.(நடு)

தெய்வநன்புயலாயவத்தீர்த்தத்தி

னுப்யுநெஞ்சினிருதுசென்றுடனேர்

வெய்யவெம்பிணியாவும்விளிந்திடு

மொய்யெனக்கதிசேசுருவருண்மையே.

இ-ன். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சத்த தீர்த்தங்களி
னும், உய்யவேண்டுமென்னும் மனத்துடன்சென்று இருதுக்கள்
தோறும் மூழ்கின்வர் உடைய மிக்க கொடிய நோய்களைல்லாம்
நிங்கும், அவர் விரைவின் முத்தியையடைவார், இது சத்தியம்.

அறையுமக்கிரியானபொருநைக்கோர்

சிறைவலாரிதிசைச்சந்திரகிரி

யுறையுமொண்புனற்றண்ணவியுண்டது

பொறைஞர்போற்றுமப்புண்ணியதீர்த்தமே.

இ-ன். சொல்லப்பட்ட சித்தமலைக்கணுள்ள தாமிரவன்னி
நதிக்கு ஒருபக்கத்திலே, கிழுக்கு திசையில் (இந்திர திக்கில்) சங்
திரகிரி இருக்கின்றது. நல்ல நீரினாது அருள் அதன்கண் உண்டு.

ககுசு

பழநித் தலபுராணம்.

சசிதீர்த்தம் என்னும் அது பொறுமையையுடைய பெரியோராற்
ஹிக்கப்பட்டது. (ங. 8)

தண்ணைந்திங்களோர்சாபத்திலுற்றுடற்
கண்ணதாங்கயரோகங்கடிதலா
லெண்ணருஞ்சசிதீர்த்தமென்றெங்கனு
முண்ணலங்கொடுரைக்கவிளங்குமே.

இ-ன். குளிர்ந்த சந்திரனைவன் ஒருசாபத்திற் பொருந்தி,
அதனு லுடவினிடத் துண்டாகிய கயரேரகத்தை (ஆங்குவந்து
பூசித்து) நீங்குதலால், மதித்தற்கரிய சந்திர தீர்த்தமென்று எவ்
விடத்து முள்ளவர்களாலும், மன அன்பினுற் சொல்வித் துதிக்
கும்படி விளங்காளிற்கும்.

சந்திரனுக்கு உண்டாகிய சாபமாவது - பிரமனது புத்திர
ஞகிய தக்கனென்பான் அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நடசத்
திரங்களாகிய பெண்களை மீன்று, அத்திரிமுனிவரின் புத்திர
ஞகிய சந்திரனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான். ஒவ்வோர்
தினத்தும் ஒவ்வோர் பெண்களுடன் வாழுமதல் வேண்டுமென்று
நியமத்தை விடுத்து, மிக்க அழகுடைய உரோகினி இடத்
தில் மோகங்கொண்டு அவளுடனே மருவியிருந்து மற்றவர்களை
யெண்ணுமல் இருந்தான். அந்த மடங்கதையர் சென்று தம்பிதா
வாகிய தக்கனிடம் முறையிட்டனர். அவன் சந்திரனை வர
வழைத்து நியதப்படி யிருப்பாயாகவென்று கூறினன். அவ்வா
றே சிலங்கள் இருந்து, பழையபடியே உரோகினி யிடத்தையே
விரும்பினன். அதனைத் தங்கதக்குப் பெண்கள் முறையிட்டு
வருந்த, தக்கன் சினங்கு கலைதேயக் கடவுது என்று சபித்தான்.
அச்சாபத்தை யிங்குவந்து பூசித்து நீக்கினை என்பது சரித்
திரம். (ங. 9)

வாலவிந்துவளரவளர்ந்திடுங்
கோலமேனிகுறையிற்குறைந்திடு

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

கஜன

மேலுமேர்ப்புனலெவ்வங்தொலைக்குநோய்
சாஹும்வெய்யபவழுந்தணிக்குமே.

இ-ள். பாலசங்திரன் வளருங்தோறும் தானும் வளர்ந்து விற்கும், அவனது கலைகள் குறையுங்தோறும் தானுங் குறையானிற்கும், அத்தன்மைத்தாய வேறேர் தீர்த்தமும் அத்தலத் துள்ளது. (அது தன்னின் மூழ்கினவரது) துண்பங்களை யெல்லாம் நீக்கும், நோயைக் கொடுக்கின்ற கொடிய பாவங்களையும் ஒழிக்கும். (நக)

துய்யழுரைணயிற்சௌனைதோய்ந்திடிற்
பையுரீர்கங்கைதோயும்பலனெய்து
மையமில்லையதகம்பலவுள்
. தெய்விகம்பலவுண்டச்சிலம்பினே.

இ-ள். சுத்தமாகிய பெளர்னிமை திதியிலே சௌனயின்கண் மூழ்கினால், துண்பங்களை நீக்குகின்ற கங்கை யாற்றின்கண் மூழ்கும் பலன் வந்து சேரும், இதற்குச் சங்கேதகமில்லை. அம்மலையின்கண் பெருமருந்துகள் பலவுள்ளனவாகும், தெய்வத்தன்மை கரும் பலவுள்ளன வாகும். (சங)

அதன் மருங்கிலென்றாழும்முவொடினேர்க்
குதவுஞானமதற்கொருசார்வைகுஞ்
சிதைவில்சூலசிருங்கத்தொர்வாவியற்
புதத்துறும்பல்புதுமைகணல்குமே.

இ-ள். அதற்குப்பக்கத்திலே சூரியதீர்த்த மூள்ளதாகும், அதன்கண் மூழ்கினவர்க்குச் சிவஞானத்தைக் கொடுக்கும், அந்தச் சூரியதீர்த்தத்திற்கு ஒருபக்கத்தில், அறிவில்லாத சூலசிருங்கம் என்னும் மலைக்கண் ஒருதீர்த்தம் அதிசயமாக வள்ளது, அது பல அற்புதங்களைக் கொடுக்கும். (சக)

ககு அ

பழநித் தலபுராணம்.

இனைக்குமக்கிரியினவடகீழ்த்திசை
துளக்கமின்றிநுமக்குமுன்சொற்றிடு
மளக்கரும்பிரமாசலமாங்கதன்
விளக்கமுற்றபலன்யார்விளாம்புவார்.

இ-ங். குவடுகள் பொருந்திய அச்சுல சிருங்கம் என்னும் மலைக்கு வடகிழக்குத் திக்கில், நடுக்க வில்லாமல் உங்களுக்கு முன்னர்ச் சொன்னா, அளவிட்டு அறிதற்கரிய பிரமமலை உள் எது. அம்மலையின் விளக்கங்கொண்ட நன்மைகளை யெல்லாம் எவர் விளம்புவார். (ச2)

ஆங்கணுச்சியினங்கரன்வைகுமீ
தோங்குபல்குகையுண்டவற்றின்னடுத்
தாங்கருப்பராசத்திவதிந்திடும்
பாங்கரிற்சித்தர்பண்ணுவார்நண்ணவார்.

இ-ங். அம்மலையி னுச்சிக்கண் விளாயக்கடவுள் வீற்றிருப்பார், அதன்மேல் உயர்வாய பலகுகைகள் உள்ளன, அக்குகைகளின் நடுக்குகையுள் உலகங்களை யெல்லாங் தாங்குகின்ற அரிய பராசத்தி வீற்றிருப்பள், அதனிடத்தே சித்தர்களும் தேவர்களும் அடைந்து வசிப்பார். (சந)

சிற்பராபரைதீர்த்தமுமாதவர்
சொற்பராவன்னதீர்த்தமுஞ்சூழுமா
னற்பராபரையைத்தொழுநான்முகன்
சற்பராயனெனுமுருச்சார்ந்தரோ.

இ-ங். ஞானவடிவாகிய பராபரைதீர்த்தமும், பெரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் சொற்களாற் றுதிக்கின்ற அன்னதீர்த்தமும் சூழ்த்திருக்கும், பிரமதேவர் நாகராச வடிவங்கொண்டு, சிறந்த பராசத்தியை வணங்கினார். (சச)

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

கக்கூ

அன்ன தீர்த்தம்படிந்தைங்கரற்பராய்ச்
சினினமயப்பரையைப்புரைதீர்த்தமு
மன்னுமானலங்கொண்டுவந்திப்புவ
ருஞ்னருங்கதியெய்துவருண்மையே.

இ-ள். அன்ன தீர்த்தத்திலே முழுகி, ஜங்து திருக்கரங்களை
யடைய விளாயகக் கடவுளைத் துதித்து. ஞானமயமாகவுள்ள பரா
சத்தியை யொத்த பரைதீர்த்தமும் நிலைபெற்றிருக்கும், நன்மை
கொண்டு பூசிப்பவர், நினைத்தற் கரிய முத்தியை யடைவர். இது
சத்தியமே யாம். (சரு)

பூரணையிற்புகர்மகமெய்துநா
ஓரைணயமுன்சொற்றவியற்கையிற்
சீரைணயுஞ்சிவையைவழுத்திய
பாரைணயர்ப்பரபதம்பற்றுவார்.

இ-ள். பெளர்ணிமை திதியிலே வெள்ளிக்கிழமையிலே மக
நடசத்திரம் வந்த காலத்தில், அழகானது பொருந்த முன்னர்ச்
சொல்லப்பட்ட விதியால், சிறப்புப் பொருந்திய உமாதேவி
யாரைப் பூசித்த தொண்டர்கள் மேலான முத்திப்பேற்றையடை
வார். (சக)

அரவெனச்சதூர்வேதனமர்தலாற்
பிரமவொண்கிரிப்பேர்பெற்றுயர்ந்தது
மரபினோர்புடைமற்றெருருவெற்பின்மேற்
பரவுதெய்விகப்பன்மடுவண்டாரோ.

இ-ள். நான்கு முகங்களை யடைய பிரமதேவர் பாம்புருக்
கொண்டு அம்மலையி னிருத்தலால் அழகிய பிரமமலை யெனப்
பெயர்கொண்டு உயங்வுற்று விளங்கியது, முறைமையடைய ஓர்
பக்கத்திலேயுள்ள வேரேர் மலையின்மேல் (யாவரானும்) துதிக்
கப்படுகின்ற தெய்வத்தன்மை யடைய பலமடுக்கள் உள்ளன. ()

கள0

பழநித் தலபுராணம்.

முற்றுகொற்றவர்முற்றுணர்கேள்வியர்¹

பற்றுநீத்தவர்பாங்கரிற்பற்றுவார்

மற்றதன்றென்குணக்கில்வராகமா

வெற்புதக்கிளுளதரிவெற்பரோ

இ-ன். கடந்த வெற்றியையுடைய அரசர்களும், எல்லாவற் றையும் அறிந்த கேள்வியில் வல்ல ஞானியரும், இருபற்றுக்களையும் விட்ட முனிவர்களும் பக்கங்கடோறும் இருப்பார், அதற்குத் தென்கிழக்கிற் பெரியவராக மலையளது, அதற்கு வடக்கே நாரா யணகிரி யுள்ள தாகும். (சஅ)

காசைவண்ணன்கபிலையுருவுகொண்

டோசைதீர்சத்ததீர்த்தத்திலைன்கரை

யாசைதீர்சித்தரும்பர்க்கருணல்கிப்

பூசையிசைனப்போற்றிப்புரிந்திடும்

இ-ன். காயாம் பூவண்ணராகிய திருமால் பசுவருக்கொண்⁴, ஒலிமிக்க சத்ததீர்த்தத்தின் அழகிய கரையின்கண் ஆசைமிக்க சித்தருக்கும் தேவருக்கும் அருளைக் கொடுத்து, சிவபெருமானைத் துதித்துப் பூசைசெய்யானிற்பர். (சக)

மாயன்வைகவினுற்பெருமாள்கிரி

யாயதந்தவசலத்துதக்கினிற்

சேயசத்திசிவகிரிரண்டுளா

மேயவற்றுச்சொல்வாமினிமேலரோ.

இ-ன். திருமால் பசுவடிவங்கொண்⁴ இருத்தலினால் அம் மலைக்குப் பெருமாள் கிரி என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. அந்த மலைக்கு வடக்கிற் செவ்வியசத்திகிரி, சிவ மலையென இருமலை யுள்ளன, அவற்றின் பெருமையை யினிமேற் சொல்லுதும். (நூ)

குகராசலத்தொல்வாங்கூறா

வேகரானவருக்கெளிதோவுமை

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

களக

பாகராரமென்றேதப்பயன்பெறு

நாகராயனவிற் றினவிற்றுமே.

இ-ள். பன்றி மலையின து பழைய வளங்களைச் சொல்ல, ஒரு நாவடையர்க்கு எனிதாகுமோ, உமாதேவியை ஒரு பாகத்தி னுடைய சிவபெருமான து ஆரமென் றசொல்லுதற்குரியபயனைப் பெற்ற நாகராசனுகிய ஆதிசேடன் சொன்னாலுஞ் சொல்லப்படுமோ.

(நுக)

வன்றிறற்பன் றிமால்வரைச்சாரலி

ஞென்றுமுத்தரத்துள்ளதுதென்றலங்

கன்றுலாங்கண்ணிகாரவனந்தனிற்

கொன்றைநாறுங்குறிகுய்யமென்பவே.

இ-ள். வலிமை மிக்க பெரிய வராக மலையின் பக்கத்தில், பொருந்திய வடதிசைக்க னுள்ளது, தென் றற் காற்றுகியகுழவி தவழுகின் ற கன்னிகார வனமேயாம், ஆங் குள்ள கொன்றைப் பூநாறுஞ் சிவலிங்கம் குய்யவிங்க மெனப்படும்.

(நு2)

அரியபன்றேழுமுமவிவிங்கத்தையுட்

பரிவினேத்திப்பணிந்தருச்சித்தவர்

தெரிவருங்கதிசேர்குவர்தின்னமே

தூரியமாதவிரென்றனன்குதனே.

இ-ள். தூரிய நிலையை யடைங்க முனிவர்களே, விட்டு னுபிரமன் என்னு மிருவராலும் வணங்கப்படுகின்ற அவ்விலிங்கத்தை மனத்தின்கண் அங்குடன் துதித்து வணங்கிப் பூசித்தவர், அறிதற்கரிய மேற்கதியை யடைவர், இது தின்னணம் என்றார் சுதமுனிவர்.

(நு3)

நதியுற்பவித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—உஎஅ.

ஷ
சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

எட்டாவது,

கன்னிகார வனச் சருக்கம்.

அறுசிர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சருதிவேதியர்சூதனைத்துதித்துநீர்

சூழ்புவியிருள்சீக்கும்

பரிதிபோலுளவிருள்கெடவிமைத்தசெம்

பரிதிநிபகர்காதை

பெருகுமின்சவையமிழ்தினைக்கருணையாற்

பெட்புறவினிதூறு

மிருசெவிப்புலனுகர்வதற்குவகைதூத்

தின்னமும்விழைகின்ற.

இ-ள. வேதங்களில் வல்ல முனிவர்கள், சூதமுனிவரைத் துதித்து, நீராற் சூழப்பட்ட இப்புமியின்க ஞானளையழிக் கும் சூரியனைப்போல, எமது உள்ளத்தின்க ஞானள அஞ்ஞானமாகிய இருள் அழியும்படி பிரகாசிக்கின்ற சிவந்த சூரியனைகியநீர் சொன்ன கதைகள், சரக்கின்ற இனிய சவையாகிய அமிர்தத்தை அருளாலே விரும்பும்படி நன்றாக ஊறுகின்றன, அதனால் எமது செவிகளாகிய புலன்கள் அதனையுண் ஞுவதற்கு மகிழ்ச்சி சிறந்து இன்னும் கேட்க விரும்புகின்றன. (க)

கன்னிகார வணச் சருக்கம்.

களை

புனிதமாதவபொங்கொளியிலிங்கமோன்

• ருளதுபோற்றினருள்ளாங்
கனியுமாறுபேரின்பமேதருமெனக்
கழறினைபவனோயிற்

அனியுருதியாமறியுமாறதனது
பெருமையைத்துக்கார்க்க
நனிவிழைந்துரையெனத்தொழுதார்பெற
நவிலுவானெதிர்போற்றி.

இ-ன். பரிசுத்தமுடையதவத்தையாற்றுஞ்சுதமுனிவரே!

யிகுஞ்த பிரகாசமுடைய சிவலிங்க மொன்றிருக்கின்றது, அது
தன்னையடைந்து பூசித்தவர்களது மனங்குழையும்படி பெரிய
முத்தி யின்பத்தைக் கொடுக்குமெனச் சொல்லி யருளினிர், நாங்
களும் பிறவியாகிய பிணியாற் பயப்படாது அதனை யறியும்படி,
அப்பெருமையை யெங்கள் குற்றத்தைப் போக்குமாறு மிகவும்
விருப்புற்றுச் சொல்லீராக வென்று (முனிவர்) வணங்கினார்,
அதனை யவர் பெறும்படி எதிரிலிருந்து துதித்து சொல்லத்
தொடங்கினார்.

(ஆ)

மருளிலிங்கநீருளம்புரியாதுமா

தவம்புரிந்துயர்ஞானத்

தெருளிலிங்கதுவீதனும்பான்மறை

தெரிவருஞ்சிவருப

வருளிலிங்கமற்றதன்றிறமறைகுத

லறநெறித்தெனவேசிற்

பொருளிலிங்கனெஞ்செழுதிமுன்பார்த்தபின்

கேண்மெனப்புகல்கின்றூன்.

இ-ன். (முனிவர்களே) நீவிர் மயக்கத்தில் நுமது அறிவை
விடாது, பெரியதவத்தைச் செய்து, சிவஞானமாகியதெளிவில்,

கங்க

பழநித் தலபுராணம்.

அது இது என்று பலவகைப் பட்ட வேதங்களிலுள்ள சொல்லுதல் தருமலதிப்பட்டதாகும் என்று, ஞானப் பொருளாகிய குறியைத் தம்மனத்தின்க ஜெமுதி அதனைத் தரிசித்து பின்கேளுங்க என்று சொல்வராயினர் (சுதமுனிவர்.) (ஏ)

அண்ணலுக்குநஞ்சருத்தலிற்பத்திராந்
தாங்குதலறனென்ன
வெண்ணருந்தவமிழைத்திருநிலத்தின்மீ
தெறிதிரைப்பாலாழி
விண்ணெடுங்கிரியுருவெடுத்தாங்கொளி
விளங்கவேதியர்விண்ணே
ருண்ணிகழுத்தமாமறைப்பிழம்பெனாநிமிர்ந்
தோங்குமோர்வேதண்டம்.

இ-ங். சிவபெருமானுக்கு நஞ்சினை யுன்னக் கொடுத்தமையால், நாம் அன்பு கொண்டு அவரைச் சுமங்திருத்தலே தருமாகும் என்றுமதித்தற் கரிய தவத்தைச் செய்து, பெரிய பூமியின்மேல், திரையெறிகின்ற பாற்கடலானது, ஆகாயமளவுநீண்ட மலை வடிவைக் கொண்டு இருந்தாற் போல, வெள்ளொளியாற் சிறந்து, அந்தணர் தேவர் என்னு மிவரது மனத்தின்க ஞூள்ள பெரிய வேதசாரத்தைப் போல ஓங்கி விளங்கும் வெள்ளிமலை.()

அந்தநீளவரைச்சிகரியிலாயிரங்
கோடியாதவரொன்றுய்
வந்துதித்தனசினகரத்தரியயன்
வானவர்முதலேனோர்

கண்ணிகார வனச் சருக்கம்.

களரு

முந்துறச்சிரமிசைகரமுகிழ்ப்பவெண்

முடங்குழையிமரன்குழ்
தந்தமாமணியாசனத்திறைவியோ

டிருந்தனன்றனிநாதன்.

இ-ன். அந்த வெள்ளி மலையின் உச்சியில் ஆயிரகோடிகுரியர்
கள் ஒன்று சேர்ந்து உதயஞ்செய்தாற் போன்ற கோயிலின்கண்,
விட்டுணு பிரமன் தேவர் முதலாயினேர், முதன்மை பொருங்தத்
தந்தலையின்மீது கைகூப்பி யஞ்சவிக்க, வெள்ளிய பிடர் மயிரினை
யுடைய சிங்கங்களாற் ரூங்கப்பட்ட சிறந்த இரத்தினாசனத்தி
னிடத்து; ஒரு முதல்வராகிய சிவபெருமான்உமாதேவியாரோடும்
வீற்றிருந்தனர். (ட)

அருளூருப்பொலிநந்தியெம்மடிகள்கைப்

பிரம்பொலியவைநாப்பன்

டெருளுநெஞ்சினன்சுராக்ருச்சென்றெற்திர்

தாழ்ந்தெழுந்தனன்சென்னி

மருமலர்க்கரங்கூப்பினனிருகண்ணீர்

வாரநுவியின்மூழ்கி

யுருகிநன்பரவசத்தடைத்தனன்விதித்

தொருவனதடிபோற்றி.

இ-ன். திருவரு ஞருவாற் பொலிந்து விளங்கும் எமதுஅடிக
ளாகிய திருந்தி தேவரது கையின்க னுள்ள பிரம்பு விளங்கும்
சபையின் உடலே, தெளிந்த மன த்தை யுடையராய்தேவகுருவான
வியாழபகவான் எதிர் சென்று (சிவபெருமானை) வணங்கி
யெழுந்து, தலையின்கண் வாசனை பொருந்திய தாமரை மலர்
போன்றகைகளைக் குவித்து, இருகண்களி னின் றும் நீர் அருவி
கையப்போலப் பொழிய அதின் முழுகி, மன முருகிச் சிறந்த பர
வசப்பட்டு, பின் விதித்து ஒப்பற்ற முதல்வராகிய சிவபெருமா
னது திருவடிகளையேத்தெடுத்து. (க)

கனசு

பழுநித் தலபுராணம்.

குறிகுணங்களாயினையவையொழிந்ததனை

கோதின்மாமறைச்சென்னி

யற்பழும்பொருளாயினையறிவதற்

கரியையாயினைமூல

நெறியினின்றகன்றனையுயிர்தொறுந்தொறுந்

தருப்பணாநிழல்போலச்

செறியதின்றனையிறைவநின்றிருவளச்

செயலறிகுநர்யாரே.

இ-ன். குறியுங் குணங்களு மாயினீர், அவை யொழிந்தீர், குற்றமில்லாத பெரிய வேத சிரசின்கண் அறியப்படும்பழும்பொருளானீர், பசுபாச ஞானங்களா ஒண்டவதற்கு அருமை யடையராயினீர், எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரண மாகநின்று, அதுவுல்லவாகவும் நின்றீர், ஆன்மாக்கடோறும் கண்ணுடி விம்பம்போல அதுவதுவாகக் கலந்துநின்றீர், தலைவரே! தேவரீரது திருவருட்டன்மைகளை யாவரறிய வல்லவர்.

(எ)

அற்புதத்தினைமனுதிகட்கனுகொனு
வருவருவென்னின்றுய்.

முற்புரிந்தமுத்தொழிலினைதொழில்புரி
மூவராயினைமூவாய்

சொற்பொருட்டெரிவோருளந்தெரிந்தனை
சுக்குமதுவத்தோய்

சிற்பரஞ்சுடருருவநின்றிருவளச்
செயலறிகுநர்யாரே.

இ-ன். ஆச்சரிய குணமுடையரானீர், மனமுதலிய கருவிகால் அறியப்படாத அருவவடிவும் உசுவமுமாகநின்றீர், முதலிற் செய்யும் படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென்னும் முத்தொழில்

கன்னிகார வனச் சுருக்கம்.

களை

மூலையீர் அத்தெரியில்களைச் செய்தற்கு மும்மூர்த்திகளாயினீர்,
முஹாததன்மையரே ! சொல்லும் அதன்பொருளும் அறிந்தவ
ரது மனத்தா லறியப்பட்டவரே ! அணுவிற்கு அணுவாகியும்
மகத்திற்கு மகத்தாகியும் இருக்கின்றவரே ! ஞானமாகிய பெரிய
சோதிவடிவரே ! தேவரீரது திருவருட் செயல்களை யறிவோர்
யாவர்.. .

(அ)

எனத்துதித்தருட்கடைவிழியேற்றிமை

யவர்குருத்தொழுமேல்வை

மனத்துதித்தபேரேன்பின்னொருபுறம்

வாழ்ந்திருப்பவள்வானேர்

சினத்ததீப்பொறியுமிழ்சிறுகட்பெரி

யகிம்புரிக்கோட்டுக்

கனத்துதிக்கைமாவியானீவீழுரியினன்

களைகழற்பதம்போற்றி.

இ-ன். என்று இவ்வாறு துதித்துத் திருவருட் கடைக்கண்
பார்வையை விரும்பித் தேவகுருவாகிய வியாழன் துதிக்குங்
காலத்தில், அடியவரது மனத்தின்கண் தோன்றும் பெரிய அன்
புருஷானவளும், சிவபெருமானது ஒருபக்கத்து வாழ்ந்திருப்பவ
ளும் ஆகிய உமாதேவி, தேவர்மீதுள்ள கோபத்தினால் அக்கினிப்
பொறிகளைக் கத்கும் சிறியகண்களையும் பெரியகிம்புரிப் பூண
ணிந்த கொம்பரையும், மேகம்போன்ற துதிக்கையையும் மதியக்
கத்தையுமடைய கயாசரன் என்னும் யானைத்தோலை யுடைய
சிவபெருமானது ஒவிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளைத்
துதித்து.

(க)

எழுசிரிக்கழுநேடிலஷ யாசிரியவிநுத்தம்.

பாலலோசனமான்முதலியர்கடம்பருவம்

வீயினும்வீயாக

காலநாலநால்வேதமோதுபீதகன்

கழறியவற்றுட்

களறு

பழநித் தலபுராணம்.

ஸேக்குமவருவினையெனங்கினைத்துதித்தது

தோமாறுன்

றேலவோதெனவிரண்டுமோர்தொடர்புகொண்டிருக்கு
மென்றனனெந்தை.

இ-ன. நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே ! விட்டனாலும் முதலிய
தேவர்களது ஆயுள்முடிந்தாலும் அழியாதயமனுக்கும்யமனுமிருப்
பவரே ! நான்கு வேதங்களையு மோதியுனர்ந்த வியாழன் தோத்
திரஞ் சொன்னவற்றுள், தூலம் சூக்குமம் ஆகிய வடிவங்களை
யுடையாய் எனத் தேவரீரைத் துதித்ததைத்த தெளியமாட்டேம்,
மாறுபாடில்லாமல் அதனையறியும்படி திருவாய் மலர்ந்தருள
வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, (சிவபெருமான் கூறுவார், நங்
கையே !) அவ்விருவகை யுருவம் ஓர் சம்பந்தத்தைக் கொண்
டிருக்கு மென்றுசொன்னார். (க0)

எஃசீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

துண்டவெண்பிறைதுதவிகேட்டிறைஞ்சித்
துணைவசுக்குமதூலமென்றிரண்டுங்
கொண்டதோர்தொடர்பென்றனைபிரித்துக்
குவலயத்தருச்சிப்போர்க்கருள்வாய்
விண்டெனக்கிரிமுழுவதுங்கொள்குவம்
விளங்குகோபுரஞ்சிகரமும்பலிது
மெண்டருங்கிருப்பீடமதியாவு
விலங்குதூலமாமிவிங்கமற்றவையே.

இ-ன. பாதிச் சங்கிரன்போன்ற நெற்றியை யுடைய உமா
பிராட்டியார் அதனைக்கேட்டு, வணங்கி, நாயகரே ! சூக்குமம்
தூலம் என்னும் இரண்டும், தேவரீர் கொண்டதாய் ஒரு சம்பந்த

கன்னிகார வணச் சருக்கம்.

கங்கூ

முடைய வடிவென்று திருவாய் மலங்தருளினீர், பூமியின்கணவற்றைத் தியானித்துப் பூசிப்பவர்க்குக் கிருபை செய்வீர்! ஆகாயத்தைப்போல மலைமுழுவதையும் கொள்ளுவேம், கோபுரங்களுஞ் தூயியும் பலியிடுகின்ற மதிக்கத் தகுட்த அழகிய பலிபீடமும் ஏனையவைகளும் ஆகிய அவையெல்லாம் விளங்கானின்றதூல விங்கமெனப்படும்.

(கக)

அவ்விலிங்கமற்றே நூல்வகைத்தாகுமற்

றவற்றுண்மற்றே ரூரூகாரணமின்றிச்

செவ்விபெற்றே ரூரூசடர்க்கிரிவடிவந்

திகழுங்குபாதலக்கிழின்வேரோடிப்
பெளவநீணிலத்தருட்கொழுந்துருவம்

படைத்துநாவிரண்டொன்றெனுமியல்பிற்

சைவநன்னென்றித்தலைசிறந்தொன்றுய்த்

தயங்கியோங்கொளியாயதுசயம்பு.

இ-ன். அத்தூல விலிங்கம் ஏழுவகைப்படும். அவைகளுள் வேறுதமக்குக் காரணமொன்று மில்லாமல், அழகுகொண்டு ஒய்பற்ற ஒளிவடிவமுள்ள மலையாகவிளங்கிப் பாதலலோகத்திற்கும் அப்பால் வேரோடிச் சென்று, கடலாற் சூழப்பட்ட கீண்ட பூமியின்கண் திருவருட்கொழுங்கு உருவைக் கொண்டு, நான்கு, இரண்டு ஒன்று என்னுட் தன்மையால் சிவசம்பங்கமுள்ள சித்தாங்க நன்மார்க்கத்தின் விளங்கப்பெற்று ஒன்றுயிலங்க, மிக்க சிரகாசமுடையது சுயம்புவிங்கம் ஆகும்.

(கட)

இலங்குமச்சிவகிரியினிலொருபோ

தேனுநீப்பரிதெனவுறைகுவம்யாம்

விலங்கலஞ்சுடர்ச்சிகரிவான்கொழுங்கு

மேவருங்குறித்தவிங்கம்

கறு

பழநித் தலபுராணம்.

புலன்களைந்தையுங்களைந்தொருங்குணர்ந்த
பொதியமாழுனிமுதலமாழுனிவர்
தலங்களைந்கணும்வழிபடல்புரிவான்
சாரிவிங்கமல்தாரிடவிங்கம்.

இ-ங். விளங்கானின் ற அச்சிவலிங்க சொருபத்தில் ஒருகண் மேனும் நீக்கமின்றி யாம் சாங்கித்தியரா யிருப்பேம். விலகி விட டொளிரும் முடியாது ஆகாயத்தி னுச்சியின்காறுஞ் செல்லுஞ் ஜிவலிங்கம் தைவிகவிங்கமாகும், பஞ்சப் புலன்களையும் வென்று பரசிவத்தை யுள்ளவாரறிந்த அகத்தியர்முதலிய சிறந்த இருடு கள் தலங்களைவிடத்து வழிபாடுசெய்து தாபித்தது ஆரிட விங்கமாகும்.

(கங)

செய்யதாமரைக்கிழவனுந்துளபத்
தெரியன்மார்பனுங்குவிசனுஞ்சராம்
வெய்யசோற்றயித்தியருமற்றையரும்
வேணவாவுறல்காண்வரவிங்கம்
பையமாமனுமதவியநிருபர்
வழிபடுங்குறிமானிடலிங்க
மெப்யராகியெனேர்பெறநிறுவி
யலரிடுங்குறியதுநரவிங்கம்.

இ-ங். சிவந்த தாமரை மலரின்மே விருக்கும் பிரமனும் துழாய்மாலையைத் தரித்த திருமாலும் வச்சிராயுதத்தையடைய இங்கிரனும் தேவர்களும், கொடுஞ்சோற்களை வசனிக்கின்ற அசரர்களும் ஏனையகணர்களும் விருப்பத்துடன் தாபித்தது காண விங்கம், பூமியின்கண் சிறந்த மனுமுதலிய சிறந்த அரசர்களாலே தாபித்து வழிபடுப்பட்ட இலிங்கம் மானிடலிங்கமாம், அறி வுடையவரான மற்றைய நரர்களால் நிறுத்திப் பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கம் நெவிங்கமாகும்.

(கச)

கண்ணிகார வனச் சருக்கம்.

கடுக

உமிர்பிரிந்திடுங்களேபரங்கழிய
 வுண்டுதேதக்குமொள்ளோரிதவழ்கானி
 னியமமுற்றுயர்சினகரங்கோலி
 நிறுவுமக்குறிமயானநீடிலிங்கங்
 கயனெடுங்கண்டீருபருவங்
 கழிந்தபின்பதிற்கவினிவீற்றிருப்பேம்
 பயில்வெகாண்டமுன்பகர்சயம்புவினீ
 பரிந்துவந்தனைபுரிந்திடுகென்றுன்.

இ-ன். ஆன்மாநிங்கிய பினங்கள் முழுவதையும் இல்லையென் அும்படி உண்டு ஏப்பமிடுகின்ற மிக்க அனல்பொருந்திய இடு காட்டில் நியமாகவுள்ள கோயில்செய்து, தாபிக்கின்ற இலிங்கம் நீண்ட மயானவிங்கமெனப்படும், கயன்மீன்போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்ணே! பன்னிரண்டுவருடங் கழிந்தபின்பு அவ்விலிங்கத்தில் அழகுடன் வீற்றிருப்பேம்; யாம் இடைவிடாது விற்றிருக்கின்ற சுயம்பு விங்கத்தின்கண் நியன்புற்று வழி பாட்டைச் செய்க என்று (சிவபெருமான்) திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இங்நூலாசிரியர் சுயம்புவிங்கம், தைவிகவிங்கம், ஆரிடவிங்கம், காணவிங்கம், மாணிடவிங்கம், நரவிங்கம், மயான இலிங்கம் என எழுவகைப்படுமென்று கூறியுளார். இவை யாகம விரோதமாகவின் இச்செய்யுள் பதிப்பித்தவரது செய்கையா னேர்க்கத பிழைபோலும். சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட சிவவிங்க விதியைக் காட்டுவாம்.

இலீஷ்கம் ஏழுவகைப்படும். அவையாவன—பரார்த்தவிங்கம், சுயம்புவிங்கம், காணவிங்கம், தைவிகவிங்கம், ஆரிடவிங்கம், மானுட விங்கம், கணிகவிங்கம் (கஷ்ணிகவிங்கம்) என்பனவாம். அவற்றுள்,

(க) பசார்த்த லீஷ்கமாவது—சிவபெருமான் மகாசங்கார காலம் வரையும் சாக்னித்தியராயிருஞ்சு ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்

காடு

பழநித் தலபுராணம்.

கிரகிக்கப் பெறும் இவிங்கமாம். இது தாவரவிங்கம், திரவிங்கம் எனவும் பெயர் பெறும்.

(ட) சுயம்பு லீங்கமாவது—தானே தோன் ரியது.

(ஞ) காணலீங்கமாவது—விநாயகர், வைரவர், வீரபத்திரர் சுப்பிரமணியர் முதலிய சிவகணுதிபர்களாலும் கணங்களாலும் தாபிக்கப்பட்டது.

(ச) தைவிக லீங்கமாவது—விட்டுனு, பிரமன், இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது.

(டி) ஆரிட லீங்கமாவது—அகத்தியர், புலத்தியர், நாரதர், அத்திரி, வசிட்டர், விசவாமித்திரர், காசிபர், வாமதேவர், பிருகு முதலாய முனிவர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது. அசரர் இராக்கதர் முதலினாலும் தாபிக்கப்பட்டதும் இதுவே.

(கு) மானுட லீங்கமாவது—மனு முதலிய அரசர்களாலும் அறிவுடைய கண்ணர், பரசுராமர், இராமர் முதலாயினாலும் தாபிக்கப் பட்டதாகும்.

(ஏ) கணிகலீங்கமாவது—பூசித்தவுடன் விடப்பட்டிவிங்கம் இது மன் அரிசி. அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண் ணைய், உருத்திராக்கம், சந்தனம், கூர்ச்சம், புட்பமாலை, சருக் கரை, மா எண்ணும் பண்ணிரு பொருள்களு ளொன்றுற் செய்யப் படுவது.

இவற்றுள் க்ஷணிகவிங்கத்தி னுயர்ந்தது மானுடவிங்கம். மானுடவிங்கத்தி னுயர்ந்தது ஆரிடவிங்கம். அதினுயர்ந்தது தைவிகவிங்கம். அதின் உயர்ந்தது காணலிங்கம். அதினு முயர்ந்தது சுயம்புவிங்கமாம். இவ்வாறு விம்பாகமம், காமிகாகமம், வாதுளாகமம், காரணகமம், சுவாயம்புவாகமம், சந்தான ஆகமம், சர்வோத்தமமுதலிய சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்டன. (கடு)

கண்ணிகார வனச் சருக்கம்.

காடு

நீலவாட்கணியுளங்குமிழ்த்திறைவ
 நினைச்சயம்புவிலருச்சனைபுரிவா
 னேலவோர் தலனருள்கெனத்தென்பா
 லேனமால்வரைமூவிருகன்னற்
 கோலுமுத்தரங்கொங்குநீள்வனத்திற்
 குரவனுந்துளவனும்புரிகின்றதவத்தான்
 மூலமாயுதித்தனமவணைய்தி
 முயன்றுவந்தனைபுரியெனமொழிந்தான்.

இ-ள். கருநிறமுடைய வாளாயுதத்தை யொத்த கண்களை
 யடைய உமாதேவியார் மனங்குவிந்து, இறைவனே ! தேவ
 ரீரைச் சுயம்புவிங்கத்தில் அருச்சனை செய்யும்படி தகுந்த வொரு
 தலத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க,
 தென்றிசையிலே பெரிய வராக மலைக்கு ஆறுநாழிகை வழி
 கொண்ட வடக்கில் கண்ணிகார வனத்திலே பிரமனும் விட்டுணு
 வும் முன்செய்த தவத்தினாலே மூலகாரணமாகத் தோன்றி யுள்
 வேம், மாதரசே நீ யல்விடஞ்சென்று வழிபாட்டைச் செய்வா
 யாக வென்றார்.

(கசு)

கலீநிலைத்துறை.

கேட்டானுமைமீளவுங்கேழலைப்போற்றிமாலுங்
 தாட்டாமரைச்செல்வனுந்தாழ்ந்துதவங்களாற்றி
 வேட்டாயிடையுய்ந்தாரெனக்குவிரித்துவாக்காற்
 காட்டாயெனக்கார்மிடற்றெந்தைகழறுகின்றன்.

இ-ள். உமாதேவியார் கேட்டுப் பின்னரும் வராகமலைக்க
 ணைமுந்தருளும் சிவபெருமானைத் துதித்து, விட்டுணு மூர்த்தி
 யும், நாளத்தையடைய தாமரைமலரின்மீதுஇருக்கும் பிரமனும்
 வணங்கித்தவங்களைச்செய்து, என்னவரத்தை விரும்பி அல்லி

காச

பழநித் தலபுராணம்.

தத்திலைடெந்து உய்க்கனர் அதனை யளியாள்கிய எனக்கு விரி
வுபடுத்தி, தேவரீர் திருவாக்காற் காட்டியருளுதிர் என்று பிரார்த்
திக்க, சிவபெருமான் கூறுவாராயினார். (கங)

கேளாயதுமுன்புகிரேதாயுகத்தில்வையங்
தாளாலஜாந்தோ னுலகந்தருமாறுநாபி
நாளார்நவினத்திடைநான்முகனைப்பயந்து
மூனாரணத்துட்பொருளாகியமூலநல்கி.

இ-ள. உமைமேயதனைக் கேட்பாயாக, கிருத யுகத்திலே,
மூழியைத் தனது கால்களால் அளந்த விட்டுனு உலகத்தைப்
படைக்குமாறு, தனது உந்தியினுள்ள நாள முடைய தாமரை
மலரினின்றும் பிரமனைப்பெற்று, அன்பு மூனுதற்குரிய வேதத்
துட்பொருளாகிய முதற்பொருளை உபதேசித்து. (கங)

சார்வாய்வியாகிருதிப்பொருடானும்வீசிப்
பார்வானமுதலாயபடைத்தியெனப்படைத்தோ
னேர்வாய்மறைப்பொருள்யானைனுமுள்ளந்தோன்றிச்
சோர்வாய்க்கருத்தனகந்தையிற்றேயலுற்றுன்.

இ-ள. அதற்குத் துணையாகப் பிரிக்கப் பட்ட பொருள்
களின் இலக்கணங்களையும் உபதேசித்து, மூழி ஆகாயமுதலிய
வற்றைப் படைப்பாயாக வென்றுகூறுச் சிருட்டித்த பிரமன்,
தனிமைபொருள்திய பிரணவவேதங்களி னுண்மைப் பொருள்
நானேயென்னும் அது தன்மனத்திற்றேன் றப் பெற்றுச் சோர்
வுற்று, நானே பரம்பொரு ளென்னும் அகங்காரத்தில் முழு
கிணன். (கக)

ழூப்பானும்பூதம்யாவையும்பூத்தவண்ணங்
காப்பானுங்காப்பவைமுற்றுங்கடங்துநின்று

கண்ணிகார வனச் சருக்கம்.

காடு

நீப்பானுமீள்ளிற்தினிறுத்துவேதங்
கோப்பானுமநானேயென்றுரங்கொட்டினின்றன்.

இ-ள். பூதமுதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கின்ற வனும், படைத்தவாறு காக்கின்றவனும், காத்தவைக் களெல்லா வற்றையுங் தாண்டி நின்று அழிப்பவனும், திரும்பவுளிறுத்தி, பொருள்களை நிறுத்துகின்ற வேதத்தைப் படைக்கின்றவனும் நானே யென்று பிரமன் தன்மார்பைத் தட்டினின்றனன். (20)

தண்டாமரையோன்செயரூமரைக்கண்ணோர்ந்துட்
கொண்டான்குறிப்பிற்பிறந்தார்குழழுக்காதிரண்டி
ரண்டானவராயமதுகைடவரென்போ
ருண்டாய்மறையைக்கவர்ந்தேகினரோதைவேலை.

இ-ள். குளிர்ந்த தாமரை மலராசனஞ்சிய பிரமனது செய் கையைத் தாமரைக்கண்ணஞ்சிய திருமால் அறிந்து, அவன் அகங் காரத்தை யொழிக்க நினைந்தனன், அவன் மனக்குறிப்பின்படி அத்திருமாலது குண்டலங்களனிந்த செவிகளி னின்றும் மது, கைடவன் என்னும் இரண்டு அசரர்கள் தோன்றிப் பிரமனிடத் துள்ள வேதங்களைப் பிடிங்கிக்கொண்டு திரைகள் பொருந்திய சமுத்திரத்திற் சென்றனர். (25)

தோட்டின்கமலத்தன்றுழாய்ப்புயல்சொற்றிறம்பி
வீட்டின்பொருளாரண்நான்கையும்வேறுபோக்கிக்
கோட்டுந்திரநெஞ்சடைத்தாய்ப்பிறர்கொள்ளாளு
மீட்டும்பொருள்போக்குமகந்தையரென்னானந்தான்.

இ-ள். இதழ்களையடைய தாமரை மலராசனஞ்சிய பிரமன், துழாய் மாலையைத்தரித்த மேகம்போன்ற கரிய விட்டுணுவின் சொல்லைமீறி, முத்திப்பொருளை யுரைக்கும் வேதங்கள்நான்கை

காலை

பழந்தித் தலபுராணம்.

இம் தன்னினின் றும் பேர்கவிட்டு, உலோபமான் து நிலைத்தமன் முடையராய், அங்கியர் அபகரிக்க நாடோறும் தாங்தேஷிய பொருளைக் கொள்ளோ கொடுக்கும் அகங்காரிகளைப்போல வருந்தினான்.)

நானேபிரமப்பொருளொன்பதுநெந்துவேதன்
ரூனேதுதிப்பத்தளரேலெனத்தந்தவேலை
மீனேயெனத்தானவர்ச்செற்றுயர்வேதநான்கும்
நானேழ்நிலம்பண்டையினேங்கவழுங்கலுற்றுன்.

இ-ன். பிரமன் நானே பரப்பிரமம் என்று கொண்ட அகங்காரத்தினின் றும் நீங்கி, தாங்கவேதுதிக்க, விட்டுணு, பிரமனே வருந்தாதே யென்று அபயங்கொடுத்து, சமுத்திரத்துள் மீனுருவங்கொண்டு சென்று, அவ்வசரர் இருவரையுங் கொன்று, நான்கு வேதங்களையும், ஆகாயமுதவிய ஏழுலகங்களும் முன்னர்ப்போல விளங்கும்படி கொடுத்தான். (உ-ங)

ஆர்த்தானுவகைக்கடன்மூழ்கியறிவின்றாச
போர்த்தான்கரியோன்செழும்பொன்மூடிமீதுபோது
தூர்த்தானவனுயிரநாமமுஞ்சொல்லிச்சொல்லி
நாத்தான்றமும்பத்துதித்தானவைதீர்த்தியென்றுன்.

இ-ன். பிரமன் மகிழ்ச்சியாகிய கடலில் முழுகி யாரவாரித் தான், ஞானமாகிய வஸ்திரத்தால் தன்னை மூடினான், விட்டுணுவின் செழிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தின்மேல் புட்பங்களைத் துவினான், அத்திருமாலின் ஆயிரநாமங்களையுஞ்சொல்லிச்சொல்லி நாத்தமும்புபடத் துதித்தான் என்னுடைய குற்றத்தை நீக்குதி யென்று வேண்டினான். (உ-ங)

அவ்வாறுதுதித்தவளைக்கதிராழி தாங்குங்
கவ்வானவன்கையமைத்தெண்டிசைக்காவலரு

கன்னிகார வனச் சருக்கம்.

காளி

மெவ்வானுலகத்திமையோர்களும்பானுநியு
மோவ்வீவொருவன்றனைப்போற்றிடனேதுகின்றன.

இ-ன், அங்ஙனங் துதித்த பிரமனை, ஒளிபொருந்திய சுதாரி சனமென்னுஞ் சக்கரத்தைத் தரித்த திருமால்கையாலமைத்து, அட்டதிக்குப் பாலகரும் எந்த எந்த மேலுலக வாசிகளும் யானும் நீயும் ஒப்பாகாத தனிமுதற் பொருளாகிய நம்மைத் துதித்து வழிபடும் இடத்தைக் கூறுகின்றன. (2-ட)

நின்னுற்றெழுமூவோற்றெழுமாறுமைந்தீலமேனிப்
பண்ணகணையாய்ப்பகர்கென்றிடும்பாலனேடு
மந்நாள்டைந்தான்கருமாவரையந்தண்சார
ஏன்னுண்மலர்க்கோங்கவனத்தைமுன்னாலமுண்டோன்.

இ-ன். உன்னாலே தொழிப்பட்ட சிவபெருமானை நான் வணங்கும்படி, கரிய மேனியை யுடைய படங்கொண்ட சர்ப்ப சயனாரே (அவரிருக்கு மிடத்தைச்) சொல்லி யருஞ்சியென்று கேட்டபுத் திருஞன பிரமனுடன், முன்னர் மண்ணையுண்டதிருமால், வராக மலையின் சாரற்கு வடக்கேயுள்ள கோங்கவனத்தை யடைந்தான்.

தண்பாவின்மலர்த்தடங்கண்டதன்றண்ணாந்தீரத்
தெண்பார்வையோனைப்பணியாத்தவமாற்றுகென்று
வெண்பாற்கடற்றினவர்க்கொல்வினையிட்டமீனின்
பண்பாற்றவமாற்றினனீருட்படிந்துமாயன்.

இ-ன். குளிர்ந்த இடத்தில் மலர்கள் பொருந்திய தீர்த்த மொன்றுசெய்து, அதனால் தண்ணை விருக்குங்கரையின்கண் எட்டுக் கண்களையுடைய பிரமனை மீண்டிருந்து தவஞ்செய்த வென்று கட்டளையிட்டு, வெள்ளிய பாற்சமுத்திரத்தில் மது

காநி

பழந்தித் தலபுராணம்.

கைடவரைக்கொன்ற தொழிலைச் செய்த மீனுக்கு ஏற்ற தன்மையால் திருமால் (அத்தடாக) நீருக்குள் மூழ்கித் தவஞ்செய்தான். உழைத்தாரணமோதியெந்தாறமைத்துண்டிநீத்து விழைத்தாரனந்தம்பதப்போதில்விழைந்துகுல்லைத் தழைத்தார்ப்புயல்வண்ணானுந்தாமரைக்கண்ணியோனுந் திழைத்தார்தவமெண்ணைந்துநாள்வரத்தெய்வவாண்டில்.

இ-ன். இடைவிடாது வேதங்களையோதி, மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் பஞ்சப் பொரிகளையும், காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மார்ச்சரியம் என்னும் அறுபடககளையும் உள்ளடக்கி, உணவைவிட்டு, அளவில்லாத சூரியர்களைப்போன்ற ஒளியையுடைய பாததாமரையை விரும்பி, தழையிலை மாலை தரித்த மேகநிறத்தனையை திருமாலும், தாமரை மாலையை யணிந்த பிரமனும் தேவவருடத்தில் நாற்பது தினம் வரையும் தவத்தைச் செய்தனர்.

அருண சம்பந்தமான் பாடல்களையுடைமையான் வேதத் திற்கு ஆரணமெனப் பெயர்வந்ததென்ப. ஜங்கு ஆறு என்பன தொகைக்குறிப்புச் சொற்களாய், பொறிகளையும் உட் பகைகளையுங் கருதனின்றன. தேவவருடம் நாற்பதுநாள் எனவே மனுட வருடம் நாற்பது ஆண்டு காறுந் தவஞ்செய்தனர் எனக்கொள்க. பாதாளவித்தோங்கவினேஞ்கொளியாகப்பாரின் மீதார்சிவவிங்கவருக்கொடுமேற்குநோக்கிப் போதார்திருப்பாற்கடல்போலும்பொய்க்கவாயிற் காதார்குழைக்காரிக்கைகரட்சிவழங்கினேமால்.

இ-ன். காநிலணிந்த சூண்டலங்களை யுடைய உழையே, பாத வத்தினின் றும் முளைத்த மலையைப்போல, மிக்க஼ளியுடையதாக, பூமியின்மேல் சிவவிங்க வடிவங்கொண்டு, மேற்றிசைத் திருமுக

கண்ணிகார வனச் சருக்கம்.

காகு

முற்று புட்பங்க னிறைந்த திருப்பாற்கடலையொத்த தடாகத்தி
னிடத்திலே தோன்றி அவ்விருவர்க்குங் காட்சிகொடுத்தேம். ()
அஞ்சேலுருப்பாப்புருவாய்புத்தேளிர்யாங்க
ஞஞ்சேஞ்சிறியோமையான்பெரியோயையென்று
நஞ்சேறுருவந்தனையாற்றினிச்சநிச்சஞ்
செஞ்சேவடிபோற்றினரைபசித்திங்கண்முற்றும்.

இ-ன். அழகிய மீன்வடிவும் பாம்புருவுங் கொண்டவிட்டுணு
வும் பிரமனும் நாங்கள் உய்ந்தேம், சிறியேங்களாகிய எங்களையடி
மைக்கொண் டருள்வாய் பெரிய பொருளா யிருப்பவரேயென்று,
தம்மனத்தில் இம்மாண்புள்ள வடிவத்தைத் தியானித்து, நாடோ
றும் ஜப்பசிமாத முழுதும் செவ்விய சிவந்த எமது பாதங்களை
யருச்சித்தனர். (ங 0)

மழுவெள்விடைவந்தெதிர்கேண்மின்வரங்களென்னக்
குழைவந்திடுதானவர்ச்சிந்தியகோதுநீங்க
பிழையுள்ளனவாற்றினுளிற்பிழையாமையெற்குப்
பழுயோய்வரந்தந்தருளொன்றனன்பைந்துழாய்மால்.

இ-ன். (யாம்) இளமை பொருந்திய வெள்ளிய இடபத்தின்
மீது வெளிப்பட்டு எதிரில்வந்து (நீவிர் நினைத்த) வரங்களைக்
கேட்டிராகவென்று கூற, பசிய துழாய் மாலையைத் தரித்த விட்டு
உணு, பழும்பொருளே, குண்டலமுடைய அசுரர்களைக் கொன்ற
பாவும் அகலல்வேண்டும், குற்றமான செய்கைகளைச்செய்தாலும்
உன்னைப் பிழையாமை வேண்டும் இவ் வரங்களைத் தந்தருள
வேண்டுமென்றுன். (ங க)

நானென்னுமகந்தைகழிந்துணொரும்போற்றத்
தானன்னரளித்தியென்றுன்றுமரைத்தாமமார்பன்
மீனன்னரோக்கியிருவர்க்கும்விழைந்தநல்கி
யானன்னிகிலையோய்விலாமேவினமவ்விலிங்கம்.

கூட

பழந்தித் தலபுரணம்.

இ-ன. தாமரைப்பூ மாலையைத் தரித்த பிரமன் (எம்மைக் கேட்டதாவது) நான் என்னும் அகங்காரம் விடுபட்டுத் தேவ
ரீரைத்தினங்தோறுந்துதித்தலாகிய நன்மையைக் கொடுத்தருள்
வேண்டுமென்று கேட்டனன், மீன்போன்ற கண்ணையுடைய நங்
கையே, அவ்விருவர்க்கும் வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்து, யாம்
அந்த இவிங்கத்தில் ஒருகணமேனும் நீங்காதிருங்தேம். (உட)

ஆயும்பசந்தார்த்துளவோனுமம்போருகத்தி
னேயுஞ்சதூர்வேதனுந்தத்தமிருக்கைசார்ந்தார்
நீயும்புரிவந்தனைமுன்னர்நிகழ்ந்தவாற்றூற்
நீயோன்கரியரகவருங்கடிசெய்துமன்றே.

இ-ன. ஆராயப்பட்ட பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த திரு
மாலும், தாமரை மலரின்மே விருக்கும் பிரமனும் தங்கடங்கள்
இருப்பிடஞ் சார்ந்தார்கள், நீயும் முன்னர்ச் செய்தபடியே யாங்
குச்சென்று அருச்சனை செய்யக் கடவாய், அக்கினிசாட்சியாக
உன்னை அரிய திருமணஞ் செய்வேம். (உட)

கரியோன்வேதியன்புரிநாட்கனிந்துசிறியோமையாள்
பெரியோனென்பதனுலும்பிரமமாதவினுலும்
வரியோடுமதர்நெடுங்கண்மடநல்லாய்குறியையரு
ஞரியோர்தொழுவர்பெரியாஞ்சையநாயகனென்றும்.

இ-ன. கருநிறமுடைய திருமாலும் பிரமனும் பூசைசெய்த
நாளில் மனங் கனிக்து சிறியேமாகிய எங்களையாஞ்சுவாய் பெரி
யோனே என்று துதித்தமையாலும், பிரமப் பொருளாயிருத்தவி
னேலும், வரிகொண்டமதர்த்தநீண்டகண்களையுடையபெண்ணே,
அச்சிவவிங்கத்தை அவளுக்கு உரியரான பெரியோர்கள், பெரி
யாஞ்சையநாயகன் என்று எக்காலத்தும் தொழுவார். (உட)

கண்ணிகார வனச் சருக்கம்.

ககை

அன்றரிவராலெனவந்தனையாற்றலானுமய
னின்றுபாவுதலாலுநிகழ்கன்னிகாரவன
மென்றுமதுசபரபுரம்பிரமபுரமெனுநாம
மொன்றிவிரவியதுமுன்றுலகமெனவோதுதலும்.

இ-ன். அக்காலத்தில் விட்டனு மீனக இருந்து வணக்கத் தைச்செய்தலாலும், பிரமன் நின்று துதித்தலாலும், விளங்கா நின்ற கண்ணிகார வனம் என்னும் அத்தலம் சபரபுரம் பிரமபுரம் என்னும் பெயர் மூவுலகத்தும் பொருந்தி விளங்கினது என்ற சொல்லுதலும். (ஈடு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வென்றிவெங்கணிச்சிதாங்கும்விமலைமீட்டுநோக்கி
யென்றுணைத்தலைவழுமுன்னரிசைப்படதோர்மாற்றங்கொண்டு
நின்றெணைவதுவைசெய்வாய்நிரப்புகழுசையென்ற
தொன்றறவுணர்த்தென்றாள்பல்லுலகமீன்றவித்தகன்னி.

இ-ன். வெற்றிபொருந்திய கொடிய மழுப்படையைத்தரித்த
நிருமலராகிய பரமசிவைனப் பின்னரும் பார்த்து, எனக்கு ஓயக
ராகவுள்ள பதியே முன்னர்ச் சொல்லிய வார்த்தையை உறுதி
யாகக்கொண்டுள்ள இளியேணைத் திருமணஞ்சு செய்தருள்ளாய்,
ழுசையை நிறைவாக்கசெய்க. என்றதை ஒன்றும் விடாது அறித்
தருள்வீராக என்றாள் பல உலகங்களையும்பெற்றுக்காத்தகன்னிப்
பருவமுடைய உமாதேவி. (ஈசு)

தாழிருளோதிகேட்டிதாருகாவனத்துள்வைகி
வாழ்குநர்மறைநூற்கேள்விவறிபிறழுந்தாற்றினூர்தா
மூழ் முறைகுறியாரன்னேரொழுக்கம்வேறெழுழுக்கமாகப்
போழ்துமென்றுணரும்போழ்திற்போந்தனன்பூவைவண்ணன்.

இ-ன். தாழுந்த இருள்போன்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணே
கேள், தாருகா வனத்தின்கணிருந்து வாழும் முனிவர்கள் வேத
தூல் வழியைவிட்டு ஊழ்வழிகுறியாதவராய் ஒழுகினார், அவ

ககு

பழநித் தலபுராணம்.

ரொழுக்கத்தை நிக்குவேமென்று அறிந்தகாலத்தில் திருமால் சென்றுன். (ஙள்)

தாமரைக்கிழவனேனோர்சார்ந்தனரவ்வனத்தி
மூனிக்கணத்தரவேன்வியகம்பிரமத்தினாற்றுந
தோழுஹமாழுக்கம்பாற்சொற்றனர்தோழுதுபோனா
தேமலர்த்துளவோனந்தங்குறிப்பினாத்தெரிந்துகிறப.

இ-ன். தாமரை யாசனங்கிய பிரமனும் மற்றையரும் அத் தாருகவனத்தை யடைந்து, முனிவர் கூட்டங்கள் நாமே பிரமம் என்ற யாகத்தைச் செய்யும் குற்றமான ஒழுக்கத்தை நம்மிடத் துக்சொல்வி வனங்கிச்சென்றனர், தேன்பொருந்திய புட்பங்களாலாகிய தழாய் மாலையைத் தரித்த திருமால், நம்முடைய குறிப்பை யறித்துநிற்க. (ஙஅ)

விண்டவன்பாற்புன்மூரல்வினாத்தருட்கடைக்கண்சேப்பத் தண்டுழாய்ப்புயலுணர்ந்துதாபதர்வனத்துட்சேறல் [ம் கொண்டதுகுறிப்பென்றங்கை சூவித்தயல்பெயர்காற்கோல பண்டையையைந்திலொன்றுகொண்டகாபாவியென்ன.

இ-ன். வெளிப்பட்ட அன்பினுலே சிறு முறவல்செய்துதிருவருட் கடைக்கண் சிவப்ப யாம் இருத்தலைக் குளிர்ந்த தழாய் மாலையையணிந்த மேகம்போன்ற திருமால் அறிந்து, முனிவர் இருக்கும் தாருகாவனத்துட் செல்லுதலே யாங்கொண்ட கருத்தாகும் என்று தனது கையைக் குவித்துப் பக்கத்திற் செல்லும் முன்னர்த்திருவருவும் இருபத்தைந்தனு வளான்றுய பிக்காடன மூர்த்தியாக,

இருபத்தைந்து வடிவங்களாவன:—சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாருடர், சபாபதி, கல்யாணசுந்தரர், பிக்காடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராளி, சலங்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், அரியர்த்தர், அர்த்தஞாரீசரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாநுக்கிரகர், நீல

கண்ணிகார வனச் சருக்கம்.

ககை

கண்டர், சக்கரப்பிரதர், கசமுகாநுக்கிரகர், சோமாக்கங்தர், ஏக பாதர், சுகாசினர் தக்கினுழுர்த்தி, இவிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைந்துமாம். (உக)

யாகநினெண்றிச்சல்காலைமைந்திறமணிநிர்வண்ணன்

மோகினிவடிவுதாங்கிமுன்புகைகுவித்துநின்று

நாகிளவடிவுமாதர்நவிலபிநயமுங்கானு

வாகமுள்ளுறுத்துக்காமந்துய்ப்பதற்கருத்திவைத்தாம்.

.இ-ள். ஆகாயத்தில் நீண்டவழியாகப் போகுங்காலத்தில், கரிய இந்திரநீல ரத்தினம்போன்ற ஷிரத்தையுடைய திருமால், மோகினியுருவங்கொண்டு, எமது முன்னர்க் கையைக்குவித்து விண்று, மிக்க இளமைபொருந்திய வடிவத்தையும், பெண்கட்குச் சொல்லப்பட்ட அவிநயங்களையுங் கண்டு, உடலையுட்சேர்த்துக் காமவின்பத்தை யதுபவிக்க ஆசைகொண்டனம்.

அவிநயம் என்பது பாவகம் அஃது இருபத்து நான்கு வகைத்து. வரலாறு—வெகுளல், ஜயமுறல், சோம்புதல், களிதல், உவத்தல், அழுக்காறுறல், இன்பமுறல், தெய்வமுறுதல், ஞஞ்சஞ்சஞ்சிருதல், உடன்படல், உறங்கல், துயிலுணர்தல், சாதல், மழுபெய்யப் படுதல், பணித்தலைப்படல், வெயிற்றலைப்படல், நாணமுறல், வருத்தமுறல், கண்ணேனுவுறல், தலைநோவுறல், அழற்றிறம்படல், சீதமுறல், வெப்பமுறுதல், ஞஞ்சண்ணுதல் என்பனவாம். இவற்றை “வெகுண்டோனவிநயம் விளம்புங்காலை-மடித்தவாய் மலர்ந்தமார்புக்—துடித்தபுருவமுஞ் சூட்டியவிரலுங்கன் றினவள்ளமொடு கைபுடைத்திடுதலு—மன்ன நோக்கமோ பாய்ந்தனர் கொள்ளே” என வருஉம் நாடகத்தமிழ்ச் சூத்திரங்களா னுணர்க. (ச0)

மாமலரினோருக்கண்மாமலரொடுசொருகுழைம்பாற்
காமர்மோகிணிமென்சாயற்காண்டலுங்கலவிவேட்டு

கக்கா

பழநித் தலபுராணம்.

யாழினையுலுமென்னமாறுடுத்திறையகற்புந்
தாழனிவர்தம்வீருந்தணித்தபின்றமுவகென்றான்.

இ-ங். சிறந்த பூக்களூடன் இளாஞ்ரது கண்களாகிய அழகிய
பூக்களோடு, கொருகிய ஜக்துவகைப்பட்ட கூந்தலையடைய அழ
கிய மோகினியின் மிருதுவாகிய சாயலைப்பார்த்தலும், கலவியை
விரும்பி யாம் உன்னைச் சேருவேம் என்று கூறுதலும், திருமால்
தடுத்து இறைவனே முனிவப்பெண்களது கற்பும் முனிவர்களது
அகங்காரமுந் தணித்தபின்பு என்னைச் சேர்வீராகவென்றான்.

ஜம்பாலாவன—முடி, குழல், தொங்கல், பனிச்சை, சுருள்
என்பன. அவற்றுள், முடியாவது மயிரை யுச்சியின் முடித்தல்.
குழலாவது—சருட்டி முடித்தல். தொங்க லாவது — மயிரை
முடிந்துவிடுதல். பனிச்சை ஆவது—பின்னி விடுதல். சுருள்
ஆவது—பின்னே சொருகல். (சக)

அங்கதுநிகழ்ந்தபின்னரகல்விசம்பொருவிவேள்வி
தங்குமல்வனம்பொருந்தித்தாமமுத்தாரந்தாங்கும்
பொங்கெதிண்மூலையார்மூல்லைப்புறத்தலர்செறியப்புக்கேஞ்
செங்கணன்முனிவர்சிந்தைதிறைசொரிதரச்சென்றானுல்.

இ-ங். அது டடந்தபின்பு அகன்ற ஆகாயத்தை விட்டுநீங்கி,
யாகங்கள் பொருந்திய தாருகவன்த்தை யடைந்து, மூமாலையும்
முத்துமாலையும் தரித்த மிக்க அழகினையடைய இருடி பத்தினி
மாரது கற்பின்கண் பழிமொழி யுண்டாகும்படி யாம் சென்றேம்,
மோகினி ஆகிய திருமால் இருடிகளது மனம்திறையாகக்கொடுக்
கும்டடி சென்றான்.

மூல்லை—கற்பு, மூல்லைச்செடி. அலர்—பழிமொழி, மூ. இது
சிலேடை. (சு)

தெருத்தலைதொறுநாமையங்கே தௌர் தலைமலைவில்கற்பின்
கருத்தலைவரவாண்டேற் றுக்காதலைகுழையாற்காதற்

கண்ணிகார வனச் சருக்கம்.

ககுடி

அப்ருத்தலைகடல்போற்பொங்கிப் பெயரித்தலையிலராய்க்கையோ
இருத்தலையோடோவன்பாரோருதலைக்காமமுண்பார்.

இ-ன். தெருவி னிடங்கடோறும் யாம் பிச்சை யெடுக்கின் ற
தலையோட்டில் மயக்கமில்லாத கற்பினையுடைய மனம் அலைய,
அவ்விடத்திற் பலியெடுத்து, காதிற் ராங்குங் குண்டலத்தைத்
தரித்த பெண்கள் விருப்பமிகுந்து, திரைபொருங்தியசமுத்திரத்
தைப்போலப் பொங்கி, நீங்குதலில்லாதவராய், கையின் கணுள்ள
வடிவுதலையோடோ வென்று ஒருதலைக் காமங்கொண்டனர். (சங்)
உறுசிறுதுடியொலிக்கோவொழுகியுள்ளாழுங்கொள்ளு
மறுவில்சிரோவிக்கோமம்மர்மனங்கொடுவளைவார்வந்து
குறுநகைநிலவுகொள்ளைகொண்டுவன்சகோரம்போல்வார்
தெறுவழுண்ணிசங்கோசங்கேசய்யசெங்கலைகள் சோர்வார்.

இ-ன். கையின் கணுள்ள சிறிய உடுக்கைச் சத்தத்திற்கோ
காமமானது ஒழுகி யுள்ளே ஆழங்கொள்ளும், குற்றமில்லாத
சிறந்த யாழினெலிக்கோ மயக்கங்கொண்ட மனத்தையுடையல்
ராய் வந்துகுழ்வார்கள், வந்து சிறியபற்களின் ஓளியைக் கொள்
னைகெரண்டு அழகிய நிலாழுகிப் புள்ளையொத்தார், நெருங்கிய
ஆபரணங்களும் வெட்கமும் அழகிய சிவந்த வத்திரங்களும்
அவிழுந்து விழுப்பெறுவார். (சங்)

மன்னியமுல்லைசாய்கையாற்செலவந்துகாமம்
பின்னியநெஞ்சராயெம்பிரானிரங்கேள்வரில்லை
யன்னியமல்லங்கேட்குமையமுண்டையமில்லை
யென்னினைவொருசற்றங்கேயிருந்தெழுந்தருஞ்மென்பார்

இ-ன். நிலைபெற்ற கற்பாகிய முல்லைக் கொடி சாய்தலால்.
மெல்லவந்து காமாசை முறுகிய மனத்தை யுடையவராய், எமது
பெருமானே தேவரீர், நமதுநாயகரும் அவ்விடத்தில்லை, யாங்

ககுகா

பழநித் தலபுராணம்.

கனும் நுமக்கு வேறல்லேங், நீவீர் கேட்கின்ற பிச்சையோ எம் மிடத்துண்டு, இதற்குச் சங்தேகமில்லை, நுமது நினைவென்ன? சிறிதுகாலம் எமதுவீட்டிற்கு எழுந்தருளி யிருந்து செல்வீராக வென்பார் (முனிவபத்தினிமார்.) (சுடு)

செய்யறங்கரந்தசெவ்வாப்புண்டரஞ்சிறந்தநெற்றி
துப்யவோர்பொருளாய்த்தோன்றினீர்தொடர்மனத்தராக
மையல்கூர்காமங்கரமுத்துநுமதுகைவசத்தரானே
மையமென்றுமல்வீர்மேவீர்வீட்டின்பமன்றேவென்பார்.

இ-ன். செய்யத்தகுந்த தருமமில்லா தொளித்த சிவந்த
வாயும் முக்குறிசிறந்து விளங்கும்நெற்றியும் உடையசுத்தமாகிய
ஒருபொருளாகவந்தீர், உம்மைத்தொடரும் மனவிருப்பமுடைய
ராய் மயக்கம் மிகுந்த காமாசை முறகி நுமதுகைவசப்பட்டேம்,
பிச்சையென்று கேட்கின்றீர், எமதுவீட்டிற்கு வருவீர், வரின்
இன்பமுன்டாகுமென்று கூறுவார். (சுக)

வேணவாவுடையேங்காமவெள்ளத்துட்டாழவைத்தீர்
பாணிசைநீரராணீர்சரவளைபறித்தீர்வாளா
நாணிறையாவிதூசுநலன்கலன்பலிக்கபாலத்
தோணியுட்சுமத்திச்செல்வீர்பழியுநீர்சுமந்தீரென்பார்.

இ-ன். மிக்க பேராசையுடைய எம்மைக் காமசாகரத்துள்
முழுகும்படி வைத்தீர், பண்களைப் பாடுகின்ற குணத்தையுடைய
ராணீர். வரிசையாகவுள்ள வளையல்களைக் கவர்க்கீர், பிரயோசன
மில்லாமல் எமது நாணையும் (வெட்கத்தையும்) கந்பையும் உயிரையும் புடைவையையும் அழகு ஆபரணம் என்பவற்றையும் பிச்சையெடுக்கும் கபாலமாகிய மரக்கலத்துள்வைத்து செல்கின்றீர்,
நீர் பழியையுஞ் சுமங்கீர் என்று கூறுவார். (சுன)
சேண்பலியென்பீர்கொண்டுசெல்கின்றீர்வளையோழுற்று
நாண்பலிகொள்வீர்கண்டார்நகுபலியன்றிமாத

கண்ணிகார வனச் சருக்கம்.

ககள

ஆண்பவிகொள் வீரல்லீருயிர்ப்பவிகோள்வார்போலும்
வீண்பவிதே தர்வீர்போகமிசைப்பவிதே ரீரென்பார்.

இ-ன். தூரத்தே நின்று பிச்சையென்று கேட்கின்றீர், வளையல்களைத்தரித்த எம்மிடத்துவங்து எமது வெட்கத்தைப் பலியாகக்கொள்கின்றீர், பார்த்தவர்கள் சிரித்தற் கிடமாய் பிச்சையையெடுக்கின்றீரன்றி, பெண்களாவிடப்படும் அன்னப்பிச்சையைக் கொள்ளுகின்றிலீர், உயிர்ப்பவியைக் கொள்ளுகின்றவரைப்போலப் பிரயோசனமற்ற பலியைக் கொள்கின்றீர், எமது போகமென்னும் மேலாயபவியைக் கொள்ளக்கடவீர் என்று கூறுவார். (ச.அ)

தொடவர்பின்றீடர்ந்துபக்கஞ்சூழ்வர்சூழ்போழ்துமோக பிடர்பிடித்துந்தவோடிப்பிடித்துமென்றடிக்கீழ்வீழ்வ [மிவரின்முன்பிறந்தகோலமெமக்கறிவிப்பார்போல்வார் மடநல்லார்திறனீதாற்றுமாதவர்திறனுஞ்சொல்வாம்.

இ-ன். (இவ்வாறுகூறிய பெண்கள்) பிச்சாடன மூர்த்தியின் பின்னர்த் தொடர்ந்து செல்வார், தொடர்ந்து சென்று பக்கத்தே போவார், சூழுங்காலத்திற் காமாசை பிடர் பிடித்துத்தள்ள ஓடிச்சென்று பிடிப்பேம் என்று அவரது பாதங்களினிடத்து விழுவார், துன்பத்துடன் தாம் முன்னர்ப்பிறந்த வடிவத்தையெமக்கு அறிவிப்பவரைப் போன்ற உருவமுடையரா யிருக்கின்றூர் என்பார் அறியாமையுள்ள முனிவருடைய மனைவிமார்களின் தன்மையிதுவாகும். பெரிய தவத்தைச்செய்யும் முனிவரது தன்மையையுங் கூறுவாம். (ச.க)

ஏவலிற்றலைமைசார்ந்தவீர்ந்துழாய்திவுவிப்புத்தே ஸாவபினழகுழுப்பமோகினியாயகாலை யோவறுவேள்வித்துமமணம்வெறுத்துறுவோர்துண்டம் சூவலரோதினாணப்புதுமணமோர்ந்துயிர்ப்ப.

ககூ

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். சிவபெருமானது குற்றேவல் புளிதலிற் ரலைமைய ராகவிளங்கும் குளிர்ந்த துழாய்மாலைதரித்த கிரீடத்தினராகிய திருமால், அவ்விடத்தில் பேரழகு சிறக்கும்படி மோகினிவடிவத் தைக் கொண்டபோது, ஒழிதலில்லாத யாகப்புகைமணத்தை வெறுத்து, முனிவரது நாசிகள், பொலிவாகிய மலர்செறிந்த கூங் தலையுடைய மோகினி வெட்கழுற, அந்தப்புதிய மனத்தையறிந்து முகப்பன.

(ஞ)

மந்தணமறைந்துர்கேள்விநித்துமாழுனிவர்கேள்வி கொந்தலரோதிவண்டின்குரலின்யாழிசையுங்கோலப் பைந்தொடிமுரல்வுஞ்செம்பொற்பருமமேகலையினுர்ப்பு மந்தளிரடியினுர்சில்லரிச்சிலம்பிசையுங்கேட்ப.

இ-ன். பெரிய முனிவரது செவிகள், இரகசியப் பொருளை யுடைய வேதநூலின் கேள்வியறிவை விடுத்து, பூங்கொத்துக் கள்செறிந்த அளகத்தையுடைய மோகினியின்மேலுள்ள வண்டுகளினிசையையும், இனிய வீணையினிசைபோன்ற சொற்களையும், அழகிய பகியவளையல்களி னெலியையும், சிவந்த பொன்னுலாய் பருமம் என்னும் பதினெண்ணகோவை மனியினதும் மேகலையினதும் ஒலியையும், அழகிய தளிர்போன்ற கால்களிற்செறிந்த நுண்கற்கள்பெய்து செய்யப்பட்டசிலம்புகளினெலியையுங் கேட்பனவாகும்:

(ஞக)

யாவராயினுந்தீதாற்றற்கிடம்பிறி தில்லாத்தாரு காவனநலன்யாவிந்தன்காமருட்கவர்ந்துகொள்ளத் தூவிழுதுஞ்சருக்குந்தொழில்களுஞ்சோர்ந்துகாமத் தீவளர்தொழிலராய்மாதவர்மனந்திறப்பச்சென்று.

இ-ன். எவராயிருப்பினுங் தீமைசெய்தற்கு இடம் வேறில்லாத தாருகாவனத்தின்கணுள்ள அழகுள் எல்லாவற்றையும் மோகினி தனது அழகுள்ளே யபகரித்துக் கொள்ள, சுத்தமா

கண்ணிகார வசை சருக்கம்.

கக்கூ

திய நெய்யுன் சுருக்கும் யாகத்தொழில்களும் சோர்வுற்று, காமாக் கினியை வூர்க்குங்தொழிலையுடையவராய், முனிவர் மனங்கிறப் பப்போய். (ஞ)

பொருந்துபாலெகினப்பேடும்பூனுதற்பிடியும்போற்று மருந்தவருயிரும்பின்போயடிக்கடிதொடரவெங்கும் பருந்தலைநெடுவேலாண்கண்பரப்பிவிண்குழவில்வீச முருக்கிளாநிலவுதட்பமுறவுவித்தோங்கின்று.

இ-ன். பால்போலப்பொருந்திய பெண் அன்னங்களும் பட்டங்தரித்த நெற்றியையுடைய பெண்யானையும் துதிக்கின்ற அரியதவத்தினையுடைய முனிவரது உயிர்களும் பின்சென்று பன்முறை தொடர்ந்துவர, எவ்விடத்தும், பருத்த நுனியையுடைய வேலாயுதத்தைப்போன்ற அழகிய கண்பார்வையைப் பரப்பி, வளப்பமுடைய குண்டலங்கள் ஒளியைக்கால, கண்டவரை வருத்துகின்ற இளாசிலாப்போலப் புன்னகைபுரிந்து அழகுடனின்று. () பளை த்தடியிறுகிவிம்மிப்பளபளத்திளகிச்செம்மாங் தினைக்கவின்முடியிலண்ணுங்தெழில்சமந்தறவோராவித் துனை த்தவமுழுதும்வென்றுத்தொழுங்கழைக்காமன்றாவு கலைக்குநன்கொடைவழுங்குங்கதிர்முலைத்திருவங்காட்ட.

இ-ன். அடிபருத்து, இறுக்கமுற்றுப் பூரித்து. பளபளப்புக் கொண்டு, இளகி, இறுமாந்து இரண்டு அழகிய மன்மத கிர்டம் போல மேனேக்கி, அழகுக ளெல்லாவற்றையுங் தரித்து, முனிவர்களுடைய உயிர்போன்ற துனையாகவுள்ள தவங்கள் ளெல்லாவற்றையும் கவர்ந்து, வணங்கிய கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதன் சொரியும் அம்புகளுக்கு நன்கொடையாகக் கொடுக்கும் ஒளி பொருந்திய தனமானது அழகைக்காட்டவும். (ஞச)

காமர்பைங்குவளை வள்ளைகயிரவஞ்சண்பகஞ்செந் தாமரைமலர்ந்துகோங்கமுகையினாந்தளிர் தளிர் த்துப்

பூமலர்க்கொம்புபோன்றுபுனமயிர்சாயல்வாய்ந்து
தேமலரன்னமென்னவருவதுதெரியக்கண்டார்.

இ-ன். அழகிய பசியங்கோற்பல மலர்களும், வள்ளைக்கொடி
யும், ஆப்பற் பூவும், சண்பக மலரும், செங்தாமரை மலரும் பூத்
து, கோங்கம் அரும்பும் இளங்தளிருங்தளிர்த்து, பொவிவாகிய
பூங்கொம்புபோன்று, புனத்தின்கணுள்ள மயில்போன்ற சாயல்
பொருந்தி, தேன்பொருந்திய தாமரைமலரின்கணிருக்கும் அன்
னப்பறவையைப்போல வருவதைத் தெரியக் கண்டார். (ஞினி)
கண்டனர்காமமுற்றுங்கண்களின்முகந்துவாரி
யுண்டனர்யார்கொல்லோவானமரர்மாதருமுண்டேயிப்
பெண்டகையார்போலுண்டோபெருந்தவமுடையேமாகிற
ரெண்டைவாயூறலுண்டேமுயங்கலாமென்றுசொல்வார்.

இ-ன். (முனிவர்கள்) 'பார்த்து, காமம் முழுவதையுங்கண்
களினால் மொண்டு அள்ளிப்பருகினர், இம்மடந்தை யாவளோ!
சவர்க்கலோகத்து வசிக்கும் தேவமகளிரு ஜொருத்தியோ? இப்
பெண்ணரசியைப்போல யார்உளர்? பெரியதவமுடையேமானால்,
(இப்பெண்ணின்து) கோவைக் கனிபோன்ற வாழுறலைப் பருகிச்
சேரலாகுமென்று சொல்வார். (ஞிசு)

தலைமலரைம்பால்வைத்தகண்ணியிற்றமூலார்வெய்ய
வுலைமலிவேற்கட்பார்வைவலையிலொண்முத்தம்பூண்ட
மலைமுலையொழுக்குவாரின்மாழுனித்தலைவராய
கலைகள்கோட்பட்டவென்றால்யாவார்காமத்தைவெல்வார்.

இ-ன். தலையின்கண்மலரை ஜங்து பகுதியாகவைத்தகண்
ணியினாலும், அக்கினியிற் பொருந்திய கோடிய உலையினிறந்த
வேலாயுதத்தைப்போன்ற கண்ணேக்கமாகிய வலையினாலும், அழகிய
முத்துமாலைதரித்த மலைபோலும் தனவொழுங்கின் கச்சி

கண்ணிகார வணச் சருக்கம்.

20க

ஞாலும், பெரியஇருடிசிரேட்டர்களாகிய கலைமான்கள் அகப்பட்ட ன் வென்னில், எவர்காமத்தை வெற்றிகொள்வர். (ஏ)

நிலம்படி வார்க்கைக்கப்பினிற்பர்முற்பரசுவார்போற்
சிலம்படி தாழுச்சிந்தை மயக்குறுந்தீர்த்தராயும்
புலம்படி யென்முன்பாற்றும்புண்ணியம்போந்தீர்காமப்
பலம்படி னுய்வேமென்பார்படிற்றெழுக்கினருமானார்.

இ-ள். நிலத்திலீவீழ்ந்து வணங்குவார், கைகுவித்துநிற்பார்,
முன்னர் நின்று துதிப்பவரைப்போல, சிலம்புகளணிந்த பாதங்
களை வணங்க, மனமயக்கங் கொள்ளும் திருத்தமுடையரா யிருங்
தும், புலம்புகின்ற அடியேன் முன்னர்க்கெய்த புண்ணியத்தி
ஞலே யிவ்விடம் வந்தீர், காமத்தினு லுண்டாகும் பலன் உண்
டாகுமாயிற் பிழைப்போமென்று கூறுவார், வஞ்ச ஒழுக்கத்தி
னருமாயினர் முனிவர்கள், (ஏ)

பங்கயந்தளவசோகம்பானன்மாமலருந்துய
மங்கையர்முனிவர்மெய்யும்வைகிடந்தொறுந்தொறுந்து
பைங்கணைக்கிழவன்போந்தங்குரசுவீற்றிருத்தலாலப்
பெர்ந்கெழில்வனமநங்கபுரமெனப்பொவிந்ததன்றே.

இ-ள். தாரை மலர், மூல்லை, அசோகமலர், நீலோற்பலப்பு,
மாம்பு ஆகிய ஜங்களையுன் சத்தமுடைய பெண்களும் முனிவர்களும் இருக்கும் இடங்கடோறும் இடங்கடோறும் தூவி, பஞ்சபாணங்களையுடைய தலைவனை மன்மதன்வந்து அவ்விடத்துக் கொலுவிருத்தலால், அந்தமிக்க அழகையுடைய தாருகாவனமானது மன்மத நகரம்போலப் பொலிவுற்று விளங்கியது. (க)

இம்முறைபிறழ்வித்தென்பான்மாயவனென்துமேல்வை
மம்மர்சற்றெழுஷியுற்றதவர்மனத்துணர்ந்துசாபஞ்

சம்மதித்திடசாராமைதெரிந்துசெந்தழல்வீளர்த்து
வேம்மையிற்பிறந்தயாவும்வெகுளியில்விடுத்துங்குர்.

இ-ன். இவ்வாறு முனிவர் யாவரையும் மோகினியாகிய திரு
மால் முறைபிறழச்செய்து, எம்மிடத்து வருங்காலத்தில், மயக்கஞ்
சிறிதுநங்கியிருந்த முனிவர் தம்மனத்தால் அறிந்து, சாபஞ்
சொல்ல, அது எம்மையும் திருமால்னையும் அடையாமையறிந்து,
சிவந்த அக்கினியை வளர்த்து அபிசார வோமம்செய்து, கொடு
மையோடு தோன்றிய எல்லாவற்றையும் சினத்தினால் எம்மீது
விடுத்தார். (சு0)

வரவரவேற்றும்போர்த்துமருங்கினிலசைத்துமார்த்தும்
விரவுவெம்படைகளாகநிறுத்தியுமிதித்துமாண்டும்
பரவசராயினேருட்பருவரலாற்றியும்மீச்
சுரர்முதவினர்க்குநன்னர்சுரந்தருள்புரிந்தகாலை.

இ-ன். (அம்முனிவர் விடுத்தவைகளெல்லாம்) வரவர அவற்
தைவாங்கியும் போர்த்தல் செய்தும், அரையில் அணியாக உடுத்
தும், சுற்றியும் கலந்த வெவ்விய ஆயுதங்களாக நிறுத்தியும், காலால்
மிதித்தும், அடிமைப் படுத்தியும் பரவச மடைந்தவரது மனத்
துன்பங்களை நீக்கியும், மேலாயதேவர் முதலாயினேர்க்கு நன்மை
பொங்கிக் கிருபைபுரிந்த சமயத்தில். மந்திரங்களையும் அக்கினி
யையும் விடுத்தனர், அதனையுரித்துப் போர்த்தனர். சர்ப்பங்களை
விடுத்தனர் அவற்றை ஆபரணங்களாக அணிந்தனர். மழுவாயுதம்
மான் இவற்றைப் படைகளாகத் தரித்தனர் முயல்களைக் காலின்
கீழடங்கமிதித்தனர். இவற்றையெல்லாங் கூர்மபூராணம், கந்து
புராணம், என்பவற்றிற் பரக்கக்காண்க. (சுக)

மோகினியுருவினின்றமுராரிநம்மூரலேற்று
கோகையனுன்யாதுவேணவாவரைத்தியென்ன

வேகநாயகனீயர்னின்றே ரவியென்றிரங்தானுண்மை யாகவின்பயனுநல்கியருட்கடிபுரிதுமென்றார்டும்.

இ-ள். மோகினி வத்வாகி நின்ற திருமால், நமது முறையிலைக் கொண்டு மனம் மகிழ்ச்சியடைந்தான், திருமாலே உனக்குவேண் டியது யாது கூறக்கடவாயென்று வினவ, பரமபதி, தேவரீர் எனக்குத் தனிநாயகன் அடியேன் தேவரீர்க்கு மனைவியாகும் இவ்வரத்தை யருளுதல் வேண்டுமென்று குறையிரங்தனன், அது உண்மை யாதலால் அவ்வரத்தைக் கொடுத்துத் திருவருளாலே விவாகமுன் செய்வேம் எனக்குறினேன். (கூ)

ஆங்கதுநிகழ்ந்ததிவ்வாறந்தமாலெந்தஞான்றும் பாங்கரின்வைகுந்தே தவிநீயதுபகரி னுண்மை பிங்கிதற்கையமில்லையிறைவினின்கலைபேதத்தொன் ரேங்குமாலெனவேதாவைத்தந்துபாரோராருங்குதாங்கும்.

இ-ள். பின்னர் அதுவும் நடந்தது, இப்படி யந்தத் திருமால் எக்காலத்தும் பக்கத்தில் இருக்குந் தேவியாகிய நீயேயாம், அது சொல்லுங்காலத்தில் உண்மையாகும், இதற்குச் சங்கேதகமில்லை, தலைவியே யன்னுடைய கலைபேதங்களுள் ஒருகலை உயர்ந்த விட இணுவாகி, பிரமணைப் படைத்துப் பூமிமுழுதையும் ஒருங்கே காக்குமே. (கந)

நம்பராபரையுமா திநாரணன்று னுநீயென் றும்பருமுணரவேநாமுணர் ததுமாமறையின்சென்னிச் செம்பொருட்கிவம்யாம்நீயேகிவசத்தியுயிர்கட்கெல்லாந் தம்பமாயிருப்பேமன்றிமற்றேருசார்வமுண்டோ.

இ-ள். நமது பர அபர சத்திகளும், ஆதி சத்தியும் விண்டுச் சத்தியும் நீயேயென்று தேவர்களும் அறியும்படி தொரித்தேம், பெரியவேத சிரசுகளாகிய உபநிடதங்களுட் சொல்லப்பட்டால்

கைப்பொருளாகிய சிவம், யாரோக்கும், நீயே சிவசத்தியாகும், நாம் இருவருமே ஆன்மாக்கட் கெல்லாம் ஆதாரமாக விருப்பேம், நாமன்றி வேறோர் ஆதாரமு முன்டோ (இல்லை யென்றபடி.) () ஆருயிர்க்கிரங்கியன்றேவைந்தொழிலாற்றிமுத்தீச் சாரலினிறுத்தறத்தே தார்சிற்பொருடனாந்துமற்றேர் சோரினுற்பிரமமென்றே துணிபொருண்மயக்கந்தீர்வா நேரதாத்தொழில்வினேதமிழுத்தருள்வழங்கினேமால்.

இ-ஸ். அரிய ஆன்மாக்கட்கு இரக்கங்கொண்டே (யாம்) படைத்தல் காத்தல் அழித்தல், மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஜங்கதொழில்களையுஞ் செய்து, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கி னுக்கினியம் என்னும் மூன்றக்கினிகளுமுடைய மலைப்பக்கத்தி னிறுத்திய அறத்தினையடைய தாருகாவனத்து முனிவர்கள் உண் மைப்பொருளை நீக்கி, வேறேருசோங்வினாலே தாமே பிரம மென்று துணிந்த பொருள் மயக்கத்தினின்றும் நீங்கும்படி அழு காகத் தொழில் விளையாட் டொன்றைச் செய்து நமது அருளை யளித்தேம்.

சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் இயற்றுதல் ஆன்மாக்களினது மும்மலங்களையும் நீக்கி, அத்துவித முத்தியை யளிக்குங் கருணையென்பார் “ஆருயிர்க் கிரங்கி யன்றே வவங் தொழி வியற்றி” என்றார் அது,

தன்னை நேரிலாப் பரம்பொருடனியுருக் கொண்ட
தென்ன காரண மென்றியே ஐங்கதொழி வியற்றி
முன்னை யாருரிர்ப் பாசங்கண் முழுவது மகற்றிப்
பின்னை வீடுபே றருளுவா னினைந்தபே ரருளே.

என்னுங் கந்தபூாணத் திருவிருத்தத்தானுணர்க ஆன்மா என்னும் உன்மைப்பொருள்எதுவென்று ஆராயப்புகுங்து, “தாம் பிரமங் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண் டாங்கதுவே - நாம்பிரம

மென்பவர்பானண்ணாடே” என்று திராவிட உபநிடதத்துள்ளன் ரூய நேஷ்டவுதூதினும், “பன்முகச் சமய நெறிபடைத்தவரு மியாங்களே கடவுளென் நிடம் பாதகத்தவரும்” என்னும் தாயு மானகவாழிகள் பாடலினும் கூறியவாறு தாமே பிரமம் என மயங்குவார் மாயாவாதிகள் (ஏகான்மவாதிகள்) எனப் படுவாராக வின், ‘கிற்பொருடனாந்து மற்றோர்-சோரினாற் பிரமமென்றே துணிபொருண் மயக்கம்” என்றார். (கடு)

நிகழ்ந்தனமாற்றமுன்னரினையவேநெடுந்தவத்தே தார் புகழ்ந்தகொங்கடவியிற்காவிளாநிழற்போதுகென்றைந் திகழ்ந்தவர்மனத்துள்ளனவிசைப்பவேதன்டநிங்கித் திகழ்ந்தனளாயிடைப்பார்முழுவதுமீன்றதேவி.

இ-ள். முன்னர் நடந்த காரியங்கள் இவைகளே, மிக்கதவத் தையடைய முனிவர்களாலே புகழப்பட்ட கோங்குவனத்திலே யுள்ள வில்வவனத்திற் போகக்கடவா யென்று பஞ்ச இந்திரியங்களையும் வென்றஞானியரது இருதயத்தின்க ணிருக்கும் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருள, கயிலைமலையை விட்டுநிங்கி, அவ்விடத்திற்கு உலகமெல்லா வற்றையும் பெற்ற சிவசத்தியாராகிய உமாபிராட்டியார் சென்றார். (கசு)

கருதுதொல்வாமைசேட்டையிரவுத்திரிகாளியாதி தெரியிருநால்வராபகிலதியரேவலாற்ற மருமலிகன்னிகாரவனத்தினிற்பூசைசெய்தா எருளியவில்வகீமலருந்தவழுமூயல்லதானால்.

இ-ள். நினைக்கப் படுகின்ற பழைய வாமை, சேட்டை இரெளத்திரி காளிமுதலாய ஆராயப்பட்ட எட்டுவகைச் சத்திகாகிய தோழியர்கள் குற்றேவலைச் செய்ய, வாசனை மிக்ககன்னி கார வனத்திலே பூசைசெய்தனள், (அதன் பின்னர்ச் சிவபெருமானால்) அருளப்பட்ட வில்வநிழவின்கண் அரிய தவத்தைச் செய்யும்படி பிரயத்தனஞ்செய்தனள். (கஎ)

கோச்சக்கலிப்பா.

தையலறம்புரிகாலந்தருதிரேதாயுகத்தி
லீயனைவந்தனையாற்றியரியவரந்தரவுயர்ந்தாண்
மையிறவும்புரிந்ததுவாபரயுகத்திலாயிரவாய்ப்
பையுரகபதிபணிந்துதனதுபருவரலாழிந்தான்.

இ-ங். உமாதேவியார் தருமத்தைச் செய்யுங் காலமாகிய
திரேதயுகத்தில், சிவபெருமானை வணக்கஞ்செய்து, அருமையா
கிய வரங்கொடுக்க வயர்வையடைந்தனள், குற்றமில்லாத தவத்
தைச் செய்த துவாபர யுகத்திலே ஆயிரம் வாய்களையடையபடத்
தைக்கொண்ட ஆதிசேடன் வணங்கித் தனது துன்பத்தை
யொழிந்தான். (குக)

ஒள்ளிலைவேற்குரிசில்கவுசலனாலாம்யுகந்தனிற்
கள்ளலர் தூய்வுறிபாடுபுரிந்துபரகதியடைந்தான்
வள்ளல்கண்ணிகாரவனப்பெருமைநினப்பினும்வாயால்
விள்ளினும்விள்ளருங்கதியுண்டெனச்சுதன்விளம்பினேன்.

இ-ங். நான்காவது யுகமாகிய கவியுக்த்திலே, ஒளிபொருக்
திய இலைத்தொழில் முற்றிய வேலாயுதத்தை யேந்திய கெளசல
ராசன், தேன்பொருந்திய பூக்களைத்துவி வழிபாடுசெய்து, முத்
தியையடைந்தனன், திருவருள் வள்ளலாகிய சிவபெருமானென மூங்
தருளி யிருக்குங் கண்ணிகாரவனத்தின் பெருமையை நினைத்
தொலும், வாயாற் சொன்னாலும், சொல்லுதற்கரிய முத்தியுண்டா
மென்று சூதமுனிவர் கூறினர். (குக)

கண்ணிகாரவனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—நசள்.

வ.

சிவமயம்.

வேலுயயிலுந்துணை.

ஓன்பதாவது,

அக்கினிசோடர்

அருச்சவனச் சருக்கம்.

நாலட்டத்தரவு கோச்சகக் கலிப்பா.

சுதனைமீளவுந்தொழுதுசடர்மணிவெண்

குழுதூங்கு

காதனையங்கியும்பணியுங்கவுசலனும்

பணிந்துவிளை

வேதனைதீர்ந்ததைவிரவில்விளம்புதிதொல்

வியாதனுக்கு

நீதனயனவனிகரியானென்றூர்

நெறிநின்றூர்.

இ-ன். சிவஞான நெற்றியினின் ற முனிவர், சுதமுனிவரைப்
பின்னரும் வணங்கி, ஒளி பொருந்திய அழகிய சங்கக்குண்டலங்
தூங்குகின் ற திருச்செவியையுடைய சிவபெருமானை, அக்கினி
தேவனும் ஆதிசேடனும் கவுசலராசனும் வணங்கி, தீவினையா
லுண்டாகும் துன்பத்தினின் றும் நீங்கியதைச் சீக்கிரமாகச்சொல்
வீராக. பழமையான வியாசமுனிவர்க்குப் புத்திரனையொத்த
முனிவராகிய நீவிர் என் றனர்.

(க)

20

‘பழநித் தலபுராணம்.

அறுதொழின்மாருணிவர்பணிசடைமுவிலி
யவனன்றிச்
சிறுவிதியாற்றியமகத்திற்செறிதேவர்
முதலினரைக்
கறுவியெறும்விலீரன்கடிகாலீக்
கதழீரிநா
வுறுகையிழந்துளநானிக்கனாதபுத
வரையுறைந்தான்.

இ-ள். அற்ற தொழில்களையடைய பெரிய சிறங்தமுனிவர்களாலே வணங்கப்படுகின்ற சடாருடியையடைய ஈசானருத்திரரல்லாத தக்கன்செய்த யாகத்திற்போயிருந்தேவர்கள் முதலாயினேரை மிக்க வலிமையினையடைய வீரபத்திரமூர்த்தி கோபித்துத் தண்டனைசெய்த காலத்துச் சுவாலித்து எரிகின்ற அக்கினி தேவன் தன்னுடைய நாவும் கையும் இழந்து மனம்வெட்கமுற்றுவள்ளிமலையையடைந்தான். (2)

காய்சினவெள்விடையுடையாய்கவரிதழ்மா
தொருபுடையாய்
நீசினவப்பட்டார்க்குநீயலது:
புகலுண்டோ
சேய்சினவவாமனமுற்றிமைத்திழைத்த
தாற்பயந்த
தாய்சினவுதொழின்மீளத்தாயலது
துணையுண்டோ.

இ-ள். கொல்லுகின்ற கோபத்தினையடைய வெள்ளியடிடபவாகனத்தையடையகடவுளே! முருக்கமலர்போன்ற அதரத்தினையடைய உமாதேவியை யொரு பாகத்துடையவரே தேவரீரால்

அக்கினிசோர் அருச்சனைச் சருக்கம். 20கூ

கோபிக்கப்பட்டவர்க்கு தேவரீரல்லாமல்வேறுபுகவிடமுண்டோ! குழங்கைதகள் மிக்க ஆசைபொருக்திய மனத்தினால் ஒரு குற்றத் தைச் செய்யின் அவற்றைப்பெற்ற தாயானவள் கோபித்துக் கொள்வாளாயின் அப்பிள்ளைகளுக்கு அத்தாயே யன்றி வேறு துணையமுண்டோ? (இல்லையென்றபடி.) (ங)

தக்கனுழியடைந்தபெறுந்தவருபொறித்
தருள்கவன்றுன்
பிக்கசூக்ரவரையில்விளங்குகன்னி
காரவனத்
தக்கினிசெல்கெனப்போகியையொன்பான்
றினம்பூசித்
துக்ககனல்வல்வினைதீர்ந்தொருதென்கீழ்த்
திசைபுக்கான்.

இ-ள. தக்கனுடைய யாகத்திற் சென்றிருங்த பெரியகுற்றத்தைப் பொருத்தருள வேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்தான். (இவ பெருமான் அக்கினியைநோக்கி) மேம்பட்ட ஏராகமலையினிடத் து விளங்குகின்ற கன்னிகாரவனத்தில், அக்கினியே! சென்று பூசிப்பாயாகவென்று திருவரீய மலர்க்கருளா, அவன் அவ்வாறு சென்று நாற்பத்தைத்து தினம் பூசித்துத் தாங்கொண்ட வலிய திவினையினின் றம் நீங்கித் தென்கீழ்த்திசைக்குச்சென்றுன். (ச)

வன்னிவழுத்தவின்வன்னிநாதனென
வழங்கியது

தன்னிகிரில்குறிவன்னிபுரமெனச்சார்த்
ததுவனமும்

ஒகே

பழந்தித் தலபுராணம்.

பன்னகவேங்தருச்சித்தபான்மையிவ்வா

றெனவுளங்கூர்ந்

துன்னருமாதவர்கேண்மிவென்றுதென்ன
முனியுரைப்பான்.

இ-ன். கண்ணிகாரவன ததின்கண் இருக்கும் தனக்கு நிகரில்
லாத சிவலிங்கமானது அக்கினிதேவன் பூசித்தமையால் வன்னி
நாதனென வழங்கப் பட்டது. அத்தலமும் வன்னிபுரமெனப்
பெயர்பெற்றது. இனி, சற்பராசஞ்சியதிசேடன் பூசனைசெய்த
தன்மையும், இவ்வாறென்று கூறுவேம். மனமகிழ்ச்சி கூர்ந்து,
நினைத்தற்கரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே ! கேட்பீராக
வென்று, சூதமுனிவர் சொல்வாராயினார். (ட)

மகதிவினைக்கிழவன்புணர்ப்பின்மனங்

கொதித்தெழுந்து

சிகரமேருவைமறைத்தகணபணத்தி
விழிச்சேட

னிகவியுதைக்குடைந்துவெள்கியிரு
ஙிலத்தொருகா

னிகரின்மாதவந்தினைத்துநின்றுநெடு
நாட்கழித்தான்.

இ-ன். மகதியென்னும் யாழினையுடைய நாரதமுனிவரது
உபாயத்தால் மனஞ் சினங்கொண் டெழுந்து கொடு முடிகளை
ஏடைய மேருமலையைமறைத்த கூட்டமாகிய படங்களையும் அக்
கினிகாலும் கண்களையுமுடைய ஆதிசேடன் பகைகொண்டெ
திர்த்த வாயுதேவனுக்குத்தோற்று வெட்கழுற்றுப் பெரியபூமியியில்
னிடத்து ஒருகாலத்து ஒப்பில்லத பெரிய தவத்தைச் செய்து
அதனால் இளைப்புற்றுநின்று பலகாட்கழித்தான். (க)

அக்னிசோர் அருச்சனைச் சருக்கம். உக்க

துளங்காலைத் தவித்துணவுதுறந்துதுங்

கியப்பணிப்பால்

விளங்கொண்ரதன்மகதியாழினிசை
வருவித்துக்

களங்கானுமணிமிடற்றேன்பாடல்கரை
யக்கறைந்தா

னுளங்கானுமுணர்வொடுங்கேட்டுருகினு
னுரகர்பதி.

இ-ள. மனக்கலக்க மின் றிப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஆடக்கி
உண்வைவிட்டு யோகநித்திரையி விருந்த ஆதிசேட னிடத்து
விளங்கானின்ற அழகிய நாரதமுனிவர்சென்று மகதிவீணையினின்
றும் இசையையெழுப்பிக் கருமைவிளங்கும் திருக்கண்டத்தினை
யுடைய சிலபெருமானது சாமகானங்களைமனங்கரையும்படி பாடி
ஞர். ஆதிசேடன் அப்பாடல்களை மனத்தால் அரியப்படுகின்ற
நல்லறிவோடும் கேட்டு மனமுருகினுன். (எ)

எதிரிறைஞ்சினேன்றனைப்பார்த்திதழுயன்ற
தெவண்கொலெனச்

சதுமறைமாழுனிகேட்பச்சதாகதியை

வெல்லவென்றுன்

கதுமெனப்போகுதிகன்னிகரரவனத்
தீரமதி

நதிபுனைவேணியன்பெரியநாயகனை
வழுத்துகென்றுன்.

இ-ள. எதிரில்வங்கு வணங்கிய ஆதிசேடனைப்பார்த்து இக்
தத் தவத்தைச் செய்வது எதற்காக என்று நான்கு வேதங்களி

அலும் வல்ல நாரதமுனிவர்கேட்ப ஆதிசேடன் வீடுதேவனை வெல் அதற்கு என்றுகூறினான். (அதுகேட்ட முனிவர்) சர்ப்பவேஷதே ! கன்னிகார வனக்கரைக்கு விரைவாகப் போகக் கடவாய். ஆங்கு எழுங்தருளியிருக்கும் கங்காநதியைத் தரித்த திரிச்சடையையுடைய பெரியநாயகனைப் பூசிக்கக்கடவாயென்றுகூறினார். ()

நாரதன்சொற்றுதேகளாநாகபதி

மேவுகன்னி

காரவனத்திறைவன்மலர்க்கமலபத

நனிவழுத்தி

யாரவருச்சனைவிதியெண்ணைறுதிவா

வாற்றுதலு

மீரமதிக்கண்ணியவன்வெள்ளற்றிலெழுங்

தருளினான்.

இ-ஏ. நாரதமுனிவர் சொன்னதை ஆதிசேடன் கேட்டு நன்மை பொருந்திய கன்னிகார வனத்தின்க ணிருக்கும் சிவ பெருமானது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை மிகவும்வணங்கி மனஒருமையுடன் அருச்சனையை விதிப்படி நாற்பத்தெட்டுநாள் செய்தலும் குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் வெள்ளிய இடபவாகனத்தின்கண் எழுங்தருளினார். (க)

ஆயிரமாயிரங்கோடியவிர்கதிரா

தவர்நெருங்கு

மாயிரமாயிரங்கோடியாதவரில்

வீரேளியோ

அுக்கினிசேடர் அருச்சனைச் சருக்கம். 2க்க.

ஞயிரமாரணமோதுமாயிரநா

• மங்கஞமீ

ராயிரநாவாற்றுதித்தானுயிரமா

முடிச்சேடன்.

இ-ள். பத்துலட்ச கோடியாக விளங்கும் கிரணங்களையடைய சூரியர்கள் மிக்க ஒளியெடுப்பை பரமசிவன் து, பலவகைப் பட்ட வேதங்கள் சொல்லுகின்ற ஆயிரங் திருநாமங்களையும், ஆயிரம் பண்மகுடங்களையடைய ஆதிசேடன் தனது இரண்டாயிரம் நாவினாலுஞ் சொல்லித் துதித்தான். (க0)

வேட்கையாவுள்கேட்டியனந்தவென

விளம்பவண்ணல்

ஷட்கைவீழுரியுரிவைபுனைபுனித

நினதுமலர்த்

தாட்கையாலருச்சிப்பச்சதாகதியைச்

சயிக்கவருள்

கேட்கையாவனவிவைகளௌனத்தாழ்ந்து

கிளத்தினுன்.

இ-ள். சிவபெருமான் ஆதிசேடனைத் திருநோக்கஞ் செய்து அந்தனே ! உனது விருப்பங்கள் எவையுள்ளன? அவற்றைக் கேட்குதி, என்றுசொல்ல, யானைத்தோலை யுடையாகப்போர்த்த பரிசுத்தரே ! தேவரீரது திருவடிகளை செந்தியோடு அருச்சனை செய்யவும் வாயுவைவெல்லவும், அருள்செய்தலே என்னுடைய வேண்டுகோளென்று வணங்கிச் சொன்னுன். (கக)

இன்றுமுதனமையருச்சித்தெதஞ்ஞான்று

மிவணிருத்தி

யின்றுமுதற்புஞ்ஞகநாஞ்ஞக

வெமையடைதி

உக்க

பழநித் தலபுராணம்.

யின்றுமுதலுலவைநினக்கிரையாக

நுகர்வாயா

வின்றிவைநல்கினமென்னுக்குறியிலமுங்

தருளினுன்.

இ-ள். ஆதிசேடனே இற்றைத்தினம் முதலாக இவ்விடத் தில் அருச்சனை செய்திருப்பாயாகில், இற்றைத்தினம் முதல் எமக்கு ஆபரணமாகவும் வில்லினுனாகவும் எம்மை அடையக்கட வாய். இந்தநாள் முதல் வாயுவை உனக்கு உணவாகக் கொண்டு உண்பாயாக. இவ்வரங்களை உனக்குக் கொடுத்தே மென்று சிவ விங்கத்தில் மறைந்தருளினார். (கட)

பணிபணியாதவினுகாபரணனெனும்

பெயர்காள

மணிமிடற்றேற்காகிவழங்கியதுகன்னி

காரவனாந்

திணிநிலத்திற்புயங்கபுரமெனத்திகழுந்த

தருமறையீ

ரணிகொள்கவுசலன்பரளையருச்சித்த

திறனரைவாம்.

இ-ள். அரிய வேதங்களை அறிந்த முனிவர்களே ஆதிசேடன் ஆபரணமானமையால் நாகாபரணனென்று நஞ்சார்ந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்குப் பெயர் வழக்கத்தில்வந்தது. தின்மையாகிய பூமியின்கண்ணுள்ள கண்ணிகாரவனம் என்பதும் புயங்கபுரமென வழங்கியது. அழகினையுடைய கௌசலராசன் சிவபெருமானை அருச்சித்தவகையை இனிமேற்கூறுவாம். (கங)

அக்கினிசேடர் அருச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்ளாக சூ.

ஓ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பத்தாவது,

கெளசல சேரன்

அருச்சவனச் சருக்கம்.

கலீநிலைத்துறை.

கொழுமலர்த்திருவங்கலைமடந்தையுங்கொற்றந்
தழுவுமங்கையுங்திருவமுந்தருமமும்வயங்கி
யெழுநிலக்கணியாய்த்திசையெங்கனுஞ்சீர்த்தி
முழுநிலாக்கதிர்பரப்புமத்திரிகிரியெனுமுதார்.

இ-ன். கொழுமையாகிய தாமரை மலரின்மே விருக்கும்
இலக்குமி தேவியும் சரசுவதி தேவியும் தனலக்குமியும் தரும
லக்குமியும் விளங்கி, ஏழுவகங்களுக்கும் ஓராபரணமாகி, திக்குக
ளைவிடத்தும் தன்புகழாகிய பூரண சந்திரிகையைப் பரப்பு
கிண்ற அத்திரிகிரி என்னும் ஓர்பழைய ஊரொன்று உள்து. (க)
கற்றவர்க்கொருதுணைகளிக்கிருநிதிக்கடவுள்
பற்றலர்க்கரிமாவடைந்தவர்க்கருட்பரவை
மற்றைநீணிலங்குவிரப்புறவருமதிக்குலவன்
கொற்றவெண்குடைக்கோமனங்குசத்துசவரசன்.

இ-ன். படித்த புலவர்களுக்கு ஒப்பற்ற சகோதரன், வறு
மைக்கு இரண்டாகிய நிதித்தெய்வமாகும், பகைவர்க்கு ஒரு சிங்

உக்கு

பழநித் தலபுராணம்.

கம், தன்னைச் சரணைக் வங்கடைந்தவர்க்கு அருட்கடல், எல்லா சிலங்களுங் குளிர்மையுண்டாகத் தோன் றகின்ற சந்திரனுலத் தோன், வெற்றிபொருந்திய வெண்குடையை யுடைய அரசன் அங்குசத்துசன் என்னும் கூரத்திற்கு அதிபதியானவன். (2) இழைத்தமாதவத்துதித்தசேயின்பமன்பூறிக் குழைத்தனெஞ்சினன்னான்நூற்கேள்வியன்கொண்மூத் தழைத்தசெங்கயன்றடவுவாட்படையினன்றரளக் கழைத்தடஞ்சிலைக்காமவேள்கவுசலனென்போன்.

இ-ன். உலக மெல்லாம் செய்த பெரிய தவத்தினைற் பிறந்த வன், இன்பழும் அன்புஞ் சுரங்து இளகிய மனத்தினை யுடையவன், ஞான நூல்களை நல்லாசிரியரிடங் கேட்டவன், மேகங்கள் குடியிருந்தாற்போன்ற சிவந்தகைகளை யுடையவன், உறையுட் கொருகப்பட்ட உடைவாளை யுடையவன், முத்துக்களை யீனும் நீண்ட கரும்பாகிய வில்லைத்தரித்த மன்மதனைப் போன்றவன், அவன்பெயர் கெளசல நென்பது. (ங)

கிரைந்தவுள்ளமுங்கலைமதிக்கண்ணியனருளில்
விரைந்தவார்வமும்பல்லுயிர்த்தொகையின்மேல்விழைவுஞ்
சுரங்தபேரருஞ்சைடமையுங்கண்டுதொல்லுலகம்
புரங்ததந்தையும்மைச்சருமுவகையிற்பொருந்தார்.

இ-ன். இளகிக் கனிக்த மனமும் ஒருகலையை யுடைய பிறை மதியைத் தரித்த சிவபெருமானது திருவருளைப் பெறுதற்கு விரைந்து செல்லும் அன்பும், பல உயிர்க்கூட்டங்களின்மீது விருப்பும், ஊற்றெடுக்கின்ற பெரிய அருஞ்சைடமையும் அக் கெளசலகுமாரனுக்கு இருத்தல்கண்டுபழையுலகத்தைக்காத்த தகப்பனும் மக்திரிமார்களும் மிக்கமகிழ்ச்சியையடைந்தனர். () மணவணித்திரனுற்றிமாற்றலர்திறைவழங்கக் கணமணிச்சஸ்டர்மாமுடி கவிமுத்தினன்றுதை

கொசல்சேரன் அருச்சனைச் சருக்கம். உகள்

துணைவரைப்பியப்பூச்சமையிறக்கினன்சுதன்ற
கிணைவுரைப்புயத்தேதற்றினஞேற்றுவீற்றிருந்தான்.

இ-ன். விவாகச் சடங்கையுஞ் செய்வித்துப்பகவர் யாவரும் திறைப்பொருள் கொடுக்கும்படியாகவுக் தன்குமாரனுக்குப் பட்டாபிடேக விதிச்சடங்கைச் செய்து சிறந்த இரத்தின கீர்டத்தையுஞ் சூட்டினான், அதனால் தந்தையான அரசன் இருபுயங்களினுஞ் சுமங்த பூமிபாரத்தையிறக்கினான்; அப்பாரத்தைத் தன்மகனது மலைபோன்ற இரு புயங்களினும் ஏற்றினான், ஏற்றித்தான் தவஞ்செய்து இருந்தான். (ஞ)

தந்தைநல்கியதிருவழுந்தனதுதொல்லுணர்வுஞ்
சிந்தையிற்றெளிந்துலகேலாந்திகிரியோன்றுருட்டி
மந்திரக்கிழவோர்புகன்மனுநெறிநடாத்தி
யெந்தருப்பணிகவுசலனரசவீற்றிருந்தான்.

இ-ன். தன் றங்கை தனக்குக் கொடுத்த செல்வங்களையும், தனதுபழைய அறிவையும் மனத்திற் றெளிந்தறிந்து, உலகமுழுதினும் ஏகச்சக்கராதிபத்தியஞ் செலுத்தி, மந்திரிமார்கள் சொல்லும் மனுதரும்வழியை நடத்தி, சந்தானம், அரிச்சந்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம் என்னும் ஜந்தருக்களும் வணங்குகின்ற கொசலராசன் அரசுசெய்திருந்தான். (கு)

இருந்துகில்பகலகன்றபினிருங்களிற்றுரியோன்
றிருந்துசேதுமம்பரசவானுள்ளிடைத்தெரிந்து
வருந்துருதுலகவிப்பிரென்றமைச்சரைவைத்துப்
பொருந்திற்படைபொருநரோடெழுந்துபோயினால்.

இ-ன். இவ்வாறு அரசுவீற்றிருந்து சிலாகாட்சென்றபின்னர், பெரிய யானைத்தோலைப்போர்த்த சிலபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சேதுமுதல் இமயமலையிருகவுள்ள தலங்களைல்லா

உகடு

பழநித் தலபுராணம்.

வற்றையும் வழிபட வேண்டுமென்று மனத்தினினைத்து, வருத் தப்படாமல் உலகத்தைக் காப்பீராகவென்று மந்திரிமாறைத்தன் விடத்திற்கு ஸியமித்து, போர்செய்யுங் தொழிலில் வல்ல சேனைகளுடனும் அரசர்களுடனும் எழுஞ்சிசென்றனன். (எ)

காசியும்பிறதலங்களுங்கடிமலர்தூவி

யேசுறிண்ணர்கண்மலர்புஜையிடனுமேனையவும்
பாசிமூப்பரைதவம்புரிபதிமுதலனவும்
பேசுருந்தழற்கிப்பழமலைமுதற்பிறவும்.

இ-ள். காசித்தலமும் பிறதலங்களுஞ் சென்று வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைச் சொரிந்துவணங்கி, குற்றமில்லாதகண் ணப்பாயனார் தமது கண்ணைகிய மலைரைச் சாத்திய காள த்திமலை யும் ஏனையதலங்களும், பசிய ஆபரணங்களைத் தரித்துமாதேவி யார் தவம்புரிந்த திருக்கேதர முதலிய தலங்களும், சொல்லுதற்கரிய திருவண்ணைமலை விருத்தாசல முதலிய பிறதலங்களும். நடித்தபொற்பொதுமுதனீர்நாட்டுளங்கரும்
வடித்தமுத்தமிழ்மதுரையுங்குமரியுங்பிறவுங்
கொடித்தடஞ்சிலைக்கோதைநாட்டி.னிலைமூபதியுங்
கடித்திகழுந்தமென்மலரினுற்கைக்குவித்திறைஞ்சி.

இ-ள். அஙவரத திருத்தாண்டவஞ் செய்தருளுங்கனகசபை முதலாகிய சோழநாட்டின்கணுள்ள தலங்களும், தெளிந்த இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும் முத்தமிழ்களும் பொருந்திய மதுரை குமரிமுதலிய தலங்களும், வெற்றிக்கொடி நாட்டிய நீண்ட வில்லையேந்திய சேரநாட்டின்கணுள்ள ஏழுதலங்களும்சென்று வாசனைகமழும் மிருதுவான பூக்கள்கொண்டு கைகூப்பி வணங்கி. (க)

மல்லலம்புகழுக்கொங்குநாட்டொருமலைச்சாரல்
செல்லலுந்தருமிடைந்துசில்வீடுகில்லென்னக்

கொசல்சேரன் அருச்சனைச் சருக்கம். உகக

கொல்சினப்புவீவப்புவிகுஞ்சரங்கலைமான்
பல்விலங்குறையொருவனமிருப்பதுபார்த்தான்.

இ-ன். வளப்பம்பொருந்திய கீர்த்தியயுடைய கோங்குதே
யத்தின்கணுள்ள, ஒரு மலைப்பக்கத்திற் போதலும், மரங்கள்
நெருங்கி, சின்வண்டு சில்லென்று ஓலிக்க, கொல்லுகின்ற
கோபத்தையுடைய புலியும் சிங்கமும் யானையும் கலைமானும் முத
லான பலமிருகங்க எரிருப்பதான் ஒருகாடு இருப்பதைக்கண்டான்
(கெளசலராசன்.) (க0)

பார்த்திவன்புடைத்து துவர்ப்பார்த்தனன்றாதர்
சீர்த்தவேத்திரர்வேட்டைமேற்செலவெனத்தெரிந்து
கூர்த்தவைங்கணைக்கொடுந்தொழிற்புளினரைவிளிக்கக்
கார்த்தடம்புயலிழிந்தனக்கடினன்வந்துற்றூர்.

இ-ன். கெளசலராசன் பக்கத்தினின்ற தூதுவர்களைப்பார்த்
தான், தூதர்கள் அழகிய பிரம்பு தாங்கினவராய் வேட்டைத்
தொழில்மீது செல்லவென்று நினைத்து, கூரியபாணங்களையுடைய
கொடுந்தொழில்கொண்ட வேடர்களையழைக்க. அவர், கார்காலத்
துப் பெரிய மேகங்கள் இறங்கி வந்தாற்போல வந்தனர். (கக)
வெஞ்சினத்தினர்பொறித்தழல்விழியினிர்நீலக்
கஞ்சகத்தினர்கச்சினர்கழவினர்கமஞ்சுண்
மஞ்சிடத்தனவார்த்தையர்மறவியிறகொடியர்
குஞ்சியிற்புளைவாகையர்கொடுமெரக்கிராதர்.

இ-ன். வில்லை யேந்திய அவ் வேடர்கள், மிக்ககோபத்தினை
யுடையவர், அக்கினிப் பொறிகளைக் கான்று சுடுகின்ற கண்களை
யுடையவர், கச்சினையுடையவர், வீரக்கழல் அணிந்தவர், நிறைந்த
கருவுடைய மேகங்கள் இடித்தாற்போன்று வசனிப்பவர், யமனி
லுங்கொடியவர், தலைகுடுமியிற்சுற்றிய வாகைமாலையை யுடைய
வர். (க2)

சூரோமுக்குறத்தொழுதனர்கட்குடியெறிந்து
வாரோமுக்கினர்மணிவலைபிணித்தனராத்தி
நாரோமுக்கியகண்ணிகணிமைத்தனர்நவிலுங்
காரோமுக்கெனத்துவைத்தனர்கலைத்தனர்விலங்கு.

இ-ன். மலைத் தெய்வத்தை யொழுங்கு பொருந்த வணங்
கினர், வாய்கன் ற குறிஞ்சிப் பறையை முழுக்கி, வார் ழுட்டினர்,
சிறந்த வலையைக்கட்டினர் ஆத்திப் பூவாலாகிய மாலைகளை சிறை
யச்சுடினர், சொல்லப்பட்ட மேகத்தின் ஓட்டம்போல நடந்து
விலங்குகளைத் துரத்தினார்கள். (கங)

செங்கிறத்தவெண்ணிறத்தனகரியதீவிதிய
பின்னெடுஞ்சுருள்வாலவாளையிற்றடும்பேற்வாய்
முன்விழுந்ததே தூர்செவியபநீண்முகத்தவான்குரைய
வின்னபன்ஞமவிகள்விரைந்தெழும்வனமெங்கும்.

இ-ன். சிவந்த நிறத்தை யுடையனவும், வெள்ளிய நிறத்தை
யுடையனவும் கரியனவும். அக்கினிபோன்ற கண்களை யுடையன
வும் பின்னர் நீண்ட சுருண்ட வால்களையும் வெள்ளியபற்களையும்
கொல்லுகின்ற பெருத்த வாய்களையும் முன்னர்த் தூங்கும் காது
களையுடையனவும், நீண்டமுகத்தை யுடையனவும் பெரியகுளம்
புகளை யுடையனவும் ஆகிய இத்தன்மையனவான பலாய்க்கூட்டு
ங்கள் காடு எவ்விடத்தும் வேகங்கொண்டு ஏழுங்கிருக்கும். ()

கலீவிநுத்தம்.

சூழ்கொலைவேடர்துவக்குவலைக்கே
ஹீழ்குவசிந்திவெருண்டுகைவேழும்
போழ்குவசென்னிபுடைத்தபுணீரீண்
முழ்குவமீளமுழங்குவசிங்கம்.

கொசல்சேரன் அருச்சனைச் சருக்கம். 22க

இ-ன். சுற்றிய கொலைத்தொழிலையடைய வேடர்கள்கட்டிய வலைக்குள் யானைகள் சிதறுப்பட்டுப் பயந்து விழுவன், சிங்கங்கள் அடித்த அடியினால் மண்ணையினாந்து, ஒழுகும் இரத்தத்துள்ளுழு குவ, பின்னர் எழுங்து முழங்குவன. (கடி)

பெய்வனவாரிபிழைத்துவெகுண்டு

நெய்யெரிகால்விழிசீறிநெருங்கி

யொய்யெனவாவியிடம்பிடியோடு

மெய்யுயிர்போயெதிரவீழ்வனவேங்கை.

இ-ன். புலிகள் செலுத்தப்பட்ட அம்புகளுக்குத் தப்பிக் கோபமுற்று, நெய்சேர்க்க அக்கினிபோன்ற பொறிகளைக் காலுகின்ற கண்கள் கோபித்துநெருங்கி, திடீரெனத் தாவிப்பாய்ந்து, வேடர்கையாற் செலுத்தப்பட்ட வேலாயுதத்துடன் உயிர்மாண்டு விழுவன. (கசு)

போர்புரிமளர்புறத்தொலிகேளாப்

பேர்வனபொங்கர்பிடுங்குவயின்பே

சோர்பிடிநேடுவெகுழ்குலமீள்வ

வீரெனவாழ்குதிவீழுவவேழம்.

இ-ன். போர்த் தொழிலைச் செய்யும் வீரரது பக்கத்தொலி களைக் கேட்டுத் தம்மிடத்தை விட்டுப் பெயர்வன, மரங்களைப் பிடுங்கியெறிவன, பின்னர்ச் சோர்கின்ற பெண்யானைகளைத் தேடிச்செல்வன, தம்மைச் சூழ்நிதிருக்கும் இனங்களைத் தேடிப் போவன, வீரென்று படுகுழியுள் விழுவன யானைகள். (கள)

கண்ணீயிலாவிகரைக்குகழிந்தும்

பண்ணியநாண்வலையிற்பலவாயுஞ்

திண்ணீயவாளிசிதைத்தப்பவுலர்ந்து

மெண்ணீல்விலங்கினமின்னணமெய்த.

இ-ள. வேடர்களா விடப்பட்ட கண்ணிகளி'லகப்பட்டு ஓயிர் வருந்தியிறந்தும், கட்டிய கயிற்று வலையில் பல அகப்பட்டன வாகியும், வலிமையுள்ள அம்புகள் துணிக்க இறந்தும், அளவில் வாத மிருகக் கூட்டங்கள் இவ்வாறு அழிய. (கச)

மாய்ந்தகலைக்குலமோடிளமான்கள்

வீந்துமுயிர்த்துயிர்விம்மியுமோய!

ரேய்ந்தவரோடுயிர்தோற்றமின்னாரு

மேய்ந்துயிர்கொண்டிடவாரையுமொத்த.

இ-ள. இறந்த கலையான்களுடன் இளமையாகிய மான்கூட்டங்கள், இறந்தும், நெட்டுயிர்ப் பெறிந்தும், தம்முயிரிழங்கியும் இளைத்தல், தம்மையைனந்த நாயகரது உயிரையிழுந்தபதிவிரதை களையும், சூற்றுயிர்கொண்டு வருந்துவாரையும் போன்றது. (கக)

வேடர்கைவாரிபிழைத்துவெகுண்டு

பாடுறுநாண்வலையிற்படுமாக்க

னோடிவினைக்குளமொல்குநர்மீள

வாடிமனைக்குண்மயங்குதல்போன்ற.

இ-ள. வேடர் கையினின் றும் விடுபட்ட அம்புகளுக்குத் தப்பிக்கோபித்துப் பக்கத் திலிருந்த கயிற்று வலையில் அகப்படுமெயிருகங்கள் எவ்வாறிருந்ததெனில், தீவினைக்குப் பயந்து ஒடி மனம் வருந்துகின்ற விரத்தர் திரும்பவும் வாட்டங்கொண்டு சமுசாரத்துள் வங்து மயங்குதல் போலும். (20)

நூலுறுநாண்வலைநூறியமாவிற்

கோவியவாரிகுனிப்பமெய்சோர்வ

ஞாலம்வெறுத்தகல்வோர்நனிகன்மத்

தாலலர்வாரியடுந்தொழில்போலும்.

கௌசலசேரண் அருச்சனைச் சருக்கம். २२

இ-ள். நாவினுற்கட்டப்பட்ட கயிற்றுவலையையறுத்துவெனி
வந்த மிருகங்களில், (வில்லிற்) சந்தித்து விடுத்த அம்புகள்சென்
றுதைக்க, அதனால் உடல் சோர்ந்து விழுந்தன்மை, உலகவாழ்
வைவெறுத்துச் செல்லும் ஞானியர்கள் மிகுந்த கன்மத்தினால்,
மன்மதன துபுட்பபாணங்களால் வருத்தப்படுந் தன்மைபோலும்.

சிந்தவராகமுறுஞ்சினமூரி
வந்தவராகமருண்டுவெகுண்டு
நொந்தவராகவெதிர்த்துயிர்நூறு
மந்தவராகவநந்தமூலர்ந்த.

இ-ள். கடவினிடத்துள்ள அந்தச் செவ்வனால் போலுங்கோ
பத்தையுடையவவிமைகொண்டுவந்தபன் றிகள், அரசன் துசேனை
களைக்கண்டு மயங்கிக் கோபித்து, பகைவரால் வருத்தப்பட்ட
வரைப்போல எதிர்த்துப் போர்ப்புரிந்து, உயிரை விடுகின்ற வாழ்
நாள் முடிந்தார்போல அளவில்லாதன இறந்தன. (22)

வெருவுவவெழுவனவிழுவனமுயல்கள்
வருவனப்பிரிவனமருள்வனமரைக
ஞருள்வன திரிவனவழல்வனவுளியங்
துருவுவவிரிகரி துடியடிப்பிடிகள்.

இ-ள். முயல்கள் பயப்படுவன, மேலெழுந்து தூள்ஞுவன,
கீழேவிழுவன, மரைகள் ஒன்றேடோன் றுகடிவருவன, பிரிந்து
செல்வன மருண்டோடுவன, கரடிகள் உருஞுவன, எங்கணுங்
திரிவன, உழலுவன, பரந்தயானைகளும் பெண்யானைகளும் உடுக்
கைபோன்ற கால்களையுடைய யானைக்கன் றுகளும் ஓடிச் செல்வன.

செருவிடைசருவுவசிலசிலமிருகங்
குருதிகள்சொரிவனகுரைகடல்படைமே

லெருவைகள் விரிவன்னுமிகைவனகுருகு

பொருநர்கணிரைநிரைபுரிவனபொழுதில்.

இ-ன். யுத்தமுனையில் எதிர்த்தன சில மிருகங்கள், இரத் தத்தைப் பொழிவன சில மிருகங்கள், ஒவிக்கின்ற அல்லிரத்தக் கடவின்மேல் பருந்துகள்வந்து விழுந்து பரவியிருக்கும், பறவைகள் ஒவிப்பன, போர் செய்வார் வரிசை வரிசையாக ஸ்ரீ யுத்தத்தைச் செய்யுங் காலத்தில். (உச)

நீர்மலிவேவணியனீட்டருளோபைங்

தார்மலிவேந்துதவப்பயமேநுதன்

கார்மலிசாரலெழுந்ததுகாசி

லோமலிகின்றபொன்னின்வடிவோர்மான்.

இ-ன். நீர் நிறைந்த திருச்சடா முடியை யுடையசிலபெருமானது திருவருளோ, பசிய மாலை விளங்கிய கெளசல ராசனுடைய தவத்தின் பிரயோசனமோ, மகிழ்ச்சி பெருகுதற்கிடமானகுற்ற மில்லாத பொன்னிறமான வடிவத்தையுடைய ஒரு மானுனது குளிர்ந்த மலைச்சாரலின்க ணின்றும் தோன்றிற்று. (உடு)

கண்டனர்பிள்புதொடர்ந்துகவன்றே

பெண்டகர்போலவணின்றுபெயர்ந்தா

ரெண்டிசைகாவலவீண்டொரிறும்பூ

துண்டதுகேளனவொண்கைக்குவித்தார்.

இ-ன். அரசனது சேனைகள் அந்தமானைப்பார்த்து, அதன் பின்னர்த் தொடர்ந்துகென்று, அது அகப்படாமையால் வருக்கி, பேடிகள்போல அவ்விடத்தினின்றும் திரும்பினவராய் மன்னனிடம்வந்து, எட்டுத் திக்குகளுக்கும் காவலாபருக்கும் மகிழ்தியே! இவ்விடத்து ஓர் ஆச்சரியம் இருக்கின்றது. அதனை (தயை கூர்ந்து) கேட்குதி என்று அழகிய தமது கையைக்குவித்து நின்றனர். (உசு)

கொசல்சேரன் அருச்சினைச் சருக்கம். २२

செம்பொனிறஞ்சதைசேர்நுதல்சென்னிக்

கொம்புமெய்ந்நான்குமுழந்திகழ்கோலம்
பைம்பொறிமான்வெருள்பார்வையதிங்கே
வம்பவிழ்பொங்கரின்வந்ததையென்றார்

இ-ன். சிவந்த பொன்னிறமும் ! வெண்ணிறமுடைய நெற்றி
யும், சிரத்தின்கணுள்ள கொம்பர்களும், நான்குமுழங்களையுடை
யவடிவரும், பசிய புள்ளிகளும், வெருண்டநோக்கமும் உடைய
ஒர்மான் வாச்சினபரந்த வனத்தின்கண் வந்தது ஜயனே ! என்று
கூறினார்.

(2 எ)

வேட்டமிழ்ப்பவர்மாற்றம்-விழைந்தே
சேட்டெழின்மார்பிறைசென்றதுகண்டான்
வாட்டமினவியைவொவுதுமென்னக்
கோட்டுவில்வாளிகைக்கொண்டுதொடர்ந்தான்,

இ-ன்: வேட்டை யாடுதலைச் செய்பவரது சொற்களை விரும்
பிக்கேட்டு, பெருமைபொருங்கிய அழகினைக் கொண்ட மார்பினை
யுடைய கொசலராசனும்போய் அதனைப் பார்த்தான், வாடுத
வில்லாத அந்தமானைக் கவர்வேமென்று வளைத்த. வில்லையும் அம்
பையும் கையிற்கொண்டு தொடர்ந்தனன்.

(2 ஏ)

காவதநாலல்லிடே தொர்கணமாகப்
போவதுவானகமோடுவியோகால்
பாவுவதே தாவுழைபார்மனனேவு
மேவதுபோழுனமேழ்வரைதாவும்.

இ-ன். இந்தமானுனது நான்கு காததுரவழியை ஒரு கணத்
திற் குள்ளாகத் தாண்டிச் செல்கின்றது, ஆகாயத்திலோ பூமி
யிலோ இதன்கால்கள் பரவிச்செல்வது, பூமியின்கண் மலேவேக

ஒக்க பழநித் தலபுராணம்.

மாகச்செல்கின்றது, நமது அம்பு செல்வதற்குமுன்னர் ஏழ்மலை
களையுங் தாண்டிச்செல்லுகின்றது. (ஒக்க)

நெஞ்சநினைக்குமுனீ நிலவேந்தன்
வெஞ்சமர்வில்லுமிழ்வெங்க்கிண்சேண்போ
மெஞ்சலிசாயகமேகுடனேகு
மஞ்சினுமாருதவைப்பினுமோர்மான்.

இ-ள். மனம் நினைத்தற்றெழுழிலைச் செய்தற்குமுன் நின்ட
ழுமிக்கு அதிபனுகிய கொசலராசனது, கொடிய யுத்தத்தில்
வல்ல வில்லினின்றும் விடப்படும் வெவ்விய அம்புகள் ஆகாயத்
திற்ருவும், அவ்வாருய பாணங்கள் போதற்கு முன்னரே, ஒப்
பற்ற மானுனது மேகமண்டலத்தினுங் தாவிச் செல்லும். (ந ०)

கேழ்கிளாராசைகெழீ இயசரங்கள்
குழ்கருமாவரைதோய்ந்ததுகாண
னேழ்நிலவேந்ததில்லில்லிடமேந்தி
வாழ்கன்னிகாரவனத்துள்ளைந்தான்.

இ-ள். நிறம் விளங்குகின்ற திக்குகடோறும் மருவியபாணங்
கள் சுற்றிய வராகமலையிற் சென்றமுங்கியதை அறியாதவனும்,
உப்ததிவகுஞக்கும் அரசனுகிய கொசலமன்னன், அழகுடைய
வில்லைத் தன்னிடங் தரித்துக்கொண்டு, மான் இதுந்த கண்னி
கார வனத்துள்ளே சென்றுன். (ந க)

அழகீசுக்கழிதேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பல்வகைமம்மராற்றும்பைப்பொன்சாரங்களுச்செம்மல்
செல்கெழுகன்னிகாரவனத்திடைச்சேர்ந்தகாலைத்
தொல்லையவினைப்பயன்களாவவைதுய்க்குமேல்வை
வல்லையின்மயக்கல்குமாயையிற்போயிற்றன்றே.

கொசல்சேரன் அருச்சனைச் சருக்கம். २२८

இ-ள். பலவகைப் பட்ட மயக்கங்களைச் செய்த பசிய பொன் பேரன்ற மானுனது, பெருமையிற்கிறத் தொகை மேகங்கள் நிறைந்த கண்ணிகாரவனத்தைச் சேர்ந்தபோதில், பழைய வினைகள் து பிரயோசனங்களின் அளவை அதுபவித் தொழுக்குமிடத்து, விரைவில் மயக்கத்தைக்கொடுக்கும் மாயை யொழிவதுபோலக் காணப்படாதாயிற்று. (ந. १)

அவ்வனத்தொருசாரந்தனீணிழனின்றுபொன்மா னெவ்வனத்தகன்றுபோயிற்றினிப்புரிவதியாதென்னாக் கொவனப்பகுதிமன்னன்கவலுறுங்காற்கானேக்கி மொவனக்கிராதரும்போர்மன்னரும்வந்துபுக்கார்.

இ-ள். அக்காட்டி ஞாருபக்கத்துள்ள அழகிய குளிர்த் தோலையினின்றும் வெளிப்பட்ட பொன்மான் ஆனது, எக்காட்டி, னிடத்துச் சென்று ஒளித்ததோ? இனி யாம் செய்வது என்னை யென்று, கொவுகின்ற கூறிய அம்பினையுடைய அரசன் துன்ப முறுங்காலத்தில், அக்காட்டை நோக்கி, குறிஞ்சிப்பூச் சூழ்ய வேடர்களும் யுத்தத்தில் வல்ல அரசர்களும்வந்து புகுந்தனர். () மன்னாரை நோக்கிடீவிர்வருதிரால்வாவிகூவல்

வெள்ளம்யாண்டுளதென்னாற்குவிரைவினிற்போகினேடிப் பள்ளாநிர்தசும்பிற்பெய்தார்பரிசனமீண்டுமுண்ணக் [ன். கொள் ஞாநிர்கொணர்வான்போலக்கடவினிற்குளித்தான் வெய்யோ.

இ-ள். வீரர்களைப்பார்த்து நீங்கள் தடாகம், தினாது என் புலற்றின் நீர் எவ்விடத்திருக்கின்றது தேடிக்கொண்டுவருவீராக என்றுகேட்க அரசனுக்கு (அங்நீர் கொண்டு வருமாறு) சென்று தேடி, நீர்நிலைக்கணுள்ள சலத்தைக் கும்பத்தின் மொண்டு வந்தார், பின்னரும் சேனைகளும் பருகுதற்கு வேண்டும் நீரைக் கொண்டுவரத் தான் செல்பவைாப்போல மேலைச்சமுத்திரத்திற் குரியன் குளித்தான். (ந. ८)

22 அ பழநித் தலபுராணம்.

தீம்புனல்கொணர்ந்தார்தம்மைச்செம்மலுமம்மெலோதிக் காம்புநல்விளமென்றேனிகணவனைத்தொழினல்லாதி யாம்புனலருந்தேதமுண்மினெம்மொழிவழாதுநீவீர் தாம்புனலென்றுனுண்டாரேவலிற்றடையொன்றில்லார்.

இ-ள், இனிய நீர்கொண்டுவந்தவரை யரசன் பார்த்து, அழகிய மிருதுவான கூந்தலையும், சிறந்த மூங்கில்போன்ற தோள்களையுடைய உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமானைப் பூசித்தல்லாமல், யாம்நீரும் உண்ணமாட்டேம், நீங்கள் எமதுசொற் றவரூதுகொண்டுவந்த நீரையுண்ணக் கடவீர் என்று கூறினான், குற்றேவல்செய்வோர் தடையொன்றுமின்றிப் பருகினர். (நடு)

காடுறுவேட்டமீதிற்கவலுறுமவலங்கொண்டு
தோடிதழியினுற்போற்றுநியமமுந்தொலைந்ததெதன்று
வாடுறுமரசனுள்ளத்திளைப்பினைமாற்றுவான்போ
ஞீடினார்விரித்துவெய்யோனீர்முகந்தெத்திர்வந்துற்றுன். "

இ-ள். காட்டிற் செல்லும் வேட்டைத்தொழிலில் மனத் துன்பங்கொண்டு விரும்பி, அதனாற் கொன்றைப்பூ மாலையைத் தரித்த சிவபெருமானைத் துதிக்கும் நியமமுங் கேடுற்றதென்று, வருக்குகின்ற அரசனுடைய ஆயாசத்தை நீக்குவானைப் போல, மிக்க பூங்கொத்துக்களை விரித்து, நீரை மொண்டுகொண்டு சூரியனும் எதிரில் வந்து தித்தான், (ஏசு)

அற்றைநாட்கடிகையைந்தொன்றுற்றுவகடன்களாற்றிப் பொற்றடம்புயக்கோமானும்போவதற்குளம்வாராமை மற்றதிசயம்பிறந்தகருத்தொடுமனத்தன்பூறி பொற்றினர்க்குவிக்கோயிலுளதெனிற்பார்மினென்றுன்,

கெளசல்சேரன் அருச்சினைச் சருக்கம். உடகு

இ-ன். அந்தத் தினத்தில் விடிய ஜங்குநாழிகைக்கு முன்ன ரோஅரசனெழுங்கு தான் செய்யவேண்டிய நித்திய கடன்களை பெல்லான்செய்து, இலக்குமி குடியிருக்கப் பெற்ற விசாவித்த கெளசலராசனும் அக்கோங்கவனத்தை விட்டுப்போதற்கு மனம் வராது, அந்த அதிசயங் தோன் றியமனத்தினால் அன்புமிகுந்து, தூதுவரை யழைத்து இவ்விடத்திற் கோயில் இருக்குமாயிற் பார்த்துவருவீராக என்றான். (ந ஏ)

அங்கவரகன்றூரண்ணலகத்தினுள்விழித்திருந்தா னுங்குலத்தே தான் றனுட்டநுதலியைவழுத்தக்கே காங்கந தங்கியவனத்தடைந்தானென்றுமார்த்தாண்டன்மேல்பாற் றிங்களுக்குவகைசொல்லச்செல்லலைப்போலச்சென்றான்.

இ-ன். அந்தத்துதர்கள் பார்த்தற்குச் சென்றார்கள், பெரு மையிற் சிறந்த கெளசலராசன் றன்கூடாரக்கண் மனம் விழிப் புற்றிருந்தான், நம்து குலத்திற்கிறேன் றிய அரசன் நெற்றிக் கண்ணையுடைய பரமசிவனை வணங்குதற்காகக் கோங்கமரங்க ணிலைந்த வனத்தின்கண் வக்தனன் என்று, சூரியனைவன் சங்கிரனுக்கு மகிழ்ச்சிச் செய்திசொல்ல மேற்குத்திசைக்குச் செல்வதுபோல அஸ்தமித்தான். (ந அ)

ஆலயநேடிக்காணூர்மீண்டிறைக்கறையும்போழுதிற் சோலையங்கன்னிகாரவனத்தினாந்தே தான் றற்காணக் காலையிற்பெயர்ந்தான்வெப்போன்யாமினிக்காணுமென்னு மாலையில்வருதல்போலத்தே தான் றினன்மதியப்புத்தேள்.

இ-ன். ஆலயத்தைத் தேடித்தேடிக் காணுதவராய்த் தூது வர் திரும்பிச்சென்று, அரசனுக்கு அறிவிக்குங் காலத்தில், சோலைகளி னடிகுவாய்ந்த கண்னிகார வனத்தி லிருக்கும் நமது வழித்தோன்றலைப் பார்க்கும்பொருட்டுப் பகற்காலத்திற் சூரியன் போயினன், யாம் மாலைக்காலத்திற்போய்ப் பார்த்துவருவே மென்று வருதல்போலச் சங்கிரன் தோன் றினன். (ந க)

240 பழந்த் தலபுராணம்.

மின்னவிரசக்கர்வானில்விளங்டிவெண்பின்றயையெந்தை
பொன்னவிரசடையிற்றேற்றும்பிறையெனப்போற்றிவை
மன்னைற்கன்றுகாட்சிமழுவலான்வழங்குகின்றா । [கு
னன்னதுகாணப்புக்கான்போன்றுதித்தருக்கன்போந்தான்.

இ-ன். மின்னல் வீளங்குஞ் சிவந்த வானத்தில் விளங்கா
நின்ற வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனே, எமது பிதாவாகிய சிவபெரு
மானது பொன்போலவிளங்குகின்ற திருச்சடையிற் காணப்படு
கின்ற பிறையென்று துதித்திருக்கும் கௌசலராசனுக்கு அற்
றைத்தினம் கோடரிதரித்தபரமர் காட்சிகொடுத்தருள்ளர். அத
னீயானுங்காண்பேனென்று வந்தவனைப்போலச் சூரியனும் உத
யன்செய்தான். (ச0)

முத்தினமாயகாலைமுத்தினன்கவிகைக்டி
றத்தினமாலோன்வைகுஞ்சுழவிற்றுமரைப்பூங்
கத்திகைமார்பனுதிசைவமாமறையோன்கஞ்ச
னத்தினன்போதினூர்க்குநாண்மலர்சொய்யச்சென்றுன்.

இ-ன். மூன்றுநாட்கழிந்தபின்பு, முத்துக்களாலவங்கரிக்
கப்பட்ட குடையானது நிழலைச்செய்ய, சூரியனுஞ் சந்திரனுஞ்
குடிகொண்ட சோலைக்கண், தாமரைப்பூ மாலையையடைய ஓர்
ஆதிசைவப்பிராமணர், தாமரை மலரையடைய பிரமனும் விட்
உனுவும் பூசித்த விவெபருமானுக்காக அன்றவர்ந்த புதியபுட்பங்
களைக் கொய்யும்படிசென்றார். (சக)

கண்டனன்பணிந்தான்செம்மல்வினுயினுன்கலை நூன்மார்பன்
விண்டனனுநூரும்பேருமடைந்தனும்விரைத்தார்வேந்தன்
பண்டருமறைவலான்பார்த்தனன்பணிகளாற்றற் [டான்.
கண்டர்கோனருளிற்போந்தவரையனென்றகனுட்கொண்

கெளசல்சேரன் அருச்சனைச் சருக்கம், உங்க

இ-ள். அரசுனாவன் ஆதிசைவப் பிராமணரைப் பார்த்து வணங்கினான், மாண்ணேல் கட்டிய உபவீத மணிந்த மார்பினை யடைய ஆதிசைவர் நீயாவன் எனவினவினர், வாசனை பொருங் திய மாலையைத் தரித்த அரசன் தன் ஊடைய ஊரையும் பேரையும், தான்வந்த காரணத்தையும் எடுத்துக் கூறினான், பழமையாகிய அரியவேதங்களில் வல்ல பிராமணர் மனத்தில் ஆராய்க்கு, திருப்பணிகளைச் செய்தற்காகத் தேவாதிபரான சிவபெருமானது திருவருளால்வந்த அரசனாகுமென்று தம்மனத்து ணீனைத்தார்.

(சு)

மன்னவகன்னிகாரவனமிதுஞானபூமி
பன்னருமிவிங்கமாகிப்பரப்பிரமந்தானேங்கிற
றந்திலைக்கண்ணென்றுன்முன்னிகழ்ந்தனயாவுங்கூறிச்
சந்திதிகழ்பாலோடைதனிற்படிவுத்தான்றக்கோன்.

இ-ள். அரசனே கன்னிகார வனம் என்று சொல்லப்படும் இத்தலம் ஞானபூமி யெனப்படும். சொல்லுதற் கரிய இலிங்க வழிவாகிப் பரப்பிரமயாகிய சிவம் வளர்ந்து நின்றது, அந்தத் தானாத்தி ஸாகுமென்று, முன்னர் நடந்தவைகளெல்லாவற்றையுஞ் சொல்லி அக்கோயிற் சந்தியின் பச்கத் தில்விளங்குக் கீர்த்தத்தில் அரசனை முழுகுவித்தார் ஆதிசைவப்பிராமணர். (ஈங.)

ஞானோக்கருளிஞானவாய்மையுநவிற்றுவேத
ஞானதேசிகனுன்ஞானநகுமணிக்கோயில்புக்கு
ஞானநற்குறியைஞானநாட்டமோடருச்சித்தோதி
ஞானவாரி துபடிந்துழுழுகிநானேஞாநுவ்வின்றுன்,

இ-ள். ஞானப் பார்வையைக் கொடுத்து, ஞானத்தின் உண்மையிலக்கணங்களையுஞ் சொல்லிய ஞானக்குரவாகிய ஆதிசைவப்

பிராமணரால் கெளசலராசன் சின்மயம் விளக்கும் ஒளியைக் கொண்ட அழகிய கோயிலுட் புகுந்து ஞானக்கண்ணுடன் அருச் சனைசெய்து, துதித்து ஞானசாகரத்துள் தோய்ந்து அமிழ்ந்தி ணன் என்னும் அகங்காரத்தினின் றும் நீங்கினின்றுன். (சு) மெய்ம்மயிர்பொடிக்கவுள்ளம்விதிர்விதிர்விதிர்த்திரண்டு கைம்மலருச்சிகூப்பிக்கண்கணீராவிதாழ்த்தி நெய்ம்மலிநெடுவேலண்ணனினைப்பறநினைக்குநின்றுன் மைம்மலிமிடற்றேனேற்றில்வந்தெதிற்காட்சிதந்தான்.

இ-ள். நெய்நிறைறந்த நீண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த கெளசலராசன், தேகம் உரோமப் புளகிதங்கொள்ள நெடுங்கி, இரண்டு கரங்களாகிய தாமரைமலர்களையுங் தலையிற் குவித்து, கண்களினின் றும் ஆனந்தபாஷ்பம் அருவிபோலச் சொரிந்து, தற்போத நினைப்பின் றித் தியானித்து நின்றனன், கருமை நிறைறந்த திருக்கண்டத்தையுடைய பரமசிவன் இடபவாகன த்தி லாபோகணித்துவந்து காட்சி கொடுத்தனர். (சு)

காட்சியிற்கலந்துமூலமாமனுக்கழிந்தஞ்சு
ளாட்சியிற்கிருருத்ரமாயிரநாமத்தானு
மாட்சியிற்றுதித்தான்வேட்டவரம்பலவழங்கிவள்ள
நீட்சிநன்னெறியிலானுனெறிநின்றுர்நெஞ்சளானுன்.

இ-ள். அருள் ஞானத்திற் கலந்துநின்று, பெரிய சிவமூல மந்திரத்தைச் செபித்து, மனத்தினுள்ள அன்பினாலே, சிறப்புப் பொருந்திய உருத்திர மந்திரத்தாலும் ஆயிர நாமத்தினாலும் முறைப்படி அரசன் றுதித்தான், அருள்வள்ளன்மையால் விரும் பிய பலவரங்களைக் கொடுத்து நீட்சியையுடைய சிவவிங்கத்தி வங்தர்த்தான மாயினர், நன்மார்க்கத்தினின்ற தொண்டரது இருதயகமலத்தி நீங்காது நிற்பவரான சிவபெருமான். (சு)

கௌசலசேரன் அருச்சனைச் சருக்கம் உடல்

நால்டத்தறவு கோச்சகக்கலிப்பா.

வெள்ளைமார்விடையுகத்தே தான்மினிர்குறிமறைந்ததற்பி
ஞுள்ளாமார்வங்கெழுமொள்ளிலைவேலானேங்கலருள்
வள்ளைவார்குழைழயன்னைவகிடம்பாண்டுளதுமன்னே
தெள்ளுநான்மறைமுனிவவருள்கெனச்சேவடி தாழ்ந்தான்.

இ-ங். வெண்ணிறமுடைய பெரிய இடபத்தைக் கொடியாக
ஏட்டைய சிவபெருமான், விளங்காங்கின் ற சிவவிங்கத்தின்கண்
மறைந்ததன்பின்பு, மன அன்பு மிக்க அழகிய இலைத்தொழின்
முற்றியவேலாயுதத்தைத்தயை அரசன், உயர்ந்த இச்சோலையுள்
வள்ளைக்கொடிபோலும் நீண்ட காதுகளையுடைய உமை யம்மை
யாராகிய எமது தாயார் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் எவ்விடத்
துளது, தெளிந்த நான்குவேதங்களில் வல்ல முனிவரே அருள்
வீராகவென; பிராமணரது செவ்வியபாதங்களைவணங்கினேன். ()

பூபதிகேள்பவானியும்பொன்னியும்பொருந்துநன்னுவிற்
ஏபதார்கோன்றுருவாசன்றமனியவின்னைவர்வைகு
மாபயனன்கழைத்தேவலிழைப்பவாய்மறைநெறியின்
மாபரனைவழிபாடுபுரிந்துவைகுஞான்றேருநாள்.

இ-ங். உமை யம்மையாரதும் இலக்குமி தேவியினதும்
அருள்பொருங்திய கல்ல நாவினையுடைய அரசனே கேட்பாயாக,
முனிவர்க்குத் தலைவராகிய துருவாசமுனிவர், பொன்மயமாகிய
தேவர்கள் வசிக்கும் சுவர்க்கலோகத்துள்ள காமதேனுவின்பஞ்ச
கவ்வியத்தையும் நன்மையோடு வருவித்துப் பெற்று, அக் காம
தேனு தாமிட்ட குற்றேவல்களைச்செய்ய, ஆராய்ந்த வேதவிதிப்
படி, மேலான பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானை வழிபாடுசெய்து
இருக்கின்ற நாளில் ஒருங்கள்.

(சங்)

உங்க பழநித் தலபுராணம்.

காலமறிந்தடைவதொருகடிகைபிரிந்தடைக்கதென்னுச்
சிலமுனிவரன்சினவித்தேநுவேசிவழுசைக்
கேவலிடையூறிமூத்தாபேலாதுங்பணிபாவங்
கோவினையென்முனைவாராதேகுதிநிகொடியையென்றான்.

இ-ள். பூசாகாலத்தையறிந்துஅக்காலத் தில்வரும்காமதேதனு,
ஒருநாழிகை தாமதித்துவங்ததென்று, ஞான வொழுக்கத்தை
யுடைய துருவாசமுனிவர்கோபித்து, காமதேநுவே! சிவழுசைக்
கே கொடியிடையூற்றறைச் செய்தாய், இனி உன்னுடைய தொ
ழில் தகாது, பாவத்தைச் சுமந்தாய், நீ கொடுமையை யுடையை,
ஆதலால் என்முன் வாராது போகக்கடவாயென்றார். (சக)

அம்மாற்றமதுகேளாவழுங்கிநெடி துயிர் த்திதனுக்
கெம்மாற்றமிசைப்பதெனுவிடைந்தறியாமையினிமூத்த
மைம்மாற்றமுனிவழுங்கிவொழிந்தளியேன்வாழ்வுறவோர்
செம்மாற்றமருள்கெனச்செஞ்சேவடிதாழ்ந்ததுதேநு.

இ-ள். காமதேநு, முனிவர் கூறிய வார்த்தைகளைக்கேட்டு
இரங்கிப்பெருமுக்கவிட்டு, இதற்குள்ளமொழிகூறுவதுஎன்று
வருந்தி, அறியாமற் செய்தகுந்றத்தை நீக்கும் முனிவரே! தேவ
நீர்கொண்ட கோபத்தைவிடுத்து, எளியேனுகிய நான் உய்யும்
படி ஒரு செவ்விய சொல்லைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டு
மென்று, துருவாசமுனிவரது சிவந்த பாதங்களை வணங்கிற்று.()

எனவரைநீழல்வைகுமேர்கொள்கன்னிகாரவனாங்
தானடைதியெனச்சார்ந்துதபன் திசையொருதடங்கண்
டான தவழுயன்றமலனருளொடுவிண்ணடைந்ததந்தத்
தேனிமிர்பூந்தடந்தேநுதீர்த்தமெனச்சிறந்துளதால்.

கௌசலசேரன் அருச்சினைச் சருக்கம். உடனு

இ-ன். வராகமலையி னாடிக்க னிருங்கும் அழகு பொருந்திய கண்ணிகாரவனத்தை அடைந்து பூசிப்பாயாக வென்றுகூற, காம் தெனுவங்து கிழுக்குத் திசையில் ஒருதடாகம்உண்டாக்கி, நன்மையான தவத்தை முயன்று செய்து, சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றுச் சுவர்க்கத்தையடைந்தது, அந்தத் தேனிறைந்தபுட்பங்களையடைய தடாகம் தெனுதிர்த்த மென்று பெயர் வழங்கிற்று, தீர்த்தமதன்றென்கரையிற்செறியலர்க்கவிளவனத்திற் பார்த்திபமாதெனவுலகம்பரித்தபார்ப்பதியரிய மாத்தவநானும்பயின்றுவைகினுளதுகொண்டு கோத்தமறைதிருக்காமக்கோட்டமெனக்கூறியவே.

இ-ன். அந்தத் தெனுதீர்த்தத்திற்குத் தெற்குக்கரையில், பொருந்தியபூக்களையடையவில்வவனத்தில், அரசப் பெண்போல உலகத்தைத் தாங்கும் பார்வதி தேவியார் அரியபெரியதவத்தை நாடோஹும் செய்தனர், அதனால் அதனைக் கூட்டமாகிய வேதங்கள் திருக்காமக் கோட்டம் எனச் சொல்லின. (இட)

இதுகுப்யமியாவருமெய்துதற்கரியதென்றேனீ மிதுவின்றேல்குலவேந்தன்போற்றிமிரிர்விமலைபதப் பதுமங்காணபதற்கொன்றுபகர்கெனத்தாழ்ந்தனன்கமல மதுமென்றார்மறைமுனிவன்வருந்தலையென்றருள்வழங்கி.

இ-ன். இது இரகசியமாகும். எவர்களும் அடைதற் கரியது என்றுக்குறியதுதிசைவப் பிராமணரை, பழமையாகியசங்திரகுலத் தோன்றலாகிய கௌசலசேர மன்னவன் துதித்து, விளங்கானின்ற உமையம்மையாரின் பாதங்களாகிய தாமரைமலரை அடியேன் றரிசிப்பதற்கு ஓருபாயம்உபதேசித்தருளவேண்டுமென்று வணங்கினான். தென்பொருந்திய தாமரைப்பூ மாலையையடைய ஆதிசைவப் பிராமணர் வருந்தாதே யென்று கிருபைபுரிந்து. ()

உசூ

பழநித் தலபுராணம்.

எண்கீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிதுத்தம்.

ஶாலுமகாகோடமேசத்திகாமன்

சக்கரமேபுவனையாகாசஞ்சத்தி

கோவியகாமஞ்சகாம்புவனைசத்தி

கோடமாதங்கோடசக்கரமேபுவனை

வேலுடைச்செவ்வேள்விளாம்பவிளங்காநின்ற

வித்தியாமந்திரமாடிவற்றைத்தேனு

வாஸியதிர்த்தக்கரையிற்செபிக்கிலுன்பான்

மாதொருமண்டலஞ்செல்கால்வந்துவரந்தருமே.

இ-ன், பொருந்திய மகாகோஷமே சத்திகாமம், சக்கரம் புவனையாகும், ஆகர்யம் சத்தியாகும், கொள்ளப்பட்ட காமம் சகாமாகும் புவனை சத்தி கோடம் மாதங்கோடம் புவனேசுவரி சக்கரம், வேலாயுதத்தைத்தரித்த கந்தசுவாமி சொல்லும்படி விளங்கானின்ற வித்தியா மந்திரமாகும், இவற்றைச் சுத்தமாகிய தேனு தீர்த்தத்தின் கரையினிடத் திருங்கு செபிக்கில் உன்னிடத்து உழையம்மையார் ஒருங்காற்பது நாளைக்குன் தோன்றி நீங்கொன்று வரத்தைக்கொடுப்பார்.

(ஏச)

நாலடித்தரவு கோசிசககி கலிப்பா.

ஆயமறையோனுரையேற்றுயிடையவ்வாறிழூப்பத்
தாயுமுதுபார்ப்பனத்தியுருவுகொண்டுதண்டேன்றிப்
போயிற்றமுன்யாரையுன்னிப்புரிகின்றூய்தவமென்று
ளேயுலகமீன்றவித்தவிறவிதலைநோக்கியென்றுன்.

இ-ன். அவ்வாருய ஆதிசைவப்பிராமணர்சொன்னவார் ததை
களையேற்றுக்கொண்டு அவ்விடமடைஞ்து அவ்வாறுசெய்ய, உலக
மாதா ஆகிய உழையம்மையார் கிழப் பிராமணப்பெண் வடிவங்

கொசல்சேரன் அருச்சினைச் சருக்கம். 2

கொண்டு, தண்டிலையுன் றிக்கொண்டு அரசன் முற்சென்று, பாரை கிளைத்து இத்தவத்தைச் செய்கின்றாய் என்று கேட்டனர். உலகத்தைப்பெற்றபரமேசவரியைகிளைத்துச் செய்கின்றேனென்று அரசன் சொன்னான்.

(நூ)

நன்றுவரவுங்கேள்விநல்லுமாதவத்திற்குந
தன்றுளைக்கேள்வலைத்தழுவத்தவம்புரிகின்றான்பா
வின்றுவெளிவரவரியளவியுடையையாயினிமேன்
மன்றலணிகாண்டியெனமறந்தாண்மாமறையுணின்றாள்.

இ-ன். அரசனே! உன் னுடைய வருகையும், கேள்வி யறிவும் பெரிய தவவகையும்' நன்றாயிருக்கின்றன, அந்த அம்மையான வள் தனதுநாயகைளைச் சேரும்படி தவத்தைச் செய்கின்றாள், உன் னிடத்து இற்றைத்தினம் வெளிவருதற்கு அரியன், அன்புடையலனே இனிமேல் திருமணக் கோலத்தைக் காண்பாயாகவென்று மறைந்தனள், யாரெனில் பெரிய வேதப்பெர்க்குளாய் நின்றவ ராகிய பார்வதிதேவியார்.

(நூ)

அன்னையெழுந்தருளினென்றுனந்தபரவசமுந்
தன்னுணர்வுங்கமலப்பொற்றுரைவிழிநீர்தாழு
வென்னையுமாண்டனண்ஞுமலிக்கினித்தவிசுமிடுவெளன்றே
முன்னிமணங்காண்மொழிந்தாண்மாதவமுயன்றுன்.

இ-ன். அரசனுவன் எமது அன்னையார் எழுந்தருளினர் என்று ஆனந்த பரவசமும், தன்னையறிய மறிவுபெற்றுத், தாமரைமலர்போன்ற சிவங்தகண்களினின் றும் நீர்சொரிய, என்னையும் அடிமைக்கொண்டனள், நாய்க்கு இனி ஆசனமும் இடுவா வென்று, பெரிய தவத்தை முயற்சிகொண்டு முற்பட்ட திருமணக்கோலத்தைத் தரிசிக்க இச்சிப்பேண் என்று அரசன் தவத்தைச் செய்தான்,

(நூ)

உந பழநித் தலபுராணம்

கில்பகல்செல்காலமகதித்தினியாழ்முனியேழ்வர்
கோல்புலத்தாபதர்கோங்குவனங்குதுகிக்குழகன்-
தொல்பவந்தீரத்தொழுதார்தமிற்சிலர்காய்மலர்கொய்ய
வில்வவனந்தனிற்றேனுதீர்த்தமிலிர்கரையடைந்தார்.

இ-ள். சிலகாட் செல்லுங்காலத்தில், தெய்வத்தன்மை பொ
ருங்திய மகதி என்னும் வீணையடைய நாரதமுனிவர் முதலாய
ஏழுபேரான, புலங்களை வெற்றிகொண்ட முனிவர்கள் கோங்கு
வனத்தையடைந்து, சிவபெருமானது திருப்பாதங்களை, பழைய
பிறவிகள் நீங்கவணங்கினர், அவருட்சிலர் காயும் மலரும் கொய்
யும் படியாக வில்வ வனத்தின்க னுள்ள தேனு தீர்த்தத்தில்
விளங்கும் கரையடைந்தனர். (ஞ)

கைக்கமலர்கொய்வார்கன்னியர்ப்பலர்வைகிடங்களுஞ்செங்
கைக்கதிர்வேற்குரிசிறவம்புரிந்ததுங்கண்டதிசயித்தார்
தெக்கணநோக்கினரமுதசீதளவொண்ணிலவொருங்கு
ஷுக்கெனவோங்கொளிவிளங்குபொலிவுகண்டுவெருவினார்.

இ-ள். கைக்கு அழகிய புட்பங்களைக் கொய்யும் முனிவர்கள்,
கண்ணியர்கள் பலர் இருக்கும் இடங்களை, சிவந்த கையின்கண்
ஒளிபொருங்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்தகந்தசவாமி தவத்தை
செய்ததையும் பார்த்து அதிசயித்தனர், தென்றிசையைப்பார்த்த
னர், அங்கே அமிர்தமாகிய குளிர்க்க அழகிய நிலாக்கூட்டம்
ஒருங்கு சேர்த்தாற்போல், மிக்க ஒளிவிளங்கும் அழகைக்கண்டு
பயங்தார். (ஞக)

தருணமணிசிலவுமிழுந்தபனரளவிலகோடி
பெருகொளிவாலுழைமடங்கற்பிடினருமறைமுடிவி
னெனுருகுடிலீவடிவினெளியொழுகுவிமானத்தினிடைக்
கருணைதிருஷ்ருவகொண்டுகண்ணி முயல்வதுகண்டார்.

கொசல்சேரன் அருச்சனைச் சருக்கம். உங்க

இ-ன். சிவந்த அழகிய ஒளியைக் காலுகின்ற சூரியர் அளவில்லாத தோடியரின் மிக்க ஒளியைக் கொண்டு வெள்ளியபிடரி மயிரையடைய சிங்கத்தின் முதுகில் உபநிடத ஆசனத்தில் ஒப்பற்ற பிரணவ வடிவத்தின் ஒளி விளங்குகின்ற விமானத்தினிடத்திலே அருளே உருவமாகக் கொண்டு கண்ணிப் பருவத்தை யடைய உமாதேவியார் தோன்றுவதைக் கண்டார்கள். (கூ)

அஞ்சினூர்நோற்றிருந்தாரன்னையெனச்சேணிடைநின் அஞ்சிநாமுய்ந்தோமென்றிறைஞ்சியேயுவகைகொண்டு பிஞ்சநாண்மதிவேணிப்பெருமான்வைகிடம்போகி விஞ்சைநாரதன்முத்தோருளங்குளிரவிரும்பினார்.

இ-ன். தவஞ்செய்திருந்தவர்கள் உலகமாதா வந்தாளன்று பயமுற்றுத் தூரத்தில் நின்று யாம்புய்ந்தோம்புய்ந்தோமென்று வணங்கி மகிழ்ச்சிகொண்டு இளஞ்சங்திரனைத்தரித்த சடாமுடி யையடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று இசையில்வல்ல நாரதமுனிவர் முதலாயினேர் மனங்குளிர விருப்பமுற்றார். (கூக)

முழுத்தலங்கூவிளவனத்தின்முதல்விமுயல்வதுகோச் செழுத்தவம்பெற்றனமென்றே திசைநோக்கிநறுமலர்தூய் வழுத்தினர்பின்மழவிடையோன்பரிந்துமணக்கோலமனத் தழுத்துவமிஞ்ஞான்றென்னின்றுர்க்குணர்த்தினைமலன்.

இ-ன். மேன்மைபொருந்திய தலமாகிய கூவிள வனத்திலே பார்வதி தேவியார் பிரசன்னமா யதைக்கேட்டு அழகிய தவத்தின்பிரயோசனத்தை யடைந்தோமென்று திக்குநோக்கிவாசனை பொருந்திய புட்பங்களைத் தூவித் தூதித்தனர். பின்பு இனமை பொருந்திய இடபவாகனராகிய சிவபெருமான் அன்புகூர்ந்து

உசூ பழநித் தலபுராணம்.

திருமணக்கோலத்தை இவருடைய மனத்திற் பதிப்பேமன்று
அங்கு நின்றார்க்கு அறிவித்தனர். (கூ)

உம்பர்பரசிடும்பெரியாவுடையநாயகனுவந்து
செம்பவளவாய்மலர்ந்தவகைதெரிந்து நோற்றிருந்தார்
விம்பவிதழுதமென்சொல்வேல்விழிக்கோல்வளையுமையை
வம்பவிழ்சேயிதழியண்ணமணம்புரிந்தவாறுரைப்பாம்.

இ-ஞ. தேவர்களாற் றுதிக்கப்படுகின்ற பெரியாவுடைய
நாயகரென்னுங் திருநாமத்தையுடையசிலபெருமான்மனமிழ்ந்து
(திருமணக்கோலம் இங்நாளிற் காட்டுவேமன்று) சிவந்த பவளம்
போன்ற திருவாய்மலர்ந்த விதத்தை யுணர்ந்து தவஞ்செய் திருக்
தார்கள். இனி கோவைக் கனிபோன்ற அதரத்தையும், அமிர்
தம்போலும் மிருதுவான சொற்களையும், வேற்படையையொத்த
கண்களையும் அழகிய வளையல்களையுடைய உமாதேவியாரை,
வாசனைபரந்த சிவந்த கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபெரு
மான் திருமணஞ்செய்த சரித்திரத்தைச் சொல்லுவாம். (கு)

கெளசலசேரன் அருச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—சுடங்.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினெண்ண்ரூவது,

திருமணச் சருக்கம்.

கலீவிநுத்தம்.

வான்றரமுதலவீன்றூட்குமாலயன்
ஸ்ரேந்தவுந்தோன்றிடாத்தோன்றலார்க்குமின்
றேன்றவாறெற்றின்மணமென்றெழுந்துதொன்
முன்றுலகமுமணமுரசமார்த்தவே.

இ-ன். ஆகாயம் பூமி முதலாகிய சராசரப் பொருள்களைப்
பெற்ற உமாதேவியார்க்கும், விஷ்ணு பிரமர்முதலாயினேர்பிறக்க
வும் தாமொருகாறும் பிறக்காத சிவபெருமானுக்கும் இற்றைத்
தினம் தக்கபடி அழகிய விவாகம் நடக்குமென்று மணமுரசான
து திரிலோகத்திலு மெழுந்து குழுறியது. (க)

கரம்பயின்மழுவினேன்வனத்திற்காஞ்சன்
புரம்பயில்புலவரும்பிறரும்போந்தனர்
சரம்பயில்விதியுமைதவஞ்செய்கானிடை
யரம்பையர்முதலினேரடைதன்மேவினூர்.

இ-ன். கரத்தி னிடத்திலே பொருங்கிய மழுவாயுதத்தை
யுடைய சிவபெருமானது கூவிளவனத்திலே பொன்னுலகத்தீ
விருக்கின்ற தேவர்களும் ஏனையரும்வங்தார்கள். அய்பினையொத்
த கண்களையுடைய பார்வதிதேவியார் தவஞ்செய்த கண்ணிகார
வனத்தின் இடத்தில் தேவஸ்தீர்கள் முதலாய பெண்களும் வரு
வாராயினூர். (க)

மருந்துவானவருணவாரிவெய்யநஞ்
சருந்தினேன்வனங்கயிலாயமேயது
கருந்தடங்கண்ணினைட்கருதிமாதவ
மிருந்தகாந்தாரநீடிமையமேயது.

இ-ள். திருப்பாற் கடவிற்றேன் றிய அமிர்தத்தை தேவர்களுண்ண, கொடியாஞ்சைத் தாம் உண்டுகாத்த சிவபெருமான் எழுங்தருளி யிருக்கின்ற அவ்வனம் கைலாயத்தை யொத்தது. கரிய நீண்ட கண்களையுடைய பார்வதிதேவியாரை நினைத்து முனிவர்கள் தவமிருந்த காந்தாரவனம் நீண்ட இமயமலையை யொத்தது. (ங)

மரகதனளகையென்றயிர்ப்பவானவன்
விரவுபொன்னுலகெனமயங்கிவெள்குறச்
சரர்புரிமயன்புரிதொழில்வனப்பினு
லரியயன்குபிற்றமற்றழகுவேண்டுமோ.

இ-ள். குபேரன் தனது அளகாபுரியென்று சந்தேகங்கொள்ளவும், இந்திரன் தானிருக்கின்ற பொன்னுலகோ வென்று மயங்கி வெட்கழுறவும் தேவர்களும் விசுவகர்மாவும் செய்கின்ற தொழிற்சித்திரங்களினால் விஷ்ணுவும் பிரமரும் அலங்கரிக்கவேறும் ஓர் அழகுவேண்டுமோ? (ச)

பைந்தருவைந்துநீள்பந்தராய்மலர்க்
கோந்தவிதினார்களாற்குளிர்நிறைத்தன
சந்தனமணமுறைத்திளகுந்தண்டமிழ்
மந்தமாருதமளாய்வந்துலாயது.

இ-ள். பசியசந்தானம் அரிசந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம் கற்பகம் எனும் ஐந்தருக்களும் நீண்டபந்தராகி மலர்க்கொத்து கள்பரங்த குலைகளால் குளிரை நிறைத்தன. சந்தனமரங்கள் வாசனைவீசிச் செந்தமிழோடு கலந்து சிறுதென்றற் காற்றுனது வங்துலாவிற்று. (ட)

திருமணச் சருக்கம்.

உசந

வாயுவுமல்கிடுதொழிலின்வாய்ந்தவத்
 தோர்யுதண்டுளிசூரைஸூர்த்திசிந்திடத்
 தேயுமென்குப்புகைசெறிவித்தும்பரி
 னேயவெங்கனுஞ்சுடரேற்றிநின்றதே.

இ-ன். வாயுதேவனும் நிறைந்துவீசுங் தொழிலினால் இந்திர
 வாகனமாகிய மேகங்கள் நீரைப்பருதிக் குளிர்ந்த மழைத்துளி
 களைச் சிதரைந்தக், அக்கினியும் மிருதுவான தாளிதப்புகைகளை
 சிறைவித்து ஆகாயம் எவ்விடத்தும் தன்சுவாலையை விட்டு
 நின்றது.

(கு)

மாசுணவேந்தினம் வனவனந்தொறும்
 வீசுறுநறுமணிவிளக்கஞ்செய்தன
 பூசுறுகலவைபூணினிறைத்தன
 காசிறெள்ளமுதபொற்கலசமேந்தின.

இ-ன். சர்ப்பங்களுக்குத் தலைமையான நாகக்கூட்டங்கள்
 அழகிய காடுகள் தோறும் வீசுகின்ற நல்ல இரத்தினங்களாகிய
 விளக்குகளை உண்டாக்கின. பூசுகின்ற கலவைச்சாங்துகளையும்
 தரிக்கின்ற ஆபரணங்களையும் நிறைத்தன, குற்ற மில்லாத
 தெளிந்த அமுதத்தைப் பொற்கும்பங்கள் தோறும் ஏந்தி நின்றன.

(எ)

தேனுவினினம்பணிவேட்டுச்சென்றன
 வானுறையிருநிதிமருங்கினேங்கின
 மீனுறுமுவாமதுவிழிந்தவீரைக
 எனவையைந்துமற்றடைதன்மேயின.

இ-ன். காமதேனுவின் கூட்டங்கள் ஏவ்களை விரும்பிச்
 சென்றன. சுவர்க்கணோகத் திருக்கின்ற சங்களிதிபதுமங்கி யென்
 னும் இருநிதிகளும் பக்கத்தில் உயர்வுற்று விளக்கின. மீன்கள்

உதா

பழநித் தலபுராணம்.

பொருந்திய உப்புக்கடலும் சராக்கடலும் ஆகிய இருசமுத்திரங்களும் நீங்கலாக மற்றைய ஜங்கு சமுத்திரங்களும் அவ்வடம் வந்துள்ளன. (அ)

வின்னுளுளார்ப்பரதலமிடைந்துளார்புவிக்
கண்னுளுளார்காட்சியிற்கண்னுளாரெனப்
பண்னுளுளாரணத்தினுட்பயின்றபான்மொழிப்
பெண்னுளுளார்வம்பிரான்பெருக்கினுனரோ.

இ-ள். மேலுலகத்தி விருப்பவரும் பாதலத்தில் நெருங்கி யிருப்பவரும் பூமியின்கண் இருப்பவர்களும் திருமணக்கோலங் தருசித்தற்கு வந்தனரென்று சொல்ல, இசையுள்ள வேதத்தினுட்பொருந்திய பால்போலுஞ் சொற்களையுடைய உமாதேவியாரினிடத்துச் சிவபெருமான் விருப்பத்தை மிகவுங் கொண்டனர். (க)

திப்பியவிங்கமுட்டிகழுந்துபோந்துசெந்
துப்புவார்சடைமுதற்றேன்றத்தேதான்றினுன்
மைப்பிறழ்க்கண்ணியைவதுவையாற்றுவான்
மெப்பபெருந்தவிசின்மேல்வீற்றிருந்தனன்.

இ-ள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சிவவிங்கத்தினிடத்தும் விளங்கித் தோன்றிச் சிவந்த பவளத்தையொத்த நீண்டசடைமுதலாகிய உறுப்புக்கள் கானும்படி தோன்றினார். அங்கனங்தோன்றிக் கருமூம்யையுடைய பிறழ்தலைக்கொண்ட அங்கயற் கண்ணியாரைத் திருமணங்கு செய்யும்படி உண்மையாகிய பெரிய ஆசனத்தின்கண் வீற்றிருந்தனர். (க0)

திருவுளச்செயலைவச்சிரவணன்றெரிந்
துரியகண்புடைத்தவமுனுன்றநிர்மையா
லருளுருவாயினும்வதுவைக்காவன
பொருவில்பூணணிமுதற்புனைந்துபோற்றினுன்.

திருமணச் சருக்கம்.

உடறு

இ-ன். சிவபெருமானது திருவளச் செய்க்கையைக் குபேரன் தெரிக்கு சிறக்கப்படுமிழுதலியஇடங்களினுள்ளார் தவத்தைச் செய்ததன்மையினால், திருவருளே வடிவாயிருந்தாலும் திருமணஞ்செய்தற்காக உள்ள ஒப்பில்லாத ஆபரண முதலாயினவற்றைச் சாதி தித் துதித்து நின்றான். (கக)

இந்துகாந்தத்திடையிரவிகாந்தமொன்
ஹந்தியாங்கொருமழவிடையுகைத்தனன்
ஹந்தமினிரைநிரைசாரதக்குறன்
கொந்தவிழ்மாலைவெண்குடைநிழற்றவே.

இ-ன். சங்திரகாந்தக் கல்வினிடத்துச் சூரியகாந்தக் கல்லொன்று ஏறியிருந்தாப்போல ஒரு இளமை பொருக்கிய இடப்வாகன த்தின்மேல் ஏரைச் செலுத்தினர். குறள்வடிவுள்ள பூதக் கூட்டங்கள் தங்கள் தங்களுக்குள்ளே வரிசைவரிசையாகனின் ஆபூங்கொத்துகள்பரங்த மாலைகட்டப்பட்ட வெள்ளிய குடையைப் பிடித்து நிழலைச் செய்யவும். (கட)

வீசணிசாமரைமிளாத்துயவெண்
பேசணிகதவிகைதுவன்றிச்சூழ்தரக்
காசணியடைப்பைகாளாஞ்சிமற்றுள
தேசணிபரிசனமிடைந்துசென்றவே.

இ-ன். இரட்டுகின்ற அழகிய சாமரங்கள் விளங்கவும் சுத்த மாகிய வெண்ணிறமுள்ள வஸ்திரத்தாற் கட்டப்பட்ட குடிகள் நெருங்கிச் சூழவும் இரத்தினங்களாற் செய்யப்பட்ட வெற்றிலைப் பைகளையும் காளாஞ்சிகளையும் மற்றுள்ளவற்றையும் பிரகாசமுள்ள சேளைகள் கொண்டுசெல்லவும். (கஞ)

பண்டையநான்மறப்பரியுஞானமோ
கொண்டிரண்டாயிரக்கோட்டுவேழமுங்

உச்சு

பழநித் தலபுராணம்.

தண்டுழாய்மால்விடைதனிப்பதாகையு
மெண்டிசைப்பெருங்களிற்றினமுமீண்டி ன.

இ-ள். பழமையாகிய கான்கு வேதங்களாகிய குதிரைகளும், ஞானவருவங்கொண்டு இரண்டாயிரங்கொம்பர்களையிடைய அயிராவணம் என்னும் யானையும் தண்ணிய துழாய்மாலையைத் தரித்த விட்டனாவாகிய இடபழும், ஒப்பற்ற இடபக்கொடியும் எட்டுத் திசைகளினுமூள்ள பெரிய யானைகளும் நெருங்கின.

பரி—பரிப்பது. (பரித்தல் — சுமத்தல்.) இரண்டாயிரங்கொம்புள்ளயானை ஜராவணமென்பதனை “வான்கோடிரண்டாயிரம்” எனவருங்கு அமுதாம்பிகையம்மை பிள்ளைத் தமிழ்ச் செய்யளானு மறிக. வேழும்—ஆண் யானை. வேழுக்குரித்தே விதந்து களிடென்றல், என்றார் ஒல்காப் பெரும்புகழுத் தோல் காப்பீயனாரும்.

மால்—பெருமை. அது பண்பாகு பெயராய் உடையான்மே னின்றது. விட்டனாவிடையான சரித்திரமாவது—தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்துன்மாவி என்னு மூவசரர் இமையவர்க் கிடுக் கண்செய்வாராயினர். அவர் இறைவனிடஞ்சென்ற முறையிட, பெருமான் ஆயிரக்கேடுவருடம் திருக்கண்களை விழித்திருந்தார். திருமால் புத்தவடிவங்கொண்டு நாரதர் சீடராக உடன்லர அசர ரிடஞ்சார்க்கு அவரைமயக்கிப் புத்தராக்கி இறைவருக் கறிவித்தார். இறைவர் உலகமாகிய ஒருநெடுங் தேர்மீது இவருவான் சென்றகாலை, தேர்வடிவாய்நின்ற தேவர்முதலாயினேர் எம்மைக் கொண்டன்றே இறைவன் பகைகடக்க உன்னினான் என்று இறுமாந்தாராக, அன்னதையறிந்த ஆலகண்டப்பெருமான் தங்கிருவடியை வைத்தகாலத்து அச்சு முறிந்து தேர்முதலியன குலைந்தன. அதுகண்ட திருமால் வெள்ளேரூகி யெளியேனை ஊர்ந்தருளவேண்டுமென் றிரப்ப அடியார் வேண்டுவன வேண்டியாங் கருஞ்கு விமலமூர்த்தி அதன்மேல் ஆரோகணித் தருளி னர். இடபமானேன் எளியனேனும் இறைவனைச் சுமக்கும்

திருமணச் சருக்கம்.

உசா

எறும்வலி படைத்தேனன்று இறுமாப்ப, எம்பரமனுதன் தன் னியல்காட்ட, ஏறு இருவிழிகளும் பிதுங்கித் தன்னிடங்கடோ ஆம் இரத்தம் இருங்கடல்போ லொழுக இளைத்து எந்தையே எங்கையே என்றிரங்கி யிரங்கி இடிபோல் இருங்கிலத்திற் புரண்டு இறங்கதுபோற் கிடங்கத்து. இவ்வாறு கந்தபுராணம் உபதேச காண்டம் முதலியன முழங்கானின்றன. இன்னும் திருவரு ஞெறித் தமிழ்வேதப் பிரமாணமுங் காட்டி நிறுத்துவாம்.

திருவாசகம்.

தச்ச விடுத்தலுங் தாமடி யிட்டலு
மச்ச முறிந்த தென்றுங்கி பற
வழிந்தன முப்புர முந்தி பற.

கடகரியும் பரிமாவுங் தேரு முகக் தேரூதே
விடப முகங் தேறிய வாறெனக் கறிய வியம்பேடி
தட மதில்க ளவை மூன்றுங் தழுலெரித்த வங்நாளி
விடப மதாய்த் தாங்கினன் றிருமால்காண் சாழலோ. (கச)

புங்கவர்பதினென்றுபுங்கவங்களு
மெங்களீசானன்வெள்ளே றுந்தாமரைச்
செங்கணென்கண்ணார் தியுஞ்செழுந் !
துங்கவெள்விடவைலஞ்சுழுந்துபோதவே.

இர். ஏகாதசருத்திரர்களுடைய இடபவாகனங்களும், எம் து ஈசானருத்திரரது வெள்ளிய இடபலூர்தியும் தாமரைமலர் போலுஞ் சிவந்த கண்ணையுடைய விட்டுணுவின தும் பிரமன தும் வாகனங்களும் அழகிய உயர்வாய வெண்ணிறமுடைய (சிவபெரு மான து) இடபவாகனத்தை வலம்வங்கு போகவும். (கடி)

உரவியபுரத்தவன்றவளவும்பலு
மிரவிகளிர்தமாறிரண்டும்பூண்டபைம்

உச்சி

பழநித் தலபுராணம்.

புரவியினீட்டமும்புரங்தரன்படாம்

விரவியநான்மருப்பிபழுமேவர.

இ-ன். வலிய உருவத்தையுடைய மாசாத்தரது வெள்ளையானையும், பன்னிருக்குரியர்களுடைய பன்னிருதேர்களும், அவற்றிற் கட்டப்பட்ட பசிய குதிரைக் கூட்டங்களும், இந்திரனது முகப்பாம் போர்த்த நன்குகொம்பர்களையுடைய ஜூராவத யானையும் வரவும். (கச)

தட்பகலாமதிதனதனித்திலப்

புட்பகவிமானமும்புலவரேனையர்

விட்பகல்கெடமிரிர்விமானபுஞ்சமு

மெட்பகவிடம்பிறிதின்றியெய்தலே.

இ-ன். குளிர்மையாகிய சந்திரிகை யுடைய சந்திரனதும் குபேரனதும் முத்துவிமானமும் புட்பகவிமானமும், ஏனைய தேவர்களது, விரிந்தகுரியனது ஒளியுங் கெடும்படி விளங்கும் விமானக் கூடுகளும், எள்ளின் பிளவிடமும் வேறில்லை யென்னும்படி வரவும்.

நாரதர்மகதியாழ்நரம்புதைவரச்

சீரதரேழிசைதெளிப்பவிஞ்சையர்

காரதராவுசேகரக்குறுஞ்சடைச்

சாரதர்வெள்ளமுந்தழங்கிச்சாரவே.

இ-ன். நாரதமுனிவர் மகதிவீணையின் நரம்புகளைத் தடவிப்பாடவும், வித்தியாதரர்கள் சிறப்பாகிய வழியையுடைய ஏழு இசைகளையும் தெளிக்கவும், பெரிய சர்ப்பங்களையணிந்த குறிய முடியையுடைய பூதவெள்ளங்கள் ஒவிசெய்துவரவும். (கஅ)

நனிதவரெழுவர்தாபதர்நலங்கெழு

புணிதர்புள்ளடியர்கிம்புருடர்சித்தர்கள்

திருமணச் சருக்கம்.

உசை

- பனிதறவிமியபவளவாயருட்,
- கனிதரவுருகியவிரதாங்கைதொழு.

இ-ன். மிக்க தவத்தையுடைய ஏழு முனிவர்களும், நன்மை பொருந்திய பரிசுத்தரான கருடர்களும் கிம்புருடர்களும் சித்தர் களும் உடல் நடுங்க விம்மலூற்ற பவளம்போலும் வாயினையுடைய ராய், மனங் கனித்துருகும் விரதத்தினை யுடையவராய்க் கை கூப்பிவணங்கவும். (கக)

அங்கமாமறையொலியருணந்திசர்கைத்
துங்கவேதத்திரவொலிதொண்டரார்ப்பொலி
சங்கோலிமுழவொலிதழங்கவாக்கியம்
போங்கோலிபுணர்ப்பவாய்புதைத்தொலிப்பவே.

இ-ன். சிட்சை வியாகரண முதலிய அங்கங்களை யுடைய சிறந்த வேத முழக்கமும் கிருபை யுடைய திருங்தி தேவரது கையின்கணுள்ள உயர்வாய பிரம்பி ஞெலியும், அடியவர்கள் ஆரவாரிக்கும் ஒலியும், சங்கு முழக்கமும் முரச வாத்தியத்தின் ஆரவாரமும் சத்திக்க, ஒருவரோ பெருவர் பேசும் ஒலியும் அவையோடு கூட எவ்விடத்தையும் மூடி யொலிக்கும். (எ-ஞ)

கிலைமலிவானுதன்மணத்தின்செய்கையுங்
கல்லமலிகவுசலன்கருத்துமுற்றவே
கொலைமலிமழுவலங்கொண்டவெம்பிரா
னிலைமலிகுவிளவனஞ்சென்றெய்தினுன்.

இ-ன். வில் பொருந்திய ஒளிகொண்ட நெற்றியையுடைய உமையம்மையாரின் றிருமணக் காட்சியும், நூலறிவு மிகவுள்ள கெளசல ராசனது எண்ணம் சிறைவேறவும், கொலைத் தொழின் மிக்க மழுவாயுதத்தை வலக்கரத்திற் றரித்த சிவபிரான், இளைகள் சிறைந்த வில்வவனத்தை யடைந்தனர். (உ-க)

மதிதுதலணங்குகுற்றேவன்மங்கையா
புதுநறுஞ்சண்ணமும்பூவுந்துவினர்
துதிவரமங்கலச்சுடர்கைசுற்றின
ரெதிரெதிர்புகுந்துபல்லாண்டிசைத்தனர்.

இ-ன். அர்த்த சந்திரனைப்போன்ற நெற்றியையிடையெல்லையை மங்கையாரது குற்றேவலைச் செய்யும் பெண்கள், புதிய வாசனை கொண்ட சுண்ணச் சாங்கையும் புட்பங்களையுஞ் சிக்தினார், துதி கள்பாட மங்கல தீபங்களைக் கையாலெடுத்து ஆலத்தி சுற்றினர், முன்னர் முன்னராகச் சென்று பல்லாண்டு பாடினர். (22)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தொல்விடையிழிந்துவிண்ணந்தொடுமணிமண்டபத்தின்
மல்லல்வாலுமைமடங்கலாசனத்திருந்தான்வள்ளல்
செல்கெழுபூவைவண்ணன்றிருமணப்பந்தரின்கீ
மூல்லையிலேவலாற்றற்குரியரையுருற்றினின்றன.

இ-ன். அருள் வள்ளாராய் சிவபெருமான் பழையஇடபத்தி னின்றும் இறங்கி, ஆகாயத்தை யளாவிய அழகிய மண்டபத்தின்கணுள்ள, வலிய வெண்மையான உரோமத்தையிடையசிங்காசனத்தின்கணிருந்தனர். மேகத்தைப் போன்ற திருமேனியை யிடைய விட்டனு திருமணப் பந்தரின் இடத்து விரைவிற் குற்றேவல்செய்தற்கு உரியாரைச் செலுத்தி னின்றனர். (23)

சேயரிபரங்தபுன்கட்சிலதியர்விரைவிற்போடு
மாயிரும்புவனமுற்றும்வயிறுவாய்ந்துயிர்த்தகன்னித்
தாயருந்தவங்கனிந்ததையல்சிறடியிற்றுழுந்து
தூயலர் தூயினார்சோபனஞ்சொல்லித்தொழுதுநின்றார்.

திருமணச் சருக்கம்.

ஒடுக்

இ-ன். செவ்வரி பரந்த சிறிய நோக்குடைய ஏவற் ரேழியர் கள் விரைவிற் சென்று, கரிய பெரிய பூமி முழுவதையும் தன் னிடத்தடக்கித் தோற்றுவிக்கும் கன்னிப் பருவமுடைய மாதா வும் அரியதவத்தின் முதிர்ந்தவருமான உழையம்மையாரது, சிறியபாதங்களில் விழுஞ்து வணங்கி, சுத்தமாகிய புட்பங்களைச் சொரிந்தார், மங்களவாழ்த்துக்களைக்கூறி வணங்கினின் றனர். () கொண்டவோகையிலெருத்தங்கோட்டுவாண் முகமுஞ்செவ்வாய் விண்டபுன்னகைமுகிழப்பும்வேட்கையுங்கருணைதாங்கு கெண்டையங்கண் னுமுள்ளேகிடந்தபேரன்புந்தன்பா வண்டார்கோன்போந்தகேள்வியார்வமுந்தே தான்றநின்றூள்:

இ-ன். பார்வதிதேவியார், தாம்கொண்ட பெருமகிழ்வினாலே பிடரைவலைத்த ஒள்ளிய முகமும், சிவந்த வாய்திறக்கப்பெற்ற குறுங்கைத் தோற்றமும், விருப்பும் அருளைத் தரித்த கயல்மீன் போலுங் கண்களும், மனத்துட்பதிக்த பெரிய அண்பும், தன் னிடத்துத் தேவர்க்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் தேடி வந்த னர் என்னும் ஆசையும் கண்டார் யாவருக்கும் தோன்றும்படிநின்றூர். (24)

அன்னையாடுவந்ராட்டினுரணிவனவணிந்தார்
துன்னலர்மாலைமற்றுஞ்சுடுவசுட்டினார்செம்
பொன்னிறமாதர்மாதுபூசவபூசினார்பைங்
கண்னவிற்கனிமென்சொல்லாள்கமழுவனகமழுச்செய்தார்.

இ-ன். (தோழியர்) பசிய கரும்பினும் மிருதுவான கனிந்த சொற்களையுடைய பார்வதிதேவியார் ஆகிய எமது தாயார்க்கு அபிடேகிப்பன வற்றை யபிடேகித்தார், அனிவனவற்றையணிந்தனர் நெருங்கிய பூக்களாற் கட்டப்பட்ட மாலைகள் முதலியன சூட்டினார், பூசவனவற்றைப் பூசினார், வாசனைப் பொருள்களை நாறச் செய்தனர். (25)

மாககன்னியருந்தெய்வுவரையரமகளிர்தாழு
நாககன்னியரும்வீணநரம்புளர்நங்கைமாரும்
போககன்னியருமேளைப்புனங்கெழுமணங்கனுரும்
போககன்னிகையைச்சூழவலம்புரியொண்சங்கொத்தாள்.

இ-ன். தேவப் பெண்களும் தெய்வத்தன்மை கொண்டமலை
யர மகளிரும், நாகமாதர்களும், கந்தருவப் பெண்களும், போக
ழுமியின்கனுள்ள பெண்களும், மற்றைய தினைப்புனத்திலுள்ள
தெய்மமகளிரும், தவஞ்செய்த உழை யம்மையாரைச் சுற்றி
யிருத்தலால் வலம்புரியைப் போன்றிருந்தனர் அம்மையார்.(21)
இரதிமேனகையரம்பைதிலோத்தமையிந்திராணி
யருமுருப்பசிபணித்தவரிசையிற்பணிகளாற்றத்
திருமகள்கலைமடந்தையிருபுடைசெங்கைநல்கப்
பரையொருகுமரியாகிப்பயப்பயவடிபெயர்த்தாள்.

இ-ன். இரதி, மேனகை, அரம்பை, திலோத்தமை, இந்தி
ராணி அரிய ஊர்வசி, கட்டளையிட்ட முறைமையின்படி ஏவல்
களைச்செய்யவும், இலக்குமிதேவியும் சரசுவதிதேவியும்முறையே
வலப்பக்க இடப்பக்கங்களி னின்று கரங்கொடுக்கவும், பராசத்தி
யானவர் ஒரு கன்னிப்பெண்ணைய் னின்று மெல்லமெல்ல அடி
பெயர்த்துவைத்தனர். (22)

நொய்யபஞ்சிடச்சிவந்துபரிவற்றுநொந்தயாமேல்
வெய்யகன்மிதிக்கலாற்றேருமென்றுநீர்வெருவலையன்
கையதுபுடும்பேறென்னக்கருதுகவென்றுபையச்
செய்யதாட்கறைதலேபோற்சிலம்பொவிபுலம்புமாதோ.

இ-ன். நுண்ணிதாகிய பஞ்சைழுடுதலாற் சிவப்புற்றுவருத்
தங்கொண்டு துன்பப்பட்ட யாங்கள், இனிமேற் கொடியகல்லின்
மேல்மிதித்தற்குச் சகிக்கமாட்டேமன்று நீவிர் அஞ்சற்க, அங்கனம் நடந்தால் சிவபெருமானதுதிருக்கரம்தீண்டும்பெரும்பேறு

திருமணச் சருக்கம்.

உடை

உண்டாகுமென்று. நினைக்கக் கடவீர் என், மெதுவாகச் சிவந்த திருப்பாதங்களுக்குச் சொல்வதுபோல, சிலம்புகளின் சத்தஞ் சத்திக்கும். (உக)

பொற்றசும்பினைமென்கொங்கைப்பொறைசுமங்தொழிந்துமாழ்கு சிற்றிடையிருந்துபாதுகாத்தனம்விரைவிற்சென்மி [ஞ நேற்றைவெண்குழழோன்பாற்செல்லுகளதாட்கமலங்கேட்ப மற்றவைபுகலுமாபோன்மணிக்கலையொலிப்பமன்னே.

இ-ள். பொன்னுலாகிய கலசம்போன்ற இரண்டு மிருதுவா கிய தனங்கள் ஆகிய பாரத்தைத் சுமந்து, அதனாற் நேய்ந்துவருங் தும் சிறிய இடையின்மீது இருந்து யாங்கள்பாதுகாத்தோம், சீக் கிரம் செல்வீராகன்று, வெள்ளிய சங்கக்குண்டலத்தையுடைய சிவபெருமானை நோக்கிச்செல்லும் இரு திருவடிகளாகியதாமரை மலர்கள் கேட்கும்படி தாம் எடுத்துச் சொல்லுமாறுபோல அழு கிய மேகலைமுதலிய ஆபரணங்கள் ஒவிக்கா நிற்கும்.

பெண்கள் இடையிலே தரிப்பன காஞ்சி, மேகலை, கலாபம், பருமம், விரிசிகைனனப் பலவகைப்படலான்சன்டுப்பன்மையாற் கூறினர். அவற்றுட் காஞ்சி-எண்கோவைமணி. மேகலையாவது- ஏழுகோவை மணியாகும். கலாபம் பதினாறு கோவைமணி. பருமம் பதினெட்டுடக் கோவைமணி. விரிசிகை யென்பதுபருமுத்தக் கோவை முப்பத்திரண்டாற் செய்யப்பட்டது. இது நீலனிறங் கொண்ட பூத்தொழிலையுடைய நீலச்சாத ருடையின்மீது தரிசு பது. மேற்கோள் வருமாறு:—

சிலப்பதிகாரம்-கடலாடுகாதை.

பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்

நிறங்கிளர் பூக்துகி ணீர்மையினுடைஇ.என்றதனாற்காண்க.

“குறங்கு செறியொடு கொய்யலங்கார - நிறங்கிளர் பூங்துகி ணீர்மையினுடைஇப்-பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்-அறிந்த

உடுசு

பழந்த் தலபுராணம்.

தமைவர வல்குற் கணிஞ்தாள்” என்னுஞ் சங்கநால் கொண்டு வேறுறுப்பின் அணியெனக் கோடலு மொன்று. (ங. 40)

தூயகைதீண்டின் மெம்மான்கைதொடப்பெறுதுமென்னு வாய்திறந்தறைதல்போலவரிவளைமுரலத்தூது போயிறைசெவ்விநோக்கிமீள்குவானெழுதலேபோ லாயிசையோதியோதியெழுந்தெழுந்தளிகளாட.

இ-ன். சுத்தமாகிய (இறைவியின்) திருக்கரத்தைத் தீண்டி னேம், இனி எமது இறைவனது திருக்கரங்களையுங் தொடப் பெறுவேமென்று வாய்திறக்து சொல்லுதல்போல வரிவளைகள் சத்திக்க தூதாகச்சென்று பேருமானுரது காலநிலையையுணர்ந்து, திரும்பும்படி புறப்படுங் தன்மைபோல ஆராயப்பட்ட காமரப் பண்ணைப்பாடிப் பாடி யெழுந்து வண்டுகள் ஆடவும்.

வரிவளை எனவே, மாணிக்கவளை, முத்தவளை, சூடகம், பரியகம், வெள்ளி வளை, பவளப் பல்வளை, நவரத்தினவளை, சங்கவளை, என்னும் இவைகள் கொள்ளப்படும்.

வளையாபதி.

புரைதபு சித்திரப் பொன்வளை போக்கி
லெரியவிர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம்
பரியகம் வால்வளை பாத்தில் பவழ
மரிமயிர் முன்கைக் கமைய வண்டதாள்.

என்றதனுற் காண்க.

(ங. 45)

நீற்றினன்சீர்த்துதோய்காண்குதுநின்முனென்னுச் சாற்றுதல்போலவொண்கண்கண்குழமுகந்தளவி.ளை
வேற்றிமையவர்கைகூப்பவெய்திநமிறையையுள்ளே [ஜை.
போற்றினன்பண்டுபோலோர்புடையில்வீற்றிருந்தாளன்

திருமணச் சருக்கம்.

ஒடுடு

இ-ன். விபூதியையணிந்த எம்மிழைவனது புகழெல்லாம் பொருங்தியோய், நினது முன்னழகைப்பார்ப்பேமென்றுசொல்லுதல்போல, (தேவியாரது) ஒள்ளிய திருக்கண்கள் (சிவபெருமானது) குண்டலம் பொருங்திய திருமுகத்தைத் தடவி மீண்டுவர, பார்வதிதேவியார் ஏனோயதேவ கூட்டங்கள் எல்லாம் கைகூப்பி வணங்கத் திருமணச்சாலையையடைந்து, எமது தலைவராகிய சிவபெருமானைத் தம் மனத்தினுள்ளே துதித்தனர், முன்னர்ப்போலஅவரின் ஓர் பக்கத்தில் வீற்றிருங்தனர் பராசத்தி யம்மையார். (உ-2)

அங்கியுந்துமழுஞ்சேயலரியும்புயலும்போலும்:

பைங்குவளையுஞ்சிவங்துபசித்தொளிர்மணிகளுஞ்சும் கொங்கவிழ்தருவும்பைப்பம்பூங்கொடியுமோருமிக்கண்டாங்குதிக்களங்கண்ணியோனுந்தேவியுமுடனிருந்தார்.

இ-ன். அக்கிணியும் புகையும் சிவங்த சூரியனும் மேகமும் போலவும், பசிய குவளை மலரும் சிவங்து பசுமைகொண்டு விளங்கும் இரத்தினங்களும், சூழ்ந்த வாசனைபரங்த மரமும் பூங்கொடியும் ஓரிடத்திற் காணப்பட்டாற் போலவும், பிறைச் சந்திரனைத்தரித்த சிவபெருமானும் பரமேசவரியும் ஓரிடத்தில் வீற்றிருந்தனர். (உ-3)

உறையிருவோருமொவ்வாவுவகையங்கடவினுப்பண் முறையெழில்முதுகண்களான்முகந்துண்டார்முற்று மறைகழற்பிரானுமெங்களாம்மையும்புரிவிநோது மறைகளுமுணராவின்னும்யாவர்மற்றுணரவல்லார்.

இ-ன். பரமேசரனும் பார்வதியும் ஒருங்கு இருந்த மகிழ்ச்சியாகிய கடவின் நடவே முறையாக எழுந்த அமிர்தத்தைத் தமது கண்களினால் மொண்டு ஆங்குளின் றவர் யாவரும் பருகினர், ஒவிக்கின்ற வீறக்கழலையணிந்த சிவபெருமானும் எமது இறைவியும்

செய்யும் திருவின்யாடல்களை வேதங்களும், இன்னும் அறிய மாட்டா, அவ்வாரூயின் எவர்தாம் அறியவல்லவர். (ஞச)

தாமரைக்கிழவன் வேதச்சடங்குசெந்தழலினுற்றக் காமர்பூங்கொடி செங்கைப்பூங்காந்தளுங்கடுக்கைமார்பன் மாமவர்த்தடங்கைச்செந்தாமரையையுமடுக்கீமாயன் ழுமலர்ச்சிரகநீர்பெய்தழிமலர்போற்றினின்றூன்.

இ-ள். பிரமதேவர் வேதவிதிப்படி திருமணச் சடங்கைச் செவ்விய அக்கினிகொண்டு செய்ய, அழகிய பூங்கொடிபோன்ற உமாதேவியாரது சிவந்த திருக்கரமாகிய காந்தள் மலரையும், கொன்றை மாலையணிந்த மார்பினையுடைய சிவபெருமானது, சிறத் பரந்த நீண்ட திருக்கரமாகிய தாமரை மலரையுமொன்று சேர்த்து, திருமால், பொலிவாகிய புட்பங்களையுடைய கரகத்தின் கணுள்ள நீரைவார்த்துத், தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைத் துதித்து நின்றூர். (ஞட)

ஒடி சந்த விநுத்தம்.

வான்முழுவைந்தும் திரந்தனவால்வளைபொங்கிமுழங்கின நான்மறையங்கநவின்றனநான்மலரன்பர்கைசிந்தின மோனிகள்சிந்தைகனிந்தனமுவுலகுங்களிகொண்டன வானுயரந்தனனம்பிகையாமிவர்மன்றல்சிறந்தது.

இ-ள். தேவ துந்துபிகள் ஜங்கு மொலித்தன, வெள்ளிய சங்குகள் மிக்கு முழங்கின, நான்கு வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் ஓலித்தன, அன்பருடைய திருக்கைகள் அன்றலர்ந்த புட்பங்கள் சொரிந்தன, மோனநிலையையுடைய முனிவர்களுடைய மனங்கள் கனிவுற்றன. திரிலோகமுங் களிப்புக்கொண்டன. மேலான உயர்வையுடைய பிரசமனத் தெய்வமாகிய சிவபெருமானதும் பார்வதிதேவியாரதும் திருமணஞ் சிறப்புற்றது. (ஞச)

திருமணச் சருக்கம்.

உடுன

எம்பெருமானையுமன்றவிலெம்பெருமாட்டியையுந்தொழு
நம்புபெருமாதவநன்றி துநன்றி துநாமநவின்றெதிர்
வம்பலர்மாரிவழங்கினர்மங்திரமோதிவணங்கின
ரும்பெருமாதவரும்பிறநூம்பெறுமோகைமலிந்தது.

இ-ள். தேவர்களும் முனிவர்களும் பிறநூம் இத்திருமணக்
காலத்திலே, எமது பெருமானையும் பெருமாட்டி யாரையும்
வணங்க, நாங்கள் செய்த பெரியதவம் நல்லது நல்லது என்று.
சகத் திரநாமங்களை எதிரிற்கொல்லி வாசனை பரந்த புட்பமழை
யைப் பொழுந்தார், மங்கிரங்களைச்சொல்லி வணங்கினார், யாவர்க்
கும் மகிழ்ச்சி பொங்கிற்று. (ந.எ)

நன்னெடுமாலனும்வேதனுநாரதருந்தவரேழவருங்
கன்னியருந்தவநில்பெருங்கௌசலகோமகனுந்தொழு
மன்னியகாட்சிவழங்கினன்மால்வடிவாகியமாதுமை
முன்னியவாறுமுயன்றனன்மூலமுமீறுமிலாதவள்.

இ-ள். நல்ல நீண்ட வடிவத்தையுடைய திருமாலும் பிரம
னும் நாரதமுனிவரும் மற்றையசப்தமுனிவரும், கன்னிப்பெண்
களும், தவத்தின் மிக்க பெருமையையுடைய கௌசல சேரராச
னும் தரிசித்து வணங்கும்படி நிலைபெற்று திருமணக் கோலத்
தைக் காட்டியருளினர் திருமாலினுருவாகிய உமாபிராட்டியார்
முதலும் முடிவும் இல்லாதவரானமையால், நினைத்ததைச் செய்
தற்குத் தொடங்கினார். (ந.அ)

என்னுடையன்னையுமெந்தையுமின்னனநன்னரின்மாமண
மன்றினர்பால்வழிபாடுகளாற்றிவரம்பெறுமன்னவன்
கன்னவிலுந்திரட்டோளினன்கௌசலன்மாசில்வளம்பெற
முன்னகர்கண்டதுகேண்மென்மூதுணர்குதன்மொழுந்தனன்.

உடுது

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ள. என்னுடைய தாயாகிய பார்வதிதேவியாரும் தங்கை யாராகிய பரமேசரனும் இவ்வாறு நன்மையாகப் பெரிய திரு மணத்திற் பொருந்தினர், அவர்களிடத்து வழிபாடுகள் செய்து வரம்பெற்ற மன்னவனுகிய கல்லை யுவமானமாகச் சொல்லப்படு கின்ற திரண்ட புயங்களையுடைய கெளசல்சேரராசன், குற்ற மில்லாத செல்வத்தைப் பெறும்படி முன்னர் நகரஞ் செய்தது கேட்டிராகவென்று பழம்பொருளை யறிந்த சூதமுனிவர் கூறத் தொடங்கினர். (ங.க)

திருமணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—சகூ.

ஏ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துஇணை.
 பன்னிரண்டாவது,
நகர்செய் சருக்கம்.

கலீவிநுத்தம்.

அந்தநீரெமையாருடையாண்மணப்
 பந்தரிற்றுளவோன்முதற்பண்ணவர்
 தந்தமக்கருணல்கிமண்டாங்குகோன்
 சிந்தையார்வந்தெரிந்துகண்சேர்த்தினுன்.

இ-ன். அந்தக்காலத்தில் எம்மை யடிமையாகவுடைய உமா
 பிராட்டியாரது திருமணப்பந்தரிலே விட்டனாலும் முதலிய தேவர்
 கள் யாவர்க்கும் திருப்பையைப் புரிந்து, பூமியைத் தாங்குகின்ற
 கெளசல்சேரராசனது மனவிருப்பத்தை யறிந்து அவன்மீது
 திருக்கண்வைத் தருளினார். (சிவபெருமான்.) (க)

ஆயகாலீயராசனம்மண்ணறன்
 சேயதாமரைச்சீரடிதாழ்ந்தெழீஇத்
 தூயநான்மறைசூடித்து திப்பானின்
 னேயம்யாதரையென்றனனேரில்லான்.

இ-ன். அவ்வாருகிய சமையத்திலே கெளசல்சேர மன்னா
 வன் எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது சிவந்த தாமரை மலர்
 போலும் சிறந்த பாதங்களை வணங்கி யெழுங்கு, பரிசுத்தமுடை
 யான்குவேதங்களைக் கொண்டு துதிக்க, ஒப்பில்லாதவராகிய
 சிவபெருமான் அரசனைநோக்கி நின்விருப்பென்ன கூறுதியென்
 றருளினார். (உ)

உகூ

பழநித் தலபுராணம்.

சீர்மணங்குசெய்சிவபுரமீதிந்தப்
பார்வரும்பல்லுயிரும்பணிந்துய்ம்மா
ஞேரவளம்பதியாற்றவுவந்தருள்
கூர்கெனப்புரிகென்றனன்கோதிலான்.

இ-ள். திருமணங்குசெய்த சிவபுரமாகிய இந்தத் தலத்திலே,
பூமியின்கண்ணுள்ள பலஆண்மாக்களும் வணங்கியுய்யும்படி, ஒரு
வளப்பத்தையுடைய நகரத்தைச் செய்வதற்குத் தேவரீர் மகிழ்
சிறந்தருள்க என்று பிரார்த்தித்தான், அதற்குச் சிவபெருமா
னும் அவ்வாறு செய்க என்றருளினர். (ஏ)

காட்சியும்வரனும்பெற்றகாவல்
ஞட்சிறந்துநகரங்குயிற்றுவா
ஞட்சியாந்தன்னவிநகர்க்கோலையுஞ்
சூட்சியொற்றுந்துணைவரப்போக்கினை.

இ-ள். திருமணக்கோல தரிசனமும் வரமும்பெற்ற கெள
சலசேரன், சுபழகூர்த்தங்கொண்டு ஓர்நகரத்தைச் செய்யும்படி,
தனது ஆளுகைக் குட்பட்ட அன்புடைய நகரத்திற்குத் திருமுக
மும், உபாயத்தில்வல்ல ஒற்றமேஞ்சூலையுங் துணையாகச்செலுத்
தினைன்.

வரம் - வரன் எனப் போவியாய் நின்றது. காவலன் - காத்
தலில் வல்லவன். நகரீ என்னும் வடமொழி நகரம்எனத் திரிந்து
நின்றது. மலைபோன்ற மாடமாளிகைகளையும் செய்குன்றுகளையு
முடையது எனத் தாதுப்பொருள் கொள்க, ஒலை—திருமுகம்.
கடிதம். (ஏ)

ஒற்றுடன்சென்மடங்கலையுள்ளுணர்ந்
துற்றேதாதத்துணைவரோண்மாநிதி
முற்றுந்தானைமுதலகண்டொய்யெனக்
கொற்றவற்பணிந்தொன்றெனக்கூடினார்.

நகர்செய் சருக்கம்.

உசக

இ-ள். தூதுவரோடு அடைந்த அத்திருமுகத்தின் கருத்தையறிந்து, தக்கசூழ்சிகளைச் சொல்கின்ற மந்திரி மார்களும், மேலான சிறந்த திரவியங்கள் முழுவதும் சேனைகள் முதலாயினவும், அரசனிடம்சென்று விரைவிற் கண்டு அரசனைப் பணிக்கு ஒருங்கு சேர்ந்தார். (ஞ)

தேரும்பாளையுமாவுந்திறற்படை

யோருந்தேர்ச்சித்துளைவருமொக்கலும்

பாருமுய்யும்படிமன்னன்வல்வினை

யீருமெந்தைகுற்றேவலனுயினை.

இ-ள். இரதங்களும் யாளைகளும் குதிரைகளும் வலியசேனைகளும் மந்திரிமார்களும் சுற்றத்தார்களும் உலகத்தவர்களும், உய்யுமாறு கெளசலராசன் வலிய தீவினையைப் போக்குகின்ற எமது பரசிவனது குற்றேவற்கார ஞானை.

உலகத்தார் யாவரும் உய்யும்படி இங்கொத்தைப் புரிவித்தலால் கெளசலசேரமன்னன் சிவபெருமானது ஏவலாளாக நின்றன் என்பது கருத்து. பார்—பார்க்கப் படுவது, பருமையையுடையது, பூமிமன்னன்—பெருமையையுடையவன். (க)

கூறுமோர்திசைக்கைந்துகுருரோசங்கொண்

மேறினைஞ்குதிசையுமியம்பிடின்

மாறில்புண்ணியமாத்தலமாயிடை

மூறிழ்பல்கலையொண்மதித்தோன்றலே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு திசைகளுக்கும் ஐவ்வைங்து குரோசதாரம் கொண்டு, முடிவில்லாத நான்கு திக்குகளிலுள்ள இடங்களாயுள்ளன சொல்லுமிடத்துக் குற்றமில்லாத பெரிய புண்ணியதலமாகும். அவ்விடத்துப் பிழையில்லாத பலகலைகளையெல்லாம் கற்றுணர்ந்த அறிவினையுடைய சந்திரகுலத்தோன்றலாகிய கெளசலராசனைவன்.

252

பழநித் தலபுராணம்.

ஒவ்வோர் திசைக்கும் ஜங்து குரோசமாக நான்குதிசைகளுக்கும் இருபது குரோசதூரம் புண்ணியதலமாகும். குரோசங்கூப்பிடதூரம். (எ)

கன்னிகாரவனமுங்கனங்குழை
மன்னும்வில்வவனமுமற்றேறனையும்
பொன்னினீணகர்போலப்புரிவித்தான்
றன்னதன்புதழைத்துவிளங்கவே.

இ-ன். (சிலபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற) கன்னிகாரவனத்தையும், உமாதேவியார் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற வில்ல வனத்தையும் மற்றைய இடங்களையும் நீண்ட சுவர்க்கலோகம் போலச்செய்தான், தன்னுடைய அன்புமிகுந்து விளங்கும்படி. (அ)

நகரமெங்கனுமந்தணன்குறப்
புகரினாறுபொருவில்க்ராமமு
நிகரில்வேள்விகளாற்றிடநீண்மறைப்
பகரவீரறுபள்ளியுங்கண்டனன்.

இ-ன். கரங்க ளெவ்விடத்தும் ஆதிசைவப் பிராமணர் நன்மைபொருந்த, குற்றமில்லாத உயர்வுடைய நூறு கிராமங்களையும், ஒப்பில்லாத யாகங்கள் செய்தற்காகவும் நீண்ட வேதங்கள் அத்தியயனஞ்சு செய்தற்காகவும், பன்னிரு ஊரும்செய்தார். (க)

நன்னரிற்றிருநாலிருமங்கலம்
பொன்னகர்க்கிணைபொற்பக்குயிற்றியே
தன்னிகர்த்தகுறியைத்தலந்தொறு
மன்னுவித்தடிபோற்றினனமன்னவன்.

இ-ன். நன்மையுடன் அழகிய எட்டு மங்கலங்களை, சுவர்க்கலோகத்திற்குச் சமான மாகும்படி செய்து, தனக்குத்தானே

நகர்செய் சருக்கம்.

உசந.

பெயாப்பாயுள்ள சிவலிங்கத்தை எட்டுமெங்கலங்கடோறும் நிலைபெறத்தாபித்துத் திருவடிகளைப் பூசித்துத் துதித்தான் அரசன். ()

ஆங்கவற் றுளவிமுரண்றுய்பிழி
தேங்கமழந்துண்டுதேக்கும்பொன்னுண்மலர்க்
கோங்குநீள்வனத்தின்குண்பாற்றிசைப்
பாங்கர்வைகுமோர்பண்புடைத்தொண்கிரி.

இ-ன். அவற்றுள், வண்டுகளொலித்து, தேன்மணம்வீசி,
மதுவுண்டுதேக்கிய அழகிய அன்றலர்ந்த புட்பங்களை யுடைய
நீண்ட கோங்கவனத்தின் கீழ்த்திசையின்பக்கத்தில் ஓர் அழகிய
மலையுண்டு. (கக)

போதவிழந்தபெண்ணைப்பொலன்றூர்ப்புய
நைதரங்கொண்டருச்சித்திறைஞ்சலாற்
ருதுகுந்தண்மலர்த்தடஞ்சோலைகுழ்
கோதைமங்கலமென்பர்சொற்கூறினர்.

இ-ன். விரிந்த பனம்பூவாற் செய்யப்பட்ட பொன்மயமான
மாலையையணிக்த மார்பினையுடைய கெளசலசேரன் அருச்சித்து
வணங்குதலால், மகரங்தம்பொழியும் குளிர்ந்த மலர்களையுடைய
சோலைகளாற் சூழப்பட்ட கோதை மங்கலமென்பர் சொற்பாகு
பாடுணர்ந்த பெரியோர்கள். (கட)

தொக்ககேழுற்சரும்பினுதக்கினீர்
நக்கசாமநதிக்குண்தீர்த்தத்தின்
மிக்கநீள்குறிவெவ்வெரிபோற்றலா
லக்கினேயனென்றேதுபவாய்ந்தவர்.

இ-ங். தொகுதி கொண்ட வராக மலைக்கு வடக்கே, நீர்
மிக்குவிளங்கும் சாமநதியென்னுஞ் சிறங்ததீர்த்தக் கரையின்

உசூச

பழநித் தலபுராணம்.

கண் மிகுஞ்சுவிளங்கும் நீண்ட சிவலிங்கமானது வெப்பமுடைய அக்கினிதேவனுற் பூசிக்கப்படுதலால் ஆக்கினேய விங்கம் என்று கூறுவர் உண்மைப்பொருள் கொண்டவர்.

மருஞ்சுகளும், மணி, பொன், சந்தனம், தேஞ்சுமுதலிய வளங்களும் தொக்கதன்மையால் “தொக்க கேழுஞ்சரும்பு” என்றுர். குறி என்பது உபசாரமொழி. (கங)

மாதவந்தனின்மாமறையோர்குழீஇ
யோதவின்புற்றெற்றுஞ்சுணர்ந்தோதவிற்
போதலர்ந்துபொதுவயல்சூழ்சதுர்
வேதமங்கலமென்பர்சொன்மேதையோர்.

இ-ள். பெரிய தவத்தினையுடைய சிறந்த அந்தணர் ஒருங்கு சேர்ந்து, ஒதுதவில் விருப்புக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் அறிந்து அத்தியயனஞ் செய்தலால், புட்பங்கள் மலர்ந்து வயல்கள் சூழும் சதுரவேத மங்கலம் என்று கூறுவர் பொருளையறிந்த புலவர். (கச)

பெளவடேநர்நன்ன திக்குடபால்வைகு
மெவ்வமில்குறியெல்லவர்வந்தனை
செவ்விதிற்புரியச் சிறந்தோங்குவ
தவ்வியத்தசோதிப்பெயரானரோ.

இ-ள். கடலை நிகர்த்த நல்ல பொருளை நதிக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் குற்றமில்லாத சிவலிங்கமானது, சூரியன்கள் வந்து பூசனையை அன்புடனே செய்தமையால், அவ்வியத்த சோதிவிங்கம் என்னும் பெயரினால் விளங்கும். (கடு)

விரவிமங்கலமேருவலங்கொளிம்
புரவிமங்கலத்தோர்போற்றவவ்விடன்

நகர்செய் சருக்கம்.

உகரு

ப்ரவிமங்கல்ப்பாடகராடல்கூ
ரிரவிமங்கலமென்றுவிளங்குமே.

இ-ள். பனிகலங்து விளங்கும் மேருமலையைச் சுற்றியோடுங் குதிரைகட்டப்பட்ட மங்கலவடிவான இரத்தையுடைய சூரியர் கள் துதித்தலால் அந்த இடம், பாடகர் மங்கலமாகப்பாடி யாட இலச்செய்து துதிக்கின்ற இரவிமங்கலம் என்று கூறுவர் அறி வுடையோர், (கச)

விமலைவில்வவனத்ததின்மேற்றிசை
கமழும்பானதிதீர்த்தத்திற்காமர்தெள்
எழுதவிங்கமதுவைகுமவ்விட
எழுதமங்கலமென்பரறிஞரே.

இ-ள். நிருமலையாகிய உமாபிராட்டி யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கூவிள வனத்திற்கு மேற்குத் திசையில், வாசனை வீசுகின்ற பால்நதி தீர்த்தத்தின் கரையில் அழகிய தெளிந்த அழுதலிங்கம் இருக்கும். அதனால் அவ்விடத்தை அழுத மங்கலம் என்பர் புலவர். (கள)

தாவு கோச்சகக்கலீப்பா.

மங்கலஞ்சூழ்தவினட்டமங்கலக்கேத்திரமென்னுஞ் சங்கரனேவவிற்றனிவெண்குடைநிருபன்றருதவினாற் கங்கைபுணர்காசிநிகர்கௌசலமாபுரமென்றும் பொங்குபெரும்பெயர்புணைந்துபொலிந்ததுபுண்ணியநகரம்.

இ-ள். அந்தப் புண்ணியத் தலமானது எட்டு மங்கலலூர்கன் நிறைதவின் அட்டமங்கலகேத்திரம் எனப்படும். சிவபெருமானது ஆஞ்ஞைஞப்படி ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடைய செகளசலரோசமன்னவன் செய்தலால், கங்காங்கி பெயருங்கிய காசியங்கர்த்த கௌசலமாபுரம் எனவும் மேலானபெரியபெயரைத் தரித்து விளங்கிறது. (கச)

உக்கு

பழநித் தலபுராணம்.

பையணைமால்கிரிப்ரமகிரிசிவபூதரஞ்சத்தி
சையமுயரியகருமாவரையெனுந்தென்கபிலாயங்
துப்யபரையோர்நதிசண்முகநதிசுழ்தருந்தொடர்பாற்
செப்யகவுசலபுரமேசிவபூரமென்பதுதிண்ணம்.

இ-ள். சர்ப்பசயனத்தையடையாராயணமலையும், பிரமமலையும் சிவமலையும் சத்திமலையும், உயர்வாய வராககிரியும் தக்கிணக்யிலாயமும், சத்தமாகிய சத்தி தீர்த்தமும்சண்முகநதியும் ஆகிய இவைகள் சூழ்ந்திருக்கும் இயைபினால் அழகிய கௌசல புரமானது சிவபூரமென்பது சத்தியமாகும்.

பை-ஆகுபெயர். பை-படம். பூதரம்-பூ-பூமியை, தரம்-தரிப்பது. வரை-கீறு. அது உவமையாகுபெயராய்க்கனுவுக்கு ஆகி, அது சினையாகுபெயராய்மூங்கிலுக்காகி, அதுதானியாகுபெயராய்மூங்கில் உண்டதற்கு இடமாகிய மலைக்காதவின் மும்மதியாகுபெயர். சிலர் நான்மதியாகுபெயரென்ப. (கக)

கதிர்மணீமாளிகைநேருங்காமரையிலுடுத்தோங்கு
பதியுமாபதி திருவிழாப்பொலியும்படைகுடிசுழ்
மதியமைச்சுமுதலியமாண்புறமகவுக்கரசநல்கி
யதிர்கழுற்காலரசரைமையானுடையான்கழலடைந்தார்.

இ-ள். அங்கரத்தில் ஒளிபொருந்திய இரத்தினங்கள்குயிற்றிச்செய்யப்பட்ட மாளிகைகள் நிறைந்து விளங்கும், அழகிய மதில்கள் சூழ்ந்துதோன்றும், உமாதேவியாரின் நாயகரான சிவபெருமானது திருவிழாக்கள் பொலிந்துவிளங்கும், படை குடிகூழ் அமைச்சர்முதலிய அரசமாட்சிகள் பொருந்த ஒலிக்கின்ற வீரகழலையணிந்த காலையடைய சேரராசர்கள் தமதுமைந்தர்க்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்து எம்மை அடிமைக்கொண்ட சிவபெருமானது திருவடிப்பேரூகிய அத்துவிதமுத்தியையடைந்தனர்.

‘ உ மா என்னும் வடமொழிக்கு, உ—வேண்டாம், மா—அம் மான் ரூது றப்புப்பொருள்கூறுவர். மலையரசன்மகளாகத்தோன் றிய இறைவி யைந்தாம்வயதில் அரனைத் திருமணஞ்செய்ய வன் னித்தவஞ்செய்ய முயற்சிகொண்டபோது, தந்தையான மலையர சன், நின்னுடல் பொருது. ஆதலால் “அம்மையே தவஞ்செய்ய வேண்டாம்” என்று தடுத்தமையால் வந்தபெயர். அன்றி-உ-ம்-ஆ-என்னும் வியட்டிப் பிரணவங்கள் சேர்ந்து உ மா என் றஇருத் தவிற் பிரணவ மாகவும், பிரணவ வடிவாகவும், பிரணவப் பொரு ளாகவும் இருப்பவள் உமை யென்று கூறுதலு மொன்று.

“படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணை
முடையா ன.ரசரு ளே று”.

என்னுங் தீருக்குறை செய்யஞமது கூறிற்று. இறை மாட்சி என்னும் அதிகாரத்தான் அவ்வியல் எல்லா முணர்க. முதலிய என் றமையானே டட்பு, அரண் என் பனவும்,

ஜம்பேநுங்குழுவுள் அமைச்சரோடு கூறப்பட்ட, புரோகிதர், சேநூபதியர், தூதர், சாரணர் என்பவரும்,

எண்வகைத் துணவர் ஆகிய கரணத் தியல்வோர், கருமஷதி காரர், சுற்றத்தார், கடைகாப்பாளர், நகர மாக்கள், படைத்தலை வர், இவளி மறவர், யாளைவீரர் என்பாரும்,

ஜவகையுறுத்தி சுற்றமாகிய நட்பாளர், அந்தனைளர், படைத் தொழிலாளர், மருத்துவக் கலைஞர், நிமித்திகப் புலவர் என்பாரும் கொள்க. (20)

மறைப் பின்மாதவில்வவனஞ்சிவமாமலைநாப்ப
ணிறைவனறுமுகன்றிருவாவினான்குடியென்றெருருதலமற்
றைறயினுங்கேட்டினுமுத்தியடைவிக்குமதனுற்றல்
சிறிதறிந்தவாறுசொல்கேமென்றனன்செந்நெறிச்சூதன்.

உகுடி

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ங். வேதங்களையத்தியயனஞ் செய்கின்ற முனிவர்களே! வில்வவனம் பெரிய சிவமலை என்பவற்றிற்கு நடவே, எமதுகடவுளாகிய அறுமுகப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருவாவி னன்குடி என்று ஒருதலமுள்ளது. அது, தன்கண் வசிப்பினும் தன்பெயரைக் கேட்பினும்முத்தி கூடச்செய்யும், அக்காரணத்தி னல் அதன் பெருமைமுழுதுஞ்சொல்லுதல் கூடாது, ஒருசிறிது அறிந்தவாறு கூறிகின்றேமென்றார், செப்பமான வழியிற் செல்லுஞ்சுதமுனிவர்.

மறை—மறைந்த பொருளையுடையது என்பர் ஆசிரியர்ந்தீசி ஸுர்க்கினியர். இறைவ னறுமுகன்-இருபெயரோட்டு. ஆதிசத்தி முதவியஜஞ்சத்திகளோடு குடிலையெனுஞ்சத்தியொன்றுகூட்டி ஆறு சத்திகளே முகமெனக் கூறுவாரும், அறுகுணங்களே முகமெனக்கொல்வாரும், சிவபெருமானது ஜம்முகங்களுடன் தேவி திருமுகமொன்றுங்கூட்டி யவையாமென்பாரும், அகர உகரமகரங்களோடு நாதம், விந்து, சத்தி என்னும் ஆறுஞ்சேர்த்து முகமென்பாரும், ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்னும் ஜம்முகங்களுடன் அதோமுகமொன்றுஞ்சேர்ந்து முகமாமென்பாரும் ஆகப் பலரும் பலவாறு கூறுப. ()

நகர்செய் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—சாங்.

வ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.
பதின்மூன்றுவது,

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

அஹ்சிர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

தெணிமிர்போதக்குரவன்றெரிவரும்போதக்குரவன்
ரூனு தவவாரணத்தான்றமுவதெய்வலாரணத்தா
னங்கரவச்சிரத்தானுறையவச்சிரத்தான்
வானபரங்குன்றத்தான்வளர்ந்தபரங்குன்றத்தான்.

இ-ள். வண்டெ ளொலிக்கின்ற புட்பங்களாலாயகுராமாலை
யையடையவன்; யாவர்க்குங் தெரிதற்கரிய ஞானத்தெளிவை
யுடைய ஆசாரியன், தன்னுற்சொல்லப்பட்ட அந்த மறைகளை
யுடையவன், தேவியாகப்புணர்ந்த தெய்வயாணை யம்மையாரை
யுடையவன், திருக்கரத்திற்பொருங்திய வச்சிராயுதத்தை யுடை
யவன், ஆறுதலைகளையுடையவன் ஆகாயமுங் கீழாகிக் குறையும்
படி அத்துணை வளர்ந்த திருப்பரங்குன்றத்தை யுடையவன். (க)
நாகவிர்கோலங்கையானவை தவிர்கோலங்கையான்
வேகமுடனாறுரான்விரிபொழிவினாறுராரான்
மோகமோழிவாயினுன்மோனமோழிவாயினுன்
மாகமலைவாய்க்கரையான்மருவுமலைவாய்க்கரையான்.

இ-ள். இளமை விளங்குங் திருவருவத்தை வெறுக்காதவன்,
குற்றற்றதை நீக்குகின்ற கோவணத்தண்டினை யுடையவன், கோப
முற்று அசுரர்புரங்களை யழித்தவன் (அல்லது வேகத்துடன்

உள்

பழந்த் தலபுராணம்.

இடையூறும் தன்னிடத்தில் ஊரப்பெறுதவன்) விரிந்தசோலை
களையடைய நூறு ஊர்களை யுடையவன், மோகநீங்கிய இடந்தி
விருப்பவன், மௌனநிலையாகிய ஞானமொழிகளை யுபதேசிக்குங்
திருவாயினையடையவன், தேவகிஸியி னிடத்துள்ள தலத்தில்
வசிப்பவன். சமுத்திரக்கரையிற் பொருந்திய திருச்செந்தூரில்
வாழ்பவன். (2)

வன்பணநாகரவரையான்மதலைசூகரவரையா
னின்பமயில்வாகனத்தானேற்றுமயில்வாகனத்தா
னன்பருளமலைவேலானணிகொள்கிவமலைவேலா
னன்கெழுமாவினன்குடியானலங்கெழுமாவினன்குடியான்.

இ-ள். வவிய இளமை பொருந்திய படங்களையடைய, சர்ப்
பங்களை யரையிற்றரித்த சிவன் துகுமாரன், வராகமலையையுடை
யவன், இன்பத்தையுடைய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய இலக்
குமி குடியிருக்கும் மார்பினையுடைய விட்டு ஒனுவும் அன்ன வாகன
ராகிய பிரமதேவரும் துதிக்கின்ற மயில் வாகனத்தை யுடைய
வன், அன்பரது உளத்தில் மலைவைப் பொருத்தாதவன், அஞ்சு
கொண்ட சிவமலையின்கண் வீற்றிருக்கும் வேலாடிதன், நன்மை
பொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய சிவன் துகுடியிற்றேன் றி
னன், வளங்கள் விளங்குஞ் திருவாவினன் குடியிலெழுஞ்தருளி
யிருப்பவன். (4)

சிலர்தமக்கறமறைந்தான்சேய்ப்படி றர்க்கறமறைந்தான்
மாலவரின்பமருமகன்மறைவரரான்பமருமசன்
கோலமலர்க்கதம்பத்தான்குழைவினர்மிக்கதய்பத்தா
னுவரினேரகத்தானுவலவருமேரகத்தான்.

இ-ள். தவவொழுக்க முடையவர்க்குத் தருமத்தையுபதே
சித்த சிவன் துகுமாரன், வஞ்சவொழுக்க முடையார்க்கு மிகவும்
மறைந்திருப்பவன், விட்டு ஒனுவினது இன்ப மருகனையிருப்பன்,
வேதங்களைத் திருவாய்மலர்க்க சிவன் துஷெல்வப்புதல்வன், அழ

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

உகை

கியபூக்களையுடைய கடப்பமாலையினன், குழந்த மேலான மன
மென்னுங் தம்பத்திற் பினிக்கப்படுவோன், நூலின்பொருளை
யுணர்ந்த ஞானியரது அழகிய உளக்குகையில் வசிப்பவன், சொல்
லுதற் குரிய திருவேரகத் தின்கண் வீற்றிருப்பவன். (ச)

மெல்லியலாள்பழுநிமலைவிமலைசேய்ப்பழுநிமலை
செல்லியர்மோகாரவனஞ்சிறந்தகன்னிகாரவன
மல்லல்வளநாட்டி ஞான்வைகாலூர்நாட்டினான்
கொல்சினவேலாடலான்குன்றுதொறுமாடலான்.

இ-ள். மிருதுவான சாயலையுடைய பழமையாகி மலரகிதை
யான பார்வதிதேவியாரின் புத்திரன், பழுநிமலை மேகாரவனம்
என்னும் வில்வவனம் கன்னிகாரவனம், வளப்பம்பொருந்தியஇஞ்
நாடுகளையுடையவன், திருவைகாலூர்த்தலத்தில் வீற்றிருப்பவன்,
கொல்லுங்தொழில்வாய்ந்த வேலாயுதத்தைத் தரித்த வீரன்,
குன்றுதோறுக் திருவிளையாடல் செய்பவன். (ட)

வெவ்வியவாசகத்துறையான்வேதவாசகத்துறையான்
மைவணமாருணனத்தான்வாழ்த்திமாருணனத்தான்
பெளவமாவினைக்கொன்றுந்பவழுமறமாவினைக்கொன்றுந்
றெவ்வர்புரமலைக்குமரன்சேய்சோலைமலைக்குமரன்.

இ-ள். கொடிய குற்றங்களையுடைய மனத்தின்கணிருக்காத
வன்வேதச்சொற்களாகிய துறைகளையுடையவன், மேகம்போன்ற
ஷிறத்தினையுடைய விட்டுணவும் அன்னவாகனத்தையுடைய பிர
மனுங்துதிக்கின்ற ஆறு திருமுகங்களை யுடையவன், கடவின்கண்
மாமரமாகனின்ற சூரபன்மனைக்கொன்றவன், பிறவியைச்செய்யும்
தீவினைக்கு இயையாதவன், பகைவரது திரிபுரங்களையும் எரித்
தழித்த சிவனது குமாரன், பழமுதிர் சோலைமலை என்னுந்தலத்
தில் வீற்றிருப்பவன்.

உடை

பழநித் தல்புராணம்.

வெவ்விய ஆசு அகத்து உறையான் எனவும், மேவண்ணைம் மால் தான் அனத்தான் எனவும், பவம் உறும்மாவினைக்கு ஒன் ரூன் எனவும், தெவ்வர் புரம் அலைக்கும் அரன் சேய் எனவும் பிரித்துக்கொள்க.

கடவினிடத்தே சூரபன்மன் மாமரமாக நிற்க, அதனைவேல் விடுத்துப் பிளங் தழி த்தார். அது பின்வருஞ் செய்யுள்களானும், கந்தபூராணங்கு சூரபன்மன் வதைப்படலத்தானும் உணர்க.

திருமநுகாற்றுப் படை.

சூரா மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சூடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தன் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார் முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்கு
சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவே
லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்.
கல்லாடம்.

உயிர்புகுஞ் சட்டக முழிதொறு முழிதொறும்
பழவினை புகுந்த பாடகம் போல
முதிர்புயல் குளிறு மெழுகலை புக்க
கட்டுடைச் சூருடல் காமங் கொண்டு
பற்றியுட் புகுந்து பசுங்கடல் ஏண்டு
மாவொடுங் கொன்ற மணிநெடுங் திருவேற்
சேவலங் கொடியோன்.

இங்ஙனமே “பாயிரும் பனிக்கடல்” என்னும் பரிபாடல்ஜீங் தாஞ் செய்யுள் உரைத்தது முனர்க. (க)

வாரிசுடுஞ்சரவணத்தான்மருகவேள்சரவணத்தான்
சூர்தபமுன்பொருமயிலான்சரேசர்விரும்பொருமயிலரன்.

திருவாவினன்குடி சருக்கம்.

255

**திருவாவினன்குடி தேவரோதருமடிக
நார்வமுறப்பணிவாரேயமர்சிறப்பணிவாரே.**

இ-ள். கடலைவற்றச்செய்த பாணத்தையடைய அழகினாலே திருமாலின் மருமகனுனவேள் ஆக வள்ளவன், சரவணவாவி யிற்றிருவவதாரஞ் செய்தவன், சூரபன்மன் அழியும்படி முன்னர்ப் பேரர்புரிந்த வேலாயுதத்தையடையவன், தேவர்களுக்குத் தலைவராயுள்ளார் ஆன இந்திர பிரமவிட்டுனுக்களால் விரும்பப் படுகின்ற ஒப்பற்ற மயில்வாகனத்தை யடையவன், சிறங்த சிவானத்தை யுபதேசிக்கின்ற பெளியோன், தேவர்களானும் எடுத்துச் சொல்லுதற்கரிய முதன்மையையடையவன், இன்னன் பெருமைவாய்ந்த கந்தக் கடவுளை அன்பு பொருந்தப் பணிகின்ற மூரே தேவர்களுடைய சிறப்புக்களைக் கொள்ளுவார். (எ)

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மீட்டுமுனிவர்மகிழ்துங்கிவீரவேலைபுரண்டனநீர்
நாட்டமுடையராகவுளங்குமிழித்துஙவிலுங்கொறுஞ்சரிதை
வேட்டகருத்துப்புலநெறியில்விழாமைனிறுத்திச்சிவகரணத் [ஏ]
தோட்டிமுகூர்த்தமொன்றுறங்கிவிழித்தார் சுதனுடனுரைப்பா

இ-ள். பின்னரும் சௌமிசாரணியத்து முனிவர்கள் உவகை மிகுந்து, சமுத்திரம் புரண்ட நீர்போ ஜெழுங்கத் கருத்துடையவராய், மனம்பொங்கி, சூதமுனிவர் சொல்லுக்கொறும் விரும்பிய மனத்தை ஜம்புலவழியில் விழாதுநிறுத்தி, சிவச்செயல்களாகவே நிறுத்தி ஒருமுகூர்த்தகாலம் யோகனித்திரைகொண்டு எழுந்தவரான அவர் சூதமுனிவரோடு கூறுவார். (ஏ)

வேதமுனிவர்வழுத்துமறைவியாதமுனிபாலொருங்குணர்ந்த
சூதமுனிவநீயுணர்த்துந்துகார்சரிதையுபதேச

உசை

பழநித் தலபுராணம்.

மாதலுணர்ந்தே தாம்வழியின்கணு தவிமாறிக்கவிக்குநர்யா
ரேதமகலத்தெருட்டுதனின்கடனென்று ரென்றலுமுனிவன்
இ-ள். வேதத்தை, முனிவர்களால் துதிக்கப்படுகின்ற வியா
சமுனிவரிடத்து ஒருசேரக்கேட்டுணர்ந்த சூதமுனிவரே! தேவ
ரீர் அருளிச்செய்த குற்றமில்லாதசரித்திரம் உபதேசப்பொரு
னாவதையறிந்தேம், அவ்வழிக்காகப் பிரதியுபகாரஞ்செய்து களி
ப்படைவோர் யாவர், எம்மிடத்துள்ள குற்றங்கணீங்கத் தெளி
வித்தல் தேவீரது கடமையாகும் என்ற சொல்லுதலும் சூத
முனிவர் கூறுவார். (க)

பகர்ந்தசரிதையுபதேசமென்றீரன்றேபரிந்தொருகா,
லுகந்துதிருவாவி னன்குடியென் றுரைத்தோர்முத்தியடை
வருண்மை, யகந்ததயிதுவன் றுமதுபொருட்டடியேனறைய
பபெற்றனனீர், முகந்துகொளப்பெற்றீ ரெளிதோவென்று
னதனீமொழிகின்றுன்.

இ-ள். (முனிவர்களே) நீவீர் யாங்குறிய சரித்திரத்தை யுப
தேசமென்று கூறினீர், அன்புகொண்டு ஒருதரம் மகிழ்வுடன்
திருவாவினன்குடி என்றுசொன்னவர் முத்தியடைவார்கள். இது
சத்தியம், இது அகங்காரத்தாற் சொல்வது அன்று, அது கார
ணமாக அடியேஞ்சிய யான்சொல்ல வந்தனன். நீங்கள் அதனு
ண்மையை எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றீர், அது யாவர்க்கும் எளி
யதோ வென்று கூறிய சூதமுனிவர் பின்னரும் அதனோச் சொல்
வாராயினர். (க)

குழ்கிரேதாயுகந்தோன்றுநாளிற்குக்காசலத்திற்
குழ்வென்னரூவிமனுச்சிருங்கமுடிமேற்றுளவத்தடமெளவி
வாழ்வஞ்சிவயோகீசரேநேர்ந்தமலன்சரணமலர்ப்போதில்
வீழ்வன்டெனச்சென்றடைமாறுவினைவும்விடையுமிகவிருந்தான்

இ-ள். வந்தகிருதயுகந் தோன்றுங்காலத்திலே, வராகமலை
யின்கண் சுற்றிய வெண்மையாகிய அருவிபாடும் மங்கிரசிருங்கத்

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

உளி

தின் உச்சியின்மேல், துழாய்மாலைதரித்த நீண்டகிரீடத்தையுடைய திருமால் ஆங்கிருந்த நமது சிவயோகத் தலைவர்களையுடுத்து, மலரகிதராகிய சிவபெருமான் திருவடிகளாகிய தாமரைப்பூங்கள், வீழ்ந்துண்ணும் வண்டுபோலப் போயடையுஞ் சாதனங்களைக் கேட்டும் விடுத்தும் இருந்தனர். (க)

அஹீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

இருக்குமேல்வைநிலமகஞ்சுமெறிவெண்
திரைப்பாற்கடற்பிறந்த
முருக்கனிதழ்வாய்ச்செழுந்திருவழு
குந்தன்மூளரிப்பதம்போற்றிப்
பெருக்குந்துதிகொண்டருகுசென்றூர்
பிறிதொன்றுரையான்முகநோக்கான்
குருக்கும்பணிவேணியன்றேண்டர்
கூறுங்கூற்றுக்கெதிர்கூறும்.

இ-ன். இங்கனம் இருக்குங்காலத்திற் பூமிதேவியும், திரையெறிகின்ற வெள்ளிய திருப்பாற்கடவிற் பிறந்த முருக்க மலர் போலுஞ் சிவந்த அதரங்களையுடைய வாயினளாகிய இலக்குமி தேவியும், திருமாலது தாமரைமலரடியை வணங்கி, மிக்க துதியைச் செய்துகொண்டு பக்கத்திற்போயினர், அவர்களைக்கண்ட திருமால்வேறேன் றனையுங் கூருதவராய், அவர் முகத்தையும் பாராதவராய், வெள்ளோயாகிய சர்ப்பத்தைத்தரித்த சிவபெருமானது அடியவர் யாதுஞ் சொன்னாலும் அவைக்கெல்லாம் எதிர் சொல்வாராயினர். (க2)

நின் றுவருந்து நெடி துயிர்த்து
நீங்கியொருசாரகறமலுக்
குன்றிலுறைறுபுண்டீகளென்னும்
பாகவதன்கைக்குவித்தெத்திரந்து

உள்ள

பழநித் தலபுராணம்.

கன்றியிதயங்கவன்றனையீர்
வருவதெவன்கொல்கழறுகென்று
னன்றுநிகழ்ந்தவாழுமுது
மறைந்தாரவனுமகந்தெரித்தான்.

இ-ள். பூதேவி சீதேவி என்னும் இருவரும் அங்கு நின்று
வருத்தமுற்றுப் பெருமுச்சவிட்டு, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கள்
ஒருபக்கஞ் செல்லுதலும், அம்மலையின்கணிருக்கும் புண்டரீகர்
என்னும் பாகவதர் அவர்களைக்கண்டு கைகுவித்து எதிர்கொண்டு
சென்று, தான்மனம்வருந்தி, தாய்மார்களே! இவ்விடம் வந்தது
என்னகாரணம் சொல்வீராகவென்று வினாவினான், அவ்விடத்து
நடந்தவைகளை யெல்லாம் சொன்னார். புண்டரீகரும் அவற்றண்
வமகண்டார்.

(கஷ)

அனையீரோதற்கரியபரம்
பரங்சேவடிகளகந்திமைக்கு
நினைவோர்வழியினெழுகியலந்
நேரநிவிரடைதலினற
புனையீர்ந்துளவோனீத்தனனென்
ருரைத்தபுண்டரீகனைப்பார்த
தினையதறியாமையினிமைத்தே
மின்மேல்யாதுபுரிவதென்றார்.

இ-ள். தாய்மார்களே! சொல்லுதற்கரிய பரம் பொருளாகிய
சிவபெருமானது சிவந்ததிருவடிகளை மனத்தினிறவும் சிவயோ
கியரின் வழியில்நடக்கும் அந்தக்காலத்தில், நிவீர் சேர்ந்தமை
யால், குளிர்மையாகிய துழாய் மாலைதஸித்த திருமால் உங்களை
வெறுத்தனர், என்று சொல்லிய புண்டரீக முனிவரைப் பார்
த்து, இவ்வாரும் குற்றத்தை அறியாமையாற்செய்தேம், இனி
மேல்யாம்செய்யுங் காரியம் என்னென்று கேட்டனார் (பூதேவி
சீதேவி என்னு மிருவரும்.)

(கஷ)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

266

மாதர்மலர்ச்சேவடிபாக

வதன்றூழ்ந்தனையீர்வடகீழ்ப்பாற
சீதமவிதீம்புனர்சித்த

தீர்த்தக்கரையிற்கூவிளாஞ்சுழு
போதுவனத்தென்கீழ்ப்பாலா
மலகவனத்திற்புரி தீர்தவங்
தாதுமவிதங்டுளவனுமைச்

சாருமெனச்சாற்றினனகன்றுன்.

இ-ன். பூதேவி சீதேவி என்பாரின் செவ்வியபாதங்களைப் புண்டாரீக முனிவர் வணங்கி, தாய்மார்களே! வடகீழுக்குத் திசைக்கணுள்ள குளிர்மை மிக்க இனிய நீரையுடைய சித்ததீர்த்தக்கரையினிடத்தும், வில்வவனத்திற்குத் தென் கிழக்கினுள்ள நெல்விவனத்துங் தவத்தைச் செய்யக்கடவிர், மகரந்தனிறக்தகுளிந்த துழாய் மாலையையுடைய விட்டுனுமூர்த்தி நுங்களைச் சார்வார் எனச் சொல்லிப்போனார். (கடு)

விண்டவரையுட்கொண்டுசித்த

தீர்த்தக்கரையின்மேதினிமான்
பண்டைமகிழ்நனடைமாறு

பயிற்றகரியதவம்பயின்று

ளாண்டர்முனிவன்தொழுங்குழுகன்

மாழுதாராமலகவனங்

கண்டுபுரிந்தாளருந்தவஞ்செங்

கமலத்தவிச்னரசிருந்தாள்.

இ-ன். புண்டாரீகமுனிவர் சொல்லிய வார்த்தைகளை யெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு, பூமிதேவி சித்ததீர்த்தக்கரையின்கண் பழுமைப்படி தன் நாயகன் சேரும்படி செய்தற்கரிய தவத்தைச்

உந்தி

பழநித் தலபுராணம்.

செய்தாள், செந்தாமரப் பூவின்கண் இருக்கும் இலக்குமிடே
வியும், தேவர்கள் முனிவர்களால் வணங்கப்படுகின்ற சிவபெரு
ஶனது பழையதலமாகிய நெல்லிவன த்தைக்கண்டு தவத்தைச்
செய்தனள். (கச)

வருதிச்சதாயுகந்தனிற்கோ
சிக்னபோர்வலியும்வன்படையுஞ்
செருவிலுடையப்பொருதுமனஞ்
செருக்குங்காமதேனுவைமா
லொருவுவசிட்டன்முகநோக்க
யகந்தையுடையாருலகிலுய்மர்
றரிதுநியுந்தவம்புரிந்தா
லடைவைதுறக்கமெனவறைந்தான்.

இ-ன். வந்த திரேத யுகத்திலே விசவாமித்திர முனிவரது
போர்வலிமையும், வலியசேனைகளும் போரிலழியசெய்து அத
ஞூல் மனத்தில் அகங்காரங்கொண்ட காம தேனுவை, மயக்கம்
நீங்கிய வசிட்டமுனிவர் முகம்பார்த்து, அகங்காரமுடையவர்
உலகில் உய்யுந் தன்மையில்லை. ஆதலால் தவஞ் செய்தாற்றுன்
நீயுஞ் சவர்க்கலோகத்தையடைவாய் என்று கூறினர். (கஎ)

மாற்றமதுகேட்டுளம்வெருஷி
மறைவல்லோய்நின்பணி விடைநீத்
தாற்றுவேன்யாண்டருந்தவமென்
றலுநின்கலையிலொன்றதுகொண்
டேற்றபணிநீபுரிதிகலை
யாவுமுருவுகொடுகேழி
ஞேற்றுகிரிகூவிளாவனத்தின்
வடபான்மடுவினிடைத்தோன்றி.

கிருவாவின்குடிச் சருக்கம்.

உங்கள்

இ-ன். அவ்வார்த்தைகளைக் காமடேதனு கேட்டு, மனம் அஞ்சி, வேதங்களில்வல்ல முனிவரே! தேவரீரது குற்றேவலை விட்டு எங்குச் சென்று அரியதவத்தைச் செய்வேன் என்ற கூறு தலைம், காமதேதனுவே! நினது கலையி பொன்று கொண்டு எனக்குத் தகுந்த பணிகளைச் செய்வாயாக, மற்றைய கலைகளைக் கொண்டு வராக மலையின் கனுள்ள கூவிள வனத்திற்கு வடதிசைக்க வேண்டுள்ள தீர்த்தத்தினிடத்தே தோன்றி. (கங்க)

அறிவோடலர்மான்றவம்புரியா

மலகவனஞ்சென்றரியதவ

முறுதிவரங்கின்றிழைத்திடுங்காற்

ரேண்றுமுன்றும்யுகந்தன்னின்
மருவிலருமாதவம்புரியும்

போழ்தில்வரதன்வழங்குமருள்
பெறுவைநீயுமெனுமாற்றங்

கேட்டுப்பிறழாதடைந்ததுவே.

இ-ன். கல்லறிவுடனே தாமரைமலரின்மேலிருக்கும் இலக்குமிதேவி தவத்தைச் செய்கின்ற நெல்லி வனத்தை யடைந்து, அரியதவத்தை நிலைவரும்படி நின்றுசெய்து வருங்காலத்தில், மூன்றும் யுகத்திலே, குற்றமில்லாத அரியபெரிய தவத்தைச் செய்யுங்காலத்தில், சிவபெருமான் கொடுக்கின்ற திருவருளைப் பெறுவாய் என்ற சொற்களைக் கேட்டுத் தவரூமல் அங்குச்சென்றது (காமதேதனு.) (கக்க)

புரிசில்காலங்கறிதலுமுன்

புகன்றவாற்றுன்யுகந்தோன்றக்
கரியமணிவண்ணனுந்தண்ணங்

கமலத்தேதானுங்கடவுளரும்

விரிசீருலகவிருள்பருகி
மிவிரும்பருதிவானவனுங்
தெரிமெல்லிழைபங்கினன்மலர்த்தாள்
பணியவெள்ளிச்சிலம்படைந்தார்.

இ-ன், தவஞ்செய்து சிலகாலம் நீங்குதலும், முன்னர் வசிட்ட முனிவர் சொற்றபடி மூன்றாவது யுகமாகிய துவாபரயுகம் பிறக்க, இந்திரநிலரத்தினம்போன்ற திருமாலும், தாமரைமலராசனராகிய பிரமதேவரும் தேவர்களும் பரந்தநீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்திலுள்ள இருளையண்டுவிளங்கும் சூரிய தேவனும், ஆராய்ந்த மிருதுவான ஆபரணத்தையடைய உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமான து மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கும்படி கயிலை மலையை யடைந்தனர். (20)

கடவுட்கயிலைதனையடைந்தோர்
குழுவிற்கச்சிரோன்முகநோக்கி
யிடனங்களுங்கின்ற தவஞ்செசன்
றிலதே தன்மெவியாதிருக்குமோ
மிடையுமுயிர்களெனமகதி
வீணைக்கிழவன்விதந்துரைப்ப
வடலுந்தனவாவகந்தையுங்கொண்
டலரியடிகளாடிபணிந்தான்.

இ-ன். தெய்வத்தன்மையுடைய கயிலைமலையடைந்த தேவகூட்டங்களுள், சூரியன து முகத்தைப்பார்த்து, நீ எவ்விடத்தும் சின்று வெயில் செய்தவில்லையேல், நெருங்கிய உயிர்களைல் வாம் அழியாதிருக்குமோ, என்று இவ்வாறு மகதி வீணைக்குரிய நாரதமுனிவர் வியந்துகூற, வீரமும் நீங்காத அகங்காரமுங்கொண்டு சூரியனைவன் நாரதமுனிவரது பாதங்களை வணங்கினான். (25)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

2-ஆக

எந்தையுணர்ந்துவலந்திகழகண்,

• ணிமைத்துவிதித்தானதுபோழ்தில்
வந்ததிரவிகாலமளவில்

சென்றனவந்தனையாக

நந்தவுலகமெவிவதுபா

ரென்றுனிரவிநடுநடுங்கிப்

பந்தவினையேனகந்தையெவ்வா

க்ரூழிப்பேனன்றுபணிந்திரந்தான்.

இ-ள். எமதுதந்தையாராகிய சிவபெருமான் அதனையறிந்து
பக்கத்தில் விளங்கானின்ற கண்ணை யிமைத்துத் திறந்தார். அச்
சமயத்திற் சூரியனுடைய காலம் அளவில்லாதனசென்றன, சூரி
பனே! இவ்வாறு வந்தாயாக, அதனால் ஒளிகுறைய உலகத்
துயிர்கள் வருந்துவது பார்த்தாயோ என்று கேட்டனர், சூரியன்
நடுநடுங்கி, பாசபந்தத்தால் தீவினைசெய்த நாயேனதுஅகங்காரத்
தை யெப்படி நீக்குவேனென்று வணங்கிக் குறையிரந்தான். ()

கோங்குவனத்தென்குணபாலா

மலகவனத்திற்கோகநதந்

தாங்குமலர்ப்பொன்சுராதிதவந்

தினோக்குந்தானத்தந்தனஞு

பாங்குவிரதம்புரிதருதும்

வரனென்றமலனருளியவா

க்ரேங்குமிரவியகந்தைதப

முயன்றுன்மழுங்குமொளிவீர.

இ-ள். கோங்கவனத்திலே தென்கிழுக்குத்திசையின்கணுள்
எ செல்விவனத்தின்கண், செந்தாமரை மலரின் மேவிருக்கின்ற

உடை

பழநித் தலபுராணம்.

இலக்குமிதேவியும் காமதேனுவும் தவஞ்செய்யும் இடத்தில் பிரா
மண்ணகவிருங்கு தவத்தைச் செய்குதி, யாம்வங்கு வரங் கொடுப்
பேமென்று சிவபெருமான் குறியவாறு, உயர்ந்த சூரியனுன
வன் அகங்காரத்தை நீக்குதற்கு மழுங்கிய கிரணங்கள் சுவாலிக்
தத் தவத்தைச் செய்ய முயன்றனன். (ஒடு)

நாறுமலர்பெய்தரியதவ
நவைதீர்தரநாடோறுமியற்றிப்
பேறுபெறுவானிவனுணர்வு
பிறழாதுழலும்பெற்றியினு
ஸீற்ன்முனிவரிருவிசம்பி
னிமையேரிறைஞ்சுமெறின்மூதார்
ஸீறுதிருவாவினன்குடியென்
நலகழுன்றும்விளங்கியதால்.

இ-ள. வாசனை வீசகின்ற புட்பங்களைத்தாவி, குற்றமில்
லாத அரியதவத்தை நாடோறுஞ்செய்து, பெரும்பேற்றையடை
யும்படி இச்சூரியன் றன் நல்லறிவு கெடாதுசெய்யுங் தன்மையினுல்,
அழிவில்லாத இருடியர்களும், பெரிய ஆகாயத்தினுள்ள
தேவர்களும் வணங்குகின்ற பழுமையாகிய பழுநியானது, பெரு
மைமிக்க திருவாவினன்குடினன்று திரிலோகத்தும் விளங்கியது.

எந்தஞான்றும்பரசிவனைவ்
வயிருமீன்றுஞடனிருக்கு
மெந்தஞான்றுமொருதனிலே
விறைவனரசுவீற்றிருக்கு
மெந்தஞான்றும்பொறிபுலன்போக்
கெறிந்தோரிருக்கையாயிருக்கு
மெந்தஞான்றும்மடைகுநர்பே
ரின்பமிசையநுகர்விக்கும்.

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். உறை

இ-ள். எந்தாளும் பரசிவப்பெருமான் உமாதேவியாரே
ஒம் கூடிலீற்றிருந்தருளுவர், எந்தக்காலத்தும் ஒப்பற்ற வேலா
யுதத்திற்குத் தலைவராகிய சண்முகக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருப்
பர், எந்தக்காலத்தும் ஜம்பொறிகள் பஞ்சப்புலன்கள் என்னும்
விடயங்களையில்லாமற்செய்த முனிவர் வாசமாக விளங்கும், எந்
தக்காலத்துந் தன்னையடைந்தவர்களைப் பேரின்பமாகிய அத்து
வித முத்தியையடையும்படிசெய்யும். (27)

மூவர்பெயராநிலையின்மூ

தூரின்முருக்கிணிதழ்ச்சுட்டுச்
சேவலிமையாக்கருங்கணிறை
செறிபைந்தோகைச்சென்னியினென்
வேமயிற்குர்முதற்றிந்த
சுடர்வேற்குழகன்றெல்லையினன்
காவிவிரிபூங்கயிலையினின்
றடைந்தவாறுகழுவாம்.

இ-ள். பிரமன் விட்டுனு உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்
திகளும் அகலாதிருக்கும் நிலைமையையுடைய பழங்குப் பதியின்
கண் (திருவாவினன் குடியில்,) முருக்க மலர்போன்ற தலைச்சுட்
வையடைய சேவலைக் கொடியாக்கொண்டு, இமையாத கரியகண்
களையடைய பசிய மயில்வாகனத்தின்மீது இருந்து, அழகிய கலா
பத்தையடைய மயில்வடிவான சூரபன்மனைகிய முதல்வளைக்
கொன்ற ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக்கடவு
னானவர், முன்னர்க்காலத்திலே நல்ல சோலைகள்பரங்த பொலி
வாகிய கயிலைமலையினின்றும் வந்தருளியசரித்திரத்தையும் கூறு
வாம்.

மும்மூர்த்திகளும் நீங்காது பூசித்திருக்கும் திருவாவினன்
குடியில், மயிலில்நின்று மயில்வாகனமான சூரபன்மனைக்கொன்

உதா

பழநித் தலபுராணம்.

ந சுப்பிரமணியப்பெருமான் கயிலையினின்றும் வந்தமர்ந்த சரித் திரத்தைக் கூறுவாம் என்பது கருத்து. இது கவிக்கற்று.

மும்மூர்த்திகள் அகலாது பூசித்த சரித்திரமாவது - சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரபன்மன் முதலிய அசுரரைக்கொன்று திருப்பரங் குன்றத்துவங்து வீற்றிருக்க, பிரமன் முதலினேர் இந்திரன். குமரியாராம் தெய்வயானை யம்மையாரை யங்கன்றிக்காக விவாகஞ்செய்விப்பான் கருதி வேண்ட, இறைவனு மதற்கிசைங்கு திருமணஞ்சு செய்திருந்தான். ஒருநாள் பிரமன், விட்டுணு முதலினேர் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் பேரவையத்து, குகப்பெருமான் அவரைநோக்கி, “அளியீர்! எமக்குஏல்லாங் தந்தது இவ்வேல் என்ன” அங்கிருந்த பிரமன் “இல்வேவிற்கு இங்கிலை என்னால் வந்ததன்றோ” என்றாக, “நங்கையில் வேலுக்குநிகொடுப்ப தொரு சத்தியுண்டா” என்று குழந்தைவேற்பெருமான் கோயித்து “இங்கனங்கூறிய நீ மண்ணிடை வேடனாப்போது” என்று சபித்தார் அவ்வாறு பிரமன் சேறலாலே, படைத்தற் றெழில் இல்லையாயிற்று அது இல்லையாகவே விட்டுணுவின் காத்தற்றெழிலும், உருத்திரனது அழித்தற் றெழிலும் இல்லையாயின. அதுகண்ட விட்டுணு உருத்திரர் பிரமனுடன் பழங்கென்று பூசித்து வேலாயுதப் பெருமானிடம் முந்திய வரம்வேண்டவின் “மூவர் பெயரா நிலையின் மூநார்” என்றார்.

பத்துப்பாட்டு - முதலாவது ஆற்றுப்படை.

கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுங்கிறற்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிகிறப்
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளோறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் தினிதோ
ஞுமை யமர்ந்து விளங்கு மிமையக முக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். 2

ஆற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நாறுபல்
 வேள்வி முத்திய வென்று கொற்றித்
 திரிரண் டேங்கிய மருப்பி ஜெழினடைத்
 தாழ் பெருங் தடக்கை யுயர்த்த யானை
 யெருத்த மேறிய திருக்கீரர் செல்வனு
 நாற்பெருங் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைய
 ஆலகங் காக்கு மொன் றபுரி கொள்கைப்
 பலர் புச்சு மூவருங் தலைவராக
 வேமுறு ஞாலங் தன்னிற் ரேண்றித்
 தாமரை பயந்த தாவிலுமிழி
 நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
 பகவிற் ரேண்று மிகவில் காட்சி
 நால்வே நியற்றகப் பதினெட்டு மூவரோ
 டொன்பதிற் நிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்.

என்றாலும் வறிக. இனி, “மூவர்பெயரா நிலையின்” என்ற
 தற்கு, திரு (இலக்குமி) ஆ—(காமதேனு) இனன்)குரியன்)
 என்னும் மூவரும் அகலாது பூசித்தலால் என்று கூறுவர் ஒரு
 சாரார்.

சூரபன்மனே சேவலும் மயிலும் ஆகவங்தான் என்று அறி
 யப்படலான், ஈண்டு அவனுடன் போர் செய்யும்போது சேவற்
 கொடியோடும் மயில்வாகனத் துடனும் சென்று பொருதார்
 என்று இந்துலார் கூறியதுபொருந்துமாறு எங்ஙன் எனில், சூர
 பன்மன் போர்செய்யுங் காலத்தில் அக்கினிபகவான் சேவலங்
 கொடியாகவும், இந்திரன் மயில்வாகனமாகவும் நின்றார். சூரபன்
 மன் பின்னர் இருக்கருக்கப் பட்டுச் சேவலும் மயிலுமாகவர.
 அவற்றையேற்று, அக்கினியையும் இந்திரனையுமுன்னுருவி னம
 ரச் செய்தனரென்று கந்தபுராணம் கூறிற்றாகவின் முரணன்
 தென்க. குழகன்—மனக்கோலத்தை யுடையவன். இளமைப்
 பருவத்தையுடையவன் கழறுவாக் — தனித்தன்மைப் பன்மை ()

உங்கள்

பழநித் தலபுராணம்.

சுருதிவண்டிமிராயிரந்தோட்டி தழக்கமலப்
பொருவினுன்முகக்கடவுளையடைந்துபுத்தே தளி
ரிருக்கநாரதன்மகதியாழோண்கையிலேந்தி
விரலுளாழுந்தனன்யாவரும்வியப்பவேதுதிப்பான்.

இ-ன். இசையுடைய வண்டுகள் ஒவிக்கின்ற ஆயிரம் இதழ்
களையுடைய தாமரை மலரின்மேவிருக்கும் ஒப்பில்லாத நான்கு
திருமுகங்களை யுடைய பிரமதேவரை யடைந்து, தேவர்கள் யாவ
ரும் இருக்க, நாரதமுனிவர் மகதியாழித் தமது அழகிய கையிலேந்தி விரலினால் தடவி யன்பிலாழுந்து எவரும் வியக்கும்படி
துதிப்பாராயினர். (2எ)

முண்டகச்சதுமறையவன்முடிமுறைதுளக்கி
வண்டிருக்கையிலிருந்தமாதுளங்கனியொன்றைப்
பண்டுநல்கினன்பரமனுக்கென்றனன்பதுமத்
தண்டர்கோனுநங்கருத்துமற்றேயெனவறைந்தான்.

இ-ன். தாமரை மலரின்மேவிருக்கும் பிரமதேவர் தலைகளை
முறையே அசைத்து, தனது அழகிய கையின்கணிருந்த மாது
என் பழமொன்றை முன்னர்க் காலத்திற் கொடுத்தனர். நாரதர்
அதனையேற்று இது சிவபெருமானுக் காகும் என்று கூறினர்.
பிரமதேவரும் அதுவே நம்முடைய கருத்துமாகும்என்று சொன்னார். (2ஏ)

மகதியாழுமுனிவிடைகொண்டுகனிவலகயிலைப்
பகவன்முன்புவைத்திறைறஞ்சினனெடுத்ததைப்பரம
னிகல்கடந்தவைவேற்படைச்சேயினையாளைப்
புகர்முகத்தனைகோக்கினன்புன்னகைமுகிழ்த்தான்.

இ-ன். மகதிவீணையில் வல்ல நாரதமுனிவர் அங்கு நின்றும்
விடைபெற்றுச் சென்று அம்மாதுளம்பழத்தை வல்லகயிலையின்க

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். உள்

ணைழுக்தருளி யிருக்கும் சிலபெருமான் முன்னர் வைத்துவணக்கினர், அப்பழுத்தைப் பரசிவப்பெருமான் எடுத்து, பகைவரையழித்து வெற்றிகொண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக்கடவுளையும், யானை முகத்தை யுடைய விநாயகக் கடவுளையும் திருநோக்கஞ்செய்து குறுமுறுவல் செய்தருளினர்.

முனி—இதைவனை மனனாஞ் செய்பவன், மெளனங்கீலையையுடையவன், இனித் தமிழ்மொழியாக் கொண்டு, அகப்பற்றுப் புறப்பற்றக்களோ வெறுத்தவன் என்ன லுமாம். வல்ல என்பதுவலனாத் தொகுத்தலாம் நின் ரது.

பகவன்—பகம் என்னுங் தாதுவி னடியாகப்பிறந்த வடமொழி. பகம்—ஆறு. அறுகுணங்களையுடையவன் பகவன் என்க. அறுகுணங்களாவன—ஜஸ்வரியம், வீரியம். புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்பன இவ்வறுகுணங்களும் சிவபெருமானுக்கன்றி யேனைத்தேவர்க்கில்லை யென்பது வேதத்தின் உட்கிடையாகும். மாம்பழுத்தை நாரதர்கொடுத்தா ரெனச்சிலர் கூறுப. ஈண்டு மாதுளம்பழும் கொடுத்தாரெனக் கூறியதும் முரணன் ரென்க.

(ஒக)

யாவராயினுமிக்கனிவிழைந்துளோர்கணத்திற்
ஷ்வலங்கொடுவருதிரேலவர்க்கெனப்புகலத்
துவியம்பசுந்தோகைமாமஞ்ஞஞுமேற்றேன்றித்
தேவர்சேசைனகாவலன்கிரியிழிந்துபார்சேர்ந்தான்.

இ-ன். எவர்களாயிருந்தாலும் இந்தப் பழுத்தை விரும்பினவர்கள் ஒருகணத்திற் பூமியை வலம்வருவாராயின் அவர்க்கே இப்பழங்கிடைக்கும் என்றசொல்ல, தேவசேஞ்வதியாகிய குமாரக்கடவுள் கலாபமுடைய பசிய அழகிய மயில் வாகனத்தின்மீது ஏறிக் கைலைமலையைவிட்டுப் பூமியை யடைத் தார். (ங.ஒ)

உறுதி

பழநித் தலபுராணம்.

ஆயகாலையிலெங்கரனுயிர்முதலீன்ற
தாயையெங்குமாந்தங்கையைவலங்கொண்டுதாழந்து
சீசயதாமரைச்சீரடித்துக்கைவிற்றீந்தேதன்
பாயுமாமலர்மாரிதூப்பரவியொன்றுரைத்தான்:

இ-ள். அவ்வாரூகிய சமையத்தில் விளாயகக்கடவுள் வயிர்
முதலாகிய சராசரங்பொருள்களைப் பெற்ற மாதாவையும் எவ்
ஷிடத்தும் வியாபித்திருக்கின்ற தங்கையையும் பிரதக்கிணம்
வந்து வணங்கி, சிவந்ததாமரைபோன்ற அழகிய இருபாதங்களில்
அம் இனிய தேன்பாய்கின்ற புஷ்பமழையைச் சொரிந்து துதித்
து ஒன்று கூறுவாராயினார். (உக)

அண்டரண்டமுமப்பிரமாண்டமுமப்பாற்
பண்டைநான்மறைச்சிரகின்மேற்படரோவிபரப்பும்
விண்டிடற்கரிதாம்வியாபகமுமாயுயிரா
யுண்டொரோண்பொருளேன்பதுநியலதுண்டோ:

இ-ள். அண்டங்களும் வெளியண்டங்களும் பிரமாண்டமும்
அதற்கு அப்புறத்துள்ள பழையங்குவேதங்களின் முடிவிலே
கூறப்பட்ட பரந்திருக்கின்ற பரவெளியும் சொல்லுதற் கரிதாய்
இவ்விடங்களில் வியாபித்தும் உயிராகியும் ஒருபொருள் உண்
டென்றுசொல்வது தேவரீரல்லாமல் வேறேறான்றுண்டோ. (நட)
என்றுங்கரத்திருந்தசெங்கணியையீர்ந்துளவோன்
றன்றடங்கணிற்பாப்புருச்சாபநீக்கியபூங்
கொன்றையஞ்சடையொறறைவெண்கோட்டுமால்யானைக்
கன்றினங்கையில்வழங்கினன்களங்கணிமிடற்றேன்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு விளாயகக்கடவுள் கூறுதலும் களாப்
பழத்தையொத்த திருக்கண்டத்தையுடையராகிய சிவபெருமான்
குளிர்ந்த தழாய்மாலையைத் தரித்த விஷ்ணு மூர்த்தியினுடைய

திருவாவினன்குடி சருக்கம். நாகூ

புருவத்தை தம்முடையீங்ட திருக்கண்ணேக்கத்தால் நீக்கிய, பொவிவாகிய கொன்றைப்பூ மாலையைத்தரித்த சடையையும் வெள்ளிய ஒற்றைக் கொம்பையும் பெருமையையும் உடைய யானைக்கண் று ஆகிய விளாயக்கடவுளின் உள்ளங்கையில் தம்முடைய கையிலிருந்த மாதுளங்கனியைக் கொடுத்தனர்.

பாம்பு என்பது பாம்பு என வன்றூராயிற்று. அதனை “மென்றூர் மொழியுட் சிலவேற்றுமையிற் – றம்மின வன்றூராகாமன்னே” என்ற நன்னால் விதியால் அமைத்துக் கொள்க. விட்டு னுவின் பாம்புருவச் சாபம் நீக்கியதாவது:—

கைலை மலைக்கண் கறைமிடற்றிறைவனும் கெளரிதேவியும் ஓர் திருவிளையாடல் காரணமாகச் சூதுவிளையாடினார். வெற்றி தோல்வி அறிந்து சொல்வதற்காகத் திருமாலை நியமித்தார். ஒரு முறை இறைவன் வென்றுன் இறைவி தோற்றான். மற்றுறை இறைவி வெல்ல எந்தைதோற்றான். திருமாலைக் கேட்கச் சில பெருமானே வென்றனரென்று பொய்கூறினர். அதுகேட்ட உமாதேவியார் சிறிது சினமுற்று, கண்ணிருந்தும் பொய்கூறி நமையால் குருட்டுப்பாம்பாகி உழலக் கடவாய் என்று சபித்தார். அங்ஙனங் திருமால் குருட்டுப்பாம்பாகி அளவிறந்தகாலம் வருந்தானிற்கையில், ஜங்கரக்கடவுள் கயமுகாசுரனைக் கொன்று வரும் வழியிற் பாம்பைநோக்கவே அச்சாபங் தீர்ந்ததென்று சிவரகசியத்தும், கந்தபுராணம் அநந்தன் சாபநிங்கு படலத்துங்கூறப்பட்டுளது.

(நக)

எழுசிரக்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

குருளங்கிதியவென்றவேன்முருக

விறைபுகன்றபடிசூழ்வலன்

பாரிடம்புரியவிறைதலுங்குழுமு

பாரிடம்புடைபரந்தன

ஒகூ

பழநித் தலபுராணம்.

வீரவாகுமுதலியதொல்வீரர்கன
மிசைந்தொருங்குமருங்குறச்
சாரதத்தலைவரளிகம்வெள்ளாம்வளை
தரநனந்தலை, யர்ந்தனர்.

இ-ள். சூரபன்மனது மார்பு கிழியும்படி வெற்றிகொண்ட வேலாயுதத்தையடைய முருகக்கடவுள் சிவபெருமான்கூறியபடி பூமியைச்சுற்றி வலம்வரவேண்டு மென்று விரைந் தெழுதலும் கூட்டமாகிய பூதங்கள் பக்கத்திற் பரந்தன, வீரவாகு முதலிய பழூயவீரர்கள்கூடி யொருபக்கத்திற் பொருந்த, பூதத்தலைவர்கள் சேனுவெள்ளம் பக்கத்தில்வர நடவேசென்றார்கள். (ஈழ)

ஆரந்தின்கவிகைநிழல்வானில
வளிப்பமொய்த்துமினிர்பிச்சநீ
டாரின்வீசனிமகோததிக்குளசை
சாமரைத்திரைகள்வீசிடச்
சீருறுங்கவிரலர்ந்தசெந்தலைய
சேவலந்துவசமீதெழுக்
காரிந்துமுதகூடுபீலிதிகழு
கதலிகைக்கொடியுரிஞ்சவே.

இ-ள். மாலைகள் கட்டப்பட்ட நீண்டகுடைகள் நிழலாகிய வெள்ளிய நிலைவுச் செய்யவும், நெருங்கிவிளாங்கும் பீலிக்குடையாகிய நீண்ட ஒழுங்காகவீசும் அழகிய சமுத்திரத்துள், அசை திண்ற சாமரைக்கூட்டங்களாகிய திரைகள் வீசவும், சிறப்புற்ற முருக்கமரத்தின் பூவைப்போன்ற சிவந்த சூட்டுத்தலையையடைய சேவற்கொடியானது மேலே எழுந்து, சனிமண்டலத்தின் முதுகினிடத்தே மயிற்பீவி விளங்கும் துகிற்கொடி யுரோஞ்சவும். (ஈழ)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

ஒகூக

தெண்டிரைக்கடவினுள்மறைச்சருதி
 திசைதொறுந்தொறுமொலிப்பவே
 வண்டுபாண்மூரலவின்டவேரிமலர்
 கொண்டுவானவர்வழுத்தவே
 பண்டைவிஞ்ஞாயர்நரம்புளாழுந்திசை
 ததும்பவீனைமுறைபாடவே
 தொண்டர்கண்டுதுளிதூங்கவீங்கருள்
 சுரங்துநெஞ்சொடுமிறைஞ்சவே.

இ-ள். தெவிங்த திரைகளையுடைய கடலைப்போல நான்கு வேதங்களின் இசைகள் திக்குகள் தோறும் ஓலிக்கவும், வண்டுகள் பண்ணைப்பாடவும், அலர்ந்த வாசனைகொண்ட புட்பங்களைக் கொண்டு தேவர்கள் துகிக்கவும், மழுமையாகிய வித்தியாதரர்கள் நரம்யகளை உள்ளிற் கரணஞ்செய்து இசைபொங்கும்படி வீணைகளைக் கிரமமாகப் பாடவும், அடியவர்கண்டு உவகை யதிகரிக்கவும், மிக்க அருள்பெருகி மனத்தினின்று வணங்கவும்.

கடலின் - இன் - உவமவுருபு சுருதி—இசைகள். தொறும் தொறும் என்னும் அடுக்குமிகுதிப்பொருட்டு. தொறும்—இடப் பண்மைப்பொருளில் வரும் இடைச்சொல்.

வீணையே முறையே பாடுதலாவது:—

சித்திரப் படத்துளிருந்து கோட்டிலே மாலை கட்டப்பட்டு, மணமகளிர் கோலம்போல அழகுற்று, பத்தர், கேடு ஆணி, நரம்பு என்னும் யாழுறுப்புக்களைக் குறைவறப்பெற்று விளங்கும் குற்றநீங்கிய யாழு எடுத்து, மாதங்கி என்னுங் தெய்வத்தைத் தோழுது; பண்ணல், பரிவட்டைனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கைசூழ்நிலை, குறும்போக்கு என்னும் எட்டுக் கலைத் தோழில்களானும் இசையெழுப்பி. பண் பாகுபாட்டிற் குற்றங்

குகூ

பழநித் தலபுராணம்.

தீர்ந்து, மெல்லிய விரல்கள் பாடுகின்ற வண்டுக் கூட்டங்களைப் போல நரம்புகளின்மீதுபடர, வார்தல், வடித்தல், உஞ்சல், உறழ் தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் இசைக்கரண வழுப்புக்கள் எட்டினாலும் நன்குபாடல் பொருங் தப் பாடுவதாம்.

சொல்லப்பட்ட எட்டுக் கலைத் தோழிலுள்,

(க) பண்ணலாவது - பாடநினைத்த பண் னுக்கு இனைகிளை, பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருங் தன்மை மாத்தியர யறிந்து இறுக்குதல்.

(ஒ) பரிவட்டணையாவது - அவ்வாறு கட்டியிறக்கிய நரம்புகளை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரண்கு செய்து தடவிப் பார்த்தல்.

(ஒ) ஆராய்தல் ஆவது - ஏற்ற இறக்க வகைகளால் இசையை யறிதல்.

(ச) தைவரல் ஆவது - அநுசருதி யேற்றுதல்.

(ஞ) சேவு ஆவது,

மகரத்தி வெற்றாற் சுருதி விரவும்

பகருங் குறினெடில் பாரித்து - நிகரிலாத்

தென்ன தெனுவென்று பாடுவரே வாளத்தி மன்னுவிச் சொல்லின் வகை.

குன்றுக் குறிலெந்துங் கோடா செடிலெந்து

நின்றூர்ந்த மங்நதாங் தல்வொடு - நன் றுக,

நீளத்தா லேழு நிதானத்தா னின் றியங்க

வாளத்தி யாமென் றறி.

என இசைநுணுக்க நூலுடையார் கூறியவாறு ஆளத்தியிலே நிரம்பப் பாடுதல்.

(கு) விளையாட்டு ஆவது - பாடநினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதல்.

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

கூரை

(எ) கையூதி ஆவது - வண்ணத்திற்செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாம்.

(ஏ) குறும்போக்காவது - குடகச் செலவும் துள்ளற் செலவும் பாடுதல்.

இசைக்கரண மேட்டனுள்.

(க) வார்த்தல் ஆவது - சுட்டு விரலாற் ரெழில்செய்தல்.

(ஒ) வடித்தல் ஆவது - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பினை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்.

(ஒ) உந்தல் ஆவது - நரம்புகளைத் தெறித்து வலிவிற் பட்டதும் மெலிவிற் பட்டதும் நிரல்பட்டது முணர்தல்.

(ஓ) உறட்தல் ஆவது - ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் நரம்புகளைத் தெறித்தல்.

(ஔ) உருட்டல் ஆவது - இடக்கைச் சுட்டுவிரல் உருட்டலும் வலக்கைச் சுட்டுவிரல் உருட்டலும் சுட்டொடு பெருவிரற்கூட்டி யுருட்டலும், இரு பெருவிரலும் இயைந்துடன் உருட்டலுமெனு மிலை பிறவற்றைச் சீவகசிந்தாமணி, சீலப்பதிகாம், இசை துணுக்கம் முதலீய பரந்த நூல்களுட் காண்க.

இசைத்தமிழிப் பதினூறுபடலம் - கரணவியல்.

வலக்கைப் பெருவிரல் குரல் கொளச் சிறுவிரல்
விலக்கின் றிளிவழி கேட்டு மினைவழி
யாராய்க் தினைகொள முடிப்பது
விளாப்பருமரபிற் பண்ணலாகும்.

எனவருவனவற்றுற் கலைத்தொழில் காண்க.

வளைய இசைக் கரணங்களை,

தெருட்ட வென்பது செப்புங் காலை
அருட்டி வருவ தொன்மே மற்ற

உகூச

பழநித் தலபுராணம்.

வெள்ளன் பாட்டுமடை யொன்ற நோக்கின்
 வல்லோ ராய்ந்த தூலே யாயினும்
 வல்லோர் பயிற்றுங் கட்டுரை யாயினும்
 பாட்டொழின் துலகினி தெழிந்த செய்கையும்
 வேட்டது கொண்டு விதியற நாடு
 என வருவனவற்றுற் காண்க.

(உகூச)

பானுகன்பிரணவவலம்புரி
 பதாதிவாரியின்முழுங்கவே
 ஞானவானர்குடமுழுவநான்முகமு
 மொத்துநள்ளிடைப்புரப்பவே
 வானதுந்துமிவிண்ணசனியேற்றேதிர்
 மலைந்துபேரோளிவழங்கவே
 யேனெமாந்தைத்துடிபதலைகல்லவட
 மிரலைபேரியுமிரங்கவே.

இ-ஞ. பானுகம்பனது பிரணவ வடிவான வலம்புரிச்சங்கு
 சேஞ்சமுத்திரத்தில் முழங்கவும், அறிவினையுடைய தேவர்க
 களது குடாமுழாவும் மத்தளமும் ஒன்று சேர்க்கு நடுவிடத்தே
 யொலிக்கவுங் தேவதுந்துபிகள் இடியேற்றறப்போல எதிர்த்துப்
 பெரிய ஓலியைச் செய்யவும், மற்றைய ஒருக்கட்பறையும், உடுக்
 கையும், வாயகன்ற பறையும், கல்லவடமும், கொம்பு முரசமுத
 வியவும் ஓலிக்கவும்.

(உங)

மின்னிவர்ந் தகதிர்வேலன்வந்தனன்
 விசாகனுறமுகன்வந்தன
 னன்னையம்பிகைக்குமாரன்வந்தன
 னலங்கலன்குரவன்வந்தன

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

உக்கு

நென்னீயாருடையகுழகன்வந்தனனே
நிறைவன்வந்தனனென்னுமணிச்
சின்னமுன்புபணிமாறமஞ்ஞஞமிசை
சென்றனன்குணதிசைக்கனே.

இ-ள். மின்னவினும் மேற்பட்ட ஒளியை யுடைய வேலா யுதப்பெருமான் வந்தனர், விசாகநட்சத்திரத்திற் ரேஞ்றினவரும். ஆஹமுகங்களையுடைய கடவுளும் வந்தனர், பரமமாதா வாகிய உமாதேவியின் புத்திரர் வந்தார், குராமாலையையுடைய கடவுள்வந்தனர், என்னை யடிமையாகவுடைய குழக்பெருமான் வந்தனர், என்னுடைய கடவுள் வந்தனர் என்று, இரத்தின சின்னங்கள் முன்னரே ஊதிச்செல்லக் கந்தப்பெருமான் மயில் வாகன த்தின்மீது கிழக்குத்திசையிற் சென்றார். (ந.அ)

சீதவண்டிரைவழங்குதெள்ளமுது
கொள்ளோகொண்டுநுகர்தேவரு
மோதுமண்டர்களுமாரணங்கினரு
முள்ளுவந்துதுதிகொள்ளவே
போதுகொண்டடிபணிந்துவெண்பக
டி வர்ந்துவிண்கெழுபுரந்தர
நுதரங்கொடயல்பெயரவேன்முருக
நங்கியந்திசையன்டந்தனன்.

இ-ள். குளிர்மையாகிய வெள்ளிய அலைகள்பயிலும் பசற் கடல்கொடுத்த தெளிந்த அமிர்தத்தைக் கொள்ளோகொண்டு பருகிய தேவரும் சொல்லப்பட்ட அண்டங்களி லுள்ளவர்களும் அரிய தேவப்பெண்களும், மனமகிழ்ந்து துதியைக் கொள்ளவும், மலர்கள் கொண்டு திருப்பாதங்களை வணங்கி வெள்ளோயானையின் மீது ஏறி, ஆகாயத்தில் இருக்கும் இத்திரஞ்சனவன், அன்புற்றுப்

நக்கு

பழநித் தலபுராணம்.

பக்கத்தே செல்லவும், வேலாயுதத்தையடைய முருகக்கடவுள்
அக்கினி திசையாகிய தென்கீழ்த் திசையை யடைந்தார். (உக)

அவிசொரிந்தெரிவளர் த்தருந்தவ

மிழைத்தரும்பொருட்டோக்குமஞ்
செவிகவர்ந்தசதுமாமறத்தலை

சிறந்ததாபதர்சிரங்கரங்
குவியவந்தடிவணங்கவங்கிதிரி

கோட்டுமேழுகநடாத்தவே
கவின்விளங்கியசிகண்டியூர்கருணை

வாரிதென்றிசைகலந்தனன்.

இ-ள். பலிகளை யிட்டு, யாகாக்கினியை வளர்த்து அரிய
தவத்தைச்செய்து அரிய பொருள்களை நிறைத்துத் தங் காது
களினுலே கிரகித்த நான்கு வேத வொழுக்கத்திற் சிறந்த முனி
வர்கள் தமது தலையிலே கைகள் குவியும்படி வந்து பாதங்களை
வணங்க, அக்கினிதேவன் முறுகிய தொம்பினையடைய ஆட்டுக்
கடாவாகனத்தைச் செலுத்த, அழகுவிளங்கிய மயில்வாகனத்
தைச் செலுத்துகின்ற அருட்கடலாகிய குமரக்கடவுள் தெற்
குத் திசையடைந்தார். (க0)

அம்பரத்தகடினுச்சென்னியெரி

குஞ்சிபின்சனமெய்யாரழற்
செம்பொறிச்சிதறுகப்படைத்தொகை

செறித்தகைப்படர்நெருக்கெனும்

பைம்பனிக்கடனடுச்சமன்பரவி

வெஞ்சினப்படர்மருப்டடை

வெய்புகட்டுமிசைபோதமேதகுதென்

மேலைமாதிரம்விராயினுன்.

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

ஈகள்

இ-ன். ஆகாய்த்தின் வயிற்றை உரிஞ்சுகின்ற தலையும் அக்கினிபோன்ற குலைந்த தலைமயிரும் அழுவுகின்ற தேகமும்சிவங்த செருப்புப்பொறி சிதறுகின்ற கண்களையுடைய சேளைக் கூட்டங்களும் நெருங்கிய கைகளையுடைய யம்படரும் ஆகிய நெருக்கமான பசிய சமுத்திரத்தின் நல்விலே யமனுணவன் நின்று துதித்து. மிக்க கோபத்தையுடைய பரந்த கொம்புள்ள கொடிய ஏருமைக் கடாவின்மேற் செல்ல, மேன்மைபொருங்கிய தென் மேற்குத் திசையை அடைந்தார். (சக)

கங்குல்வெண்பிறைசெவ்வானணிந்துநடை

வந்தியங்குதல்கடுப்பவே

வெங்கண்வாளவுணரெயிறுசெஞ்சிகை

விளங்கவேலையின்வளைந்தெழுப்

பொங்குபோர்நிருதிபோற்றிவீறுகர

வாகனத்தின்மிசைபோதரப்

பங்கயன்பொருண்மயங்கவென்றவ

னகன்றுபச்சிமமடைந்தனன்.

இ-ன். இராக்காலத்தில் தோன்றும் வெள்ளிய பிறைச் சக்திரனைது செக்கர்வானத்தைத் தரித்து நடைகொண்டுவந்தாற் போலக் கொடிய கண்களையுடைய வாளாயுதத்தைத் தரித்த அசர்கள் வக்கிரதங்களும் சிவங்த குடுமியும் விளங்கும்படி சமுத்திரத்தைப்போற் சுற்றிவர, மிக்க போரில்வல்ல விருதியானவன் குமாரக்கடவுளைத் துதித்துப் பெருமைபொருங்கிய மனுஷவாகனத்தின், மீது வரவும் பிரமதேவரஉண்மைப்பொருள்தெரியாது மயங்க வெற்றிகொண்டவரான குகப்பெருமான் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி மேற்குத்திசையடைந்தார். (சு)

வந்துவந்தனைபுரிந்துமுழிகுநர்

மலங்கடிந்தருள்புரிந்திடுஞ்

சிந்துதெண்டிரையிரங்குகங்கைமுத

லளவிறைய்வந்திமொய்கொள

ஒக்டை

பழநித் தலபுராணம்.

வந்தநீர்வருணனடிவணங்கியுடன்
 மகரமீவரவலங்கல்வேற்
 கந்தன்விண்டொழுசிகண்டியம்பரி
 கடாவிவாயுதிசைமேவினுன்.

இ-ள். அடைந்து வழிபாடுசெய்து தம்மிடத்துத் தோய்கின் றவரது மலத்தை நீக்கி அவர்க்கு அருளௌப் புரிகின்ற சிங்குநதி தெளிந்த திரைகளையுடைய கங்காநதிமுதலான அளவில்லாத தெய்வத்தன்மையுடைய ஆறுகள் நெருங்கிவரும்படிவந்த, நீர் வடிவத்தையுடைய வருணதேவன் கந்தக்கடவுளினது திருப் பாதங்களைப் பணிந்து வலிமைபொருந்திய மகரமீன் மீது வர, மாலையைத்தரித்த வேலாயுதத்தையுடைய கந்தசுவாமியானவர் மேலுலகத் தவரால் தொழுப்படுகின்ற மயில்வாகனத்தைச் செலுத்தி வாயுதிசையாகிய வடமேற் றிக்கிற்சார்ந்தார். (சந)

விரிதலைப்புவனமுழுதுமொக்கவிர
 வியவொலிக்கடவுளைதிர்கொளா
 முருகுயிர்த்தநறுமலரிறைத்துமுறை
 பரவிமொய்த்தபரிசனரொடே
 கருநிறத்திருக்குபுரிமருப்பிரலை
 கடிதிலுய்த்தருகுதொடரவே
 யருள்படைத்தவிழியளகைபெற்றதவ
 மயில்படைத்தகரனருளினுன்.

இ-ள். பரந்த இடத்தையுடைய பூமிமுழுவதினும் ஒருபடித் தாய்க் கலந்து நிற்கின்ற வாயுதேவன் எதிர்கொண்டு வாசனைவீசுகின்ற நல்லபுஷ்பங்களைத்துவி முறையேதுதித்து நெருங்கியசேனைகளோடு கருநிறத்தையுடைய மாறுபட்ட முறையை கொட்டி

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். 2க்கூ

ளைக்கொண்ட கலைமான் வாகனத்தை விரைவிற்செலுத்திப் பக்கத்திற் ரேட்டரும்படிசெல்ல, வேலாயுதம் விளங்குங் கையராகிய குமாரக்கடவுள் அளகாபுரிசெய்த தவத்தினால் அங்குள்ளவர்தரி கிக்கும்படி தம் திருஉருவைக் காட்டி யருளினார். (சச)

கானவிஞ்சையரியக்கர்கிம்புருடா
 கருடர்காந்தருவர்முதலினோர்
 வானநாடரசரேசரேனையர்
 கலாவலுச்சிரவணன்ரேழுழ்
 மீனுலாமணிவிளங்குபுட்பக
 விமானமீதுவரமேலையோர்
 சேனைகாவலன்வடாதுபாலொடு
 செறிந்தகீழ்த்திசையுறைந்தனன்.

இ-ள். கீதத்தில் வல்ல வித்தியாதரர்களும் கிண்ணரர்களும் கிம்புருடர்களும் கருடர்களும் கந்தர்வர்களும் இவர் முதலாயினேரும் தேவர்களும் அசுராதிபர்களும் மற்றையோரும் கலங்து வரக் குபேரனைனவன் வணங்கி விண்மீன்போன்ற இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட புட்பக விமானத்தின்மேல்வர, தேவ சேனை பதியாகியசுப்பிரமணியக்கடவுள் வடக்குத்திசையையடைந்தார்.

திருருத்திரர்வசக்கண்மாழுனிவர்
 தீர்த்தர்பூத்திரணிசுப்பவே
 மேருவாதிகிரிபுவனமெண்களிறு
 விண்டுவாதிபுடைமண்டவே
 சாரதத்தலைசிறந்துளோரொடு
 மீசனஞ்சலி திருத்தவே
 கார்மயிற்பரிநடாவியோய்வினோர்
 கணந்தனிற்கயிலேமென்னுன்.

இ-ன். சிறப்பினையடைய உருத்திரர்களும் அட்டவசக்களும் பெரிய முனிவர்களும் சாரணர்களும் புஷ்பத் தொகுதிகளைச் சொரிய, மேறுமலை முதலாகிய மலைகளும் புவனங்களும் எட்டுத் திக்குகளினுமூல்ள யானைகளும் குலாசலங்களும் பக்கத் தில்வங்கு கெருங்க, பூதகணத் தலைவர்களோடும் ஈசானருத்திரர் அஞ்சவி செய்துவர நீலநிறம் பொருந்திய மயில் வாகனத்தைச் செலுத்தி ஒருகணரேத்துட் கந்தசவாமியானவர் கயிலாயமலையை யடைந்தார்.

உருத்திரராவார்—ஆயிரகோடி உருத்திரர், நூற்கோடி உருத்திரர், பதினெட்டாற்கோடி உருத்திரர், ஏகாதச ருத்திரரெனப் பல வகைப்படவர்.

அட்டவசக்களாவார்—அனாலன், அனிலன், ஆபற் சைவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன், எனுமிவர்களாம்.

சாரணராவார்—தலசாரணம், சலசாரணர், பலசாரணர், புட்பசாரணர், தந்துசாரணர், சதுரங்குல சாரணர், சங்கசாரணர், ஆகாயசாரணர் எனுமிவர். (சக)

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

தந்தைமலர்க் கைச்செழுங்கனிதன்றமையன் றவிர்க் கைதனிற்காணச், சிற்றைதெளிந்தாண்டெடாருவியுயர்தேவ கிரிச்சேதிமம்வைகி, யந்தவரைச் சாரவினெடுநாளாற் றுமரி யகவமுனிவர், தந்தனெறிவந்தனைபுரியத்தாமேபெறுங்வர ரல்கி.

இ-ன். தந்தையாருடைய தாமரை மலர்போன் றதிருக்கரத்தி விருக்த செழுமையான மாதுளம்பழும் தமது தமையனுடைய தளிர்போன் ற கையினிடத்திற் காணப்பட மனங்தெளிவுற்று அவ்விடத்தினின் றும் நீங்கி உயர்க்க தேவகிரியின் கண்ணுள்ள சேதிமத்தலத்திற்சென்று வீற்றிருக்கு அந்தமலையின் சாரவில்

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

ச0க

நீண்டாளாகத் தவித்தைச்செய்கின்ற முனிவர்கள் சிவாகமவிதிப் படி பூசைபுரிய அவற்றையேற்று நல்லவரங்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து.

(சங)

பாடும்விடையூர்பகவனுக்குந்தனக்கும் பழையபதியென்றே வாயதிருவாவினனிவரையளித்துமென்றேவேனவரையேயசாரலுறுந்தவமோயாதே தாயாவரறிகிற்பார் [ன. சேயதிருவாவினன்குடியிற்சென்றுன் குன்றுதொறுநின்று

இ-ள். தாவிச்செல்லும் இடபவாகனத்தையிடைய சிவபெருமானுக்குந் தமக்கும் பழையாகவுள் தலமென்றுகொண்டோ? பூசித்த இலக்குமிதேவி காமதேனு சூரியன் என்னும் இவரைக் காப்பமென்று நினைத்தோ? வராகமலையிற் பொருந்திய சாரலானதுசெய்ததவமோ? யாதோ ஏவரறியவல்லவர்? மலைகடோறும் தங்கியருஞ் குமாரக்கடவுள் செப்பமான திருவாவினன்குடியிற் சென்றனர். (சஅ)

போற்றியரியதவம்புரிசெம்பொறியாவினனின்னேர்தமக்தோற்றவரியகாட்சிநனிவழங்கிவடிவேற்சுடர்நிதியா [குத்துாற்றினிமிர்ந்தநறும்புனலொண் மர்த்தமொன்றுவருவத்துற்றலுறநின்றிருபயனும்பெறுயாறுடினுரன்றே. [தா

இ-ள். தம்மைத் துதித்து அரியதவத்தைச்செய்த சிவங்த இலக்குமி தேவிக்கும், காமதேனுவுக்கும், சூரியனுக்கும் மற்றையோருக்குந் தோற்றுதற்கரிய தமது உருவை மிகுதியுமளித்து, சூரிய வேலாயுதமாகிய ஒளிபொருந்திய நிதியினாலே குமாரக்கடவுள், பெருக்கின் மேம்பட்ட நல்ல நீர்நிறைந்த அழகிய தீர்த்தமொன்றை யுண்டாக்கினர், வலிமை பொருந்தனின்று இம்மைமறுமைப் பிரயோசனங்களும் அடையும்படி மூழ்கினார்கள்.

இலக்குமி, காமதேனு, சூரியன் என்னும் இவர் பூசித்தமையால் திருவாவினன் குடியெனப் பெயர்பெற்றதென்க. திரு-

இலக்குமிடேவி, ஆ—காமதேனு, இனன்—குரியன். கு—பூமி
டி-அக்கினிதேவனும் பூசித்ததெனவுமூரப்ப. (ஈக)

ஒருகன்னினுண்மறைக்கிழவ னுவண்முயர்த்தி தானு
ருவகொள்ளு, மிருவருணரவரியவடிவெடுக்குமகேசனென
வைகு, மருவுமுருவுமருவும்வாமத்தொழிலாற்றிடுமீன
ப், பொருவிலுருவகாளும்வினொயாட்டொன்றே பலவும்பு
ஸிந்திடுமால்.

இ-ள். ஒரு கணத்துள் பிரமன் வடிவையும்கருடக்கொடியை
ஷடைய விட்டு னு வடிவையும் கொள்வார், அவ்விருவரு மறிதற்க
ளிய உருத்திர வடிவையுங் கொள்வார், அவர்க்குமேற்பட்ட மகே
சர மூர்த்தியாகவும் இருப்பார், அருவமும் உருவமும் அருவருவ
மும் கொண்டு அழகிய பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்வார், பின்
னரும் ஒப்பில்லாத வடிவங்களைக் கொள்வார், அவரது திருவிளை
யாட்டு ஒன்றாகுமோ, பலவற்றையுஞ் செய்வார். (நி०)

எண்டிசைக்களிப்போருடல்பணிப்பாக்குமிசைக்கு
முடன்கருளை, கொண்டுசிறுபுன்னகைகநகைக்குமிதுவேகை
லைக்குவடைன்னு, மண்டர்தொழிலீற்றிருக்குமெங்களாடிகள்
செயலீதநகரிற், ரேண்டையிதழும்பிகையோடுந்தோன்ற
லடைந்தவாபுகல்வாம்.

இ-ள். எட்டுத் திக்குகளையுங் காக்கின்ற திக்குப்பாவகரது ச
ரீரம் நடுங்கப் பார்ப்பார், டேசவார், உடனே அருள்கொண்டு சு
றுமுறுவல்செய்வார், இம்மலையே கயிலை மலையென்று சொல்வார்
தேவர்கள்வணங்க வீற்றிருப்பார். எமது குமாரக்கடவுளின் செ
யல் இதுவாகும், அத்தலத்திற் கோவைக் கனிபோன்ற அதரத்
தையுடைய உமையம்மையாருடன் சிவபெருமான் அடைந்தவர
வாற்றைச் சொல்வாம். (நிக)

எமதுமுருகனேபிரியமென்னுவிரங்கியிமயமக
ஞுமைபங்குலவமுவிடத்தந்தரதுந்துமிகளுமொவிப்ப

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். १०

வமரினைஞ்சப்பூதகணநெருங்கவயன் மால்புடைவணங்கக் குமரனுறையாவினன்குடியிற்குடிகொண்டானங்குடிவாழ்வே.

இ-ங். கீழ்க்கு வாழ்வாகிய சிவ பெருமான், எம்முடையமுருகனே பிரிந்து செல்வான் என்று இரங்கி இமயமலைய ரசன் புத்திரியாராகிய உமாதேவியார் பாதத்திலே விளங்க, மூவுகத்தி னிடத்தும் தேவதுந்துபிகள் ஒவிக்கவும், தேவர்கள் வணங்கவும், பூதகூட்டங்கள் நெருங்கவும், பிரம விட்டுனுக்கள் பக்கத்திலே நின்று வணங்கவும், குமாரக் கடவுள் எழுங்கருளி யிருக்கின்ற திருவாவினன் குடியில் வங்கருளினர். (ஏ)

செஞ்செவ்வேற்சேய் சினகரத்திற் சிவபிரான்வெள் விடையிழிந்து, வஞ்சிலுமையோ டெழுந்தருளு மனவில ளக்கரோடனக்க, ரெஞ்சலறவேற்பனபோல் வந்தெதிர்ந்து கலந்ததொகுதியிடை, விஞ்சவிற்றன்மொய்ம் பின்னந்தி யடியர்கரவேத்திரமொலிப்ப.

இ-ங். சிவந்த வேலாடுதத்தை யுடைய குமாரக் கடவுளது கோயிலின்கண், சிவபெருமான் வெள்ளிய இடப வாகனத்தி னின்றும் இறங்கி, அழகிய சிலவடிவு போன்ற கூந்தலை யுடைய உமாதேவியாருடன் போகுங் காலத்தில், சமுத்திரத்துடன் சமுத்திரம் கலப்பது போல வந்து எதிர்த்துக் கலந்த கூட்டத்தி னிடத்தில், மிக்க திறலையுடைய வீரவாகு தேவரதும், நந்தி தேவரதும், கைப்பிரம்பி நெலியொலிக்கவும். (ஏ)

இன்னவாயவவையினிடையிகல்செவ்வேலோன்றுதையையு, மன்னையையுந்தாழுந்தனனெனமையா ளமலனிருகையாலெடுத்துத், தன்னதகன்மார்புறப்புல்வித் தழுவியுச்சி மோந்துமணிப், பொன்னந்தவிசிலினிதிருந்து புடையீற்றிருந்தாள்கரங்கொடுத்து.

இ-ங். இவ்வாரூய சபையி னிடத்திற் பினக்குற்ற சிவந்த வேலாடுதப்பெருமான் தமதுதந்தையானாயும், தாயாரையும்வண-

ங்கினர், எம்மை யடிமைக் கொளும் நிருமலராகிய சிவபெருமான் றமது இருகைகளாலு மெடுத்து, தம்முடைய அகன் றமார்பிற் பொருந்தத்தழுவி, உச்சிமோக்து, இரத்தினங்க எழுத்திப் பொன்னுற் செய்யப்பட்ட ஆசனத்திலே பக்கத்திலே வீற்றிருந்த உமையம்மையாரது திருக்கரத்திற் கொடுத்து.

ஷ சந்த விநந்தம்.

முருகவருகவருளுத்திமுத்தேவருகமுராரிதிரு
மருகவருகவெமதுகுலமகவேவருகமுலைநறும்பால்
பருகவருகவெனவெடுத்துப்பருவங்கூறிமடியினில்வைத்
திருகையான்மௌவுமிறைவனெடுப்பவளித்தாளுலகின்றான்.

இ-ங். முருகனே யெம்மிடத்து வருக, அருட்கடவில் விளைந்தமுத்தே வருக, திருமாலின் அடிகியமருகனே வரக்கடவாய் ஏம்முடைய செல்வப் புதல்வனே வருக, தனத்திற் ரேன்றும் நல்ல பாலையுண்ணவரக்கடவாய், என எடுத்து வருகைப் பருவஞ்சொல்லி, மடியில்வைத்து இருக்க, இரண்டுகையினால் எடுத்துப் பின்னரும் சிவபெருமான் எடுக்கக் கொடுத்தனள், உலகங்களையெல்லாம் பெற்ற பெருமாட்டியாராகிய உமாதேவியார். (இடு) ஈசனுருகிமடியினில்வைத்தென்றுமிளையோயறிவுடையை தேசத்தருநம்வானுதற்கண்மணிநிசிறுவனேபெரியை வாசநறுமென்கணியுமொருகணியோமதுரமொழிவாயாற் பேசவரியமறைஞானப்பிளையெனப்புகண்றார்.

இ-ங். சிவபெருமான் உருகி, தமது மடியில் வைத்து எக்காலத்தும் இளைமைப் பருவத்தை யடையவனே, அறிவையுடையாய், ஒளிகொண்ட நமது உமையின் கண்மணி யாகும், நீ சிறுபிள்ளையோ, பெரியவன் ஆயிருக்கின்றாய், வாசனைபொருந்திய நல்ல மிருதுவான மாதுளம்பழுமும் ஒருபழமாகுமோ? இனியசொற்க

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

ஈ0ஞ்

களை வசனிக்கின்ற திருவீரியனுலே சொல்லறகரிய வேதத்திற்
கூறப்பட்ட ஞானக்குழங்கைதயாகும் பழம்நீ யென்றுசொன்னார்.
கலீநிலைத்துறை.

இவ்வாறுமாற் றமிசைத்தோதுபிதாவையின்சொன்
மைவாட்கண்ணனைன தனையுந்துதிவாய்மையின்வழுத் திச்
சைவாகமத்தின்வறிபாடுபுரிந்தேதாழுந்து
மொய்வாசம்வீசுமலர்தூவிமுயன்றுநின்றான்.

இ-ள். இங்ஙனம் சொற்களை வகுத்துக் கூறிய பிதாவாகிய
சிவபெருமானையும், இனிய சொற்களையும் அஞ்சனங் தோய்ந்த
வாளாயுதத்தைப் போன்ற விழிகளையு முடைய உமையினையும்,
துதிச்சொற்களாகக் கூறித்தோத்தரித்து, சிவாகம விதிப்படி
பூசைபுரிந்து வணங்கி, நெருங்கிய வாசனைவீசம் யுட்பங்களைச்
சொரிந்து வழிபாட்டு முயற்சிகொண்டு நின்றார். (ஞ)

நின்றைனநம்பன்வருகென்றுகெனுமுங்கப்புல்வி
மின்றூவுசீயப்பிடாரதன்மீதுநாபப
ஞேன்றூயமைத்துப்புரிபூசனையுண்மைநன்று
நன்றூயவீதுமனவயாவுநவிற்றுகென்றான்.

இ-ள். நின்ற குமாரக்கடவுளைச் சிவபெருமான் இங்கு வருக
என்று குழையும்படி தழுவி, ஒளிநிலைத்த சிங்கப்பிடரியின் நடு
விடத்து, ஒருசேரைவத்து, நீசெய்த பூசனை யுண்மையானது,
நல்லது, நன்மையானவற்றைக் கொடுப்பேම், அவைகளால்லா
வற்றையுஞ் சொல்வாயாகவென்றார். (ஞஅ)

மூவாதமுன்னைப்பொருளாகியமுக்கண்மூர்த்தி
யோவாமையெஞ்ஞான்றுநின்னேடிவன்வைவகலாலு
மாவாதவன்போன்றுபர்தீரவடையினீண்டுத்
தாவாதியாருங்கதிசாரவுந்தந்திடென்றான்.

இ-ன். முதிராத முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளாகிய திரிநேத்திரங்களையடைய தந்தையே! இடை விடாமல் தேவரீரோடு எங்ஙாளும் யான் இவ்விடத்திலிருத்தலால், இலக்குமி காமதேனு சூரியன் என்னு மிவர்போன்று உயர்வு நீங்க வந்துசேரினும், இவ்விடம் வந்தார் யாவரும் குறையாமல் நற்கதியை யடையவும் வேண்டும் அவ்வரத்தைத் தந்தருள வேண்டுமென்று கூறினார். (ஞக)

பூமேவுவாரிப்புரிமீதுபொருவில்வேலோய்
யாமேவுமுதாரிமையோர்களிறைஞ்சிவாழ்த்தத்
தாமேவுமாழுதலாயவர்தாழ்வுநீங்கி
நீமேவுஞான்றுநிலைத்துய்த்தனர்நீக்கல்யாதே.

இ-ன். ஒப்பில்லாத வேலாயத்தை யடையாய்! பூமியின்கணிருப்பவர், இந்தத் தலத்தின்மேல் யாங்களிருவரும் இருக்குமூர் என்ற பூசிப்பராயின் அவர் தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க, எம்மைக்கண்டு முத்தியடைவர். இலக்குமி முதலானேர் தமது குறைவுநீங்கி, நீஇங்கேவந்த நாள்முதலாக நிலைபெற்றுப் பிழைத்தனர், அதனை நீக்குதல்கூடுமோ? (ஞா)

வந்தித்துநம்மைக்குகநீமலர்தாவுமுதார்
சந்தித்தபேர்கள்கதிசார்க்குவர்தக்கதன்றே
பந்தித்தவெய்யபொடும்பாதகரேஞுநின்னைச்
சிந்திக்கின்முத்தியளிப்பேமதுதின்னமாதோ.

இ-ன். குகனே! நீ எம்மை வழிபட்டுப் பூச்சொரிக்கு அர்ச்சித்த பழமையாகிய இவ்வூரை யடைந்தவர்கள் முத்தியை யடைவார்கள், ஆதலால் இது தகுதியையடையது, மலத்தாற் பக்கிக்கப்பட்ட மிக்க கொடியபாதகர் ஆயினும் உன்னை நினைத்தால், உடனே யவர்க்கு முத்தியைக் கொடுப்பேம் அது உறுதி. (ஞக)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். நூல்

தனிநெடுவேலிற்கீற்றுட்டசரவணத்தீர்த்தமுழகும்.
புனிதர்நங்கயிலைவைகும்பொருவினற்கணங்களாவர்
கனியங்கின்னுமங்கூற்கார்த்திகைத்திங்கண்முற்று
மினியவந்நீரிற்றேருப்பந்தோரெம்முருப்பெறுவர்தின்னம்.

இ-ள். நீ ஒப்பற்ற நீண்டவேலாயுதத்தினாற் ரேண்டிய சரவணத்தீர்த்தத்தின் முழுகும் பரிசுத்தர்கள், எமது கயிலைமலையின்கணிருக்கும் சிவகணங்களாவார், கனிக்துருகுதற் கேதுவாய (அல்லது பழத்தன்மையையடைய, பழத்தை விரும்பிய) உனது பெயரைச்சொல்லிக் கார்த்திகைமாதம் முழுவதும் இனிய உஷத்காலத்தில், நீரில் முழுகினார் எமது லடிவைப் பெறுவர் இது சத்தியம். (கு-2)

சிற்றிலைப்பசங்காய்நெல்லிவனத்திடைத்திறம்புசிந்தை
வெற்றறிவுடையரேனும்விருச்சிகத்திங்கடன்னி
னற்றவம்புரிவோர்க்கேவலாற் றிநன்கியற்றினுலும்
பொற்றருவிசும்பில்லவைகும்புலோமசைபோகந்துய்ப்பார்.

இ-ள். சிறிய இலைகளையும் பசிய காயையுமடைய நெல்லிவனத்தின்கண் மாறுபட்ட மனத்தையுடைய வெறுமையான அறிவுடையரா யிருப்பினும், கார்த்திகை மாதத்தில் நல்ல தவ்தைச் செய்வோர்க்குக் குற்றேவல் புரிக்கு, நன்மையைச் செய்தாலும், கற்பக தருப்பொருங்கிய சுவர்க்க லோகத்தில் இங்கிராணியினது போகத்தை யதுபவிப்பார். (கு-3)

அம்மதியினினற்புசையாற்றியோராரெழுத்துந்
தம்மறிவொடுந்தினைப்போர்தாபதர்க்கடிகினல்கிச்
செம்மையினிலைத்துநெல்லிவனத்தினிற்செறியுந்தக்கோர்
மும்மையுணர்ந்துமூலமலமொரீழிமுத்தராவார்.

இ-ள். அந்தக் கார்த்திகைமாதத்தில் நல்லபூசையைச் செய்து சடக்கர மந்திரத்தைத் தமது நல்லுணர்வோடுஞ் செபிப்பவ

நூறு

பழந்தித் தலபுராணம்.

ரும், முனிவர்க்கு உணவுகொடுத்துச் செப்பமுடனே அல்விடத் தில் சிலைத்திருந்து செல்லிவனத்தில் வசிக்கும் பெரியோரும் திரிக்கசல சம்பவங்களையும் அறிந்து மூலமலமெனப்படும் ஆணவ மலத்தினின்றும் நீங்கி முத்தியடைவார். (குச)

ஆடுறுநெல்லிந்மூலயினியிட்டயின்ரேரன்னார்

தோடமதொருவித்தெள்ளாரமுதலூஞ்சரேசராவார்
பிடுறுசுராத்தஞ்செய்தோர்பித்தர்கண்மணிபுனைந்து
நாடுறச்செயித்தேதார்யாருநம்முலகடைவர்மன்னே.

இ-ன். ஆடுகின்ற நெல்லிமா நிழவினிடத்தே உணவைக் கொடுத்துத் தாழும் உண்டவர் தம்மிடத்துள்ள குற்றங்களைல் வாம் நீங்கப்பெற்றுத் தெளிந்த அமிர்தத்தை யுண்ணுகின்ற இங்கிராவார்கள், பெருமைபொருந்திய சிரார்த்தத்தைச் செய்தவர் களும் பரமசிவத்தினது உருத்திராக்க மணியைத் தரித்து மன மடங்கச்செயித்தோர்களும் ஆகிய யாவரும் நமது விவலோகத்தையடைவார். (குச)

விருச்சிகமதியில்வெள்ளிபூரணையதுமேமேவி

லருச்சனைமுதலமுன்னரறைந்தனயாவுமாற்றி

யேரிச்சிகைவளர்ப்போர்க்கூட்டியெழிறசினகரம்புக்கன்று
குருச்சடர்த்திபநல்கிற்குரைகழுலடைவர்திண்ணம்.

இ-ன். கார்த்திகை மாதத்திலே வெள்ளிக் கிழமையில் பூரணைத்திதிவரின், அருச்சனைமுதலாய முன்னர்ச் சொல்லப்பட்ட யாவுஞ்செய்து, யாகாக்கினியைக் கொழுக்கெழும்புமாறு வளர்ப் பவர்களுக்கு உணவுகொடுத்து, அழகுபொருந்திய கோயிலிற புகுஞ்து அற்றைத்தினம் நிறமுள்ளால்லியையுடைய தீபங்கொடுக்கின், நமது ஒவிக்கின்ற வீரக்கழலணிக்த பாதத்தை யடைவது உண்மையாகும். (குச)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

நூல்

ஈண்டொருகணம் வதிந்தே ரெண்டிசையிறைவரேஜின்
மாண்டருமயன்மால்வைகும்வாழ்க்கையிற்கழி ததுங்கதனு
சேண்டருபுரியில்வாழ்வோரென்றிடிற்றினமுமேவிப்
ழண்டறம்புரிவோர்பெற்றியாமன்றிப்புகல்வார்யாரே.

இ-ள். இப்பழங்கப் பதியின்கண் ஒருகணப்போது இருப்பவர்
எட்டுதிக்குப் பாலகராகவும், ஏனைய மாட்சிமையுற்ற பிரமன்,
விட்டுணு முதலினேர் இருக்கும் வாழ்வில் இருந்து, பின்னர்
அவற்றினின்றும் நிங்கி, நமது அதிதாரத்துள்ள சிவலோகத்தை
யடைந்து வாழ்வாராயின், எப்போது மிருங்கு தருமத்தைச்செய்
வோரது தன்மையையாமன்றி வேறு யார் எடுத்துச் சொல்ல
வல்லவர்.

(குள)

கந்தநிற்புசையோர்நாட்கடிநகரதனிலாற்றி
னிந்தமாஞாலமா திபுவனங்கடொறுமெஞ்ஞான்றும்
வந்தனைபுரியிலுண்டாம்பலனெனய்துமனுவொன்றின்னன்
சிந்தனைபுரியிலோரேழ்கோடியுஞ்சித்தியாமால்.

இ-ள். கந்தனே ! உன் னுடைய பூசையை ஒருதினம் இக்
தக் காவல் பொருந்திய பழங்குதலத்திற் செய்வார்களாயின், இக்
தப் பெரியபூழிமுதலாகப் புவனங்கடோறும், எங்காஞம் வணக்
கஞ்செய்யும் பலனுண்டாகும், ஒருமக்திரத்தை யில்விடத்துச்
செபிக்கின், ஏழுகோடி மங்கிரங்கஞுஞ் சித்தியாகும். (குள)
தெள்ளருவிகடாழ்கேழிகழற்சிலம்புதென்கயிலையிங்த
வொள்ளியபதியொவ்வாதுசிவபுரியிறையும்யாமே
வெள்ளிலைவடிவேற்சேயிம்மேயினர்களங்களீட்டம்
பள்ளநீர்முழுதும்பாகீரதிமயிற்பரிவல்லோயே.

இ-ள். மயில்வாகன த்தை நடத்தும் மைங்கதனே ! தெளிந்த
அருவிகள் தூங்குகின்ற வராகமலை தென்கயிலாய மாகும், சிவ

நகூ

பழநித் தலபுராணம்.

வோகரும் இந்தப் பழசிப்பதிக்கு நிகராகாது, என்ற வெள்ளிய இலைத்தொழின் முற்றிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரனுகும், இவ்விடத்தி விருப்பவர்யாவரும்சிவகணக்கூட்டங்களாவர், கிடங்குகளினுள்ள நீர்கள் எல்லாம் கங்காதீர்த்தமாகும். (குக)

புள்வரைபொடி-த்தவைவேற்பொறியிற்குழகன்கேட்ப
வெள்வளைத்தோளிபங்கன்விளாம்பிவேண்டியவரங்கள்
வள்ளிதழ்க்கமலைகாமடே தனுவிண்மணிக்குநல்கிக்
கள்ளலர்செறியும்வில்வவனந்தனிற்கலந்தான்மன்னே.

இ-ன். கிரவஞ்ச மலையைப் பொடிபடச்செய்த கூரிய வேலா
யுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுள் கேட்கும்படி வெள்ளிய வளை
யல்களைத்தரித்த தோள்களையுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவ
பெருமான்கூறி, அழகிய இதழ்களையுடைய இலக்குமிக்கும் காம
தேனுவுக்கும் சூரியனுக்கும் வேண்டிய வரங்கள் கொடுத்து,
தேன்பொருந்திய புட்பங்கள் நெருங்கிய வில்வவாரணியத்திற்
கலங்தனர். (எ0)

ஓதைநீராடைநங்கையுறுதவமுணர்ந்துவேட்டு
மாதவன்புராரிவாக்கான்மலர்மகள் வதுவையாற்றிக்
கோதில்கூவிளாவனத்திற்குட்கிசைப்பரத்துவாசன்
.போதுமாச்சிரமத்தே தாங்குமகிழின்கீழ்ப்பொருந்தினுனுல்.

இ-ன். விட்டுனு, ஒளிபொருந்திய நீரையுடைய சமுத்திரத்
கைத் தூடையாகக் கொண்ட பூமிதேவியின் பெரியதவத்தையறிக்
து விவாகஞ்செய்து, சிவபெருமானது கட்டளைப்படி பின்னரும்
இலக்குமி தேவியையும் விவாகஞ்செய்து, குற்றமில்லாத வில்வ
வனத்தின் மேற்றிசையில், பரத்துவாச முனிவர் சஞ்சரித்திருக்
கும் ஆச்சிரமத்தின்கண் உயர்ந்துவிளங்கும் மகிழ்மரத்தின்கீழ்த்
தங்கியிருந்தனர். (கக)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம். நகக

இன்னறும்பாற்சேதாமீனவுமிறைவனைச்செவலைப் பன்னரும்பூசைமுற்றியடைந்ததுவசிட்டன்பாங்கர மின்னவிரோளிவிளாங்கும்வெபிலுமிழ்பரிதிப்புத்தேண் மன்னியதிருவிசம்பில்வந்துவந்தருச்சித்தம்மா.

இ-ள். இனிய பாலையுடைய காமதேனுவான து பின்னரும் சிலபெருமானையும் கந்தக்கடவுளையும் சொல்லுதற்கரிய பூசை செய்து வசிட்டரிடத்தை யடைந்தது, வெயிலைக் காலுகின்ற சூரியதேவன் நிலைபெற்ற அழகிய ஆகாயத்தின்கண் வந்து வந்து அருச்சனை செய்து, மின்னலைப்போன்று (இடையருது) விளங்கும் ஒளியைப்பெற்றனன். (எ)

பழநி என்ற பேயர்வந்த காண முணர்த்துகின்றுர்.

கூறுடையாருங்குன்றூக்குணப்பெருங்குன்றுஞானப்
பேறுடைப்பமுக்கியன்னப்பெயரதுமருவியெங்க
ளாறுமாழுகவன்வைகுநகரமுமன்றுதொட்டு
வீருதொல்பமுக்கியென்றேவிளாம்பினவுலகமுன்றும்.

இ-ள். உமாதேவியாரும், குறையாத பெரிய குணமலை ஆகிய சிலபெருமானும், ஞானம் என்னும் பேற்றினை யுடைய பழமங்கி என்று குமாரக் கடவுட்குச் சொல்ல, அப்பெயரைப் பொருந்தி, அற்றைநாட்ட தெடாடங்கி, எமது கடவுளாகிய பெரு மைபொருந்திய அறுமுகக்கடவுள் வீற்றிருங்கருளுகின்ற திருவாவினன்குடியும், பெருமைமிக்க பழநித்தலம் என்று திரிலோகமுங்கூறின.

உமாதேவியார், பிருங்கிமுனி தம்மை வணங்காது விட்டதன் காரணம்நோக்கித் தவங்கிடந்து இடப்பாதிபெற்று விளங்கலாத் “கூறுடையாள்” என்றார் குணப்பெருங்குன்று என உரு

வகமாகச் சிவபெருமானைக்கூறினார். கருநிறத்தேவளாகியமன்மதனை விலக்கற்கு “செல்வேள்” எனப் பிறதினியையு நீக்கிய விசேடணங்கொடுத் தோதப்பட்டது. இங்ஙனங் கூறுவனவற்றை அங்கிய யோகவியவச்சேதம் என்பர் வடநூலார். சிவபெருமானும் உமையம்மை யாரும் பழைந்தி என்று உரைத்தருளால் அத்தலம். திருவாவினன்குடி யென்ற பெயரினுலே வழங்கப்படாது இக்காலத்தும் பழந்தி என வழங்கப்படுத் துணர்க இதனிலக்கணமெல்லாம் உரைத்தொடக்கத்து உரைத்துள்ளாம்.

“உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே” என்பது தோல்காப்பிய விதியாகலான், உலகமென்பதை யுயர்ந்தோர் என வுரைத்துக்கொள்க மூன்றாவன. பூமி - அந்தரம் பாதலம். (எந)

தளிரியலிமயமீன்றதனையைதன்றனயன்பைப்பட்டுங்.
கிளிமறைபயில்குறிஞ்சிக்கிழவன் வீற்றிருந்துவானேர்க்க
களிபுரிநகரிலாதியுகந்தனிலகங்குழூந்து
தெளிபிரமேந்திரன்சென்றடைந்ததுகிறிதுசொல்வாம்.

இ-ள். தளிர்போன்ற சாயலையடைய இமயமகளாகிய உமாதேவியாரது புதல்வரும், பசியபொவிவான கிளிகள் வேதங்களைப் பயிலுகின்ற குறிஞ்சிகளத் தலைவருமாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் வீற்றிருந்து தேவர்களுக்குத் திருவருள் செய்கின்ற பழங்கிப்பதியில், முதலாவது யுகமாகிய கிருதயகத்தில்மனங்குழூந்து, தெளிவுடையபிரமேந்திரன்சென்று பூசித்தது சிறிது கூறுவாம். (எச)

திருவாவினன்குடி சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—ஞின.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதி நான்காவது,

பிரமேந்திரச் சருக்கம்.

கலிவிநுத்தம்.

பொங்கிராந்திரமணமாமலப்புன்மைதன்
பங்கிராவானமெய்ஞஞானவாட்பற்றிமேற்
சங்கிராமன்சதுமாமறைத்தாபத
நங்கிராவென்னவோரையிருந்தானரோ.

இ-ள். மிக்க இருட்டன்மையைடைய அநாதியே ஆன்மா
வைப்பங்கித்த ஆணவமலத்தின் சிறுமைப்பகுதியைக் குறைக்
கின்ற மெய்ஞஞான வாளைக்கரத்தில் தரித்து, சந்திரனைப்போ
லப் பிரகாசிப்பவரும் பெரிய நான்குவேதங்களில் வல்ல முனிவரும்
ஆகிய அங்கிரா ரிவியையொத்த ஒரு முனிவரிருந்தார். (க)

தோன்றுநால்வேதமுஞ்சொற்றவாலுற்றேதார்
மூன்றுநன்காற்றியேபூற்றினன்முற்றவே
தான்றனைத்தேதர்ந்தனன்சந்தியாசத்தினை
னேன்றநாமம்பிரமேந்திரனென்பவே.

இ-ள். சிவபெருமானுடைய நான்குமுகத்தினின் றங்கேதான்
றியநான்கு வேதமும்சொல்லியபடி நன்மைபொருந்தியதாயமுன்
றக்கினிகளையும் நன்குசெய்து முடித்தார் அவ்வாறு முடித்தத்

ஈக்சு

பழந்த் தலபுராணம்.

ஞல் தாம் ஆன்மாவின் உண்மையை அறிந்தனர், சங்கியாச ஆக் சிரமத்தில் அவர்க்குப்பொருங்தியபெயர் பிரமேஷ்திரர் என்று கூறுவர் புலவர். (2)

அன்னவன்செய்யகற்றேயுபந்தது சாடையோன்

சொன்னவேய்த்தண்டினேன் றாங்குகுண்டிகையினேன்
பன்னு நூண்சகுனனின்பாவின் வெண்பல்லினேன்
றன்னைநேரின்மையோன் றன்மையார்சொல்வரே.

இ-ன். அம்முனிவர் சிறந்த காவிக்கல்லாற் ரேயுக்கப்பட்ட
வத்திரத்தை உடுத்தவர் நூலிற் சொல்லப்பட்ட மூங்கிற் றன்
டிளையுடையவர் தூங்குகின் ற கமண்டலத்தையுடையவர், சொல்
லப்பட்ட நுட்பமான சகுன சாத்திரத்தில் வல்லவர், இனிய பா
லைப்போன் ற வெள்ளிய பற்களையுடையவர், தமக்கு வேரேருவ
ரும் ஒப்பில்லாத ஆவரதுதன்மையை யாவர் கூறவல்லவர். சகு
னம்—கிழங்குணவுமாம். (ங)

ஒத்தமானுக்கருமோர்த்தனோன்போர்களு

மொய்த்துமாடேகழுவாண்டுபூவலனுறீஇ

யத்தனுள்பொருங்காவேரிமுத்தாறுகுழ்

கொத்துலாஞ்சோலைமுக்கூடல்வந்தெயதினை.

இ-ன். தமக்கு இயைந்தவராயுள்ள மானுக்கர்களும் ஆராய்ச்சி
யுடைய முனிவர்களும் கெருங்கித் தம்பக்கத்தில்வர, மூன்றுவரு
டம் பூவலம்செப்து சிவபெருமான லாளப்பட்ட பொருங்கநதி
காவிரிக்கி முத்தாங்கி யென்னு மிவைகளாற் குழப்பட்ட பூங்
கொத்துகள் விளங்கும் சோலைகளையுடைய திருமுக்கூடற் பதி
யையடைந்தார். (ச)

செய்யமாமணியிலிங்கேசனைச்சிந்தைதே தர்ந்

தொய்யெனச்சையமால்வரையிலோர்மண்டல

மெய்திமுத்தாறுதாழ்சேரவெற்பெய்திமீண்

டைய்யன்முக்கூடல்சென் றண்ணலைப்போற்றினுன்.

பிரமேந்திரச் சருக்கம்.

நகரு

இ-ள். அழகிய பெரிய இரத்தினலிங்கேசப் பெருமானை மணத்திலாராய்ந்து அறிந்து விரைவாகச் சையமென்னும் பெரிய மலையின்மேலேறி நாற்பதுநாள்வரைக்கும் இருந்து, முத்தாந்தி வீழுகின்ற சேரமலையையடைந்து திரும்பி, சிவபெருமா னெழுஞ்சருளி யிருக்கின்ற முக்கூடல் பதியிற்போய்ச் சிவபெருமானைத் துதித்தார். (டி)

காலகாலன்கருதுருமூர்காவிரி
யேலநெடுங்கரையூருமற்றேனவுங்
கோலமாலுறுதீர்க்கோலமான்பொருநையின்
மூலமுஞ்சூன்றுகைகூப்பினுன்முனிவனே.

இ-ள். யமனுக்கும் யமனாக விருக்கின்றசிவபெருமா னெழுஞ்சருளியிருக்கும் திருக்கருதுரையும், காவிரியின துநீண்டகரையிற் பொருங்திய திருக்கரையூரையும், எனையவற்றையும் அழகு பொருங்திய நீர்க்கோலத்தையும் மாட்சிமைப்பட்டபொருநைத்துறையையும் அடைந்து முனிவர் கைகூப்பி வணங்கினார். (சு)

ஆதிதாள்கோங்கநீளாடவிசென்றேத்தினைன்
மாதினைக்கூவிளாடவியல்வந்தனைசெய்தாள்
கோதில்சீராவினன்குடி யில்வந்தலர்கடையுப்பு
காதவித்தறுமுகக்கடவுளைப்போற்றினுன்.

இ-ள். நீண்ட கோங்க வனத்திற்சென்று முதல்வராகியசிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்தார், வில்வவனத்தில்போய் உமாதேவியாரை வணக்கஞ்செய்தார், குற்றமில்லாத சிறப்பினையுடைய திருவாவினன்குடியென்னும் பழநித்தலத்தில்வங்துமலர்களைத்துவிட அன்புடனே சண்முகக்கடவுளைத்துதித்தார். (எ)

வைகியோருதியுடன்வந்தமாணக்கர்தா
முய்குவாராவினன்குடியினேன்காதையு

நக்கு

பழநித் தலபுராணம்.

மெய்குழுமங்கே தனவெற்பாற்ற மூம்வெண்டி ரை
மொய்கொளாண்பொருநெயின்சரிதையுமொழிசெய்தே.

இ-ன். அவ்விடத்து ஒருதான்த்திருந்து தம்முடனே கூட
வந்த மாணுக்கர்கள் உய்யும்படியாகப் பழநித்தலத்தின் பெருமை
பொருந்திய சரித்திரத்தையும் உடல்குழுமங்கு வராகமலையின்
வலிமையையும் வெள்ளிய அலைகள் நெருங்கப்பெற்ற அழகிய
தாமிரபர்ணியின் சரித்திரத்தையுஞ் சொல்லி. (அ)

மைந்தர்காண்முத்திவீட்டருநுமிம்மாநகர்
தந்தைவாழ்செவியின்மந்தனமொழிப்பொருடருங்
கந்தர்தாள்டையலாமெனமனுக்கழறியே
யைந்துமோர்நெறிநிறீ இயரியநோன்பாற்றினேன்.

இ-ன். புத்திரர்களே! இந்தச் சிறப்புற்ற தலமானது முத்திவீட்டைக் கொடுக்கும், பிதாவாகிய சிவபெருமானது தாழ்த்திய
செவியினிடத்திலே பிரணவ மந்திரத்தின் உண்மைப் பொருளை
யுபதேசித்தகந்தசுவாமியினது திருவடிகளையடைதல்கூடு மென்று
கூறி மந்திரத்தையுச்சரித்து, ஜம்பொறிகளையும் ஒருவழிப்
படுத்தி அரியதவத்தைச் செய்தார். (க)

சில்பகல்சேறலுஞ்சிற்றுயிர்த்தன்மையிற்
பில்குறுந்தத்துவப்பேதம்யாவையுமொரீ இத்
தொல்குணங்கே தான்றிடத்தே தான்றும்வெள்வேவினைன்
மல்வளங்குலவுதாள்வணசவண்டாயினேன்.

இ-ன். சிலாட்செல்லுதலும் சிறிய அறிவினையுடைய பசுத்
தன்மையில் வருத்துகின்ற தத்துவவேறுபாடுகளெல்லாவற்றை
யும்விடுத்து, பழழயசிவஞானங்கைகூட, பிரகாசிக்கின்ற வேலா

பிரமேந்திரச் சருக்கம்.

நகல்

யுத்தகைத் தரித்த குக்பெருமானை து நிலைபெற்ற பேரான்தச் செல்வம் இருக்கின்ற திருவடித்தாமரையில் விழுஞ்த வண்டபோ ஸாயினார்.

சிற்றுயிர் தன்மை யென்றது, ஆன்மபோதத்தை. தத்துவ பேதங்களென்றது, ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும்வித்தியா தத்துவமேழும், சிவதத்துவமைந்துமாகிய முப்பத்தாறுதத்துவ சமூகங்களையாம்.

அவற்றை விடுதலாவது—தத்துவ ரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவசத்தி முதலியன்கொண்டு ஒவ்வொர் தத்துவங்களையும் சடமெனக்கண்டு நேதிகளைந்து உண்மைப் பொருளை அறிதலாம். ஒரேஇ—சொல்லிசை யளபெட்ட, தொல்குண மென்றது—ஆன்மா கேவலநிலையிற்கிடந்த சிவத்துவ நிலையை யென்க. அது,

அநாதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்

தனுது மலத்தாற் றடைப்பட்ட வாறே

தனுது மலமுந் தடைப்பட்டு நின்றுழி

யாநாதி சிவ ரூபமாகிய தன்றே.

என்னுங் திருமந்திரச் செய்யுளான் உணரப்படும்.

திருவடிகளைத் தாமரை மலரென்பதற்கேற்ப அவற்றின் வியாபகத்தடங்கினின்று பேரின்பத்தை அநுபவிக்கும் பிரமேந்திர முனிவரை வண்டாக உருவகித்தார் குமாரக்கடவுளின் திருவடியினடைதலே அத்துவித முத்தி யென்பதைப் பின்வரும் பிரமாணத்தால் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

திருநாவுக்கரசு தாயனுர் தேவாஷம்.

இறுமாந்திருப்பன்கொலோ

வீசன்பல்கணத்தென்னப்பட்டுச்

சிறுமானேந்திதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங்

சிறுமாந்திருப்பன்கொலோ.

நகரி

பழநித் தலபுராணம்.

ஆதலாலாவின்குடியையாரணமுதற்
கோதிலாமுத்திநற்றலனெனக்கூறுமான்
மாதவத்தலைவிர்காள்கேண்மினேர்மாதவன்
காதைசொல்லுதுமெனக்கழறினுன்குதனே.

இ-ன். பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே! இவ்வாருய
காரணத்தால் திருவாவினன்குடியை வேதமுதலாகவுள்ள உண்
மைநூல்கள், குற்றமில்லாத நல்லமுத்தித் தலமென்றுசொல்லா
னிற்கும், அதற்கு உதாரணமாக ஒருமுனிவன துசரித்திரமொன்
தறச்சொல்லுகின்றேம், கேட்பீராக என்று குதமுனிவர் சொல்
வாராயினார். (கக)

பிரமேந்திரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—நுகரி.

எ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதி ணைந்தாவது,

நித்தியநாதச் சருக்கம்.

வழ்ச் சி விருத்தம்.

ஆனதோரிரண்டாம்யுகத்

தூனமில்சிவயோகரின்

ஞானநித்தியநாயகன்

ரூனலத்தொர்தன்மையோன்.

இ-ள். நிகழ்ந்ததான இரண்டாவது யுகமான திரேதயகத்திலே குற்றமில்லாத சிவயோகங் செய்பவர்களுள் நித்தியஞானத்தையடைய தலைவராகிய சிவபெருமானது நன்மையாகிய அருளைப்பெற்றவரான நித்தியநாதமுனிவர் இருந்தார். (க)

மூன்றுகாலமுமுன்னினே

ஞான்றுமோர்பவமுண்டதிற்

ஞேன்றும்வீடெனச்சூழ்வினேர்ந்

தான்றுமாதவமாற்றியே.

இ-ள். இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்றுகாலத்தையும் நினைத்தவராய் எமக்கு ஏரத்தகுந்த பிறவியொன் றிருக்கின்றது அப்பிறவியில் முத்தியின்பம் உண்டாகும் யென்றுஆலோசித்தறிக்கு பெருத்ததவத்தைச் செய்து. (2)

விளாரிவண்டுமிழற்றுதார

ஞானியற்றிடுநற்றவம்

பழந்த் தலபுராணம்.

வளருக்கொடுவந்ததென்
றளம்வியப்பவுதித்தனன்.

இ-ள். வண்டுகள் விளரிப் பண்ணைப் பாடுகின்ற மாலையை
யூடைய நளமகாராச னென்பவன் செய்த நல்வதவமே ஒருருவ
மெடுத்து வந்ததென் றகண்டோர்சொல்ல, மனம் அற்புதத்தைக்
கொ.. ஞம்படியாக அவனுக்குக் குழங்கையாகத் தோன்றினர் ()

இராசராசனெனும்பெயர்
விராவிவெண்குடைவேந்தர்கள்
பராவிவீறுபண்டவித்
தராதலந்தனி தாங்கினுன்.

இ-ள். இராசராச னென்கின்ற பெயரை அக்குழங்கையா
ன து கொண்டு வெண்கொற்றக் குடையினையூடைய அரசர்கள்
து திக்கும்படி பெரியஆதிசேடனுடையபடக் கூட்டங்களினிடத்
தில்லிருக்கின்ற பூமியைப்பொதுவின்றிப்பரிபாலன ஞசெய்தார்.

இராசராச னென்று வருதற்கு விதி யிரயோக விவேகத்திற்
காண்க. இவ்வாறு சீவகசிந்தாமணியாரும் கூறுவர் பண்டவிவட
நூன்முடிபு அடவியென்பது, பண்மைப் பொருள்பட நின்றது.
தராதலம்—இதன்கண் தலெனன்பது ஏழனுருபு. தனி தாங்கினை
வென்வே ஏகசக்ராதிபதியாக் அரசியற்றினுடெனன்பது பெறப்
யுடம். (ச)

எண்ணாருந்தவனெங்கனும்
பெண்ணிடங்கொள்பிரான்கழற்
கண்ணிடங்கவிகொண்டுகண்
டண்ணால்கொங்கிலடைந்தனன்.

இ-ள். மதித்தற்கரியதவத்திலையூடைய இராசராசனென்ப
வன் எவ்விடத்துஞ்சென்று உமாதேவியாரை விடப்பாகத்தி

நித்தியநாதச் சருக்கம்.

நடக

லுடைய சிவபெருமான து திருவடிகளைத் தனது கண்களினாலே
களிப்புடன் தரிசித்துப் பெருமையிற்கிறந்த கோங்கவனத்தை
யடைந்தனன். (கு)

ஆயநாட்டிடையங்கணன்
கோயிலுள்ளனகொய்ம்மலர்
தூயினுன்பரைதொல்பைய
ரேயும்யாற்றருகெய்தினுன்.

இ-ன். அந்தக் கோங்கவனத்திலே அழகிய நெற்றிக்கண்ணை
யுடைய சிவபெருமான து திருக்கோயிலா யுள்ளனவற்றை யெல்
லாம் தரிசித்துக் கொட்டியப்பட்ட புஷ்பங்களைச் சொரிக்கு வணங்
கினுன் பழைய பரமேஸ்வரியின் பெயரைக்கொண்ட சத்தி தீர்த்
தக்கரையை யடைந்தான். (கு)

நிகரிறன்பெயர்நீட்டுவார்
நகரநன்கினியற்றிவெம்
புகர்கடிந்துயிர்போற்புவி
திகிரியொன்றுசெலுத்தினுன்.

இ-ன். ஒப்பில்லாத தன்பெயரினால் மிகவும் நீண்ட கோயி
லொன்றை நன்குசெய்து கொடிய குற்றங்களைக் கடிந்து தன்னு
யிர்போல மன்னுயிர்களையும் பார்த்து, பூமியினிடத்திலே ஆஞ்ச
னஞ்சாயா சக்கரத்தைச் செலுத்தினுன்.

குற்றமாவன—காமம், வெகுளி, மயக்கமென்பன. இனி,
ஆணவம், கனமம், மாயை யென்னும் மும்மலங்களின் து குற்ற
மென்பாருமூளர். (எ)

ஏற்றம்பொருளின்பம்வீ
கேறிலாமையுணர்ந்தன
ஞறுகுடியினடியலால்
வேறுசிந்தைவிருப்பலான்.

இள். மிகுஞ்ச தருமம். அர்த்தம், காமம், மோகநம் என்னும் உறுதிப்பொருள்களையடையும் வழியை மேற்கொண்டு கங்காநதியைத் தரித்த சிவபெருமானது திருப்பாதங்களையல்லாமல் தன்மனத்தின்கண் வேறொன்றனையும் விரும்பாதவனையினன்.

அறம்—(பெரியோர்களால்) இவைசெய்க, இவை தவிர்க்கன்று வரை அறுக்கப்பட்டது. இனி, பாவத்தை அறுப்பதென்ன லுமொன்று. அறமொன்றே ஏனையபொருளின்பம் வீடுகளைக்கொடுத்தலால் “ஏற்ற” மெனக்கூறினார் அதற்குப் பிரமாணம் வருமாறு:—

கந்தபுராணம்—காசிபனுபதேசப்படலம்.

தருமமே போற்றிடி னன்பு சார்ந்திடு
மருளொனுங் குழவி மனையு மாங்கலை
வருவழித் தவமெனு மாட்சி யெய்துமேற்
றெருளுறு மல்வுயிர் சிவனைச் சேருமால்.

காஞ்சிப்புராணம்—புராணவாலாற்றுப்படலம்.

அறமே மறங்கண் முழுதழிக்கு மறமே கடவுளுல கேற்றும்
அறமே சிவனுக் கொருவடிவ மாகுஞ் சிவனை வழிபடுவோர்க்
கறமேயெல்லாப் பெரும்பயனு மளிக்கும்யார்க்கு மெவ்விடத்தும்
அறமே யச்சங் தவிர்ப்ப தென் வயரங்தான் சாதா தபமுனிவன்.

பொருள், அறத்திற்கும் இன்பத்திற்குக் துணையாக நிற்றலால் நடுவில் வைக்கப்பட்டது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு உறுதிப்பொருள்களுள், வீடு என்பது மனத்துக்கும் வாக்குக்கும் ஏட்டாத நிலைமையையுடைய தாகலானும், துறவதமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதே யல்லது, இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையால் நூல்களால் உரைக்கப் படுவன அஃதொன்றே யாகலாலும் இறுதிக்கட்கூறினார். அறம் மூன்றாணம்.

நித்தியநாதச் சருக்கம்.

ஈடு எ

தையுகி, பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் இரண்டினையும், இன் பம் வீடு என்னும் ஒன்றையும் கொடுத்தலால் முறையின் வைக் கப்பட்டது. (அ)

மூலஞானமுளைத்துமுக்
காலமுங்கரைகண்டுதன்
சீலமேன்மைதெரிந்துநீர்
வேலைஞாலம்வெறுத்தனன்.

இ-ள். முதன்மையாகிய சிவஞானங்க் தோன்றி மூன்றுகால சம்பவங்களையும் அறிந்து, தன் னுடைய நன்னெறியும் மேன் மையும் அறிந்து, நீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகவாழ் வை வெறுத்தான். (க)

ஆவினன்குடியன்றுபோய்
மேவினன்கதிர்வேலர்தாட்
பூஷ்ணராருள்பூண்டற
மோவிலாமையுஞ்ற்றினுன்.

இ-ள். அப்போது திருவாவினன் குடியிற்சென்று, அங்கெ மூங்கருளியிருக்கின்ற ஒளியையுடைய லேலாயுதக் கடவுளினது திருவடிகளாகிய தாமரைப்பூவினது அரியதிருவருளைத் தரித்து, தருமம் கெடாமற் செய்துவந்தனன். (கா)

தென்றயங்கியசெச்சைவே
ளான்றதேசிகஞ்சிமுன்
பேன்றயோகமிழைப்பவே
தோன்றலானெதிர்தோன்றினுன்.

இ-ள். பின்னர் அரசனைவன், முற்பிறவியிற் செய்த சிவ யோகத்தைச்செய்ய, தென்விளங்கிய வெட்சிமாலையை யணித்த குமாரக்கடவுளானவர், பெரிய ஞானசாரியராகிய அரசனுக்கு முன்னர்த் தோன்றினார். (கக)

கண்டுபென்னிருகண்ணுடை
யண்டர்கோணிவனுமெனுத்
தண்டுபோற்படி தாழ்ந்தெழுஇ
விள்குகண்ணினீர்வீழ்த்தினுன்.

இ-ள். தரிசித்து, பன்னிரு திருக்கண்களையுடைய தேவசே
ஙைபதி சுவாமி இவராகுமென்று அரசனுனவன் தெளித்து தண்டு
போலப் பூமியில் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து, கண்களி னின்
ஹம் நீரைவிழுத்தித் துதிக்கத்தொடங்கினான். (க2)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

கூதளமென்றார்புனைதோட்குழகபசுந்துள்ளோனும்
வேதனுங்காண்பரியதங்கைத்தனக்கிணியமிழுற்றுமிலாங்
காதலனுங்கேதசிகனுங்கடவுணீயொருவனன்றே
பேதமையன்றேநின்சீர்பேசதுமென்றெழுந்துணிவே.

இ-ள். வில்வமாகிய மிருதுவான மாலையை யணித்த புயங்
களையுடைய குமாரக்கடவுளை பசிய துழாய்மாலையையுடைய விட்
உணவும், பிரமனும் காணுதற்கரிய பிதாவாகிய சிவபெருமா
னுக்கு இனியபொருளை யுபதேசித்த இளங்குமாரனும், குருவா
கிய கடவுளுக் தேவரீரொருவரன்றே? அங்குனமுள்ள தேவரீ
ரது புகழ்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வே னென்று எழுந்து
ணிடானது அறியாமை யன்றே?

முருகக்கடவுளினது இயல்களையெல்லாம் அறிதலும் சொல்லுதலும் கூடாதென்பது வேதாகமங்களின் கருத்தாகும். அதற்கு மேற்கோள் வருமாறு—

தணிகைப்புராணம் - பிரமன் சிஞ்சிடுபேறுபடலம்.

ஓநாதி பூத முதலான யாவும் வருவித் தளித்தி யவைமற்று
ஞாத வாவி தொழிலிற் கிளர்ப்ப வடைவிற் புணர்த்தி யவையா

நித்தியநாதச் சருக்கம்.

நடந

பூனுதி யூனி ஞாயிராதி யெண்ணி லுயிருக்கு ணின் நவ்ணர்வுக் தானுதி நின்னை யருளாகி நின்ற தவரன்றி யாவ ரறிவார்.

கலங்காத நின்மெய் யருளிற் புகாத கலதிக் குணத்திமுண்ட யேன், விலங்கோடி னைக்கு மதியாத குற்றம் விரவாமை யன்று கயிலை, ஸிலங்காதி விட்டி யருள் செய்யும் வைப்பு ஸிமிர்ப்பு ரணக் கிரியெனுங், தலங்கோடி நின்னை யருளாகி நின்ற தவரன்றி யாவ ரறிவார். (கந)

பிறங்கியபல்லுயிர்க்குயிராயுறைவைபிறழாமையென்று மறங்கெழுசெங்கதிர்வேலோயருட்புனையொன்றுடைமையாற கறங்கெனச்சூழ்த்தருப்பிறங்கைதக்களைகடவிலூடுத்தடுத்தாங்கிறங்குதலென்கடன்கரையினேற்றுதனின்கடனுமால்.

இ-ள். மாறுபடாமல் எக்காலத்தும் கொலைத்தொழில் பொருங்கிய சிவந்த ஒளியையுடைய வேலாயுதப் பெருமானே ! இவ் வலகத்து விளங்காளின்ற பல ஆன்மாக்களும் பரமான்மாவாக விருந்தருள்வீர், அன்றியுக் திருவருளாகிய தெப்ப மொன்று உடையீர் ஆதலால், காற்றுடியைப் போலச் சுற்றி சுற்றி வருகின்ற துன்பமொலிக்கின்ற பிறவியாகிய சமுத்திரத்திற் சேர்க்கு சேர்க்கு இறங்கி வீழல் எனது கடனாகும், அச்சமுத்திரத்தினின்றுங் கரையேற்றுதல் தேவரீரது முறையாகும். (கச)

இந்தவாறிசைக்குவருசிலையிகல்வேற்கிறையின்டு வந்தவாறறை தியெனவணங்கிவினைவவிபவநோய்.

தந்தவாறிஃ்திதுமேற்சாராதுனருளடைய
மந்தவாறடியேனுக்கருள்கசிவயோகமென்றுன்.

இ-ள். இப்படி அரசன் சொல்ல, எதிரிற் ரேன்றிய மலையைப் பொடிபடுத்திய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய சூமாரக் கடவுள், அரசனே ! நீயில்விடத்திற்கு வந்தகாரியத்தைச் சொல்

நட்சதி

பழநித் தலபுராணம்.

வென்று வினாவு, அரசன்பணிக்கு, இருவினைகளின் வலியானது பிறவியாகிய நோயைத் தந்தது, இத்தன்மையை யுடைய பிறவியையாது தேவரீரது திருவருளடையும்படி யடியேனுக்குச் சிவயோகத்தை யருள்புரிகவென்று குறையிரந்தான். (கடு)

என்றலுங்கவிழ்தலைச்சூர்மாவினின் னுயிரைவாட்டுஞ் குன்றமுங்கொன்றவைவேற்குழகன்கோமகளைநோக்கி வென்றவன்புலனேரைந்தும்வென்றனையருளின்னான முன்றனக்குணர்த்துவாமென்றுரைத்தருட்கடைக்கண்சேர்த்தி.

இ-ள். என்று சொல்லுதலும் கவிழ்ந்ததலையையுடைய சூரபன்மாவாகிய மாமரத்தினது இனிய உயிரைக் கொன்று, கிரவுஞ்சமலையையும் பொடுபடுத்திய கூரியவேலாயுதத்தையுடைய சூராரக்கடவுள் அரசனைப் பார்த்து, மற்றையோர்களை வெற்றி கொண்ட வலிய ஐம்புலன்களையும் வென்றனை, ஆதலாற் சிவஞானத்தை யுனக்கு அறிவிப்பே மென்று சொல்லித் திருவருட்கடைக்கண்ணை வைத்து. (கசு)

முவகையான்மா தத்துவத்தின்முத்திறனுமுற்று
மேவனுஞபமா திவிகற்பழும்விளக்கிமேலோ
னேவறுவடிவகாண்டனுணர்த்தியொண்பிரமனுதி
யாவுமோதரியோகத்திருத்தலீதென்றுநல்கி.

இ-ள். மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களி னியல்களையும்மூவகைப்பட்ட தத்துவங்களி னியல்களையும் நிறைந்து விளங்கும் அனுபக்கம் சம்புபக்கம் என்னும் வேறுபாடுகளையும் உணர்த்தி, மேலவராகிய பரசிவத்தின் வடிவைக் காணுதலும் தெரித்து, அழகிய பிரமன்முதலாய எவருஞ் சொல்லுதற்கரிய சிவயோகத்தி லிருத்தல் இத்தன்மை யாகுமென்று உபதேசித்து. (கள)

ஆனந்தவருவத்துள்ளேயனுதினம்விடாதுதாங்கி
நானந்தியொன்றுமின்றிநிவிலருஞ்சிவானுடுதி

நித்தியநாதச் சருக்கம்.

ஒட்டுளை

தானந்தவின்றிச்சோதித்யங்குறலுமன்கண்ட
லுனந்துகணவையொத்தவிவசிவயோகமாமே.

இ-ன். இன்பமாகிய வடிவத்துள்ளே நாடோறும் இடை
விடாது அறிதுயில் புரிந்து, நான் என்னும் அகங்காரங் குறைந்
து ஒருபற்றுமில்லாமல், சொல்லுதற்காரிய சிவாதுபூதியிற்குறை
வில்லாமல் ஒளிவடிவு பொருந்த, ஊழையானவன் கண்ட சொப்
பனத்தைப்போல இருத்தல் சிவயோகமாகும். (கா)

நீணிலம்புரக்கப்பூண்டமணிமுடிநிருபனித்த
மானுறுசிவயோகத்தையியற்றிநல்வழிவீட்டின்பம்
வேணவாவுறத்துய்ப்பாயென்றருளிமேனுவுகிமுந் [ந்தான்.
தானுவாய்த்தயங்கும்வேற்சேய் தனதுபொற்கோயில்சார்

இ-ன். நீண்ட பூமியைக் காக்கும்படி தரித்த அழகிய கீரී
டத்தையுடைய அரசன் நாடோறும் மாட்சிமைப்பட்ட சிவயோ
கத்தைச்செய்து, நல்வழியில் முத்தியின்பத்தை வேண்டிய விருப்
பத்தைப் பொருந்த அநுபவிப்பாயாக வென்று திருவாய்மலர்ந்து,
மேல், நடு, கீழ் என்னு மூன்றிடத்துஞ் சோதித்தம்பமாகி விளங்
கும் வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக்கடவுள் தமது அழகிய
கோயிலையடைந்தனர். (கக)

சேய்கழுறியவாறுற்றிச்சிவகதியடைதலாலுண்
காய்கணிவதியூர்யோகவனமெனக்கவினியோங்கிற்
ரூய்க்திர்வேலோன்காட்சியளிப்பவேதுவாபரத்தோர்
நாய்கன்வீடெய்துமாறுகேண்மெனநவிலலுற்றுன்.

இ-ன். சுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறு
சிவயோகத்தைச் செய்து சிவசாருப்பிய முத்தியையடைதலால்,
உண்ணப்படுகின்ற காய் கணி முதலியன் இருக்கும் அவ்வுராண

ஈழி

பழநித் தலபுராணம்.

து யோகவனம் என்னும் பெயருற்று உயர் வடைத்தாயது. ஆராய்த வேலாயுதத்தைத் தரித்த குகப்பெருமான் காட்சி கொடுத்தருள, துவாபரயுகத்தில் ஒரு வணிகன் முத்தியடைஞ்ச விதத்தையுங் கேட்பீராக வென்று (சூரமுனிவர்) சோல்ஸத் தொடங்கினார்.

சேய—செங்கிற முடையவன், குமாரக்கடவுள். மூன்றும்பா தமாகிய யோகமார்க்கத்தைச் சகமார்க்க மென்ப. அதனை யநுட் டித்தவர் சிவசாருப்பிய முத்தியை யடைதலால் “சிவகதியடைதலால்” என்றார்.

சிவஞான சித்தியார்.

சகமார்க்கம் புலனைகுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டுஞ்
சவிப்பற்று முச்சதுர முதலா தாரங்க
எகமார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ஞணர்ந்தங்
கணைக்துபோய் மேலேறி யலர்மதி மண்டலத்தின்

முழுச்சோதி னினைக்திருத்தன முதலாக வினைக
ஞகமார்க்க வட்டாங்க யோகமுற்று

நித்திய நாதச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—இஅஅ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினாறுவது,

சுவண்ணகுத்தச் சருக்கம்.

அஃ் தாவது கோங்கவனமென்னும் யோகாரணியத்தில் இருந்த சுவண்ணத்தன் என்னும்செட்டி முத்தியடைந்த சரித்திரத் தைக்கூறும் பகுதி யென்பது பொருள்.

சுவண்ணம்—பொன், துத்தன்—வைசியன். அந்தண்ணுக்குச் சர்மன் என்பதும், அரசருக்கு வர்மன் என்பதும், வைசியருக்குக் குப்தன் என்பதும், வேளாளர்க்குத் தாசன் என்பதும் சாதிச் சிறப்புப்பெயர் என்க. துப்தன் என்னும் வடமொழி துத்தன் என்றாயிற்று. ஸ்வர்ணம் என்னும் ஆரியம் சுவண்ணம் எனத்திரிந்து நின்றதென்க. சருக்கம்—படைப்பு. அது ஈண்டுச் சங்கேதத்தாற் பகுதியெனப்பொருள்படும்.

கல்நிலைத்துறை.

அந்தநாட்டிடைவணிகர்தொல்குலத்துளோனவிரும் கொந்தவிழுந்தார்ப்புயன்சொன்னகுத்தனுமவன்றன் சிந்தயன்புடைக்காதவியருந்துகிசிவணி வந்தமாநனிமகேசையுமனையறம்புரிவார்.

இ-ஃ. அந்த நாட்டினிடத்திலே பழைய வணிகர்குலத் திலேபிறந்தவன், வண்டுகள்கும்த பூங்கொத்துக்கள் விரிக்தமாலையையணிந்த தோளோயுடையவன், சுவண்ணகுத்தன் என்னும் பெயருடையவன். அவனும் அவனது மனத்தில் அன்பினை

கந்தி

பழநித் தலபுராணம்.

யுடைய மனைவியான அருந்ததியை ந்கர்த்து ஒழுகினின்ற மகேசை என்பாரும் இல்லறத்தை நடாத்திவருவாராயினார்.

வணிகர்—வாணிகத்தொழி லுடையவர். “வைசியன் பெறு மே வாணிக வாழ்க்கை” என்பது தோல்காப்பியவிதி. வைசியர் இப்பர், கவிப்பர், பெருங்குடியர் என மூவகைப்படவீர் என்று சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டது. இக் காலத்துள்ளசிலர், வைசியர்—பூவைசியர், கோவைசியர், தனவைசியர்என மூவகைப்படவீர் என்றும், அவருட்பூவைசியர் வேளாளர் என்றுங் கூறியிடர்ப்படுவர். பிங்கலந்தையில் அங்கனே புதுச்சூத்திரஞ்செய்து நுழைத்தும் சூடாமணியினும் அவ்வாறே சேர்த்தும் உள்ளார். அவையெலாம் வாதராச்சிய நியாயசராரேயமகாபாசாற் கண்டிக்கப்பட்ட டொழிக்கப்பட்டன. கோவைசியர் இடையராகவின் அதுவும் பொருந்தாதென்க. ஸ்வர்ணம் என்பது சுவர்ணம் என்றாகி, அது சொன்னம் என்றாயிற்று. (க) நறைமுறுக்குடைந்தாறுபாய்நறி தழக்கொன்றை பிறைமிலைச்சுகோடரைனப்பினை நெடுந்தடங்கட் பொறைமலர்க்குழற்பூந் திருமார்பணைப்போற்று முறைநெறித்தலைநிலைப்புறுமுயற்சியின்மிக்கார்.

இ-ள். தேனைது கட்டவிழ்ந்து ஆறுபோலப் பாய்கின்ற, வாசனைவீசும் பூக்களையுடைய கொன்றையினையும் பிறைச்சங்திர ஜையுந்தரித்த, சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானையும், பெண் மான்போன்ற நீண்டபெரிய விழிகளையும், பூக்களைச்சூடிய அளக பாரத்தையுடைய அழகிய இலக்குமியைத்தரித்த திருமார் பினையுடைய விட்டுணுமூர்த்தியையுங் துதிக்கின்ற வழியினி டத்தே நிலைத்தலைக்கொண்ட தொழிலில் மேம்பட்டவராயினார். செல்லொழுக்கெனத்தருநிதியொழுக்கமுந்தெய்வச் சொல்லொழுக்கமுழுறைமையுங்துலைநிகர்முல்லை

சுவண்ணகுத்தச் சருக்கம்.

நூல்

நல்லொழுக்கமுநாடோறுநாடோறுஞ்சிறந்த
வில்லொழுக்கினர்மைந்தரில்லாமையைநினைந்தார்.

இ-ள். மேகத்தின் ஒழுக்கத்தைப்போலப் பிரதியுபகாரங்கருதாது கொடுக்கும் செல்வமும், சிவபெருமானுலே திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட வேதவொழுக்கமும், தராசினையொத்த நன்மையாகிய கற்பொழுக்கமும், நாடோறும் நாடோறும் வளரப்பெற்ற அவ்வில்லொழுக்கத்தையுடைய இருவரும் தமக்குப் புத்திர ரில்லாமையை நினைத்தார்கள். (ங)

மற்றுமற்றுளதவந்திபடி.ந்துமாங்கிலத்தின்
மற்றுமற்றுளதலங்களில்வணங்கியும்வனத்தின்
மற்றுமற்றுளநோன்புகளாற்றியும்வருந்தி
மற்றுமற்றுளபுரிந்துமோர்மகவின்றிமெலிந்தார்.

இ-ள். வேறுவேறு தலங்களிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களிற்கிடைய்ந்தும், பெரிய பூமிக்கணுள்ள புண்ணிய தலங்களிலே பணிந்தும், வனத்திலேசென்று பலவகைப்பட்டுள்ள தலங்களைச் செய்துவருந்தியும், இன்னும் வேறுவேறு என்ன உள்ளனவோ அவைகளைல்லாவற்றையுஞ்செய்தும் ஒருபுத்திரனின்றி வருந்தினார்.

மைந்தருள்ளவர்நோற்குமாதவங்களேதவங்கண்
மைந்தருள்ளவர்பெறுகின்றவரங்களேவரங்கண்
மைந்தருள்ளவரில்லதவாழ்க்கையேவாழ்க்கை
மைந்தருள்ளவரிருமையும்வருபயனுகர்வார்.

இ-ள். புத்திரருள்ளவர்கள் அநுட்டிக்கும் பெரியதவங்களே தவங்களைனப்படும், புத்திரருள்ளவர்கள் பெறுகின்ற மேன்மைகளே மேன்மைகளைனப்படும், புத்திரனைப்பெற்றவர்களது இல்லற வாழ்க்கையே இல்லறமெனப்படும். புத்திரனைப்பெற்றவர்

களே இம்மையிலு மறுமையிலும் வருகின்ற பிரயோசனத்தை
யனுவிப்பார்கள்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

மங்கல மென்ப மஜைமாட்சி மற்றத
னன்கல நன் மக்கட் பேறு.

எனத் திருக்தறவினும்

பொன் னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனுமற்
றென் னுடைய ரேனு முடையரோ—வின்னடிசில்
புக்களையுங் தாமரைக்கைப் பூஞ்சுஞ் செய்யவாய்
மக்களையிங் கில்லா தவர்.

என நளவேண்பாவினும், கூறியவாறு மக்களையில்லாத வாழ்வு
வாழ்வெனப்படாது என்றார். மைந்தர்—தாய் தந்தையர்க்குப்
பலமாக இருப்பவர் மைந்து—வலிமை. (ஞ)

உரியவாழ்வினுக்கழுகுமாண்புடைமனைவாழ்தல
பரிவகூர்மனைக்கழுகுற்புடைமைபாரித்த
லரியகற்பினுக்கழுகுதொல்லறத்தொடுமொழுகல்
புரியறத்தினுக்கழுநற்புதல்வரைப்பெறுதல்.

இ-ங். சிறந்த வாழ்வினுக்கு அழகாகவுள்ளது மாட்சிமை
யுடைய இல்லறத்துவாழுதல், அன்புமிக்க மனையாளுக்கு அழ
காகவுள்ளது கற்புடைமையைத் தாங்குதல், அருமையாகிய கற்
பினுக்கு அழகாகவுள்ளது பழைய இல்லறத்தோடும் பொருக்கி
நடந்தல், அவ்வாறுநடத்தும் இல்லறத்தினுக்கு அழகாகவுள்ளது
நல்ல புத்திரரைப் பெறுதலாகும். (க)

என்றுசண்முகநதிக்கரைகுணதிசையெய்தி
மன்றல்வாழ்ப்பரத்துவாசன்றனிருக்கையில்லவகிப்

சுவண்ணகுத்தச் சருக்கம்.

நஞ்ச

பொன்றயங்குடே தோளிலக்குமினாரணாற்போற்றி
யன்றுசித்திரைத்திங்களிலரியநோன்பிமூத்தார்.

இ-ன். என்றில்வாறு நினைத்து, சண்முக நதிக்கரைக்குக் கீழ்த்திசையையடைந்து, புதிய வாசனை தங்கும்பரத்துவாச ஆச் சிரமத்தினிருந்து, அடிகு விளங்காளின்ற தோள்களை யுடைய இலக்குமியையும் விட்டு ஒன்றைவையுங் துதித்து, அந்தத் தினமாக வள்ள சித்திரைமாதத்தில் அரிய தவத்தைச்செய்தனர். (ஏ)

அறந்தவாதிழழப்புறவளித்துழாய்ப்புயலைணந்து
சிறந்துளீர்மகப்பேறுமக்கிலைதரித்திடினும்
பிறந்துவீழ்ந்துபோழாயினும்பெறத்தருகென்றார்
மறங்கடந்தவண்டிகிரியான்வழங்கினன்மறைந்தான்.

இ-ன். தவத்தை (சுவண்ணகுத்தனும் மஜைவியான மகேசை என்பாரும்) தவரூது செய்யானிற்க, வண்டுகள் வீழும் துழாய் மாலையையடைய மேகம்போன்ற திருமால்தோன்றி, அன்பிற் சிறந்தவர்களே, புத்திரப் பேறு உமக்கு இல்லையாகும், தரித்தா ஹும் பிறந்து இறந்துவிடும் என்றார். அவ்வாறுயினும்யாம்பெறும் படி தரக்கடவீர் என்று பிரார்த்தித்தார், பகைகளைக்கடந்தசுதரி ஜோசக்கரத்தையுடைய திருமால் அவ்வாறே கொடுத்துக்கொண்ட நர். (ஏ)

மாலிடம்பரிவலம்புயுவளையினைநோக்கிப்
பால்வளாய்தவம்பயில்வணிகர்க்கொருமகவா
யேலவாவறப்பருவமோரைந்தெய்திமீள்கென்ற
னீலமேனியன்பணித்திடும்பணியினின்றதுவே.

இ-ன். அவ்வாறுசென்ற திருமால் தமதிடத்திற்றரித்தவலம் புரிச்சங்காகியபாஞ்சசன்னியத்தைநோக்கி, வெண்ணிறமுடைய சங்கே, தவத்தைச்செய்த சுவண்ணகுத்தன் என்னும்வைசியனுக்கு

நூல்

பழநித் தலபுராணம்.

ஒருகுழங்குதயாகச்சென்று, அவனது அவாநீங்கும்படி ஜக்து
வயதுவரையுமிருஞ்து நம்மிடம் வருக என்றனர், சங்கும்திருமால்
குறியகட்டளைக்கு இசைந்து நின்றது. (க)

மன்னலங்கிகழ்நேமியோன்வரந்தரவாங்கி
யின்னலங்கடலோரீ இக்கரையேறிவைகிடுநாட்
பொன்னலங்கெழுவணிகர்கோன்புணர்முலீத்துணைவி
கன்னலஞ்சொலாள்வயிற்றினிற்கருப்பமுற்றுவே.

இ-ன். பெரிய நன்மைவிளங்காளின்ற சச்கரத்தையுடைய
திருமால் வரத்தைக் கொடுக்கப்பெற்று, துன்பசாகரத்தினின்
ஹம் நீங்கிக்கரையேறி யிருக்குங் காலத்தில், பொன்னின து நன்
மைகள் பொருங்திய சுவண்குத்த னென்னும் வைசியத் தலைவ
னது நெருங்கிய தனங்களையுடைய மகேசையென்னும் மஜைவி
யான, கருப்பஞ்சாற்றை மொத்த அழகிய சொற்களையுடையா
ளிடத்து வயிற்றில் கருப்பம் பொருங்தியது. (கா)

தோற்றுமோர்மதிக்கோர்மதிசவைமுதறிரிந்து
வேற்றுருத்தழீஇயாவுநோய்மருங்கிலில்வீங்கி
யீற்றுளொந்துசூற்சலஞ்சலமுத்தமீன்றென்ன
ஆற்றமிலொருசிறுவனைவயிறுவாய்த்துயிர்த்தாள்.

இ-ன். தோற்றிய ஒருமாதத்திற் கொருமாதம் உணவுமுத
லாயின வேறுபட்டு, வேறுவடிவங்கொண்டு கருப்ப வாதனையா
னது வயிற்றிலதுகிப்பட்டு, பிரசவவேதனையுற்று, கருவற்றசலஞ்சலம்
என்னுஞ் சங்கு முத்தை யீன்றூற்போல, சோர்வில்லாத
ஒருபுத்திரனைத் தன் வயிற்றினின் ஹம் பெற்றனள். (கக)

உதித்தவோரையிலந்தணர்க்கொண்ணி திக்குப்பை
விதித்தவாறுவேணவாவுறவீசிநெய்யாடி

கூவண குத்தச் சருக்கம்.

நாடு

மதிக்குதலைக்கலுக்கு ரூசவை வழங்கினன்றே வர்
பதித்தலந்தொறும்விழவணிநடப்பவேபணித்தான்.

இ-ள். புத்திரன் பிறந்த அச்சுப முகூர்த்தத்திலே பிரா
மணர்க்கு அழகிய திரவியக் குவியல்களை வேதாகமங்களில்
விதித்தவாறே, வேண்டுமளவுங்கொடுத்து, நெய்வழங்கி, தன்னை
மதித்திருக்குஞ் சுற்றத்தார்களுக்கு அறுசவை யுணவுகளை
கொடுத்தனர், தேவாலயங்கடோறும் அழகிய திருவிழாநடக்கும்
படி கட்டளையிட்டான்.

அயனுமாயனுமிர்சடைப்பிரானுமாறிரண்டு
நயனாயகனெனத்திருநாமமுநவிற்றி
வயவைவேவினேப்பமகவினைக்காத்தியென்றிறைஞ்சி
நியமமுற்றலர்பெய்துநித்தலுஞ்சென்றுநேர்வார்.

இ-ள். பிரமனும் விட்டுனுவும் உருத்திரமூர்த்தியும், பன்
னிரு கண்களையடைய சூழக்கைதவேலன் எனாமகரணஞ்செய்து,
வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையடையோய், இக்குழங்கத
யைக் காத்தருள்ளாயாக என்றுவணங்கி, நியமத்துடன்பூக்களைத்
தூவி நாடோறும் ஆலயஞ்சென்று மீள்வர். (கஞ)

நாடொருந்திதிமதிதொறுநவிலுறுமயன
நீடுறும்பருவங்தொறுவிகழ்வனபுரிந்து
குடுறும்பணிமுதலன்குட்டியேவளர்ப்பச்
சேடுறஞ்சலதிங்களிற்கிறந்துசேப்பவளர்க்கான். ॥

இ-ள். தினங்களிலும் திதி, மாதம், சொல்லப்பட்ட அய
னம் (ஆண்டிற்பாதி) நீண்டவருடம் என்னும் இக்காலங்கடோ
றுஞ் செய்வனவற்றைச்செய்து, தரிக்கத்தகுந்த ஆபரணங்கள்
முதலாயினவற்றையுக் தரித்துவளர்க்க, பெருமைபொருந்தியசில
மாதத்துட்ட சிறப்பற்று அப்புத்திரன் வளர்க்கான். (கச)

நகர்

பழநித் தலபுராணம்.

பன்னருஞ்சிறுமதலைகேட்டுருகியும்பாலன்
ஹன் னுறும்விளொயாட்டினும்சூழுதல்கண்டும்
பின்னருஞ்சிலபுரிவதுநோக்கியும்பிதாவு
மன்னையுங்கவியடைந்திடப்பருவமைந்தடைந்தான்.

இ-ன். சொல்லுதற்கரிய இளங்குதலைச் சொற்களைக்கேட்டு
உருக்கமுற்றும், அப்புத்திரன்பொருந்தும் விளொயாட்டின் ஆடல்
கண்டும், பின்புஞ் சில செய்கைகளைச் செய்வது பார்த்தும், தன்
னெப்பெற்ற தங்கையுங் தாயும் சந்தோஷங்கொள்ள ஜந்து வய
தடைந்தான். (கரு)

பூந்தனைடையும்வாவியும்பொருந்திரையாறுந்
தேந்தண்மாமலர்ச்சோலையுஞ்சேதிமம்யாவும்
வேந்தராதியர்சிறுருடன்போய்விளொயாடி
வாய்ந்தகேளினாஞ்சுழ்கொளவளர்கின்றநாளில்.

இ-ன். யொவிலாகிய குளிர்ந்த தடாகத்தும், வாவிகளிலும்
மோதுகின்ற அலைகளையடைய எதியினும், தேன்பொருந்திய பெ
ரிய பூக்களையடைய சோலைகளிலும் செய்குன்றுகளினும், அரச
குமாரர் முதலாயினேருடன்சென்று விளொயாடி உரிமையாக
வள்ள சுற்றத்தார் விரும்பிச்சூழ வளர்ந்தனன். அவ்வாறு வளர்
கின்ற காலத்தில். (கசு)

ஒருபகற்சிறுமைந்தரோடையர்வில்வவனத்தி
னருகுதேனுமாதீர்த்தத்தினுடேறுமேல்வை
கருதுமுதுணர்வுதிப்பவக்கான்முளொவளொயாய்த்
திருமுயங்குமால்செங்கையிற்சேர்ந்ததுவன்றே.

இ-ன். ஒருநாள்சிறுபருவத்தையடையபிளொகளுடன் உயர்
வாகிய வில்வவனத்தின்பக்கத்தில் உள்ளபெரியகாமதேனு தீர்த்
தத்தினிடத்தில் நீர்விளொடுங்காலத்தில், நினைக்கப் படுகின்ற
பழையபேரறிவுதோன்ற அக்குழங்கை சங்காகி, இலக்குமியைச்
சேர்ந்திருக்கும் விட்டுணுவினது சிவந்தகையினடைந்தது. (கன)

சுவண்ணுத்தச் சருக்கம்.

ஈடுள

ஆயதரிய்வூர்மகன்றலாழ்ந்தனனென்னுப்
போயறைந்திடப்பயந்தவர்வேறுப்பூவிற
சாயுநின்மர்மபோல்விழுந்தயர்ந்துகண்டருநிர்
பாயும்யாற்றினுந்துயர்ப்பெருங்கடலினும்படிந்தார்.

இ-ள். அவ்வாரூய தன்மையை யறியாதவர் அக்குழங்கதை
நீரினுள் முழுகினுனென்று நினைத்து, வணிகனிடஞ்சென்று
தெரிவிக்க, அவனும் மனைவியும், வேறுந்துபோகப் பூமியில்
விழும் நீண்டமரம்போல விழுந்து சோர்ந்து, கண்ணினின்றும்
பொழிந்த நீராகிய நதியினும் துயரமாகிய சமுத்திரத்தி னிடத்
தும் முழுகினர். (கஅ)

வீழ்ந்துவிழுந்தடிக்கடியெழுந்துமின்வாளாற்
போழுந்தநெஞ்சினராயினார்பொய்கைவாய்ப்புகுந்து
சூழுந்தகேளாடும்புனவிடைத்துருவியுங்கானை
ராழுந்துசூழுதியின்மாழ்க்கவாய்விண்டரற்றினரால்.

இ-ள். அடிக்கடியெழுந்து விழுந்து விழுந்து ஒளிபொருங்
திய வாளாயுதத்தாற் பிளக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவரான
தாய்தங்கையர்கள் தேனுதீர்த்தக் கரைக்குச்சென்று தம்மைச்
சுற்றிவந்த சுற்றத்தார்களுடன் நீரிடத்தே தேடியுங் கானுதவ
ராய், நிலத்தில் விழுந்து புரண்டு மயங்கி யிரங்கினார். (கக)

கோச்சகக் கலிப்பா.

தாவியோடிச்சிறுவர்தம்பால்வினையாடி.

மேவியோடியொர்கன்னல்வருமுன்விலிந்தாயோ

பாவியேநோற்றபயனிதுவோபாலாநி

ராவியோகூற்றேநின்னவியள்ளியுண்டதுவே.

இ-ள். பாய்ந்து ஓடிச்சென்று சிறுவரிடத்துவினையாடி, நாம்
வீடுசென்று ஒருநாழிகைக்குள் வருதற்கு முன்னராக, நீ இறங்

நூறு

பழநித் தலபுராணம்.

தனையோ? ஹே குடங்காய் பாவியேமாகிய யாம்செய்த தல
இதுவோ? உனது உயிரையுண்டது நீர்த்தடாகமோ யமனே?
யாதோ அறிகிலேம். (20)

பேராயெமைநின்பிராயத்தாராயமினிச்
சாராய்சிறிதுந்தனிபிரியாயிப்போதெம்
மாராவழுதேயென்றாவத்தழழக்கினுஞ்
வாராயெங்குற்றாய்மகவேமகவேயோ.

இ-ள். எம்மை விட்டுப் பிரியாதே, உன் னுடைய பருவத்
தினரான சிறுவர் கூட்டங்களைச்சாராதே, சிறிதும் தனியேசெல்
லாதே, இப்போது எம்முடைய தெவிட்டாத அயிர்தமே யென்
ற அன்புடன் அழைத்தாலும் நீ வாரர்து எங்குச் சென்றனன்,
புத்திரனே! புத்திரனே. (21)

பொன்னையிழந்தாலும்புவியிலோர்கோலோச்சு
மன்னையிழந்தாலும்வணிகர்க்குலமரபு
தன்னையிழந்தாலுந்தமியேந்தவத்தின்ற
வுன்னையிழந்துமற்றுய்யேழுய்யேமே.

இ-ள். திரவியத்தை யிழந்தாலும் பூமியின்கண் ஒப்பற்ற
செங்கோல்செலுத்தும் அரசனை யிழந்தாலும், வைசியகுல மர
பினையிழந்தாலும், தனித்தவராகிய யாங்கள் தவத்தினுற்பெற்ற
உன்னையிழந்து பிழைத்திருக்க மாட்டேம், பிழைத்திருக்க மாட்டேம். (22)

பூண்டுமார்புமழலைவாய்ப்புன்னகையும்
வாண்டுகோலமுகமும்வடிக்குழழயுங்
தாண்டுகிண்கிணியுந்தன்டோட்கிறுதொடியுங்
காணுமலாவிகழிவையோகண்மணியே.

இ-ள். ஆபரணங்க எசைகின்ற மார்பமும், குதலைச்சொற்
களை வசனிக்கின்ற வாயினின்றுந்தோன்றுங் குறுகையும், ஓளி

சுவண்குத்தச் சருக்கம்.

நாலூ

காண்ட அழகியமுகமும், தேய்க்கப்பட்ட குண்டலமும், பாதங் களிற் சூழ்ந்துள்ள கிண்கிணியும் தண்ணிய புயத்திலணியப்பட்டவளையும் ஆகிய இவைகளையாங்கள் கானுமல் எமது கண்மணி யே இறப்பாயோ ?

(2-15)

சான்றே மேற்பெரி துவகையெப்தினே ம்யாவருநிற்
சான்றே னெனாச்சொற் றருமுன்றனிபிரிந்தா
யூன்றே யுயிர் தாங்கியுப்பே முனைநேடி
வான்றே யங்கிலையின்வருகின்றே மழுகனிறே.

இ-ள். (தவஞ்செய்து) பெற்றேம், மிகவுஞ் சங்தோஷத்தை யடைந்தேம், எவர்களும் நின்னைப் பெரியோன் என்று கூறுஞ் சொல்லைச் சொல்லுதற்கு முன்னர்த்தனியே எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாய், தசைபொருங்திய உயிரைத்தாங்கிப் பிழைத்திருக்க மாட்டேம். உன்னைத்தேடி ஆகாயத்தில் விளங்கும் சுவர்க்க வேகத்திற்கு வருகின்றேம். இளமைபொருங்திய யானைபோன் றவனே.

என்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குங் தன்மகனைச்
சான்றே னெனாக்கேட்ட தாய்.

எனத் திருக்குறள் கூறுமாகவின் “என்றே மேற்பெரிதுவகையெய்தினே ம் யாவருநிற் – சான்றே னெனாச்சொற் றருமுன்றனிபிரிந்தாய்” என்றார். “மழுகனிறே” என்றது உருவகம். (2-16) வெந்திரயவீரைநடுவீழாதுமீமிசைச்செம் பொன்னுலகிலேற்றுவதுபுத்திரவென்றல்துணர்ந்து பன்னெடுநானேற்றுப்பயந்தே முனைநீங்கி யின்னுயிர்கொண்டாறியிருப்பே மோமழுகனிறே.

இ-ள். கொடியநரகமென்னுஞ் சமுத்திரத்தின் நடவேவிழா மல் மேவிடத்துள்ள சிவந்த பொன்மயமான சுலர்க்கலோகத்திலேற்றுவது புத்திரவென்று அறிந்து, பலநீண்டாளாகத் தவஞ்

நகா

பழநித் தலபுராணம்.

செய்துபெற்றேம், அவ்வாரூய உன்னைவிட்டுப்பிரிந்து, இனிய
உயிரைக்கொண்டு ஆற்றியிருப்பேமோ, இளைய யானைக்கன்றை
யொத்தவனே. (உடு)

என்றின்னனவுள்ளிரங்கியிருவோரும்
பொன்றும்பொருளேபொருளாய்ப்பொருண்முழுதும்
வென்றியயலோர்க்கும்வேதியரோடாதுலர்க்கு
முந்தியிடையினின்றுமுகந்துமுகந்துநல்கி.

இ-ள. என்று இவ்வாரூயவற்றை மனத்தின்கணினைக்கு
இரக்கமுற்றுப் புலம்பித் தாய்தங்கை யென்னும் இருவோரும்
இறக்குந்துணிபே தமக்கு உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு, தம்
மிடத்து இருந்த பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், அயவிலுள்
ஊவர்க்கும் பிராமணர்களுடன் வறியவர் கருக்கும் முற்பட்டு
இடத்திலிருந்து மொண்டு மொண்டு கொடுத்து. (உசு)

கேளுங்குடியுமழுங்கியழுக்கேள்வனுடன்
வாருண்கண்ணுரும்வருந்திமகவாசைபற்றி
பாருங்கதிர்வேலடிகளையுள்ளாதரித்து
முனுங்கொழுந்தழுவின்முழுகமனமுனுங்கால்.

இ-ள. சுற்றத்தாரும் ஏனையமக்களும் வருந்திப் புலம்ப,
வாளாயுதத்தையும் வெற்றிகொண்ட கண்ணை யடையவளாகிய
மகேசை யெங்காளும் வருத்தமுற்றுப் புத்திரசோகங்கொண்டு,
தங்களையாளானின்ற கதிர்வேற்பெருமானை மனத்தின்கண் ஆதர
வுசெய்து, தன்னாயகனுடன் மூண்டகொழுமையாகிய அக்கினி
யின் இடத்து முழுகும்படி மனத்தில் நினைக்குங் காலத்தில். ()
மட்டவிழ்ச்சுஞ்சிறுகுஞ்சிமாலையும்வானுதனுட்டி
விட்டமணிச்சுட்டியும்வில்வீசுமணிப்பூங்குழையுங்

சுவண்குத்தச் சருக்கம்.

நூக

கட்டெழின்மென்கொடிமுக்குங் கருணைபொழிவிதி நோக்கு
கிட்டார்தொழுங்கனிவாயுமினங்கையுஞ்செவ்விதர. [ஞ]

இ-ன். தேன்பரங்த பொலிவாகிய சிறிய குடுமியிற்றரித்த
மாலையும், வெள்ளிய நெற்றியிற்றரித்த இரத்தினச் சுட்டியும்,
ஒளிலீசுகின்ற பொலிவாகிய இரத்தினக் குண்டலமும், மிக்க
அழகினையுடைய மிருதுவான கொடிபோன்ற நாசியும், அருளோப்
பொழிகின்ற கண்களின்பார்வையும், பெரியோர்களால் வணங்
கப்படுகின்ற கோவைப்பழும்போன்றவாயும், இளமுறுவலும் அழ
கைச்செய்ய. (உடு)

வேணித்தண்பிறையைமுறித்தினக்கியிழைமுத்தெனமினிரு
மாணிப்பொற்புவியுகிரினைம்படையுமழுகெறிப்பத்
தூணைப்பித்தன்றேஞும்பசந்தொடியுஞ்சுடரமணி
மாணிக்கச்சிறுவிரவின்மணியாழிவெயில்விரிப்ப.

இ-ன். சடாமுடியின்கண் தரித்த குளிர்ந்த பிறைச்சங்கிர
னை, ஒடித்து இனக்கிவைத்தாற்போன்ற விளங்குகின்ற, மாற்
றயர்ந்த பொன்னாற்செய்யப்பட்ட புலிநகத்தோடுகூடிய பஞ்சா
யுதமணியும் அழகைச்செய்ய, தூணையொப்பனைசெய்தாற்போன்
நதோனும் பசியவளையல்களும் ஒளியைச்செய்ய, அழகிய மாணிக்க
ரத்தினம்போலுஞ் சிறுவிரவின்கண் இரத்தினமோதிரம் ஒளி
யை வீச. (உகு)

சீதமணிவிளிம்புடைக்கோசிகமுமரைஞானணியுஞ்
கீதமுரைபரிக்குரறகின்கிணிமிழற்றுஞ்சீறடிய
மேதகமுன்விலிந்தோன்மீண்டனனென்னுவிருவோருங்
காதலிப்பழுனுதுதித்தான்கடவுணுதற்கண் னுதித்தான்.

இ-ன். குளிர்மையாகிய இரத்தின விளிம்பினையுடைய பட்
டுடையும், அரைஞாண் அபரணமும், கீதத்தைச் செய்கின்ற
களைக்குங் குரவிலையுடைய சதங்கைகள் ஒலிக்கின்ற சிறிய

பாதங்களும், மேலான தகுதியைக்கொண்ட முன்னர் இறந்த பாலகன் திரும்பவும் வந்தனனென்று, சுவண்குத்தனும் அவன் மனைவியும் ஆகிய இருவரும் விருப்புறும்படி, சிவபெருமானது அக்கினிக் கண்ணினின்றுந்தோன்றிய குமாரக்கடவுள் அவர்க்கு முன் தோன்றினர். (ஞ 0)

கண்டனர்கண்களிகூரக்கான்மூலையென்றெடுத்தனைத்துக் கொண்டனரெங்குற்றுயெங்குலக்குன்றேயெமையீர்த்துச் சண்டனிரயக்குழியிற்றும்த்தசதெய்தினையெனவாய் விண்டனர்யாருணர்வார்செவ்வேவள்விளையாடலைமன்னே.

இ-ள். (வணிகனும் மனைவியுமாகியஇருவரும்) கண்டார்கள், கண்கள் ஆனந்தங்கொள்ளும்படி, தமது புத்திரனென்று எடுத்தனைத்துக்கொண்டு, எமது குலமலையே எல்விடத்து அடைந்தனை, யமன் எங்களையிழுத்து, நரகக்குழியில் தாழுச்செய்ய விடாது வந்துவிட்டனே, என்று வாயாற்சொன்னார், கந்தக் கடவுளின் திருவிளையாடலை யாவரறிவார். (ஞக)

எடுத்தனைக்குமதுபோழ் தினிருவரையுமலகறியத் தடுத்தடிமைகொளவேண்டிச் சண்முகமாய்ப்பன்னிருகை தொடுத்தபடைகளுங்கருணைசுரந்தநயனமுந்தோகை மடுத்தமயிலுந்தோன்றநின்றனன்வானவர்கோமான்.

இ-ள். எடுத்து அணைத்த அந்தச் சமயத்தில், சுவண்குத்தன் அவன்மனைவியென்னும் இருவரையும் உலகம் அறியும்படி தடுத்தாட்கொள்ள விரும்பி, ஆறுதிருமுகங்களும், பன்னிருதிருக்கரங்களும், அவற்றிற்பொருந்திய ஆயுதங்களும் அருளையிய திருக்கண்களும், கலாபம் பொருந்திய மயில்வாகனமுந்தோன்றும்படி தேவர்கட்குத் தலைவராகிய சிவசப்பிரமணியப்பெருமான் நின்றனர். (ஞ 2)

பெய்தார்பூமாரிவிண்ணேர்பேரியியங்கினவிசம்பிற்கைதலைகூப்பினரறவோர்கண்டுளிதேக்கினர்தொண்ட

கவணகுத்தச் சருக்கம்.

நூல்

ரெப்தியதனிக்காட்சியிடைப்பட்டாளிருவருந்தாம்
பைத்தலோழிந்துள்ளவருவிப்பணிதலும் வேற்கிறைபகரும்.

இ-ன். தேவர்கள் பூமழையைப் பெய்தனர், தேவதுந்துபி
கள் ஒவித்தன, முனிவர்கள் ஆகாயத்தைகோக்கிக் கைகளைத் தலை
யிற்குவித்தார்கள், அடியவர்கள் யாவருங் கண்ணினின் றும் நீர்த்
துளியை நிறைத்தார், அடைத்தகரிய ஒப்பற்ற காட்சியினிடத்
துப் பரவசப்பட்டனர், சுவணகுத்தனும் அவன்மனைவியும் ஆகிய
இருவரும், துன்பம் நீங்கி மனம் அச்சமுற்று வணங்குதலும்
வேலாயுதத்தையுடைய தலைவராகிய குமாரக்கடவுள் திருவாய்
மலர்ந்தருளவார்.

(ஞ)

முன்னீர்மாதவநெடுநாண்முயறலுமுந்திரங்கு [ஞ]
மைந்தீர்மேனியன்றேன்றி மகப்பெறின்மற்றில்லையென்று
பின்னீர்பெற்றிறந்தாலுமகப்பேறலருளகவென்றே
சொன்னீராதவின்மகவாய்த்தோன்றியதொண்கரச்சங்கம்.

இ-ன். முன்னர் நீங்கள் பெரியதவத்தை கெடுநாளாகச்செய்
தலும் திருப்பாற் கடவினிடத்தே துயிலுகின்ற கார்மேகம்போ
லும் மேனியையுடைய கோவிந்தன் பிரசன்னனும், புத்திரப்
பேறு உங்களுக்கு இல்லையென்றான், பின்னர் நீங்கள் பெற்றுக்
செத்தாலும் புத்திரப்பேற்றை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்ட
ார், அதனால் அவனது கையின்கணுள்ள பாஞ்சசன்னிய மென்
னுஞ் சங்கானது குழந்தையாகத் தோன்றியது.

பாற்கடல் கலையுங்காலத்தில் ஆலாலந்தோன்றிற்று. அது
கண்டதேவர்களும் அசுரர்களும் மோடினர். மாயவன் யாம் காக்
கின்றுமென்று நஞ்சிற்கு முன்னர்ச் செல்லுதலும் அதன்வேகம்
பட்டவளவிலேபவளவன்னமாயிருந்த இவர்தேகம் நீலனிறமாயிற்
ஞகவின் “மைந்தீர் மேனிய” னென்றார்?

சிலபெருமாற்ற கொடுக்கப்பட்ட சங்காதவின் ஒண்கரச்
சங்கமென்றார் அது.

நூல்

பழநித் தலபுராணம்.

செங்காலிற் கருங்காலன் சிரமுருள வகைத்தனையே
சங்காழி முகுந்தனுக்குச் சங்காழி கொடுத்தனையே.

என்னுங் திருவருணைக் கலம்பகச் செய்யுளாற் பெறுதும். (நூல்)
ஏவலினைம்பருவம்வைகியடைந்ததுமீண்டதுபுரிமால்
யாவதும்யாமளியுடையீராதவினிவ்வாறுநும்பாற்
ரூவறவாற் றினமென்னுச்சாற் றிவரம்பலநல்கித்
தேவதேவன் றிருவாவினன்புரிச்சே திமஞ்சென்றுன்.

இ-ள். சங்கானது விட்டுணுவின் ஏவலாலே ஐங்கு வயது
வரைக்கு மிருந்து பின்னர்க்கென்றது, அன்பினையுடையீர் யாம்
அதுநோக்கி நும்மிடத்து இங்வனம் குற்றமறக் குழந்தையாய்
வந்தேம் என்று கந்தக்கடவுள் திருவாய் மளந்தருளிப் பலவரங்
களையுங் கொடுத்துப் பழங்குப்பதியிலுள்ள திருக்கோயிலை யடைந்
தனர். (நடு)

அருடெரிநாயகனுமூல்லையணங்குமாவினன்குடியிற்
றெருட்ருசில்பகல்வைகித்தே தமலர் த்தாடிளை த்தடைந்தார்
மருடுமிமாதவமுயன்றுவசமந்தன்கவியுகத்தி [ன்.
விருவினையொத்தடைந்தவா கேண்மெனமாழுனியிசைத்தா

இ-ள். திருவருளையுணர்ந்த சுவண்குத்தனைன்பானும் கற்
பினையுடைய அவன்மனைவியும் அப்பழங்குப்பதியினிடத்தே சிலநா
ளிருந்து தேன்பெருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை
யடைந் தின்புற்றூர், அதுநிற்க, முனிவர்களே ! கவியுகத்தில்
வசமந்த னென்பவன் மயக்கத்தை நீக்குகின்ற பெரிய தவத்
தைச்செய்து நல்வினை தீவினை என்னு மிருவினைகளும் துலை
போலொன் றுபட்டு முத்தியடைந்த சரித்திரத்தைக் கேட்டீராக
வென்று குதழுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். (நூல்)

சுவண்குத்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கூச.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினேழாவது,
வசமந்தச் சருக்கம்.

கலீநிலைத்துறை.

அங்கிவளர்ப்போர்முதலியழுவர்க்கருளேவல்
வெங்கலிதீரப்புவிதருவேளாண்டொழின்மிக்கோன்
சங்கரிபாகன்சிறுபிறைவேணித்தலைவாழ்வின்
மங்கைதொல்குலவன்மண்மகள்புதல்வன்வசமந்தன்.

இ-ன். அக்கினியை வளர்க்கின்ற அந்தணர் முதலிய முக்கு
லத்தாருக்கும் அருளுடனே ஏவல் புரிதலினும், கொடிய துண்ப
மானது நீங்கப்புமியிற்பொருங்திய வேளாண்மைத்தொழிலிலும்
மிகுங்கவன், உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானது பாலசுந்திர
ணைத்தரித்த சடாமுடியின்கண் வாழ்தலையுடைய கங்கையினது
பழையகுலத்திற் ரேண்றினவன், பூமிதேவியின் புத்திரன்
அவன்பெயர் வசமந்தனாகும்.

பிராமண ரிருவகைப் படிவர். அவருள் அநாதி சதாசிவப்
பெருமானது ஜம்முகத்தினின்றும் தோன்றிய பஞ்ச விருட்டிகள்
கோத்திரத்து உதித்த அந்தணரே உயர்ந்தவராவார். அவரே
ஆதிசைவப் பிராமணரென்றழைக்கப்படுவர். மற்றையோர் பிரம
னது முகத்தினின்றுங் தோற்றியவராம் அவர் பலவகைப்படுவர்.
என்று அங்கி வளர்ப்போரென்றது ஆதிசைவப் பிராமணரை
என்க.

வேளாளர் மூன்றாவது குலமாகிய வைசியரென இக்காலத்துள்
ளார் சிலர்மயங்கி இடர்ப்புப்புக்கின்றாதலின் அது வேதாகமாதி

உண்மைநூல்களுக்கும் பண்டையாசிரியராய் “உள்ளிட்டா” ரெவ் லாருக்கும் விரோதமாகவின் அது அன்றென்மறுத்து நூலின் ருணிபும் தொல்லாசிரியன் கருத்தையும் விளக்குவான் மூவர்க்கருளேவலென் றும்மங்கைதொல்குலன், மன்மகன்புதல்வன் என் றும் வலியுறுத்தினாயிற்று. இதனுடே வேளாளர் நான்காம் வருணத்தெரன்பது வெள்ளிடை மலைபோற் றெள்ளிதின் உணரக் கிடக்கின்றது. இவற்றின் விரிவெல்லாம் வந்ணசிந்தாமணி றுப்பிற் பரக்கக் காண்க.

வேளாளர்க்கு ஏவல்புரிதல் பயிரிடத் தென்னு மிருதொழி லோடி, ஒதல், ஈதல், வாணிகம், பசுகாத்தல் என்னும் நான்கும் கூட்டி அறுதொழி லுரித்தென்பர் உச்சிமேற் புலவர் கொளும் நீச்சினூர்க் கிணியநும். அதனை “அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பன பாக்கமும்” என்னும் தோல்காப்பியத்து வாகைத்தினைச் சூத்திரத்தான்றிக.

ஏவல்புரிதல் உழுவித்துண்போர் உழுதுண்போர், என்னு மிருவகை வேளாளருள் உழுதுண்போர்க்குரியதாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது. உழுவித் துண்போர் அரசரிடத்து எனதி, காலிதி, வேளிர், காவலர் என்னும் சிறப்புப்பட்டங்கள் பெற்றும் மந்திரித் துவம் பூண்டும் சேஞைப்பதிகளாக நின்றும் ஒழுகுவரென்க. (க)

அறநெறிபிறழானுசில்குலத்தே தொனன்பீனும்
பொறையுடையாளன்மேவியவீதோர்புரந்தன்னி
ஹரசிவயோகாதிபரபணியோர்போதினுமோவா
னறியனகணிமுலாதிகடினநன்னரினுய்ப்பான்.

இ-ள். தருமமார்க்கத்தினின்றும் வேறுபடான், குற்றமில் லாத கோத்திரத்தை யுடையவன், அன்பைத்தன்றுகின்ற பொறுமைக் குணத்தையுடையவன், நன்மைபொருங்தியபழநிப்பதியின் கணவசிக்கும் சிவயோகத்தில் வல்ல அடியார்களது ஏவலினின்

வசமந்தச் சருக்கம்.

நூல்

றும் தீருகணமும் நீங்கான், நன்மையுள்ளனவாகியபழும் கிழங்கு
முதலியவைகளை நாடோறும் நன்மையுடன் கொடுப்பான். (2)
பாவடியாணைத்தாரகனுயிருண்படையொள்வேற்
றேவர்கடேவன்கதையமுதுண்டான்செவிவாயான்
மேவினனேர்பாலானவரைப்பான்மினிர்நெல்லிக்
காவிலடைந்தான்றூபதர்குமுவைக்கண்ணுற்றுன்.

இ-ன். பருத்த கால்களையுடைய யானைபோன்ற தாரகாசர
னது உயிரையுண்ட படைக்கலமாகிய அழகிய வேலாயுதத்தைத்
தரித்த தேவர்கட்கு அதிபனுகிய கந்தக்கடவுளின் சரித்திரத்
தைத் தனது செவிகளே வாயாகக்கொண்டு பருகினவன், இங்
ஙனமிருப்போனுகிய வசமந்தன் ஒருநாள் வராகமலைக்கு ஒரு பக்
கத்திலுள்ள விளங்கானின்ற நெல்லிவன த்தையடைந்து முனிவர்
கூட்டத்தைப்பார்த்தான்.

தாரகன் என்றது காசிபமுனிவர்க்கும் மாயையென்பாட்குந்
தோன்றிய சூரபன்மனது துணைவனன்று. ஈண்டுக்கூறப்பட்ட
தாரகன் திரிபுரத்தசரர்களின் றந்தையா யுள்ளவன். அவனுடு
பொருதுகொன்ற சரிதத்தைக் கூர்மபுராணம் தீரிபுரதகன அத்
தியாயக்கண் காண்க. இவனைக் கொன்றமையால் எந்தை கந்த
வேள் தாரகாந்தகன் எனப் பெயர்பெற்றார் எனக் குமாரதந்திரங்
கூறிற்று. (4)

மொய்த்தவர்புரியுந்தவநெறிகாணுமுகினைஞ்சம்
வைத்தலர்தூவாவந்தனைபுரியாவழிநின்று
னத்தவரிவனேதீவிரதரனன்கருளானு
னெத்தகருத்தன்புடையினனென்றேகையரானார்.

இ-ன். நெருங்கிய முனிவர்கள் செய்யுங் தவநெறியைக்கண்டு
அருள் அரும்பிய மனங்குவிந்து புட்பங்களைச் சொரிந்து வணக்
கஞ்செய்து ஒருவழிப்பட்டு நின்றுன், அதுகண்ட அம்முனிவர்

நசுடி

பழநித் தலபுராணம்.

கள் இவன் தீவிரதராயிருக்கின்றன். என்மையான அருள்வடி வானுன். ஒத்தமனத்தையடையவ னயினன் என்று மகிழ்ச்சி கொண்டார். (ச)

வாவசமந்தாபூவினள்கோவிண்மணிவானேர்
தாவிறவங்கூர்தலனிதுமுத்தித்தலனுமான்
மூவிருதிருமாமுகவனெவர்க்கும்முதனுனென்
றேவரும்வம்மின்பணியினுய்ம்மின்னென்னானின்றன்.

இ-ந். வசமந்தனே இங்கேவரக்கடவாய், இலக்குமி தேவி யும் காமதேனுவும் சூரியனும் ஏனையதேவர்களும் குற்றமில்லாத தவத்தைச்செய்த தலமிதுவாகும். இதுவே முத்தித்தலமுமாம், அழகிய ஆறுதிருமுகங்களையடைய குமாரக்கடவுள் எல்லார்க்கும் முதற்பொருளாயுள்ளவன் நானே, ஆதலால் யாவர்களும் வாருங்கள் வணங்குங்கள் உய்ந்துபோதிர் என்று நின்றனர். (ஞ)

வீ றுவைகாசிவிசாகம்பூரணவிரவுங்கா
லாறுமுகச்செவ்வேண்மயின்மேல்வந்தருணல்குங்
காறுமிழைக்குதிமாதவமென்றுகரைந்தார்பாற்
கூறருமேவல்குயிற்றினன்வேளாண்குலதீபன்.

இ-ந். பெருமைபொருந்திய வைகாசி மாதத்திலே விசாக நட்சத்திரமும் பெளர்ணிமைத் திதியும் வருங்காலத்தில், கந்தக் கடவுள் மயில்வாகனத்தின்மீது இவர்ந்து காட்சி கொடுத்தருளுவர். அங்காளவரையும் பெரியதவத்தை செய்யக் கடவாய் என்று கூறினார் அப்பாற் சொல்லுதற்கரிய அத்தவத்தை வேளாளகுல தீபமாகிய வசமந்தன் செய்தான். (க)

சொற்றிடுநாளிற்கார்மயின்மீதிற்கூடர்வேலோ
அுற்றிடுவில்வக்காடதினுட்பாலோளிர்நேமி
பற்றிடுசெங்கைப்புயல்பதிகோயிற்குணபானுற்
கற்றிடுவோரெண்சண்முகதீர்த்தக்கரைசார்ந்தான்.

வசமந்தச் சருக்கம்.

நூல்

இ-ள். முனிவர்செந்னாளிலேநீலனி றம்பொருங்கிய மயில் வாகன ததின்மீது 'ஒளிகொண்ட வேலரூபுதத்தையடைய குமர வேள் வில்லவனத்தின் பக்கத்திற் பிரகாசிக்கின்ற சக்கராயுதத் தைத்தரித்த சிவந்தகையையடைய திருமால் இருக்கின்றகோயி வின்கீழ்ப்பக்கத்தில் நூல்பயின்றநித பெரியோர்களால் என்னப்படும் சண்முகதீர்த்தக்கரையையடைந்தார். (எ)

இரவிவிண்ணிரதப்புரவிகளோருசாரிடைசாய
வரந்திமீமேலுயரியமணிமண்டபநாப்ப

ஞூரகனுமரியுங்கண்டதிசயமுற்றுளம்வென்க

வரவுமிழ்மணியினிமைப்புறுமணியாதனமுற்றுன்.

இ-ள். சூரியனுடைய ஆகாயத்திற் செல்லுங் தேர்களிற் கட்டப்பட்ட குதிரைகள் ஒருபக்கத்தில் இடையிற்சாய்ந்து நிற்கு மாறு ஆகாயகங்கைக்கு மேலும் உயர்ந்துள்ள அரிய இரத்தின மண்டபத்தினுடே, ஆதிசேடனும் சூரியனுங்கண்டு வியந்து மனம் வெட்கமுறும்படி, சர்ப்பங்களால் உழிழப்பட்ட இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினசனத்தை யடைந்திருந்தார்.

சூரியனது குதிரையைப்பற்றிச் சொல்லுங்காலத்துச் சிலர் கப்தாசவம் என்னும் பெயரையடைய குதிரையென்றும், சிலர் ஏழ்வகை நிறங்களையடைய குதிரையென்றும் கூறுவார். ஏழு குதிரைகள் உளவென்னுங்கு துணிபோதுவான் “இரவிவிண்ணிரதப்புரவிகள்” எனப் பன்மைப்பால்கொடுத்து ஒதினர். இதனைக் கூர்மபுராண விநுத்தியுஷக்கண் நன்கு வலியுறுத்தினம் ஆங்குக் கண்டு தெளிக. (அ)

கவிரிதழரமங்கையர்புடைகவரிக்கால்சாய்ப்பப்
பவமறுதொண்டர்திரண்டயல்வீசணிபணிமாற
வவிர்ச்சடர்மணிவிண்ணவர்தருமலர்தண்ணலர்துவப்
புவனவரோதையர்பணிவிடைவேட்டுப்புடைபோற்ற.

நாடு

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன் முருக்க மலர்போன்ற உதடுகளையடைய தேவப் பெண்கள் பக்கத்தில் ஆல்வட்ட மிரட்டவும், பாவமற்ற அடியுவர் ஒருங்குசேர்ந்து பக்கத்திற்சாமரம் வீசவும், விளங்கானின்ற ஒளி யையடைய இரத்தினங்களையணித்த தேவர்கள் கற்பக தருவி னது அலர்ந்த குளிர்மையாகிய புட்பங்களைச் சொரியவும், புவனத்திலுள்ளவர்கள் தமதுமனைவியருடன்வந்து குற்றேவல் கேட்டுப் பக்கத்திற்றுதித்து நிற்கவும். (கு)

விசிமணிமுழவத்தொனிகளைகடல்விள்வாய்மூடக் கசிதருகுரல்பாழ்முனிவரர்முறைகானம்பாட வசியிடுவாருண்கண்ணியரசதியின்வழியாடப் பொசிநறலூறும்பூமலையங்கால்புடைபோத.

இ-ன். வாரினற் கட்டப்பட்ட அழகிய முரசினேவியானது ஒவிக்கின்ற சமுத்திரத்தின் திறந்த வாயைமூடவும், கசிவைக் கொடுக்கின்ற குரவினைக்கொண்ட யாழிசையில் வல்ல முனிவர்கள் முறையே பாட்டுக்களைப்பாடவும், கூர்மைபொருந்தியவாளா யுதத்தையும் வென்ற கண்களையடைய பெண்கள் யுவதியராக நின்று நடனஞ்செய்யவும், பொசிகின்ற தேன்சுரக்கும் பூமலையா னது, அழகியபாதங்களின் கீழேயுயர்ந்து விளங்கவும். (கா)

எழுசீர்க்கிழ்நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மழகதிரிரவியளவில்பலகோடி மேற்செலு

மாமையுமழுங்க

வழகுவீற்றிருந்துமணிகிடந்திமைக்குமணிகெழு

மவுவியுமாலோன்

குழையுடற்கலைகளைண்ணிரண்டோரிலொன்பதுண்
டென்றுகாமணத்தின்

விழையிறும்பூதுவிழைப்பவானுதன்மேல்வினங்குபுண்
டரமும்வில்வீச.

வசமந்தச் சருக்கம்.

நநுத

இ-ன். இலங்கிரணங்களையடைய சூரியர்கள் அனவில்லாத பலகோடியின்மேற் கூடிய ஒளியும் குறைய அழகானது வீற்றி ருந்து இரத்தினங்கள் இருந்துபிரகாசிக்கின்ற வரிசையாகவிளங்கும் முடிகளும், சந்திரனது குழந்த உடவினுள்ள பதினாறு கலைகளுள் ஆராயுமிடத்து ஒன்பது கலைகள் தாழுள வென்று மனத்தின்கண் வியப்பையுண்டாக்கும்படி ஒளிகொண்ட நெற்றி யின்மீது விளங்குகின்ற முக்குறிகளும் ஒளியையெறிக்க. (கக)

முன்றிருநுதலிற்புண்டரநிலவுவெள்ளமும்

விறியருணதியு

மொன்யெனக்கலவாதிடைவரம்பிட்டாங்கொளிர்புரு
குடிவடிவோங்க

முன்றனித்தனியாய்க்கட்கடைக்களிகண்முழுவது

மொருங்கிமைத்திருப்ப

நின்றிமைக்கோடுகடந்தலையெறியுநீங்விழி
யருட்கடனீடு.

இ-ன். ஒளிர்கின்ற அழகிய நெற்றியின்கண் முக்குறிகளாகிய சங்கிரிகைப்பிரவாகமும், கண்களினின்றேழுகும் ஆஹம், ஒன்றாகிக் கலவாதிருக்கும்படி இடையில் வரம்பிட்டாற்போல, பிரகாசிக்கின்ற புருவவடிவும்விளங்க, முன்னர்த் தனித் தனியாகக் கடைக்கண்ணினின்றும் ஆனந்தவருவிகள் ஒன்றுசேர்ந்துகாணப்படவும், நிலைபெற்று இமையாகிய கரையினிடத்தைக் கடந்து திரைவீசிகின்ற நீண்ட கண்களினின்றும் அருட்சமுத்திரஞ்சுரக்கவும்.

வாண்முகவனப்புக்கொழுந்துவிட்டாங்குமணிச்சிரந்
துண்டங்கள்வாய்ப்ப்பத

தாணுவுக்கொருசொற்சாற்றுசேயிதழ்மாதுளையிதழ்
தனித்தனிதயங்கப்

நடு

பழநித் தல்புராணம்.

ஷனினமுலைத்தாய்புகட்டுபாரேக்கிப்பொசிந்தன
புன்னகைபொடிப்பத்

தோண்மிசைசெவிதாழ்ச்சருட்குழைதுயலச்சூழ்முக
மாறுமேதோன்ற.

இ-ன. ஒளிகொண்டமுகத்தின் அழகானது கொழுந்துவிட்டாற்போல, அழகிய தலைகளும் மூக்குகளும் பொருந்தவும், சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப்பொருளின் உண்மையையுபதேசித்தசிவங்த உதடுகள்மாதுளம்பூவினிதழ்கள்போல வேறுவேறுவிளங்கவும், ஆபரணங்களையணிந்த இளமைபொருந்தியமுலைகளினின்றுந் தாயாராஜிய உமாபிராட்டியார் ஊட்டியபாலையுண்டு பொசிந்தாற்போன்ற குறுமுறுவல் பூப்பவும்! திருப்புயங்களினிடத்துக்காதுகளிற்றாங்குகின்ற சுருளினையுடைய குண்டலங்கள் தூங்கவும், ஒளிகுழுந்த ஆறுமுகங்கள் தோன்றவும். (கங)

மாலைவெள்ளருஷிநறுமணிகொழி த்தமணி முடி
வடகிரிசிவணப்

பாலொளி நூலுமதாணிமாவணியும்பகட்டெழின்
மார்பமுந்தயங்க

நீலமுங்கடம்புங்குரவழும் வெண்கூதாளமு
நிறைமணமுயிர்ப்பக்

கோலவாள்வயிரக்குலவினந்தோனுங்கோமள
வலயமுங்குலவ.

இ-ன. தூங்குகின்றவெள்ளிய அருவிகள் கொழி த்த நல்ல இரத்தினங்களாற்செய்யப்பட்ட அழகியகிரீடங்கள் மேருமலையையொத்து விளங்கவும், பால்போன்ற நிறத்தையுடைய பூனூலும் மார்பி னணியாகிய சிறங்க ஆபரணமும், பெரிய அழகையுடைய

வசமந்தச் சருக்கம்.

உடல்

மார்பும் வினங்கவும், குளைமாலையும் கடப்பமாலையும் குராமாலையும், வெள்ளிய வில்வமும் நிறைந்த வாசனையை வீசவும், அழகிய ஒளிபொருங்திய வயிரத்தினங்கள் போன்ற சிறந்த இனங்தோன்களும் முத்துமாலைகளும் வினங்கவும். (கஸ)

மாழுதறிந்தவேலுமொள்வாளும்பலகையும்
வயிரவாட்படையுங்

காமர்பொற்கதையுமிருதலைச்சுலுங்கதழூரித்
திகிரிவான்படையுங்

தோமில்கார்முகமும்வாளியும்வரதாபயமும்வா
ரண்ச்சுடர்க்கொடியுங்

தாமரைமுகிழ்ப்பமலர்ந்தபன்னிருகைத்தலங்களு
நலங்கிளர்ந்தோங்க.

இ-ன். மாமரமாகிய சூரபன்மனைக் கொன்ற வேலாயுதமும், ஒளிபொருங்திய வாளாயுதமும், கேடகமும் வைரமுற்ற வாளாயுதமும், அழகிய பொன்மயமான தண்டும், இருதலையையுடைய சூலப்படையும், சினங்கதுவும் ஏரிகாலும் பெரியசக்கராயுதமும், குற்றமில்லாத வில்லும் அம்பும் வரதமும் அபயமும் ஒளிகொண்ட கோழிக்கொடியும் தரித்த தாமரைமலருங் சூவியும்படி விரிந்து விளங்கும் பன்னிரண்டிதிருக்கைகளும் நன்மை மிக்கு விளங்கவும். (கடு)

பன்னிறமணியினுதரபந்தனமும்பரவௌளிப்
பசும்பொனிறகுயிற்று

மின்னிவர்களிங்கமருங்கினும்விளங்கவின்னவர்
மவுவியில்வேதச்

கருசு

பழநித் தலபுராணம்.

சென்னியிற்கிடந்தசேவடிப்போதுந்திரண்மணிச்
சில்லரிச்சிலம்பும்

பொன்னிறங்கெழுபூஞ்சதங்கையுந்திகழப்பொளிந்தனன்
காட்சியிற்கிறந்தே.

இ-ன். பலநிறங்களையுடைய இரத்தினங்கள் குயிற்றிய ஒட்டியானாலும், பரந்தகிரணத்தையுடைய பசிய பொன்னுற்செய் யப்பட்ட மின்னல்போன்ற பட்டாடையரையில் துலங்கவும், தேவர்களது முடியினும் வேதசிரசினும் கிடந்த செவ்வியதிருவடி மலர்களும், திரண்ட மணிகள் பெய்யப்பட்ட சிறுநூண்கற்களை யுடைய சிலம்புகளும், பொன்னினது நிறங்கொண்ட பொலி வாகிய சதங்கைகளும் விளங்கத் தோற்றத்திற் பொலிந்து வீற்றிருந்தனர் குழந்தைவேலாயுதனர். (கசு)

அப்பெருங்காட்சியளிப்பவானேருமருமறைத்
தாபதக்குழுவு

மெய்ப்பெருந்தன்மையோருமைம்புலனுமெறிவசு
மந்தனுயபோற்றி
மைப்பெருங்கடவின்மாட்டியமதுகைமணிநெடுஞ்
சுடரிலைவேலோன்

மெய்ப்பெருவரங்கணல்கிடவேண்டிமீளவும்
விச்சையினின்றே.

இ-ன். அத்துணைச்சிறப்புடைய காட்சியைச்சிவசப்பிரமணி யப்பெருமான் கொடுத்தருள, தேவர்களும் அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்க்கட்டங்களும், உண்மைப்பொருளை யுணர்ந்த ஞானியரும் மெய் வாய் கண்மூக்குச்செவியென்னும் பஞ்சேந்திரி யங்களையும் அறவெறிந்த வசமந்தனென்பானும் துதித்து, கரிய பெரியசமுத்திரத்தில் சுவற்றவிட்ட வலியுடைய அடிகைய நீண்ட

வசமந்தச் சருக்கம்.

நநிடு

வொள் நாண்ட இலைத்தொழின் முற்றிய வேலாயுதக்கடவுள்,
உண்மையான பெரிய வரங்கள் அளிக்கப்பெற்று, பின்னரும்
விருப்பத்தூடனின்று.

கண்முகமிருமுன்றிலையொருமுன்றுகவினியோ
னருளுருவாய்

சண்முகதீர்த்தங்குடைந்துநின்றுடிச்சரவண
பவனெனுமெழுத்தாற்

பண்முகமறையின்பாற்படுநாமம்பாடிய
மாடியும்பணிந்து

மொண்முகமலர்ந்துகைம்மலர்முகிழ்ப்பவளங்குதிர்
குதிர்ப்பவேநின்றூர்.

இ-ள். கண்களும் முகமும் பதினெட்டாகப் படைத்த சுப்
பிரமணியப் பெருமானாது திருவருள்வடிவான சண்முக தீர்த்
தத்திற்கிறோய்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடினின்று சரவணபவன் என்
னும் சடக்கர மந்திரத்துடன் கீதவுருவாக வுள்ள வேதங்களி
னிடத்துள்ள ஆயிர நாமங்களையும் சொல்லித் துதித்தும் பாடி
யும் வணங்கியும் அழகிய முகமலர்ச்சிகொண்டு கையாகிய புட்பங்
கள் தலையிற்குவிய மனம் நடுநடுங்க நின்றூர். (கஅ)

நின்றவர்மீளெந்றி திரைக்கடல்சூழ்நினில
முழுதொருங்களிக்கு

மன்றலங்துழாய்மாலாவதுநியேயெணத்துதி
வழுத்தினர்முன்ன

ரன்றுவெண்சங்கும்பதுமமுங்கதையுமவிர்சட
ராழியுங்கேதான்ற

முன்றிகழுந்தனன்யாருணர்வர்வேண்முருகனுடலை
முழுத்தவழுமனிவீர்.

குருகு

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். நின்றதொண்டர்கள் முதலாயினேர் பின்னால் ஒழுங்காகிய திரைகளையுடைய கடலாற்குழப்பட்ட நீண்ட நில மூழுவதையும் காக்கின்ற வாசனை பொருந்திய துழாய்மாலையைத் தரித்த திருமாலாவதுங் தேவரீரே யென்று தோத்திரத்தைச் சொன்னார், அவர்க்கு முன்னர் அப்போது குமாரக்கடவுளான வர் வெள்ளிய சங்கும் உந்தித்தாமரையும் தண்டாயுதமும் விளங்கானின்ற ஒளியையுடைய சதரிசன சக்கரமுங் தோன்ற முன் விளங்கினார், மிக்க தவத்தையுடைய முனிவர்களே! கதிரைவேற் பெருமானது திருவிளொயாடலை யாவருணர வல்லவர். (கக)

கலி விதுத்தம்.

பண்டையினருமுகந்தோன்றப்பன்னிரு

திண்டிறற்புயனருடிலோத்துச்சுகற

விண்டுவைவேநாக்கினனுய்யமேதினி

யோண்டிரைநதிகளாறுதித்தெழுந்தவே.

இ-ன். பழுமையாகிய ஆறு திருமுகங்கள் தோன்றவும், மிக்க வலிமையையுடைய பன்னிருதிருப்புயங்களையும் அருளிற் கொண்டு, வராகமலையைத் திருநோக்கஞ்செய்தார், உலகமெலாம் உய்யும்படி அழகிய திரைகளையுடைய ஆறுநதிகள் தோன்றி யெழுந்தன. (20)

உதித்தவங்நதியுமந்தியொன்றெனக்

கதித்தெழுசண்முகதீர்த்தங்கைக்கொளீ

விதித்தபாலேர்டையின்மேவியாம்பிர

வதிப்புனல்லடைந்துகாவிரிமீஇயதே.

இ-ன். தோன்றிய அங்நதிகள் ஆறும் ஒரு நதி யென்ற சொல்லும்படி மேற்பட்டெழுந்து சண்முக தீர்த்தத்தைக் கைக்கொண்டு, தோயும்படி விதிக்கப்பட்ட தேனு தீர்த்தத்திற் சென்று, சூத்தீர்த்தத்தை யடைந்து காவியாற்றைக் கலந்தது.

வசமந்தச் சருக்கம்.

நுளை

பிராருவின்மொதவர்வசமந்தன்போற்றநன்.

கருளியாறுறுவந்தடிபணிந்திடப்

பெருவரங்கிவெண்பிறைமுடிப்பிரான்

குருபரனுவினன்குடியிலெப்தினுன்.

இ-ள். ஒப்பில்லாத முனிவர்களும் வசமந்தன் என்னும் வேளாளமுனிவனும் துதிக்ச அவர்க்கு நன்மையுடன் அருள் செய்து, ஆறுநதிகளும்வந்து பாதங்களைப்பணிய, பெருத்த வரங்களைக்கொடுத்து, வெள்ளிய பிறைச்சங்கிரைனைத்தரித்த முடியை யடைய சிவபெருமானுக்குருவாய் விளங்கும் அறமுகப் பெருமான் திருவாவினன்குடியை யடைந்தனர். (22)

வேலுடைக்கடவுடன்காட்சிமிக்கமுக்

காலமுழுமணர்வசமந்தன்காசதீர்

நூலுணர்முனிவரைநோக்கிமுன்பியான்

வாசியகாசிபமரபிலாயவன்.

இ-ள். வேலாயுதத்தைத்தரித்த கந்தக்கடவுளின் திருக்கோலத்தைத் தரிசித்தவில், மிக்க திரிகால சம்பவங்களையுணர்ந்த வசமந்தன் என்பான், குற்றநீங்கிய வேதசிவாகமங்களாகிய உண்மைநூல்களையுணர்ந்த இருடிகளைப்பார்த்து (அறவீர் எனது முன் வரலாற்றைக் கூறுவன் கேட்டிராக) நான் முன்னர்ப் பரிசுத்தமுடைய காசிபகோத்திரத்திற் பிறந்தேன். ()

அறுதொழிலாற்றுவேனன் றிமற்றேரூ

சிறுதொழிலாற்றிடேன்றிமையாற்கதி

பெறுதொழினீத்தொருகன்னல்பின்னவ

ருஹுதொழில்கோட்டினுனுஞ்றலுற்றனன்.

இ-ள். ஒதல் ஒதுவித்தல் வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் ஆறுதொழில்களையுஞ்ச செய்வேனன்றி, வே

குடும்ப

பழநித் தலபுராணம்.

ஏரா சிறுமைகொண்ட தொழில்களைச் செய்யேன், மன்னர்க் கெய்த தீவினையினாலே முத்தியையடைதற் கேதுவாய அத்தொழில்களைவிடுத்து, பின்பு ஒருகடிகைப்பொழுது நான்காங் குலத் தாராய வேளாளர்க்குரிய தொழில்களைக்கொண்டு நான் செய்தேன். (உச)

இக்குலமாய்தலினெய்தினனென்றவ
மக்குலமிழைழத்தலினடைந்து நும்மையைங்
கைக்குலக்களி ற் ற் னுக்கிளையகாளையை
மைக்குலவினை தபவழுத்திவாழ்ந்தனன்.

இ-ள். அப்பிறவிமுடிய இவ் வேளர்களுலத்தில் வந்து பிறக் தேன் என்னுடையதவத்தை, அந்தக்குலத்தவர் செய்தலால் மீண்டும்பெற்று நங்களையும், ஜங்குதிருக்கங்களையுடைய சிறந்த யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு இளைய களிறபோன்ற விசாக மூர்த்தியையும், இருள்போலச் செறிந்த வினைகளைல்லாம் ஒழியத்துதித்துவாழ்ந்தேன். (உடு)

கதியுமெய்துவனினிக்காண்மினென்றுவண்
பதியினில்யோகமோர்பருவமுற்றிலே
ள திர்கழலடிமலரடைந்தனன்மறைத்
துதிமுனிவீரனச்சுதன்சொல்லினுன்.

இ-ள். இனிமேல் முத்தியையும் அடைவேன், அதனைக் காண்போகவென்று, வளப்பமுடைய அத்தலத்திலே ஒருவருடம் சிவயோகத்தைச் செய்து கந்தக்கடவுளின் ஒலிக்கின்ற வீரக்கழுவனிக்த திருவடிகளையடைந்தனன், வேதங்களாகிய தோத்திரங்களைச் சொல்லுகின்ற முனிவர்களே இதனை யறிவோகவென்று குதமுனிவர்க்குறினர். (உச)

வசமந்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள்—கூடுது.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துளை.

பதினெட்டாவது,

சண்முகநதி^ச சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணியசாந்தமேனிச்சுதனைமுனிவர்போற்றி
யண்ணரும்பிறவித்தீயையறிவெனும்புனலுய்த்தாற்றுங்
தண்ணௌரியுடையையன்றேசண்முகநதியினுற்ற
லுண்மையைவிரிவினெங்கட்குரையெனவறையலுற்றுன்.

இ-ள். தருமவுடவினதாய திருந்தினெளிகொண்ட மேனி
யையுடைய சூதமுனிவரை கைமிசாரணிய விருடிகள் துதித்து,
அடைதற்கரிய பிறவியாகியநெருப்பை அறிவென்கின்ற நீரைச்
செலுத்தித் தணிக்கும் கிருபையை யுடையீரன்றே, சண்முக
தீர்த்தத்தின் பெருமையினுண்மையை விரிவுடன் அடியேங்கட்கு
எடுத்து வகுக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதமுனிவருஞ்
சொல்வாருயினார். (க)

சுழித்தசண்முகதீர்த்தத்தின்கரையில் வேற்சுதனிஞ்ஞாலஞ்
செழித்திடமேவிச்சுகராசலச்சிகரிநோக்கு
முழுத்தவெண்டிங்களன்னமுவிருமுகங்கடோறுங்
கொழுத்தபேரருளாறுயநதியெனக்குலவிற்றன்றே.

இ-ள். சுழித்தலையுடைய சண்முகதீர்த்தத்தின் கரையிலே
வேல்வாயுதப்பெருமான். இப்பூழியுயும்படி வீற்றிருக்து, வராக
மலையின் கொடுமூடியைப்பார்த்தருளிய பூரணசந்திரனைப்போன்

ந ஆறுதிருமுகங்கடோறும் பெரிய திருவருள்மிக்க ஆறுதிகள் தோன்றி நதியாக விளங்கிறது. (2)

சத்தியோசாதமா திமுகங்களிற்கொன்றைசாமஞ்
சுத்தமாயார்த்தனானநதியிலைவே தொன்றிமூல
வத்திரந்தனிற்பைபந்தோகைமாநதிடே தொன்றிக்கங்கை
யொத்தசண்முகதீர்த்தத்திற்கூடியொன்றூயதன்றே.

இ-ள். சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புரு
டம், ஈசானம் என்னும் ஐந்துமுகங்களி னின்றும் முறையே
கொன்றைநதி, சாமதீர்த்தம், சுத்தநதி, மாயார்த்தம், ஞானநதி
என்னும் ஐந்து நதிகளும் தோன்றியும், மூலமுகத்தி னின்றும்
பசிய மழைநதி யற்பவித்தும் கங்காநதியை யொத்த சண்முக
தீர்த்தத்திற்சேர்ந்து ஒன்றூயக்கலந்தது. (ங.)

நாடிவங்திறைஞ்சும்யாற்றைநகுமணிவேற்சேய்நோக்கி
நீலேகிரேமுள்ளுநிகழ்தறுபான்மீதாறுங்
கோடிமேலுளதீர்த்தங்களுருவுகொண்டும்பர்கூடி
யாடுமன்றியும்யாரேனுமாடினேர்வீடுசேர்வார்.

இ-ள். தேடிவங்து வணங்கிய சண்முகதீர்த்தத்தைக் கதிர்
வேற்பெருமான் பார்த்து, நீண்ட பதினுண்கு உலகத்தினுள்ளு
மிருக்கின்ற அறுபத்தாறுகோடியென்னும் எண்ணுக்கு மேலாக
வுள்ள தீர்த்தங்களின் வடிவுகொண்டு மேலேசேர்ந்து விளங்கும், அல்லாமலும் யாவராயினும் அந்தியினிடத்துத் தோய்க்
தோர் முத்தியையடைவார். (ச.)

அருளினில்வாறுவேண்டும்வரங்களுமளித்துச்சென்றூன்
முருகனதருளினுற்சண்முகநதியாகிக்கோங்கந்
தருவனஞ்செறிபாலோடைசார்ந்துசங்கரன்றூள்போற்றிப்
பெருகுபாலாறுய்ச்சுதநதியினிற்பேர்ந்ததன்றே.

சண்முகநதிச் சருக்கம்.

நகூக

இ-ன். கிருபையுடன் இவ்வாறு வேண்டிய வரங்களை யெல்லாங் கொடுத்துச் சென்றனர். சண்முகக் கடவுளின் நிருவருளி னாலே அதைசன்முக நதியெனப் பேர்பெற்று, தருக்கள் பொருந்திய கோங்க வனத்தின்கனுள்ள தெனு தீர்த்தத்தையடைந்து, ஆங்கு வீற்றிருக்கருளும் சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து, பெருகுதலையடைய பாலாறு ஆகிச் சூதநதியிற் பெயர்க்கொடித்து.

(டு)

மனமொழிமெய்களானுமன்றியும்புரிந்தபாவந் தினையளவேனுநில்லாவேகினுந் தினமொன்றுடி ற் புனவிடைதே தாய்ந்தக்கால்யாண்டுத் திசைபோயிற் றங்க ணனிசராசரமுமுத் திவீட்டினைனுகுந் தின்னம்.

இ-ன். ஒருங்கள் அதிற்ரேய்ந்தால் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலுஞ் செய்தபாவங்கள் தினையளவு தானும் நிற்கமாட்டா, அகலும் இந்த வழியாகக்கென்ற அநந்தியினிடத் தேமிக்க சராசரங்கள் ஓர்வருடம் தோயின் முத்திவீட்டையடை தல் சத்தியம்.

(கு)

ஆதவினுண்டுவைகியங்நதிகுடைந்துமாந்திற் றுதலர்நீபன்றுட்டாமரைதொழுந்தக்கோர்பெற்றி யோதுதலரிதுசத்திவடிவமொன்றுகநன்னீர் சீதநுண்மணவினீட்டந்திகழ்சிவவிங்கமாமே.

இ-ன், ஆதலால் அவ்விடத்திருந்து அந்தத் தீர்த்தத்திற் குளித்தும் பருசியும், மகரங்தம் பொருந்திய கடப்பமலர்மாலையையுடைய கந்தசவாமியின் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்குகின்ற அடியாரது பெருமைகளை எடுத்துச் சொல்லுதல் மிக அரியதாகும், நல்ல நீரானது சிவசத்தி வடிவமாக விளங்க அதன்கணுள்ள குளிர்க்க நுண்ணிய மணல்களின் தொகுதி விளங்கானின்ற சிவவிங்கமாகும்.

(எ)

முரி திரைமுழக்கருச்சன்முகநதிக்கரையினமொய்த வரிமலர்ப்பொதும்பரும்பர்முனிவர்பைங்கொடிகள்வர்னாத் தரிவையர்களியும்புள்ளுமறைவனமறைகளென்றால் விரிவினன்னதியினுற்றல்யாவர்வாய்விள்ளுகிற்பார்.

இ-ஞ. மடங்குந் திரைகளின் ஒவி நீங்கப்பெருத சன்முக தீர்த்தத்தின் கரையினிடத்தே சூழ்ந்திருக்கின்ற தேன்பொருக் திய புட்பங்களை யுடைய சோலைத்தருக்கள் எல்லாம் தேவர் முனிவர் ஆகும், பசிய கொடிகள் தேவப் பெண்களாகும், கிளிக ஞும் நாகணவாய் முதலிய பறவைகளும் கூறுவன வேதங்களாகும், என்றால் அந்தியின் பெருமையை யாவர் வாயார் சொல்ல வல்லவர். (அ)

அண்ணாலம்பதிகடம்மிலாவினன்குடியுமாடுந்
தண்ணமர்நதிகடம்மிற்சன்முகநதியும்போற்று
மெண்ணாரும்தேவர்தம்மின்முருகனுமேற்றமென்ன
நண்ணினின்றுடியுள்ளேநவின்றருச்சிப்போர்முத்தர்.

(இ) இ-ஏ. பெருமையிற் சிறந்த குகதலங்களுள் திருவாவினன் குடியென்னும் பழிப்பதியும், ஆடுகின்ற குளிர்க்கி பொருந்திய ஆறுகளுள் சன்முக தீர்த்தமும், துதிக்கப்படுகின்ற தேவர்களுள் முருகவேஞும் உயர் வுடையன வாகுமென்று, அத்தலத்தை யடைந்து தீர்த்தத்திலாடி மனத்திற் றியானித்து அருச்சனை செய்பவர் சீவன்முத்தராவர். (க)

தென்பரங்குன்றங்குன்றுச்சீரலைவாய்தென்னுவி
னன்குடியேரகஞ்சுழ்குன்றுதொருடனாலு
மென்பழுமுதிர்தண்சோலைமலையிவையாறுமேனைட்
டன்பழம்பதுகளாகவைகினன்றனிவேற்செம்மல்.

இ-ஞ. அழகிய திருப்பரங்குன்றம், அழியாத திருச்சீரலை வாய் (திருச்செங்கூர்) தென் றிசைக்கணுள்ள திருவாவினன்குடி,

சண்முகநதிச் சருக்கம்.

நகரை

திருவேங்கம் குன்றுதொரூடல், நாடோறும் மிருதுவான பழ முதிர்சோலைமலை என்னும் இவ்வாறு தலங்களுமே தமதுபழமையான திருத்தலங்களாகக்கொண்டு, முன்னர்க்காலத்தில் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

இவ்வாறு தலங்களுக் கிருப்படைவீட்டுத் தலங்கள் எனப் படும். இவற்றை முறையே ஆதாரதலங்கள் எனவும் கூறுப் பங்களுமனில்,

1 - திருப்பரங் குன்றம் - மூலாதாரத்தலம் எனவும்,

2 - திருச்செந்தூர் - சுவாதிட்டானத்தலம் எனவும்,

3 - திருவாவினன்குடி - மணிபூரகத்தலம் எனவும்,

4 - திருவேரகம் - அநாகதத்தலம் எனவும்,

5 - பழமுதிர்சோலை - விசுத்தித்தலம் எனவும்,

6 - குன்றுதொரூடல் - ஆக்கினைத்தலம் எனவுங் கூறுப.

இவ்வாதாரங்கட்கு மேலான துவாதசாந்தத்தலம் யாதெனில், இலங்கையிலே இந்து சமூத்திரம் என்னும் மகேந்திரக்கடலுக்கு வடக்கே இருக்கும் கதிர்காமம் என்னுங் தலமேயாகும். இது சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன் முதலிய அசரரைக் கொல்வதற்குக் குகப்பெருமானுர் பாடிவீடாகக் கொண்ட தலம் என்பது கந்தபுராணத்தின்கருத்து ஏமகூடத்தலம் என்று சிவாகசியங்கூருநிற்கும் அக் கதிர்காமத்தின் பெருமைகளை யெல்லாம் விரித்து உறுத்திக் கதிர்காம மான்மியம் ஒன்று செய்துள்ளாம். அதிற் தெற்றெனக் காண்க.

(க0)

திலெநய்போலுயிர்கடோறுஞ்செறிகதிர்வடிவேற்செம்மன் மலர் தலையுலகின்மேயதலந்தொறும்வைகுவேனுங்.

தலனிவையாறுஞ்கான்றலத்துளாவினன்குடிப்பாற் பலர்புகழ்ச்சிவரசலத்திற்பரஞ்சுடர்வடிவினேஞ்கும்.

இ-ள். என்னினு என்னெனய்போல ஆன்மாக்க டோறும் வியாபித்திருக்கின்ற ஒளியுள்ள கூரிய வேலாயுதத்தைத்தரித்த

குப்பெருமான், பரந்த இடத்தையுடைய நிலவுல தந்தின்க னுள்ள தலங்கடோறும் வீற்றிருப்பர் ஆயினும், இத் திருப்ப டைவீட்டுத்தலம் ஆறனையும் நீங்கியிறையார், அவ்வாறு தலத் துள்ளும் இத்திருவாவினன் குடியென்னும் பழங்புப்பதிக்கண் உள்ள, பலரும் புகழுகின்ற சிவகிரியின்கண் மேலான சோதி வடிவாய் ஒரு கணமேனும் நீங்காது எழுந்தருளி யிருப்பர்.

குப்பெருமான் ஆன்மாக்களின், புண்டீரீகவீடு, தகரால யம் உள்ளக் குகை என்னும் பெயர் கொண்ட இருதய கமலத் தில் வீற்றிருந்தருள்ளாற் குகன் எனப்பட்டார் அதனியலெல்லாம் தகராலய ரகசிய விநுத்தியுரையின் உரைத்தாம்.

எங்ஙனம் உயிர்கடோறும் வியாபித் திருப்பாரெனில் என்னி னுள் எண்ணெய் இருப்பது போல வெங்க.

சாமவேதம்-வாகுதேவ உபநிடதம்.

தைலங் திலேஷா காஷ்டேஷா வஹ்ரா: காஷ்டே க்ருதம் ததா! கந்த புஷ்பேஷா பூதேஷா ததாத்மா வஸ்திதோக்யகம்! ப்ரஹ்ம ரக்திரே ப்ருவோர் முத்யே ஹிருதயே சித்ரவிம் ஹரிம்.! யகர்வேதம் - சுவேதாச்சுவத ரோபநிடதம்.

திலேஷா தைலம் ததி நீவ சர்ப்பிரா பச்சோத ஸ்வரணீஷா சாக்நி! ஏவ மாத் மாத் மஞ்ஜாயதே ஸெளாஸத் யேகை நம்தபஸா யோதுபச்யதி!

மாதவப்பெருந்தகைச் சிவஞான யோகிகள் திநுவாக்து.

பண்ணிசைவெம் பரிதிமதி திலதயிலங் தீயிரும்ப பாணி ஘ப்பு, விண்ணனில முடலுயிர்நீர் நிழலுச்சிப் பளிங்குபகல் விளக் குப்பானீர், கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற் பிரிவரிய வத்து விதக் கலவிகாட்டித், தண்ணளிவைத்தெனையாண்ட துறைகை நமச்சிவாயகுரு சரணம்போற்றி.

உயிர்-(உடற்கு) உய்தலைக் கொடுப்பது, சீவிப்பது, உயிர்ப் பது எனவும் பொருள்கூறுப. தொறும்-இடப்பண்ணம். பொரு

சண்முகநதிச் சருக்கம்.

நூலாகு

எனில் வங்கது. செம்மல்—பெருமையிற்சிறங்கவன். தலம்—தலன் அனப்போலி. சிவாசலம்—வடநூன்முடிபு. (கக)

கிளையுருத்தரித்தநீத்தநீணிலமுதன்மற்றெல்லாந்
தலையுருத்தரிப்பவேண்டிச்சத்தியுஞ்சிவமுமாகி
மலையுருத்தரித்தவந்தத்தலமையார்வகுப்பதென்னக்
கலையுருத்தரித்தசூதமுனிவரன்கழறலுற்றுன்.

இ-ன். நிலைமையான வடிவத்தைக் கொண்டுள்ள சண்முக
தீர்த்தமானது, நீண்ட பூமிமுதலாகிய உலகத் துள்ளவர்கள்
யாவரும், முதன்மைபெற்ற திருவருள் வடிவாக வேண்டு மென்று
விரும்பிச் சத்தியாகியுஞ்சிவமாகியும் மலைவடிவத்தைக் கொண்ட
அந்தப் பழங்குதலத்தின் பெருமையை யார்க்கறவர் என்று,
கலையினியல்களைக்கொண்ட சூதமுனிவர் சொல்வாராயினார்.(கட)

சண்முக நதிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கூகு.

வ
சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பத்தொன்பதாவது,

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

களிநிலைத்துறை.

தவமலைப்பெருஞ்சூதனைநோக்கிமாதவத்தோர்
பவமலைப்பெருஞ்சூவடுபட்டுருவவேல்விடுத்தா
னவமலைப்பெருஞ்கிரிகளினலங்கெழுசத்தி
சிவமலைப்பெருங்காதைசெப்பெனத்தெரித்திடுவான்.

இ-ள். ணமிசாரணியத்து வசித்த முனிவர்கள், தவக்குன்றுகிய பெருமையையடைய சூதமுனிவரைப்பார்த்து, பாவமென்கின்ற வருத்தஞ்செய்யும் பெரிய கிரவுஞ்சமலையுருவும்படி வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய சூக்கடவளது, ஒன்பது பெருமலைகளுள், சத்திகிரி சிவகிரி என்னும் இருமலைகளின் சரித்திரத்தையுங் கூறியிருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். (க)

நவிலின்மாதவிர்நலங்கெழுபுராணமுன்னவில்கா
லவிர்ச்சடப்பிராணரும்பிளாநகையவளுருவங்
கவினியோங்கிடும்வைகதைதநிபிறர்க்கோத
றவிர்திகுப்பமாகுப்பமென்றனன்பராசரன்சேய்.

இ-ள். பெரிய தவத்தையடைய முனிவர்களே ! சூராசர முனிவரது புத்திராகிய வியாசமுனிவர் முன்னர்க்காலத்து நன்மைக்க பதினெண் புராணங்களையும் எனக்கு உபதேசித்த

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

நகள்

காலத்தின், விளங்கா நின்ற சடையை யடைய சிவபெருமான் தும், அரும்பிய குறுமுறுவலையுடைய சிவசத்தியினதும் வடிவத் தைப்பெற்றி அழகுற்று விளங்கும் இம்மலைகளின் மாண்மியத் தைநீ பிறர்க்குச் சொல்லுதலை யொழிப்பாயாக, அது மிகவும் இரகசியம் இரகசியம் ஆகும் என்று கூறினர். (2)

உய்த்துநீபிறர்க்குரைத்திடேலென்றதையெண்ணி
யத்திரிக்குவடுக்கெடாழுச்சேண்றியனுகு
முத்திநல்குமென்றிடனவைமான்மியமுற்றும்
வைத்தகேள்வியர்ப்பயனையார்வரையறுத்திசைப்பார்.

இ-ன். தேவரீர் உபதேசித்து, இதனைப் பிறர்க்குச் சொல்லாதே யென்றதை நினைத்து, அந்த மலைகளை வணங்க, வான்வழிச்செல்லும் பேரின்ப முத்தி கைக்கூடு மென்று கூறினால், அம்மலைகளின் மாண்மிய முழுவதும் தங்காதினிறைத்த கேள்வியை யடையவரது பெரும்பயனையாவர் வரையறுத்துக்குற வல்லவர்.

உரைத்தமாதலனவிரிரண்டோங்கலுஞ்சேணிற்
கருத்துறுதுகாண்பினும்வலஞ்சுழினுங்காதை
யருத்தமோதிடாதிசைப்பினுங்கேட்பினுமவையி
விருப்பினுங்கதியடைவிக்குமிங்துண்மையுண்மை.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட பழங்குப் பதியிலே விளங்குகின்ற சிவகிரி சத்திகிரி என்னும் இருமலைகளையும் தூரத்தி விருங்குது கருத்தின்றிக் கண்டாலும் பிரதக்ஷிணம் செய்தாலும், அவற்றின்சரித்திரத்தைப் பொருள்விரிக்காது சொன்னாலும், அவற்றைக்கேட்டாலும், அம்மலைகளில் வசித்தாலும், முத்தியிற் சேர்க்கும், இதுசத்தியம். சத்தியம். (ச)

உனக்குரைத்தினமெனப்பெருங்குரவனன்றுரைப்பமனத்துணர்ந்துமீளவுஞ்செழுமலர்ப்பதம்வழுத்திக்

காசு அ

பழந்த் தலபுராணம்.

கனத்தபேரருட்கடவுளின் றிருவளக்கிடையை
யினைத்தெனச்சிறியேன்றெரிதற்கெளி தன்றே.

இ-ள். சூதமுனியே! உனக்கேயிதனைக் கூறினேம், என்று
பேராசிரியராகிய வியாசமுனிவர் கூற, யான் அதனை மனத்திற்
றெளிக்கு, பின்னரும் அவரது செழுமையாகிய தாமரை மலர்
போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து, மிக்க பெரிய திருவருளை
யுடைய தெய்வத்தின் உட்கருத்தை இத்தன்மைத் தென்று
சிறியவனுகிய யான் அறிதற்கு எளிதன்று. (ஞ)

என்பதையுன்னிக்கருத்தென்புகலென்னவிக்காதை
மன்பதைக்குளோர்கீடும்யானுயங்திடவசுத்தா
யன்புருத்தரித்தோய்பிறர்க்கறைந்திடேனன்றேன்
பின்புதன்னருள்புரிச்தொன்றுபேசலுற்றனனால்.

இ-ள். என்ற விதனைனைத்துத் தேவரீரதுகருத்தென்னை?
சொல்வீராக வள்ளு வியாசமுனிவரை யான் கேட்ப, இந்தச்
சரித்திரத்தை. மக்கட் கூட்டத்துள் ஒரு புழுப்போன்றவனும்
யான் உய்யும்படி சொற்றனர், அன்பே வடிவமாகக் கொண்ட
வரே இக்கதையைப் பிறர்க்குச் சொல்லமாட்டேன் என்று
உரைத்தேன், அதன் பின்னர்த் தண்ணைய அருள் கொண்டு
ஒன்று சொல்லத் தொடங்கினேன். (ஞ)

நோற்றுயர்க்கத்தோன்மையர்க்கிதுநுவலுகின்றனனாற்
சீற்றவைம்புலச்செங்கெறிச்செம்பொருளுண்ணர்ந்த!
வாற்றுண்ணறிவுடையதும்பாலறைகுதலே
யேற்றமென்றுளத்தெழுதியவாறிசைக்கின்றேன்.

இ-ள். தவஞ்செய்து உயர்வுற்றமுனிவர்க்கு இதுசொல்லுவே
னென்றுகூறினேன், வியாசமுனிவர் அதற்கிசைந்தமையால், ஜம்
புலங்களையும் வெறுத்துக்கெவ்வியஞான வழியின்களின்று உண்

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

நூல்

கைப்போருளையறிந்த, மிக்க நட்பமான அறிவையுடைய நும் மிடத்துச் சொல்லுதே உயர்வாகுமென்று, மனத்தி னினைத்த வாறு கூறுகின்றேன்.

(எ)

வெய்யசூர்ப்பகைவிலிவுறக்கடவுளர்விசம்பி
லுப்பவெம்பிரானுதற்கண்ணிலுதித்தறுக்கருய்ச்
செய்யகாலனருங்கினர்புகுத்திடத்திருந்த
தையலுய்த்திடச்சரவணப்பூந்தடஞ்சார்ந்து.

இ-ன். கொடிய சூரபன்மனுகிய பகைவன் அழியவும், தேவ லோகத்தி விருக்கின்ற விண்ணவர் உய்யவும், எமதுகடவுளாகிய சிவபெருமான துநெற்றிக்கண்ணினின்றுந்தோன்றி, ஆறுகூருகி, வரம்பெற்ற வாடுதேவனும் அக்கினிதேவனும் தாங்கிச்சென்று கங்கையில்விட, அழிய கங்கையானவள் பொலிவாகிய சரவண வாவியில்விட ஆங்குச் சேர்க்குது.

சிவபெருமானைக்கி, விட்டுனுவையே முதல்வராக வைத் துத் தக்கன் என்பான்செய்த யாகத்திற்குச்சென்று அவனுடன் கூடி விலாப்புடைக்க அவிப்பாகமுண்ட மகாபாதகத்தினாலே விட்டுனுமுதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் அசரராற்றுன்பப் பட சேர்க்கத்து. அஃதுனர்க்கத அசரகுரு, அசரேஞ்திரனென்பானது புத்திரியாகிய சுரசையென்றும் இயற்பெயரை யுடைய மாயையென்பாளைக் காசிபமுனியிடம் அனுப்ப, இருடியான் மயங்கி அவனுடன்சேர்க்கது சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன், அசமுகிமுதலிய என்னிலாரைப் பலவடிவுற்றுப் பயங்கனர். அவர்கள் மாயையென்பாள் போதனையின் மயங்கிச், சிவபெருமானை நோக்கிப் பலகாலம் வீரமகம்புரிக்குது ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் நூற்றெறட்டுயுகம் அரசாண்டார். விட்டுனு பிரமன் இந்திரன், தேவர் முதலாய யாவரும் சூரபன்மனேவிய சிறுதொழி ஸ்திரையின்

மோகங்கொண்ட சூரபன்மன் வானுவருசென்ற அட்டெகாடு வருகென்றான். அதுகேட்ட இந்திரனும் மனைவியும் பேற்றிருக்கொண்ட சண்மையற் சார்ந்துசூசிக்க, தேவர்கள் துண்பத்திற் தாற்றாத இந்திரனிடம்வந்து முறையிட்டார். இந்திரன் வருங்கிந்த தன்றுணையாட்கு அரிகர புத்தரனுரைக் காவல்வைத்துக் கபிலை செவ்வாநின்றான்.

அதுகாலை யசமுகி யென்பாள், துண்முகியென்னுங் தோழி யுடன் காடுசென்றாள். அயிராணியைக் கண்டதிசயித்து அண்ண அர்க்கிம் மங்கையன்றோ எடாவுள்ளாள் என்று கரதலம்பற்றி யீர்க்க இந்திராணி யோலமிட்டாள். வீரமாகாளர் ஒழிவந்து அசு முகி கையைத்துணித்துப் பின்னஞ்செய்ய, சூரபன்மன் தேவ ரையெல்லாம் பற்றுவித்துப் பலபல தண்டஞ் செய்வித்தும் அமிர்தமுண்டா ராகவின் அவருயிரகலாமைகண்டு சிறைசெய் வித்தான். அதனை மீட்டற்காகவே சிவபெருமானது ஆறுதிரு முகங்களி னின்றும் ஆறுபொறிகளாகத் தோன்றி யுலகத்துப் பரவ, அவற்றை வாயுதேவனும் அக்கினிதேவனும் வரபவத்து னலே சுமங்கு கங்கையுட் புகுத்த, அவளுக் தாங்கமுடியாது சர வணவாவியுட் புகுத்தினாள். ஆங்கு ஆறுதிருப்பொறிகளும் ஆறு குழங்கை வடிவாகத் தோன்றின.

கந்தபூராணம் - தீருவவதாப் படலம்.

அருவமு முருவ மாகி யாநாதி யாய்ப் பலவா யொன்றுய்ப் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகிக் கருணைக்கார் முகங்க எாறுங் கரங்கள்பன் னிரண்டுங் கொண்டே யொருதிரு முருகன் வங்தாங் குதித்தன னுலக முய்ய.

சூர்ப்பகை-சூராகிய பகை என விரிதவின் இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை கடவுளர் - மனத்துங் கடங்தவர் இது உபசாரமென்க. ஆறுகண்களி னின்றும் ஆறுதிருப் பொறிகளாகத் தோன்றினவாகவின் “அதுகூருய்” என்றார். “அறுவேறு வகை யினஞ்சுவர மண்டி” ஏனத் தீருச்சுருகாற்றுப் படையும் உரைத்

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

உடை

தது. இப்பனமே, “பாலிரும் பனிக்கடல்” என்னும் பரிபாடல் ஆந்தாவது செய்யுளுங் கூறுமாறுணர்க. “துய்யகங்கை வெண்டி கையிற்றூங்கியத் தூநீர்” எனவும் பாடம். சரவணம்—சரம்—நாணற் புல், வனம்—நீர். நாணற்புற் செறிந்த நீரையுடையது. இத்தடாகம் இமயமலையின் அருகிலுள்ளதென்றறிக. (அ)

வான்றயங்கறுமீன்மூலைப்பாலுண்டுவளர்ந்து தேன்றவிர்க்கையாற் றிரிபுரைதிரட்டவோர்வடிவாய் முன் றிரண்டுமுந்கான்குமாழுகமொய்ம்பும்வயங்கத் தன். தோன்றினுன்கயிலையிற் சிவன்சிவைதந்தவோர்தொல்லேலா

இ-ன். ஆகாயத்தில் விளங்காளின் ற கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவாதும் மூலைப்பரிலுண்டு வளர்ந்து, இனிமையாகிய தளிர் போன்ற திருக்கரங்களால் உழையம்னமையார் திரட்டியொன்றுக்க ஒருருவற்று, ஆறுதிருமுகங்களும் பன்னிரு திருப்புயங்களும் விளங்கத் தோன்றினார், யாவரெனில், கயிலை மலையின்கண் உள்ள சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் பெற்ற பழமையினராகிய அறுமுகக் கடவுள்.

சரவணவாவியில் அறுகுழங்கைதகளாக இறைவனிருந்து மீத் திருமால் முதலிய தேவர்கள் கார்த்திகைப்பெண்கள் அறு வரைப்போற்றும்படி யனுப்பினர். அவர் ஒவ்வோர் குழங்கைதகளையெடுக்க, இறைவன் அழுவார்போல் அழுது, பாலை யுண்பார்போ லுண்டு திருவிளையாடல் செய்திருந்தனன். இறைவியாகிய சங்களி சிவபெருமானுடன் சென்று ஆறு குழவிகளையுங் தன்கரத் தாற் சேர்த்தனைக்க ஆறும் ஒருவடிவாயின் அவ்வாறு சேர்க்கப் பட்டமையாற் கந்தன் எனப்பெயர் பெற்றான். ஸ்கந்தம்—கலத் தல், சேர்தல்.

கந்தபுராணம் - சரவணப் படலம்.

எங்கை சத்திக ஞாயிரெலா மொடிங்குறு மேல்வை முந்து போல வொன் றுகியே கூடிய முறைபோ

வங்க மில்ல தோர் மூலிரு வடிவு மொன் ரூகிக் கங்க னென்றுபேர் பெற்றனன் கவுசிதன் புதல்வன்.

கார்த்திகைப்பெண்களாற் போற்றப்பட்டமையாற் கார்த்திகையன் எனவும், கங்கையால் விடப்பட்டமையாற் காங்கேயன் எனவும், சரவணவாவியிலுதித்தமையாற் சரவனேற்பவன், சரவணபவன், எனவும் பெயர்பெற்றார்.

சிவபெருமானிடஞ்சென்று போற்றியதிருமால் முதலினோர் னின்னைப்போல நின்வயின் ஓர் குமரனைத் தந்தருள்க வென்று வேண்டினார் எனவும், அங்கனேயிறைவன் ஜந்து முகத்தோடு அதோமுகமுஞ்சேர்த்து ஆறுதிருமுகங்கொண்டு ஆறுதிருப்பொறிகளை வெளிப்படுத்தினர்எனவும், அதனால் இறைவியார்சினாந்து நம்வயினுதிக்காது தடுத்தமையால் எம்மைப்போலவே தேவர்மாதரும் கருப்பெரு ராகவெனச் சபித்தாளெனவும் கந்தபுராணம், சங்கா சங்கிதை, சிவரகசியங் கூறுமாக. இந்நாலார் “சிவன் சிலை தந்தவோர் தொல்லோன்” என்ற தென்னையெனின், சிவபெருமான் சதாசிவ வடிவங்கொள்ளுதற்குக் காரணாந்த்தியாகவின் அவ்வாறு உரைத்தாரென்பாரும், இஃது உபசாரமா மென்பாரு மூளர்.

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சிலூர்க்கிணியர், பத்துப்பாட்டின் உரைக்கண்.

“இறைவன் உமையை வதுவைசெய்து கொண்டநாளிலே இந்திரன் சென்று, நீ * தவிரவேண்டுமென்றுவேண்டிக்கொள்ள, அவனும் அதற்குடம்பட்டுத் தப்பானுகித்தவிர்ந்து, கருப்பத்தை இந்திரன்கையிற்கொடுப்ப, அதனை யிருடிகளுணர்ந்து அவன் பக்கனின்றும் வர்ங்கித் தமக்குத் தரித்த லரிதாகையினுலே, இறைவன் கூருகிய முத் தீக்கட்டபெய்து, அதனைத் தம்மனைவியர் கையிற்கொடுப்ப அருந்ததி யொழிந்த அஹவும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிச் சூன் முதிர்ந்து, சரவணப் பொய்கையிற்

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

நெங்

பதுமப்பாயவிலே பயந்தாராக, ஆறுக்கருகி வளர்கின் றகாலத்து, இந்திரன் ருணிருடிகளுக்குக்கொடுத்த கிலையைமறந்து, ஆண்டு வந்து வச்சிரத்தானென்றிய, அவ்வாறுவடிவு மொன்றும், அவனுடனே பொருது, அவனைக் கெடுத்துப்பின் சூரபன்மாலைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவ மாருகிய வேறுபட்ட கூற்றுலே மன்றிச் சென்றதென்று புராணங்குறித்து” என்று உரைத்தபடி இந்துலாகிரியருங்குறினாரென்றுமாம்.

அந்தமில்பல்விளோயாட்டயர்ந்தறுமுகக்கடவுள் சிந்தைதேதர்கயிலைக்கிரிஞாங்கரிற்சிவன்சீர் தந்தசத்திபுத்தேதளிர்தம்பலபேயர்தயங்கி வந்தபன்முடிக்கந்தமால்வரையில்வைகினனால்.

இ-ன். அளவில்லாத பலதிருவிளோயாடல்களைச்செய்து, சண்முகக்கடவுளானவர், மனத்தினராயப்பட்ட கயிலைமலையின் பக்கத்திற் சிவனதும் சிறப்புடைய சத்திகள் தேவர்களதும் பலபெயர்களைக்கொண்டு விளங்கும் பல சிகரங்களையுடைய பெரிய கந்தமலையின்கண் வீற்றிருந்தருளினர். (க0)

இமைமறைற்கதைவினிமையவர்நினைவு எந்திரியா தமைவில்வந்தனைபுரிந்தனைவருந்தொழுங்காலஞ் சிமயமால்வரைச்சினகரமொருவிவெள்விடையோ ஊமைவினங்குழுங்கயிலையின்சிகரியிலுயர்ந்தான்.

இ-ன். இமைத்தலில்லாத கண்களையுடைய தேவர்கள், நினைத்தலையுடைய மனம்வேறுப்பாது, அமைவோடுகூடியவனைக் கத்தை யாவருஞ்செய்யுங்காலத்தில், கொடுகுடிகளையுடைய பெரியகந்தமலைக்கணுள்ள கோயிலினின் றும்நீங்கி, வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் வீற்றிருக்கின்ற பொலிவாகிய கயிலைமலையினுச்சியில் உயர்வுடனிருந்தனர். (க1)

உறைந்துநாரதனுற்றுமொள்ளௌரிப்பிரந்தடற்று
மறந்தருந்தகரிவர்ந்துவானவர்க்கருள்கூரந்து
சிறந்ததாதைபொற்சினகரச்செழுமணிவாயி
லறந்தவாதபேராலயத்தரசலீற்றிருந்தான்.

இ-ன். அங்கனமிருந்து நாரதமுனிவர்செய்த ஒளிபொருக்
திய அக்கிணியினின்றுந்தோன்றி, உயிர்களைவருத்திய கொலைத்
தொழிலைக்கொண்ட ஆட்டு வாகன த்தின்கணேறி, தேவர்க்குக்
கிருபைபுரிந்து சிறப்புடையதங்கைதயார் வீற்றிருக்கின்ற அழகிய
கோயிலின்முன்வாயிலில், தருமம்விட்டு நிங்காத பெரிய ஆலயத்
தின்கண் வீற்றிருந்தனர். (க2)

ஒருபகற்பரம்பரமனையும்பரும்பிறகு
முருகுயிர்த்தசெந்தாமரைக்கிழவனுமுயன்று
மருவிமாமலர்த்தாடொழுவிடைகொண்டுமலர்ந்து
பொருவிலோகைகெந்சுடையராய்வருகின்றபோழுதில்.

இ-ன். ஒருநாள் சிவபெருமானைத் தேவர்களும்பிறகும், வா
சனைவீச்சின்ற சிவந்த தாமரைமலராசனராகிய பிரமதேவரும்,
முயற்சிகொண்டு அடைந்து பெருமையமைந்த மலர்போலுங்கிரு
வடிகளை வணங்குதற்காக நந்திதேவரிட முத்தரவுபெற்று முக
மலர்ச்சியுடையராய் ஒப்பில்லாத மனவுவகையுற்று வருகின்ற
நாலத்தில். (கங)

வானவர்க்கொருமுதல்வனுமன்னுயிர்த்தைகைக
ளானவைக்கொருதந்தையுமாரணமனைத்தும்
யானெனும்பெருஞ்செருக்குமுற்றிதயத்துவைத்த
நான்முகன்றனையறுமுகனகைபுரிந்தழைத்தான்.

இ-ன். தேவர்களுக்கு ஒருதலைவரும், கிலைபெற்ற உயிர்க்
டட்டங்களுக்கு ஒருபிதாவும், வேதங்கள்முழுவதினும் சொல்
பெப்பட்ட பரம்பொருள்யானேயென்னும் அகங்காரமுழுதையுங்

சிவக்ரிசத்திக்ரிச் சருக்கம்.

ஷாடி

தன்மனத்தில் வைத்தவருமாகிய பிரமதேவரைக் கந்தக்கடவுன்
முறுவல்பூத்து அழைத்தனர். (கா)

கும்புகைகீகமலங்களைக்குளத்திடைகாட்டி
மேம்படத்திருமுன்புகும்வேதவேதியனைக்
காம்புஞ்சிறுதோளிசேய்கடைக்கணவிருத்தித்
தேம்பொதிந்தசெம்பவளவாய்திறந்தொன்றுகேட்டான்.

இ-ன். குவிந்த கைகளாகிய தாமரை மலர்களை நெற்றியிலே
நான்பித்து, மேம்பாட்டுடன் தமது திருமுன்னர்த்தோன்றிய
பிரமனை, மூங்கிலையும்வென்ற சிறியதோள்களையடைய உமாபுத்
திரர் கடைக்கண்ணு விருக்கச்செய்து, தேன்பொதிந்த சிவந்த
பவளம்போன்ற வாயைத்திறந்து ஒன்று கேட்பாராயினர். (கடு)

ஸ்யிமூப்பதியாதனாநிருமலனருளான்
மாயிரும்புஷிமுழுவதும்வகுக்குவதென்று
ஞையயெவ்வுறித்தடவினின்றுற்றுவையென்னுற்
சேயுரைப்பவேதாமறைச்செங்கெற்றித்தென்றுன்.

இ-ன். பிரமனே நீசெய்யுக்தொழில் யாதென்று பகவன்
கேட்க, மலரகிதராகிய சிவபெருமானது திருவருளினுலே கரிய
பெரிய பூமிழுழுவதையும் படைப்பதாகும் என்று கூறினேன்,
அவ்வாரூப் நீலவிடத்திலிருந்து எந்தப்பலத்தினாற் படைப்புத்
தொழிலைச் செய்வாயென்று குமாரக்கடவுள் கேட்ப, பிரமன்
வேதத்தின் செல்வியவழியினுலாகுமென்றுகூறினன். (கசு)

நல்லதாய்மறைவல்லையேனவிற்றெனவகத்தி
கெனுல்லெனத்தெரிந்தோமெனமுதலெடுத்துரைப்ப
நில்லி தன்பொருணிகழ்த்திமற்றனாநிகழ்த்தென்றுன்
பல்லெனக்கவலித்தயன்றுளாங்கிவாய்புலர்ந்தான்.

உக்கு

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். நல்லது, ஆராயும்வேதத்தில் வல்லவனுயின் ஆடனைச் சொல்க என்று சன்முகப்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள், பீரமன் றன்மனத்தின்கண் விரைவாகத் தெரிந்துகொண்டு ‘ஓம்’ என்று முதல்வாக்கியத்தை யெடுத்துச்சொல்ல, பிரமனே நித்தக்கடவாய், இந்தப் பிரணவத்தின் பொருளை முதற்கூறி, அப்பால் மற்றவற்றைச் சொல்வாயாக என்றனர், திட்டெரன் று கவலை கொண்டு பிரமன் நடுக்கமுற்று வாயுலரப்பெற்றன. (கஎ):

மூலநானெனுமான்மகன்மொழியுமாறெளிதோ
மூலகாரணனுதல்விதிமுவிருச்டராய்
மூலமாய்வருமுவிருமுகனன்றியந்த
மூலமாமனுப்பொருளையார்முழுதொருங்குணர்ந்தார்.

இ-ள். பரம்பொருள் நானேயென்று அகங்கரித்த திருமாவின் புத்திரன் சொல்வது எனிதோ? மூலகாரணராகிய சிவபெருமான் து நெற்றிக்கண்ணி னின்றும் ஆறு திருப்பொறிகளாகி, அநாதிமூலப் பொருளாய்வந்த அறமுகக்கடவள்ளாது அந்தப் பிரணவத்தி னுண்மைப்பொருளை முழுதாக அறிந்தவர் வேறு யாவகுளர். (கஏ)

பெற்றிவெண்குடிலீப்பொருளென்னெனப்பிறிதொன்று சொற்றிலாதிருந்திலன்பொருட்சோர்வுகொண்டிசைத்துக்கற்றிலேனெனக்கற்றுணராமையிற்கற்றருக்குற்றதோதொதிடாதில்பொருளுரைத்தவனைத்தான்.

இ-ள். பரவெளியாகிய பிரணவப் பொருள் யாதென்று சேட்க, வேறொன்றுஞ்சொல்லாதிருந்தானல்லன், பொருளைத் தவறாகச்சொல்லி, யானறிந்தே னல்லேனென்று, படித்து உணராமையினால் படித்தோர்க்கு உண்மையான பொருளைச் சொல்லாமல், இல்லாதபொருளைச்சொன்ன மூடனைப் போன்றன. ()

சிவநிரீசத்திகாரிச் சருக்கம்.

நடை

பிரணவங்கடைப்பிடி த்திலையுணர்ந் திலையங்தக்
கரணசிதத்திகைவரத்தவமுயன்றிலைகடல்சூழ்
தரணியாதியதந்ததெவ்வாறுசாற்றிடுனோர்
திரணைசிவன்றெண்டருக்கென்றுசெவ்வேற்சேய்.

இ-ன். பிரணவப் பொருளை யுறுதியாகக் கொண்டாயல்லை,
அறிந்தாயல்லை, மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அங்கக்ரணங்களைன்குஞ் சித்திவரும்படியாகத்தவஞ்செய்தாயல்லை,
சமுத்திரத்தாற்குழப்பட்ட பூமி முதலாயவற்றைச் சிருட்டித்த
தெப்படி, சொல்லுமிடத்துச் சிவனடியாருக்கு நீ ஒரு துரும்பு
போல்வாய் என்று சிவந்தவேலாயுதத்தையுடைய கந்தக்கடவுள்
குறிச்சினாது. (20)

பொன்றீனுண்முடிகுருதிகொப்பளிக்கவேபுடைத்துத்
தன்னிருஞ்சிலம்படியினால்வீழ்வுறத்தள்ளிக்
கன்னிவந்ததேதாட்கணங்களைநோக்கவிற்கடிதிற்
றுன்னிபன்னவரயன்றனைச்சூழ்ந்துகைப்பற்றி.

இ-ன். பிரமனது நான்கு தலைகளும் இரத்தங்கொப்பளிக்
கும்படி குட்டித் தமதுபெரிய சிலம்புகள்தரித்த பாதத்தினால்
விழும்படிதள்ளி, கல்லினுமுயர்க்க தோள்களையுடைய கணங்களைப்பார்த்ததனால், விரைவாக அவர்போய் ப்ரமனைச் சுற்றிக்
கையாற்பிடித்து. (21)

செல்லிவர்ந்தகந்தாசலச்சிவசிருங்கத்தில்
வல்லியிற்பினிததிட்டபினந்தமால்வரைசென்
றெல்லிருஞ்சுடர்வேலினேனினிதுவீற்றிருந்து
பல்லுயிர்ததொகைநல்கினன்பங்கயன்வெள்க.

இ-ன். மேகங்கள் தவழுகின்ற கந்த மலையின்கணுள்ள சின
சிருங்கத்திலே, விலங்கிற்பூட்டிய பின்னர், அந்தப் பெரியமலை
சென்று, ஒளிகொண்ட பெரிய வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக்

ஏனு

பழநித் தலபுராணம்.

கடவுள் இனிமையுடன் வீற்றிருந்து, பிரமனும் வெட்டமுறும்படி
பல உயர்க்கூட்டங்களை யெல்லாம் படைத்தனர். (22)

காலமுஞ்சிலகழி தரக்கார்முகில்வண்ணன்
மேலைவானவர்குழி இபினர்வெள்ளியஞ்சிலம்பிற்
சூலபாணியைத் தொழுதயன்றுயருமந்ததுவ
ஞாலநாரிசேய்பயந்ததுநடந்ததுநவின்றூர்.

இ-ள். சிலகாலஞ் செல்ல, கரிய மேகம்போன்ற திருமான்
முதலிய தேவர்கள்கூடி, திருக்கழிலை மலையிற் சென்று சிலபெரு
மானைவணங்கி, பிரமன் துன்பத்தையதுபவிக்கின் ரதையும் பூழி
முதலாயவற்றை உமாபுத்திரர் சிருட்டிக்கின்றதையும் இன்னும்
நடந்த காரியங்களையுங் கூறினார். (23)

ஆதிநங்தியை நோக்கியந்தணன்சிறைவிடப்போ
யோதிவாவெனச்சென்றுரைத்தனன்வெகுண்டுமைசேய்
போதினேனுடனிருத்தியோபோதிபோகயிலைக்
கேதியம்பெனவெருக்கொடுமீண்டிறைக்கிசைத்தான்.

இ-ள். அவற்றைக்கேட்ட சிலபெருமான் முதன்மையான
திருங்தி தேவரைப் பார்த்து, பிரமனது சிறையை விடும்படி
சொல்லி வருவாயாகவென்று திருவாய்மலர்க்கருளினர். அதனை
நங்திதேவர் போய்க்கூறினர், சரவணபவ மூர்த்தி கோபித்து,
பிரமனுடன்கூடச் சிறையிருக்கின்றூயோ, அல்லது கழிலைமலைக்
குப்போகின்றூயோ? உன்னெண்ணம்யாது சொல்வாயாகவென்று
கேட்ப, பயமுற்று அங்குளின்று மீண்டுகழிலைக்குவந்து சிலபெரு
மானுக்குத் தெரிவித்தனர். (24)

நன்றெனச்சிறுமுறுவலித்திகல்விடைநடாத்திச்
சிசன்றிழிந்துகந்தாசலச்சினகரம்புகச்சே

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

ஷங்க

யன்றிறைஞ்சினின்றரியினையிருத்தியர்ச்சனைகூர்ந்.

தின்றெழுந்தருள்றகவனிமத்தமென்றிசைத்தான்.

இ-ன். நல்ல தென்று சிறமுறுவல் கொண்டு வலிய இடபத் தைச்செலுத்திச், சென்று இறங்கி, கந்தமலையின்கணுள்ளகோயிலின்கண்செல்ல, குமாரக்கடவுள் அப்போது வணங்கி நின்று சிங்காசனத்தி விருக்கச் செய்து, அருச்சனை செய்து, இப்போது இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுதற்குக்காரணம் யாதென்று கூறி அர். (2-ம)

அயன்றனைச்சிறைவிடுகெனவையீயிவைன

ஏயந்துகொண்டதெனகந்தையென்குடிலைமென்பொருட்கு மயங்கினின்றுமற்றீன்றினைவழங்கின்றீன்றாலம் பயந்ததெந்தவாறுவனகம்பறிப்பதேயறநும்.

இ-ன். குமாரனே ! பிரமனைச்சிறை விழவாயாக வென்று கூற, ஜெனே ! நீ இப்பிரமனை வியந்து கொள்வ தென்னை ? அவனது அகங்காரமென்ன ? பிரமனவத்தினது உண்மைப்பொருட்கு மயக்கங்கொண்டு நின்று கேள்றேர் பொருளைச் சொன்ன தெப்படியாகும் ? அவனது அகங்காரத்தைப் பிடிங்குவதே தருமமாகும். (2-ஏ)

சிறைவிடேனெனத்திருகுவெஞ்சினங்கொள்ளினிகழ்த்த நறைவிடாமலர்க்கொன்றையோனவிற்றுநம்மாற்ற முறைவிடாதொழுகென்றனன்முருகவெனுணர்ந்து மறைவிடாமலரயன்சிறைமாற்றியுன்னுய்த்தாள்.

இ-ன். சிறையை விடமாட்டேனென்றுமாறுபட்ட கொடிய கோபங் கொண்டுசொல்ல, தேனெழுமியாத கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபெருமான் கூறுவார், நம்முடைய சொல்லின் முறை தவறாது நடக்கக்கடவாய் என்றுக்கினார், முருகக்கடவுளாறினு,

ஈழு

பழநித் தலபுராணம்.

வேதவொழுக்கம் நீங்காத தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரமனது சிறையை விடுத்து முன்னர்க்கொண்டு வருவித்தார். (உசு)

வந்துதாழ்ந்தெமையானுடைவள்ளலேதண்டங்கந்தவேளைனைப்புரிந்திடறகந்தையுங்களோந்தா
அுய்ந்தனன்னெனஞ்சசதுமுகஞ்சைரத்தலுமொருவன்
முந்தைநின்றேறிலாற்றெனமொறிந்தருள்புரிந்தான்.

இ-ள். பிரமனுவன் வந்து வணங்கி, எம்மை யடிமையாக
ஞைடய வள்ளலே! கந்தக் கடவுளர்னவர் தண்டனையை எனக்குச்செய்து, முற்றள்ளிய அகங்காரத்தையும் நீக்கினர், பிழைத்
தனனென்று பிரமன் கூறுதலும், ஒப்பற்றவராகிய சிவபெரு
மான் நின்னுடைய தொழிலைச் செய்கவென்று திருவாய் மலர்க்க
தருளினார். (உன)

அருகுநின்றபேரொளி திரண்டருநருவாய
முருகன்வாண்முகநோக்கினன் முறுவலி த்திறைவ
னிருகையாலெடுத்தனைத்துமார்பிறுகிடப்புல்லி
யொறுகவான்மிசையிருத்தின ஞுச்சிமோந்துயிர்த்தான்.

இ-ள். பெருஞ் சோதிவடிவானது திரண்டு ஒரு அருள் வடி
வற்ற முருகக்கடவுளது ஒளி பொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து,
சிவபெருமானுவர் கன்மையான திருமூறுவல் பூத்து இருதிருக்க
கரங்களாலு மெடுத்துச் சேர்த்து மார்பு இறுகும்படி தழுவி, ஒப்
பற்ற தமது தொடையின்மீது இருத்தி உச்சிமோக்தார். (உக)

ஜயந்திலைப்பொருள்வினுவிபந்தனைனப்
பொய்யெனச்சிறைமடுத்தனையுனக்கதுவருமேற்
செய்யவாய்திறந்தறையெனச்சபையிடைச்செப்பக்
குய்யமோவெளிப்படைகொலோகுறெனத்தொழுதான்.

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

காடு

இ-ள். ஜயனே நி பூரணவப்பொருளைப் பிரமனிடங் கேட்டு அவன் சொன்னபொருள் பொய்யென்று சிறைச்சாலையில் வைத் தாய், உனக்கு அப்பொருள் வருமாயின் சிவந்த வாயைத்திறங் து கூறுதியென்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள, குமாரக்கடவுள், தந்தையே! அது இரகசியமோ வெளிப்படையோ சொல்வீராக வென்று வணங்கினார். (ங.ஒ)

எனத்திருச்செவிதாழ்த்தினன்றுதைசேயிசைத்தா ஹனக்குதித்தவாறுரையெனவுலகெலாமீன்ற வளைக்குணர்த்துஞான்றடியனுமுணர்க்தனனென்றுன் மனத்துணர்ந்தனன்மறுத்தெதிர்மொழிந்திலன்வள்ளல்.

இ-ள். என் நிவ்வாறுக்குச் சிவபெருமான், அழகிய தமது திருச்செவியைத் தாழ்த்தினின்றூர், குமாரக்கடவுளும் அப்பொருளையரைத்தார், குமாரனே உனக்குதிதுவந்தவழியைத் தெரிவி ப்பாயாக வென்று சிவபெருமான்கூற, உலக மெல்லாவற்றையும் பெற்ற தாயாராகிய பிராட்டியார்க்கு உபதேசித்த காலத்தில் அடியேனு முனர்ந்தெனென்று கூறினர், அருள் வள்ளலாகிய சிவபெருமான் அதனை மனத்து அறிந்து மறுத்து எதிர்மொழி யெரன் றுங் கூறுராயினர். (ங.க)

எவர்க்குமோர்முதலெவனவனீயெனவியம்பித் துவர்ச்சடாடவிததொன்மையோன்சுராயன்றுளவோன் றவத்தர்சூழ்தரக்கயிலையந்தடங்கிரிசார்ந்தான் கவர்த்தபன்முடி ச்சிலம்புசேய்காணிகொண்டிருந்தான்.

இ-ள். பவளம்போன்ற சடைக்காட்டினையுடைய பழம்பொருளாகிய சிவபெருமான், எவர்களுக்கும் ஓப்பற்ற முதற்பொருள் எந்தப்பொருளோ அந்தப்பொருள் நீயாகுமென்று கூறி, தேவர் களும் பிரமனும் விட்டுணவும் முனிவர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்து வர, பெருமைபொருந்திய திருக்கைலாய் மலையை யடைந்தார்,

கிளைகொண்ட பலசிகரங்களையடைய கந்தமலையைச் சூமாட்க்கட
வுள் காணியாகக்கொண்டு வீற்றிருந்தனர். (க.உ.)

கும்பமாழுனிவிழைமுந்தமாமலுக்களுங்குடிலைச்
செய்பொருட்டுணிபுந்திசைமுகன்சிறையிருந்த
பைப்பொனீஸ்வசிருங்கத்தின்பான்மையும்பாங்க
ரம்பைபேர்பெறுசிருங்கத்தினாற்றலுமருளி.

இ-ன். அகத்தியமுனிவர் விரும்பிய மகா மந்திரங்களையும்
பிரணவத்தின் உண்மைப் பொருட் இணிபையும் பிரமதேவன்
சிறையிலிருந்த பசிய பொன்மயமான நீண்ட சிவமலையின் பெரு
மையையும் பக்கத்தில் உள்ள அம்மையாரின் திருநாமத்தைக்
கொண்ட சத்திகிரியின் வலிமையையும் உபடேசித்து. (ந.ங.)

இமயமால்வரைச்சிகரியிலிருந்தவமிழைக்கு
மழுதவல்விசந்தரிக்கருள்வழங்கிமீண்டடைந்து
சிமயவெள்ளியஞ்சிலம்பிடைச்சிவன்சிவைநாப்பண்
குமரவேளமுதாசனர்குழாந்தொழுவைகி.

இ-ன். வெள்ளிய இமயமலையிலுச்சியில் அரிய தவத்தைச்
செய்த அமுதவல்லி சுந்தரவல்லி என்னும் இருவருக்குங் கிரு
பைபுரிங்கு மீண்டுவங்கு சிகரங்களையடைய கைலாயமலையினிடத்
திற் சிவபெருமானுக்கும் உமாதேவியாருக்கும் நடுவே தேவகூட்ட
டங்கள் வணங்கும்படி குமாரக்கடவுள் வீற்றிருந்து. (ந.ச.)

தந்தையீன்றவள்பணித்திடத்தாரகற்காய்ந்து
புந்திமாலுறமயக்குறும்புள்வரைபொடித்துச்
செந்தில்வைகிநீர்க்கடலோரீ இமகேந்திரங்செறுத்து
வெங்திறற்றைத்தியர்த்தமைவேராடுங்களௌந்து.

இ-ன். பிதாவாகிய சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் ஆஞ்ச
ஞாபிக்கத் தாஶகாசுரனைக் கொன்று, மனம் மயங்கும்படியாக

விவகிரிசத்திகளிச் சருக்கம். முறை

மாண்பினைச் செய்கின் ற கிரவுஞ்சமலையைப் பொடிபடுத்தி திருச் செந்தாரின்கண் எழுங்தருளி நீர் பொருந்திய சமுத்திரத்தைக் கடந்து மதேந்திரபுரியையுத்து, மிக்கபலத்தையுடைய அசுரர் களை வேரோடும் அழித்து. (உடு)

மடங்கன்மாழுகத்தவுண்ணைவாட்டிவண்டிரைநீர்க் கிடங்குவீழமுருட்குரிருண்மாவருக்கிண்டு குடங்கையிற்பொறிவாரணக்கொடியென்றுதாங்கி பிடங்கொளுஞ்சிறைக்காரர்மயிலார் தியென்றேறி.

இ-ன். சிங்கமுகாசுரனை வதைத்து வளப்பம் பொருந்திய திரைகளை யுடைய சமுத்திரத்தில் விழுங்த வரபலத்தை யுடைய சூரப்ன்மனுகிய இருளைச் செய்த மாமர வடிவத்தைக் கிழித்து உள்ளங்கையினிடத்திலே புள்ளிகளையுடைய கோழிக்கொடியைத் தரித்துப் பரந்த சிறகுகளை யுடைய கரிய மயிலை வாகனமாக வேறிச் செலுத்தி. (உசு)

தேவர்வெஞ்சிறைதீர்த்தொரீ இத்தென்பரங்குன்றின் மேவுதெய்வவாரணந்தனைமிலிர்மணம்புரிந்து யாவரும்புகழ்வலாரியைவிண்குடியேற்றிப் பாவைபங்கர்பாற்கயிலையிற்பண்டுபோலிருந்தான்.

இ-ன். தேவர்களுடைய கொடிய சிறையை நீக்கி, திருப்ப ரங்குன்றினிடத்திற் பொருந்திய தெய்வயானை யம்மையாரைத் திருமணங்கெய்து எவர்களாலும் புகழப்படுகின்ற இந்திரனைச் சுவர்க்கலோகத்திற் குடியாகவைத்துச் சிவபெருமானிடத்திலே கைலாயமலையின்கண் பழமைபோல வீற்றிருந்தார். (உ.ஏ.)

நிகழ்ப்பலகாலந்தன்னிலொருபகனிலவுவேணிப் பகவனையிறைஞ்சவெள்ளிச்சிலம்புறைபவர்கடம்மிற் புகல்குறுமுனியையங்கிராமுனிபுரிதருக்கத் திகழ்வனவிகழ்ந்துஞ்சாலக்குறியைநியென்றுஞ்சொன்னான்.

நாச

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ள். இவ்வாறு காலங்கள் செல்ல ஒருநாள், சந்திரன் பொருந்திய சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானை வணங்கும்படி கைலாய மலையின்கண் இருக்கின்றவர்களுக்குள் அங்கிரா முனி வர் கொல்லப்பட்ட அகத்திய முனிவரோடு செய்த வாதத்தில் அவரைப் பலவாறிகழ்ந்தும் நீ மிகவும் குள்ளனென்றுஞ் சொன்னார். (ந.அ)

அறிவின்மாகுறியையென்றுவங்கிராமுனியைச்சீறி யூறவர்தந்தொழிலினீத்தோருதிவைகியொருவற்சட்டிக் குறுமுனிநோக்கும்போழ் திற்குமகன்மாவிடையிற்றேன்று பெறுவதியாதுநீமுன்னேதனவுண்டேயென்றான். [ப]

இ-ள். அது கேட்ட அகத்திய முனிவர், அறிவிலே நீ மிகவும் குறியவன் என்று அங்கிரா முனிவரைக் கோபித்து முனிவர்களுடைய தொழில்களை செய்யாது விட்டு நீங்கி, ஓரிடத்து விருந்து ஒப்பற்ற சிவபெருமானை நினைத்துத் தவஞ்சு செய்யும் போதில், மணக்கோலத்தை யுடையராகிய அவர் வெள்ளிய இடபத்தின் மீதேறி நீ பெறவேண்டியதியாது அதனை முன்னர்க் கொல்லக் கடவாய் என்று திருவாய்மலர்க்கருள், பெறுவது உண்டென்று அகத்தியர் கூறுவார். (ந.க)

எம்பெருமானேநீயுமெம்பெருமாட்டிதானு மும்பராவிலிறந்திரண்டுகிரியெனவொருங்குநிற்ற னம்பயாண்டுளவோநாயென்வழுத்திடந்த்ருகென்றான் கும்பமாமுனிவோன்கூப்பக்குளிர்மதிமிலைந்தோன்கூறும்.

இ-ள். எமது அடிகளே தேவரீரும் எமது தாயாராகிய உமா பிராட்டியாரும் தேவர்களால் வணங்கப்படுகின்ற இரண்டு மலையாக ஒன்று கேர்க்கு நிற்றல், நம்பரே எவ்விடத்துள்ளதோ அதனைத் திருவாய் மலர்க்கருள் வேண்டும். புழுத்த நாயினுங்கடையேனுகிய யான் பூசித்தற்கு அனுமதி செய்யவும் வேண்டும்

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம். நடை

என்று கும்பத்திற்பிறந்த அகத்தியமுனிவர் கைகூப்பிக்கேட்கக் குளிர்க்க சங்திரனீத்தரித்த சிவபெருமான் கூறுவார். (ச0)

எரிவித்தோற்றுஞ்சேய்வீற்றிருப்பதே தார்கந்தவெற்பிற் ரெரிகொடுமுடிகடம்மிற்சிவஞ்சத்தியெனும்பேர்பெற்ற வரியநன்முடியிரண்டாயமர்குவழுமையும்யாழும் புரிதிவந்தனையெஞ்ஞான்றும்புரிவர்வான்முதலோர்பூசை.

இ-ள். முனிவனே நமது அக்கினிக்கண்ணினின் றும் தோன் றிய குமாரன் வீற்றிருப்பதாகிய கங்தமலையினிடத்தில் காணப் படுகின்ற கொடுமுடிகளுள் சிவம், சத்தி என்னும் பெயரைப் பெற்ற அருமையான் நல்ல சிகரங்கள் இரண்டாக யாழும் உமையும் இருப்போம். அவ்விரண்டனையும் தேவர்முதலாயினேர் வழி பாடும் வணக்கமும் எந்தக்காலத்துஞ் செய்வார்கள். (சக)

குடி லைமுன்புனக்குச்செவ்வேள்கூறினுன்யாமின்றேது. முடிகளின் பெருமைசொற்றுமெனவருள்வழங்கிமுன்னேன் வடுவிதிமயிலினேடுமறைந்தனன்போற்றியந்தப் படிமுடியிரண்டுங்கண்டான்பாய்திரைப்பரவையுண்டான்.

இ-ள். நமதுகுமாரன் முன்னர்க் காலத்தில் உனக்குப் பிரணவப்பொருளை உபதேசித்தான் யாம்இப்போதுசொல்லப்பட்ட சிவகிரி, சத்திகிரி என்னும் இருமலைகளின் பெருமைகளையுங் கூறினேமென்று, மாவடுவையொத்த கண்களையுடைய உமா பிராட்டியாரோடும் முன்னேராகிய சிவபெருமான் மறைந்தருளினர். தாவுகின்ற திரைகளையுடைய சமுத்திரத்தை யுண்டவராகிய அகத்தியமுனிவர் அவ்விருவரையுங் துதித்துச் சிவபெருமான்கூறியபடி அந்தக் கொடுமுடிகள் இரண்டனையும்பார்த்தார். போற்றினன்றும்நெடமுந்துசூழ்ந்தனன்பூந்தன்மாரி தூற்றினன்குடந்தம்பட்டுத்துதித்தனன்றகுமெழுத்துச்

ந. அகு

பழநித் தலபுராணம்.

சாற்றினனருவிபாரி ற்றூழ்வதுகடுப்பக்கண்ணீ
ரூற்றனன்சிவமுஞ்சத்தியுருவமுமுருவங்கண்டான்.

இ-ள். அகத்தியமுனிவர் (அக்கொடிமுடிகள் இரண்டனையும்) கண்டுதுதித்தார் விழுந்துவணங்கி எழுங்கு வலம்வங்தார். குளிர்ந்த புட்பமாலையைப் பொழிந்தனர். கைகூப்பித் துதித் தனர். தக்கபஞ்சாக்கரத்தை உச்சரித்தார். மலையருவியான துழுமியின்கண் விழுவதுபோல, கண்ணினின் றும் ஆனந்தபாஷ்பத் தைச்சொரிந்தார். சிவரூபத்தைத்தியும் சத்திவடிவையுங் கண்டார்.

“போற்றினன்” முதலாயவற்றை எச்சமாக்கிப் பொருள் கோடலுமாம். குடங்தம் என்பது வழிபடுதல் வணக்கம் பண்ணுதல் என்னும் பொருட்டு. குட என்பது தடவென்பதுபோல வளைவை யுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதவின் அதனடியாகப் பிறந்த பெயருமாம் என்று ஆசிரியர் நீச்சினீர்க்கிளியர் உரைகூறி னார். அதனை:—

சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மன்னி யமைவர
கெய்யோ கடையலி யப்பியை துரைத்துக்
குடங்தம் பட்டுக் கொழு மலர் சிதறி.

என்னும் பத்துப்பாட்டுக் கெய்யுளிற் காண்க.

இங்வனமன்றி, குடங்தமாவது—“நால் விரன் முடக்கிப் பெருவிர ஸி றுத்தி - கெஞ்சிடை வைப்பது குடங்தமாகும்” என்றலுபொன்று. கூர்மபுராணத்தார் இம்மொழியைப் பன்முறையெடுத்து ஆங்காங் குரைத்துளார்.

வடமொழி அமர நிகண்டுள் அந்தாலார் “குடம்” என்னும் மொழியை அம்மொழியாகக் கொண்டு உரைத்தவின் வடவியற் சொல்லுமாம். ஆயினும் அஃதாண்டுத் தமிழ் மொழிக்கட்ட

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம். நடை

போலப் பெருவரவினதாக வழங்கப்படாது அருகி வழங்குவாறு காண்டு மாகலானும், கடம், படம், கடரிகாயம் என்றித் தொடக்கத்தனவா வழங்குவதன்றிக் குடம், படம் குடாகாயம் என வழங்கவின்மையானும் அதனைவடசொல்லென வைத்து முடிபு கூறாது, தமிழ்ச் சொல்லெனக்கொண்டு அவ்வாறு உரைப்பார் ஆசியர் பலருமென்க. குடம் பொது வெழுத்தானைய சொல்லாக வின், இருமொழிக்கண்ணும் அங்ஙனம் வெல்வேறு பொருள் குறிக்கு மொழியாகுமென வைத்துக்கொள்க. உலகம், காலம் என்னுஞ் சொற்கள் போல.

குடம் என்னு மொழியை, ஆசியர் சிவஞானயோகிகள், தாம் அருளிச்செய்த தீரவிடமா பாடியத்திலே,

அரவுதன் ரேலுரிவு மக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வருமப் பண்பும்—பரவிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
தடாதுள்ளம் போமா றது.

என்னுஞ் சிவஞானபோத வெண்பா வுரைக்கண், இங்ஙனங் கௌங்ததன்றி, “குடாகாயம்” வட நூன் முடி பெனக் கோடலு மொன்று. எனவும் உரைத்தமை தெற்றனக் காண்க. (சங்க) முடிதொறுங்கவினுங்கெப்பவத்தாமரைமுகமுமூலல் விடுசிறுநிலவுங்கண் னுங்கருணையங்கடலுமென்சீ ரடிமலர்ச்ச தங்கையுந்தாரகலமுநாலுந்தே தாஞும் வடிசுடர்வேலுங்கொண்டோர்மதலைகின்றுலவக்கண்டான்.

இ-ள். முடிகளினிடங்கோறும் அழகைச்செய்கின் றதெய்வத் தன்மையை யுடைய தாமரை மலர்போன்ற திருமுகங்களும், பற்கள் காலுகின்ற இளாநிலவும், விழிகளும், அவற்றி னின்றும் பொழிகின்ற அருள்வெள்ளமும் எண்ணத்தகுந்த சிறப்பினை யுடைய பாதங்களாகிய தாமரைமலர்களிற் றரித்துள்ளசதங்கை

காநுநி

பழந்த் தலபுராணம்.

களும், மாலை தரித்த மார்பும், உபலீதமும் புயங்களும் கூர்க்கை
பெராருக்கிய கதிர்வேலுங்கொண்டு ஒரு பிள்ளை யுலாவுவதைப்
பார்த்தார். (சக)

சித்தருமியக்கரும்பூதேசருந்தேவரும்யாழ்
வித்தியாதரரும்வேதபோதரும்வேள்வியோரு
முத்தரும்யோகர்தாமுழுனிவரும்பிறருங்கூடித்
தத்தமினெருங்கியாற்றுந்தவங்களுமருங்கிற்கண்டான்.

இ-ன். நவசித்தர்களும் இயக்கரும் பூதத் தலைவர்களும்,
தேவர்களும், "வீணையில்வல்ல வித்தியாதரர்களும், வேதத்தை
யெடுத்துப் போதிப்பவரும், யாகத்தைச் செய்வோரும், சீவன்
முத்தர்களும், சிவயோகிகளும், இருடிகளும் பிறருங்கேர்ந்து தங்
கடங்களுள் நெருங்கி யிருந்து செய்யுக் தவங்களையும் பக்கத்திற்
கண்டார் அகத்திய முனிவர். (சடு)

காண்டொறுங் காண்டொறும்வே றதிசயங் களிப்பிற்
கண்டான், பூண்டபே ரன்புபொங்கிப் புறம்பொசிந்தொழு
கப்புசை, வேண்டியவேணவாவோ டிழைத்தலும் விடை
யின்மேலான், சேண்டிகழிமயவல்வி சேயெதிர் தீகழுக்
கண்டான்.

இ-ன். கானுங் தோறும் கானுங் தோறும் வேறுவேறுவள்ள
அதிசயங்களைக் களிப்போடும்பார்த்தனர், கொண்டபெரிய அன்
பானது சுரங்து புறத்திற்றதும்பி யொழுக, பூசையையிக்க அன்
புடன் செய்தலும், சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின்மீது உமா
தேவியாரும் கந்தசுவாமியினெதிரே தோன்றக் கண்டனர். ()

ஆடினன்மலர்க்கைகொட்டியருமறைச்சாமகானம்
பாடி னான்பழிச்சியோர்பாற்பான்மொழிப்பாவைதோன்ற
நீடினன்னீலாப்பணிலவநேர்ந்தெனவென்னேற்றி
னேடிலகிதழியோயானிழைத்ததோன்றுண்டேயென்றுன்.

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

நடவடிக்கை

இ-ன். கூத்தாடினர், பூப்போலுங் கையையடித்து அரிய வேதங்களிலுள்ள சாமகீதத்தைப்பாடினர், அவ்வாறுசெய்து துகித்து, ஒருபக்கத்திற் பால்போலும் இனிய சொற்களையுடைய உமாதேவியார்விளங்க, வேளாகிய சூரியன் நடவே தோன்ற வெள்ளிய இடபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளிவருதற்கு, இதழ் களையுடைய கொண்டைப் பூமாலையையுடைய கடவுளே யான் செய்த தவமுழுண்டோவென்றார். (சன)

உருகியின்னாநின்றே தத்துமுனிவீனையொருவனேக்கி யரியவபுரியும்பூசைக்ககமலர்ந்தனன்வரங்க
டருகுதுமறைத்தியென்னத்தருகவிக்குவடிரண்டும்
பொருவிடென்றிசையிலுய்த்துப்பூசனைபுரிகவென்றான்.

இ-ன். மனமுருகி இவ்வாரூய புகழைச் சொல்லித் துதித்து கிற்கும் அகத்தியமுனிவரை, ஒப்பற்ற சிவபெருமான்பார்த்து, அருமையானவனே நீசெய்தபூசைக்கு மனமகிழ்ச்சி கொண்டேம், வரங்கள் கொடுப்பேம் சொல்லக்கடவாயென்று கூற, ஐயனே! இச்சிகரங்கள் இரண்டும், ஒப்பில்லாத தென் றிசையிற் சேர்த்துப் பூசைசெய்யும் வரத்தைத்தருள்கவென்றுகூறினார்.

தந்தனங்கோடியென்னுமறைந்தனன்றலைவனெங்கள் கந்தவேளுணர்த்துமுண்மைரினார்ந்ததாபதன்விண்காறு முந்துறவுளர்க்கிட்டுந்கரங்களின்முடியிரண்டும் வந்தனவென்றாலாற்றுந்தவங்களில்வவியதுண்டோ.

இ-ன். முனிவனே அவ்வாறே வரத்தைக் கொடுத்தேம் என்று தலைவராகிய சிவபெருமான்மறைந்தனர், எமதுகடவுளாகிய குமாரக்கடவுள் போதித்த உண்மைப்பொருளை நன்கறித்த அகத்தியமுனிவர் ஆகாயமளவாக வளரந்திடிப் பைகளினிடத்து

நகூடி

பழந்தித் தலபுராணம்.

அங்கிரங்கள் இரண்டும்வங்கு சேர்ந்தனவென்றால் தவத்தூதப் பார்க்கினும் வலியதொன்று இருக்கின்றதோ. (சக)

தாங்கியசெங்கைக்குத்தண்ணாந்தாமரைப்போதும்பானற் றேங்கமழ்போதும்போன்றவன்றிச்சிர்கிறந்தசெங்கே மோங்குமாமணியினீலவாளிமணியினிற்குயிற்றி யாங்கமைத்தாடுவானேந்தம்மனைத்துணைகள்போன்ற.

இ-ன். அங்வனம் சிகரங்கள் இரண்டும்தரித்த சிவங்த கைகளுக்கு குளிர்ந்த அழகியதாமரைப்புட்புமும், வாசனைகமழுகின்ற குவளைமலரும்போன்றன, அன்றியும் விளையாடுகின்றகுமாரக்கடவுள் சிறப்பின்மிக்க சிவங்தநிறத்தையுடைய மாணிக்கரத்தினாத்தினாலும், இந்திரநீல ரத்தினத்தினாலும் செய்து கரத்திற்பொருத்திவைத்து ஆடுதற்காக எந்திய இரண்டு அம்மனைகள் போன்றன. (டீ)

சால்புறுசத்தியீதுதலைமைசார்சிவர்தார்வ
மேலுறுபோகமீதுவிழைத்திடுபுத்தியாம்
தேல்புறுத்தொழுமினுயம்மினென்றநிவிப்பான்போற்சீர்
கோவியகுவடிரண்டுங்குடங்கையிற்கொண்டான்கும்பன்.

இ-ன். மேன்மைமிக்க சத்தியிதுவாகும், முதன்மைவாய்ந்த சிவம் இதுவாகும், அன்புமிகுந்த போகத்தானமிதுவாகும், அதைனெண்டாக்கும் புத்தியிதுவாகும், அவற்றைப் பொருந்தும்படி இதனைவுணவுக்கள், வணங்கியும்யுங்கள் என்று அறிவிப்பவரைப்போலச் சிறப்புமிக்க இருமலைகளையும் அகத்தியமுனிவர் தமது உள்ளங்லையிற் கொண்டனர். (குக)

வாரியுண்டுமிழுந்துவிந்தமடக்கிவில்வலன்வாதாடி
யாருயிரவாட்டிஞாலஞ்சமன்செய்ததன்றியம்பை

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

நகக

கார்மணிமிடற்றேனுமவரைகளுங்கையுளேந்திப்.

பார்விசும்பினினின்றுன்யார்குறுமுனிபான்மைசொல்வார்.

இ-ன். கடலைப்பருகி யுமிழ்நும், பெரிய விந்தமலையை யடக்கியும் வில்வலன் வாதாவி என்னு மவரது அரிய உயிரை வாட்டியும் பூமியைச் சமப்படுத்தியும் செய்ததல்லாமல், சிவசத்தியினதும் சிவபெருமானதும் பெயர்களையுடைய மலைகளையுங்கையினிடத்துத்தரித்து, பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் நின்றவர்யாவர், ஆகஸால் அகத்தியமுனிவரின் றன்மையைச் சொல்லவல்லவர் எவர்.

(நூ)

மாதவர்வழுத்தக்கந்தவரையினின்றருவிதாழுஞ்
சீதமூர்கேதாரச்செந்நெறியிடைப்படர்ந்துவேதத்
தேவதேவன்கூர்பூர்ச்சவனங்கெழீ இயிசானத்திற்
பூதரநிறுவியன்னேன்பூசனைபுரிந்தான்மன்னே.

இ-ன். பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்கள் துதிக்கக் கந்த மலையினின்ற அருவிதுங்குகின்ற குளிர்மைமிக்க திருக்கேதா ரத்தலத்தின் செவ்விய வழியாகச் சென்ற வேதத்திற் கூறப்பட்ட தேவதேவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பூர்ச்சவனத்தில் அடைந்துவடகிழக்குத்திசையில் மலையைநிறுவி அகத்தியமுனிவர் பூசைசெய்தார். (நூ.)

அரனருணைறிகோலோமேல்வருவதையதனுளாய்ந்தோ தெரிவருந்தவனிரண்டுசிருங்கமும்ருப்பங்கி வருதிரிபதைக்கவைகும்வாரனுசியைவணங்கி விரவினுன்பொதியம்புக்கான்வீரையைமடுத்தமேலோன்.

இ-ன். சிவபெருமான் அருளிச்செய்த நல்வழியோ, மேலே வருகின்றதை ஆராய்க்கோ, அறிதற்கரியபெருமையினையுடைய முனிவர், இரண்சிகரமும் அப்பூர்ச்சவனத்து விருக்குமாறு

நகூ

பழநித் தலபுராணம்.

வைத்து அவ்விடத்தை விட்டுள்ளிக், பாய்கின்ற கங்கையாறு பொருந்திய காசித்தலத்தை வழிபட்டு, கடலையுண்ட முனிவர் பொதியமலையை யடைந்தார். (நிச)

கண் னுதல்கவுரிநாமங்கவினிபசிகரமேனு
மண்ணிடைப்போந்துசத்திமலைசுவமலையெனும்பேர்
நண்ணினவவைகளாவினன்குடியடைந்தவாறு
புண்ணியமுனிவர்கேண்மோவென்றனன்பொருவில்சூதன்.

இ-ள். சிவபெருமான் உமாதேவியார் என்னு மிருவரது பெயரைக் கொண்ட சிகரங்களா மிருந்தாலும், பூமியினிடத்தே வந்து சத்திமலை சிவமலை யென்னும் பெயரை யடைந்த வவைகள் இரண்டும் திருவாவினன் குடியடைந்த சரித்திரத்தைப் புண்ணியத்தை யுடைய முனிவர்களே கேட்பீராகவென்றார் ஒப்பில்லாத சூதமுனிவர். (நிடு)

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

அடு செய்யுள்—ஏகள.

१

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபதாவது,
மவஸகள் பழநியடைந்த சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலஷ யாசிரியவிநுத்தம்.

நெடும்பெருங்கடலினுப்பணீணகர்புரிந்துவைகுங்
கொடுங்தொழிற்சூரனுதிகொலைகணியவணர்க்கென்று
மடும்படைத்தொழில்பயிற்றுமடற்பெருங்குரவர்கோமா[ன்]
னிடும்பனன்பவன்கொல்சீயத்தெறுழ்வுவிதடந்தோள்வீர

இ-ள். நெடிய பெரிய சமுத்திரத்தி னடுவிலே பெரிய நக
ரஞ் செய்து இருந்த கொடுங் தொழிலையுடைய சூரபன்மன் முத
விய மறத்தொழிலை விரும்பிய அசரர்களுக்கு எப்போதும் ஆயுத
வித்தையைப் பழக்குகின்ற வலிய பெருமை கொண்ட குருவா
யுள்ளவனுகிய இடும்பனன்பவன், கொல்லுகின்ற சிங்கத்தின்
மிக்க வலிமையையுடைய வீரனுளேன். (க)

தயித்தியனென்னுநீதி திறம்பிடான்சரவணச்சே
யயிற்படைக்கடல்வெஞ்சூரனுயிர்விருந்தளிக்குநாளி .
னுயிர்த்துளங்கவன்றுமாழ்கியொருவித்தன்மணைவியோடும்
பயிற்சியினுருமற்றென்றுபயின்றுகான்படர்வதானுன்.

இ-ள். அசர நீதிகளிற் சிறிதுங் குறைவுபடாதவன், குமா
ரக்கட்வுள், தமது வேலாயுதத்திற்கு வலிமையுடைய கொடிய
சூரனுயிரை விருந்தாகக் கொடுத்த நாளிலே, பெருழுச்ச விட்டு

நகூல்

பழநித் தலபுராணம்.

மனம் வருங்கி அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கித் தன்மனைவியோடும் பழக்கத்தினால் வேறோர் உருவத்தைக் கொண்டுகாட்டித்தெல்வா ணியினால். (2)

அடவிக்கெடாறுந்தண்சோலையசலங்கக்கெடாறுங்கார் வேலைப் புடவிக்கெடாறுந்திரிந்துபுல்லெனநிழவினீங்கா மடவியோடாறுந்தவங்களாற் றியுமலயவெற்பி னிடவியசாரவின்கணிருந்தவருடனிருந்தான்.

இ-ஞ். காடுகள் தோறும் சோலைகள் தோறும் மலைகள் தோறும் கரிய சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமியினிடங்கடோறும் திரிந்து, நிழலைப்போல நீங்காது வருகின்ற தன் மனைவியோடு அரியதவங்களைச் செய்தும், பொதிய மலையின்கண் பரங்கசாரவின்கண் பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களோடும் இருந்தன.

காலையின்முனிவர்மொய்ப்பக்கலசமாழுனிவன்பண்டை வாலியகிரியிரண்டுந்கொணர் துமென்றெழுந்துவானங் கோவியகுறும்பலாவாய்க்குழகன்வாழ்குற்றுலத்தோர் பாலனைந்திடலுங்கண்டான்பணிந்தனளிடும்பனன்போன்

இ-ஞ். அது சமையத்தில், முனிவர் கூட்டங்கள்குழி, அகத் தியமுனிவர் பழமையாகிய பரிசுத்தமான மலைகள் இரண்டனை யும் கொண்டு வருவே மென்று எழுந்து, ஆகாயமளாவிய குறும் பலா வருவத்தைக்கொண்டு சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருக்குற்றுலத் தலத்தினேரிடத்தை யடைதலும் இடும் பாசுரனென்பான் கண்டு வணங்கினான். (ச)

தனதுதொல்வடிவந்தோன்றத் தாழ்ந்தவன்றன்னை நோக்கா களல்விதிநிருதிநீபாரடைந்ததென்கழறுகென்னுப் [க பனவவெஞ்சுரனுதிபடிறுடைத்தகுவர்க்கெல்லாங் தினமடுபடைபயிற்றுந்தீமையேனிடும்பனென்பேர்.

மலைகள் பழநியடைந்தச் சருக்கம். ஈகுரு

இ-ன். தன்னுடைய பழையவருத்தோன் றும்படி வணங்கிய அவனை நோக்கி, அக்கினிபோன்ற சிவங்தகண்களையுடைய நிருதி யே நீ இப்புகியினிடத்தே வந்ததற்குக் காரணம்யாது கூறுவாயாகவென்ன, முனிவரே! கொடிய சூரபன்மனமுதலிய அசரர்கள் யாவருக்கும் நாடோறும் கொலைத்தொழில்கொண்ட அத்திரசத்திரவித்தைகளைப் பழக்குவேன், எனது பெயர் இமெபன் ஆகும். (டி)

இயன்முனிவரனேசூரன்சேயிரணியன்போரேற்று வயமிகுமொய்ம்புக்காற்றுதுடைந்துதற்பயந்தமற்றேருக்குயர்கடன்புரிவானுள்ளத்துணர்த்துகார்க்கடலுட்புக்கான் செயலொழிந்தகன்றியாமுஞ்செறியிருட்கானம்புக்கேம்.

இ-ன். இலக்கணத்தைச் செய்தருளிய முனிசிரேட்டரே! சூரபன்மனதுபுத்திரனுகிய இரணியனென்பவன், போர்செய்து, வீரவாகுதேவருக்கு முன்னிற்க முடியாமல் தோற்று தன்னைப் பெற்றவர்களுக்கு உயர்ந்த பிதிரர்கடன்களைச் செய்யவினைத்துக்காரிய கடலுட் புகுந்து ஒளித்தான், செய்யுக்தொழில்யாதுமன்றியாங்களும் இருங்கொஞ்கிய காட்டினுடைசென்றேம். (க)

தெனலர்கடம்பன்செங்கைப்படைகளாற்செருவில்வீந்து வானகம்புக்கார்ப்பானையரிமுகன்முதலமற்றே ரானவெஞ்சூரனுர்திகொடியெனவடையலுற்று னனவிவ்வினையேன்வாழிருந்தனனிறந்திலேனுல்.

இ-ன். தென்பரங்த கடப்ப மலர் மாலையையுடைய குமாரசுவாமியின் சிவங்த திருக்கரத்துள்ள ஆயுதங்களினால் தாரகன், சிங்கமுகன் முதலிய அசரர்கள்யாவரும் மேலுலகத்தை யடைந்தனர், தலைவனை சூரபன்மன் கோழிக் கொடியாகவும் மயில் வாகன் மாகவும் சேர்க்கான், மிக்க தீவினையை யுடையே ணகியான், இறக்காமல் வாழுற்கு இருந்தனன். (ஏ)

நூத்துகள்

பழந்தித் தலபுராணம்.

காக்குநாயகனென்றுன்பாலடைந்தனன்கருணையங்க
ஞேக்கினுற்பணித்தயாவுங்குயிற்றுவனுவவிரென்ற
வாக்கினுளுமுந்தாயனென்பதைமுனிமனத்தாற்
ஆக்கினுணினதுவெப்பதுயரெலாந்துடைத்துமென்றே.

இ-ன். அடியேனைக் காக்கின்ற தலைவர் தேவரீரே யென்று
அடைக்கலம் புகுந்தனன், தேவரீர் திருவருட்கண் பார்வையால்
ஏவிய யாவற்றையும் செய்வேன், சொல்லீராக என்ற இம்பா
சுரன்மனமும் பரிசுத்தமுடைய னென்பதை அகத்தியமுனிவர்
தமதுமனத்தில் ஆராய்ந்து, உன்னுடையகொடியதுன்பமெல்லா
வற்றையும் போக்குவேமென்று. (அ)

உத்தரத்திசையிற்பூர்ச்சவனமடைந்தும்பர்போற்றுஞ்
சத்தியஞ்சிவமுமுற்றதடவரைக்குவடிரண்டு
மித்தலைக்கொணர்ந்துவல்லிவருதியேயிருமைசூற
வைத்தனபோகமுத்திவருமென்றுன்மலயமேலோன்.

இ-ன். வடத்திசையிலுள்ள பூர்ச்சவனத்தையடைந்து, தே
வர்கள் துதிக்கின்ற சத்தியஞ்சிவமும் பொருந்திய பெரிய மலைச்
சிகரங்கள் இரண்டையும் இவ்விடத்துக் கொண்டு வருதியேல்,
இம்மை மறுமையிற் சொல்லப்பட்ட போகம் முத்தி யென்பன
வருமென்று சொன்னார் அகத்தியமுனிவர். (க)

உரைத்ததுகோவோகையுளங்கொளாவிடும்பன்றுமின்து
திரைக்கடல்குடித்தவண்மைச்செழுந்தவக்குருவேசத்தி
வரைப்பெருமையுஞ்சிவாசலத்தின்மான்மியமுநன்காய்
விரித்தறியாறுநாயேற்கருள்கெனவினவலோடும்.

இ-ன். அகத்தியமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டுமனமகிழ்ச்சி
கொண்டு, இம்பாசுரனுனவன் வணங்கி, திரைபொருந்திய

மலைகள் பழநியடைந்தச் சருக்கம். ஈகன

சமுத்திரத்தைக் குழித்த வளப்பத்தையடைய செழிய தவத் தைக்கொண்டகுருவே, சத்திமலையின் பெருமையும் சிவகிரியின் மான்மியங்களையும் நன்றாகவிரித்து அடியேன் அறியும்படி நாய் போன்றவனுகிய எளியேலுக்கு அருள்புரிய வேண்டுமென்று வினாவுதலும்.

(கா)

உமிழ்மணியருவிதாழுழுயர்பெறுங்கந்தவெற்புச் சிமயவொண்சிகரஞ்சத்திகிரிசிவகிரியெனச்சே

யழுதுறவாக்காற்சொற்றவாறுமன்றியும்வேதண்டங்கமழ்பொழிற்சாரல்லவைகுங்காய்ப்புலமாவர்தம்மில்.

இ-ள். ஒளியைக் காலுகின்ற இரத்தினங்களைக் கொழித் தோடும் அருவிபாய்கின்ற உயர்ச்சியுள்ள கந்தமலையி னுச்சிக்க ணுள்ள இருகுவடுகள் சத்திகிரியும் சிவகிரிய மாகுமென்று கந்தசுவாமியானவர் தமது அழுதம்போன்ற திருவாக்கினாற் சொன்னவற்றையும், மனங்கமழும் வெள்ளிமலைச் சாரலின்கணிருந்த முனிவர் கூட்டங்களுள்.

(கக)

இருக்குமங்கிராமுனிக்குந்தனக்குறுநானிமித்தமேன்ற தருக்கமுநிகழ்ந்தவாறுந்தணந்துநோன்பிழைத்தவாறு முறுக்கிடழிப்பவளச்செவ்வாய்முருந்துவெண்முறுவலொண்கண்மருக்கமழோதிவாமன்மகிழ்ந்தருள்புரிந்தவாறும்.

இ-ள். இருந்த அங்கிராமுனிவர்க்கும் தமக்கும் சாத்திரவாராய்ச்சிகாரணமாக நடந்த தருக்கத்தையும், அதிற் சொன்ன வற்றையும், தாம் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கித் தவஞ்செய்தவரவாற்றையும், முருக்க மலர்போன்ற சிவந்த வாயினையும் இறகினாடி முட்போலும் வெள்ளிய பற்களையும், அழகிய விழிகளையும் வாசனைவீசுகின்ற கூந்தலையும் உடைய உமாதேவியாரின் நாயகர் உவகைகொண்டு அருள்புரிந்த வரலாற்றையும்.

(கக)

அருண்மொழிவழுங்குகந்தகிரியடைந்தம்பையண்ண அருகேகழுகுவடிரண்டுகாண்டொறுமிறும்பூதுள்ளாம்

நகூறு

பழநித் தலபுராணம்.

பெருகியுவாறும்பூசைபெட்டுறவிழூத்தவாறுங்
கருமணிமிடற்றேன்வேற்சேய்கவரியோடெதிர்ந்தவாறும்

இ-ள். அருள்செறிந்த பிரணவப்பொருளை யுபதேசித்த இட
மாகிய கந்தமலையைச் சேர்க்கு, சத்தி, சிவம் என்னும் பெயரை
யும் உருவத்தையு முடைய சிகரங்கள் இரண்டனையும் கானுங்
தோறும் மனத்தின்கண் வியப்புத்தோன்றிய தன்மையினையும்,
பூசையைத் தாம்விரும்பிச் செய்ததையும், நீலகண்டராகிய பர
சிவப்பெருமான் குமாரக்கடவுள் உமையம்மையார் என்னு மில
ருடன் தோன்றியவரலாற்றையும். (கங)

அக்குவடி ரண்டுங்கேட்பவண்ணலன்றவித்தவாறு
மக்குவடி ரண்டுங்காங்கியாயிடையகன்றவாறு
மக்குவடி ரண்டும்பூர்ச்சவனத்துழியமைத்தவாறு
மக்குவடி ரண்டுநீங்கிமலயத்தினடைந்தவாறும்.

இ-ள். அந்தச் சிகரங்கள் இரண்டனையுங்காங்கேட்ப, சிவ
பெருமானருள்செய்த வரலாற்றையும், அச்சிக்ரங்கள் இரண்டனையுங்கையிற் ரூங்கிக்கொண்டு அல்விடத்தி னின்றுங் தாம் நீங்கிய வரலாற்றையும், அவைகள் இரண்டையும் பூர்ச்சவனத்தில் வைத்ததையும், அவற்றைவிட்டு நீங்கிப் பொதியமலைக்கு வந்த வரலாற்றையும். (கச)

போரிடையிகல்வெங்கோபப்பொருங்கவிறிரியவென்ற
வார்கழவிடும்பனன்னும்வாலுமைமடங்கல்கேட்பக்
காருவராழியுள்ளங்கையினேருஞ்ஞாந்தமிழ்த்து
நீரெனவடக்கியுண்ணுங்குறுமுனிநனிகிகழுத்தி.

இ-ள். போர்க்களத்தினிடத்து வெவ்விய கோபத்தையுடைய
பகைவர்களாகிய யானைகள் பயங்தோடும்படி வெற்றிகொண்டு, நீண்டவீரக் கழலை யுடைய இடும்ப னென்னும் சிங்கமானது

மலைகள் பழநியடைந்தச் சருக்கம். நகூகூ

கேட்கும்படி, கரிய் உவர்ப்பினை யுடைய சமுத்திரத்தை யுள்ளங்கையில் ஒரு உழுங்தளவாக்கி யடக்கி யுண்ட அகத்திய முனிவர் மிகவும் விரித்துக்கூறி (இனி, பூர்ச்சவனத்திலுள்ள அம் மலைகளிரண்டைனையும் கொண்டு வருதற்கு அகத்திய முனிவர் போகு மார்க்கங்களையுங் கூறுகின்றார். (கடு)

அத்தலையருவிக்குன்றின்வடாதுபாலருவிதீந்தேன்
கொத்தலைத்தெறியுஞ்சந்தக்குறுகொல்யானைக்கோடும்
பைத்தலைமணியும்வாரிப்பாய்ப்புனல்யாறுட்பாய்ந்து
தத்தலைபெறிதண்சாரற்சதுமுகவரையுட்சார்ந்து.

இ-ன். அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கிப்பொதியமலையின் வடக்குப்பக்கத்திலுள்ள, அருவியானது இனிய தேனையும் கிளைகள் நெருங்கிய சந்தனக் கட்டைகளையும், கொல்லுங் தொழிலையுடைய யானைக்கொம்புகளையும், பசியதலைகளையுடைய நாகரத்தினங்களையும், அள்ளிக்கொண்டு பாய்கின்ற நிரையுடைய நிதியுள்ளே கலக்கும் தாவுகின்ற திரைகளைக்கொண்ட தண்ணிய சாரலையுடைய பிரமலையை யடைந்து. (கசு)

சிலம்பதன்சாரற்சித்தநதியின்பாற்செறுநர்த்தேய்த்த வலம்படுத்தக்கைவைவேல்கவிரலர்மலர்ந்தசென்னித் தலன்கெழுகுருதிச்சூட்டுவோரணமுயர்த்தேதான்றன்டைப் பொலன்புனைகளைகழற்காப்புதுமலர்தூஷிப்போற்றி.

இ-ன். அம்மலையின் சாரவில் சித்தநதியின்பக்கத்தில், பகை வரையழித்த வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தையும் முருக்கமலர்போலுஞ் சூட்டைக்கொண்ட சேவற் கொடியையும் முடைய குமாரக் கடவுளினது, பொன்னலாய தண்டைகளையும் வீரக் கழலையுமனிந்த திருவடிகளைக் காவிலுள்ள அன்றலர்ந்த புட்பங்களைச் சொரிந்து துதித்து. (கங)

ஒருவியவ்வழிவழிக்கொண்டுலவையந்திசையிலுள்ளம் வெருவியபசுவினின்னலத்துயிர்வாங்கவேங்கை

சுள்

பழநித் தலபுராணம்.

சருவியலவரஞ்சாபந்தணி த்துவிண்ணளிக்கு மேரு
பொருவியபசுமலைக்கண்ணடைந்திற்புதுமபார்த்து.

இ-ன். அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி வழிநடந்து, வாயு திசை
யாகிய வடமேற்குத் திசையில், மனம் பயமுற்ற பசுவின்து
உயிரை வாங்கும்படி புலியானது தாக்கிய கோபத்தையும் சாபத்
தையு நீக்கிச் சுவர்க்கத்தைக்கொடுத்த, மேருமலையை யொத்த
பசுமலையை யடைந்து அங்குள்ள அதிசயங்களையும் பார்த்து. ()
நீங்கிவெள்ளருவிவள்வாய்முழுவமாஞ்மிறினீட்டாந்
தூங்குதெள்ளிசைமிழற்றத்தே தாகைசூத்தயருந்தொல்சீர்.
தாங்குவல்லுளிவரைத்தென்றலையதாச்சார்ந்துதிந்தே தென்
றேங்குதண்மலர்ப்பைங்கானந்திகழ்க்குடநாடுஞ்சேர்ந்து.

இ-ன். அப்பசு மலையைவிட்டு நீங்கி, வெள்ளிய அருவியா
னது வாராற் கட்டப்பட்ட முரசவாத்தியமாக, கரிய வண்டுக்
கூட்டங்கள் நீண்ட தெளிவாகிய இசையை யொலிக்க, மயில்கள்
நடனத்தைச் செய்கின்ற பழமையாகிய சிறப்புக்களை யடைய
வராக மலையின் அழகிய இடத்தை யடைந்து, இனிய தென்
நிறைந்த குளிர்ந்த பூவையுடைய பசிய சோலைகள் சூழ்ந்த குடக
நாட்டை யடைந்து. (கக)

பனிநெடுங்கிரியினுப்பண்மணமுள்ளிப்படர்ந்தஞான்றிற்
றனிமுதல்பணிப்பத்தென்பால்சமன்செய்யச்சாருநந்தம்
புனிதார்க்கரகஞ்சாய்தீம்புனலொழுகருவிக்குன்றி
னணிவளங்கெழுதண்சாரற்குறியின்கணடந்துசென்று.

இ-ன். நீண்ட இமய மலையின் நடுவே உமையைமணஞ்சுசெய்
யும்படி இறைவன் சென்ற நாளிலே, வடபுலந்தாழ்ந்து தென்புல
முயர அதனைச் சமஞ் செய்யும்படி எம்மை யேவ, யாம் வரும்
போது கொங்கு மலையிற் றங்கினேமாக, ஆங்கு விநாயகக்கடவுன்

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம்: சாக

இங்கிரனுக்காக ஏரூவெடுத்து வந்து நமது கமண்டல நிறைக் கவிழ்பப அது பாய்ந்த குடகுமலையின் மிக்க வளப்பம்போருக்கிய சாரல்வழியாக நடந்து சென்று. (20)

பொய்ப்பொருட்டீளைப்போரின்னற்புணர்த்துவெங்கிரயத் துள்ளு, மெய்ப்பொருட்டீளைப்போரோகைவியப்புறுசுவர்க்கத் துள்ளு, முய்ப்பனபோகமொப்புநிறுத்தருளுத்திக்குமின்பாக, துய்ப்பவரிருக்குமுதார்ச்சப்பிரமணியமெய்தி.

இ-ள். பொய்ப்பொருளில் மூழுகினவரைத் துன்பத்துட் சேர்க்கின்ற கொடிய நகரத்தினுள்ளும், மெய்ப்பொருளில் நிற பவரை மகிழ்ச்சிகொண்டு வியப்பைத்தருகின்ற சுவர்க்க லோகத் தினுள்ளும் செலுத்துகின்ற தீவினை நல்வினை யென்னும் இரு வினைகளுஞ் சமப்பட்டு, தோன்றுகின்ற பேரின்பத்தை யநு பவிக்கும் சிவஞானியர்கள் வாழுஞ் சுப்பிரமணியம் என்னுங் தவத்தை (இடும்பனே நீ) அடைந்து. (21)

கடிநறுங்கமலம்பூத்துக்கருநெய்தலமர்ந்தவள்ளிக் கொடிப்படர்தருவையோர்பாற்குஞ்சரந்தழுவுமாறு முடியுடைவைரக்குன்றைறமுடிவிலாமுக்கட்கன்னல் வடிவுறவுயிர்த்தமுத்தைமனங்குவித்திறைஞ்சிவாழ்த்தி.

இ-ள், (இடும்பனே நீ) வாசனை பொருக்கிய நல்ல தாமரை மலர்ந்து, கருங்குவளை இருங்த வள்ளிக்கொடியானது படர்கின்ற கற்பகதருவும், ஒருபக்கத்தில் தேவயானை தழுவும் ஆறு சிகரங்களையுடைய வைரமலையும், அழிவில்லாத மூன்று கிண்களையுடைய கரும்பு போன்ற சிவபெருமான் அழகுபொருந்தப்பெற்ற முத்தும் ஆகிய சுப்பிரமணியப் பெருமாளை மனத்தை யொரு மைப்படுத்திக் கைகூப்பி வணங்கித் துதித்து. (22)

சாலை

பழநித் தலபுராணம்.

அங்கதுவகன்றுவின்டேங்கடலெயின்மூன்றும் வேவப் பொங்கழலுமிழ்புன்மூரற்புயங்கனும்புயங்கநல்கும் பங்குபெற்றுயர்ந்தபேதாம்பரனுமோர்வடிவதாங்கித் தங்குசங்கரநாராயணந்தனைத்தழுவிட்டங்கி.

இ-ன். அந்தச் சுப்பிரமணிய தலத்தலத விட்டு நீங்கி, ஆகாயத்திற் சஞ்சரித்த திரிபுரங்களும் வெந்தழியும்படி மிக்க அக்கினியைக்கான்ற குறுமுறுவலை யுடைய சங்கரனும், சர்ப்ப சயனத்தையுடைய திருமாலும் ஒருவடிவுகொண்டு வீற்றிருக்கின்ற சங்கரநாராயணர் கோயிலைச் சார்ந்து வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி. (உங)

வெள்ளைவெண்கமலப்போதில்வீற்றிருப்பவளைச்செங்கேழ வள்ளவாய்ப்பொகுட்டினும்பர்வாழ்ந்திருப்பவளையோங்க லொள்ளிடைமகளையொண்கண்மகேசையையுதவினைளைப் புள்ளலர்புரிந்துகொல்லாபுரியினையொருவிப்போகி.

இ-ன். வெண்தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற சரசவதியையும், கண்ணம் போன்ற செந்தாமரைப் பூவில் இருக்கும் இலக்குமி தேவியையும் மஜையரசன் மகளாகிய பஸர்வதி தேவியாரையும், அழிய கண்களையுடைய மகேசவரியையும்பெற்ற பராசத்தியை விரிந்த பூக்களைத்துவி வழிபட்டுக் கொல்லாபுரி யென்னும் அத்தலத்தைவிட்டு நீங்கி. (உச)

வருடைசென்றுமக்குகோற்றே நூடைந்துவார்ந்தொழுகுதிக்தேன், பெருகுதண்கிரியுக்திங்கண்மருப்பையொண்டினையென்றுன்னித், திருகுகோட்டிரலைபாயும்பிறங்கலுஞ்சியங்கெல்லி, னுருகெழுகரிவெண்கோட்டின்குருத்துடைத் துண்ணும்வெற்பும்.

இ-ன். (இடும்பனே) ஆகெள் சென்று உழக்கி யதறேற் கொம்பினுள்ள தேன்கூடானது உடைந்து ஒழுகுகின்ற இனியதேனுனது பெருகுகின்ற குளிர்ந்தமலையையும், பிறையின் சிருஷ்

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம்.¹ சாரா

கத்தை அழகிய வெண்மா னென்று சினைத்து முறுகிய கொம்பர் களை யிடைய கலைமான் பாய்கின்ற முலையையும், சிங்கங்கள் மேகத்தின் வடிவைக் கொண்ட யானைகளினது வெள்ளிய தங்கள்பொருங்கிய அடியைத் தகர்த்துத்தின்னும் மலையையும்.)

நஞ்சமுற்றெறபிற்றுப்பாந்தள்வழங்குகல்லோயுஞாங்கர், வெஞ்சினப் பேழ்வாய்வேங்கை மிடைபெறும் பொறையும் ஹீழந்து, குஞ்சரம்பிழியோடாடுங்குறுஞ்சைனவரையுந்தீம் பர், நெஞ்சினுட்கிடந்தவன்பாற்பதுக்கைநீண்றியுகிந்தி.

இ-ள். (இடம்பனே நீ) விடமிக்க பற்களையுடைய பாம்புகள் சஞ்சரிக்கும் கல்லோகளும், பக்கத்திலே மிக்க கோபத்தை யுடைய பெருத்த வாயைக்கொண்ட புலிகள் நெருங்கி யிருக்கும் சிறுமலைகளும், ஆண்யானைகள் பெண்யானைகளோடு விளையாடு கின்ற சிறிய சூனைகள் பொருங்கிய மலைகளும், கொடியவர்களுடைய மனத்தைப்போலப் பருக்கைக்கற்க ணிறைந்த வலிய பாலைசிலமும் கடந்து.

(உசு)

சிதத்தியினெலுவிவழங்குமடவியும்பகர்ந்தசென்னு விதநெறிதவழந்துதூமமுயிர்ப்பவெம்புவிங்கஞ்சிந்துங்கதழெரிவனமுமக்களுயிர்ப்பவிகவர்வெஞ்சுவி சுதரிசனங்கைக்கொண்டான்றன்குழலும்யாறுமூழ்கி.

இ-ள். சிச்சிலி ஒவிசெய்யும் வனங்களையும் சொல்லப்பட்ட பலவகை வழிகளையும் தாண்டிச்சென்று, புகைகள் மேலெழ வெவ்விய அக்கினிப்பொறிகள் சிந்துகின்ற நெருங்கிய நெருப்புக்காடுகளும், நரபலியை யுண்ணுகின்ற வெவ்விய சூலாயுதத்தைத் தரித்த காளிதேவியும் சக்கராயுதத்தைத் தரித்த விட்டுணவும் வீற்றிருக்கின்ற இடங்களையுங் தாண்டிச்சென்று நதியினிடத்துங்கோய்ந்து.

(உசு)

சாரா

பழந்த் தலபுராணம்.

காரகிற்குலமுஞ்சங்தக்குறுங்காய்கனற்கணவேழுக்
கூர்மருப்பினமுங்டேதற்கொழுங்கழைத்துணியும்வேர
லேர்மணிக்குலவையும்பொன்னும்வரன் றியெம்மருங்குஞ்சின்தி
வார்சிலைக்களையின்செல்லமுன்செல்லுமணிநீர்யாறும்.

இ-ன். கரிய அகிற்ரெகுதியையும், சந்தனக்கட்டையையும்,
வருத்துகின்ற கோபத்தையுடைய கண்களைக் கொண்ட கூரிய
கொம்பினவாகிய யானைக் கூட்டங்களையும், தென் பொருந்திய
கொழுமையான மூங்கிலரிசியையும், அம்மூங்கிலின் அழகிய
முத்துக் கூட்டங்களையும் பொன்னையும் கொழி த்து எப்பக்கத்
துஞ்சிதறி, நீண்ட வில்லினின் றும் விடப்படும் அம்புகள் பின்
செல்லத், தாம் அவற்றிற்கு முற்பட்டுச் செல்லும் மணிமுத்தா
ந்தியும். (2-அ)

மடுக்கஞமடுவிற்றண்டாமரைகஞம் வனசப்போதி
னடுத்திகழ்பொகுட்டுமன்னாடுமன்நாட்டினிஞ்சி
யுடுத்தவன்பதிகளந்தப்பதிச்சினகரமுமோங்கு
மடுத்துநீர்படிந்தடைந்துவணங்கியவ்விடங்கணீங்கி.

இ-ன். தடாகங்களும் தடாகங்களிற் பொருந்திய குளிர்ந்த
தாமரைமலர்களும், அத்தாமரை மலர்களி னுள்ளினுள்ள ழங்
கொட்டையும் போன்ற அங்காட்டையும், அதன்கண் மதிலாற்
சூழப்பட்ட நகரங்களையும், அங்கரங்களினுள்ள கோயில்களையும்
உயர்ந்த நதியினது பரிசுத்தமான நீரையும் அடுத்து வணங்கியும்
தோய்ந்தும் அவ்விடங்களை யெல்லாம் விட்டு நீங்கி. (2-க)

அடைந்தவர்கதியைச்சார்வதலதுசார் தராதுநாளுங்
தடைந்ததெல்காசியெப்திச்சதமகன்முதலோர்வேலை
கடைந்ததெல்களமுதங்கைப்பச்சுவைதருகங்கைநன்னீர்
குடைந்தகிலேசர்தாள்கைகுவித்தறுதிங்கள்வைகி.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சாந்தி

இ-ன். (இடும்பனேநீ) தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் மூத்தியையடைவதல்லாமல் அடையாதவர் அம்முத்தியைச்சாராது தடைப்பட்டு நிற்றிற்கேதுவாய் பெருமையை யுடைய காசிப்பதியையடைந்து, இந்திரன் முதலாயினேர் பாற்கடலைக்கடைந்தெடுத்த தெளிந்த அமிர்தமுங்கசக்கும்படி அத்துணையினிமைப் பண்ணையளிக்கின்ற கங்கையினது சிறந்த நீரிற் ரோய்க்கு, விசுவாநாதப் பெருமானது திருவடிகளைக் கைகூப்பிவணங்கி, ஆறுமாதம் அத்தலத்தின்கணவசித்து. (ங.ஞ)

விழுத்தகுகடவுட்காசிவியனகர் துறக்குமேலை முழுத்தவரிருக்கைமிக்கமுரண்வரைக்குலமும்வென்றி பழுத்தவில்மிலேச்சர்வாழ்க்கைப்பதிகளுமளருபாய்ந்து சுழித்தலையெறியுங்கண்டல்குரல்பம்மியகான்யாறும்.

இ-ன். சிறந்த தகுதியானதெய்வத்தன்மையையுடைய காசினன்னும் பெரியகரத்தைவிட்டுள்ளிங்கி, மேன்மையான தவமார்க்கத்தி லொழுகும் முனிவர்களுடைய ஆச்சிரமங்கள் மிகுந்துள்ள வலிய மலைக்கூட்டங்களையும், வெற்றிமிக்க வில்லினைத் தரித்த மிலேச்சர்கள் இருக்கின்ற நகாங்களையும், சேறுகொண்டு சுழித்துத் திரைகள் ஏறிகின்றதாழைகளும் பிரம்புகளும் பரந்துள்ளதான்யாறுகளையும். (ங.க)

தெற்றியபிறழ்பற்பேழ்வாயலகையுஞ்செறிபுன்குஞ்சி வற்றியநரம்பின்யாக்கைமண்ணையுங்குழிகட்பேயுஞ் சுற்றியகுடர்ச்செந்தீர்வெண் னினந்தகைவழூம்புதோண்மே பற்றியகடியுஞ்துய்த்தபழுவழுங்கழியச்சென்று.

இ-ன். தெற்றித்தமாறுபட்ட வக்கிரதந்தப்பற்களையும் திறந்த வாயினையும் உடைய அலகைக்கூட்டங்களும், நெருங்கிய குறுத்தமயிரினையும், உலர்ந்தநரம்போகூடிய உடம்பினையுமுடைய பிரேதங்களும், ஆழந்த கண்களையுடைய பேய்களும் ஒன்றே டொன்று சுற்றிய குடர் இரத்தம் வெள்ளிய னினம் சுதை

சாகு

பழநித் தலபுராணம்.

வழும்பு என்னுமிவைகள் கைகளிற் படிந்துள்ள வேதாளங்களும் (அல்லது பிணங்கின்னும் பேய்களும்) நெருங்கியுள்ள வனங்களுங்குமியுமாறு சென்று. (ஏ. 2)

முடங்குளையரிமானேறமுடைப்புவிபுழைக்கையாளி
கடங்கவிழ்கவுண்மால்யாணைகரியகோட்டிரலைநவ்வி
தடங்கெழுகேழுற்பன்றிசல்லியங்கடமாப்பல்ல
மடங்கலில்விலங்குநிங்காவடவியங்கடறுநிங்கி.

இ-ன். மடங்கிய பிடர்மயிரினையுடைய சிங்கேறுகளும்
புலால்நாற்றமுடைய புலிகளும் உட்டுளைபொருந்திய கைகளை
யுடையயாளிகளும், மதம்பாய்கின்ற கதுப்பினையுடைய மதமயக்
கங்கொண்ட யாணைகளும், பெரியகொம்பர்களையுடைய ஆண்மான்
களும் பெண்மான்களும், பெருமைமிக்க பண்றிகளும், கரடிகளும்
கடமைகளும் முட்பன்றிகளும் அடங்குதவில்லாத இன்னன
மிருகங்களும்பிரியாதுறரையும்காட்டுவழிகளையுங்கடந்துசென்று
பேர்தரவின்றிப்பெய்யும்பெரும்பனிக்குடைந்துசார
லார்தருவிலங்கும்புள்ளும்பிறவுமாங்களைந்துகாயக்
கூர்தருபுயங்கமீன்றகொழுமணிச்டர்த்தியென்று
சார்தரும்பொழி ந்கேதாரத்தடங்கிரியடைந்துதாழ்ந்து.

இ-ன். நீங்குதவின்றி (இடைவிடாது) பெய்யும் பெரியபனி
க்குவருந்தி, மலைச்சாரவின்களுள்ள மிருகங்களும் பறவைகளும்
வனையவும் அவ்விடத்தடைந்து குளிர்காழும்படி, மிகவும்நிறைந்த
பாம்புகள் கக்கிய அழகிய இரத்தினங்களை ஒளிகொண்ட நெருப்
பென்று வருகின்ற பெரிய திருக்கேதார மலையைச் சார்ந்து
வணங்கி. (ஏ. 3)

தணைந்ததன்வடக்கீழ்ப்பாவிற்றயங்கியவொருகான்மாக்கட
கணந்திகழ்ப்புலமுமேஜைக்கல்கெழுகடறுந்தள்ளி

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சாள

மணிதிசை திகழும்பூர்ச்சவனங்கெழுமிலிங்கம்வங்தித்
துளைர்க்குதுதொல்கிரியிரண்டுங்கொணர்ந்திவனுறுத்தியென்றே.

இ-ன். (இடும்பனே நி) கடஞ்து செல்லும் அவ்விடத்திற்கு
வடகிழக்குத்திசையில் ஒற்றைக்காலையுடைய மனிதகூட்டங்கள்
இருக்கின்ற இடத்தையும் மற்றையமலைகள் செறிந்த வனங்களை
யும் விட்டு நீங்கி, வாசனை வீசி இசை விளங்கானிற்கும் பூர்ச்ச
வனத்தில்வள்ள இவிங்கத்தை வணங்கி, அம்மலைகள் இரண்டும்
இருக்குமிடத்தையறிந்து, அப்பழையமலைகள் இரண்டுளையும்
கொண்டுவந்து இவ்விடத்திலிருத்தக்கடவாய் என்று. (நடு)

சென்னெறியுணர்த்துமற்றுமற்றுள்ளிலநவிற்றிப்
புன்னெறிமாற்றுமூலமனுநெறிபுகுத்திக்காதி
விந்நெறிவழாமனிற்றியெனசொலிவிடுத்தானென்று
நன்னெறியினரைச்சேர்ந்தார்தமக்கொருநவையுமுண்டோ.

இ-ன். போகும் மார்க்கங்கள் பலவற்றையும் அறிவித்து,
இன்னும் என்னென்ன அறிவிக்கவேண்டுமோ அவற்றையுமறி
வித்து, பாவவழிகளை நீக்குகின்ற பிரணவமந்திரத்தை அவன்து
செவியில் உபதேசித்து இங்னன்னிலைதவரூது இருப்பாயாக
வென்றுசொல்லி அகத்தியமுனிவர் இடும்பனை யனுப்பினர், எக்
காலத்துஞ் சன்மார்க்கத்தினரைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஒருதுன்ப
முண்டாகுமோ? (நடு)

கலை விநுத்தம்.

சாற்றுமறைகொண்டுசதுமாழுகவரைக்க

ணேற்றமுறுசித்தநதியின்கரையுதக்கின்

ரேற்றுக்களைத்தொழுதுதொல்பசவரைச்சென்
ரூற்றலொடுசையகிரியொய்யெனவடைந்தே.

சாஅ

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். இதும்பன்னவன், அகத்தியழனிவர்க்குறிய இரகசி
யப் பொருளையெல்லாம் மனத்திற்கொண்டு பிரமகிளிக்கனுள்ள
மேன்மைபொருங்திய சித்தநதியின்கரைக்கு வடக்கின் கணவிளங்
காகின்ற சுப்பிரமணியப் பெருமானை வணங்கி, பழமையாகியபசு
மலையையடைந்து, வலிமையுடன் சையமலையை விரைவின
டைந்து. (ந.எ)

தண்ணைடைகண்மற்றுளதணந்துதனிலேவற்கை
யண்ணலுறைக்கப்பிரமணியம்பரவியேகிப்
புண்ணியர் தவம்புரிகொல்லாபுரியோலிமுக்
கண்ணன்மணிவண்ணலுறைகாமர்பதியேகி.

இ-ன். குளிர்க்க சோலைகளா யுள்ளனவற்றைக் கடந்து
சென்று, ஒப்பில்லாத வேலாயுதத்தைத் தரித்த கைகளையடைய
குகப்பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற சுப்பிரமணியம் என்னுங் தலத்
கைத் துதித்தகன்று, தருமலுழியினிற்பவர் தவத்தைச் செய்
கின்றகொல்லாபுரியையும் விட்டுநீங்கி, உருத்திரமூர்த்தியும் விட்டு
னூவும் ஒருவடிவராயிருக்கின்ற சங்கர நாராயணர்கோயில் என்
னும் அழகிய தலத்தையுங் துதித்துச்சென்று.

தண்ணைடை - குளிர்மையாகிய நடைகளையடையது எனவிரித
வின் பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறங்க அன்மொழித் தொகை.
நல்ல ஒளிவடிவாயிருத்தலிற்குப்பிரமணியம் என்றுபெயராயிற்று.
ஒளிஇ-சொல்லிகையளபெடை. சிவபெருமானும் நாராயணமூர்த்தியும் பாதியிருவாயிருத்தலால் சங்கரநாராயண ரெனப்பட்டார்.
இம்மூர்த்தத்தை அரியர்த்தர் என்று ஆகமங்கள்க்கருங்கும். ()

கல்லருவியங்கிரிகருங்கரைகொல்யாறுஞ்
செல்வனமும்வேறுபலதேயமுதல்யாவும்
வல்விரைவுனெய்திமறைவாணர்புகழ்காசித்
தொல்பதியிலீசர்முடிகுடுந்தியாடி.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சாக

இ-ன். கல்லென் ரூவிக்கின்ற அருவிகளையடைய அழகிய மலைகளும், கரையை மோதுகின்ற எதிகளும் செல்லுதற் குரிய காடுகளும் வேறு பலதேசங்களும் இவை மூதலான இடங்களெல்லாவற்றையும் மிக்க விரைவி னடைந்து, வேதங்களையுணர்ந்த பிராமணர்கள் புகழுகின்ற பழமையாகிய காசிப்பதியையடைந்து சிவபெருமான் திருமுடியிற் றரித்த கங்கையில்தோய்ந்து. (உக)

அங்கண்று திங்களகிலேசனைவணங்கி
வெங்கடறுமேனவும்விராவிவிரைவிற்போய்த்
தங்குபனிமுழுகியகேதாரநெறிபோகிப்
புங்கவரினம்பூரவுபூர்ச்சவனமேவி.

இ-ன். அவ்விடத்தில் ஆறுமாதம் விசுவாநாதப் பேருமானித் தரிசித்து வழிபட்டு, கொடிய வனங்களொல்லாந் தாண்டி விரைவிற்சென்று, சிலைத்த பனியினால் மூடப்பட்ட திருக்கேதார வழி சென்று, தேவ கூட்டங்கள் துதிக்கின்ற பூர்ச்சவனத்தையடைந்து. (சா)

கோமுனிமுனேதியதுணர்ந்துகுறியங்க
னோமுறவிருந்ததலனெய்தியெதிர்போற்றி
மாமலர்கடுவினன்மனம்புனிதனுனுன்
ரூமுனிவர்போற்றுசிவசத்திமலைகண்டான்.

இ-ன். தலைமைபெற்ற அகத்திய முனிவர் முன்னர்ச்சொன்னதனை யறிந்து சிவவிங்கம் இன்பம் பொருந்த இருந்ததலத்தையடைந்து எதிரிற் றுதித்து, அழகியபுட்பங்களைச்சொரிந்துமனம் பரிசுத்தமுடையனான், முனிவர்கள் துதிக்கும் சிவமலைசத்தி மலைகளைக்கண்டான். (இடும்பன்.) (சக)

தண்டெனவிமுந்தனனெழுந்துதவமிக்கோன்
ரேண்டெனவவித்தருள்கூரங்திடுதலாலே

சாயி

பழநித் தலபுராணம்.

கண்டனமிவ்வாறு பிறர்கண்டிலர்கொல்யாஞ்செய்
பண்டைவினை நல்வினையல்லாது பயனுடேமா.

இ-ள். தண்டத்தைப் போல விழுந்து வணங்கினவனும்
எழுந்து தவத்தின் மிக்க அகத்திய முனிவரது அடிமையாகு
மென்று மனம்பிடித்திழுத்துச் செலுத்தியருள் பெருகலாலே
இவ்வாறு சிவபெருமானைத் தரிசித்தேம், ஏனையோர் தரிசித்
திருக்கமாட்டார், எாம் செய்த பழவினை நல்லவினை யல்லாது
திவினையர்குமோ? (ஆகாது என்றபடி.) (சுடு)

என்றனனிடும்பிபணியாவது மிழைப்ப
மன்றன்மலராய்ந்து முறைவந்தனைபுரிந்தான்
றென்றல்வரையோன்மொழிவழாது தெளிவோடான்
டொன்றுபதமைந்தையுமுளத்தெழுதிவைத்தே.

இ-ள். என்று இவ்வாறு இடும்பன் என்பான் சொல்லி, தன்
மனைவி யாகிய இடும்பியென்பவன் எல்லாப் பணிகளையுஞ்செய்ய,
வாசனைபொருந்திய புட்பங்களைக் கொய்து முறையே வணக்கஞ்
செய்தான் தென்றத்காற்றிருந்து தோன்றும் பொதியமலையில்
வசிக்கும் அகத்தியரது சொற்றவருது மனத் தெளிவுடனே
ஒருவருடம்வரையும் பஞ்சாக்கரத்தைத் தன்னுள்ளத்திற் பதி
த்துவைத்து. (சுடு)

ஆங்கவனருந்தவமுஞற்றிடுமல்வேலை
யோங்குபுயதண்டமெனவொண்பிரமதண்டுந்
தாங்குதிசைச்சூழுரகர்தாம்பினமுமாகப்
பாங்கரினடைந்திடுதல்பார்த்ததிசயித்தான்.

இ-ள். அவ்விடும்பன் ஆனவன் அரிய தவத்தைச் செய்யும்
காலத்தில், மிக்க புயதண்டமென்று சொல்லும்படி அழகியபிரம
தண்டும், சுமக்கப்படுகின்ற திக்குக்கடோறுமுள்ள பாம்புகள்கயிற்
றுக்கூட்டங்களும் ஆக, பக்கத்தில் வருதலைப் பார்த்து ஆச்சரிய
முற்றுன்.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சுகக

விருமதன்டு புயதன்டமாகவும் அட்டநாகங்கள் கயிறுகவும் வருதலைக்கண்டு இடும்பன் ஆச்சரியமுற்றுன் என்பதுகருத்து.

புயதன்டாவது சுமைகமப்போர் தோளில்லைவக்கும் தண்டு. அதனைக் காவுதடியென்பர். (சுச)

கொண்டவினோமுந்துகைகுவித்திருகுவட்டின்
மண்டுரகராசியறிவாய்ப்புறவிசைத்துத்
தண்டொடுபினித்தெதமுதடங்கடலைவாரி
யுண்டவனுரைத்தமலுவுண்டதையுணர்ந்தான்.

இ-ள். மேகத்தைப்போல இடும்பனைவன் எழுங்துகையை யஞ்சலித்து, இருமலைகளினும் நெருங்கிய பாம்புக் கூட்டங்களை உறிபோலப்பொருந்தும்படிபினைத்து, புயதன்டத்துடன்கட்டி, சத்த சமுத்திரங்களையு மள்ளியுண்ட அகத்திய முனிவர்க்கறிய மூலமங்திரத்தை மனத்தின்கணுக்கரித்தான். (சுடு)

மண்ணினிடைசானுவறவுன்றிவருதண்டந்
திண்ணியபுயத்துமிசைசேர்த்திமலயத்துப்
புண்ணியன்வழங்குபுரைத்திருகுவநெஞ்சு
ளைண்ணினவெழுந்தனனெழுந்தகிரிரண்டும்.

இ-ள். பூமியினிடத்து முழுந்தாள் பொருந்த ஒன்றி, வந்த பிரமதண்டத்தை வலிய தன்றேளின்மேல் வைத்து அகத்திய முனிவர் உபதேசித்ததிருவருவத்தை மனத்துள்ளினைத்து எழுங்தனன், மலைகள் இரண்டும் மேல் எழுந்தன. (சுக)

அன்னதுனைமால்வரைகளன்பினனிகாவின்
மன்னிடுமிடும்பன்மணிநிலமொருதட்டுங்
தன்னிகரின்மாமணியொர்தட்டினுநிறைத்து
நன்னாரினிறுக்குமொருநாய்க்கைனாகிரத்தான்.

ஈகா

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். அவ்வாறுயிபெரிய இருமலைகளையும் அன்புடன் மிக்க சுமையிற் கொண்ட இடுப்பனுனவன் இந்திர நீலரத்தினத்தையொரு தட்டிலும் தனக்கு ஒப்பில்லாத மாணி க்கரத்தினத்தையொரு தட்டிலுமாக நிறைத்து, நன்மையுடன் நிறுக்கின்ற வைசியனை யொத்தனன். (சங்)

தேவர் திகழ்தென்றிசை திளைத்ததவமோசிர்
மேவழுமனிவாய்மைவிளைவோவிறவீடுமெப்
ஞவவின்முனரற்றுதவனேவணிகொள்சாசிக்
காவடியர்போல்விரைவுகொண்டதர்கடந்தான்.

இ-ன். தேவர்கள் விளங்குகின்ற தெற்குத் திசையானது செய்ததவமோ, சிறப்புமிக்க அகத்திய முனிவர்சொன்ன உண்மையின்பயனே? வீரத்தையுடைய இடும்பனுனவன் விருப்புடன் முன்னர்ச்செய்த தவத்தின் பிரயோசனமோ, அடிகைக்கொண்ட காசிக்காவடியர்போல விரைவின் அம்மலைகள் இரண்டினையுஞ்சுமாந்துகொண்டு வழிகளைத் தாண்டினான். (சா)

வந்ததெந்றிகண்டிலன்மயங்கிநடுவிந்த
மந்ததெந்றிசென்றுமவிகார்ச்சனமடைந்து
சிந்தைதெளி திண்ணர்புரிதென்கயிலைபோகி
யுந்தருவிதாழ்க்கனவினேண்கிரியுறைந்தே.

இ-ன். வந்தவழி தெரியாதவனுய மயங்கி நீண்ட விந்த மலை வழியாகச் சென்று மல்லிகார்ச்சனத்தைச் சார்க்கு மனத் தெளி வற்ற கண்ணப்ப நாயனார் வழிபட்ட சீகாளத்திசென்று, மணி முதலியவற்றை யெறிகின்ற அருவி தூங்குகின்ற திருவன்னு மலையையடைந்து. (சக)

முத்தநதிநீடுமுதுகுன்றநெறியேறி
நத்திலகுபொன்னிநதிந்கரைகடந்து
புத்தமுதபானர்புகழ்புப்பகிரியுற்றுன்
மத்தனெனநின்றுளமயங்கிவழிகாணுன்.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சாதந்

இ-ன். மணிமுத்த நதிபொருங்திய நீண்ட விருத்தாசல வழி சென்று, சங்குகள் விளங்குகின்ற காவிரி நதியின் நூல்ல கரை வயக் கடஞ்சுசென்று, புதிய அமிர்தத்தையுண்ட தேவர்களாற் புகழப்படுகின்ற புட்பமலையை யடைந்தான், அங்கு உன்மத் தனைப்போல் நின்று மனமயங்கி வழிதெரியாதவனும். (டி०)

ஆவயினுக்கலுதைபள்ளிலைவள் வேலோன் .
காவலனெனக்கரியகச்சையிடைவிக்கித்।
தூவடியின்மீதுதொடுதோல்கழல்புனைந்தே
யேவயில்வைவாளிவிலைடுத்தெதிர்புகுந்தான்.

இ-ன். அவ்விடத்தில் உள்ள மலையின்கணை மூந்தருளியிருக்கின்ற கூறிய இலைத்தொழில்முற்றிய வெள்ளிய வேலாயுதத்தை யிடைய கங்கக்கடவுள், அரசனென்று சொல்லும்படி கருளிறம் பொருங்திய வாரினை யிடையிற்கட்டி, பரிசுத்தமாகிய பாதங் தளின்மேல் செருப்பையும் வீரக்கழலையும் தரித்து, செலுத்துகின்ற வேல், கூறிய அம்புவில்லில்என்னு மிவற்றை யெடுத்துக் கொண்டு எதிரிற்சென்றார். (கூ)

புகுந்தனனெவன்கொலைழில்பூத்தவன்விறற்போர் மிகுந்தவனிருங்கழன்மிலைந்தவன்வில்லோன் முகுந்தன்மருகன்பொருவினென்னமுருகனென்றுண்ணைகிழந்துகுலம்யாதுதனிதின்றதுரையென்றான்.

இ-ன். இம்பன்கண்டு, இவ்விடத்து வந்தவன் யாவன், அழகுடையவனுக இருக்கின்றான், வெற்றி பொருங்திய போர்த் தொழிலில் மிகுந்தோன், பெரிய வீரக்கழலை யணிக்கவன், வில்லில் வல்லவனுயிருக்கின்றான், திருமாவின் மருகனுகிய முருகக் கடவுளை நிகர்த்தவனு யிருக்கின்ற னென்று மன நெகிழ்ச்சி கொண்டு உன்னுடைய குலம்ஏன்ன? தனியே வந்ததற்குக் காசணம் என்ன சொல்வாயாகவென்று கேட்டனன். (கு१)

ஈகா

பழநித் தலபுராணம்.

யானுவகமாரூபிறைவன்றனயனீண்டைக்
காண்மிருகவேட்டைகருதித்தனி புகுந்தே
னீநிருதனேவரைகடாவியெதிர்நின்றூய்
மேனதெவதேநெவினுவினன்வெள்வேலான்.

இ-ள். நான் இவ்வுகத்தை யாருகின்ற அரசனது குமார
ஞகும், இவ்விடத்திற் காட்டிலே மிருகவேட்டை யாடும்படி
நி னைத்துத் தனியேவந்தனன், நி, இராக்கதனே மலைகளையெடுத்
துக்கொண்டு எதிரில்வந்து நின்றூய். வந்தது யாதுசொல்வாயாக
வென்று, வேலாடுதப்பெருமான் வினாவினர். (நுக)

வீரரதுகர்மாமுனிவிடுத்தபணிவெஃகி
வாரையிவைகொண்டுமலயம்புகுதுகின்றேன்
ரூரையறியாதுதுமாறியிவண்வந்தேன்
பாரையினிதாளிறைபயந்தவிறலோயே.

இ-ள். கடலையுண்ட அகத்தியமுனிவர் அனுப்பிய ஏவலை
விரும்பி, மலைகளைக்கொண்டு பொதியமலைக்குச் செல்கின்றேன்,
வழிதெரியாது தமொறி யில்விடத்தில் வந்தேன், பூமியை நன்
ரூக அரசாரூகின்ற அரசனதுகுமாரனே ! (வரை - வாரைனன
கீண்டது.) (நுச)

மைவறியுமேனியன்வழங்குமொழிகேளாச்
செவ்வழிபயின்றளிசெறிந்திமிர்கடம்ப
னிவ்வழியினெய்தியெழிலேனவரைவைகி
யவ்வழியனைந்துமலயத்தடைதியென்றூன்.

இ-ள். செவ்வழி என்னும் பண்ணைப் பழகி வண்டுகள் பாட
லைச் செய்கின்ற கடப்ப மலர்மாலையினராகிய கந்தக் கடவுள்,
கருமைதேங்கிய சரீரத்தையுடைய இடும்பன் சொன்ன வார்த்

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம்: சுகநு

தைகளைக்கேட்டு, இவ்வழியர்கக் சென்று அழகிய வராகமலையை
யடைக்கிருந்து, அந்த வழியாகப்போய்ப் பொதியமலையை யடை
வாயிகவென்றார். (நிடு)

எவினனிவன்கருணைவள்ளலெனவெண்ணி
மேவினன்விரைந்தனன்விசும்பினுயர்கேழன்
மாவினசலத்துவடபாலருகுமாவோ
டாவினன்வலம்புரியுமநங்கரடைந்தான்.

இ-ன். செல்லுதற்குரிய வழியை யறிவித்தான் ஆதலால்
கிருபைக்குணமுடைய வள்ளலாகு மிவன் என்று நினைத்து, அவ்
விடத்தைவிட்டு சென்று ஆகாயத்தினுயர்ந்த வராகமலைக்கு வட
பக்கத்திலுள்ள, இலீக்குமியுடன் காமதேனு, சூரியன் என்னும்
இவர்பூசித்த திருவாவினன்குடி யென்னும் நகரத்தை யடைந்
தான். (நிசு)

தாஞ்சார்ந்துதவனம்பசியுமற்றத்
தோள்வலிதொலைந்தவனைபொத்ததுயரெய்தி
நீரினைவரைச்சுமைநிலத்தினிடைவைத்தா
ஞஞ்சையவேலார்செயலாரறிவரம்மா.

இ-ன். காலுஞ் சரீரமும் தளர்ச்சி கொண்டு, தாகமும் பசி
யும் வருத்த, புயவலிமை குறைந்தவன் நிகர்த்த துன்பத்தை
யடைந்து, நீண்ட இருமலைகளினது சுமையை நிலத்தினிடத்து
வைத்தனன், எம்மை யடிமையாக வுடைய வேலாயுதக் கட
வுளின் செய்கையை யாவரறிவார். (நின)

ஆவதுணரானருகடைந்துதவவாம
தேவனுறைகாணிடைசெறிந்தவனிருந்தா
னேவவினினிடம்பிதருமின்கணிகிழங்கு
மேவுமசனம்பிறவும்வேண்டுவதுகர்ந்தான்.

இ-ள். மேர்செய்வதை யறியாதவனும், பக்கத்திலுள்ள காட்டையடைந்து, வாமதேவமுனிவர் இருக்கின்ற ஆங்சிரமத்தி வீடத்தி விருந்தனன், குற்றேவலைச் செய்யும் இடும்பியினாற் கொடுக்கப்பட்ட இனியபழம் கிழங்கும் பொருந்திய உணவாயுள்ளன பிறவும் ஆகிய விரும்பியனவற்றைப் புசித்தான். (குச)

நித்தனுமைவெற்பிலோருசார்நெடுநிலத்திற்
கைத்துணையினாலுவளகங்கடி துதொட்டுத்
துய்த்தனன்றும்புன்றோவிக்கடல்வறப்ப
வத்திருவரைத்துணையடுத்தனனெடுத்தான்.

இ-ள். சிவமலை சத்திகிரி என்னும் மலைகளின் பக்கத்தி ஆள்ள நீண்டங்கிலத்தில், தனது இருகைகளாலும் அள்ளத்தை விரைவாகத் தேர்ண்டி, ஒவிபொருந்திய சமுத்திரமும் வற்றிப் போக, நல்ல நீரை யுண்டனன், அதன்பின் அந்த அழகிய மலைகள் இரண்டையும் அடுத்து மேலெடுத்தான். (குக)

கலிநிலைத்துறை.

தோண்முரிந்தனநெறிந்தனசுவற்புறஞ்சானு
தாண்முரிந்தனவெரிந்தனதடங்கணகள் பிதுங்கிப்
பாண்முரிந்துநம்மடுதிறன்முரிந்ததென்னென்ன
நாண்முரிந்திடர்நின்றுள்ளநடுங்கினனிடும்பன்.

இ-ள். புயங்கள் முரிந்தன பிடரின் பக்கம் நெறிந்தன, முழங்தாளும் கால்களும் முறிந்தன, நீண்ட விழிகள் பிதுங்கி யெரிந்தன, பெருமைகெட்டு நமது வலிமையுங் கெட்டதுகாரனம் யாதென்று, பலநாள் நீங்கித் துண்பங்கொண்டு மனங்கூக்க முற்றுன் இடும்பன். (கூ)

அரிமைனச்சிவனுக்குநீடருந்தவனடிமைக்
குரியனென்றிடுந்தோழிலுமன்றுதவுமந்திரமும்

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சுகள

பிரியங்முடைவிகளும்பெயர்தரவீண்டுத்

திரியுமாற்வெனனவளம்புழுங்கினன்சீறி.

இ-ள். விட்டுணுவை மனைவியாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு அடியவரான மிக்க தவத்தையுடைய அகத்திய முனிவரது அடிமைக்கு உரியவெனன்னுங் தொழிலும், அற்றைறத்தினம் உபதேசித்த மந்திரமும் பிரிந்துபோகவும், நம்முடைய வலிமைகளும் நீங்கவும், இவ்விடத்தில் வேறுபட்ட தெவ்வாரென்று கோபித்து மனம் புழுக்க மடைந்தான்.

“அரியினைச் சிவனுக்கு நீட்டருந்தவன்டிமை” எனவும்பாடும். அதற்கு விட்டுணுவைச் சிவனுக்கசெய்த மிக்க தவத்தையுடைய அகத்திய முனிவற்கு அடிமை என்க. அதனை மேற்கூறுதும், அரி - பகைவர்களையழிப்பவன் விட்டுணு, சிவன் - சுகரூபமுடையவன், மந்திரம்-மந் - ஸினைப்பவனை, திர - காப்பது.

திருமால் சிவபெருமானுக்கு மாயா சத்தி யென்னும் ஆண் சத்தியாகவின் மனையாம். என்னை? காளிதேவி கோபச் சத்தியும், தூர்க்கை அழித்தற்சத்தியும், உமாதேவியார் இன்பச் சத்தியும், திருமால் ஆண்சத்தியும் என்று புராணங் கூறலால் “அரிமனைச் சிவன்” என்றார். இதற்கு மேற்கோள் வருமாறு—

கந்தபுராணம் - மாசாத்தாப் படலம்.

நால்வ கைப்பட நண்ணிய சத்தியுண்
மாலுமொன் றுதவின் மற்றது காட்டுவா
ஞை கண்டத்த னச்சத னச்சறுங்
கோல மெய்திக் குறுகின னவ்விடை.

சிவபெருமானுக்குத் திருமால் சத்தியாகவினன்றே, தாருகவன் த்திற்குச் சென்ற காலத்து விட்டுணு மோகினி வடிவற்றுச் சென்றதும், அமுதமளித்த காலத்து மோகினி வடிவாகி நிற்க

சுகந் பழநித் தலபுராணம்.

அரன்சேர்வது ஜயஞ்ஞரைப் பெற்றதும், ஊழிக்காலத்தில் இறைவன் பேரூருக்கொண்டு மாயனைச் சேர்வது பிரமனை யீன்றதும் என்க. இதுபற்றியே,

தீநுவநு ணேறித் தமிழ் வேதமும்,

எரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற வில்லை

கரியலாற் போர்வை யில்லை காண்டகு சோதியார்க்குப்

பிரிவிலா வமரர் கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென் ரேத் தும் அரிலவாற் ரேவி யில்லை யையனை யாற ஞர்க்கே. எனவும்,

கூர்ம புராணமும்,

வள்ளக் கமல வட்டவளைக் கடவுடக்கன் முகநோக்கி

யெள்ள வீசன் றனை மறந்து நெடுமாலீச னென்னுமவர்க

ஞுள்ளி லொருவர் திருக்குமா லுமைபோ லீச னுயர்சத்தி

வெள்ளை யறிவின் மாயோனை வெகுளி லீசன் வெகுஞுமால்,

இரட்டைப் புலவர் பாடலும்,

வருக்கைத் தடம்பொழி லாமாதை யையர்க்கு மாசொன் றில்லா முருக்கொத்த மேனி யழகிய நாதர்க்கு மூச்சரவத் திருக்கைக் கமல வரஞர்க் கரிதிருத் தேவி யன்றே வளிக்குப் பொருஞ்ஞரை யீர்கெடு வீர்நும் மறிவின்மையே.

எனவங்கூறின.

(சுக)

கொறுகொறுத்துளங்கிவகிரிக்குவட்டின்மேலேறி யுறுகணைங்கணும்பரப்பலுமூங்கொருசாரின் மறுவறுங்குராவடியினேர்மழலையங்கனிவாய்ச் சிறுகுழந்தைனின்றிடுவதுதெரிதரத்தெரிந்தான்.

இ-ள். மனங் கொறு கொறு கொறுத்து, சிவகிரிச் சிகரத்தின் மேலேறி, தனது பெரிய கண்களை யெல்விடத்துஞ் செலுத்தலும், அல்விடத்தி ஞஞ்ஞபக்கத்தில், குற்ற மற்ற குராமரத்தின்கீழே

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சுகங்

குதலூச்சொற்களை வசனிக்கின்ற கோவைப்பழம்பேரன்ற வாயி ணாய்டைய சிறிய்குழந்தை நிற்பது தெரியக் கண்டான். (சு2)

நற்றைஞான்றுமில்லாததின் நில்திறும்பூதொன்
நற்றைதொண்சிறுபிள்ளையன்றியக்கஞேவும்பார்
மற்றையோர் தமிலொருவஞேமந்திரங்குடிலங்
கற்றவன்கொலோவிவன்வலிகாண்டுமென்றடைந்தான்.

இ-ன். எக்காலத்தும் இல்லாத ஒருவியப்பு இற்றைத்தினங்காணப்பட்டது ஆச்சரியம், இவன் சிறுபிள்ளையன்று, இயக்கர்களுளொருவஞே, அல்லது தேவர்களுள் ஒருவஞே? மங்கிரம், மாணய என்னுமிவற்றைப் பயின்றவஞே? இவனது வலிமையை அறிவேமென்று போயினான். (சு3)

பிடர்கிடந்தபுன்குஞ்சியும்பெருகியகருணைக்
கடலைம்புகண்களுங்கவிஞேழுகியழுகமுகமும்
வடிவுநாலுமார்புங்கையொண்கோலும்வயங்க
நெடியகோவணவுடையுடனின்ற துகண்டான்.

இ-ன். பிடரிலே தாங்கும் குடுமியும், சரங்த அருட்கடல் ததும்புகின்ற விழிகளும், அழகு ஒழுகுகின்ற திருமுகங்களும், சிறங்த உபவீதமும், மார்பும், கையினிடத்து அழிய தண்டாய்தமும் விளங்க, நீண்ட கோவண ஏடையுடனும் ஸின்றதைப் பார்த்தான். (சு4)

உருகினன்பெயர்த்தொன்றும்விண்டுரைத்திலனன்பு
பெருகினின்றுதிப்பிறைறமதிக்கண்ணியோன்றருசேஷு
முருகனின்றிவன்றிறலினைமுருக்கியபின்னர்
மருவுநன்கருளுறுத்தமானல்கினன்மாதோ.

இ-ன். பிறைமதியாகிய கொழுங்கைத்தத் தரித்த சிவபெரு
ஙான்பெற்ற குமாரக் கடவுள், மனமுருகி, மீண்டொன்றுஞ்

சூடி

பழநித் தலபுராணம்.

சொல்லாதவனும், அன்புசுரங்கு இடும்டனிற்பதைப் பாந்த்து இவன் வலிமையைக் கெடுத்தபின்பு நன்மைபொருங்கிய தமது அருளைச் செய்வேமென்று மாயையைச் செய்தனர். (குடு)

குறுமுனிப்பிரான்பணித்தகுற்றேவலுக்கிடையூ
றுறுமிடத்திலென்னுயிரினைவிடுத்துமாற்றுதுமென்
றதுதியிட்டிடும்பாசுரன்சேயைநேர்ந்திபார்நீ
நெறிபிழைமுத்தனையோதனினின்றதென்னென்றான்.

இ-ள். (இங்ஙனம் குகக்கடவுளின் மாயையிற்சிமிட்டப்புற்ற) இடும்பாசுரன், அகத்தியமுனிவர் கட்டளையிட்ட குற்றேவலுக்கு இடையூறு வருமிடத்தில், எனது உயிரைவிட்டு அப்பாவத்தை நிக்குவேமென்று தீர்மானித்து, குமாரக்கடவுளை யடைந்து, நீயாவன்? வழிதவறி வந்தனேயோ? தனியேனிற்பதற்குக் காரணம் யாது என்று கேட்டான். (குகு)

என்றதற்கெதிரிசைத்திலனகைத்தனனெங்கோன்
வன்றிறற்றயித்தியன்மனங்கொதித்திளமைந்தா
நின்றுபுன்னகைவினைப்பதற்கேதுவென்னிகழுத்தாய்
குன்றுவிட்டுநோபோதியான்கொலைத்தொழிற்றகுவன்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு கேட்டதற்கு எமது தலைவராகிய குமாரக்கடவுள் மாறுத்தரங்கூறினார்ல்லர், நகைத்து நின்றார், மிக்க வீரத்தையடைய இடும்பாசுரன், மனங்கொதித்து, இளஞ்சிறுவனே! இவ்விடத்திற் றனினின்று புன்முறுவல் செய்வதற்குக் காரணம் யாது சொல்லக்கடவாய், இம்மலையைவிட்டுச் செல்வாய், யான் கொலைத்தொழிலைச் செய்யும் அசுரனென்பதை அறிதியென்றான். (குள)

தகுவனீகொணர்ந்திட்டவிச்சயிலநம்மிருக்கை
யிகலுனக்குளதேற்கொடுபோகெனவிசைப்ப

ந

4

இ-ள்

திருப்பிடம்.

யென்று (குட

நன்று இதுநன்

வார்த்தையுஞ் செ

மஞ்சவஞ்சசீன

னஞ்சிடேன்றிரு

விஞ்சையன்றனக்க

ருஞ்சநிற்றியோவெ

இ-ள். மைங்தனே! ந

மனத்தில்மதித்தேன், அதூ

கையுடைய விட்டுணுவைச் சிவ

தையில்வல்ல அகத்தியமுனிவர்கு

யவஞ்சிய என்றான்னர் உய்ந்து நிட

போலக்கோபி தான்.

மைங்தன் - மஞ்சன் எனவும், உய்ந்

கைநோக்கிப் போலியாய்நின்றன. வல்ஜை

அரண்-பாசத்தையழிப்பவன். அதனை “உட

லாலேயுயிர்க்கு-ஞூயிர்க்கு மரனெனும்பே ருவ

சமயநேறித் திருக்குறளானுணர்க.

விட்டுணுவைச் சிவவிங்கப்பெருமானுகச் செ

வது - அகத்தியமுனிவர் விந்தமலையின் ஆற்றை

வரும்வழியில் கிரவுஞ்சமலைக்குச் சாபஞ்சொல்லி,

தாவி யென்னும் அசரரைக்கொன்று, கொங்குநாடு

தமது கமண்டலநிறை விளாயகக்கடவுள்கவிழ்க்க, பின்

ருள்பெற்று அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கித் திருக்குற்று

பிராம
 -ண்மைக்
 சிவனையும்
 காக் கெங்ஞடி
 டியாவாம் அகத்
 தித்து முகநோக்
 மாயவன் உடைய
 ளா குரூர வைணவர்
 பராமறி த்து, நீகோபிச்
 சுமுத்திளாகளைவிடத்து,
 ராங்களைத் தரித்துள்ளாய்.
 தி. வருவையே லுயிரைவாங்
 சர்ந்துக்கறினர். அகத்தியமுனி
 வைணவரது குறும்பினை நீக்கி
 வகொண்டு * கோபிச்சங்தனம் துள
 வதவருவைத்தாங்கி, கோவிந்த! கோ
 ஸரூர் வைணவர் கேட்டுப் பித்தன்டிய
 ங்க, பெருமாளின் ரூசனைத் தரிசிக்கப்

எத்து வைணவர்க்குத் திருமண் தாரணம்
 வர் என்னும் இராமாதுசர் காலத்திற்றுன் மன்
 றறிக. அதன்பின்னர்த்தான் வடகலை நாமம்,
 ம. ஸ்ரீ சூர்ணம் என்னுங் குங்குமாமம், அரித்
 என்னும் மஞ்சனைமம், சுவேத மிருத்து என்னும்
 ம் ஏற்பட்டதென்க. இவைகளுள் ஒன்றுவது வே
 றப்பட்டில. இவை நவீனமென்பதை “சைவபூஷண
 ” என்னும் நூலிற் நெளிவாகக் காட்டி யுள்ளாம். ஆங்
 கண்மக.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சுட்டு.

பெந்தேமென்று மனமகிழ்ச்சி கொண்டு முன்வந்து உபசரிப்பு, முனிவர் நாரணனைப் பூசிக்கவந்தே மென்ன. வைணவர் பூசைத் திரவியங்கொண்டு வந்தனர். அகத்தியர் பூசைசெய்யக்கென்று.

அறுகு மதி நதி புனையுஞ் செஞ்சடையெம்

பெருமானை யகத்துட் கொண்டு

சிறுகு முரு வுடைய முனிநாரணர்

திருமுடிமேற் செங்கை யோச்சிக்

குறுகுறு கெனவிருத்தி யொள்ளரக்கிற்

புனைபாவைக் கோல மீது

மறுகுதழ லுற்றென்னக் குழழவித்தோர்

சிவவிங்கு வடிவஞ் செய்தான்.

என்ற கந்தபுராணத் திருவிருத்தப்படி, நாரணன் முடியில் தம்கையை வைத்துக் குறுகு குறுகு என்று அரக்கிற் செய்யப் பட்ட கோலம்போலச் சிவவிங்கப் பெருமானுகச் செய்தார், அவ்வாறு ஆக்கியது மன்றிச் சிவபெருமானது மந்திரங்களைச் சொல்லியுமருச்சித்தார். வைணவர்கள் இவன் பெரிய மாயஞ்செய்தான். இவனைப்பிடித்து வதையுங்கள் என்று வளைந்தார். முனிவர் கோபத்தியைவிட அதற்காற்றாது எவ்விடத்துஞ் சிதறி யோடினர் இவ்வாறு நாரணனுருவத்தைச் சிவமாக்கிய பெருவன் மையுடையார் அகத்தியமுனிவர் என்பார் “திருமாயனை யரெனை வகுத்த விஞ்சையன்” என்றார். (காக)

பிசைந்தகையினனையிறுமென்று றப்புகப்பேழ்வா

யசைந்தசென்னியனன் லுமிழ்தீக்கணனுபோர்க்

கிசைந்தனெஞ்சினன்குமரனென்ற றிவனேவெழுந்து

பிசைந்தபூங்குரவடியினின் முடிவுறப்பாய்ந்தான்.

இ-ள். ஒன்றேருடொன்று பிசையப்பட்ட கையினையடையவ குகியும், கடிக்கும் பற்களை யுடையவனுயும் மிகவும் பெருத்த

சுதா

பழநித் தலபுராணம்.

வாயையும், அசைகின்ற தலையையும் உடைபனுயும், அக்கினிப் பொறியைச் சிங்குகின்ற கண்களை யுடையவளுகியும், கொல்லுகின்ற போர்செய்தற்குச் சம்மதித்த மனத்தனுகியும் (இம்பனனவன்) எழுங்கு, குமாரக்கடவுளென்ற அறிவானே, பசியபுட்பங்களையுடைய குராமரத்தடியிலே அழியும்படி பாய்ந்தான்.)

நிலமதிர்ந்திடவதிர்ந்தறநெருங்கியகாலை
வலமிகுஞ்சஸ்டர்வேல்கொலோகோல்கொலோமற்றைச்
சிலதடிந்தனவோதெரிந்திலன்றிறவிடும்ப
னலறிவிழுந்தனனசனிபோவிழுந்தனனுவி.

இ-ள். பூமியசையும்படி ஆர்ப்பரித்து மிகச்சமீபமாக நெருங்கிய காலத்து வெற்றிமிக்க ஒளிபொருங்கிய வேலாயுதமோ, தண்டாயுதமோ? மற்றையன வெவையோ கொன்றதை யறியேம், வலிமையுள்ள இடும்பன் அலறி இடபோலவிழுந்தனன், விழுந்து உயிரை விட்டான். (எக)

இருந்தநாகமுந்தண்டமுமெழுந்தனவிருந்
ரருந்துமாமுனிக்குற்றவாறறைந்தனதத்தம்
பொருந்திருக்கையிற்புகுந்தனபொன்றுதானவன்பாற்
றிருந்துவேளருள்புரிந்தவர்செப்புகின்றனமால்.

இ-ள். அவ்விடத்து இருந்த பாம்புகளும் பீரமதண்டமுமெழுந்துசென்று, பெரியாரையுடைய சமுத்திரத்தைக் குடித்த அகத்திய முனிவர்க்கு நிகழ்த்தவைகளைச் சொல்லித் தாங்கள் தாங்களிருக்கும் இடங்களுக்குச் சென்றன, இறந்த இடும்பாசரனிடத்தில் திருத்த முடைய குமாரக்கடவுள் திருவருள்செய்த வரலாற்றைச் சொல்கின்றேம் என்றார் சூதமுனிவர். (எடு)

உலம்பெருந்தடங்கோவிடும்பாசரனுயிர்பூஞ்
சிலம்பில்வீழூவிவாமதேவனுஞ்செழுந்தவத்தோ

மலைகள் பழநியடைத்த சருக்கம் சுடு

னிலம்புகுந்தானில்வனத்திடைநிலைத்தபேரிடும்பி
புலம்புமாறுகேட்டெழுந்தனள்பொருக்கெனப்போந்தாள்.

இ-ள். திரண்ட கல்வினை யொத்த பெரிய புயங்களையுடைய
இடும்பாசுரன் தனது உயிரானது நீங்க, பொலிவாகிய மலையின்
மேல் விழுந்த ஒலியை, வாழதேவர் என்னு முனிவரது ஆச்சிரம
மிகுந்த நீண்ட காட்டினிடத்து நிலைபெற்றிருந்த இடும்பி யென்
பாள் தன் செவிப்புலத்தாலறிந்து புலம்பும்படி யெழுந்து விரை
விற்சென்றாள். (எங)

ஒவியெழுந்தவங்நெறியிடைப்படர்ந்தனளோடிச்
சலிலவேணிபூதரத்தினேர்தாரையிற்சார்ந்து
வலிதொலைந்துகாதலன்றனிமாய்ந்ததுகானைப்
பொலிவழிந்துயிர்போயினளொனப்புலர்ந்தனளால்.

இ-ள். ஒவியிக்க அந்த வழியினிடமாகச் சென்று ஓடி, சிவ
கிரியினேரு பக்கத்திற்போய், வலிமையழிந்து, தனது நாயகனு
கிய இடும்பன் தனியே இறங்கிருத்தலைப் பார்த்துப் பொலிவு
கெட்டு உயிர் நீங்கப் பெற்றுள்போல வாடினான். (எச)

நெடிதுயிர்த்துவேரற்றதோர்நீள்பெருங்கரிய
கொடிசரிந்துகிழ்விழுந்தெனக்குழழுந்தனள்கொழுங்கண்
வடிவுமாறநீர்வெள்ளத்துளாழுந்தனண்மலர்க்கைத்
தொடிமுரிந்திடப்புடைத்தனடினைமுலைவருந்த.

இ-ள், பெருமூச்சவிட்டு, வேறுந்த ஒருபெரிய கொடியா
னது சரிந்து கீழேவிழுந்தாற்போல விழுந்தாள், கொழுமையா
கிய தனது கண்கள் உருவமாற நீர்வெள்ளத்துள் முழுகினள்,
மலர்போலுங் கைகளினால் வளையல்கள் முரியவும், இருதனங்கள்
வருந்தவும் (மார்பினிடத்திலே) அடித்தாள். (எடு)

சாகு

பழநித் தலபுராணம்.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியனிருத்தம்.

மாற்றலர்மாக்கரிகள் வென்றவயப்புவியேமலயமா
முனிவழாமை
யேற்றபணிபுரியுமுனக்கித்தனையோபலித்தபய
னிகல்வெங்கானி
லாற்றுமருந்தவமுடையையடியேனுக்கொருதுஜையா
ரந்தோவந்தோ
குற்றவனுமுயிர்பருக்குருகின்னேநின்வலுவுஞ்
குறுகிற்றேயோ.

இ-ள. பகைவராகிய பெரிய யானைகளை யெல்லாம் வென்ற
கிங்கமே, அகத்திய முனிவரது சொற்றவருது குற்றேவலைச்
செய்த வனக்கு விளைந்த பிரயோசன மில்வளவோ? மாறுபட்ட
கொடிய காட்டினிடத்திற்செய்த அரியதவத்தை யுடையவனே!
அடியவளாகிய எனக்கு இனித்துஜையாகவுள்ளவர்யாவர், ஜயோ!
ஜயோ! யமலும் உன்னுடைய உயிரையுண்ணும்படி அடைந்த
னனே, உன்னுடைய வலிமையும் அழிந்ததோ. (எகு)

யாரி துசெய்தாரவுணர்குரவுனெனவிறைஞ்சிடுவ
ரிகலொன்றூற்றூர்
தார்கெழுபன்னிருதோட்சேய்சார்பினின்றூய்தருமத்தின்
றலைமைநீங்காப்
சூர்முதலோர்விவிந்தநாட்பறந்தலையினீயுமுயிர்
துறந்தால்யானுஞ்
சீர்விரவுதகுவியரோடிறந்தவரோடிருந்துஜையுஞ்
சேர்ந்திடேனே.

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம் சுடன்

இ-ன். எவர் இச்செய்கையைச் செய்தார், அசுரர்த்தனோ தம் முடைய குருவென்று நின்னை வணங்குவாரன் றி மாறுபாடொன் ஹஞ்செய்யாட்டார், மாலையைத் தரித்த பன் னிரு திருப்புயங்க ஜோட்டைய கந்தக்கடவுளின் அடிமைத்தனமையி னின் றனையே, அநவழியினின் றஞ்சி சிறிதுமகலாய், சூரபன்மன் முதலாயினோர் இறந்தகாலத்தில் ஏத்தகளத்தில் நியும் உயிரை விடுவாயாயின், நானுஞ் சிறப்புமிகுந்த பதுமகோமளை முதலிய அசுரப்பெண்களுடன் இறந்து அவருடனிருந்து உன்னையுஞ் சேர்ந்திருப்பே னன்றே.

(எஎ)

தானவர்கோன்பயந்தபடைத்தொழிலினுற்றலையாய
துணர்ந்துதாது
வானவர்கோன்பயில்வதற்குவிடுத்தனனேமறுதுபகுந்
தனையோவல்லாற்
கோனகரிலவுணர்குடிபுகுந்ததுகண்டடைந்தனையோ
கொடியைபோலும்
யானவியலோருதமியன்பிரிக்திரேனெனவறிந்து
மிதுசெய்தாயே.

இ-ன். அசுரர்தலைவனுகிய சூரபன்மன்பெற்ற ஆயுத வித் தைத் தொழிலினுலே தலைமையாயிருப்பதையறிந்து, இந்திரனு னவன் தானும் அவ்வித்தையைப் பழ்குவதற்குத் தாது விட்டு அழைத்தானே, அதனை மறுக்கமுடியாமற்சென்றனையோ, அது வல்லாமல் சுவர்க்கலோகத்தில் அசுரர்கள் குடியேறியதையறிந்து நியுமங்குச் சென்றனையோ, நீ கொடுமையையுடைய போலும், ஏனெனில், அன்புடையாளாசியான் ஒருதனித்தவளாய்ப்பிரிக் திருக்க மாட்டேனென்பதை யறிந்திருந்து மிக்செய்கையைச் செய்தனயே.

(எஅ)

சுடு

பழநித் தலபுராணம்.

உன்னினைவவ்வாறேயோயாம்போதுமுழியிவனா
முழன்றவாடி ப்

பின்னுலையத்தகுமோபண்பிறப்பன்றேவறிவுபெறும்
பேதைத்தன்றே

பண்ணிடலென்றகன்றனையேபங்கயத்தோனுலகினிடைப்
படர்ந்தாயேனு

மன்னுயிர்நியுடல்யானின்பிரிவெங்கேயங்கோடி
வருகின்றேனால்.

இ-ள். உன்னுடைய எண்ணம் எவ்வாறிருந்ததோ யான்றி
கிலேன், காம்போவேம், போகும்போது இவனும்வருந்தி வாட்ட
முற்றுப் பின்னர்வருந்தத்தகுமோ பெண் பிறப்பலவோ, அத
ஞல் அறிவுஞ்சொல்லுமிடத்து வெறுமையான மூடத்தன்மை
யேயென்றே என்னை விட்டுநிங்கினுய், நீ பிரமனாது உலகத்தை
யடைந்தாயானாலும், சிலைபெற்ற உயிர் நீ, யான்! நினது உடலா
கும், ஆதலால் நீ பிரிந்து சென்றவிடமெங்கே, அங்கு யானும்
ஒடிவருகின்றேன்.

(ஏக)

இவ்வாறுபலம்புமிவள்செவியில்விசும்பெழுமுழவ
மிரங்கல்கோர

வவ்வாறுளதிசயமுற்றயலகன்றாளதுபோழ்தி
னமராபோற்றச்

செவ்வானமேனியும்வேற் செங்கையுந்தோன்றத்தோன்று
சேயைக்கானைச்

[ஞ]

சைவாகமத்தெளிவேதடித்தாளவந்தனையோ
வென்றுதாழ்ந்தாள்.

இ-ள். இங்ஙனம் இரங்குகின்ற இடும்பியென்பவள் காதினி
த்தே ஆகாயத்தினின்றுங் தோன்றும்முரசவாத்தியத்திலெனவி

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம் சுடுகு

யைக்ரேட்டு, அதற்குள் மனத்தி லதிசயங்கொண்டு, புக்கத்திற் சென்றாள், அதுகரிலத்தில், தேவர்கள் தூதிக்க, செக்கர் வானம் போன்ற திருமேனியும், வெலாயுதத்தைத்தரித்த சிவந்தனையும் விளங்க, வெளிப்பட்ட கந்தக்கடவுளைக் கண்டு, சைவாகமங்களின் தெளிவுப்பொருளா யிருப்பவரே, அடியேனைத் தடுத்தடி மைக்கொள்ள எழுந்தருளினையோ என்று வணங்கினான்.

வைணவ ஆகமம், புத்தாகமம் முதலியனவும் உளவாகலின், அவற்றை விலக்கற்குச் சைவம் என்னும் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம் வைத்துக்கூறினர். சைவாகமங்கள் இருபத்தெட்டாகும். அவையாவன—

காமிகம், யோகசம், சிங்கியம், காரணம். அசிதம், தீப்தம், குக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், சவாயம் புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், இரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரனானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், இல்லிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோத்தமம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என்பனவாம் இவற்றின் பிரிவுகளும், கிரந்த எண்களும் கேட்டவர் பெயர்களும்.

காமிகாகமம் ! தந்தீாவதாரப்படலத்தில்,
காமிகம் ப்ரண வாக்யஸ்ய பரார்த்தக் கிரந்தம் ஸங்கிபா !

ப்ரணவாத் திரிகல: ப்ராப்த: த்ரிகலாச்ச ததோ ஹர: !!

திரயச் சைவோப பேதாஸ்வீயுர் வக்திராரம் பைரவோத்தரம் !
நார சிங் கஞ்ச விப் ரேந்திரா: கத்யதே காமிகத்ரயம் !!

எனவருடம் சுலோகங்களால் அறிக. இவ்வாகமங்கள் இருபத்தெட்டும் உபதேசித்த காரணத்தினாற் சிவபேதம் எனவும், உருத்திரபேதம் எனவும் இருவகைப்படும். அன்றியும், இவை சிவபெருமானுக்கு அங்கங்களாகக் கூறப் பட்டன. எங்கன மெனில்,

ஆநி

பழந்தித் தலபுராணம்.

க.	காமிகம்	இருதிரு வடிகள்	ஆகவும்,
உ.	யோகசம்	கனைக் கால்கள்	,,
ஈ.	சிந்தியம்	திருவடி விரல்கள்	,,
ஊ.	காரணம்	கண்டைக் கால்கள்	,,
ஒ.	அசிதம்	முழங்கால்கள்	,,
ஏ.	திப்தம்	தொடைகள்	,,
ஏ.	குக்குமம்	குகியத் தானம்	,,
அ.	சகச்சிரம்	திருவரை	,,
க.	அஞ்சமான்	திருமுதுகு	,,
க.ஏ.	சுப்பிரபேதம்	திருவுந்தி	,,
கக.	விசயம்	வயிறு	,,
க.ஏ.	நிச்சவாசம்	இருதயம்	,,
கஞ.	சவாயம்புவம்	இருதனங்கள்	,,
கஸ.	அனலம்(ஆக்கினேயம்)	திருக்கண்கள்	,,
கடு.	வீரம்	திருக்கண்டம்	,,
கச.	இரெளரவம்	செவிகள்	,,
கள.	மகுடம்	கீர்டம்	,,
கஅ.	விமலம்	திருக்கரங்கள்	,,
கக.	சந்திரானம்	மார்பு	,,
ஏ.	விம்பம்	திருமுகம்	,,
உக.	புரோற்கிதம்	திருகா	,,
உ.ஏ.	இலளிதம்	கபோலங்கள்	,,
உ.ஏ.	சித்தம்	மங்றநி	,,
உ.ஏ.	சந்தானம்	குண்டலம்	,,

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம் சநக

உனி.	சர்வோத்தம்	உபவீதம்	ஆகவும்,
உசு:	பாரமேசுரம்	ஆரம்	,
உ. கிரணம்		இரத்தினபரணங்கள்	,
காலோத்தரம்		இருபத்திரண்டு	,
		நாடிகள்	,
		பிராணவாயு	.

உ. வாதுளாம் லகவேத்தியம் ஆகவுஞ் சொல்லப்பட்டன.
அதற்கு மேற்கோள் வருமாறு:—

காமிக ஜூகமம் - தந்திராவதாப் படலம்.

காமிகம் பாத யுக்மம் வியாத் யோகஜம் குல்ப மேவச !

சிந்தியம் பாதாங் குவி: ப்ரோக்த: காரணம் ஜம்பிகா பவேத !! ()

அஜிதம் ஜாநு°தேசம் வியாத் தீத்த மூருப்ரதேசகம் !

குக்ஷாமங்து குக்ய மேவம் வியாத் சகஸ்ரம் கடிதேசகம் !! (கச)

அம்சுமாங் வியாத் ப்ருஷ்ட தலம் சுபரபேதங்து நாபிகம்

விஜயம் குக்ஷதேசம் வியாங் நிச்வாசம் ஹ்ருதம் பவேத !! (கஞ)

ஸ்வாயம்புவஸ் தனெள த்வெளது அஙலம் நேத்ர மேவச !

வீரம் கண்ட பறதேசஸ்து ரெளரவம் ச்ரோத்திர மேவச !! (கசு)

மகுடம் மாகுடம் தந்தர மங்கப் பிரத் யங்க மேவச !

பாகது விமலம் ப்ரோக்தம் சந்த்ரஜ் ஞான முரஸ்த தலம் !! ()

பிம்ப தந்திரம் சுவதஙம் புரோத்தீ தம் ஜிக்வசம்ஜ் ஞிதம் !

லளிதம் வியாத் கபோலங்து சித்தங்தவை லலாடகம் !! (கா)

எனவருஞ் சுலோகங்களால் அறிக. (அ)

விண்ணவர் தஞ்சிறைமீட்கப்போந்தனையோசுரனுடல்
வீட்டிச்சேவ

றண்ணமயிலெனவுவந்துதம்பியரைவாட்டிவெள்ளிச்
சயிலநல்கிப்

பண்ணவராகப்பிறரைமுருக்கிமைந்தர்ப்பழுதிமூப்பிள்
முனிந்து: ரி:ள
மண்ணிலருள்புரிதாதைபோற்கருணைதரவன்றே
வந்ததெதந்தாய்.

இ-ன். தேவர்களுடைய சிறை மீட்கும்படி வந்தனையோ,
அன்று பின்னர்வந்த தெற்றுக்கு எனில், குரபன்மனுடைய சரீ
ரத்தை, அழித்துச் சேவலாகவும், குளிர்ந்த அழகிய மயிலாகவும்
விரும்பிக்கொண்டு, அவன் து துணைவர்களாகிய சிங்கமுகன் தார
கன் என்பவரைக்கொண்டு, அவர்க்குக் கயிலைமலையை யாட்சி
யாகக்கொடுத்து, அவர்களுடைய சேனைகளையும் தேவராகும்படி
கொன்று, புத்திரர்கள் குற்றஞ் செய்தாற் கோபித்து, பின்ன
ரும் பூமியின்கண் அருளைச் செய்கின்ற தந்தையைப்போல அரு
ளைக் கொடுத்தற்காக வன்றே எமது தந்தைபோல்வாய் நீ
யெழுந்தருளியது. (அக)

இன்றுதடுத்தாண்டனையென்கொண்கனையென்றாலுமிரு
நிலத்தில்வானி
ஹன்றனடிச்சேரியரிற்றமியஞ்சுமோர்தொழும்பியன்றே
வும்பர்கோவே

மின்றவழுமங்கவியப்பிச்சையிடவேண்டுமென
விழிநீர்சிங்கி

முன்றேழுதாடனக்குவிதிக்கடையளித்தான்முடிந்தானு
மெழுந்தான்மன்னே.

இ-ன். இற்றைத்தினத்தில் தடுத்து எனது நாயகனை அடி
மைக் கொண்டாய் என்றாலும், பெரியபூமியிலும் ஆகாயத்திலும்
உள்ளதேவரைது அடிக்குடிலாருள் தனித்தவளாகியயானும் அடி
யவளன்றே, தேவ நாயகனே! ஒளிவிளங்கிய திருமங்கவியப்

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். ஈக்க

பிச்சை கொடுத்தருள வேண்டுமென்று கண்களினின்றும் நிரைப் பொழிந்து விண்றனன், அவளுக்குக் குமாரப்பெருமான் தமது திருக்கடைக்கண் செய்தருளினர் இறந்த இடம்பனு முயிர்பெற்று வழுந்தான். (அ१)

ஞாட்டைகூர்க்கு துணர்க்கெதமுந்தாங்கெழுக்கு தனைம்புலா தினாறி கடந்ததாய
பண்படையுனானென்றியடைந்தபரவசனுகிப்
படர்விண்ணேறூரு

மொண்படையானீன் றமலரோ னுமிறைஞ்சிடுங்குரவி
னுவந்துவைகுந்

திண்படைவேற்குழுகனெ திர்தே தமலர்தாய்த் துகிபலவுஞ்
செப்பலுற்றூன்.

இ-ள். நித்திரைசெய் தெமுந்தவளைப் போல இடம்பனு மெமுந்து, ஜம்புலவழி முதலாய தீயவைகளை வென்ற பரிசுத்த மாகிய குணத்தையடைந்த ஞானமார்க்கத்தை யடைந்த பரவச முடையனுய், கூடவந்ததேவர்களும், அழகிய ஜநதாயுதங்களை யடைய விட்டுணவும், அவர்பெற்ற பிரமதேவரும் வணங்கு கின்ற, குராமரத்து நிழலின்கண் மகிழ்வுகொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கும், திண்ணியவேற்படையைத்தரித்த குமாரக்கடவுளின் முன்னர்த் தேன்பொருந்திய புட்பங்களைத்துவிப் பலதுதிகளையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர். (அங்)

எழுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விநுத்தம்.

வானந்துதேவர் தெரிதந்தவேத மறையின்கணீ றில் பெருளாய், நானந்துயோக ரிதயங்களாய நளினந்தவாத வெளிநீ, யூனந்தியோனி தொறுநின்றலாவி யுழல்கின்ற தீயவினையே, னீனன்பொலாத கொடியன்கணைட லெளிதோ நிஞாடவிறையே.

சந்த

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ள. ஆகாயத்தில் வளர்கின்ற தேவர்கள் அறிந்த வேத உபநிடதங்களின் முடிக்க அழியாத சித்தாங்கப் பொருளாகி, நான் என்னும் அகங்காரங்கெட்ட சிவயோகிகளது மனமென்கின்ற தாமரை மலர்களை விட்டுகிங்காத சோதிவடிவாகிய தேவ ஸிர் ஆகும் தசைவளர்க்க யோனிகள் தோறும் பொருங்கி வருங்கு கின்ற கொடியவிளையை யுடையவனும், இழிக்கோனும், பொல்லாத கொடியவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஓரளுவையாயினும் அறித வெளியதோ? (அச)

மழையுடுநிடுவரையுடுவேதவழியுடுகானல்வனமு
டழுலுடுகுடுதவவாணர்தேடவறியாதஞானவொளிநீ
பழியுடுகாமவழியுடுபேசுபடிரேடுநிடுநரகு
ஷமிபாவியானிகழிதீயனுடவளிதோநினடவிறையே.

இ-ள. மழையினிடத்தும் நீண்ட மலைகளி னிடத்தும் வேத மார்க்கத்தி னிடத்தும், கழிகரைச் சோலையினிடத்தும், அக்கினி மத்தியினும் சஞ்சரிக்கின்ற தவத்தையுடைய முனிவர்களுங் கேட்டியும் அறியாத ஞானப்பிழம்பாயிருப்பவர் தேவரே யாகும், பழியினிடத்தும் காமவழியினிடத்தும் பேசுகின்ற வஞ்சகத் துடன் மிக்க நரகத்தினிடத்தும், இறங்கினிற்கும் பாவியும், உயிர்விடுகின்ற கொடியவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாட்டுள் ஓர் இலேசங் தானும் அறிதல் எளியதோ? (அஞ)

பூதங்கடந்துகரணங்கடந்துபொறியுங்கடந்துகடவா
நாதங்கடந்துவெளியுடுகின்றுநடனங்கடந்துவொளிநீ
வேதங்கடந்தவிமையோரும்பாரும்விரணங்கிடந்துமெவிய
வேதங்கடந்தகொடியேன்கண்டவெளிதோநினடவிறையே.

இ-ள. பூதங்களைக் கடந்தும், அந்தக் கரணங்களைக் கடந்தும் ஜங்கு இந்திரியங்களையுங் தாண்டி அப்பாற் சென்றும், முடிவான் நாதத்தத்துவத்தையுங் கடந்தும், பரவெளியின்க ணின் று திரு

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம். சாந்தி

நடனத்தைச் செய்கின்ற பரஞ்சோதி தேவரீராகும், வேதத்துதி களைச் சொல்லித் துதிக்கும் தேவர்களும் மற்றையோரும் புண் பட்டிவருந்த, சிறுமையை யுடைய குற்றங்களைச் செய்த கொடிய வளைகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஓர் இலேசந்தா னும் கண்டுணர வெளியதோ.

சூதமாவன - பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்.

கரணமாவன - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன

இவற்றுள் சித்தத்தைப் புத்தியுள் அடக்கி மூன்றென்று காரி வாத்தம் சம்புசிவாசாரிய குவாமிகளும், இங்கான்களேடு தொழில் வேறுபாடு பற்றி உள்ளம் என்னும் ஒன்றைச் சேர்த்து ஐங்கென்று தீருக்கிற்றம்பல நாடிகள் முதலாயினாருங் கூறுப் பதை யாய்வழியொன்றற் கொன்று முரணு மென்க.

பொறி எனப் பொதுவிற் கூறினமையால், ஞானேந்திரியம் கண்மேங்திரியம் என்னும் இரண்டுங்கொள்க.

ஞானேந்திரியமாவன-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன.

இவற்றை முறையே துவக்கு, சிங்குவை, சட்ச, ஆக்கிரா னம் சுரோத்திரம் என்பர் வடநூலார்.

கண்மேங்திரியமாவன-வாக்கு, பாதம், பாணி. பாயிரு, உபத் தம் என்னும் ஐங்குமாம்.

நாததத்துவமாவது முப்பத்தாருங் தத்துவமாகியு சிவதத் துவத்தை அதனியலைச் சீவஞ்சான சித்தியார் முதலிய சித்தாந்த நூல்களிற்காண்க.

“இமையோர்க்கு யிரணங் கிடைத்தல்” எதனால் எனின், தான் குமரக்கடவுளை யுணராமையால் என்க.

பூதங்க எல்ல பொறியல்ல வேறு புலன்ல்ல
வள்ள மதியின்
பேதங்க எல்ல விழவ யன்றி சின்ற பிறிதல்ல
வென்ற பெருஞால்
வேதங்க கிடந்து தடுமாறும் வஞ்ச வெளி யென்ப
கூடன் மறுகிற்
பாதங்க ணேவ வளையின் தனுதி பகர்வாரை
யாடு மவரே.

என்ற திருவிளை யாடற் புராணக் கருத்து மிதுவே. (அக)

ஒன்றன் றிரண்டுபொருளன் றமுன் றினுருவன் றநான்குகரண
மன்றைந் துபூறமறையங்கமாறுபொழிலேழுண் யோகமுடனீண்
மின் றங்குஞானவடிவென்பதன் றவெளியின் றமேலையொளியன்
றென்றென் றுனின் றபொருணீகணுடலெளிதோனினுடவிறையே.

இ-ள். ஒன்றுமல்ல, இரண்டுமல்ல, மூன்றுபொருளு மல்லா
மல், நான்கு கரணங்களுமல்ல, ஐந்து பூதங்கள், ஆறு அங்கங்
கள், ஏழு உலகங்கள், எண்வகை யோகங்கள் என்னு மிவற்று
டன் நீண்ட ஓளிகொண்ட அறிவுருவமல்ல, பரவெளியுமன்று,
பரவொளியுமன்று, என்று என்று எண்ணக் கிடந்த பரம்பொ
ருள் தேவரீரேயாகும், நுமது திருவிளை யாடலுள் ஓர் சிறிது
தானும் யான் கண்டுனர வெளியதோ.

எளிதோ என்றதன்க னுள்ள ஒகாரம் எதிர்மறைப் பொ
ருட்டு, அருமை யென்ற வாறு. இரண்டு பொருள் - சத்தி, சிவம்.
மூன்றுரு என்றதற்கு—அருவம், அருவருவம், உருவம் என்ன ஊ
மொன்று.

வேதாங்கம் ஆறு - சிகைசி, வியாகரணம், கற்பம், நிருத்தம்
சோதிடம், சந்தோ விசிதி என்பன.

எழுபொழில் - கிழேழூலகம், மேலேழூலகம், நாவலங் தீவு
முதலிய எழுவகைத் தீவென்று உரைத்தல் அத்துளைச் சிறப்
பன்று.

மலைகள் பழநிப்பட்டந்த சருக்கம். சுதா

உண்வகையோகம்—இயமம், நியமம், ஆதனம், பிரானையரம், பிரத்தியாக்காரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென்பன், இவற்றின் விரிவெல்லாம் தூத சங்கிதையினும், பாதஞ் சலத்தும் சிவாகமங்களினும் தெற்றெனக் காண்க.

வெளி - சுத்தமாயை ஒளி - மாயாதீதச் சோதி வடிவு. இச் செய்யுட்கண் ஒன்று முதல் எட்டுவரையும் கூறினமையான் மாலையணியும் முரண்ணியும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க இங்கு எமே உள்ள வேறேர் பாடலும் தருகின்றன.

கூர்மபுராணம் - விசுவநுப அத்தியாயம்.

இதுவன்று நின்ற திதுவன்று நின்ற தென வோத
லன்றி மறையு

மிதுவென் றரைக்க முடியாது நின்ற வெரிதும்மு
வெய்ய மழுவோய்

பதியாகு நின்னை யடைகின்ற தூய பசுமாயை
தீர வருள்வாய்

முதலீற தின் றி யுறை வோய் நின் மாயை யெவரே கொண்
முற்று மறிவார். (அ)

அறிவாலறிந்தவறிவுங்கடந்தவறிவாலறிந்தவறிவிற்
பிறியாதிருந்துதுயில்வோர்முகந்துபிரியாதருந்துநறைநீ
பொறிவாயிலைந்துநெறியோடுழன்றுபுலையுனருந்துமவனே
வெறியாதபுன்கணுடையேனுநாடலெளிதோநினுடவிறையே.

இ-ன். பசுஞான பாசுஞானங்களா ஒணர்ந்த தழ்போத
வறிவெயுங் கடந்தபதிஞானமாகிய உண்மையறிவினுல் உணர்ந்த
அருளருவினிடத்து நீங்காதிருந்து நிட்டைக்கூடுகின்ற சிவஞானி
கள் மொண்டு இடைவிடாது பருகும் ஆனந்தத் தேனுயிருப்ப
வர் தேவரீரேயாகும். பொறியின் பாற்படும் ஜந்து இந்திரியங்

சாந்தி

பழநித் தலபுராணம்.

களின் வழியிற் சென்று வருங்கி, இழிந்த தனசயை யுண் னுகின் றவனும், துன்பங்களை நீக்காத இழிவை யுடையவனும் ஆகிய யான் தேவீரது திருவிளொயாடலுன் ஓரிறையளவத்தானும் கண்ணென்றல் எளிதோ.

இறை—என்றது சிறிது என்னும் பொருளில் வந்தது. “பொறிவாயி ஐங்தவித்தான் பொய்தி ரொழுக்க - நெறிநின்றூர் நீடுவாழ்வார்” என்று திருக்துறை இருத்தலால், “பொறிவாயி ஐங்து நெறியோடுழன்று” என்றார். ஐங்து நெறியாவன - காண்டல், உண்டல், உறுதல், உயிர்த்தல், கேட்டல் என்னும் பஞ்சப் புலன்களுமாம்.

பாச ஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் குகப்பெருமானையறிதல் கூடாதென்பதற்கு மேற்கோள்.

சிவப்பிரகாசம் - பத்தாண் சூத்திரம்.

பாசமா ஞானத் தாலும் படர்பசு ஞானத் தாலும் மீசைன யறிய வொன்னை திறையருண் ஞான நண்ணீத் தேசறு மதனான் முன்னைச் சிற்றறி வொழிந்து சேர்ந்து நேசமோ டியர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை.

(பாச ஞானம், பசு ஞானம் இத்தகைய வென்பதை, ‘வேத சாத்திர-மிருதி புராண கலைஞானம், என வருஉம் சிவஞான சித்தியார்ச் செய்யுளா னநிக.)

கோச்சகக்கலீப்பா.

ஞானகுணநுடனிவ்வாரே நீத்திநவின்றிடுமேல்வை பீனவினைதொலைந்தோய்கேள்யாதுமீகுதுமெனச்சேய் தானவில்யாதுபெறுவது தமியேன்றணவாதுன் பானவிரமிசையேவல்பணித்திடலேபணியென்றுன்.

இ-ள். ஞானகுணத்துடனே இமெபன் இவ்வாறு துதிக்குங்காலத்தில், குற்றமூள்ள வினைகளை ல்லாங் கழியப்பெற்ற இம்

மலைகள் பழநியண்டந்த சருக்கம். சந்தூ

பனேகேட்பாய், ஏது கேட்பினுங் கொடுப்பே மென்று குமாரக் கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருள, சுவாமி! எளியேன் எத்தனைப்பெறு வது, தனித்தவஞ்சியான் நிங்காது தேவரீரது மலையினிடத்தி விருந்து குற்றேவல்செய்யுமாறு விதிப்பதே வரமாகுமென்றான்.

சொற்றவராங்கியெழுந்தருளினன்சூர்ப்பகைதொலைத்தோன் மற்றவனப்படிநின்றுமறைற்றமுனிபாற்குறுகுதலும் பெற்றபெரும்பேறுடையயடைந்தனையோவெனப்பேசிக் கற்றிகள்கொலாசலமார்க்கண்டசிருங்கத்தனைந்தான்.

இ-ள். சூரபன்மனுகியபகைவளையழி த்தகடவுள், இடும்பன் சொன்ன வரங்களைக் கொடுத்தருளி மறைந்தருளினர் இடும்பன் அந்தவிடத்தினின் றும் அகத்தியமுனிவரை யடைதலும், பெறு தற்கரிய பெரும்பேற்றைப்பெற்ற இடும்பனே, வந்தனையோ வென்றுசொல்லி, கல்லைப்போல விளங்கானின்ற மார்க்கண்டேயமலை யையடைந்தனர். (கா)

அங்கண்மலரிருமூன்றி ராறுவதனங்களுடை
யெங்கணிருமலைனயாயிரநாமத்தருச்சித்துப்
பைங்கணிலவியசத்துசிவக்ரியின்பாற்சேர்ந்து
செங்கணகுவிடையோனைத்தேவியைவிண்மிசைநின்றே.

இ-ள். அழகியமலர்போன்ற கண்கள் பன்னிரண்டும், திரு முகங்கள் ஆறுங்கொண்டெழுந்தருளிய எமது கடவுளாகிய குகப் பெருமாளைச் சகத்திரநாமத்தால் அருச்சனைசெய்து, பசுமையா ஜிய ஒளிவிளங்கின சத்திகிரிசிவக்ரி என்னு மலைகளையடைந்து, சிவந்த கண்களையுடைய இடபவாகனராகிய சிவபெருமாளையும் உமாதேவியாரையும் ஆகாயத்தின்மீது நின்று. (கக)

சுத்தநதிப்புனல்கொடுதூமலர்கொடுசிருநுத்திரங்கொண்
டொத்தகருத்தொடுசூசெயுனற்றியபின்குறுமுனிவன்

சுதமி

பழநித் தலபுராணம்.

பந்திதிகழசரனைப்பார்த்தயில்வேலோன்பவித்தபணி
பத்திரியிற்புரிமுத்தியடைவையெனவருள்புரிந்தான்.

இ-ன். சுத்தமுடைய பாற்றுநீர் கொண்டும், சிறந்த புட்பு
கள்கொண்டும், சிறப்பாகிய உருத்திரமங்கிரங் கொண்டும், ஒரு
மைப்பட்ட மனத்துடன் அகத்திய முனிவர் பூசையைச் செய்த
பின்பு, அன்பு விளங்கானின்ற இடும்பாசுரனைப் பார்த்து, கூரிய
வேலாயுதத்தை யடைய குமாரக்கடவுள் ஏவிய எவ்வை அம்மலை
யின்கணிருந்து செய்வாய், அதனால் முத்தியடைவா யென்று
கூறினார். (க2)

ஆயமொழிபிறழாமையவுணர்கோன்செவக்ரியிற்
சேயருஞம்பணிநின்றுனினிவாமதேவனென்னுங்
தூயமுனிவரன்வனத்திற்றுருவாசன்சிறுவரைமுன்
காயுமுனியடைந்ததுவுநிகழ்ந்ததுவுங்கழறுவாம்.

இ-ன். அவ்வாறுன சொற்களினின் றுந்தவருது அசரர்க்கு
வாகிய இடும்பன், சிவமலையினிடத்திலேயிருந்து கந்தசவாமி யே
விய திருப்பணிகளைச் செய்துநின்றான். இனிமேல், பரிசுத்த
முடைய வாமதேவமுனிவரது வனத்திலே துருவாசர், விசுவா
மித்திரரது குமாரர்களைக்கொண்ற வசிட்டமுனிவர் வந்ததுவும்,
அங்குங்காந்த சரித்திரத்தையுஞ்சொல்வாம். (க3)

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—அக0.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துளை

இருபத்தொன்றுவது,

அகத்தியச் சருக்கம்.

கலி விதுத்தம்.

பரிதிவிண்டோடிசிவகிரியின்பாங்கரி
னிருதியந்திசையினீடியதுநீற்றெருளி
வருதிருமேனியின்வாமதேவனென்
ரெருதவழுனிவரனுறையுளாயது.

இ-ள். சூரியன் சஞ்சரித்தற்கிடமாய ஆகாயத்தையளாவிய
சிவகிரியின் பக்கத்திலே, நிருதி திசையாகிய தென்மேற்குத்
திசையிலுள்ளது, திருநீற்றி மௌளியினங்குகின்ற திருமேனி
ஷயுடைய வாமதேவன் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு முனிவ
ரது இருப்பிடமாக வள்ளது. (ஏ)

மறைபயிலோதையும்வாசநீர்த்தடங்
துறைதொறுமாடுநர்சும்மையுஞ்சிது
பிறையணிமொலையெம்பிரான்பெருந்துதி
யறைகுநரறவுமருத்தவ்வனம்.

இ-ள். வேதங்களை யத்தியயனஞ்செய்யும் ஓலியும், மணங்
கமழும் நீரையுடைய விசாலமான துறைக்கோறும் நீராடுவாரது
ஷத்தமும், சிறிய பிறைச்சங்கிரனையணிந்த திருகுழியையுடைய

எமது சிவபெருமானது பெரிய துதிகளைச் சொல்கின்றவரது
ஒலியும் நீங்காதது அந்த வனமாகும். (2)

தரித்தகுண்டிகையினர்பிடித்ததண்டினர்
விரித்தபுன்சடையினர்முடித்தவேள்விய
ரிரித்தவைம்பொறியினரில்லறத்தினைத்
திரித்தவரருமறைதெளிந்தசிந்தையர்.

இ-ன். கமண்டலத்தைத் தரித்தவர், எந்திய யோக தண்
த்தைத்தயடையவர், பரந்தசடையையடையவர், நிறைவேற்றிய
பாகத்தைத்தயடையவர், ஐந்து இந்திரியங்களையும்வென்றவர், இன்
ஏற்தைத்தவிட்டு நீங்கியவர், அரியவேதங்களை ஆராய்ந்துதெளிந்த
மனத்தைத்தயடையவர். (3)

செய்யநற்றாகினர்செறிந்தசீரியர்
துய்யவெண்பல்லினர்முதலதூமறை
யையரும்வியாதனுதியரும்யாவரு
மொய்யறம்புரிந்தருண்முகிழ்ப்பவைகுவார்.

இ-ன். சிவந்த வத்திரத்தை யடையவர், மிக்க சிறப்பை
ஏடையவர், சுத்தமாகிய வெள்ளைப்பற்களையடையவர், இவர்முத
லாய பரிசுத்தமுள்ள வேதத்தில்வல்ல அந்தணர்களும், வியாசர்
முதலாயினாலேரும் எல்லாரும் மிக்க தருமத்தை நடாத்தி அருள்
ஏடும்படி இருப்பாராயினார். (4)

அப்பெருவனத்திடையறவின்மாணவர்
துப்புரவினர்மனந்துகளில்கேள்விய
ரொப்பின்மாமுனிவரரொருங்குகுழ்வர
முப்பொருளுணர்குறுமுனிவன்மேவினான்.

இ-ன். அந்தப் பெரிய வனத்தினிடத்து மிக்க இனிமையை
ஏடைய மானுக்கர்களான், நல்லொழுக்கத்தை யடையவரும்,

அகத்தியச் சருக்கம்.

சூழ.

மனக்களங்க மில்லாத கேள்வியறிவினை யடையவரும் ஆன் ஒப் பில்லாத இருடியர்கள் சேர்ந்து தம்மைச் சூழ்ந்துவர், பதி பக்பாசம் என்னும் முப்பொருள்களையும் அறிந்த அகத்திய முனிவர் வந்தனர்.

அகத்தியரது மாணக்கர் பன்னிருவர் - அவர் பெயர் வருமாறு—செம்பூட்ட சேஎம், வையாபிகர், அதங்கோட்டாசிரியர், அவினயனர், காக்கை பாடினியார், தொல்காப்பியனர், தூராவிங்கர், வாய்ப்பியர், பனம்பாரனர், கழாரம்பர், நற்றத்தர், வாமனர் இவருட்சிறந்த முதன்மாணக்கர் திரண தூமாக்கினி முனிவர் என்னும் தொல்காப்பியனுரே. அதுவருஞ் செய்யுள்களா வினிது விளங்கும்.

பன்னிரு படலம்.

வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத்
தாங்கா நல்விசைத் தமிழ்க்கு விளக் காகென
வானே ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக
ழானுப் புலமை யகத்திய னென்னு
மருந்தவ முனிவ ஞக்கிய முதனால்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்
நல்விசை நிறுத்த தொல் காப் பியன்.

புறப்பேரநுள் வேண்பா மாலை.

மன்னிய சிறப்பின் வானேர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
நன்பாற் ரென் றமிழ் தாவின் றனர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல் காப்பியன் முதற்
பன்னிரு புலவரும்.

தொல்காப்பியம் – போநுளத்காரம்.

கூறிய குன்றினு முதனால் கூட்டித்
தோமின் றனர்த ரெல்காப் பியன்ற
னுணையின் றமிழுறிந் தோர்க்குக் கடனே.

பழநித் தலபுராணம்.

மேற் சொல்லிய மாணுக்க ரன்றிச் சிகண்டி யென்னும் ஒரு மாணுக்கருளர் என்றும், அவர் சயந்த குமாரன் காரணமாக இசைநுணுக்கம் என்னும் இசை நூலைச் செய்தாரென்றும் அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்துளார். அது வருமாறு.

“இனித் தேவவிருட்யாகிய குறுமுனிபாற் கேட்டமாணுக்கர் பன்னிருவருட் சீகண்டி யேன்னும் அநுந்தவழை, இடைச் சங்கத்து அங்குல நென்னும் தெய்வப் பாண்டியன் ரேற்றோடு விசம்புசெல்வோன் றிலோத்தமை யென்னுங் தெய்வமகளைக் கண்டு, தேரிற்கூடினவிடத்துச் சனித்தானைத்தேவரும் முனி வரும் சரியானிற்கத் தோன் றினமையிற் சாரதுமாரனேன அப் பெயர்பெற்ற குமரன் இசையறிதற்குச் செய்த இசைநுணுக்கமும்” என்பதாம்.

“பலகலை யாகம வேதம்யாவையினுங் கருத்துப் பதி பசு பாசம் தெரித்தல்” எனச் சிவப்பிரகாசமும், “சுன் றவ ராய்ந் திடத் தக்கவாம் பொருண் மூன்றுள்” எனக் கந்தபுராணமும் உரைத்ததனால் முப்பொருள் கண்டு கொள்க. இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்ற கூறுவாரு மூனர் அது பொருந்தாமை யறிக. (1)

வருவதையுணர்ந்தெதிர்புகுந்துவாமதே
வொருமுனிபுரிவனவுருற்றியுள்ளுவந்
தரியதோர்தவிசில்வைத்தருக்கியம்முதற்
பெருநலனல்கியோர்முகமன்பேசினேன்.

இ-ன். அகத்தியமுனிவர் வருவதையறிந்து வாமதேவமுனி வர் எதிரேசென்று, செய்ய வேண்டியன் வற்றைச்செய்து, மனமகிழ்ச்சியற்று, அருமையாகிய ஆசனத்தில் இருத்தி, அருக்கியம் முதலாகிய மிக்க உபசாரங்களைச்செய்து, முகமன் வார்த்தைகளையுஞ் சொற்றூர். (2)

இந்தமாங்கிலத்திடையிறையுமன்னையும்
வந்துருவாயதே தார்வரையிரண்டையுங்

அகத்தியச் சருக்கம்.

சாக

தந்தனைக்களையும்பணியத்தந்தனை
யுயந்தனம்யாருமென்றுரைக்குமேல்வையே.

இ-ன். இந்தப் பெரிய பூமியினிடத்தில், சிவபெருமானும் உமையம்மையாரும்வந்து வடிவான மலைகள் இரண்டையும் எட்டுக் அளித்தருளினீர், சுப்பிரமணியக்கடவுளையும் வண்ண்கும், படிசெய்தருளினீர், யாங்களெல்லவரும் உய்ந்தேமென்று கூறும் சமயத்தில்.

வரன்முறையேழிசைமகதிவீணைமேல்
விரலுளமுனிவரனெழுந்துவேணியஞ்
சிரமிசையிருகரமுகிழ்ப்பச்சேர்த்தியுள்
ஞரனுறுமாதவிரொன்றுகேண்மினோ.

இ-ன். வரலாற்றுமுறைப்படி ஏழு இசைகளையுமுடைய மகதியாழின்மீது விரல்வைத்துள்ள முனிசிரேட்டராகிய நாரதர் எழுந்து சடையையுடைய தமது தலையின் மேல் இருகைகளுங்குவியும்படிவைத்து, உண்மையறிவுடைய இருடிகளே (யான் சொல்லும்) ஒரு வார்த்தையைக் கேட்டீராக.

இசைதோன்று மிடத்து, ச ரி க ம ப த னி எழுத்தொலி தோன்றும். இவ்வேழு எழுத்துக்களையும் மாத்திரைபடுத்தித் தொழில்செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழு இசையும் பிறக்கும். ஏழிசையாவன:—சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம் பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதம் என்பன இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும். மேற்கோள்—

இசைநுனுக்கம்.

சரிக மபதனி யென் ரேழேழுத்தாற் றனம்
வரிபரந்த கண்ணினுய் வைத்துத்—தெரிவரிய
வேழிசையுங் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்
குழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளோ.

இனி குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, வீளி, தாரம் என்றுங்கூறுப. இவைவீணையில் ஏழாம்பெனப்படும். இவற்றிற்கு ஒசையுவமை—மால், இடபம், ஆடு, கொட்கு, குயில், குதிரை, யானை, சுவை யுவமை—பால், தேன், கிழான், நெய், ஏலம், வாழைக்கனி, மாதுளம்பழம் வாசனையுவமை—மௌவல், மூல்லை, கடம்பு, வஞ்சி, நெய்தல், பொன்னைவிரை, புன்னை. எனைய வியல்களை யெல்லாம் தமிழ்ப் பேரகராதிக்க னுரைத் துள்ளாம்.

(அ)

எழுசீர்க்கழுநேடலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

தெய்வமுனிவீர்நீவிர்நும்மிற்கிறந்தோன்
யாவன்வைதிகமா

சைவநெறியிற்றவமுயன்றேன்யாவன்

வருசத்தினிபாதங்

கைவந்தவன்யாவன்வேதச்சிரமுங்

கடந்துகாண்பரிய

மெய்வந்துடையோன்யாவனருஞருவம்

விளங்கவிளங்கினேன்.

இ-ன். தெய்வத் தன்மையையுடைய முனிவர்கள் நீவிராகும், நங்களுக்குட் சிறந்தமுனிவன்யாவன்? வைதிக சைவ நெறினின்று தவத்தைச்செய்தவன் எவன்? இருவினையொப்பு வந்தகாலத்தில் சத்தினிபாதங் கைகூடப் பெற்றேன் எவன்? உபநிடதமும் அறிதற்காரிய உண்மைப் பெருளை யடைந்தவன் எவன்? டாருள் வடிவம் விளங்க இலங்குகின் றவன் யாவன்?

இருடிகள் தேவவிருடி, பிரமவிருடி, இராசமுனி, வைசியமுனி, குத்திரவிருடினன ஜவகைப்படலான் “தெய்வமுனிவீர்” என்றுவிலித்தார். வைதிகம்—வேத சம்பந்தம். இது வடமெரழி த

அகத்தியச் சருக்கம்.

சங்க

தத்தினாந்தபதம். சைலும் - சிவசம்பஞ்சம் எண்டுச் சித்தாந்த
நெறியைக் குறித்தது சத்தினிபாதம் சுசத்தி - சிவசத்தி, பிபா
தம் - பதிதல்.

(க)

அவனெம்மிறைவன்முழுதுலகுமவனே
யகண்டபூரணமா

யுவமமிலாதாய்விகாரமுரையிறந்தபொருளா
யுறைந்ததொரு

சிவமுமவனேயென்றுதுதியவன்பாற்செல்
கதமியேற்குப்

பவமில்கதிவந்தடைகவெனப்பகர்ந்தான்பசும்
பொன்னுலகடைந்தான்.

இ-ள். அங்ஙனமுள்ளவனே நம்முதல்வனுகும், அவனே
கண்டிக்கப்படாத சிறை வுடைத்தாய், ஒப்பிலாததாகி, விகாரம்,
வாக்கு என்னும் இவை கடந்த உண்மைப் பொருளாகி, விளங்கு
கின்ற தனிப்பொருளாகிய சிவமும் அவனே யாகும் என்றுகூறி,
நான் சொல்லுங் துசிகஞும் அவனிடத்தடைக. தனித்தவனுகிய
எனக்குப் பிறப்பில்லாத முத்துவஞ்சுபொருங்குக என்று சுவர்க்க
லோகத்தை யடைந்தார்,

(க)

மறைந்தகாலைத்தாபதரும்வாமதேவ

முனிவரனுஞ்

சிறந்துளோன்றென்பொதியவரைச்செல்வனவன்பா
ஞரதனின்

றறைந்தமாற்றமடையுமெனுமவ்விலகந்தை

யுடன்வேத

நிறைந்தகேள்வியாதமுனிவெகுண்டோர்மாற்ற
நிகழ்த்தினனால்.

இ-ள். இங்ஙனம் நாரதமுனிவர் மறைந்தசமயத்தில், ஏனைய
முனிவர்களும் வாமதேவ முனிவரும், முனிவர் கூட்டங்களுட்

சூது

பழநித்தலபுராணம்.

சிறப்புடையோன் அகத்திய முனிவரேயாகும். அவரிடத்தே நாரதமுனிவர் இப்போது குறியசொற்கள் சென்றடையும் என்று சொல்லும்போது, வேதவுணர்ச்சி நிறைந்த வியாச முனிவர் கோபித்து ஒருவார்த்தை சொல்வாராயினார். (க)

என்னைநீவிரி துபுகன்றீரிருந்தாகைற்
குறமுனிவன்

நன்னதிடத்திற்றுதிசார்தலெவண்கொவிளிடேதார்
தடுமாற்றஞ்

சொன்னதலதுமுகமனுரைசொற்றீர்சொல்விற்
கலைவாணி

யன்னையுழிச்சென்றடைந்திடுமற்றவளேளவீடு
மளித்திடுமால்:

இ-ள். முனிவர்களே நீவிர் யாதுரைத்தீர், பெரிய கடலாற் குழப்பட்ட நிலவுலகில், அகத்திய முனிவனிடத்து மாத்திரங் துதியடைதலெவ்வாறு, இது முறை பிறழ்ந்த உரையன்றி உரசார வார்த்தையுமாகும், சொல்லுமிடத்துக் கலைகளுக்கெல்லாந்தலைவியாகிய சரசுவதியாங் தாயினிடத்தே துதிகள் அடையும், அவளே முத்தியையும் கொடுப்பாள். (கு)

என்னுவிசைப்பமலயமுனியெதிர்ந்தவாணி
யிடத்தேதாதும்

பன்னன்மறையும்பிறகலையுமயிரின்பொருட்டுப்
பரமகிவன்

கேருன்னுடொகுத்தவரலவற்கேருர்துகளுண்டோகற்
றனைமுனிவா

நன்னுவமுவமனவயிரநவின்றுப்நவிரன்
கேருவெனலும்.

அக்த்தியச் சுருக்கம்.

நூல்

இ-ள். என்றின்வாறு வியாதமுனிவர் உரைக்க, அகத்திய முனிவர் கூறுவார், முனிவனே! நீக்கறிய சரசுவதியினிடத்து, சொல்லப்பட்ட நான்குவேதங்களும் பிரசாத்திரங்களும் ஆன மாக்களாகிய நமதுகாரணமாகப் பரமசிவன், முன்னர்க் காலத் திற் ரெகுத்துச்செய்த அந்தால்களுள் ஒரணுவளவாவது உண்டோ? நீ கற்றுள்ளாயன்றே? நல்ல நாவானது வழுப்பட மன வைரத்தைக் கூறினே, அங்ஙன முரைத்தல் குற்றமன்றே? ()

நொய்தானும்யான்கற்றதென்னானுவலும்வடநூன்
மொழியவற்றை

யைதாயுணர்ந்துநீயுமயர்ந்தனையல்லாலுண்
கேடாவெனத்தன்

கைதானெடுத்துவியாதமுனிகழறக்கலச
மாழுனிவன்

வெய்தாய்மோனமடைந்தவையைநீங்கியகன்றான்
வெகுளியினுல்.

இ-ள். நான்படித்தது அற்பமாகும், ஆயினும் என்னற் சொல்லப்பட்ட வடமொழிக்கனுள்ள நூல்களை அழகாக நீயும் அறிந்து உயர்ந்தனையல்லாது வேறுயாதேனுமுண்டோ? என்று தன்னுடைய கையையெடுத்து வியாசமுனிவர் சொல்ல, அகத்தியமுனிவர் விரைவில் மௌனங்கொண்டு அச்சபையைவிட்டு நீங்கிக் கோபத்துடன்சென்றார். (தச)

வாமதேவன்முதலியமாழுனிவர்மலய
மாழுனிவன்

காமனுபிரவ்வியதநுதற்கட்கடவுருவம்
வியாதமுனி

குருமி

பழநித் தலபுராணம்.

தோமில்காசைமணிவண்ணானுருவமென்றாற்
சொல்வதெவன்
யாமெல்லாமேல்வருவதனையறி துமெனவீற்
நிருந்தனரால்.

இ-ள். வாமதேவர்முதலாய இருடிகள் அகத்தியமுனிவரோ,
மன்மத னுயிரைக் கவர்ந்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமா
னுருவமாகும், வியாசமுனிவரோ, குற்ற மில்லாத காயாம்பூ
வண்ணராகிய திருமாலின் வடிவமாகும் என்றால் யாம் சொல்
வது என்ன இருக்கின்றது, நாங்கள் யாவரும் இனிமேல் நடப்
பதை யறிவேமென்று வாளாவிருந்தனர். (கடு)

சந்தவரைக்கோழுனிவரன்றுப்த்தலைவானரந்தாக்
குபுவுழக்க
வந்தவருக்கையுடைந்துநறுஞ்சௌத்தே தன்பசம்பொன்
றசம்பொழுகிச்
சிந்திமிலிர்ந்துகிடப்பதெனத்திகழுஞ்சிவமா
மலையொருசா
விந்துமுடியோன்வரந்தரனோற் றிருந்தானிருந்தா
ரணிவியப்ப.

இ-ள். சந்தனுசல முனிவராகிய அகத்தியர் சிறிய தலையை
யுடைய குரங்குகள்பாய்ந்து உழக்குதலினால், பொருந்திய பலாப்
பழங்கள் பிளப்புற்று நல்ல சூஜைளின் தேன்பசியபொற்குடத்தி
னின்றும் மது ஒழுகிச் சிதறிப் பரங்கு கிடப்பதுபோல விளங்கா
கின்றசிவகிரியின் ஒருபக்கத்தே, சந்திரசேகரக் கடவுள் வரமளிக்
குமாற இங்கிலவுலகம் வியக்கும்படி தவஞ்செய்திருந்தனர். (கசு)

அகத்தியச் சருக்கம்.

சு.நி.ங

அஹ்சீக்கமினேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம். •

கடவருந்தவங்களாற்றிக் கந்தீர்தம்மருங்கினேற்குங், குடமுனியெதிர்வென்னேற்றிற்குழகன்மாதுடன்சென்றுள்ளத், தொடர்புசொல்கெனவிபாதமுனிவரன்சொற்றவாறு, முடனிகழ்ந்ததுவும்போற்றி யுரைப்பமீண்டிறவன்சொல்வான்.

இ-ள். செய்தற்கரிய தவத்லைதச்செய்து மலையின்பக்கத்தே வசிக்கும் அகத்தியமுனிவர்க்கு முன்னர் வெள்ளிய இடபவாக னத்தின்கண் சிவபெருமான் உழையம்மையாருடன் தோன்றி, முனிவ! நினது மனத்தி லுள்ளதைச் சொல்லுவாயாக வென்று திருவாய்மலர்ந்தருள், வியாசமுனிவர்சொல்லிய வரலாற்றையும், உடனே நடந்தவரலாற்றையும், துதித்துச் சொல்ல, பின்னர் இறைவன் கூறும்.

(கஎ)

கோதிலோய்வடாதுபான்முக் குரோசமற்றகல்காற்றவண்ண போதினீள்வனமும்பானுதீர்த்தமும்பொவினேங்கு [ம் மூதையிலுடித்ததுர்க்காபுரியெலுமூதார்தன்னிற் போதுகென்றகன்றூனன்னன்முனியுமப்புரியிற்போனேன்.

இ-ள். குற்றமில்லாத முனிவனே வடக்குப் பக்கத்தில் மூன்று குரோசதூரஞ் செல்லுங்காலத்தில், குளிர்ச்சி பொருந்திய புட்பமனமும் பானுதீர்த்தமும் பொவிவுடனே விளங்கும், மழுமையாகிய மதிலாற்குழப்பட்ட தூர்க்பாபுரியென்னும் பெரிய ஊரிற் போகக் கடவாய் என்றுமழறந்தருளினர், அவ்வாறு அகத்தியமுனிவரும் அத்தலத்திற்குச் சென்றனர். (கஅ)

அணிந்கரதவீன்மூலவிவிங்கமுள்ளதுமாயோனும் பணியெனவயனும்போற்றிப்பணிவதெஞ்ஞான்றுமன்றி மணிமலிவனசமாலைமுற்கவன்மஜைவிமாசிற் விணிமுகமயிலஞ்சாயவிந்திரைபினைவேற்கண்ணுள்.

சடு

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். அழகியங்கரத்தில் மூலவிலிங்கம் ஒன் றள்ளது. விட இனுவும் பிரமனும் அடிமையென்று துதித்து எப்போதுமவணங்கப் பெறவது, அஃதல்லாமல், அழகுநிறைந்த தாமரைமல்ஸ்மா ஷைய யடைய முற்கவன் என்னும் பிராமணன் உள்ள, அவன் து மனைவிமயில்போன்ற சாயலையும், வேலாயுதம்போன்ற கண்களையுடைய இந்திரை யென்பவளாகும். (கக)

நன்மகவின்றவேறுநகிலமொன்றினைவளர்த்துப்
பின்மகவுயிரத்திரண்டும்பிள்ளைகளாகப்போற்றுந்
தன்மகிழ்வின்னோர்ஞான்றுதண்புனற்ககன்றகாலை
யின்மனையிடத்துவெய்யநாகமொன்றெப்திற்றன்றே.

இ-ன். நல்ல குழந்தைக ஸில்லாமையாற் கீரிப் பிள்ளை
யொன்றை வளர்த்து, பின்பு பிள்ளை யொன்றைப்பெற்று, அதனேடு இரண்டைனையும் பிள்ளைகளாக வளர்க்கின்ற மகிழ்ச்சியை
யடையவள், ஒருநாள்குளிர்ந்த நீர்மொள்ளச் சென்ற காலத்தில்
இனிய வீட்டினிடத்துக்கொடிய நாகப்பாம்பு ஒன்று வந்தது. ()

வருவதையுயிர்செகுத்துவளர்த்தவளை திர்செல்கீரிக்
குருதிவாய்க்காணுமாழ்கிக்கொன்றதுமகவையென்ன
வருவிக்கனிரந்தபைம்பொற்றசும்பினுலதனைமாய்த்து
வெருவியிற்புக்காளாங்குவிழைமுந்தனவினயங்கண்டாள்.

இ-ன். வருகின்ற அச்சரப்பத்தைக் கொன்று, தன்னை
வளர்த்த பார்ப்பினிக்கு எதிரேசென்ற கீரியினது இரத்தமொழு
கிய வாயைக்கண்டு, எனதுகுழந்தையைக் கொன்ற தென்று
நினைத்து, அருவி நீர் நிறைந்த ஹழகிய குடத்தினால் அதனைக்
கொன்று அச்சங் கொண்டு தன்வீட்டிற்குச் சென்றாள் அங்கே
நடந்த காரியங்களை யெல்லாம் பார்த்தாள். (கக)

அுக்த்தியச் சருக்கம்.

சாடு

உள்கணன்றுயிர்ப்புவீங்கியோவெனவரற்றியுள்ளாந்
துளங்கின்டோதாற்றுந்தொலைவில்பாதகந்தீர்மாறென்
துளங்கூழுகேள்வன்காண்முன்மாள்வதென்றெழுந்துதீய
கணங்கவல்விடங்கைக்கொண்டாள்கந்தனைமனத்துட்கொண்டாள்

இ-ன். மனம் எரிந்துபேருமுச்ச அதிகப்பட்டு, ஒள்ளு
அழுது மனங்கூக்கங்கொண்டவளாய், அறியாதுசெய்த இவ்வழி
யாதபாதகம் நீங்காதென்று மனமொருமைப்பட்ட தனது கண
வன் பார்த்தற்குமுன்னர் இறப்பதேகடதென்று எழுந்து, கொ
டிய கரிய நஞ்சைக் கையிற்கொண்டனள், பழங்குப் பெருமானுகிய
கந்தக்கடவுளை மனத்திற் கொண்டவளாகிய இந்திரை என்னும்
பார்ப்பனத்தியானவள். ()

பெரும்பெருமானேவெப்பேண்பெண்ணறிவிருந்தவாற்றுல்
வரும்பறியொழித்தியென்னுவல்விடம்வாயிற்பெய்காற்
கரும்புறம்மொழியினுரோடெதிர்ந்துநங்கந்தவேஞ்சு
மரும்பிஜாநகைமென்சொல்லாயஞ்சலென்றபயநல்கி.

இ-ன். பெரியபெருமானே, கொடியவளாகிய யான் பெண்
ண்றிவு உடையளாக இருந்தமையால், வந்தபழியை நீக்கி யரு
ஞ்சியென்று வலியங்ஞ்சை வாயிலிட்டகாலத்து, கரும்புபோன்ற
சொற்களையடைய வள்ளியம்மையார் தெய்வயானை யம்மையார்
என்னும் இருவருடன் எமது கந்தக்கடவுள்தோன்றி, மூல்லை
யரும்புபோன்ற பற்களையும் மிருதுவாகிய சொற்களையுமடைய
மாதே அஞ்சற்கவென்று அபயங்கொடுத்தருளி.

சிலப்பதிகாரம் பதினெந்தாவது அடைக்கலக் காதையில்,

“யிளைஞாகுலம் பெரும்பிறி தாக
வெள்ளிய மஜையோ ஸினைந்து பின்செல
வடதிசைப் பெயரு மாமறை யாளன்”

சுருகை

பழநித் தல்புராணம்.

என்னாகு செய்யளில் ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாங் வேறு
விதமாக உரைத்துளார். இன்னும் இவற்றின் விரிவுகளையெல்
லாம் சுப்பிரமணியபராக்கிரமத்திற் கூறியுள்ளாம். அதிற்கண்டு
தெளிக. (உங)

பைந்தொடிமுற்பவத்திற்பயந்தனினன்னைக்கி
வந்தநன்மகளென்னுதுவகைத்தலின்மனிதண்ணுது
சிங்கினையுமிரையன்றிமுந்துதிவிடப்பைந்நாகம்
வெந்திறவிரவிதோன்றலனேஷ்ரன்வெய்யகோமான்.

இ-ன். பசியவளையலையணிந்தகோதாய், கிரிப்பிள்ளையுன் இன
முற்பிறப்பித் பெற்றதாயாகும், தனக்குப் பெறுபேரேகத்தோன்
றியபுத்திரியென்று என்னுது சின்னைக்கொன்றுள், அவனேயிப்
போது கிரியாயினள், ஆதலால் நீயும்மனத்திற்சிறிதும்யோசனை
யின்றிக் கொன்றனை, அஃதல்லாமல், கொடியவிஷத்தையுடைய
சர்ப்பம் மிக்க வீரத்தலதயுடைய சூரியசேனன் புத்திரனாகும்.
அவன்பெயர் அனுவிரன் எனப்படவான். (உச)

தாதையைக்கொல்வான்சீரித்தன துயிர்தனத்தலாற்றன்
போதமினுக்கமென்னவிதிந்ததிவ்விரண்டும்போந்து
மாதவத்துயிர்துறந்தபெற்றியால்வானஞ்சேர்ந்த
நீதுயர்தவிர்தியென்னுநிகழ்த்திமாவரங்கணல்கி.

இ-ன். அனாவிரன் என்னும் அவன், தன்றங்கையைக் கொல்
லும்படி கோபித்தெழுந்து தன்னுயிரைவிடதலால்தன்னுணர்ச்சி
யில்லா நாகமெனப்பிறந்தான். கிரி, பாம்பு என்னும் இரண்டும்
உன்னிடத்துவந்து பெரியதவத்தினுலே யிறந்தமையாற்சுவர்க்க
லோகத்தையடைந்தன, ஆதலால் நீ துன்பத்தை விடக்கடவாய்
என்று வழிபாடுஞ்சொல்லிப் பெரியவரங்களையுருதவி. (உடு)

அகத்தியச் சீருக்கம்.

சாடுடு

குறிபி னுண்மறைந்தானண்ணல்கோதிலிந்திரையுமின்ற
சிறுவனுநதிவேட்டுனவுங்கேள்வியிற்றிருவினேங்கி
புறுவனபோகமுற்றுந்துய்த்துயர்விசம்பிலுற்று
ரறைநக்கேலசநாமமடைந்ததுகுறிக்குமன்றே.

இ-ன். கந்தக்கடவுள் சிவலிங்கத்துள் மறைந் தருளினர்,
குற்றமில்லாத இந்திரைன்னும் பிராமணத்தியும், அவள்பெற்ற
புதல்லனும் சண்முகதீர்த்தத்துள் முழுகிப் பூசித்து, மதிக்கப்
படுகின்ற கேள்வியறிவினும் செல்வத்தினும் உயர்ந்து(யாத்திரை
சென்று இலங்கையினுள்ள கதிர்காமத் தலத்தினும் நகுலகிரி
யினும், பூசித்த கணவனையும்பெற்று) அநுபவிக்க வேண்டிய
போகங்களைல்லாவிற்றையும் அநுபவித்து, உயர்வான மேலுல
கத்தை யடைந்தனர், அவர்கள் பூசித்த இலங்கத்திற்கும் நகு
லேசன் என்னுந் திருநாமம் உண்டாயிற்று. (உசு)

துகவிலிவ்விலிங்கபூசைசுரபியினுருவுதாங்கிச்
சகமகள்போற்றினாலந்தரித்துயர்ந்தனள்பிலத்தோர்
புகழ்ப்பனிகவுகிகன்சாபந்தபப்போற்றும்பூசை
மகிழ்வினுகீசர்நாமமகிதலம்விளங்கிற்றன்றே.

இ-ன். குற்றமில்லாத இவ்விலிங்க பூசையைக் காமதேனுவி
னுருவத்தைக் கொண்ட பூமிதேவியானவள் செய்து, பூமியைப்
பெற்று உயர்வடைந்தாள், பாதலவாசியாயுள்ள புகழப்படுகின்ற
ஒரு சர்ப்பமானது விசவாமித்திரசாபம் நீங்கப்பெற்று, துதித்
துப்பூசித்ததலுல், நாகீசனன்னும் பெயரும் இப்பூமியில் விளங்
கிற்று. (உ-ஏ)

தொல்பவந்துடைக்குமந்தச்சடரோவியிலிங்கந்தன்னை
வில்வலனுயிர்நாய்துயஷ்றதமாழுனிவளைந்து
வல்வலந்தணந்தவாறுவழுத்தலும்பிரமாக
நல்லெறில்விளாங்குகாட்சிநல்கிநாகீசன்மன்னே.

காருசூ

பழந்தித் தலபுராணம்.

இ-ள். பழைய பாவங்களை யெல்லாம் அழிக்கின்ற அந்த ஒளியையுடைய இலிங்கத்தை, வில்வலன் என்பவன து உயிரைக் கொன்ற பரிசுத்தமாகிய தவத்தையுடைய அகத்திபழுனிவர், ஜக்திரவு கழியுங்காறும் பூசித்தலும் நாகேசப்பெருமான் பிரமாக நல்ல அழகுவிளங்குங் காட்சியைக் கொடுத்து. (உச)

தென்றிசைவிளங்குமாறு முனிவரன்செவியின்மூல நின்றதே தார்மாயாபீசநிகழ்த்திபின்றமிழ்தெல்லா மொன்றறவேற்செய்நின்பாலுணர்த்துவன்சிவாசலத்தை மன்றநியடைதிபின்னுங்கேட்டியோர்மாற்றமென்று.

இ-ன். தெற்குத்திசையான து நன்மையுற்று விளங்கும்படி, அகத்திய முனிவரது காதினிடத்து, மூலமந்திரத் தையும் அதற்குமுன்னர் நிற்கின்ற மாயாபீசமந்திரத்தையும் உபதேசித்து, இனிய தமிழ்மொழி யிதுவேயாகும், அதனை யொன்றும் விடாது, நமதுகுமாரன் உனக்கு உபதேசிப்பான் நீ சிவகிரியை விருப்புடன் அடைதி, பின்னரும் ஒருமொழி கேட்பாயாக. (உக)

உதக்கினிலரதிகேஷவம்பராசராச்சிராமங்கதித்துளம்புரிதிபூசையாண்டெனக்கரந்தானண்ணன் மதித்தமிழ்மனுவழங்குநெறியினுண்மழுவல்லோற்கு நதித்திருமுடிவாகசெனனும்பெயர்நடந்ததன்றே.

இ-ள். வடக்குத் திசைக்கணுள்ள ஆதிகேசவம், பராசரஆச்சிரமம் என்னு மிவைகளை யடைந்து ஒருவருடங்காறும் பூசை செய்க என்று நாகேசப்பெருமான் மறைந்தருளினர், அறிவை விளக்கும் தமிழ் மக்திரத்தைப் பெற்ற பெருமையினால், சிவபெருமானுக்குக் கங்கையைத் தரித்த திருமுடியை யுடைய ஊகீசர் என்னும் திருஞாமம் வழங்கிற்று. (ஊ)

அந்த்தியச் சருக்கம்.

சுருள்

கலினிலைத்துறை.

ஆதிகேசவத்தனுகியான்பொருநெயிங்துறைவாய்ப்
போதிசீழவிற்குறிநிரீஇப்பூசனைபுரிகாற்
சோதிவிண்டுபாகத்தருள்சுரங்திடத்தொழுது
தீதின்மாழுனிசென்றனன்பராசராச்சிரமம்.

இ-ள். ஆதிகேசவம் என்னுடையடைந்த அகத்திய
முனிவர் தாமிரவன்னியாற்றுத் துறையினிடத்து, அரசாஞ்சிலில்
சிவலிங்கந்தாபித்துப் பூசனைசெய்தபோது, விட்டுணுவை யொரு
பாகத்திலுடைய ஒளிவடிவராகிய சிவபெருமான் கிருமைசெய்ய
வணங்கிக் குற்றமில்லாத அகத்திய முனிவர் பராசர ஆச்சிர
மத்தை யடைந்தார். (நக)

அந்தநீள்வனத்தருட்குறியுருவுகொண்டமலன்
வந்தவாறுசொல்வாங்கங்கைமாநதிக்கரையிற்
பந்தமில்பராசரன்முதல்யுகத்திலெம்பரனைச்
கிந்தைசெய்தனன்பருவமீரண்டுசென்றதன்பின்.

இ-ள். அந்த நீண்டபராசர ஆச்சிரமத்தில், திருவருட் சிவ
விங்கவடிவுகொண்டு வந்தமரந்த வற்றையும் கூறுவாம், பெரிய
கங்கையாற்றங் கரையில், பாசபக்தமில்லாத பராசரமுனிவர்
முதல்யுகத்தில் எமது கடவுளை மனத்திற் றியானித்தனர்,
நான்கு வருடஞ்சென்றதின் பின்பு. (நட)

அகிலநாயகனிச்சைபெற்றகன்றுகோங்கதனின்
மகிழ்வுகொண்டொர்மாலதிவனத்தெய்திமால்விடையோ
னிகரில்பெட்டகங்குண்டிகைதண்டுநின்மலமாந்
தகுதிகொண்டதோர்தானத்திலமைத்துமாதவத்தோன்.

இ-ள். விசுவகாதப் பெருமானது மகிழ்வை யடைந்து நீங்கி
கோங்கவனத்தின்கணுள்ள உவகை பிறத்தற் கேதுவாக வள்ள

காடுஅ

பழநித் தலபுராணம்.

மூல்லை வனத்தையடைங்கு, திருமாலாகிய இடபத்தையடைய
சிவவிங்கம் இருந்த பெட்டகத்தையும் கமண்டலத்தையும் தன்
திணையும், பரிசுத்தமாகிய ஓரிடத்தில் வைத்து, அதன் பின்
நரப்பராசரமுனிவர். (நா)

கடன்களாற்றிவந்தனைபுரிவான்வருங்காலை
பிடங்கொடான்முன்பமைத்தனவிலிங்கமுங்கிணறும்
படர்ந்துவானுறூஉம்பலாசமுமாயினகாணுத்
தடங்கொடாமரையெனமுகமலர்ந்ததிசயித்தான்.

இ-ள். நித்திய கடன்களைச்செய்து வணக்கஞ் செய்யும்படி
வருதற்கு முன்னர், தாம் அவ்விடத்தில் வைத்த பெட்டகம்,
கமண்டலம், தன்டு என்பன மூன்றும் இலிங்கமும் கிணறும்,
பரந்து ஆகாயத்தில் வளர்ந்த பலாசமரமும் ஆயின், அவற்றைக்
கண்டு தடாகத்தில் உள்ள தாமரை மலரைப்போல முகமலர்ந்து
அதிசயங்கொண்டார். (நச)

மொய்த்தமானவர்தமைமுகனோக்கிமாழுனிவன்
வைத்தநற்குறிமூலமாய்வளர்ந்ததேதனையவு
முய்த்ததானத்திலின்னணமுதித்தனவோதி
யித்தலஞ்சிவபுண்ணியத்தலமெனவிசைத்தான்.

இ-ள். வந்துநெருங்கிய மனிதர்களைப்பார்த்துப்பராசரமுனி
வர்க்கறவார், இல்விடத்தில் வைத்த நல்லபெட்டகம் மூலவிங்க
மாகி வளர்ந்தது மற்றைய தன்டு கமண்டலங்களும் அவற்றை
வைத்த இடத்திலேயே பலாசமரமும் கிணறுமாயின என்று
நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லி, இந்ததலஞ்சிவபுண்ணியத் தல
மென்று கூறினார். (நட)

மற்றையோர்ப்பராசரனெதிர்வணங்கிமாகில்லா
துற்றகாரணமுயிர்களுய்ந்திடும்பொருட்டன்றே
முற்றுணர்ந்தமாழுனிவரிற்பெரியைமுனேற்றுப்
பெற்றபேறுநின்பெருமையும்யார்பிரித்துரைப்பார்.

அகத்தியச் சருக்கம்.

சாநுகூ

இ-ள். அங்குநன்று மனிதர்கள் பராசரமுனிவர் முன்விழு
ந்துவணங்கி, குற்றமில்லாமல் இங்கேயவையுண்டானதன் கார
ணம் ஆன்மாக்கஞ்சிடுங் காரணமன்றோ? முழுவதையுமறிந்த
முனிலர்களுள் பெரியவர் நீரன்றே, தேவரீர் முன்னர்த் தவஞ்
செய்து அடைக்க பேற்றினேயும் பெருமையையும் யாவர் வகுத்
துச் சொல்லவல்லவர்.

(ஈசு)

என்றமைந்தரோடிருந்தவனிருந்தவமிழைத்துக்
கொன்றைவார்சடைக்குழகனைவந்தனைகுயிற்றி
யோன்றிவைகலாற்பராசராச்சிரமமென்றுலக
மன்றுரைக்கவேவினங்கியதவ்வனமன்றே.

இ-ள். என்று சொல்லப்பட்ட பராசர முனிவர் தமது புத்
திரர்களோடு இருக்கு தவத்தைச்செய்து, கொன்றைமாலையைத்
தரித்த நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானை வணக்கஞ்செ
ய்து, ஒருமைப்பாட்டுடன் இருத்தலால்பராசர ஆச்சிரமம்னன்று
அற்றைநாட்டொடங்கி யுலகஞ்சொல்லும்படி அவ்வனம் விளங்
கின்றது.

(ஈ ஏ)

பொங்குதீம்புனர்கூபத்திற்பொறிப்பிடர்புயங்கந்
திங்களைக்குதிரிரவியைத்தீண்டிடும்போழ்தில்
வெங்கணைவினரிற்றிங்களில்வெய்யவன்றினத்தி
லங்கணீர்குடைந்தாடினேர்கயிலையையடைவார்.

இ-ள். மிக்க இனியநிறையுடைய அக்கணற்றினில், புள்ளி
களைக்கொண்ட பிடரையுடைய இராகுகேதுக்கள், சந்திரனையும்
ஓளியையுடைய சூரியனையும் பரிசுக்கின்ற கிரகணகாலத்திலும்,
மங்கள வாரத்திலும் சோமவாரத்திலும் ஆதி வாரத்தும் முழுகி
ஞேர் திருக்கயிலையை யடைவார்கள்.

(ஈ அ)

கோமகன்பழி துடைப்பவானவர்தொழுங்குரவன்
வீமலர்கொடர்ச்சனைபுரிந்தனனற்றும் சேய்

சுகு०

பழநித் தலபுராணம்.

தேமலர்பொழிந்தருச்சனைதிருத்தலாற்கேச
நாமமேயதுபராசராநவி லுநாயகர்க்கே.

இ-ள். இந்திரனது பழியை நீக்குதற்காகத் தேவர்களால்
வணங்கப் படுகின்ற வியாழப் புத்தேள், புட்பங்களைக் கொண்டு
அருச்சனைசெய்தார், கார்த்திகேயூக் கடவுளைத் தேன்பொருங்
தியு மலர்கள்கொண்டு அருச்சித்தலால், ஆதிகேசம் என்னும் பெ
யரைக்கொண்டது. அவ்விவங்கத்திற்கே பராசர விங்கம் என
வும் சொல்லப்படும். (ஈகு)

அக்கணிந்தவக்குறியினிலசலமாழுனிவ
னெக்குநெக்குருகியாற்றியப்பூசனைநிகழ்விற்
செக்கர்மேனியிற்றிமூத்துநீற்றெருளினிலாவிரிக்குஞ்
தொக்ககாட்சியிற்றுவக்குண்டுதுவள்கின்றகாலை.

இ-ள். உருத்திராக்கத்தையணிந்த அகத்தியழுனிவர், அக்
தச்சிவவிங்கத்தில் மனம்நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகிச்செய்த அப்
பூசைக்காலத்தில், செக்கர் வானம்போன்ற திருமேனியிற் பூசப்
பட்டு விபூதியின் ஒளிபரந்து காணப்படும் காட்சியிலேகட்டுப்பட்ட
உத் தியானித்திருக்குங் காலத்தில். (சா०)

நனிரிளம்பிறைறக்கண்ணியனவிலுமாழுனிவ
தெளிசெழுந்தமிழாற்றிகழ்மந்திரசித்தி
யுாதுநின்றனக்காகுமாவெனக்குறியுற்று
னவிகொடென்மலையரசனன்சிவாசலமடைந்தான்.

இ-ள். குளிர்க்காலமையாகியபிறைறக்கொழுங்கைத்தரித்த
சிவபெருமான் தோன்றிக் கூறுவார், சிறந்த முனிவனே, தெளிந்த
இனியதமிழினுலே விளங்கும் மங்திரசித்தி யிருக்கின்றது,
அதுநினக்குக் கைகூடுமொக என்று சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளி
னர், பெருமையைக்கொண்ட பொதியமலைக்கு முதல்வராகிய
அகத்தியர் அதன்பின்னர்க் கிவகிரியையடைந்தனர். (சக)

அக்தியச் சருக்கம்.

சகூக்

அறுசிர்ப்புக்குத்தேடிலடி யாசியவிநுத்தம்.

சாரலீற் றிருவாவினன்குடியினீற்
சார்தமிழ்முனிமேவி

யாரவோர்பதுமாதனத்திருந்தெழுத்தா
றையுமனவேட்டிற்

றீரமாழுதிநுதியெழுத்தாணிகொண்
டவைதிகழ்வுறத்தீட்டிப்

பாரணங்கொளாவுஜங்கொண்டகண்கொண்டு
பார்த்திருந்திடுமேல்வை.

இ-ள். சாரலையடிடைய திருவாவினன் குடியின் ஓர்பக்கத்தே
தமிழ் முனிஷாகிய அகத்தியர் சென்று, பொருந்தும்படிபதுமா
சனத்திலிருந்து சடக்கர மந்திரத்தை மனமென்னும் ஏட்டி
னிடத்து, உறுதிகொண்ட மதியென்னுங் கூறிய எழுத்தாணி
யால் விளங்கும்படி யெழுதிப் பாரணஞ் செய்ய, மனத்திற்
கொண்டன வற்றைக் கண்கொண்டு பார்த்திருக்குங்காலத்தில்.

தந்தைதாயெனவாருயிர்முழுது

மளித்தவனுதற்கண்ணில்

வக்துடேதான்றியமணிநெடுஞ்சடர்வைவேவல்

வானவன்மறைபோற்று

மந்தஞானதேசிகன்வடிவாகிவங்

தருந்தவனெதிர்புக்கா

னெந்தையிங்கெழுந்தருளினெனனத்தெளிந்து,

சேவடி தாழ்ந்தான்.

இ-ள். பிதாவும் மாதாவுமென்று சொல்லும்படி அரியலுயிர்
வர்க்கங்கள் எல்லாவற்றையும் படைத்த விவெபருமானது நெந்

பழநித் தல்புராணம்.

நிக்கண்ணில் இருஞ்து அவதரித்த அழகியங்களினையுடைய
வேலாயுதச் கடவுள் வேதங்களால் தூதிக்கப் படுகின்ற அந்த
ஞானசாரியன் து வடிவத்தைக்கொண்டு அகத்திய முனிவரின்
ஏதிரிந் சென்றூர். எமது தங்கையிங்கே யெழுந்தருளினுன் என்
ற்றிந்து திருவடிகளை வணங்கினார். (சந)

எழுசிஸ்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

பான்மொழிப்பசம்பாவை செய்போற்றி
பூஞ்சரவணபவபோற்றி
வான்சராக்கருள்கந்தவேள்போற்றிபுள்
வரைபொடித்தவபோற்றி
தேன்மலர்ப்பொழிற்சிவாசலபோற்றி
சேவலங்கொடியோய்போற்றி
நான்மறைப்பொருண்யகபோற்றிமெய்ஞு
ஞானதேசிகாபோற்றி.

இ-ள். பால்போலுமினிய மொழிகளையுடைய பார்வதிபுத்தி
ரூரேவக்தனம், பொலிவாகிய சரவண வாவியிற் ரேன்றினவரே
வந்தனம். விண்ணுலகத்தைத் தேவர்க்குக் கொடுத்தவரே வந்த
னம், கிரவுஞ்சமலையைப் பொடியாகச் செய்தவரே வந்தனம்
தேன்பொருந்திய புட்பங்களையுடைய சோலைக் னிறைந்த
ஷவகிரிக் கடவுளே வந்தனம், கோழிக்கொடியை யுடையவரே
வந்தனம், நான்குவேதங்களின் உட்பொருளுக் குரியவரே வந்த
னம் மெஞ்ஞானகுரவரே வந்தனம். (சச)

போற்றிபோற்றியென்றேதியமுனிவனைப்
பொருவில்போதகணேக்கிச்
சாற்றுவேண்டியதருகுதுமெனச்சது
மறையவன்சிறத்தொன்றை

அகத்தியச் சருக்கம்.

சுகங்கு

யேற்றவெம்பிரான்றமியனேற்கருளி
வின்றமிழுத்தீஞ்கூற்றை
வீற்றுருவிரித்தருகென்றலும்
விளம்பலுற்றனன்மேலோன்.

இ-ள். வந்தனம் வந்தனம் என்று துதித்த அகத்திய முனி
வரை ஒப்பற்ற ஞானசாரியராகிய கந்தவேள் திருநோக்கஞ்
செய்து, வேண்டியவற்றைச் சொல்வாய், அவற்றை மீகுதும்
என்று திருவாய்மலர்க்கருள், பிரமனது ஜக்துதலைகளுள் ஒன்
றைப் பிடிங்கிக்கொண்ட எமதுமுதல்வன் தனியேஞ்சிய எனக்கு
அருளிய வினியதமிழின் பாகுபாட்டினை, ஒன்றும் விடாது
விரித் துபடேசித்தருள்க என்று பிரார்த்தித்தலும், மேலவ
ராகிய குமாரக்கடவுள் சொல்வாராயினர். (சடு)

அறுக்கீர்க்கழி நேடலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நந்துவிந்துவிலுயிர்த்தசூக்குமைமுதல்
வாக்குநால்வகைத்தாகி
யந்துதான்னேடுதித்தவனங்களோ
ரொன்றுடனைம்பானில்
வந்தவின்பமேதமிழுமந்தனை
மாமறைப்பொருளா
வெந்தைநல்கநிபெற்றனையருந்தவ
மெத்துணை முயன்றுயோ.

இ-ள். வளர்கின்ற விந்துவினின்று தோன்றிய சூக்குமை,
பைசங்கி மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்குகள் நால்வகைப்
பட்டு, முற்பட்டெடுகின்ற உதானன் என்னுங் காற்றினுடன்
விறக்க எழுத்துக்கள் ஜம்பத்தொன்றினுள், இனிய ஒவியுள்ள
அழுத்துக்களா லான்து தமிழ்மொழியே, இரகசியமான வேதத்

சகுச

பழநித் தலபுராணம்.

தின் பொருளாக நமதுதங்கை உபதேசிக்கீர்பெற்றூய், அதனை
பெற்று எவ்வளவு அரிய தவத்தைச் செய்தனோயோ. (சகு)

தானவர்த்தெறுநேமியோன்முதலர்பாற
சங்கரன்களிதூங்கி

யானதோரகராதிபல்லுருவுகொண்
ட்டங்கினின்றனன்வானின்

மாநிலத்தவைவருவதுகாரணம்
வழங்கினனின்பாலெங்

கோனதன்ரூகைவகைவிரிகூறுதுங்
கோடியென்றருள்செய்வான்.

இ-ன். அசுரர்களைக் கொல்கின்ற சக்கராயுதத்தை யிடைய
விட்டுணு முதலாயி நேரிடத்து, சிவபெருமான் களிப்புக்
கொண்டு, முதன்மையான அகரமுதலாகப் பலவடிவுகொண்டு
அடங்கினின்றனன், மேலுலகத்தும் பூமியினும் அவ்வெழுத்துக்
கள் வருவதன்பொருட்டு நின்னிடத்து உபதேசித்தார் நமது
தங்கையார், அவ்வெழுத்துக்களின் தொகை வகை விரிகளைக்
கூறுகின்றேம், அவற்றையுங் கொள்ளுதி யென்று திருவாய்
மலர்க்கருளுவா ராயினார். (சன)

வடமொழிக்கணச்சல்லனவழங்கியவ்

வகையிரண்டினுட்சிக்கா

விடையினுன்கையுமிறுதியிலிரண்டையு

மொழித்துநின்றனபத்தி

நுடன்விளங்கவேயெகரமுமொகரமு

மோழுறவேசேர்த்தி

யடைவினுலுயிரீராறெனவருத்தன

ஞதிஞான்றெமதையன்.

அகத்தியச் ச்ருக்கம்.

சுகுஞ்

இ-ள். வடமொழிக்கண் அச்சு, அல் என்று வழங்கப்பட்ட உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்து என்னும் இரண்டனுள், பொருங்தாத இடையிலுள்ள இறு இறு இலு இலு என்னும் நான்கெழுத்துக்களையும், கடையிலுள்ள அம், அகா என்னும் இரண்டெழுத்துக்களையும் நீக்கின்ற, அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஒ ஒள என்னும் பத்தெழுத்துக்களுடன் விளங்கும்படி, எ ஒ என்னும் எழுத்துக்களையுஞ் சேர்த்து முறையுடன் உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டென்று எமது தந்தையார் செய்தருளினர். (சுஅ)

அல்விலைவரிவருக்கத்துளூரப்பிய
 மெடுத்தனைத்தாங்கு
 சொல்லெழுத்தவையொழித்துமுன்னின்றவ
 மிறுதிதொக்கனவந்து
 மெல்லெழுத்துமேலிடையரலவளவும்
 விளங்கியவடநாலி
 னில்லவாயினறனழவுஞ்சேர்த்திமெய்
 யிரோன்பதெனச்செய்தான்.

இ-ள். அல் என்னும் மெய்யெழுத்துக்களுள் சவ்வர்க்கம், சவ்வர்க்கம். டவ்வர்க்கம், தவ்வர்க்கம். பவ்வர்க்கம் என்னும் ஜங்துவர்க்கங்களில் உரப்பியும் களை த்தும் நீட்டியும் கூறுகின்ற எழுத்துக்களான இடைநின்ற மூன்றெழுத்துக்களையும் ஒழித்து, முதலினும் இறுதியினும் நின்றவை வந்துதொகுக்கப் பட்டனவும், அம்மெல்லெழுத்துக்களுக்குமேல், இடை யெழுத்துக்களான யரலவள என்பனவும் வந்து விளங்கின, வடமொழியில் இல்லாதன்வாகிய றன ழ என்னும் மூன்றெழுத்துக்களும் ஆகியவற்றைக் கூட்டிப் பதினெட்டு மெய் யெழுத்துக்களாகச் செய்தார்.

ஈகுசு

பழநித் தலபுராணம்.

ஓதிரண்டையுமுறழ்ந்துதந்திடிலிரு
நாற்றெருபத்தாறு
பேதமாய்ந்தப்பனவுயிர்மெய்யும்பெற்றி
யின்வருஞ்சார்பு
ஓதெரிந்திடென்றவற்றுளவிரி
நிகத்திநீட்திகாரங்
கோதிலைந்தெனவரன்முறையுணர்த்திலீவற்
குழகனேனகினன்கோயில்.

இ-ள. சொல்லப்பட்ட உவர் பன்னிரண்டையும், மெய்பதி
ஞட்டனையும் பெருக்கிச்சேர்க்கின் இருநூற்றுப் பதினாறுவகை
யாக நடக்கும் அவ்வெழுத்துக்கள் உயிர்மெய் எனப்படும், அத்
தன்மையாகப் பிறக்குஞ் சார்பெழுத்துக்களை நீ யுணரக்கடவாய்
என்று அவற்றினது விரிவெல்லாவற்றையுங் தெரித்து, பெரிய
அதிகாரம் குற்றமில்லாத எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு,
அணி என்று ஜங்தாகவைத்து அவற்றையும் உபதேசித்துக் கங்
தக்கடவுள் திருக்கோயிற்கு எழுந்தருளினர். (10)

இறைஞ்சிமாமுனிவாமதேவன்றவ
மிழைக்குநீள்வனஞ்செல்கா
னிறைந்தநான்மறைவியாதனுதியரெதிர்
நேர்ந்துபூந்தவிசேற்றி
யறஞ்செய்கேள்வியைனக்கிலாதது
முண்டுகொலருண்ஞானத்
திறஞ்செய்மாதவர்சிகாமணிமேலவான்
தெய்வமுநீயன்றே.

அகத்தியச் ச்ருக்கம்.

சாகாளி.

இ-ள். அகத்தியமுனிவர் கந்தக்கடவுளைவணங்கி வாமதேவ முனிவர் தவஞ்செய்திருக்கும் ஆச்சிரஷ்ட்திற்குப் போகும்போது, கான்கு வேதங்களும் நிறைந்த மனத்தையுடைய வியாசமுனிவர் முதலாயினேர் எதிர்சென்றுபசரித்து, பொவிவாகிய ஆசனத்தி விருத்தி, தவத்தைச் செய்கின்ற கேள்வியறிவை யுடையவரே, நுமக்கில்லாத பொருளுமுலகத்திலுள்ளதோ? சிவஞானப் ப்ரகுதியினின்றேழுழுக்கும் பெரியதவ சிகாமணியே மேலானபெரியதென்வ முங்கே தேவரீரன்றே? (இக)

முன்புநிபுரியா ததொன்றிலைமலை

முனிவஹிந்நாண்முன்னித்

தென்பெருந்திசைவிளங்கவுத்தரதிசைச்

சிவைசிவகிரிதந்தாய்

பின்புதீந்தமிழமுதியாவருமுணப்

பெருக்கிநல்கினையாவின்

றன்பெருந்தகையெவியதோவென்றனன்

பராசரன்றருஞ்செய்மல்.

இ-ள். பொதியமலைமுனிவரே! முன்பு நீர் செய்யாததொன்றுமில்லை, இந்தாளில் திருவளத்துன்னி, பெரிய தெற்குத் திசையானது விளங்கும்படி, வடதிசைக்கணிருந்த சத்திகிரிசிவகிரியென்னும் இரண்டைனையுக் தந்தருளினீர், அதன் பின்னர் இனியசெந்தமிழாகிய அமிர்தத்தை எவர்களும் உண்ணுமாறு வளர்த்துக்கொடுத்தீர் நுமது பெருந்தகைமை எளியதாகுமோ என்றார் பராசரமுனிவர் புத்திரராய வேதவியாதர். (இட).

ஏத்தியிந்தவாறிசைத்திடும்வியாதனு

தியரையேத்துபுஞானக்

கூத்தனன்புடைதுங்களையடைகுநர்க்

கொருகுறையுண்டோா

குக்கு

பழநித் தலபுராணம்.

ராத்தூரேயெனத்துதித்தவனேருவிபா
வினன்குடிதொழுதார்வம்
பூத்தசெந்தமிழுந்தணனடைந்தனன்
பொதியமால்வரைமீதில்.

இ-ள். துதித்து இவ்வாறுசொன்ன வியாசர்முதலர்ய முனி வஞ்சிலோப் புகழ்ந்து ஞானநாடகஞ் செய்தருளும் சிவ பெருமானி டத்து அன்புடைய நுங்களை யடைகின் றவர்க்கு யாதும் குறை யுள்தோ? நீவிர்கள் நமக்கு ஆப்தர்களோயாவிர் என்று துதித்து, அவ்விடத்தை விட்டுநிங்கி, பழநிப்பதியாகிய திருவாவினன் குடியைவணங்கி, விருப்பமிக்க செந்தமிழ்முனிவராகிய அகத்தியர் பெரிய பொதியமலையின்கட்ட சென்றார். (நெ)

தூயமுத்தமிழழுமகத்தியமெனச்
சூத்திரவகையாற்செய்
தாயதொல்வடவேங்கடந்தென்குமரியி
நளலதுநிற்ப
மாயிரும்புவிகிறுத்திமாணவரினு
நிருவர்மாமதிநூவின்
மேயினேர்க்கருளினனெனவிளாம்பினன்
வியாதனின்மேலோன்.

இ-ள். சுத்தமாகிய இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்னு முத்தமிழழும், அகத்தியம் என்னும்பெயர்வைத் துச் சூத்திரவகையால் ஒருநூல்செய்து, பழமையாகிய வட வேங்கடமலை, தெற்கட்ட குமரியென்னும் இவ்வெல்லைக்குள் அதுவழங் கும்படி, பெரியபூமியின்கண் அதனெனிறத்தி, பன்னிருமாணவர் களுக்கும் நூலிற்பொருங்தியுள்ள பொருள்களையெல்லாம் கூறின ரென்றுவியாசமுனிவரின்மாணுக்கரான சூதமுனிவர்சொன் ஞார்.

அகத்தியச் சருக்கம்.

சாக்ஷி

அகத்தியமே தமிழ்க்கு முதனாலாகும் அது தலைச்சங்கப் புலவர்க்கும் இடைச்சங்கப்புலவர்க்கும் முதனாலாயிற்று. “இசைத் தமிழ்நூலாகிய பெருங்கொரை, பெருங்குருகும் பிறவும், தேவவிருஷ்டாரதன்செய்த பஞ்சபாரதீய முதலாயுள்ள தொன்னால்களுமிறந்தன. நாடகத் தமிழ்நூலாகிய பரதம் அகத்திய முதலாயுள்ள தொன்னால்களுமிறந்தன” என்று அடியார்க்கு உல்லார் முதலாய பண்டையாசிரிய ரூரைத்தவற்றானே அகத்தியம் அக்காலத்தே மறைறந்தன. இக்காலத்துச் சிலர் சிற்றகத்தியம், பேரகத்தியம் என்னு மிருநால்களே யதுவெனமயங்குப் போன்றன. சிலசுத்திரங்கள் மட்டும் ஆங்காங்குப் பழைய வூரையிற் காணப்படுகின்றன.

(நூ)

அகத்தியச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்—அசுசு.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை

இருபத்திரண்டாவது,

தீர்த்தச்சருக்கம்.

கோச்சக்கூலிப்பா.

தொடர்ந்தபுலப்பகைகடிந்தே தூர்சூதனைமீளவு நோக்கித் தடந்திகழுஞ்சத்திசிவசயிலமான்மியமுணர்ந்தே தமிடங்கொளவற்றுள்ளீர்த்தமான்மியமுமியம்புகென்ன மடங்கவில்கேள்வியனகனன்பூறிநனிமகிழ்தாங்கி.

இ-ன். சூழ்ந்துவருகின்ற ஜம்புலங்களாகிய பகையைவன்ற முனிவர்கள் சூதமுனிவரைப் பின்னரும் பார்த்து, சுளைகள் விளங்கானின்ற சத்திகிரி சிவகிரி என்பவற்றின் பெருமையையறிந்தேம், பெருமைகொண்ட அம்மலைக்கணுள்ள தீர்த்த மகைமைகளையுஞ்ச சொல்லியருள வேண்டுமென்றுக்கற, குறைதலில்லாத கேள்வியுடைய சூதமுனிவர். (க)

நீவிர் தவக்கடல்குளித்தீர்நிகழ்கேள்வித்துகள்படிந்தீர் தேவிசிவமலைத்தீர்த்தங்குடையமனந்திளைப்புற்றீர் ராவலித்தீரதன்சரிதைகேட்பதும்மையனையபிறர் யாவரடைந்தே தனுமுய்க்கேண்மினெனவிசைக்கக்கலுற்றான்.

இ-ன். முனிவர்களே நீவிர் தவமாகிய சமுத்திரத்தில் முழு கிணீர், நிகழ்ந்த கேள்வியறிவாகிய துகளிற்படிந்துள்ளீர், சத்திகிரி, சிவகிரி என்னும் மலைக்கணுள்ள தீர்த்தத்திற் குளிக்க

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சங்க.

மனங்கொண்டார், அச்சரித்திரங்கேட்க விருப்பமுற்றீர்; உம் மைப்போன்ற பிந்ற எவ்வேலும் அடைந்து உய்யக்கடவர், கேளுங்கள் என்று சொல்வாராயினர். (2)

திங்கண்முடி மிலைந்தசிவகிரியிலைந்துதீர்த்தமுள வங்கவற்றுளாயிரஞ்செங்கதிர்க்கடவுளளித்ததொரு கொங்கவிழ்டூந்தடஞ்சுசிமுகதீர்த்தங்குணவரைப்பாற் றங்கியதாடுநர்கொடுநோய்தணித்துநலத்ததருமால்.

இ-ன். பிறைச்சங்கிரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவகிரி யில் ஜங்குதீர்த்தங்களுள்ளன. அவைகளுள், சிவந்த ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியன் உண்டாக்கியது ஒரு தீர்த்தமுளது. ஒப்பற்ற வாசனைபரங்த பொலிவாகிய தடங்களாற் சூழப்பட்ட சூசிமுக தீர்த்தமாகும். கிழுக்குத்திசையின்கணிருப்பது, அது தன்னிற்குறையவார்க்குக் கொடியநோயையீக்கி நன்மையானதைக் கொடுக்கும். (ங)

சிகரியின்றென்பாற்றேவதீர்த்தமமருலகநல்கும் பகரமுதத்தடமதன்பச்சிமத்ததுநோய்மூப்பொழிக்கு நிகரறுதென்பால்வரைக்கீழ்நிகழ்நூனமடிவுளதொன்றகநெகமூழ்குநர்சீவன்முத்தராகுவர்திண்ணம்.

இ-ன். சிவமலைக்குத் தென்றிசையில் உள்ள தேவதீர்த்தம் விண்ணுலகத்தை யளிக்கும், அதற்கு மேற்றிசையில், சொல்லப் பட்ட அழுததீர்த்தமுள்ளது, அதுநோயையும் விருத்தாப்பியத் தையும் நீக்கும், ஒப்பற்ற தென்றிசை மலைச்சாரவின்கீழ் விளங்குகின்ற ஞானதீர்த்தமுள்ளது, அதன்கண் மனம் நெகிழுத் தோய்கின்றவர் சீவன்முத்தராகுவர். இது உண்மை. (ச)

அறிஞர்புகழீருத்தடமுத்தரபாலுண்டதுகுய்யம் வெறிகமழ்தாமரைக்கிழவன்விண்ணவர்மொய்கொளப்போக்கு

பொறியழலாற் றியகுண்டம்போர்கெழுவேற்கிறவனருட் செறியுநறுமலர்ப்பிரமதீர்த்தமெனச்சிறந்துளதால்.

இ-ன். அறிஞர்களாற் புகழப்படுகின்ற ஒருதீர்த்தம் வடக்குத் திசையின்க னுள்ளது, அதன்பெருமை இரகசியம், வாசனை வீசுகின்ற தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமன், தேவர்கள் தன்னை நெருங்கிவரச்சென்று, பொறிகளை யடைய அக்கினி கொண்டுசெய்த குண்டமுள்ளது, போர்த்தொழிலை யடைய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய குமாரக் கடவுளின் அருள் மிகுந்த நல்லபூக்களையடைய பிரமதீர்த்தம் எனச் சிறந்துளது.()

பரியழுறிசினைதழையப்பாடியகின்னரர்ச்சடி
னெரிமணிசேர்மவுவிபுனையிமையவர்மென்சருக்குநகர்
தெரிதவநோற்றேரறவோரந்தணரெண்டிசைக்காவற்
புரிதருபுத்தேவிர்புகுந்தாடியபுண்ணியதீர்த்தம்.

இ-ன். மரத்தின் இலைகளும் கொம்பர்களும் தழையும்படி பாடிய கந்தருவர்களும், சூரியனைப்போன்றபிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்களமுத்திய கிரீடத்தைத் தரித்த தேவர்களும், மிருதுவான சருகையுண்டு அக்கினி மத்தியினின்று தவத்தைச் செய்த முனிவர்களும், அந்தணர்களும், அட்டதிக்குப்பாலகரும் புகுந்து குளித்த புண்ணியதீர்த்தமுமூளது. (க)

மஞ்சமணிமுடிதடவுசிவகிரியின்வடதிசைப்பாற்
கஞ்சன்மலருவளகமான்மியங்கழறுமாறெளிதோ
வஞ்சலர்மாமடவார்கைகம் முகிழிப்பவடல்வாள்விதிர்க்கும்
பஞ்சவனினைறிநடத்தும்பாண்டிவளாநன்னட்டின்.

இ-ன். மேகங்கள் அடிகிய சிகரத்தைப் பொருக்திய சிவமலையின் வடக்குத் திக்கினிடத்தே, பிரமதேவரது பரந்தகோயிலின்

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சுளங்.

பெருமைகள் சொல்லுவதற்கு எனிடோ? ஜக்து இலக்குமிகள் கை கூப்பும்படி வலியு வாளாயுதத்தையைக்கின்ற பாண்டியன் றரும நீதியைநடத்துகின்ற வளப்பம்பொருநீதிய நல்லஙாட்டிலே. (ஏ)

திரையெறி தாம்பிரவன்னித்தெய்வநதித்தீம்புனல்சூழ் கரைசெறியில்வாழ்க்கைநலங்கவினியநான்மறைக்கிழவன் விரைசெறிய தாமரைத்தாமமிலங்தபுரிநூன்மார்பன். புரையெறிபுந்தியன்வேள்விபுரிந்தவன்புண்ணியழுர்த்தி.

இ-ன். அலைகளை வீசுகின்ற தாம்பிர பர்ணியாகிய தெய்வத் தன்மையையுடைய ஆற்றினது நல்ல நீரானது சூழ்ந்த, கரையின்கண்பொருந்திய இல்வாழ்க்கையுடன் நன்மையிக்க நான்கு வேதங்களில் வல்லீவன், வாசனைமிக்க தாமரைப் பூமாலையையும் உபவீதத்தையுங் தரித்த மார்பினையுடையவன், சூற்றங்களைந்த மனத்தையுடையவன், யாகஞ்செய்தவன், தருமமே வடிவாகவுள்ளவன். (அ)

தன்றுதையுயிர்துறப்பத்தன்னூற்செய்கடன்யாவு
மன்றுற்றியென்புபக்ரீதியிதிச்சவானகன்று
பின்றுழ்செஞ்சடையினிளாம் பிறையாடப்பெயர்க்குவேள்வி
மன்றுடும்பரன்மதுரைவைகைநதித்துறையடைந்தான்.

இ-ன். தனது தந்தை யிறக்க, தன்னாலே செய்யப்படும் கடன்கள் எல்லாவற்றையும் அற்றைத்தினம் செய்து, எலும் கைபக் கங்கைநீரிற் போடும்படி சென்று, பின்னர்த் தூங்குகின்ற சடையின்கண் இளஞ் சந்திரனைடச்சென்று வெள்ளியம்பலத்திற் நிருக்குத்தாடும் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற மதுரையின்கணுள்ளவையையாற்றின் துறையைச்சார்ந்தான்: (க)

அத்துறையினுற்றுகடன் முடித்தணிகொங் கடைந்து பொன்னி, தத்துதிரைவழிபாண்டிக் கொடுமுடியிற் சார்ந்

தாஸ

பழநித் தலபுராணம்.

தொரில்லங், கைத்தமறை யோர்க்கடுநன்கடனுற்றிக்கங்கையிலென், புய்த்திடச்செல் வோனைமறுத்தலுமறையோனேன்றுரைப்பான்.

இ-ள். அந்தவையைத் துற்றியிற் செய்யவேண்டிய கடன்களைச்செய்து முடித்து, அழகிய கோங்கவனத்தைச் சார்ந்து, காவிரியின் தாவுகின்ற திரைகள் தவழும் திருப்பாண்டிக் கொடு முடியிற் சென்று, இல்லறத்தை விட்டுத் துறவடைந்த ஒரு அக்தண்ணரக் கொண்டு நல்ல கடன்களைச் செய்து, கங்கையாற்றில் எலும்பையிழூறு செல்வோனைத் தடுத்துப் பின்னரு மொரு வார்த்தையைப் பிராமணன் கூறுவான். (க0)

கங்கையிலென்பிடின்முத்தியடைதற்கோர்காரணமென்னச் செங்கமுநிர்மலரெனவத்தீர்த்தத்தினெடுத்தாலோ வங்கமெனத்தே தான்றுமேற்பவந்தொலையத்தருங்கதியுண்டங்குனதுதாதையிறையடியடைமாறிசைக்குதுங்கேன்.

இ-ள். கங்கையிலே எலும்பிட்டால், முத்தியைச் சேர்த்தற்கு ஒருகாரணமென்று, செங்கமுநிர்ப் புட்பமென்று அத் தீர்த்தத்தில் எடுத்தால், முன்னர்க்கையை பிறவியாகிய சமுத்திரத்தைக் கடத்தற்கு மரக்கலத்தைப் போலக் காணப்படும், அரிய முத்தியையுங்கொடுக்கும், இல்விடத்தில் உன துபிதா, சிவபெருமானது திருவடியை யடையும் வழியைச் சொல்வேங் கேட்பாயாக. (கக)

குழவியினம்பிறைக்கோட்டுக்குன்றிமணிவிழுக்கேழு
லொழுகருவிவரைச்சாரலோங்குசிவகிரிக்கோட்டி
னெழில்வரிஷ்றகிடைபதினெந்தெனவடபாலெரிகுண்டம்
பழமறைவேதியனும்படைத்துடையதொருதீர்த்தம்.

இ-ள். மிக்க இளம்பிறையனது உரிஞ்சதலாற்குன்றிமணியானது சொரிய அருவியானது ஒழுகுகின்ற வராகமலையின் பக்கத்தில் உயர்ந்து விளங்கானின்ற சிவகிரிச் சாரலின், அழிய

தீர்த்தச் சருக்கம். . . சாளு.

வரிந்த பதினைஞ்து விற்கிடை தூரத்திலுள்ளதென்று சொல்ல,
வடபக்கத்தில் அக்கினிகுண்டத்தினருகில், பிரமதீர்த்தமென்று
பெயருடையது ஒருதீர்த்தமுன்னா. (கட)

கலி விநுத்தம்.

பண்டிரண்டுபேர்படிரர்நன்னெறி
விண்டனெஞ்சினர்வெய்யகூற்றுருக்
கொண்டுவந்தனகொல்சினத்தின
ருண்டடைந்தவாறுரைத்துங்கேட்டியால்.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்தில் இருவர் இருந்தனர், அவரோ
வஞ்ச வொழுக்கத்தையுடையவர், தருமமென்பதுசிறிதுமில்லாத
மனத்தையுடையவர், கொடிய யமனே அந்த வருவத்தைக் கொ
ண்டுவந்தாற்போன்ற வருத்துகின்ற கோபத்தையுடையவர், இத்
தீர்த்தத்தைப் பருகிப் பரகதியைச் சேங்த வரலாற்றையுங் கூறு
வேம் கேட்டிராக. (கங)

ஒருவனுத்தரபுரியினுண்மறை
யிருப்பிறப்பரிற்பிரியன்பவ
னருமறைக்குலத்தவதரித்துமால்
பெருகுவெவ்வினைப்பிரியனுயினுன்.

இ-ள். அவ்விருவருள் ஒருவன் உத்தரபுரியிலே வேதமோ
தும் பிராமணகுலத்திற்பிறந்த பிரியன் என்பவன், அரிய பிரா
மணகுலத்திற் பிறந்தும், மயக்கம் மிக்க தீவினை செய்தவில்
விருப்பமுடையவனான். (கச)

இழிதொழிற்குலத்திழிஞ்சோடுந்
தொழிலிழைழத்துவெஞ்சுனரோடையி
னெழுகிழூர்தொறுங்கரவுகொண்டுழன்
றழியுநெஞ்சுஞேரனுவுமன்பிலன்.

சள்ளு

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். தாழ்ந்த குலத்திற் பிறங்க சன்டாளரூடன் கூடி, கொலைத்தொழிலைச் செய்து வெவ்விய ஊன்விற்பவரது மதுமான வினாடங்கு ஊர்க்கேடோறுங் களவுசெய்து, சுழன்று திரியும்மனத்து ணகி ஓரணுவளவாயினும் மனத்தின்கணன்பில்லாதவனுயினன்.

மண்ணடைந்தபின்மரட்டவந்துமுன்
விண்டடைந்து ஓர்மீண்டுகும்பியின்
கண்ணடைந்து வெங்கனல்கனற்றவெம்
புண்ணடைந்து வாய்ப்புலம்பலுற்றனர்.

இ-ன். அவன் பூயியிற்பிறங்கபின்பு, அவன் மரபிற்றேன்றி
விறங்கு சுவர்க்கலோகத்தையடைந்த பிதிரர்கள், அங்குநின்றும்
நரகத்திலடைந்து கொடிய அக்கினியான துசுட, கொடிய வருத்
தத்தையடைந்து வாயலறி யிரங்குவாராயினர். (கச)

தீபவன்பெயர்செப்பினேர்மனங்
தூயராயினுஞ்சுடும்வெங்கும்பியிற்
காய்வரென்றிடற்கழறுமாறெவ
நேயில்பலபதியுழன்றுசில்பகல்.

இ-ன். கொடியவனை அப்பிரியன் என்பவனது பெயரைச்
சொன்னவர்களும், மனஞ் சுத்தமுடையவராயிருந்தாலும், சுடு
கின்ற கொடிய நரகத்தில் வருந்துவாரென்றால் அவன்றன்மை
யை நாம் சொல்லும் விதமெப்படி? ஒழிதவின்றிப் பலவூர்க்கேடா
றுந் திரிந்து கிளான். (கன)

கொங்குநாடதின்குண திசைக்கணேர்
பொங்குவெஞ்சுரம்புகுந்துநாடோறுந்
தங்கியாறலைத்துண்டுசார்விலா
தங்கிறந்தனனரியநோயினால்.

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சனள.

இ-ன். கொங்குதேசத்தின்கண் கிழக்குத்திசையிலேயுள்ள மிக்க வெப்பத்தை யுடைய பாலைவனம் ஒன்றிற் புகுஞ்சு தங்கி, தினங்தோறும் வழிபறித்து உணவுகொண்டு, யாதோர் துணையுமின்றி, அறிய நோய்கொண்டு அங்கே யிறந்தான். (கஅ)

கரியமேதியூர்காலன்றா துவர்
பரிவிலோன் ரஹைப்பாசத்தார் த்துறீஇப்
புரியுந்தண்டமுள்ளபுரிந்துதீ
யெரியின்மாட்டினாரிரவுரவத்தினில்.

இ-ன். கரிய ஏருமைக்கடாவை வாகனமாகவுடைய யமனது தூதர்கள், உயிர்களிடத்து அன்பில்லாத பிரியன் என்பவரைக் கயிற்றினாற் கட்டிச்சென்று, செய்யவேண்டிய தண்டனைகளைல் வாவற்றையுஞ் செய்து இரெளரவநரகத்தில் உள்ள அக்கினியிற் காய்ச்சினர். (கக)

கிருமிமொய்ம்பினங்கிடப்பஞாளியுங்
கரியகாரியுங்கழுகுஞ்தின்றுகுழ்
செருமுங்காற்றசைசெறியொரென்பையோ
ரெருவைகொண்டுவானிவர்ந்தகன்றதே.

இ-ன். புழுக்களையுடைய அவனது உடலானது கிடப்ப, நாயும் கருநாயும் கழுகுஞ்தின்று சூழ்ந்து போர் புரியும்போது, தசைசெறிந்த ஒரேலும்பை, ஓர் பருந்தானதுகொண்டு ஆகாயத் திற் சென்றது. (20)

செல்லுங்காற்கிவகிரியிற்போகினே
நல்குவாவியினழுவவீழுத்திநீர்
மல்குபூவினைக்கவர்ந்துவானிடை
யொல்லையிற்பறந்தொருவிப்போயதே.

இ-ன். இவ்வாறு பருந்து கெளவிச் செல்லும் போது, சிவா சஸ்த்தின்கண் தாமரை மலராசனனுகிய பிரமன் உண்டாக்கிய,

சுலது

பழநித்தலபூராணம்.

தீர்த்தத்தில், நழுவ விழுத்தி அங்கீரினிடத்து நிறைந்த பட்பத்
துள் ஒன்றைக் கவர்ந்துகொண்டு ஆகாயத்தினிடத்து விரைவிற்
பறந்து சென்றது. (25)

என்புவாவிதாழ்ந்திடுநலத்தினின்
முன்புகும்பியின்மூழ்குவேதிய
னின்பவீடுசென்றெய்தினுனவன்
றென்புலத்தருந்தேவராயினர்.

இ-ன். எலும்பானது தடாகத்தில் விழுந்த நன்மையினால்,
முன்னர் நரகத்திலே முழுகிய பிராமணன், இன்பத்தை முத்தி
யிற் சென்று அதுபவித்தான், அவனது பிதிர்களும் தேவராய்ச்
சவர்க்க மடைந்தனர். (26)

கழுகுமுன்கவர்காலையத்தட
முழுகுநீர்மையாலுயிர்முடிந்துநீ
ரொழுகுதெய்வநல்லுருவுகொண்டுவான்
றோழுதுசூழ்வரத்துறக்கமுற்றதே.

இ-ன். கழுகானது முன்னர்க் கவர்ந்துசென்ற போதில் அப்
பிரம தீர்த்தத்தில் முழுகிய தன்மையினால், உயிர்விட்டு வேத
வொழுக்கமுடைய சிறந்த தேவவடிவத்தைக்கொண்டு, சவர்க்கத்
துள்ளவர் சூழ்ந்துவர இந்திரலோகத்தையடைந்தது. (27)

வேறு.

மற்றொருவனித்தலும்வனத்திடையிருப்போன்
கற்றதுபொருட்டதரிடர்த்தொழில்கருத்தி
லுற்றதுகொலைத்தொழிலுயிர்ப்பலவழித்தோன்
சொற்றிடிலுரப்பொடுசூடச்சுடவுரைப்போன்.

இ-ன், மற்றொருவன் நாடோறும் காட்டினிடத்தே யிருப்
பவன், அவன்பழகியது வழியில்ளன் து பொருளைக்கவங்க்கு துண்

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சங்கம்

பஞ் செய்தலாம், அவன் மனத்திற்பொருங்கியது கொலைத்தொ
ழிலாகும், அதனால் பல உயிர்களையுங் கொன்றவன், சொல்லுங்
காலத்து ஊரப்புதலோடு சுமேபடி சுமேபடி சொல்பவன், (உசு)

மதுக்கடன்மடுத்துடல்வளர்த்தவுதரத்த
னிதழ்க்கறியெயிற்றினனிரக்கமிலுளத்தன்
கொதித்தவடவைக்கணல்கொடுத்தனவடுத்தோர்
வெதுப்புறவிழிப்பவன்விடக்குணவுதுய்ப்போன்.

இ-ள். கள்ளாகிய சமுத்திரத்தை நிறைத்துத் தன் சரீரத்
தைவளர்த்த வயிற்றை யுடையவன், உதடுகளைக்கடித்தபற்களை
யுடையவன், இரக்கமில்லாத மனத்தை யுடையவன், கொதித்த
வடவாழுகாக்கினியைக் கொடுத்தாற்போலத்தன்னையடைந்தவர்
வெதும்பும்படியாகக் கண்களைத் திறப்பவன், இறைச்சி யுணவை
யுண்பவன். (உடு)

சிவத்தலமுதற்பலதிருப்பதிகண்முற்று
மவத்தொழிலிழைத்துளவறுப்பனபொருட்பு
னுவப்பொடுபகற்பொழுதுதுதவனைவிப்போ
னிவற்கிரவிடைக்கரவியற்றலருமைத்தே.

இ-ள். சிவபெருமானது திருத்தலமுதலாக பற்பல திருத்தலங்கள் தோறுஞ் சென்று, கோடான தொழில்களைச் செய்து,
மனவிருப்பமான பொருள்களையும் ஆபரணங்களையும் பகற்காலத்
திலேயே எடுத்து அவ்விடத்தில் ஒளித்து இருப்பவன், இவனுக்கு இரவிலே களவுத்தொழில் செய்தல் அருமையாகும். (உசு)

மறைக்குலமுதற்குலமைனக்கொடியர்கற்போ
டிறைப்பொழுதினிற்கிடைவுறப்படிறிழைப்போன்
பொறைக்கொடுமையைப்புவிபொறுக்கரிதெனக்கீ
ழுறைத்திடுவிடப்பணிநெளித்துடலுருக்கும்.

சுஅமி

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ள். அந்தனை குலமுதலாகிய சாதிகளிற் பிறந்த கற்புடை மகளிர்கள் யாவரும் ஒருகன்ப் பொழுதினிற் நங்கற்பு அழியும் படி வஞ்சகத்தைச் செய்பவன், இவனது பாரக் கொடைமையைப் பூமியானது பொறுக்க முடியாதென்று, கீழிருக்கின்றதுதிசேட வனது தன்னுடலை நெளித்துக் கோபிக்கும். (உங)

சகத்துறுவினைத்தொடர்புரிந்தவர்தமக்கே

மிகுத்தநிரயத்தொகைவிரித்தனவிருப்பப்

புகுத்துபவனைப்பொடிபடுத்தநரகின்னும்

வகுத்திடவிற்கஶமன்மனத்தினுண்மதிக்கும்.

இ-ள். பூமியின்க ணுள்ள திவினைகளைச் செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை செய்தற்காக மிகுத்துள்ள நரகக் கூட்டங்கள் பரங்குத்துள்ள வாக இருப்பவும், இன்னும் நரகங்களில் வீழ்த்தி அவர்களைப் பொடியாக்கற்காகப் புதிய நரகங்களை யுண்டாக்கற்குவலிய யமன் றன்மனத்துள்ள மதிப்பான். (உங)

கலிநிலைத்துறை.

மண்ணில்யாரவன்கரவினைவகுத்துரைக்கிற்பார்

புண்ணியன்றிருவாவினன்குடியினிற்போந்து

நண்ணிடுஞ்சிவகிரியினுண்மலர்ந்துங்குரவக்

கண்ணியோன்புனைகலன்கவர்ந்தகல்கின்றகாலை.

இ-ள். பூமியி னிடத்தில் அவனது களவுத் தொழில்களைச் சொல்லவல்லவர், யாவர்த்தருமசொலுபராகியகுமாரக்கடவுள்ளமுங்கு தருளியிருக்கின்ற பழநித்தலத்திற்சென்று, பொருந்திய சிவகிரியின்கண் வீற்றிருக்கின்ற நறிய குராமாலையைத் தரித்த வேற்பெருமானது ஆபரணங்களைத் திருடிச் செல்லுங்காலத்து. (உக)

நெறங்குதொண்டினரவன்றனைக்குமுங்குறப்பினித்துச் சிருங்கநீள்சிவகிரித்திசைசமுகன்றடந்தாழ்ப்பச்

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சு. ஆ.

சுருங்குமுச்சொடிடப்பவீ குவனெனத்துறந்தார்
மருங்குசார்ந்தனர்வீங்திலண்மறுபுலத்திருந்தான்.

இ-ன். அவனை நெருங்கிய, அங்கேயுள்ள திருப்பணி செய் வோர், சரீரத் திறகும்படிகட்டி, சிகரங்கள் நீண்டசிவமலையின்க ணுள்ள பிரம தீர்த்தத்துள் முழுக அமிழ்த்தினர், அவன் குறைந்த சுவாசத்துடனே கிடப்ப, இவன் இனி இறங்குவிடுவா னென்று நினைத்து அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கினர், அவன் உயிர் பிழைத்து மறுதேசத்திற் சென்று இருந்தான். (ங 0)

பண்டுபோற்களவளவிலபுரிந்துபன்னெடுநாண்
மண்டுமாரணியத்திடைவருத்தநோய்மாய்ந்து
விண்டுவேதியன்றெழுது திருக்கயிலையின்மேவி
யண்டர்கோன்சிவகணத்துடனரசவீற்றிருந்தான்.

இ-ன். பழமையைப் போலக் களவுத்தொழிலை அளவில்லா தனவாகச் செய்து, பலநெடுநாளாக, நெருங்கிய காட்டினிடத் தில் நோயானது வருத்த இறங்கு, அப்பிராமணனுணவன் மால், பிரமரால் வணங்கப்படுகின்ற திருக் கயிலாய மலையையடைந்து, தேவாதிபராகிய சிவபெருமானது கணங்களுடன் அரசு வீற் றிருந்தான். (ந க)

தீக்குணத்தினர்பெறும்பயனிதுவெனிற்றெவிந்த
வாக்கும்யாக்கையுமனமுமாண்புறப்புலைந்தின்
போக்கெறிந்தயன்பொய்கையிற்புனிதநீர்படிந்தோர்
பாக்கியத்தையாருணர்த்துவர்வேதபாரகனே.

இ-ன். வேதத்தைப் பாராயணஞ் செய்யும் அந்தணனே ! பாவக்குணத்தினை யடையவர், அடைகின்ற பிரயோசனம் இது வாயின், தெவிந்தமொழிகளும், உடலும் மனமும் மாட்சிமை

காடு

பழநித் தலப்புராணம்.

பொருங்த ஜம்புலவழி செல்லும் விடயங்களோரீக்கி, பிரமதீர்த்
தத்துட் படிந்தவர்களது செல்வத்தை யாவசறிந்து சொல்ல
வல்லவர். (ந 2-)

நீயுமத்தடங்குடைந்துநின்றந்தைத்தனென்பை
யேயவீழ்த்தினுமெடுப்பினுமென்கழுநீரா
மாயகாலைவீடெய்துமென்றறைந்தபற்போற்றிப்
போயினுன்சிவகிரியினிற்புனிதநீர்குடைந்தான்.

இ-ன். பிராமணனே நீயும் அப்பிரம தீர்த்தத்துள் முழுகி,
நினது பிதாவின் எலும்பைப் பொருந்தும்படி விழுத்தினாலும்,
தோய்த்து எடுத்தாலும் அது உடனே மிருதுவாய செங்கழுநீர்ப்
புட்பமான காலத்தில் முத்தியையடைவான் என்று கூற, அவ
னெத் துதித்துச்சென்று சிவகிரியின்கணுள்ள பிரமதீர்த்தத்தில்
முழுகினான். (ந 3)

தாதையென்பைமாமறையவன்சாற்றியவாக்காற்
சிதவாவியிற்றுழ்த்தினன்செங்கழுநீர்ப்போ
தாதல்காண்டலுமதிசயித்தாண்டருந்தவங்கூர்ந்
தோதுதற்பயங்கோன்பெறும்வீடடைந்துயந்தான்.

இ-ன். தன்பிதாவினது எலும்பைப் பெரிய பிராமணன்
கூறிய வாக்கின்படி, குளிர்ச்சி பொருந்திய பிரம தீர்த்தத்தில்
அமிழ்த்தினன், செங்கழுநீர்ப் பூவாதலும் அதனைக் கண்டதி
சயித்து, அவ்விடத்தில் அரிய தவத்தைச்செய்து, சொல்லப்
பட்ட தன்னைப் பெற்ற பிதாவடைந்த முத்தியைத் தானும்
அடைந்து உய்க்கனன். (ந 4)

நீறில்சத்துமால்வரையிலீரண்டுளவவற்றுட்
கூறுகித்தசீர்த்தங்குணபாற்குகைவைகும்
பேறுகித்தருக்களிப்பதுபிறரஃதாடா
மரறுசித்தியின்மயக்கினர்மற்றறையோரன்றே.

தீர்த்தச் சருக்கம்

சாந்தி

இ-ன். அழிவில்லாத சத்திகிரியின்கண் நான்குத்தீர்த்தங்கள் உள்ளன, அவைகளுள், சொல்லப்பட்ட சித்த தீர்த்தமானது கிழக்குத்திசைக்கணுள்ள குகையினிடத்து இருக்கும், சித்தர் களுக்குச் செல்வத்தைக் கொடுப்பது, பிறர் அதில் முழுகாதபடி தம்முடைய சித்தியினால் மற்றையோர் மயக்கினார். (ங. ஞ.)

வேப்ததவுச்சியிற்றருமதீர்த்தமவிரைந்தாடில்
வாய்த்தநன்மகவுதித்திடும்வடாதுபான்மாயா
தீர்த்தநல்குமல்கியதிருத்திசையதன்கீழ்ப்பா
லார்த்தவித்தியாதீர்த்தநற்கலைமுதலரிக்கும்.

இ-ன். மூங்கில்களையுடைய மலையினுச்சியில் உள்ள தரும தீர்த்தத்தில் விரைந்து முழுகினால், அறிவுடைய புத்திரப் பேறுண்டாகும், வடக்குப்பக்கத்தில் மாயாதீர்த்தமானது செல் வங்களைக்கொடுக்கும், அத்தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்குப்பக்கத்திலே ஒவிக்கின்ற வித்தியாதீர்த்தமானது கல்வி முதலாயவற்றைக் கொடுக்கும். (ங. சு.)

இன்னோர்பெருந்தீர்த்தமுண்டிருஞ்சத்திவரையின்
றென்னரிற்கருங்கேழலஞ்சிலம்பிடைச்சிறந்து
மன்னுகன்னமாபுரியினேர்வடாதுபால்வைகு
மின்னிலங்குத்தாத்திரிவிளங்குமாச்சிரமம்.

இ-ன். இன்னும் ஒருபெரியதீர்த்தம் இருக்கின்றது, பெரிய சத்திமலையில், தென்றிசைக்கணுள்ள பெரியவராகமலையினிடத் துச் சிறப்புற்றிருக்கும் கன்னமாபுரியின்கண் வடக்குத்திசையினிடத்து இருக்கும் ஒளிவிளங்காளின்ற தத்தாத்திஸி முனிவர் வசிக்கும் ஆச்சிரமம் உண்டு. (ங. சு.)

ஆங்கணையவெள்ளங்கொழவரசவீற்றிருக்குங்
கேரங்கரும்பிளமுலைப்பசுங்கொடிபுரைநுசப்புத்

ஏற்ச.

பழநித் தலபுராணம்.

தேங்கமழ்ந்தழுங்குழலுமை திருகுகோட்டி ரலீ
தாங்குமூர் திபாற்கடைக்கணேக்களி த்தொன்றுசாற்றும்.

இ-ன். அவ்விடத்திலிருக்கும் சென்வெள்ளங்கள் வணங்க
அரசுவீற்றிருந்த, கோங்கு அரும்பு போன்ற இளமை பொருங்
திய மூலைகளையும், பசிய கொடிபோன்ற இடையையும், வாசனை
வீசுகின்ற பூக்களைத்தரித்த கூந்தலையுமைடைய உமாதேவியார்,
முறுகிய கொம்பரைக்கொண்ட மான்வாகன த்தை யுடைய வாயு
தேவனிடத்திற் கடைக்கண் நோக்கஞ் செய்து ஒருவார்த்தை
கூறுவார்.

(ஈ.ஃ)

இரசதக்குவடுளதொருகுறியிறையொன்றிற்
றாவெனக்கொணர்ந்தளித்தலுந்தாங்கினடாபித்
தரியமா தவந்தினோத்தறம்புரிதல்கண்டமலன்
மரைமலர்க்கண்மால்வரையுருக்கொண்டுகைதாங்க.

இ-ன். வெள்ளி மலையின்கண் ஒரு சிவலிங்கம் உளது,
இறைப்பொழுதினுள் தருவாயாகவென்ற ஆஞ்ஞாபிக்க, வாயு
தேவன் கொண்டுவெந்து கொடுத்தலும், அதைவாங்கித் தாபித்து,
அரிய பெரிய தவத்தைச்செய்து, தருமத்தைச் செய்தல் கண்டு,
நிருமலராகிய சிவபெருமானது தாமரைக் கண்ணுகிய மலரை
யுடைய திருமால், மலைவடிவத்தைக்கொண்டு கையாற் றுங்கி
நிற்க.

(ஈ.க)

ஊன்றுதண்டினன்முற்றநரைத்துடல்கூனிக்
கான்றபல்லினனடுக்குறுசென்னியன்கணக
ளான்றிருண்டவன்றளர்நடைத்துஷ்ணனுகத்
தோன்றிவந்தனனெம்மையாடொன்மலைக்கிழவன்.

இ-ன். ஊன் றியதண்டினையுடையவராய், முழுதாகநரைத்து,
உடம்புவளைந்து, விழுப்பட்ட பற்களையுடையவராய், நடுக்கமுள்ள
தலையை யுடையவராய், கண்கண் அகன்று இருண்ட நிறத்தை

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சுஅநி.

யுடையவராய், தளர்ந்த நடையையுடைய வத்திரமு முடியவர் ஆகி, தோன்றிவந்தனர் எம்மையடிமையாகவுடைய பெரியமலைத் தலைவராகிய சிவபெருமான். (ச0)

வருவிருந்தெத்திர்கொண்டடிவணங்கினள்வள்ளல்
பெருவிருந்தினேமென்ற லுந்தலைவிகைப்பிடித்துத்
திருவிருந்தினர் துய்த்திடத்துய்த்திடத்தேவி
யொருவிருந்துநல்கியதுபேரண்டமுழுண்ட.

இ-ள். வந்தவிருந்தை யெதிர்கொண்டு திருவடிகளை உமையம்மையார் வணங்கினார், வள்ளலாகிய சிவபெருமான் பெரிய விருந்தாக வந்தேமென்று சொல்லுதலும், தலைவியாராகிய உமாதேவியார் கையைப்பிடித்து, அழகிய விருந்தாகவந்த சிவபெருமான், உண்ணும்படி யுண்ணும்படி, உமாதேவியார் ஒப்பற்ற விருந்தைக் கொடுத்தது பெரிய அண்டங்கள் யாவுமுண்டன போன்றன. (சக)

அன்னநல்கிவெள்ளிலைதுவர்க்காடுடனந்தச்
சென்னியன்செழும்பொன்னெனசெய்யதக்கிணையு
மென்னையாருடையாடரவெம்பிரானென்றுன்
முன்னைநல்லெறில்காட்டினன்முராரிகைம்முகிழ்ப்ப.

இ-ள். சோற்றையுங் கொடுத்து, வெற்றிலை பர்க்குடனே அந்தச் சேரழராசனது அழகிய பொன்னைப்போலச் சிறந்த தக்கிணையையும், என்னையடிமையாகவுடைய பிராட்டியார்கொடுக்க, எமது பெரிய கடவுளாகிய சிவபெருமான் முன்னருள்ள தமது திருவருவத்தை விட்டு ஜூவுங் கைகூப்பி வணங்கக் காட்சி கொடுத்தார். (சக)

காமர்பூங்கழற்சேவடிகைதொழுப்பணியுங்
தூமவார்குழற்கன்னியைத் துணைக்கையாற்புல்வி

சாதக

பழநித் தலபுராணம்.

வாமநல்கினன்சுரர்மலர்மாரிபெய்தார்த்தார்
சாமகானங்குடுமித்தன துந்துபிதழங்க.

இ-ன். அழகியபொலிவாகிய திருவடிகளைக் கைசுப்பி வணங்க, அவ்வாறுவணங்கிய புகைபோன்ற நீண்ட கூஞ்தலையுடைய கண்ணிப் பருவத்தினராகிய உமையம்மையாரை, இருகைகளாலுந்தழுவி, தமது இடப்பாகத்தைக் கொடுத்தருளினர், தேவர்கள் புட்பமாரியைப் பொழிந்து ஆரவாரித்தார், தேவதுந்துபிகள் ஓலிக்க, சாமகீதங்கள் பொழிந்தன. (சங்)

தேவிகேண்மதிவரமெனத்தினஞ்செழுமறையோர்க்
கோவினல்விருந்தளித்திடவுங்கருளென்னக்
காவிமாமணிமிடற்றினேன்கடைக்கணேக்கருளி
மேவிவேறூராடலையுளங்குறித்திடும்வேலை.

இ-ன். தேவியே வரத்தைக்கேள் என்ன, நாடோறுஞ்செழுமையாகிய பிராமணர்க்கு ஒழிதலில்லாதவிருந்துகொடுக்கும்படி, இல்விடத்தில் அருள்வீராக வென்று சொல்ல, நிலோற்பலம் போன்ற கரிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான், கடைக்கணேக்கஞ்செய்து, வேறூரு திருவிளையாடலை மனத்தின்கண் நினைத்தருளுங்காலத்தில். (சச)

நெறித்தபுஞ்சடைப்பரப்பினனிலாமதிக்கற்றை
யெறித்தநீற்றெருளிமேனியனெடுத்தகடடங்கன்
குறித்தசித்தரிற்கோரக்கணெனப்பெயருடையோன்
மறிக்கணேனையெண்டோளைனவலங்கொடுபணிந்தான்.

இ-ன். நிமிர்க்கால்விய சடைப்பரப்பையுடையவனுயும், நிலவினையுடைய சந்திரனது கிரணக் கூட்டங்கள் வீசிய திருந்தறி ஞானிவிளங்கும் திருமேனியை யுடையவனுயும், தாங்கிய வாளையுடையவனுயும், உள்ள சொல்லப்பட்ட சித்தர்களுக்குள் கோரக்

தீஷ்தச் சருக்கம். . . சுஅங்.

கன் என்னும் பெயருடையவன், மான்போன்ற கண்களையுடைய
உமாதேவியாரையும் ஏட்டுப் புயங்களையுடைய சிலபெருமானை
வலம்வந்து வணங்கினான். (சுஅ)

தீளை ததுளஞ்சிலவிநோதங்கள் செய்பவனுதரத்
தூளை ததவெம்பசியுணர்ந்திறையுமைமுகனோக்கி
பிளை ததவர்க்கமுதளி ததிடலறனெனவிசைப்ப
விளை ததுளின்றுமற்றவித்தனள்வேண்டுமோதனங்கள்.

இ-ள். மனம்விரும்பிச் சிலவிநோதங்களைச் செய்கின்ற அவ
னதுவயிற்றின்கண் எழுந்த கொடிய பசியையறிந்து, சிலபெரு
மான் உமாதேவியாரதுமுகத்தைப் பார்த்து, பசித்தவர்களுக்குச்
சோறுகொடுத்தல் தருமமென்றுசொல்ல, சமைத்துளின்றுவேண்
ம் அன்னங்களைக் கொடுத்தனர் (உமையம்மையார்.) (சுகு)
ஜயனேவவிற்கிலபகலருத்துவாளாருநாட்
டுப்பசித்தனன்றெய்துமுன்சூடகக்கையா
னெய்யினைலுறுசவையனபாகத்தினிறைத்துப்
பெய்துவைத்தனடுப்பனபெருமலைச்சொன்றி.

இ-ள். சிலபெருமானது கட்டளையின்படி சிலதினங்களாக
உண்ணக்கொடுத்த பெருமாட்டியார் ஒருநாள், சுத்தமாகிய சித்
தர் அற்றைத்தினம் வருதற்குமுன்னர், வளையலைத்தரித்த கை
யினால், நெய்கொண்டு மிக்க சுவையுடையனவற்றை அப்பாகத்
தில் நிறைத்துச் சமைத்து வைத்தனர். உண்ணத்தக்க பெரிய
மலைகள்போன்ற சோற்றையும் சமைத்துவைத்தனர்.

ஜயன் - ஆர்ய என்னும் வடமொழி ஜயன் எனத்திலிந்து
நின்றது. வணங்கப் படத்தக்கவன் என்பது பொருள். சித்
தன் - கோரக்க சித்தர். இவர் நவசித்தர்களுள் ஒருவர். உறு-
உரிச்சொல் (சுள)

ஆபபோதுத்தாத்திரியடைந்திடுமூரல்
வேயனிச்சையின்மேன்பலனைய்தினன்யோகி

சுஅறி

பழநித் தலபுராணம்.

காயழற்பொறிகட்கடைதெறிப்பனகானே

வேயமாழுனித்தலைவனும்வெகுளியின்மிக்கான்.

இ-ன். அவ்வாரூய சமையத்தில், தத்தாத்திரேய முனிவர், அடைஞ்து இடப்பட்டசோற்றில் இச்சைக்கொண்டவராய் விரும் பிய மேலான பலனையடைந்தனர், யோகியாகியகோரக்கசித்தர்க்குச் சுடுகின்ற அக்கினிப்பொறிகள் கடைக்கண்ணினின் ரும் வீசுவதைப்பார்த்து, அங்கிருந்த பெரிய முனித்தலைவருங் கோபத்தின்மேற்பட்டார். (சா)

வெகுளிமிக்கவர் தம்முளிநாரதன்மேவித்

தகுபெருஞ்சுசித்தியுடையரேற்றடங்கிரிதோறுங்

தொகுவிதோதங்கள்புரிகுதிரெனச்சொற்றவாற்றூற்
நிகழகந்தையிற்சுழலுநர்தமிற்சித்தனேர்நாள்.

இ-ன். கோபம் மிக்கவர் இடத்தில் நாரதமுனிவர் வங்கு, தகுந்த பெரிய சித்தியுடையவர்களாயின், பெரிய மலைகள் தோறும் பலபல வியப்பைத்தரும் விளையாட்டைச் செய்திரென் ருசொன்னபடியால், விளங்கானின்ற அகங்காரத்துட் சுழலுகின்ற வர்களுக்குள் கோரக்க சித்தர் ஒருதினம். (சக)

சுத்தமாநதிமூலத்திற்கூல்பெருந்தடத்தின்

மொய்த்தநீரினேர்சேலெனமூழ்குதறெறிந்து

மெய்த்தவத்துமாழுனிவரன்மீனென்றிபறவை

யத்திறத்ததோருருக்கொடுகொத்தினனன்றே.

இ-ன். சுத்தமுடைய பெரியயாற்றிற்கு முதலாயுள்ள பழைய பெரிய தடாகத்தில், மிகுந்த நீரின்கண் ஓர் சேல் மீன் போல முழுகுதலை, உண்மையான தவத்தையடைய சிறந்த தத்தாத்திரி முனிவரும் மீன்கொத்திப் பறவை யென்னும் அத்தன்மையையடைய ஓர்வடிவத்தைக்கொண்டு கொத்தினர். (கு)

தீர்த்தச்சருக்கம்.

சுஅக்

இனையரத்தலம்படிதவினிகலூரீ இமுன்னை
வினையின்கொட்டினாலுகந்தைமீக்கொண்டனமென்ன
நினையுமார்வத்தினருந்தவநினைப்படேநர்ந்தமல
னைனையருக்கருள்வழங்கிநல்வரங்களுமளித்தான்.

இ-ள். இவர்கள் அந்தத்தலத்தினிடத்திலே பக்கயைக்கி,
முன்னர்ச் செய்த தீவினையின் வலியினாலே அகங்காரத்தை
மிகுதியாகக்கொண்டே மென்று, நினைத்த அன்பினாலே அரிய
தவத்தைச்செய்ய, பரமசிவன் வந்தருளி, அவ்விருவருக்கும்தமது
கிருபையைக் கொடுத்து வரங்களையும் அளித்தருளினார். (குக)
அன்றருந்தவழுமுனியோடுமாறுகொண்டடைந்து
வென்றயோகியும்விநோதங்கள்புரிந்திகொலைச்
சென்றுமீனைனப்படிதவிற்றிகழுமற்சதீர்த்த
மென்றுசொற்றிடப்பெற்றதுபெயர்கித்தனென்றும்.

இ-ள். அக்காலத்தில் அரிய தவத்தையுடைய தத்தாத்திரி
முனிவருடன் பக்ககொண்டு, வெற்றிகொண்ட சித்தனும் அதி
சய விளையாட்டைச் செய்யுங் காலத்தில், தடாகத்துட்போய்
மீஞகப் பொருந்துதலால், விளங்கானின் ற மற்சதீர்த்தமென்னும்
பெயரையும் சித்ததீர்த்தமென்னும் பெயரையும்பெற்றது. (குட)
யாவராயினுந்தினந்தினம்படிந்துளோரிழிந்த
பாவகாரியராயினும்படர்மருப்புவாவை
ழுர்வர்தென்புலங்கருறுவார்களோவரூர்மெய்த்
தேவதேவனற்சிவகதிசேசருதறிண்ணம்.

இ-ள். எவர்சளா யிருந்தாலும் நாடோறும் நாடோறும் மூழ்
கினவர், இழிந்த பாவச் செய்கையை யுடையவரானாலும், பரந்த
கொம்பர்களை யுடைய அயிராவத்யானையை வாகனமாகச் செலுத்

சாக்கி

பழநிதி தல்புராணம்.

தும் இந்திரப் பட்டத்தைப் பெறுவார்கள், யமன் து நகரத்தை யடைவார்களோ, அடையமாட்டார், உண்மைப் பொருளான தேவர்களுக்கு அதிபனை சிவன் து கதியையடைவது சத்தியம்.

ஆராநிரோவித்தீர்த்தங்கள் பெருமைகளைராந்தாங் கூரயிற்படைக்குமரவேளருணை றிகுறித்துச் சேரார்கோன்பணிபுரிந்தவாசெப்புதுங்கேண்மி னேரருந்தவத்திரெனவிசைத்தனன்சூதன்.

இ-ன். முத்துக்கள் பொருந்திய நீரையுடைய தீர்த்தங்களையும் அவற்றின் பெருமைகளையுங் கூறினும், கூரிய வேலாயுதத் தையுடைய கந்தக்கடவுளின் திருவருண் மார்க்கத்தைத்தானினைத்து, சேரராசன் திருப்பணியைச் செய்தவரலாற்றையுங் கூறுவேம். அழகிய அரியதவத்தையுடைய முனிவர்களே கேட்டீராகவென்று கூதமுனிவர் கூறினர்.

அறைந்தாம் - தனித் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. படை—படுத்தற்குக் கருவியாயுள்ளது. படுத்தல் ஈண்டு அழித் தல குமரன்—மன்மதனது அழகையும் வென்றவன், பூமியில் மன்மதனைப்போல விளங்குவோன், அஞ்ஞானவிருளை யழிப் பவன். வேள்—யாவராலும்விரும்பப்படுவென். புரிந்தவாறு என்பது புரிந்தவானாக் கடைக்குறைந்து நின்றது. கோன் - இதன்கண், ன் - சாரியை. (ஞூ)

தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—ககா.

சிவமயம்..

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்துமூன்றுவது,
சேராக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நேடலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

துடிக்கும்வரிச் சேலடவியின்கட்டொகுவெம்
புவியருவிபடியப்
படிக்குண்மிடையுங்கவியிருளோப்பருகிப்
புகழ்வெண்ணிலவுதட்பக்
கடிக்கொன்றையுங்கூன்பிறைக்கொழுந்துமுடித்தோன்
கடிமும்மதில்பொருநாட்
பிடித்தசிலையிற்சிலையெழுதும்பெருமான்
சேராப்பெருமானே.

இ-ன். துடிக்கின்ற வரிகளையுடைய மீனக்கொடியும், காட்டின்கண் இருக்கும் கொடிய புவிக்கொடியும் துன்பத்திற்பொருங்கவும், பூமிக்குள்ளே நெருங்கிய துன்பமென்னும் இருளையுண்டு கீர்த்தியாகிய வெள்ளியனிலாவான து குளிரைச் செய்யவும், வாசனைபொருங்கிய கொன்றைமாலையினையும் வளைந்த பிறைக்கண்ணி யையும் தரித்தவராகிய சிவபெருமான், துன்பத்தைச் செய்த திரிபுரங்களையும் எரித்த காலத்திற் பிடித்த வில்லாகிய மேருமலையின்கண் விற்கொடியை யெழுதிய பெருமான் யாரெனில் சேராசனேயாம்.

பாண்டியனது கொடியாகிய மீனக்தொடியும், சோழராசனது கொடியாகிய புலிக்கொடியும் வருக்தும்படி விற்கொடியை மேருமலையிலெழுதிய சேரன் என்பது கருத்து, (க)

கற்றைச்சடையோன்களைகழுற்காலலது
புனியாக்கதிர்முடியோன்
சொற்றக்கடனுற்கடலமுதமலது
சுவையாத்துணைச்செவியோன்
மற்றையோன்பொற்பொதுவினடமலது
காணுமலர்ஷியோன்
முற்றுமவனதருச்சளையேலது
முயலாமனமுடையோன்.

இ-ள். தொகுதியாகிய சடையையுடைய சிவபெருமானது ஒவிக்கின் ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடிகளையல்லாமல் வேறொன்றனையும் வணங்காத ஒளிகொண்ட கிரீடத்தையுடையவன், கேள் விச்சமுத்திரம், கல்விச்சமுத்திரம் என்னும் கடல்களிற் ரேன் றிய அழுதமல்லாது வேறொன்றனையுஞ் சுவைத்தரியாத இரு செவிகளை யுடையவன், அச்சிவபெருமான் கனக சபையின்கண் செய்தருஞ் திருக்கூத்தையன்றி வேறொன்றனையுங் கானுத தாமரை மலர்போன்ற கண்களை யுடையவன், முழுவது மப்பெரு மானது பூசையன்றி வேறொன்றற்கும் முயற்செய்யாத மனத் தையுடையவன். (2)

ஆரமணியுமரனுவக்குமணியு
நீறுமணிமார்பன்
பாரின்டுவுபயின்றுலும்பரமோ
ரைந்தும்பயினுவக்ஸ்

சேர்கோண் சருக்கம்.

சுகாஷ

தாரிநிதிபெய்பினுங்கடவுடாளிற்
 கடிவீபொழிகையன்
 போரில்வவியனையினும்பல்லுயிர்கட்
 கிரக்கம்புரியிதயன்.

இ-ன். மாலைகளையனிந்த சிவபெருமான் விரும்பிய உருத்தி ராக்கத்தையும் விழுதுயையும் தரித்த அழகிய மார்பினையுடைய வன், பூமியின்கண் நடுவிடத்தைப்பொருந்தினாலும் பஞ்சாக்கரத் தைச் செபிக்கும் நாவினையுடையவன், காரி என்னும் வள்ளலது திரவியத்தைக் கொடுத்தாலும் சிவபெருமானது திருவடிகளில் மணமுள பூக்களைத் தூவுகின்றகையையுடையவன், போர்த்தொழிலில் வல்லயனையிருந்தாலும் பல உயிர்களுக்கும் இரக்கத்தைக் காட்டுகின்ற மனத்தை யுடையவன். (ங)

உற்றவிடத்தாருயிரோடும்பற்றின்றி
 முனையும்படைக்குழுவும்
 பெற்றகூறைந்தினிற்பிரித்துண்குடியும்
 பிரியாப்பசுங்குதீவும்
 பற்றுமறிவுதொடரமைச்சமுயிர்போற்
 பரிவும்புரிநண்பு
 மற்றும்பிறபல்லுறுப்பரனுமுடையோன்
 மலைநாட்டுடையோனே.

இ-ன். துண்பம் வந்தவிடத்தில் அரிய உயிரோடும் பற்றில் வாது, பகைவருடன் போர்புரியும் சேனைக் கூட்டங்களும், தாம் அடைந்தபொருள்களையெந்தாகப் பகுத்துண்கின்ற குடிகளும், தன்னைவிட்டுநீங்காத பசியகூட்டங்களும், அன்பும் அறிவும்வைத் துள்ள மந்திரிமார்களும், தன்னுயிர்போலப் பிறவுயிர்களிடத்து

ஏக்கா

பழநித் தலபுராணம்.

அன்புடையாரையும், விரும்புகின்ற நட்பும், ஏனைய பிறபலவகை யுறுப்புக்களும் அரனுமுடையவன் மலைநாட்டையுடைய சேரராச ஞாகும்.

அரசனது செல்வங்கள் எல்லாவற்றுள்ளுங் தலையாய செல்வம் சேனையாகவின் அதனை முதற்கண் விதந்து கூறினார். அது “உறுப்பமைந்தூரஞ்சா வெல்படைவேந்தன்-வெறுக்கையு ஜொல் வாந்தலை” என்ற திந்கித்தறளா னுணர்க.

அப்படைதான் மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படையென அறுவகைத்து. அவற்றுள் மூலப்படையே எல்லாப் படைகளுள்ளுஞ் சிறந்தது. அதற்கு அரசன் வேண்டியன கொடுத்துவை, தல் வேண்டும்.

வெண்பாமாலை-துமிபைப் படலம். (2)

வெல்பொறியுநாடும் விழுப்பொருளுந்தன்னடையுங்
கொல்களிறுமாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார்தலைபணிப்பப்
பன்மணிப் பூணன் படைக்கு.

படைகள் யானோயாலும், இராதத்தாலும், குதிரைகளானும்,
காலாட்களானும் நிறைந்தனவாகும்.

ப்திரர், தேவர், அதிதிகள், சுற்றத்தார், தான் என்னும் ஜவர்க்கும் வரும்பொருளை யைந்துகூறுக்க விதித்தவின் “பெற்ற கூறைந்தினிற் பிரித்துண் குடியும்” என்றார். அதனைத் “தென் புலத்தார்” என்னுங் திருக்குறளானுணர்க

“பிரியாப் பசங்குழு” என்றது ஜம்பெருங் குழுவையும், எண்வகைப் பேராயங்களையுமாம். அவையரசற் கின்றியமையா தென்பதற்கு மேற்கோள்.

சிலப்பதிகாரம்-ஜந்தாவது காதை.

ஜம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயழு

மரச குமரரும் பரத குமரருங்

சேர்கோண் சுருக்கம்.

சுகுரு

கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின் ஞாகுதிய
விவர்பரித் தேர்ன ரியைந்தொருங் கீண்டி.

ஐம்பெருங் தழவாவன:—

அமைச்சர் புரோகிதர் சேனு பதியர்
தவாத்தூழிற் ராதுவர் சாரண ரென்றிவர்
பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே.

(திவாகரம் - கசுந)

எண்பேராய்மாவன:—

கரணத் தியலவர் கரும விதிகள்
கனகச் சுற்றங் கடைகாப் பாளர்
நகர மாந்தர் நனிபடைத் தலைவர்
யானை வீர ரிவுளி மறவர்
ரினையவ ரெண்பே ராய மென்ப.

(திவாகரம் - கசுந)

தச்சன், கொல்லன், அரசன் என்பனவிகுதிகெட்டு, தச்சு,
கொல், அரசு என நின்றூற்போல அமைச்சன் என்பதும்
அமைச்சு என நின்றது. அரனுவன - மலையரண், காட்டரண்,
கீரண், நிலவரண் என்பன. (ச)

உள்ளத் திறைவன்டம்புரிவானுவகைப்

புணரிபடிந்தனிக

வெள்ளக்கடலுமிகுநெடுந்தேர்மிவிர்பொற்

கிரியும்விலாழியுமிழ்

கீள்ளொக்கீளொயும்பிறையெனக்கேழ்கினர்கிம்

புரிவெண்கோட்டொருத்தற்

கெரள்லொக்குவடும்புடைநெருங்கக்குண்டா

லட்டந்தான்குடநாடன்.

சுகுசு

பழநித் தலபுராணம்.

இ-ன். இருதய கமலத்தினிடத்திலே சிவபெருமான் திருக்கூத்தாடுதலாலே சேர ஹரசன் மகிழ்ச்சியாகிய சமுத்திரத்தினிடத்திலே படித்து, சேஞ்வெள்ளச் சமுத்திரங்களும், மிக்கநீண்ட இரதங்களாகிய பொன்மலைகளும், வாய்மதத்தைப்பொழி கின்ற குதிரைக்கூட்டங்களும், பிறைச்சங்திரனைப் போல நிறம் விளங்குகின்ற கிம்புரிப்பூ ணனித் வெள்ளிய கொம்பர்களை யுடைய யானைகளாகிய மலைக்கூட்டங்களும் பக்கத்துல் நெருங்கிவரக் கிழக்குத்திசையை யடைந்தான். (ஞ)

மூரிமணிமாழுழவதிரமுரிவெண்

டிரைத்தீம்புனனுட்டி

லாரினறுந்தாரபயனெனதிர

ஊவளாயோர்புடைபோத

வேரிமலர்த்தண்பொழிற்றில்லைமிவிர்மா

மணிப்பொற்பொதுவினருள்

வாரிபுரிநாடகவழுதைக்கண்ணுண்

முகந்துமகிழ்ந்துண்டான்.

இ-ன். ஏருத்தின் ரேலாற் கட்டப்பட்ட அழகிய மயிர்க்கண் முரசானது ஒவிக்க, மடங்குகின்ற வெள்ளிய திரைகளை யுடைய இனிய சோழநாட்டிலே, ஆத்திமாலையைத்தரித்த சோழராசன் எதிர்வங்கு அளவளாவி யோர்பக்கத்தில் வர, தேன் கொண்ட புட்பங்களையுடைய குளிர்ந்த சோலைகளாற்குழப்பட்ட சிதம்பரத்தின்கண் விளங்கும் அழகியகனகசபையின்கண் அருட்கடலாகிய சிவபெருமான் செய்தருளுக் திருக்கூத்தாகிய அமிர்தத்தைக் கண்களினுற் பருகியுண்டு மகிழ்ந்தான்.

மயிர்க்கண் முரசம் பேரரசர்க்குரியது அதுபற்றியே “உயிர்ப்பலியுண்ணுமுருமுக்குரன் முழக்கத்துமயிர்க்கண்முரசொடுவான் பலியூட்டி” என்றார்பிறவும் அஃதாவது புலியுடன் போர்புரிந்து

சேர்கோண் சுருக்கம்.

சுகங்.

அதனைக் கொன்று விண்று சிலைத்துக் கொம்பினிடத் தேவன் கொண்ட ஏருது இறந்தகாலத்தில், அதன்றேவினை மயிர் சீவா மற்போர்த்த முரசாம். அதனை,

சீவகசிந்தாமணி - முத்தியிலம்பகத்தில்,

புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப்புவியொடு

பொருது வென்ற

கனைகுர ஹருமுச் சீற்றக் கத்துவிடை

யுரிவை போர்த்த

துனைகுரன் முரசத் தானைத் தோன்றலைத்

தம்மினென்றான். என்றதனாற் காண்க.

அபயன் — பயமில்லாதவன். அளவளாவுதல் — கலத்தல் அது “அட்டாலும்பால்சுவையிற் குன்றுதளவளாய்” எனவருதலா வறிக. தில்லை - ஓர்மரம் அது தானியாகு பெயராய் அதனை ழடைய தலத்திற்காயிற்று இது உருவகவலங்காசம். (சு)

அந்நாட்டுளதொல்பதிமுழுதும்வழுத்தி

யாய்பைந்தமிழ்வழங்குஞ்

தென்னுட்டடைவாய்வேம்பினருங்கண்ணி

யோன்சென்றெதிர்கொளப்போய்க்

கொன்னார்கணிச்சிப்படையோன்பொற்கோயி

ஹட்கைகூப்பிமணிப்

பொன்னார்மவுவியரசரொடும்புக்கான்

றிருவாவினன்குடியில்.

இ-ன். அந்தச் சோழாட்டின்கணுள்ள புராதனத் தலங்கள் எல்லாவற்றையும் வணங்கி, செந்தமிழ்வழங்கும் பாண்டியநாட்டைச் சேர்ந்தபோது, கறிய வேப்பம்பூ மாலையைத்தரித்த பாண்டியன் எதிர்கொண்டு உபசரிக்கச்சென்று, பெருமை நிறைந்த

காகா

பழநித் தல்புராணம்.

மழுவாயுதத்தையடைய பரமசிவன் து அழிய கோயிலுட்சென்
ற கைகுவித்து வணங்கி, இரத்தினங்கள் பதித்த பொன்றை
செய்யப்பட்ட கிரீடத்தையடைய அரசர்களோடும் சென்று பழ
நித்தலத்தை யடைந்தான். (எ)

கல்நிலைத்துறை.

மறைப்பயிலங்கிராவுமாகிலத்திரியுஞானத்
துறைப்பயில்வாமதேவமுனியுந்தோடுயர்பூம்போந்தி
நூற்றுப்பயிலிலைவனுதினிருபர்பாலனுகிலைவே
வீறைப்பயில்பழநிமுதூர்ச்சரிதையாவையுமிசைத்தார்.

இ-ன். வேதத்தை யறிந்த அங்கிராமுனிவரும், குற்றமில்
லாத அத்திரிமுனிவரும், ஞானமார்க்கத்தி லொழுகும் வாம
தேவமுனிவரும், இதழ்களாலுயர்ந்த பனம்பூமாலையைத் தரித்த
சேரராசன்முதலாகிய அரசரிடத்தை யடைந்து, கூரிய வேலா
யுதத்திற்குத் தலைவராகிய குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்
கின்ற கோயிலையடைய பழைய பழநித் தலத்தின் சரித்திரங்க
னெல்லாவற்றையுள்ளுக்கொற்றனர். (அ)

தொன்மைசால்காதைகேட்டசடர்மணிமவுவிலேவந்தர்
பொன்மலர்மகளுந்தே தனும்புவியின்பைப்புரவியோனு
நன்மைசால்பதியும்வில்வவனமுநாண்மலர்ப்பூங்கோங்கின்
றன்மைகூர்வனமும்பூசித்துறைந்தனர் தவத்தின்மிக்கார்.

இ-ன். பழமைமிக்க அச்சரித்திரத்தைக்கேட்ட ஒளியுடைய
இரத்தின கிரீடத்தை யணிந்த அரசர்கள், தாமரை மலராசனி
யாகிய இலக்குமியும் காமதேனுவும் கூரியனும் பூசித்த சிவகிரி
யையும், வில்வாரணியத்தையும், அன்றலர்ந்தபுட்பங்களையுடைய
கோங்கவனத்தையும் வழிப்பட்டுத் தவத்தின் மேம்பட்டவரா
யிருந்தனர். (க)

காவலர் தமிலார் த்தார்ப்பூங்கண்ணியோன்கன்னிகார
மேவுதொல்வனத்தடத்தே தொருருத்திரதிசையின்மேலோ

சேர்க்கோண் சுருக்கம்.

சாகுக்கி

ஸ்ரோதுவவகைமீக்கொள்ளருகுறிநிறுவியோர்க்கு
பூவலர்பொழிந்துபுந்திமுகிழ்ப்பவந்தனைபுரிந்தான்.

இ-ள். அரசர்களுக்குள் ஆத்திமாலையைத் தரித்த சோழராசன் கன்னிகாரவனத்திலேயுள்ள தடாகத்திற்கு வடக்கீழ்த் திசையில் தேவர்களெல்லாம் ஒழிதவில்லாத மகிழ்வைக்கொள்ளுத்தர்குரிய ஒரு சிலவிங்கத்தைத் தாபித்து, சிவாகமவிதியைறிந்து புட்பங்களைத்தூவி மனங்குவியும்படி அருச்சனை செய்தனன். (கா)

மைம்மணிக்கண்டன்வைகும்வளம்பதிபிறவும்போற்றிக் கைம்மணிநெடுகேவலன்னால்கடிநகரதனின்மீளப் பைப்மணிக்கேட்டனுச்சிபரித்தபார்முழுதுந்தாங்கு மொய்ம்மணிமவுவிமன்னர்மூவருமேவலுற்றூர்.

இ-ள். இந்திரநில ரத்தினம் போன்ற திருக்கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற தலங்களெல்லா வற்றையும் துதித்து, கையிடத்துள்ள அழகிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பழங்குதலத் தின்கண் மீளவும்வந்து, படத்தில் நிறைந்த இரத்தினங்களை யுடைய ஆதிசேடனது றலையிற்றுங்கிய உலகத்தை யானும் நெருங்கிய இரத்தினங்களையுடைய கீர்த்ததை யணிந்த தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும் அவ்விடத்தில் வசித்தனர். (கக)

மதிதவழகந்தஞ்சிமணிமுடியிரண்டும்பாரிற் பொதியமாழுனிவன்றந்தவாறும்பொற்பொடுமிடும்பன் பதியிடைக்கொண்டந்தவாறும்பாண்டியன்பசந்தன்க்கிள்வி யதிர்கழுதுதியன்கேட்பவங்கிராமுனிவன்சொற்றூன்.

இ-ள். சந்திரன் தவழுகின்ற கந்தமலையை விட்டுநீங்கி, அழுகியசிகரங்கள் இரண்டும்பூழியின் கண் அகத்தியமுனிவர்கென்று

வந்தவரலாற்றையும், அழகுடனே இடும்பாசுரன் அத்தலைத் தி
னிடத்திலே கொண்டுவந்த வரலாற்றையும் பாண்டியன், பசிய
மாலையையணிந்த சோழன், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த
சேரன் என்னும் வேந்தர்கள் கேட்கும்படி அங்கிராமுனிவர்
கூறினர். (க2)

விளம்பியமாற்றங்கேளாவேந்தரிற்போந்தின்றுரோன்
வளம்பெறுவரையினுற்றல்வகுத்தெமக்கருணீயென்ன
வளம்பரிவெய்தியோதற்கெளியதோபரையுருபங்
தளம்பொலிகமலப்புத்தே தள்சாற்றருஞ்சத்திவெற்பு.

இ-ன். அங்கிராமுனிவர் கூறிய சொற்களைக்கேட்டு, பனம்
ழுமாலையையுடைய சேரவரசன், வளப்பத்தைக்கொண்ட மலை
களின் பெருமையை விரித்து எமக்கு அருளிச்செய்வீராகவென்
உக்குற, மனவன்புற்று, அவற்றின் மகிமைகளை யெல்லாஞ்
சொல்லுதற் கெளியதாகுமோ? இதழ்கள்பொலிந்த தாமரை மல
ரின்மேல்வசிக்கும் சத்திமிலையானது பராசத்தி வடிவமாகும். ()

வேதன்மாலரனேயீசன்சதாசிவனேநூடாத
மோதருஞ்சத்திருபஞ்சிவரஞ்சமொடுங்குந்தானம்
பேதமினிலயஞ்சோதிபிறங்குதொல்குருவின்றுப
மாகவிப்பன்னிரண்டாயமர்சிவகிரியின்றுபம்.

இ-ன். பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசுரன், சதா
சிவன் என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளுடன், நாதமும், சொல்லுதற்
கரிய சத்திவடிவமும், சிவவடிவமும், இலயிக்கின்ற இடமும்,
வேறுபாடில்லாத மந்திரவடிவும், ஒளிவடிவமும், குருவருவமும்
ஆகிய பன்னிரண்டாக விளங்குஞ் சிவகிரியின் வடிவமாகும். (க3)
செழுமலர்ப்போந்தைமொய்ம்பசிவசிருங்கத்தினுற்றல்
கெழுமியவரலாறைம்மாற்கிளர்த்துதற்கெளிதோகேள்வி

சேர்கோண் சருக்கம்.

நூத.

யெழுதிடாமற்களின்னமிசைக்கரிதெனவின்வாக்கான்
மொழிதருக்கருவருபழியின்மேன்முருகன்வைகும்.

இ-ன். செழிய பன்பூ மாலையைத் தரித்த தோளையுடைய
சேரமன்னனே! சிவமலையின் பெருமையைக் கொண்ட வரலாறு
களை, எம்மாலே சொல்லுதற் கெளிதாகுமோ? கேள்வியிலறியப்
படும் எழுதப்படாத வேதங்களும் இன்னமும் சொல்லுதற்கரி
து, அசரீரிலாக்கினாலே சொல்லப்பட்ட குருவடிவாகிய அதன்மு
ழியின்மீது முருகக்கடவுள் எழுந்தருளியிருப்பார். (கஞ)

எலவின்னணமென்றேதுமெழின்முனிவனிச்சைபெற்றுத்
தாலமாவிகைதாழ்மார்பன் சிவகிரிச்சாரல்சார்ந்து
மூலமுழிவுமற்றுமொழிதருதானந்தேதாறு
மேலவருவகைபொங்கவந்தனைபுரியும்வேலை.

இ-ன். பொருந்தும்படி யிவ்வாறு அங்கிராமுனிவர் மகிழை
யைச் சொல்லுங்காலத்தில், அம்முனிவரது விருப்பத்தைப்பெற்
றுக்கொண்டு, பன்பூமாலை தாங்குகின்ற மார்பினையுடைய சே
ரன், சிவகிரிச்சாரலையைடைந்து, முதலும்முழிவும் ஆகிய எல்லா
விடமுமாக, சொல்லப்பட்ட இடங்கள்தோறும் தேவர்களுக்கு
மகிழ்ச்சி அதிகரிக்க வணக்கத்தைச் செய்யுங்காலத்தில். (கச)

அறுசீரடிச் சந்தவிருத்தம்.

முசுவண்டிமிர்ந்துதேனிருவின்முழ்குமொய்பொழில்
வீசுதென்றலஞ்சிவாசலச்சிருங்கமீமிசைத்
தேசிலங்குசெய்யவேள்சிறந்தபச்சிமத்தினின்
மாசில்காட்சிசேரர்கோன்மகிழ்ந்துபோற்றநல்கினேன்.

இ-ன். மொய்க்கின்ற வண்டுகள் ஒவித்துத் தென்கூடுகளில்
மூழ்கின்ற நெருங்கியசோலைகளையும் வீசுகின்றதென்றற்காற்றை

யும் உடையசிவகிரியினிடத்து, ஒளிவிளங்குகின்ற அழகிய கஞ்சக்கடவுள் சிறந்த மேற்குத் திசையின்கண் குற்றமில்லாத காட்சியைச் சேர்ராசன் மகிழ்ந்து துதிக்க வழங்கினார். (கா)

போற்றியெந்தைத் தந்தகந்தபோற்றிகார் த்திகேயனே
போற்றிகங்கைமந்தபைந்தவிர்க்கைநாரிபுதல்வனே
போற்றிபூதரம்பொடித்தபூமணிச்செவ்வேலனே
போற்றிதென்சிவாசலேசபுனிதபோற்றிபோற்றியே.

இ-ன். எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் பெற்ற கந்தக்கடவுளேவந்தனம், கார்த்திகையின் புத்திரரேவந்தனம், கங்கையின் புத்திரரேவந்தனம், பசுமையாகிய தவிர்போன் றகையையுடைய உமாகுமாரரே வந்தனம், மலைகளைப் பொடியாகச்செய்த அழகிய சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடையவரே வந்தனம், தென் நிசைக்க ணுள்ள சிவகிரிக்கண் எழுந்தருளி யிருக்கின்றவரே வந்தனம், பரிசுத் தமுடையவரே வந்தனம். (கங்)

என்றுகண்கணீர்சொரிந்திறைஞ்சிவீழ்ந்தெழுந்துமு
னின்றுவையமுய்யவையநீள்சிவச்சிருங்கமேன்
மின்றயங்குசேதிமம்விரைந்திழைப்பவருளொன
வன்றுசேரனுக்கருட்கணாருளிவிண்மறைந்தனன்.

இ-ன். என்று கண்களினின் றும் ஆனந்தக்கண்ணீர் பொழி ந்து வீழ்ந்துவணங்கியெழுந்து, அவர்முன்னின் று, ஜயனே ! உலகத்தவர் உய்யும்படிநீண்ட சிவகிரியின்மீது, ஒளிவிளங்கும் கோயில் விரைவுற்றுச்செய்தற்குக் கிருபைபுரிதல் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அப்போது சேர்ராசனுக்குத் திருவருணேக்கஞ்ச செய்து ஆகாயத்தின் மறைந்தருளினார். (ககு)

என்னையாளுமெம்பிரானெனனக்குநன்களித்திடு
மந்நிலைக்கணைலயங்குயிற்றுவோமென்றன்புகூர்

சேர்கோன் சருக்கம்.

ஞாக.

தன்னுள்களிப்புமிக்கிருந்ததால்மாவிகை
மன்னவுன்றெரிக்குமேல்வைமயனும்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். என்னையடிமையாகவுடையக்கந்தவேள், எளியனேனுக்
குக் காட்சியளித்த அந்த இடத்தின்கண் ஆலயத்தைச்செய்வோ
மென்று அங்புமிக்க தனதுமனம் களிப்பானது உறவிருந்த
பனம்பூமாலையைத்தரித்த அரசன் தெரிக்குஞ்சமயத்தில் மயன்
என்பானும் வந்தனன். (20)

வானகந்தணந்தடைந்தமயனைவன்றழீஇ
நானருந்தவம்புரிந்தநன்னர்நீபுகுந்தனை
தேனலர்ந்தசோலைசூழ்சிவாசலத்தின்மேற்செவ்வேற்
கோனவற்குமந்திரங்குயிற்றுகென்றுகூறினான்.

இ-ள். ஆகாயத்தினின்றும் வந்துசேர்ந்த தேவத் தச்சனை,
சேரராசன் தழுவி, நான் அரியதவத்தைச்செய்த நன்மையினுலே
நீவந்துசேர்ந்தனை, தேன்பரங்த சோலைகளாற்குழப்பட்ட சிவகிரி
யின்மீது, சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக் கடவுளுக்கு
ஆலயத்தைச் செய்கவன்று சொன்னான். (21)

உதியர்கோனுரைத்தவாறுமொள்ளிலைச்செவ்வேலினேன்
முதிர்பசம்பொன்மேனிகாட்டி முன்மறந்துநின்றது
மதியினுலுதித்துணர்ந்துவாயில்பச்சிமத்ததாய்
வதியினுவிழைத்தனன்விமானமொன்றுமேலையோன்.

இ-ள். சேரராசன் சொல்லியவற்றையும், ஒளி பொருந்திய
இலைத்தொழின்முற்றிய சிவந்தவேலாயுதத்தையுடைய குமாரக்
கடவுள் மாற்றுயர்ந்த பசிய பொன்போலுங் தமது வழிவத்தைக்
காட்டி முன்மறந்துநின்றதனையும், தன்னறிவினால் ஆராய்க்கு,
தேவத்தக்கன் ஆனவன் மேற்குவாயிலுடையதாக, சிற்பவிதிப்
பழி ஒருவிமானமொன்றைச் செய்தனன். (22)

ஞாச

பழநித் தலபுராணம்:

சேரர்கோனியற்றுமாதவச்செழுந்திரட்சியோ
வாரணத்தினாந்தமோவெம்மண்ணலனபர்சிந்தையோ
தாரகத்தினுட்பொருட்டயங்கியோங்குகுடிலையின்
பூரணத்ததோமயன்புனைந்துதந்தகோயிலே.

இ-ள். சேரராசன் செய்த பெரியதவத்தின து செழியகூட்ட
மோ? வேதத்தின முடிபோ? எமதுபெருமையிற்சிறந்த குமாரக்
கடவுளின் அன்பர்களது உள்ளமோ? பிரணவத்தின து உண்
மைப்பொருள் விளங்கப்பெற்றேங்கிய சுத்தமாயையின் சிறை
வோ? தேவத்தச்சன் செய்த அந்தக்கோயிலானது. (உங)
கண்டகண்களோடுளங்களுங்கவர்ந்துகொண்டுமூ
தண்டரண்டகூடமும்பரந்துபாரடங்கலுங்
கொண்டிலங்குசோதிவிசகோயிலுட்செவ்வேற்செவேள்
பண்டைமாமறைக்குணின் றபரிசகாட்டினின் றனன்.

இ-ள். பார்த்த விழிகளுடன் மனமும் ஆகிய இவற்றைக்
கொள்ளொகாண்டு, பழைய அண்டங்களினும் வெளியண்டங்களி
னும்பரவி, பூமிமுழுவதையும் உள்ளடக்கிப் பிரகாசிக்கின்ற ஒளி
யான துவீசுகின்றகோயிலினுள்ளே சிவந்தவேலாயுதத்தையுடைய
குமாரக்கடவுள், பழமையாகிய வேதத்திற்குள்ளேங்கின் ற கோலத்
தைக்காட்டி நின்றனர். (உங)

பஞ்சதுந்துபிக்குழாமதிர்ந்தபைந்தருக்களு
மஞ்சிறைச்சுரும்புணவின்னவர்கண்மாரிசிந்தினர்
விஞ்சமஞ்சொவித்தெனத்தொல்வேதவோதைவிம்மின
வஞ்சகங்கடிந்துளோர்கைவனசமுச்சிகூம்பின.

இ-ள். ஜங்து தேவதுந்துபிகளுமொவித்தன, பசியதருக்கள்
யாவும் அசைந்தன, அழகியசிறகுகளையுடைய வண்டுகள் வீழாத
அத்தருக்களினீழிலிலே வசிக்குங் தேவர்கள் கண்மழை பொழிக்

சேர்கோண் சருக்கம் நூறு

தனார், மிக்க ஜிங்கு வாத்தியங்களும் ஒன்று சேர்ந்து முழுக்கினாற் பேர்லி, வேதவொலியிக்கனா; வஞ்சகத்தைத் தீக்கிய ஆடியவருடைய கங்கள் ஆகிய தாமரைமலர்கள் உசிசியிற்கூம்பின. (2-நு)

சேலுருக்குறுங்கமுத்தகூர்மநாரசிங்கமைக்
கோலமோடுவாமனங்குலாவிராமர்மூவர்நீர்
நீலமாலெனத்திகழ்ந்துநின்றுகற்கிவடிவுதான்
மேலுதிக்குமாயனேத்தெடுத்தொர்சார்விளங்கவே.

இ-ன். மீன் உருக்கிச் செய்யப்பட்ட கழுத்தையுடைய
ஆமை; நரசிங்கம், கரிய பன்றியுடன், வாமனம், விளங்காளின் ற
தசரதராமன் மற்றைய பலராமன் பரசராமன் நீலனிறத்தையு
டைய கண்ணன் என்னும் ஒன்பதுவடிவங்களையுங் கொண்டு
நின்று, இனிமேல் குதிரைவடிவத்தைக் கொள்ளும் நாரணமூர்
த்தி துதிகூறியொருபக்கத்தில் விளங்கவும். (2-சு)

தோடவிழ்ந்ததாமரைச்சுரும்பினஞ்சலாயதோ
ராடகப்பொகுட்டுவட்டவணையில்வைகுமந்தணன்
மாடணைந்துமாமணிப்பொன்மவுவிதாழ்த்தியேபராய்
நாடருந்தொல்வேதநான்குநன்னரின்னவிற்றவே.

இ-ன். இதழ்கள் விரிந்த தாமரைமலரின்கண், வண்டிக்கூட்ட
டங்கள்சுற்றியுள்ள பொன்மயமான கொட்டையாகிய வட்ட
மூள்ள ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்ற பிரமன், பக்கத்திற்
சேர்ந்து சிறங்தபொன்னாற் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தைத் தாழ்த்
தித்துதித்து, அறிதற்கரிய பழமையாகிய நான்குவேதங்களையும்
நன்மையுடன் அத்தியனாஞ் செய்யவும். (2-எ)

மருவுநான்மருப்பமும்மத்தவெண்பகட்டி னேன்
கரியமேனிமுற்றுறக்கவின்படைத்தகண்களாற்

நுதி

பழநித் தலபுராணம்.

தெரியநோக்கிறாபுரத்தசெய்யசீரடிக்கணல்
வரிகொள்பாரிசாதமாமலர்க்குழாநிறைக்கவே:

இ-ன். பொருந்திய நான்கு கொம்பர்களையும் மூன்று மதங் களையும் உடையவெள்ளோயானே வாகனத்தனைகிய இந்திரன், கரு நிறமுடைய மேனியின்கணுள்ள அழகுபெற்ற கண்களிலை, அறியும்படிபார்த்து, சிலம்புகளையணிந்த சிவந்ததிருவடிகளிலே, சிறந்தவரிகளையுடைய பாரிசாத புட்பத்தொகுதிகளை நிறைக்கவும். (உ-ஏ)

ஏனையோர்கடத்தமேவளிற்றிளைப்பவெம்பிரான்
ஞைவாணர்மகுடகோடிதரணி தாழவேழிசைத்
தேனைவீஜைவாணர்செஞ்செவிக்கருத்தவானேரீ
மாஜைமீஜையோட்டுவேல்வடிக்கணுர்நடிக்கவே.

இ-ன். மற்றையோர்கள் தங்கள் தங்களுடைய பணிவிடை களில் இருப்பவும், எமதுகடவுளாகிய குகன் து சேனைவீரர்களாது கிரீடபங்கிகள் பூமியின்கண் வணங்கவும், ஏழிசையாகிய தேனை வீஜையில்வல்ல கந்தருவர்கள் செவ்வியகாதிற்கு ஊட்டவும், மாஜையும் மீஜையும் ஓட்டவல்ல வேலாயுதம்போன்ற அழகியகண் களையுடைய தேவப்பெண்கள் ஆகாயத்தைவிட்டு இறங்கிவங்கு நடன ஞ்செய்யவும். (உ-க)

விண்ணுள்ளாரினெண்டிசைக்கண்மேயினுரின்மேதினிக் கண்ணுள்ளாரின்மாசணக்கணங்களிற்கணக்கிலா வெண்ணுள்ளாரின்வீரவாகுவின்கையிற்பிரம்படி புண்ணுள்ளார்களாய்மிடைந்துவந்துவந்துபோற்றவே.

இ-ன். மேலுலகத் துள்ளவர்களுள்ளும், எட்டுத்திக்குகளினும் பொருந்திய இந்திரன் முதலாயினேருள்ளும், பூமியின்கண் வசிப்பவர்களுள்ளும், நாகர்கூட்டத் தவர்களுள்ளும், மதிக்கப்

சேர்கோண் சுருக்கம்.

நூறு.

படாத அளவில்லாத கணத்தவர்களுள்ளும், அளவிலார் வீரவாகு தேவீரது கையிற்றரித்த பிரம்புகொண்டு அடிப்பட்டவர்களாய் நெருங்கி வந்துவந்து துதிக்கவும். (ந 0)

போற்றினேர்க்கும்பூசைதான்புரிந்துளோர்க்கும்பொங்குசீர் சாற்றினேர்க்குமாறெழுத்தகந்தரித்துளோர்க்கும்வெண் ணீற்றினேர்க்குநெஞ்சுளோநினைந்துளோர்க்குநீபனேன் பாற்றினேர்க்குநோக்கருள்சரந்தளிக்குமேல்வையில்.

இ-ன். துதித்தவர்களுக்கும், பூசையைச் செய்தவர்க்கும், மிக்க சிறப்புகளையெடுத்துச் சொன்னவர்க்கும், சடக்கரமங்திரத் தை மனத்தின்கணிறுத்தித் தியானித்தவர்களுக்கும், வெள்ளிய திருந்திறைத்தரித்தவர்களுக்கும், கடப்பமாலையையனித்தகந்தக்கடவுளானவர் தவத்தைச் செய்தவர்க்குங் திருநோக்கஞ் செய்து கிருபைசுரந்து வழங்குங்காலத்தில். (ந க)

கலிநிலைத்துறை.

தாதைவெண்ணிலாத் திங்கட்குடினேனெனத்தானு மாதவஞ்செறிசெயாளிப்பரி திகளானந்த மீதொறுங்குரவணிந்தனவெயில்விரிசெழும்பொற் சீதமாமணிநிழலுமிழும்மவுவிமேற்றிகழு.

இ-ன். தங்கையாராகிய பரமசிவன் வெள்ளிய சக்திரிகையை யடையபிறையைத் தாழுந்தரித்தவரைப்போலவும், பெரியதவம் மிகுங்கிவங்க ஒளியையடைய அளவில்லாதகுரியர்கள் தம் உடம்புக்டோறும் குரா மாலையைத் தரித்தாற் போலவும், ஒளிவிரிந்த பெர்ன்னுலாகிய, குளிர்க்க அழகிய இரத்தினங்கள்கிரணத்தைக் காலும் கீர்டங்கள் சிரமீது விளங்கவும். (ந 2)

பெற்றதந்தைபோற்பிறங்கழுல்விழியுமைந்தில முற்றகண்டமுமிவர்க்குமுண்டோவெனக்கோதி

ஞா

பழநித் தலபுராணம்.

அதற்கெற்றியிற்சுடர்மணிச்சுட்டியுங்கழுத் தன்
மற்றிழைத்தகோமளக்கட்டுவடமுமேவாய்ப்ப.

இ-ன். தம்மையின்ற பிதாவைப்போல, விளங்குகின்ற அக்
கிணிக்கண்ணும், மேகத்தின் கரியனிறமுள்ள திருக்கண்டமும்,
இவர்க்கு முள்ளதோவென்றுசொல்ல, குற்றமில்லாத நல்லிலக்க
ணம்பொருந்திய நெற்றியினிடத்து, ஒளிகொண்ட இரத்தினச்
சுட்டியும், திருக்கண்டத்தில் இரத்தினமிழைத்துச் செய்யப்
பட்ட நீலரத்தினவடமும் பொருந்தி யழகுசெய்யவும். (ந.ந)

பார்த்தகண்களும்பரசினேரிதயமும்பார்க்குங்
கூர்த்தகட்டபெருங்கடலருட்டரங்கநீர்கொழிப்பபச்
சீர்த்தவாண்முகக்கதிர்நிலாமுழுத்தவெண்டிங்கள்
வார்த்தைமாமறவாய்ச்சிறுநகையமுதொழுக.

இ-ன். தரிசித்தவிழிகளும், துதித்தவர்களுடைய மனமும்,
காண்கின்ற ஒளிமிக்கதிருக்கண்களினின் றும் பெருமைகொண்ட
அருட்சமுத்திரத்தே திரைகளாகிய நீர் ஊறவும், சிறப்புடைய
ஒளிபொருந்திய முகமாகிய சந்திரிகைபொருந்திய பூரணசங்கிர
னிடத்துள்ள, பேரிய வேதவசனங்களை வசனிக்கின்ற திருவாயில
னின் றும் குறமுறுவலாய அமிர்தம் ஒழுகவும். (ந.ச)

முதுமறைக்கடலமுதினைமுகந்துண்டுதே தக்கி
யெதிரெடுத்தனமான்மதந்தவழினைச்செவியிற்
பதுமராகழும்விசம்புறுபசம்பொனும்பழுத்துக்
கதிர்மிடைந்தபூங்கொடுங்குழைகவினேடுங்கிடப்ப.

இ-ன். பழமையாகிய வேதமென்னுஞ் சமுத்திரத்திற்கே
ன்றிய அமிர்தத்தைமொண்டுபெருகின்றைத்துத் தேக்கெடுத்தாற்
போல, கத்துரி பொருந்திய இருகாதுகளினும் பதுமராகழும்,

சேர்கோண் சுருக்கம்.

நூல்

மாற்றுயர்ந்த பசியபொன்னும் முதிர்ந்து ஒளிமிக்க பொலிவாகிய வளைந்திகுண்டஸங்கள் அழகுடனே கிடப்பவும். (ஏடு)

பச்சுருப்பரையருத்துபால்பவளவாய்சிந்தி
வச்சிரத்திருமார்பிடைப்பரந்தனமணித்தார்
முச்சகந்திகழ்முத்தவாணிலவுமிழ்குழித்தண்
செச்சையுங்கமழ்செசயுஞ்சிறுவெயில்விரிப்ப.

இ-ள். பசுமையாகிய உருவத்தையுடைய உமாதேவியார் ஊட்டியபாலானது, பவளம்போன்ற திருவாயி னின்றுஞ்சிந்தி, வைரமுள்ள அழகிய மார்பினிடத்தே பரந்தாற்போல, மூன்று உலகத்தும் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய முத்துமாலையினது ஒளியுங் காலுகின்றகுளிர்ந்த வெட்சிமாலையுங் குராமாலையும் சிறிய ஒளி யை எறிப்பவும். (ஏசு)

புயங்களிற்செழுந்தாமரைபூத்தெனவலயம்
வயங்கமுன்கையிலங்கையந்தாமரைமலர்க்குப்
பயங்கொள்பாசடைபோலொளிபழுத்தபொற்கடகங்
தயங்குகோமளப்பசங்கதிர்தழழுத்துவில்விளோப்ப.

இ-ள். திருத்தோள்களினிடத்தே அழகிய தாமரை மலர் பூத்தாற் போல, வாகுவலயங்கள் விளங்கவும், முன்கையில், கையாகிய தாமரைமலருக்கு நீரினிடத்துள்ள பசிய இலைபோல ஒளிவிளங்கிய பொற்கங்கணங்கள் ப்ரகாசிக்கின்ற மரகத ரத் தினத்தின் பசிய ஒளிபோலமிகுந்து ஒளியைச் செய்யவும். (ஏன்) மணிவிளிம்பெறிகோசிகம்விளங்கவான்மருங்கி லணி திகழ்ந்தொளிர் திருவரைஞாணமூகெறிப்பதீ தணிவின்மாமறையொலிச்சிறுதண்டைநூபுரங்கின் கிணிசரோராருகங்கவற்றுக்கே வடிமிசைக்கெழும்.

குக0

பழநித்தலபுராணம்.

இ-ன். இரத்தின விளிம்புசெய்தபட்டாகட, இடையிலோடு தேவிளங்கவும், அழகுமிகுந்து விளங்கும் திருவரையின்கண்ணாண் அழகைவீசவும், ஒய்தவில்லாத சிறந்த வேதவொலியும், சிறியதன்டைகளும், சிலம்புகளும், கிண்கிணியும், தாமரைமலர்களையும் வருத்துகின்ற சிவந்த திருவடிகளினிடத்தே பொருந்தவும். (உ.அ)

நிலைத்தகோலமும் பேரொளிவடிவமுநிறைந்தே
நிலைத்ததாமமுங்காமர்பேரணியுடீண்முடிமே
நிலைத்தவாசியுஞ்செய்திருவருநூரேதான்ற
நிலைத்தசேரர்கோணடுங்கணீர்நிலைப்பிலைனுன்.

இ-ன். நிலைபெற்றுள்ள அழகும் பெரிய ஒளியையுடைய திருவருவமும், நிறைவுற்று நிலைத்த மாலைகளும், அழகியசிறந்த ஆபரணங்களும், நீண்ட திருமுடிகளி னிடத்து நிலைபெற்றுள்ள மாலையும், செய்கின்ற திருவருநூம் நேரிற் காணுமாறு குகளை தொன்றச் சேரராசன் நீண்டகண்களினின்றும் நீரை யிடையருதுபொழுத்தான். (உ.க)

குவித்தகைகளுங்கொலைமுதற்றரும்புலனைந்து
மவித்தகெநஞ்சமும்வஞ்சம்வேரறுத்தவாறேமுத்துஞ்
செவித்தசிந்தையுஞ்சிற்றுயிர்த்தன்மைபோய்த்தெளிக்துற்
பவித்தஞானமுந்தலைப்படப்பரவசனுனுன்.

இ-ன். அஞ்சலிபண்ணிய திருக்கரங்களும், கொலைமுதலிய பாவத்தைத் தருகின்ற ஜம்புலன்களையும் போக்கிய மனமும், வஞ்சகத்தின் வேரைக்களைந்த சடக்கர மந்திரத்தைச் செபித்த மனமும், சிறியபசுத்துவம் நீங்கித் தெளிவுற்றுத் தோன்றிய சிவஞானமும் தோன்றப் பரவசமடைந்தான் (சேரராசன்.)

“கொலைமுதல்” என்றதனுற் பாதகங்க ளொல்லாங் குறிக்கப்படும். புலனைந்தாவன—சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கங்

சேர்கோண்சருக்கம்.

நுகூ

தம் ஆற்றமுத்தின் விவரங்கள் யாவுஞ் சிவராத்திரி புராணப் பாயிரவுரைக்கண் இனிதுவிளக்கியுள்ளாம் “ஞானமென்ப தவனருண் ஞானம்” என ஓன்றேத்தரஸ் கூறுமாகவின், ஈண்டு “ஞானம்” என்பதற்குச் சிவஞான மென வுரைத்தாம் அருணஞானம், பரஞானம், தத்துவஞானம், மெய்யுணர்வு, பரோக்கஞானம், திருவடி ஞானம், அத்துவித ஞானம், பதிஞானம் என பவுமதுவே. (ச0)

ஐயன்வாண்முகநகைமதியமுதுண்டுதே தக்கி
யெய்துகாமரில்வைத்தகணிமைப்பிலனுகிச்
செய்யபானுவிற்பிறங்கிடத்தோன்றவுஞ்சேரன்
மையிறேவரிலொருவனென்றுரைப்பமன்னினனல்.

இ-ள். குமாரக்கடவுளது ஒளிபொருந்திய முகத் தினின்றுங் தோன்றும் புன்முறுவலாகிய அயிர்தத்தைப் பருகி நிறைத்து, இயற்கையாகப் பொருந்திய அழகினிடத்திலேவைத்த கண்கள் இமைத்த வில்லாதவனுகி, சிவங்த சூரியன் போல விளங்கித் தோன்றவும், சேரன்குற்றமில்லாத தேவருள் ஒருவனென்று கண்டோர் கூறநின்றான். (சக)

கோச்சகக் கலிப்பா.

மாமணிச்செவ்வேற்சேய்நின்வாசச்சரோருகச்செந்
தேமலர்ப்பொற்றுள்வணங்காச்சென்னியுஞ்சென்னியோ
தூமறைத்தொல்லோனுதற்கட் டோன்றுமுந்தன்சோதியு
காமரெதில்கானுப்புங்கண்களுங்கண்களோ.

இ-ள். அழகிய இரத்தினம்போன்ற சிவங்த வேலாயுதத்தை யுடையகடவுளே, தேவரீரது வாசனையை யுடைய, தாமரை மலரைப்போன்ற அழகிய திருவடிகளைப் பணியாத தலையுங் தலையாகுமோ? சுத்தமாகிய வேதங்களுட் கூறப்பட்ட பழம்பொருளாகிய சிலபெருமானது நெற்றிக்கண்களி னின்றுங் தோன்றிய தேவரீ

நிகு

பழநித் தலபுராணம்.

ரது, ஒளிவடிவின் எழிலைக்கான்த இழிந்தகண்களும் ஒருகண்க
ளெனப்படுமோ?

மணி—அலங்காரத்தையடையதுமண்—அலங்காரம். வேகம்
யாற் கழுவப்படுவது எனலுமாம். வேல்—பகைவரை வெல்வதற்
குக்கருவியாயுள்ளது. சேய்—செங்கிறமுடையவன், சிவகுமாரன்
சென்னியோ, கண்களோ என்றவற்றின்கணுள்ள ஒகாரங்கள்
எதிர்மறைப்பொருளின்கண் வந்தன

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
ரூளை வணங்காத் தலை.

என்று திருக்துறள் கூறுதற்கேற்ப, “சென்னியுஞ் சென்னியோ” என்றார். “கண்களுங் கண்களோ”: என்றார், முன்னினும்
மரத்தினும் கல்வினுங் கண்கள் இருப்பனவன் நிப்பீலிக்கண் ணு
முண்டாகவின். எனவே குமாரக்கடவுளின் ஒளிவடிவின் அழைக்கா
ணுங் கண்களோ, கண்களெனப்படு மென்றாயிற்று இங்கு
மேயுள்ள செய்யுள் ஒன்று தருதும்.

தூதசங்கிதை - முத்திகாண்டம்.

அரியானை யாவருக்கு மன்பருள மேய
பெரியானைப் பிஞ்ஞகளைப் பேணுநெடு வேதப்
பரியானைப் பண்ணவர்கள் பண்ணவைனக் கண்டங்
கரியானைக் கானுத கண்ணென்ன கண்ணே
காலகா லைாக்கானுக் கண்ணென்ன கண்ணே. (சு)

வேல்வி தருதகரூர்வேலோய்நின்னுறைறமுத்தின்
கேள்விநறவருந்தாக்கேள்வியுஞ்கேள்வியோ
முஞங்கிருதர்முரண்டக்கிநின்றோய்நின்ற
ணுளம்புயமுகவாநாசியுநாசியோ.

இ-ன்.யாகத்தினின் றும்உண்டான் ஆட்டுவாகனத்தைடாத்
தும்வேலாயுதக்கடவுளே! தேவரீரதுசடக்கரமங்கிரத்தின்கேள்வி
யாகியதேனையுண்ணுதசெவியும்ஒருசெவியாகுமோ? பகைமுண்ட

சேர்கோண் சுருக்கம்.

நிகழ்.

ஆசரார்களது வல்லப்பயடக்கினின்ற கடவுளே ! தேவரீரது அன்றலாந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை முகவரித மூக்கும் மூக்காகுமோ ?

ஆட்டுக்கடாவாகனத்தில் ஏறியருளிய சரிதத்தைக் கங்குராணத்தும், எம்மாற்செய்யப்பட்ட துமாரதரிசனம், சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் என்னுதால்களினும் பரக்கக்காண்க மற்றையவற்றிற்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க இங்ஙனமே “கொங்கையோர் வங்கனங்கே தேன்கூட்டுதலும் பூங்கூந்தன் - மங்கையோர் பங்குடையோன் மாண்புவித் தொலுடையோன் - கங்கையோர் டரவணியுங் கவின்சடையோன் கனவார் - செங்கையோன் சீர்கேள்ளாச் செவியென்ன சீவியே” என்று குதசங்கிதையுங் கூறிற்று. (ஆ)

அண்டர்சேனுதிபநின்சீர்பாடியாரணமுந்

தண்டமிழுநுவலாததாலுவந்தாலுவோ

பண்டைமறைதொடராப்பண்ணவநின்பாதமலர்

கண்டுசிரமுகிழாதகைகளுங்கைகளோ.

இ-ள் : தேவசேநூபதியே ! தேவரீரது சிறப்பைப் பாடி, வேதங்களையும் இனியதமிழையும்கூருதாவும்நாவெனப்படுமோ? பழமையாகிய வேதங்களும் கண்டறியாத கடவுளே ! தேவரீரது தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைத் தரிசித்துத் தலைக்குடுகுவி வருத்தகைகளைப்படுமோ.

தேவசேநூபதி மூர்த்தம் சோடசமூர்த்தத்துள் மூன்றுவது மூர்த்தம். அதனியல்களை, “ஞானசக்தி தரஸ்கந்தோதேவசேநூபதிஸ்ததா”? எனவறாம் துமாரதந்திர சுலோகத்திற் காணக.

ஆரணம் - ஆரண்யகத்தையுடையது, அருணசீம்பங்தமான கீதங்களையுடையது. வேதம். பண்டைமறைகளாவன - எத்திரியம், பெளதிகம், தலவகாரம், சாமம் என்பன இங்வாறு தொல்காப்பியப் பாயிரவுரைக்கண், ஆசிரியர் நச்சினூர்க் கிணியி.

உரைத்துளார் தாலுவுஞ்தாலுவோ” என்றார், மரம், மண், கல் என்னும் இவற்றின் நாக்களுடன் சிற்கைநார், கலபைநா என்பவு முனவாகவின் என்க. இவ்வாறேயுள்ள மேற்கோளான்று தரு அம்.

குப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.

நான்கடியின் மிக்குவந்த கவித்தாழிசை.

அவனூன மதுசேர்ந்துங் கலையாமற் சைவ

சிவஞான மெய்ம்மையெனத் தெள்ளியுய நம்மூர் நவமான சங்கிதியி னண்ணியெமை யானந்

தவமானன் சிருரையாத் தாலென்ன தாலே

சரவணன் சிருரையாத் தாலென்ன தாலே. (சச)

பன்னிருதோட்சேவற்பதாகையெல்குவேற்செவ்வே

ஸின்னிருபுந்தாட்கிரங்காநெஞ்சுமுநெஞ்சமோ

பொன்னிவர்பூங்கோயிற்புறஞ்சுழறங்காவற்

கண்னிமதில்சூழாதகால்களுங்கால்களோ.

இ-ன். பன்னிருதிருப்புயங்களையுடைய சேவற்கொடியை யும் கூரியவேலாயுதத்தையுமுடைய கடவுளே! தேவரீரதுபொலி வாகிய இருதிருவடிகளுக்கும் இரங்காதாள்ளமும் உள்ள மெனப் புடுமோ? அழகுமிக்க பொலிவாகிய கோயிலின்பக்கத்திற்குழுந்த தருமக்காவலையுடைய புதியமதிலைச்சூழாதகால்களுங்கால்களோ? பைங்கண்மயிலோய்நிற்பரசநாவாய்க்குவிப்ப வங்கையெழில்காணக்கணுயிரமாயிரமா

யுங்குவையெற்றேரிருப்பவோர்வாயுமிவ்விரண்டு

செங்கையுங்கணும்படைத்தேதார்செல்வமுஞ்செல்வமோ.

இ-ன். பசியகண்களையுடைய மயில்வாகனத்தையுடைய கட்டுளே! தேவரீரைத் துதித்தற்கு நாவுகூட்டயவாய்களையும், கூப்பு

சேர்கோண் சிருக்கம்.

நிகழ்

தஞ்சு அங்கையையும், அழகைத்தரிசித்தற்குக் கண்களையும் ஆயிரமெனக்கூட்டமாகப்பெற்ற அடியவர்கள் இருப்பவும், ஒருவாயும் இரண்டு இரண்டாகிய சிவந்தகைகளும் கண்களும் பெற்றவரது செல்வமும் ஒருசெல்வமெனப்படுமோ? (சக)

தொளாமணிநிற்றெழுமும்பெந்தஞான்றுமுற்றுங்

தொளாளர்தீவர்முடிதாழ்த்தத்தலைசிறந்தாய்

கோளாரிவீணஞ்சங்குழையாதிந்நாள்காறும்

வாழாதிருந்தவவென்வாழ்க்கையும்வாழ்க்கையோ.

இ-ள். துளைசெய்யப்படாத இரத்தினமே! தேவரீரதுபணி, தொழிலை ஏந்தநாளுஞ் செய்யும் அடியவர்களைத் தேவர் தலைதாழ்த்திவணங்க அவரிடத்துச் சிறந்து நின்றீர், வலியமனமானது துன்பங்களைக் கொள்ளானிற்கவும், அது இளகாதாக இத்தினம் வரையும் என்னிடத்துக் குடிகொள்ளாதிருந்தவரே அடியேனுடைய வாழ்க்கையும் வாழ்வாகுமோ? (சன)

பாயோளியொண்கோன்கிப்பச்சிமத்துவாரமணிக்

கோயிலிடங்கொண்டெனையுங் குடிகொண்டெனுளம்புக்காய்

சேயோளிவேற்சேய்நின்செயலிதுவென்றாலீனப்புன்

ஞுமரியணையினன்னியுலகாளாவோ.

இ-ள். பரந்த ஒளியையுடைய அழகிய தலைவரே! காட்சி கொடுத்த இந்த மேலைவாயிலையுடைய கோயிலைவீற்றிருக்குமிடமாகக்கொண்டு, என்னையும் அடிமையாக ஆண்டு, மனத்தைக் கோயிலாகக்கொண்டு உறைந்தருளினீர், சிவந்த நிறத்தையுடைய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கடவுளே! தேவரீரதுசெய்கை யிது வேயாயின், மிகவும் இழிந்தநாய்களும் சிங்காசனத்தையடைந்து வீற்றிருந்து உலகத்தை யாளமாட்டாவோ. (சஅ)

கலி விநுத்தம்.

இனையனதுதிபுரியிறைவனெஞ்சினு
எனினைவனவரம்பலவாங்கினின்மலன்
றனையனதனுமதிதலைசமத்திவான்
புனைதருமலர்பெய்தூம்புரையிறபோயினுன்.

இ-ள். இவ்வாரூய துதிகளைச்செய்த சேரராசன் தன்மனத்
நூன்னினைத்த வரங்கள் பலவற்றையும் பெற்று, சிவகுமாரரது
திருவுருவனாரவைத் தனசிரத்திற் ரரித்துக் கொண்டு, தேவ
லோகத்துள்ள புட்பங்களைத் தேவர்கள் பெய்கின்ற பூம்புரை
என்னுங் தலத்துட் போயினன். (சக)

சென்றதிசயம்பலதெரிசித்தைதம்புலன்
வென்றவர்தொழுஞ்சிவகிரியின்மீக்குக
னன்றருளருளருவளிப்பக்கண்டுகண்
டுன்றறல்சொரிதரத்துதிசிரப்பினை.

இ-ள். பூம்புரை என்னுங் தலத்திற்போய் அதிசயம் பலவற்
றையுங் தரிசித்து, ஜம்புலங்களையும் வெற்றிகொண்ட முனிவர்
கள் வணங்குஞ் சிவமலையின்மேல், குகக்கடவுள் அற்றைத்தினம்
வழங்கிய திருவருள் வடிவத்தைக் காட்டியருளத்தரிசித்து, கண்
ணினின்று மிகுந்த நீர்பொழியத் துதிகளைக் கூறினான். (டி०)

மயில்வலோனருணைறிவழாதுபூழியன்
பயில்வொடுமூனர்த்தமாமயன்படைத்ததோர்
சௌரிருகோயில்சேர்ந்தருளினன்சிவ
சயிலவாலயநுத்தயங்குமேலையோன்.

இ-ள். மயில்வாகனத்தில்வல்ல குமாரக்கடவுள் திருவருள்
நெறிவழுவாமல், சோழராசன் பழக்கத்துடன் அறிவிக்க, பெரிய

சேரிக்கோண் சுருக்கம்.

நுகண்.

நேவத் தக்கன் தெய்ததாய், குந்றமற்ற கோயிலைப்படைந்தருளி னா, சிவகிரியின் ஆஸைஞவில்லே விளங்கும் மேலவர்க்கியகந்தப் பெற்றுமான்.

புரந்தரன்முதலியோர்போற்றும்பூம்புரை
நிரந்தரம்வைகும்வேற்கிறைவனீடருள்
வரந்தரவாங்குபோய்மன்னர்மூவரு
மிரந்தரனைப்பணிந்தெய்திமீளவும்.

இ-ள். இந்திரன்முதலினேர் துதிக்கும் பூம்புரை என்னுங் கோயிலின்கண்வீற்றிருக்கும் வேலையுதக்கடவுள் மிக்க அருளையும் வரத்தையும் கொடுக்கும்படி, அவ்விடத்தில் மூவேந்தரும் சென்று, குறையிரந்து சிவபெருமானைப் பாவித்துப்பெற்றுப் பின்னரும். (நுட)

நீங்கருமேவலினினைத்தமிச்சையிற்
றேங்கமழ்பூம்புனந்திகழுமேனமா
லோங்கவின்வளம்பலவுவற்றினேர்சொல்
வாங்கவர்காண்டொறும்வாமிக்காயினார்.

இ-ள். பிரித்தற்கு அரிய பணிவிடைசெய்ய நினைத்து, தம் இச்சையுடன் வாசனைவீசுகின்ற பொலிவாகிய தினைப்புனங்கள் விளங்குகின்ற, பெரிய வராகமலையின் து வளாப்பங்களையெல்லாம் அங்குள்ள முனிவர்கள் சொல்ல, அவர்கள் கானுங்தோறும் ஆசை மிக்கவரானார். (நுங)

தமிழ்பயில்பூம்புரைதனிற்றருத்தரு
முதருவியிற்படிந்தமலன்றாயபா
லுமிழ்மலைகேழலம்பறழுக்கூட்டிய
கமழ்மலர்ச்சிகரமுங்கண்டுபோற்றியே.

இ-ள். தமிழ்பொருக்திய பூம்புரையிடத்தில் மற்றான துகொடுத்த அமுதம்போன்ற அருவிச்சூனையனகண்மூழ்கி, நிருமலராகியசிவபெருமான், சுத்தமாகிய பாவினை வருத்தமுற்ற பன்றிக்குட்டிகளுக்கு ஊட்டிய பூமணங்கமழும் வராகமலையையுங்கண்டு துதித்து. (நுங)

கிரு

ப்ரம்நித் தல்புராணம்.

அங்கநாள்வழுதியர்ச்சித்தவிங்கமுந்
வந்தஜீபுரிந்துதொல்வராகமாமுனி
முந்தொருபகற்சிவயோகமுற்றுறத்
தந்தநற்குறியையுந்தாழுந்துபோற்றியே.

இ-ன். அங்கக் காலத்திலே பாண்டியராசன் அருச்சனை செய்த இலிங்கத்தையும் வணக்கஞ்செய்து, பெரிய வராகமுனி வர் முன்னர் ஒருஊள் சிவயோகங் கைக்குடம்படி தாவித்துப் பூசி த்த எல்ல சிவலிங்கத்தையும் வணங்கித் துதித்து. (ஏது)

முடிபுனைமன்னவர்முன்புறையக்கரங்
கொருமுடிவளனுமுட்கொண்டுபார்த்தனுங்
கடவுளும்பொருந்துமார்க்கண்டயந்தனின்
மடலஷிம்தடவநீளவனமும்போற்றியே.

இ-ன். கீர்த்ததைத் தரித்த அரசர்கள், முன்னர்க்காலத் திற் சிவன்வீற்றிருந்த அடிகிய ஒருசிகரத்தின் வளப்பத்தையும் மனத்தினுணர்ந்து, அருச்சனனும் குமாரக் கடவுளும் இருந்த மார்க்கண்டயம் என்னும் மலையில் உள்ள இதழ்கள் விரிந்த பெருமையையுடைய நீண்ட மூல்லைவனத்தையுந்துதித்து. (ஏது)

மேதகுபூதமோரைந்துமேலைநாட்
போதுதாவிலிங்கமோரைந்தும்போற்றிவண்
சீதவாவியும்படிந்தமலைதேதனுவராய்
மாதவம்புரிசுமலையும்போற்றியே.

இ-ன். மேன்மையான தகுந்த பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் முன்னர்ப்புட்பங்களைத்துவி பருச்சித்த இலிங்கங்களைத்தையும் துதித்து, அவ்விடத்திலுள்ள குளிர்ந்த தடாகத்தினும் தோய்ந்து, நிருமலையாகிய உமாபிராட் முயார்பசுவாகிப்பெரியதவத்தைச்செய்தபசுமலையையுந்துதித்து.

ஸேர் கோண்சருக்கம்.

(ஞகூ)

மிக்கிருவிக்கத்திரிவேணிசங்கமந்
தொக்கதீர்த்தமுழரன்சடையிற்றேன்றிய
தெக்கணமேவுகேதாரதீர்த்தமு
மொக்கழுழ்கிப்பிரணவவொண்பாறையும்.

இ-ன். மேற்பட்ட இருவகைத்தாய், திரிவேணிசங்கமம் என்னுங் தீர்த்தத்திலும், சிலபெருமானது சடையினின்றுங் தொன்றிய தெற்றுத்திசையின்கணுள்ள கேதார தீர்த்தத்திலும் ஒரு சேரமுழுகி, அழகிய பிரணவப் பரறையினையும். (ஞச)

வணங்கிமங்கலசிருங்கத்தின்வள்ளிதோன்
புணர்ந்தசேய்புஜீனமணக்கோலம்போற்றியே
ரிணங்கியசித்தவெற்பிறைஞ்சிவேளைனை
யணங்குறுபுண்ணியப்புனலுமாடியே.

இ-ன். பணிந்து மங்கலசிருங்கத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும், வள்ளியம்மையாரது தோன்களைச்சேர்ந்த குமாரக் கடவுள் தரித்த திருமணக் கோலத்தைத்துதித்து, அழகு பொருந்திய சித்தமலையைவணங்கி, குமாரக் கடவுளதும் அம்மையாரதும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய புண்ணியதீர்த்தங்களினும்முழு.

குகப்பிரான் மங்கலக் (கல்யாண) கோலத்தைக் கொண்டு வீற்றிருத்தவின் அம்மலை மங்கலசிருங்கம் எனப்பெயர்பெற்றது வள்ளி-வள்ளிக்கிழங்கெடுத்த குழியினிற் பிறங்கமையால் வள்ளி யெனப் பெயர்பெற்றார். “பாத்திபுவள்ளிப் படிகுழியில்வங்கிடலால்-வாய்த்த விவரமைம் வள்ளியெனக் கூறினரே” என்றது கந்தபூரணம். வள்ளியம்மையாரை இலவலி நாயகி யெனப் வடநூலார். (ஞக)

சந்திரகிரிச்சகிதீர்த்தமும்பிற
வந்ததீர்த்தங்கருமலரயன்கிரிக்

கொந்தவிழ்தடங்களுங்குடைந்துமால்கிரி
யுந்துதொல்வாங்களுமுவந்துபோற்றியே.

இ-ன். சந்திரகிரியின்கணுள்ள சசிதீர்த்தத்திலுட், ஏனைய தீர்த்தங்களிலும், தாமரைமலரின் மேவிருக்கின் றபிரமமலையின்காலுள்ள பூங்கொத்துகள்மலர்த் தீர்த்தங்களிலும்முழுகி, நாராயணகிரியின்கணுள்ள மேற்பட்ட பழையவனங்களையும் மனமகிழ்வுற்றுத் துதித்து.

சந்திரன்—உலகங்களை மகிழ்விக்கப் பிரகாசிப்பவன். சசி—சசத்தையடையது. சசம்—முயற் களங்கம். சந்திரனுலுண்டாக்கப்பட்டதாகவின் அப்பெயர்பெற்றது. அயன்—பிறந்தவில்லாதவன். இது அமரர், இமையவர், வெள்ளாடு, பசின்பனபோன்ற உபசார மொழியாம். மால்—பெருமையை யுடையவன். (க௦)

திரிபுரைவரையினுஞ்சிவாசலத்திலும்
வருவன்தீர்த்தமுமற்சதீர்த்தமு
மருமறையறைதிருவாவினன்குடி
தருசரவணமெனத்தயங்குதீர்த்தமும்.

இ-ன். சத்திகிரியினும் சிவகிரியினும் உள்ள தீர்த்தங்களையும் மற்சதீர்த்தத்தையும், அரிய வேதங்களைப் பாராயணஞ்செய்தற்கிடமாய திருவாவினன்குடி என்னுந்தலத்தில் உள்ள சரவணம் என்னும் பெயருடன் விளங்கிய தீர்த்தத்தையும்.

திரிபுரை—திரி-ழுன்ற, புரை-புரத்தையடையவள். புரம் என்பது ஈண்டு வடிவத்தையுணர்த்திற்று. மூன்று வடிவமாவன-அருவம், அருவருவம், உருவம் என்பன. வரை என்னுங்கீழ்நின்பெயர், உவமையாகுபெயராய்க் கணுவிற்காகி, அது சினையாகுபெயராய் மூங்கிலுக்கு ஆகி, அது தானியாகுபெயராய் விளைதற்கிடமாகிய மலையையுணர்த்தவின்மூம்மடியாகுபெயர். சிஞாசலம்-வடநுண் முடிபு. தீர்த்தம்—திருத்தத்தைச் செய்வது. (கக)

சேர்க்கோண் சாருக்கம்.

நுடக்.

சிறந்தவில்வாடவித்தேனுஞ்சீர்த்தமு

முறைந்தசண்முகதுதியாவிகொலர்த்தமு

நிறங்கொள்பாலோடையுநேர்ந்துசென்றுசென்

றறந்தவாதாடி வந்தனைகளாற்றியே.

இ-ங். சிறப்புற்ற வில்வாரணியத்தின்கணுள்ள தேனுதீர்த்
தத்தும், நன்மையுற்ற சண்முகத்தி என்னும் ஒலிகொண்ட தீர்த்
தத்தும், நிறத்தையுடைய பாலாவியினும் மனமொருமைப் பட்ட
உப போய்ப்போய், அறமொறிதவருது முழுகி வணக்கங்களைச்
செய்து.

வில்வ—அடலி, வில்வாடவி எனத் தீர்க்க சங்கியாய்ப்புணர்ந்
தது. சண்முகம் என்பதற்கு முன்னர் உரைத்தாம். நதி
யாவது—மேற்கிணின்று கிழக்குமுகமாக ஒடிவருவது ஒடை—
ஒடிநிறந்தது சென்று சென்று என்னும் அடுக்குத் தொழிற்
பண்மைப்பொருளில் வக்தது. (க2)

முன்புபோலாவினன்குடியின்முவரு

மன்புமீதூரவந்தடைந்துவைகுநாட்

கொன்கொன்வேறகிள்ளியுங்குமரிச்சேர்ப்பனு

மின்கொடந்நாட்டிடைவிடைகொண்டெய்தினூர்.

இ-ங். முன்னர்ப் போலத் திருவாவினன் குடியென்னும்
பழங்குத்தலத்தில், சேரன் சோழன் பாண்டியன் என்னும் மூன்றார்
சர்க்கஞம் அன்பானது அதிகரிக்கவந்து சேர்ந்து இருக்குங்காலத்
தில், பெரும்மைக்கொண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த சோழ
னும், குமரித்துறையையுடைய பாண்டியனும், ஒளிமிக்க தமது
நாட்டினிடத்து உத்தரவுபெற்றுச் சென்றார்.

முன் என்னும் இடைச் சொல், பு—என்னுஞ் சாரியை
பெற்று முன்பு என்றுயிற்று. இது காலப்பொருட்டு. மூவர்—
தொகைக்குறிப்பு. மீதூரல்—மிகுதியாதல். (க3)

அரசர்கண்டப்கலாதகன்றபின்
புரசைமால்யாளையம்பூறியர்க்கிலை
விரைசெப்பூம்பொழிற்குடாடுமேகியே
கரையுமோர்வெண்குடைநிழலிற்றங்கியே.

இ-ன். சோழ பாண்டிய அரசர்களின் சினேகம் நீங்காது இருந்து, அவர் தம்முர்க்குச் சென்றபின்பு, கழுத்திடுகியிற்றைக் கொண்ட பெரிய யாளைச்சேனையையுடைய சேரராசன், வாசனை வீசுகின்ற பொலிவாகிய சோலைகளை யுடைய குடகாட்டை படைந்து எழுதிவகளையும் ஒரு வெண்கொற்றக் குடையின் நீழ வில் வீற்றிருந்து அரசுசெய்து.

அரசர்—குடிகளை ஆளுதலாற் பிரீதிப்படுத்துவோர். மதத் தாற்கதனு சிறந்து தானும் போர்செய்தற்குரிய யாளை, சேனைக் குடு சிறந்தனன், “புரசை மால்யாளையம் பூறியர்க்கினை” என்றார். இங்ஙனமே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுரும். தும்பைத் தினைகூறவந்தார் “தாளை யாளை குதிரையென்ற – நோனுருட்கு மூவகைகளையும், என்று குத்திரித்தார். யாளையுடைய படைகாண்டன் முன்னினிதே” என்றார் இனிய. நாற்பதுநாலாரும் எழுத்தரை – நாவலங்தீவு, குசத்தீவு, சான்மலித் தீவு முதலிய ஏழ்விலங்களாம். ஏழு – என்றதை மெய்யீற்றெண்ணுப்பெயரென்பர் தொல்காப்பியனுர். நன்னூலார் உகரவீற்று எண் ஞுப் பெயரென்ப.

(குச)

அருந்தவராகிகளறையவானவர்
விருந்தெததிர்கொளமுழவதிரவிண்மிசைக்
கருந்தடங்கண்ணிசேயொடுந்தங்கண்ணுத
விருந்தவொண்கயிலையங்கிரியிலெய்தினுன்.

இ-ன். அரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்கள் வாழ்த்துக் களைச்சொல்ல, தேவர்கள் விருந்தாகவங்து எதிர்கொண்டுவர, முழு ஆகளொவிக்க, ஆகாயத்தினிடத்துக் கரியநீண்டகண்களையுடைய

சேர்கோண் சுருக்கம்:

நடந.

உழையம்மையர்ருட னும் குமாரக் கடவுளோடும் வெபெருமான் ஏழுங்கருளியிருக்கின்ற, அழகிய கயிலைமலையை யடைஞ்து இன் புற்றுன்.

தவர்-தப் என்னுக் தாதுவின் அடியாகப் பிறங்கவடமொழிட் மூன்மைப்பெயர் தவம் என்றது, ஈண்டுச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவற்றை அது,

ஐம்புல வேடரினையர்ந்தனை வளர்ந்தனை

தம்முதல் குருவு மாய்த் தவத்தினி னுணர்த்தவிட்டங்கிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே.

என்ற சீவஞான போத சூத்திர உரையா னுணர்க. விருந்து-புதுமை. அஃதாகுபெயர் முழுவு எனினும் தண்ணுமை எனினும் ஒக்கும் முகுவுனனவே பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை, கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை தடாரி, அந்தரி, முரசு, சந்திர வளையம், மொங்கை, பதலை, கண்விடுதூம்பு, நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிச்சும், விரலேறுபாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பாறை, துடி, பெரும்பறை முதலிய தோற்கருவிக ஜௌல்லாம் பெறப்படும். அது “பேரிகை படகமிடக்கையுடுக்கை” எனவருஞ்சு சுத்தானந்தப் பிரகாச பறத நூற் குத்திரத்தா, னுணரப்படும். கண்ணுதல்-இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறங்க அன்மொழித் தொகை.

(குடு)

கலி நிலைத்துறை.

சேய்பழுநிப்புஷாணமோதுவோர்செவிதாழ்த்துள்ளே யாய்பவரிம்பரும்பரளப்பிலபோகமார்ந்து தூய்மறையவன்பால்வைகுஞ்சுழலிற்றிருவந்துப்த்து வேய்ப்புறைதோளிபங்கன்வீட்டின்பங்கவர்வர்தாமே.

இ-ன். குமாரக்கடவுளினது பழுநித் தலபுராணத்தையோது கிண்றவரும், செவிகளைத் தாழ்த்தி மனத்தின்கண் ஆராய்ந் தறி

நூல்

பழநித்தலபுராணம்.

வோரும், இவ்வுலகத்தும் மறுமையினும் அளவில்லாத பேசுங்களை யநுபவித்து, சத்தமாகிய வேதக்தில் வல்ல பிரபதேவர் வாழுஞ் சத்தியலோகத்தினிடத்திருந்து செல்வங்களை யதுபலித்து, மூங்கிலை யொத்த தோளையடைய உமாபாகராகிய சிங் பெருமானேடு இரண்டறக் கலக்கும் அத்துவித முத்தி யின்பத்தைப் பெறுவார்கள்.

புராணம்—பழமை. அஃதாகு பெயராய்ப் பழமை வரலாற்றையடைய நூலிற்கு ஆயிற்று. இம்பர் என்றதனால் அரசுபோகம் முதலியனவும், ஆதி யரிவஞ்சம், நல்லரிவஞ்சம், ஏமத வஞ்சம், உத்தர குருவும், தேவ குருவும் என்னும் அறவகைப்போகழுமியின்பங்களும், உம்பர் என்றதனால் நாகஸோகம், விஞ்சையகுலகு, இந்திரபோகம் என்பவும் பெறப்படும். வேய்ப்புரை தோளி பங்கன் எனக்கிளாந்தது, அது மங்கலச் சொல்லாதவின்கோளறுதற் கென்ப அவ்வாறே “வேய்து தோளி பங்கன்” எனத் திருவாரூபை நீரித் தமிழ்வேதத்தும் அருளப்பட்டமையறிக. வீடுமுதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர் விடுதல் என்பதுபொருள் விடுதலாவது; அநாதியே பந்தித்த மலத்தினின் றம் விடப்படுதல். (க்கு)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிநுத்தம்.

செங்கைவேற்படையுஞ்செவ்வித்திருமுகமலரும்வாழி கொங்கவிழ்கதம்பத்தாருங்குலவுதோள்வரையும்வாழி சங்கரன்சேய்நான்மார்புஞ்சதங்கையுந்தானும்வாழி பைங்கண்மாமயிலுஞ்சேவற்பதாகையும்வாழிவாழி.

இ-ள். சிவகுமாரராகிய குழங்கைவேற் பெருமானது, சிவந்ததிருக்கரத்திற்றரித்துள்ளவேலாயுதமும், அழகுடையஆறு திருமுகங்களாகியதாமரைமலரும்வாழ்க, வாசனைபரந்த கடப்பமலர் மாலையும், அதுவிளங்கப்பெறும் திருப்புவங்களாகிய மலைகளுக்காழ்க, உபலீதமுடைய திருமார்பும் சதங்கைகளும் அவற்றைத்

சேர்கோண் சிருக்கம்.

நடந.

திரித்த திருவடிகளும், பசிய கண்களையடைய சிறந்து மயில்வாக அமும், கோழி கொடியும் வாழ்க வாழ்க.

படைகளுக்குட் சிறந்ததாகலானும், ஞானசத்தி யெனப்பட வானும் வேற்படையை முதலில் விதந்தார், முகமலர், தோன் வரை, உருவகம். சங்கரன்—சுகத்தைச் செய்பவன். முருகக்கட விள் உபவீதம்தரித்தமை, வேதாந்தத்தால்வரும் சிவஞானப் பொருளாயிருப்பவரும், அதனையளிப்பவரும் தாமேயென்பதனை யணர்த்தற்கென்க. என்னை?

நாலுஞ்சிகையு நுவலிற்பிரமமோ

நாலதுகாற்பாச நுண்சிகைகோசமா

நாலதுவேதாந்த நுண்சிகைஞானமா

நீலுடையந்தனர் கானுநுவலிலே.

என்று திருமந்திரங்கூறிற்றாகவின்.

(சுள).

ஷண்முகில்பொழிகவேதம்விளங்குகமறையோர்வாழ்க
மண்முகவரசர்நீதிவளர்கவானினங்கணல்க
பண்முதனைவர்பாடல்பதிதொறுநிறைகபார்மேற்
சண்முகராக்குஞ்சைசுசமயமுந்தழைகமன்னே.

இ-ள். ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் மேகங்கள் மழையைப்பொழிக, நான்குவேதங்களும்பொலிக, அந்தனர்கள் வாழ்க. ஸிலவுலகத்தினுள்ள அரசர்களுடைய செங்கோல்வளருக,, பசுக்கூட்டங்கள்விருத்தியாகுக, பண்களைக்கொண்ட முதன்மையையடைய சமயகுரவர் நால்வருடைய திருப்பாடல்கள் நகரங்கடோஹும்பொருங்குக, பூமியின்மேல் ஆறுமுகக்கடவுளது திருவருஞும், சைவசித்தாந்த சமயமுந் தழைத்தோங்குக.

ருகில்—நீர்முகத்தலையடையது. வேதம் - வித் என்னுங் தா துவினடியாகப் பிறந்தபெயர். அறிதற்குக் கருவியாயுள்ளது என் பதுபொருள். உலகியலற்குமுதற்கருவி மழையாகவின்மழைய.

முற்கூறினார்: “மகையின் றி மாளிலத்தார்க்கிள்லை” என்றார் நீர் மணிக்கடிகையினும். அம்மழையும்வேசமங்திரப்பலத்தால் இடையருதுபொழிதலின் “வேதம் விளங்குக” என்றும், அம்மங்திரத்தையோதி யாகம் வளர்ப்பவர் அந்தணராகவின் “மறையோர்வாழ்க” என்றும், அவர் இடையருதொழுதற்கு அரசர் செங்கோல் காரணமாதவின் “மண்முக வரச நீதிவளர்க” என்றும், இவை நடத்தற்கும் பசுக்களின் பஞ்சகெளவியம் இன்றியமையாததாகவின் “ஆனினங்கணல்க” என்றும். இவைகளைல்லாம் விருத்தியாவதற்குத் தேவாரதிருவாசகங்களே காரணமாகவின், “பண்முதலூல்வர் பாடல்” என்றும், அவைஙான்குஞ்சைவசித்தாந்தப்பொருளை அருள்வழிநின்று விளக்கவின் “சைவசமயமுந்தழைக” என்றுங்கூறினார். இச்செய்யுள் காரணமாலையணி.

நால்வர் ஆவார் - திருக்குனானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசநாயனார், சந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமி கள். அவர்பாடியபர்டல்கள் இவ்வளவினவென்பது திருமூறைகள்புராணத்தானும் திருப்பேருந்துறைப் புராணத்தானும் உணர்க. பாடல்கள் - தேவார திருவாசகங்கள். இவை இருக்கு யசர் சாம அதர்வணங்கள்போல, தமிழ்வேதம் எனப்படும். இவற்றின் அருமைகளையெல்லாம் திருவருணைக்கலமிபகவிருத்தியின் உரைத்துள்ளாம். சைவம் என்பது ஈண்டுச் சைவ, சித்தாந்தத்தையாகும். நல்லனபுரிவைகாலூர்நாடுசீர்நாளும்வாழ்க செல்விமாதவங்கூர்கன்னிகாரமுந்திருந்திவாழ்க பல்கலைதெரியுந்தானம்பயிலுமுதறினார்வாழ்க மல்லம்பழநிமுதார்வாழ்கபல்வளஞ்சிறந்தே.

இ-ன். கல்லனவற்றைச்செய்கின்ற திருவைகாலூர் என்னும் நாட்டின்சிறப்பு எங்காளும்வாழ்க, பரமேசவரி பெரியதவத்தைச் செய்த கன்னிகாரவனமுன்சிறப்புற்றுவாழ்க, பல சாத்திரங்களை

சேர்கோண் சருக்கம்.

நுடன்

யும் ஆராய்க்கதறிந்த அத்தலத்தின்கண்வசிக்கும் பேரறிவுடையார் வாழ்க, வளம்பொருங்கிய முழுகை பெரிய பழநித் தல்ம் ஆனது பலனைங்களாலுஞ் சிறப்புற்று வாழ்க.

இங்நூலாசிரியர் தாம்பிறந்த இடம் சோழநாட்டிலுள்ள திரு கைவகாலூர் ஆகவின் “நல்லனபுரிவைகாலூர்” என்று விதந்தார் என்பவைகாலூர் என்பது வில்வாரணியத்தையாம். ஈண்டு எழுங் தருளி யிருக்குங்கடவுள் வில்வ வனேச்சரர் அம்மையார் பவளாக்கை நாயகி, பூவைவல்லியம்மை தீர்த்தம், கூற்றுவதீர்த்தம், வில்வதீர்த்தம். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனூராற் றேவாரம் பெற்றுள்ளது இது சோழநாட்டிலே திருவிசய மங்கைக்கு வடமேற்கே ஒருக்கமல் தூரத்துள்ளது. நாடு—யாவராலும் நாடப்படுவது. அன்றியும் அத்தலக்கண் இருப்பவர் வேரேரூரு ஒரையும் விரும்பாமல் தன்னிடத்தே எல்லா வளங்களும் இருத்தவின் “நாடு” எனப்பட்டது. கூர் என்னும் உரிச்சொல் உள்ளது சிறத்தற் பொருளில் வரும். “கூரப்புங்கழிவு முன்னது சிறக்கும்” என்று தோல்காப்பியம்.

(குகு)

சேர்கோண் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகூ செய்யுள்—கான.

பழநித் தலபுராணம்
முற்றிற்று.

கதிரை நாயகன் நிநுவதுள் வாழ்க.